C.DL 25

ஸ்ரீ: Accn. No. 7947

ஸ்ரீஶ்ருதப்ரகாஶிகாசார்யாய நம:

ஆழ்வாரெம்பெருமானார் தேசிகன் திருவடிகளே சரணம்.

திருவாய்மொழி-ஒன்பதாம்பத்து.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (கொண்டபெண்டிர்) இந்த ஸாமாந்ய ஸம்பந்தத்தை ஸாமாந்ய ... களை விரும்பாரோடே ஸஜாதீயராயிருக்கையிலே குதூஹலமுடையரான ஆழ்வார் தயாவிஷயரை இந்த

ஜ்ஞாநவைராக்ய பூஷாய ... ஸ்ரீவேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ஒன்பதாம்பத்து.

ராஜா ... பந்து ... பரமா ...
வேதஶீர்ஷ ... ஸுஸீலம்
... ஸ்ரீரங்க ...
... ஸம்ப்ரதர்ஶ ... ॥ *॥

முதல் திருவாய்மொழி.

இ — கீழ்த்திருவாய்மொழியில் ஸாமாந்யகைங்கர்யமே நிரதிஶயபுருஷார்த்தமென்று நிஷ்கர்ஷித்துத் தமக்கும் தம் ஸம்பந்திகளுக்கும் ஸர்வகாலமும் அது ஸித்திக்கவேணுமென்று கைங்கர்ய ஸாமாந்ய ஶேஷபர்யந்தமாக அதை ப்ரார்த்தித்தருளின ஆழ்வார் அதையேயெல்லாருக்கும் உபதேஶியாதே இத்திருவாய்மொழியிலே 'பிரான்தொண்டரோமா' யிதற்றியாலே ஸாமாந்ய ஶேஷத்தை உபதேஶிக்கை ப்ரஸங்கமன்றோ வென்னவுமாம் (இந்த ஸாமாந்ய தாத்பர்யம்)

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

நவமஶதகம்.

ஒ — "அஸ்ய ... ப்ரபந்நம் ... " ... நிர்ஹேதுக ... நிரவதிகம் ... ஜகதி ... ப்ரபந்நம் ... நவமஶதகே ...

ஸ்ரீமதே ... யதிராஜ ... நிகமாந்ததேஶிகேப்யோ நம:

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ ... மஹாதேசிகாய நம:

THE ACADEMY OF SANSKRIT RESEARCH
MELKOTE-571431.
(KARNATAKA STATE)

ஒன்பதாம்பத்து.

ப— இப்படி ஏழாம்பத்தில் ப்ராப்யத்துக்குடலான அநிஷ்டநிவ்ருத்தியையும், எட்டாம்பத்தில் அவன் அநிஷ்டநிவ்ருத்தி பண்ணுமது ஸ்வாபாவிகத்தை அநுஸந்தித்தென்னும் அர்த்தத்தையும் உபபாதித்தருளி ஒன்பதாம்பத்தில் தத்தத்கார்யாநுகுணமாக விஶேஷேண ... யாகிலும் தாம் ...

ஆ— லோகத்திலே காணாமையாலே இந்த லோகத்திலுள்ளாரையே பாகவதசேஷத்வோபதேசாதிக ளாக்கிக்கொண்டாகிலும் அவர்களோடே இப்போகத்தை புஜிக்கைக்காக பாகவதசேஷத்வோபதேசாதிகளுக்கு உபாயமாக அவர்களைப்பார்த்து,

இ— இப்போகத்தையென்றது- இந்தபாகவதகைங்கர்யபோகத்தை யென்றபடி. புஜிக்கைக்காக-உபாயமாக-இவை இரண்டுக்கும் ஹேதுவாக்யத்தில் கிருபையோடேகூடியம். உறவைவிட்டெண்கிறதற்கு அடியோமாய் என்கிறதோடே கூடியம். இத்தால் பாகவதசேஷத்வமென்கிற அர்த்தம் இத்திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. *

ஒ— "ஸுஹ்ருதோ பாந்தவா: ஸர்வே யே ச பூர்வதரா: ஸாம்ப்ரதம் ப்ராஸம்பந்தே ஸர்வே ஸம்ஸாரே ஸாரணோ பாய: । ஸம்ஸ்காரவிஷ்ணுபக்தாநாம் பரகார்யபராணாம் ச ஸர்வேஷாமேவ ஜந்தூநாம் ப்ரதிபந்தாய ஜந்மந:" "உபாயோ பாகவதாநாம் விஶ்வாஸ: ஸர்வபூதாநாம் பதிபாஶபந்தகாரோ ஸம்ஸாரஸாகரம் தரந்தி ஸர்வே ।விஷ்ணுபக்தோ ஸதா ப்ரஸாதே: ஸர்வேஷாமேவ ஹ்ருதிஸ்திதம் யஸ்மாத் ஸ்வப்ராப்யம் ஸர்வமேவ த்வயா தேவ ப்ரதீக்ஷம் ஸர்வமித்ரம்" இத்யாதி ஸ்லோகங்களாலே, ப்ரபந்நரான பாகவதர்களைப் பற்றுகைக்கு தக்கவர்கள் ஸர்வதா ஸ்வரூபமென்றதில் பரோபகாரார்த்தமென்றதாயிற்று. ஸ்ரீமத் திருப்புளிக்குடி திவ்யதேசத்தில் பாகவதர்களை விரும்பி ஸர்வாத்மபாவம் வீக்ஷித்து அஹோபில ஸ்தாநமான பாகவதோத்தம நிஷ்டராய் உகப்பர். இதில் ஸ்ரீபாததீர்த்தமும் ப்ரஸாதமும் ஸர்வதா ஸ்வீகாரமாகக் கொண்டு தந்நிஷ்டராகக் கடவதாகச் சொல்லுகிறார். பக்தி ப்ரபத்தி மார்க்கங்களில் அநுஷ்டாநநிஷ்டரான பாகவதர்களை அநுஸரித்து நடக்கவேணும் என்று ஸர்வஜ்ஞ ஸர்வஶக்தரான பகவான் ஸ்வயமாக ப்ரதிபாதிக்கிறான். ஸர்வேஶ்வரன் பாகவதர்களுக்கு ப்ரஸாதித்த திருமுழிக்களத் திவ்யதேசத்தில் ஸ்வாமி ஸந்நிதியிலே அவதரித்தருளினான். பாகவதோத்தமர்களுக்கு விஶேஷமாக ப்ரபத்தி தத்வம் ஸர்வஸ்வமாக நிர்ணயிக்கப்பட்டது. தத்ர திருக்காவாய் திவ்யதேசம் கடவுள் ப்ரஸாதித்திருக்கிறார். அத்யந்தம் ப்ரபத்தி தத்வஜ்ஞர் "பாகவத: ப்ரஸாதம் ப்ராப்தம் ப்ராப்நோதி ஸர்வம், தஸ்மாத் பாகவதர் ப்ரபந்நோத்தமர்" இத்யாதி வசநங்களை ஸர்வஜ்ஞர் ப்ரதிபாதிக்கிறார். இப்படித் திருக்கண்ணபுரம் ஸ்வாமி ஸந்நிதி ஸ்வாமிப்ரஸாதம் ஸர்வேஶ்வரன் பாகவதர்களுக்கு ப்ரஸாதித்தருளினார், ஆகையால் பாகவதோத்தம நிர்வாஹிக ஸர்வஜ்ஞம் ப்ராபிக்கும்.

ப— நாலூர் வினைவாய் வடிவுருக்கும் தத்துவப்ரதிபாத நித்யநமான நிர்வாஹிகஸாம்ராஜ்யத்தை நிர்வாஹிக வடிவாஹிகளாலே உபகாரிக்கிறார். தத்ரோக்தம் ஸ்ரீபஞ்சராத்ர தேவகை: "ஸ்வீயம் விஷ்ணுப்ரவிஷ்டம் பாகபதி" "உபாஸநோபாயம் ஸர்வமித்ரம்" இதி.

இப்பத்தில் உபகாரயித்ருவிஶேஷணமான நிர்வாஹிக ஸாம்ராஜ்யத்திற்குயோக்யமான நிர்வாஹிகவடிவாகத்தை இத்திருவாய்மொழியில் உபகாரிக்குமவராய் ஸ்வோபதேசத்திலே ப்ரவர்த்திக்கிறார். தத்ரோக்தம் 'குவஸ்து நாசகீர்த்யாதிபாலாய' இதி.

ஏழிற்திருவாய்மொழியிலே பாகவதசேஷத்வத்தை சுழித்து "சயமேயடிமைதலைநின்றார்" என்றும் "நீக்கமில்லா வடியார்" என்றும் "கோதிலடியார்" என்றும் பாகவதரை விரும்பினாராய்நின்றார். 'சயமேயடிமைதலைநின்றா'ரென்றது ஸ்ரீகூரத்தாழ்வான் போல்வாரை, 'நீக்கமில்லாவடியா'ரென்றது இளையபெருமாள்போல்வாரை, 'கோதிலடியா'ரென்றது ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான்போல்வாரை.

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

மூ— கொண்டபெண்டிர் மக்களுற்றார் சுற்றத்தவர்பிறரும் !
கண்டதோடு பட்டதல்லாற் காதன் மற்றியாதுமில்லை ।

ஆ— உங்களுக்கு ஸோபாதிகஸ்நேஹரான புத்ராதிகளோடுள்ள உறவைவிட்டு

இ— இவ்வவதாரிகையிலே முதற்பாட்டின் அர்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். அதில் (உங்களுக்கித்யாதியாலே) விதிபவாதகார்த்யமும (புத்ராதிகளித்யாதியாலே) வ்யவஸாயார்த்தமும் ஸங்க்ருஹீதம். (உறவைவிட்டு என்கிறது) ஹேதிபவாதஸித்தயம்.

இ—ப— க * கொண்ட - ஸ்வீகரிக்கப்பட்டவர்களான, உங்களுடைய ஹ்ருதயத்திலேமிகவும் பந்துக்களாக அத்யவஸிக்கப்பட்டவர்களான வென்றபடி. இது பார்யாபுத்ராதிகளெல்லாருக்கும் விசேஷணம், பெண்டிர் - பார்யைகளும், மக்கள் - புத்ரர்களும், உற்றார் - ஸம்பந்திகளும், சுற்றத்தவர்-ஜ்ஞாதிகளும், பிறரும் - ஸகத்யதிரிக்தரான ப்ராத்ராதிபந்துக்களும் மித்ரர்களும, கண்டதோடுபட்டதல்லால் - உங்கள்கையில்காணப்பட்ட அர்த்தத்தோடே ஸம்பந்தித்ததல்லது, அர்த்தமானது உங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குந்தனையும் அத்தோடுகூடஉங்களோடு ஸம்பந்தித்திருக்குமத்தனையொழிய வென்றபடி. அர்த்தமுள்ளதனையும அந்த அர்த்தத்துக்காக ஸ்நேஹித்திருப்பார்களத்தனையொழியவென்கை. மற்று - வ்யதிரேகத்திலெ, அந்த அர்த்தாதந்யவாயிருக்குமன்றிக்கேயென்றபடி, காதல்-ஸ்நேஹமானது, உங்கள்பக்கல்அவர்களுக்குஸ்நேஹமானதென்றபடி. யாதும் - ஒன்றும்,லேசத்துமென்றபடி. இல்லை—, இதுஹேத்வர்த்தம்.

ஓ— தத்ர வ்யதிரேகே "ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தா ப்ரீதி ஜனநீ வித்தநாசாய ஸஞ்சே ஜாதகஸ்ய த்யக்தஸ்ய ஸம்பந்திநோ மந்யந்தே த்ருணவத் ததாபி ப்ரேம ஸந்த்யஜ்ய கஷ்ட பாதகஸ்ய யண ஹேஹஸ்ய நாஸஹ்ய: பாஶமோக்ஷ ரக்ஷா ஸர்வமித்ரஹா ந புநஜீவிதம் காரிஷ்யந்தி பந்தவ:" இத்யுக்தரீத்யா ஸர்வத்ர ப்ரஸித்தேந ஸஹாய புத்ராதிகம் நாஸ்தி வ்யதிரேகே.

*க (கொண்டபெண்டிரிதி) கொண்டபெண்டிர்-வ்ருதிஸ்ருஹீதாஸஹாய, மக்கள்-புத்ரா:, உற்றார்-ஸம்பந்திந:, சுற்றத்தவர் - பாந்தவா:, பிறரும் - உகமேதித்ராதயஶ்ச, கண்டதோடுபட்டதல்லால்-ப்ரயோஜநதர்ஶநஸமயே ப்ரியகேநாம்ஶீகாரவ்ருத்திரேகேண, காதல்மற்று யாதும்இல்லை - அதி

ப— இப்படிப்பட்ட ஸர்வதசேஷகமாகிற பாரார்த்தயத்திலெல்லையை நமக்குத்தந்தஸர்வேஶ்வரனே நமக்கு நிருபாதிகபந்து, அல்லாதாரடங்க ஸோபாதிகபந்துக்கள், அவனே நிருபாதிகஸம்ஹர்த்தா, அல்லாதார்பக்கல் தோற்றுகிற ஸௌஹார்த்தமும் ஸோபாதிகமென்று தமக்குள்ள அத்யவஸாயத்தாலுண்டான ஹர்ஷத்தாலே சேதநரைக்குறித்து நீங்கள் ஸோபாதிகபந்துக்களான அல்லாதாரைவிட்டு நிருபாதிகபந்துவான அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவிக்கப்பாருங்கோளென்று பரோபதேசம் ப்ரவ்ருத்தராகிறார்.

இதில்முதற்பாட்டில், நிருபாதிகபந்துவானவவனே ஸர்வஜ்ஞன், அவனையேபற்றி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார் (கொண்டபெண்டிரித்யாதி) (கொண்ட) தனக்காஸ்ராகநெஞ்சிலேகொள்ளப்பட்ட, யஜ்ஞாஸாஜிக யாவஜ்ஜீவத்தாலும் ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணமாகக்கொள்ளப்பட்ட, ஆயுஸ்ஸும் பரதேவதையும் செல்வமெல்லாம் இவனேயாகக்கொள்ளப்பட்டவென்றுமாம். (பெண்டிர்) பார்யைகள். (மக்கள்) புத்ரர்கள். (உற்றார்) ஸம்பந்திகள். (சுற்றத்தவர்)பந்துக்கள்.(பிறரும்)அந்யரானமித்ராதிகளும். (கண்டதோடித்யாதி) நம்மால்ப்ரயோஜநம்கண்டபோதுடன்படுமதொழிய. (காதல்)ஸ்நேஹமும்,(மற்று) அதுக்கடியானஸம்பந்தமும், (யாதும்)ஏகதேசமும், (இல்லை.)

மூ— யெண்டிசையுங் கீழும் மேலுமுற்றவு முண்டபிரான் ।
றொண்டரோமாயுய்யலல்லா லில்லைகண்டீர் துணையே ॥ ௬॥

ஆ— சகாரண ஸம்ஹாரத்தாய் ப்ரளயகாலத்தில் எல்லாரையும் தன் திருவயிற்றிலே வைத்துப் பரிரக்ஷித்தருளி மஹோபகாரகனான எம்பெருமானுக்கடியோமா யுய்கையொழிய வேறு ரக்ஷகரில்லை யென்கிறார்.

இ— (சகாரண ஸம்ஹாரத்தா யென்றது) த்ருதீயவாக்யத்தின் ஸங்க்ஷேபம். (ப்ரளய காலத்தி லித்யாதியாலே) த்ருதீயவாக்யமும், (அடியோ மித்யாதியாலே) சதுர்த்த வாக்யமும் வ்யாக்யாதம். பரிரக்ஷித்தருளியென்றது - ஆபத்தைப்போக்கி யருளியென்றபடி. இப்படி இப்பத்தி லுபக்ரமத்திலே சகாரண ஸம்ஹாரத்தென்கையாலே அவனுடைய நிருபாதிக ஸம்ஹார்த்ருத்வ பத்துக்கும் ப்ரதிவாத்யமானமென்ற ஸூசிதமாயிற்று. இத்தால் ஸர்வேச்வரன் ஸம்ஸாரிகள் பண்ணுமிடத்தில் தானினைத்தபடி பண்ணிக்கே ஸாமவதாரமாக்க கொடுத்தருளுமென்னு மிடத்தைக்கீழ்ப்பத்திலே அநுஸந்தித்தருளி அதுக்குநிதாநம் அவனுடைய நிருபாதிகஸம்ஹர்த்ருத்வமென் றிப்பத்திலே அநுஸந்திக்கிறாரென்ற கீழ்ப்பத்தோடே இப்பத்துக்கு ஸங்கதிஸூசிதையாயிற்று. இவ் வர்த்தத்தை "ஸர்வேஷாம் ஸம்ஹர்த்ருத்வம்" என்றாசார்யரும் அருளிச்செய்தார். * *

இ—ப— ஆகலால் வேறொரு ரக்ஷகரில்லையென்று மேலேயநுபவிக்கிறது. எண்டிசையும்-எட்டுதிக்குக்களையும், எண்+திசையென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸவர்ணதகாரஸவர்ணகாரம்சேர்ந்து. கீழும்மேலும்-அதோலோகங்களையும் ஊர்த்வலோகங்களையும், முற்றவும். க்ருத்ஸ்நத்தையும், உண்ட - ப்ரளயகாலத்திலே தன்வயிற்றில் வைத்துரக்ஷித்தவனான, பிரான்-மஹோபகாரகனுக்கு, தொண்டரோமாய்-நாம்தாஸராய், நித்யமாயுள்ள தாஸ்யத்தைநம்வாழ்விலுமிசைந்தவர்களையென்றபடி-அவனுக்குநம்மதாயிருப்பதொன்றுகொடுக்கவேண்டு வதில்லையென்றுகருத்து. தொண்டர் - தாஸர், இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொ ண்டரோமென்று ரூபமாயிருக்கும், அவர்களைக்குறித்துச் சொல்லும்போது தொண்டரென்னவேண்டி யிருக்கத் தொண்டரோமாவென்று சொன்னது- அவர்களை ஸ்வீயமென்ன வபிஸந்தித்து ஸஹாதர்த்தா லே தம்மையும் அவர்களையும் கூட்டிக்கொண் டருளிச்செய்தபடி. உய்யலல்லால் - உஜ்ஜீவிக்கையொழிய, துணை - வேறொருஸஹாயமானது, ஆபத்தில் ஸஹாயமாகத்தக்கதென்றபடி. இல்லைகண்டீர் - ஒருகாலுந் திருப்பில்லைகண்டீர். கண்டீரென்றது இதில் ஸம்சயமில்லையென்கைக்காக. ஆதலால் அவனுக்கேஅடிமை யாகுங்கோளென்று கருத்து.

௧

ஒ— திக்ஷுநாமஸமஸ்தாவஸ்தாஸ்வபி, எண்டிசையும் - அஷ்டதிக்குவர்த்திஸத்வங்களையும், கீழும்மேலும்- அதோலோகோர்த்வலோகங்களை,முற்றவுமுண்டபிரான் - ஸர்வக்ரஸனஸமர்த்தஉபகாரகஸ்ய,தொண்டரோ மாயுய்யலல்லால் - தாஸபூதஉஜ்ஜீவநஸ்திரோகேண, இல்லைகண்டீர் துணையே - ஸஹாயமஸஹாயமோ நாஸ்தி.

௧

ப— ஆதலால் (எண்டிசையுமித்யாதி) பத்து திக்கிலும்உண்டான ஸகலஜேதநரையும பிரிகதிர்ப் படாமே [தப்பாதபடி] வயிற்றில்வைத்து ரக்ஷித்த உபகாரகனுக்கு, ஸர்வருக்கும் நிருபாதிக பந்துவான க்ருஷ்ணனுக்கென்றபடி. (தொண்டரோமாய்) அவன்சொன்னபடியே அவனையும் தன்னையும் அறிந்து அவன்திருவடிகளிலே ந்யஸ்தபரராய் உஜ்ஜீவிக்குமதொழிய (துணையில்லைகண்டீர்) மற்றொருவர் ஆபத்ரக்ஷகராய் நமக்குஜீவநமில்லை, கண்டீரென்றது இல்லையென்றதோடநதிரிக்தார்த்தமாதல்; அநுப லப்தியோகங்களில் அவர்களுக்கு நெஞ்சிற்பட நிச்சயந ப்ரதர்சநார்த்தமாதல், அத்ர த்ருதீயவாக்ய வ்யாக்யானே "ஆபத்ஸகா"

௧

மூ— துணையுஞ் சார்வு மாகுவார்போற் சுற்றத் தவர்பிறரு |
மணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள்போல்சுவைப்பர் |
கணையொன்றாலே யேழ்மரமுமெய்த வெங்கார்முகிலைப் |

ஆ— (துணையும்) பரப்ரயோஜநபரரைப்போலே வர்த்தியாநின்ற ஸ்வப்ரயோஜந பரராயிருக்கிறவர்களைவிட்டு கேவலபரப்ரயோஜநபரனான உபாஸ்யாத்மஜனையே

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— துணையுஞ் சார்வுமாகுவார்போல் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (வஞ்சகத்வாதியால்) அட்டைகள்போல் சுவைப்பரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வப்ரயோஜநத்வாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஔபாதிகபந்துக் கள்வொவாயிகஸ்நேஹரென்றவர் இப்பாட்டில்அதுவும்வஞ்சநார்த்தமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. எங்கார்முகிலை யென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (கேவலஹேதுத்வாதியால்) உபாஸ்யாத்மஜனையென்றது கணையொன்றாலே

இ—ம— உ * துணையும்- ஸம்பத்தசைகளில் ஸஹாயரும், சார்வும- ஆபத்தில் ஆச்ரயமும, ஆகுவார்போல் - ஆகிறவர்கள்போலே, 'ஸமாநஸுகதுக்கம்' என்கிறபடியே நம்முடையஸம்ப தசைகளிலே தாங்களும் அதுகளை நம்மோடொக்க அநுபவிப்பார்போலும் ஆபத்துவந்தால்அதை நீக்கிரக்ஷிப்பார்போலு மென்றுவ்யாஜம். இதற்குச் சுவைப்பர் என்கிறதோடே அந்வயம். சுற்றத்தவர்- பந்துவாயிருக்கிறவர்களும்,பிறரும்-சுற்றத்தவர் அல்லாதசுஹ்ருஜ்ஜநங்களும், ஸாமீப்யத்தாலே பந்துக்களோடு சுஹ்ருத்தோடு வாசியில்லை யென்று கருத்து. அணைய - அணையும்படி, அதைத்தாங்கள் கைக்கொள்ளலாமபடி, வந்தவாக்கம் - உங்களுக்குவந்த ஸம்பத்தானது, ஆக்கம் - ஸம்பத்து. உண்டேல் - உண்டாயிருந்ததாகில், அட்டைகள்போல் - ஜலௌகைகள்போல, சுவைப்பர் - ஸேவிப்பர், சில வ்யாதி விசேஷமுடையார்தங்களுக்கு ஹிதமென்று நினைத்திருக்கும்படி அவர்களது சரீரத்தில் ரக்தங்களை அட்டைகள்ஸாத்யமாகப்பானம்பண்ணுமாப்போலே இந்தபாந்தவாதிகளும் உங்களுக்குஹிதம் செய்வதாகவ்யாவரித்துக்கொண்டுதாங்கள் ஸேவித்துப்போவார்களென்றபடி. இதுஹேதுகர்ப்பம், ஆகையால்இல்லைகண்டீர்பொருளென்றுஸம்பந்திக்கிறது. கணையொன்றாலே - பாணமொன்றாலே,கணை - பாணம். ஒரேபாணத்தினாலே என்றபடி. ஏழ்மரமும் - ஸப்தஸாலவ்ருக்ஷங்களையும், எய்த-பேதநம்பண்ணின, எம்கார்முகிலை - என்னுடைய காளமேகத்தை, முகில்-மேகம். என்னுடையபரப்ரயோஜநபரனுபகாரகனையென்றபடி. எம்மென்றுகூட்டுநிலைஸம்பந்தம். ஸுக்ரீவர்தமையனாலேஹிம்ஸிக்கப்பட்டு

ஒ— உ * (துணையுமிதி) துணையும் சார்வும் ஆகுவார்போல் - ஆபத்ஸஹாயீபவந்த இவ ஆச்ரயீபவந்த இவ. சுற்றத்தவர் பிறரும் - பாந்தவா இதரே மித்ராதயச்ச, அணையவந்தவாக்கமுண்டேல் - ஸமீபாகதம்ப்ரயோஜநமஸ்தி சேத், அட்டைகள்போல் சுவைப்பர் - ஜலௌகாவத்ஸ்வதேஹசோணிதவத் தேஹம் ஸம்ஸ்ருஜ்ய ஸம்ஹரந்தி, கணையொன்றாலே - ஏகசரேண, ஏழ்மரமும்எய்த - ஸப்தஸாலாந் விதவந்தம், எம்கார்முகிலை - ஸுக்ரீவஸ்வாமிநம் காளமேகஸ்வபாவம்,

ப— இரண்டாம்பாட்டில், உபகாரகரைப்போலேஇருந்து ஸ்வப்ரயோஜநங்களையே தலைக்கட்டநினைக்குமவர்களையொழிய ஆபத்ஸஹனானவனைப்பற்றுங்கோளென்கிறார். (துணையுமித்யாதி) ஸம்பத்தசைகளுக்கு ஸஹாயபூதருமாய் ஆபத்துவந்தால் ஆச்ரயமுமாவாரைப் போலே (சுற்றத்தவர்) ஜ்ஞாதிகளும், (பிறரும்) மற்றுள்ளாரும். 'போல்' என்றது தங்கள்மட்டில் தாங்களிராதே ரக்ஷகரென்றுதோற்றுவிக்கும்படியும் வர்த்திப்பர்களென்றபடி. (அணையவித்யாதி) தங்களுக்குக் கைக்கெட்டும்படியாய்வந்த ஸம்பத்துண்டாகில் இவனறியாதபடி ரக்தங்களைப்பசையறச் சுவைத்துப்பின்புவிடும் அட்டைகளைப்போலே இவனுடையஸர்வஸ்வத்தையும் இவனுக் குபகாரகரைப்போலே ஸம்ஜித்துவிடுவர். ஆதலால் (கணையித்யாதி) 'ஸகேந ஸேஹஷுணா' என்று கைக்கெட்டினதோரம்பாலே தமையன் பகையானதுகொண்டு தனியருமாய் வெருவியருமான ஸுக்ரீவருக்கும் விச்வாஸம்பிறக்கும்படி ஸப்தஸாலங்களையும் உருவவெய்த, (எம்) மென்று ஆச்ரிதர்களையுங்கூட்டி ஸம்பந்தம். ஸுக்ரீவருக்குச்செய்ததைத் தமக்குச்செய்ததாக நினைத்து எம்மென்கிறார். (கார்முகிலை) பரோபகாரனானவனை, அவன்படிஇதுவாகில் நாமிவனுக்குச்செய்யவேண்டிய

மூ— புணையென்றுய்யப்போகிலல்லாலில்லைகண்டீர்பொருளே ॥௨॥
பொருள்கை யுண்டாய்ச் செல்லக்காணிற் போற்றியென்

ஆ— ரக்ஷகனைப் பற்றப்பாருங்கோள், வேறொருவரைப்பற்றியொருப்ரயோஜநமில்லையென்கிறார். ௨ (பொருள்கை) இப்படி ஸப்ரயோஜநவராகையாலே ப்ரயோஜநமுள்ள போதுபற்றி

இ— உதாஹரிப்பாலே ஸ்வாமித்வமும். தாதீயவாதத்தில் கவிசெப்ரதாமமும் மருள்ளர் (ரக்ஷகனை உதாஹரிப்பால்) இல்லைகண்டீர்பொருளே என்கிறதற்குத்தாள்ர் (வேறொருவரையிதாஹரிப்பால்.) * *

மூன்றாம்பாட்டு.

கீழ்ப்பாட்டில் பாந்தவராஜர் ஸப்ரயோஜநவரென்றவரிப்பாட்டில் அத்தால்ஸித்ததோஷாஸாரத்தைச்சொல்லுகிறாரென்று ஸங்கதிகாட்டுகிறார் (இப்படியிதாஹரிப்பால்) ப்ரயோஜநத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (ப்ரயோஜநமுள்ளபோதிதாஹரிப்பால்)

ஈ—ப— ஸ்ரீகுருமாய் நிர்ஜநமான காட்டிலே இருக்கிற ஸுவர்ணஸௌமிலே தாம்வந்துதவி 'ஸாஸ்த்ரவஸ்யாம் கதஸ்யாவர்ந்தாம்மீமோ ரக்ஷகே' என்கிறபடியே அவர் ஆச்ரயணைபண்ணியிருக்க 'லஸமேஷ்யகேந லேஷணா' என்கிறபடியே ஸத்வஸாரவஸ்துக்களையும் வெயநம்பண்ணி அவருடைய ஆச்ரயணையை நிஷ்பலமாகப்போக்கியருளி உம்முடையஎல்லாகாயமும்காம்நிவழித்துத்தரவல்லோமென்றவரை விச்வஸிப்பித்து ரக்ஷித்தருளி இப்படிவாரசெயக ஸாமத்யுனை வென்னுடையவரமோசாரனைபென்னை. ஸேஸாராஜருக்குச் செய்தருளினதை 'எம்கார்முகிலே' யென்றவ்ரதாச்ரயத்தாலே தம்மேலாக்கிச்சொல்லுகிறார். புணையென்று - ஸ்வாரூப்யமென்று, புணை- ப்லவம். ஸுவர்ணவத்தில் முழுகிப் போகவொட்டாதஸம்ருமாருப்யமென்றபர்யவஸித்தென்றபடி. அவனுக்கிடவேண்டுவதொரு பச்சையில்லை, இத்தனையே யமையுமென்று கருத்து. உய்யப்போகிலல்லால் - உஜ்ஜீவிக்கப் ப்ரவ்ருத்தால் அல்லது, உஜ்ஜீவிக்கநினைத்தாலொழியவென்றபடி. பொருள் - ப்ரயோஜநமானது, வேறொருவரை ஆச்ரயித்தொரு ப்ரயோஜநமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்—, கண்டீரென்கிறவித்தாலே இதில் ஸம்சயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ஆதலால் அந்த உபாயமாத்ரஜனையே ஆச்ரயியுங்கோளென்றுகருத்து. ௨

௩ * கை - ஒருவன்கையிலே, பொருள் உண்டாய் செல்லக்காணில் - ஐச்வர்யமுண்டாய் நடக்கக் கண்டார்களாகில், போற்றியென்று - மங்களாசாஸநவாரங்களான சப்தங்களைச்சொல்லி, போற்றியென்கிறது மங்களாசாஸநவாசகம், இது மற்றுமுள்ள மங்களாசாஸநங்களுக்கெல்லாம் இங்கேயுபலக்ஷணமாய் இருக்கிறது. ஸ்வஸ்திவசந ஸ்தோத்ராதிகளாலே அவனை ஆச்ரயணுக்கிக்கொண்டென்றபடி.

ஒ— புணையென்றுய்யப் போகிலல்லால்-ஸ்வாரூப்ய உதி ஸ்வீக்ருத்யோஜ்ஜீவநஹேதுமேண, இல்லைகண்டீர் பொருளே - ப்ரயோஜநம் நாஸ்தீத்யர்த்தம்.
௨

௩ * (பொருளிதி) பொருள்கையுண்டாய் செல்லக்காணில் - யதிகதாஞ்ஸாஸ்ஸ்வஸ்தி தயா ஸஞ்சார ஸ்ம்ருத்யேஷு, ததைஸ்ர்யதிகேஸ்ஷு, போற்றியென்று - வசநமேவஸ்திமங்களாசாஸநம் க்ருத்வா,

ப— தென்னென்னில்; புணையிதாதி) 'ஸுமேவோபாயபூதோமே' என்று உபாயஸ்வரூபனை யைப்பண்ணிஉஜ்ஜீவித்துப்போமதொழியபுறம்பொருவரைப்பற்றினால்ஒருப்ரயோஜநமில்லை. புணையென்று ஸ்வீகரிக்குநறுக்கு உபாயாந்தரவரிஸ்ரஹம் பண்ணினு மொரு ப்ரயோஜநமில்லை யென்று ஸமிதம், ஸர்வஜ்ஞ "ந்ருபதிஜநநா" இதி. [ந்ருபதி: - ஹேதுவிஸ்வாஸ:.]
௨

மூன்றாம்பாட்டில், அவனையொழிந்தார் ப்ரயோஜநமுள்ளபோது பந்துக்களாய்க் கொண்டாடி ஆபத்துவந்தால் பார்ப்பாருமில்லை, ஆனபின்பு நிரூபாதிகமாக ஆபத்ஸகனான க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகனில்லையென்கிறார். (பொருள்கையுண்டாய்) கையிலே ஐச்வர்யமுண்டாய்ப் போகக்கண்டார்களாகில் பரஸம்ஸ்ருஷ்டப்ரயோஜநரைப்போலே மங்களாசாஸநம்பண்ணி,

மூ— ஏற்றெழுவ ரிருள்கொடுன்பத்தின்மைகாணிலென்னேயென்
பாருமில்லை மருள்கொள்செய்கையசுரர்மங்கவடமதுரைப்பிறந்
தார்க் கருள்கொளாளா யுய்யிலல்லா லில்லைகண்டீரரணே ||௩||

ஆ— தாரித்ர்யவத்தில்விடும் ஸஹாயரான அவர்களைவிட்டு க்ருஷ்ணனான க்ருஷ்ணனுடைய க்ருபைக்கு விஷயமாயுய்யிலல்லால் வேறொரு ரக்ஷையில்லையென்கிறார். ௩

இ— த்விதீயபாதத்துக்குத் தா÷ர் (தாரித்ர்ய த்ருஷ்டியால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தா÷ர் (க்ருஷ்ண த்ருஷ்டியால) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தா÷ர் (க்ருபைக்கு த்ருஷ்டியால்.) * * * *

ஈ—ஸ. ஏற்று-ஸ்நேஹம் அவன் ப்ரீதியாலே கொடுத்த தநங்களைக் கையிலே ஏற்று வாங்கிக்கொண்டு, எழுவர்-யதாஸ்வஸ்திதம் போய்விடுவர்கள், இருள்கொள் அஜ்ஞாநாந்தகாரத்தைக்கொண்டிருக்கிற, பாபிஷ்டைக்கலங் கப்பண்ணுகிறதான வென்றபடி. துன்பத்து - து:க்கத்தையுடைத்தான, து:க்காவஹமான வென்றபடி. இன்மை - இல்லாமையை, தாரித்ர்யத்தையென்றபடி. பந்துக்களுக்குக்கொடுத்தே தநமெல்லாம்போய் தரித்ரனாய்விட்டபடியையென்கை. காணில் - கண்டார்களாகில், என்னேயென்பாருமில்லை - என்னசெய்கிறு யென்றொரு வார்த்தை சொல்லுவாருமில்லை, உபகாரத்தாலே தாங்கள் ஒரு வார்த்தை சொன்னால் அதைக்கொண்டிவனுக்கு ஜீவநம் நடக்குமென்றாலும் பூர்வமிவனாலே உபக்ருதராயிருந்தவர்களெவ்வள வும் செய்யகிலாரென்று கருத்து. ஆதலால் இல்லைகண்டீர் என்று ஸம்பந்தம். மருள்கொள் - அஜ்ஞாநத் தைக்கொள்ளும்படியான, ஜகத்துக்கு நெஞ்சுகலங்கும்படி ஸம்ப்ரமமான வென்றபடி. செய்கை-வ்யாபாரங் களையுடையவரான, அசுரர் - அஸுரர்கள், மங்க - நசிக்கைக்கு, வடமதுரை - உத்தர மதுராநகரியிலே, பிறந்தார்க்கு - அவதரித்தருளின க்ருஷ்ணனுக்கு, பூஜாயாம் பஹுவசநம். அருள்கொள் ஆளாய்-அருள் கொள்ளும் ஆள்களாய், க்ருபாபாத்ரமான தாஸஜநங்களாயென்றபடி. உய்யிலல்லால்-உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, அரண் - வேறொரு ரக்ஷையானது, இல்லைகண்டீர் - இல்லைகிடிகோள், ஆதலால் அவனையே ஆச்ரயியுங்கோ ளென்று கருத்து. ௩

ஒ— ஏற்றெழுவர்-தத்தம் த்ரவ்யம் ஸ்வீக்ருத்ய யதாஸ்வஸ்திதம் கச்சந்தீத்யர்த்த:, இருள்கொள்துன்பத் தின்மைகாணில் - அஜ்ஞாநஜநக காரண து:க்காவஹமாகிய தாரித்ர்யம் த்ருஷ்ட்வாபி, என்னேஎன்பாருமில்லை- அய்யோஇதி வக்தாரோபி ந ஸந்தி, மருள்கொள்செய்கை அசுரர்மங்க - ஜகத்க்ஷோபஜநக க்ரியா யுக்தாநாம் அஸுராணாம் நாசாய, வடமதுரைப்பிறந்தார்க்கு - உத்தரமதுராவதீர்ணாய க்ருஷ்ணாய, அருள் கொளாளாயுய்யலல்லால் - தயநீயதாஸவேந ஜீவநேநைவ, இல்லைகண்டீரரணே - ரக்ஷாஸாதநம் நாஸ்தீத்யர்த்த:. ௩

ப— (ஏற்று)அவன்கொடுத்ததைக்கையிலே எடுத்துக்கொண்டு(எழுவர்)போகாநிற்பர்கள். (இருளித்யாதி) அஜ்ஞாநவ்யஞ்ஜக து:க்காவஹதாரித்ர்யத்தைக்கண்டார்களாகில், (என்னே) அய்யோ ! என்று க்ருபை பண்ணுவாருமில்லை. ஆனபின்பு (மருளித்யாதி) ஜகத்திலுள்ள சேதநர் நெஞ்சிலே இருள் குடிபுகும் படியான வ்யாவ்ருத்திகளையுடைய அஸுரவர்க்கம் முடியும்படியாக உத்தரமதுரா வாடியிலே ஸகலரும் ஸம்ஸாரிகளைப்போலே வந்தவதரித்து ரக்ஷிக்குமவனுக்கு. ஆகிலிவனுக்குநாம் செய்ய வேண்டுவதென்னென்னில்; (அருள்கொளித்யாதி) அவன்விதித்தஉபாயத்தில் அதிகரித்து அவனுடைய க்ருபாவிசேஷ விஷயராய் அவனடிமையிலே அந்வயித்து உஜ்ஜீவிக்கிலல்லது (இல்லைகண்டீரரணே) வேறு ரக்ஷகமாவதொன்றுமில்லை. 'மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ' 'மாமேவயே ப்ரபத்யந்தே' 'ஸக்ருத்யவரயோ வாவி' என்றிறே அவன் அறுதியிட்டது. அத்ர த்ருதீய பாதஸ்யார்த்தோ 'வேதாந்தநாசாய ஸஞ்ஜாதகா' இதி தாத்பர்யம்.

மூ— அரணமாவரற்றகாலைக்கென் றென்றமைக்கப்பட்டா ரிரணங்
கொண்ட தெப்பராவரின்றியிட்டாலுமஃதே வருணித்தென்னே

ஆ— (அரணமாவர்) உபகாராதிகளாலே ஆபத்துக்கு பந்துக்களை ஸம்பாதித்து வைத்தால் அவர்களும் ஆபத்துவந்தால் க்ருதக்னராய், அநுபகாரிகளைப்போலே உதவார், ஆதலால்

நாலாம்பாட்டு.

இ— உத்தேஶ்யவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உபேத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே ஸம்பத்துள்ளகாலத்திலே தாங்களேவந்து ஆஶ்ரயித்தவர் ஆபத்காலம்வந்தால் வார்த்தையும்சொல்லாரென்றவர் இப்பாட்டிலே உபகாராதிகளாலே நீங்கள்அவர்களை ஸம்பாதித்துவைத்தாலும் உதவாரென்கிறாரென்று ஸாமதிஸந்தி தை. விதேயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆபத்துவந்தாலித்யாதியால்) வருணித்தென்னே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆதலாலித்யாதியால்) இன்றி இட்டாலு மஃதேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்சொன்னதாகவுமாம்.

இ—ப—௪ அற்றகாலைக்கு-கைம்முதல் அற்றுப்போனகாலத்துக்கு, ஆபத்காலத்துக்கென்றபடி. அரணமாவரென்றென்று - நமக்கு ரக்ஷகராவரென்றென்று பலகால்நினைத்து, அமைக்கப்பட்டார் - வயஸ்ராவு மாக்கப்பட்டார், காபரக்ஷீகரிக்கப்பட்டவர்களென்றபடி. இனி நமக்கிவர்கள் அபேக்ஷிதமெல்லாம் செய்வரென்று தேறியிருக்கும்படி உபகாராதிகளாலே வஶீகரிக்கப்பட்ட பாந்தவஸஹாஸர்களென்கை. இரணம் கொண்ட - ருணம்வாங்கிக்கொண்டவர்களான, தெப்பராவர் - உதாஸரான்கள், தெப்பர் - உதாஸர், ஸத்ருரென்ற படி. தாங்கள் ருணமாகக்கொடுத்துவைத்த தநத்தைத் திரும்ப வாங்கிக்கொண்டவர்கள்போலே அவர்கள் ஆபத்காலம்வந்தபோது ப்ரத்யுபகாரம்பண்ண நினையாதே கூசுராய் விடுவர்களென்றபடி. இன்றி யிட்டாலும்-இல்லாமல்போனாலும், நீங்கள்தநங்களைக்கொடுத்துஸம்பாதித்துவையாவிட்டாலும், அஃதே-அதுவே, அவர்கள் ஆபத்திலே உதவாமல்போமதுவே நிஶ்சிதமென்றபடி. தநங்களைக்கொடுத்ததோடு கொடாததோடு வாசியில்லையிறேயென்கை. வருணித்து - வர்ணித்து, என்னே - என்னப்ரயோஜநம், க்ருதக்னருடைய ப்ரகாரங்களை விஸ்தரித்தென்ன ப்ரயோஜநமென்றபடி. அவர்களைவிடுங்கோளென்று கருத்து.

ஓ— ௪ (அரணமித்தி) அற்றகாலைக்கு - ஆபத்காலகாலே, அரணமாவர் - ஶரணபூதா பவிஷ்யந்தி, என்றென்று - இதிபுந:புந:, அமைக்கப்பட்டார் - ஸம்பாதிதா:, இரணம்கொண்ட - உத்தமர்ணதநக்ருஹீதாரஸ்ஸ, தெப்பராவர் - பராங்முகா பவந்தி, ஸம்பாதநஸாதநாபாவேதி தாத்பர்யம். இன்றி யிட்டாலும்அஃதே - தநத்யாகாபாவேபி தத்தபிதப்ரயோஜநம். ஜீவனார்த்தம் தநத்யாகஸ்ய தஸ்ய ப்ரயோஜநபிஷ்பலம். வருணித்தென்னே - தத்வர்ணநேந கிம்ப்ரயோஜநம்,

பு— நாலாம்பாட்டில், சிலரைஆபத்ஸகரென்றபேக்ஷிகளாலே நெடுநாள் ஆஶ்ரயித்தால் ஆபத்துவந்தவாறே கண்ணற்று உபேக்ஷியாநிற்பர்கள், அத: அவர்கள் ஆஶ்ரயணீயரல்லர், கேவல ஸ்வக்ருபையாலே ஸம்ரக்ஷித் தாபத்ஸகனானவனே ஆஶ்ரயணீயனென்கிறார். (அரணமித்தி) (அற்றகாலைக்கு அரணமாவர் என் றென்று அமைக்கப்பட்டார்) கைம்முதலற்றகாலத்துக்கு ரக்ஷகனாவனொருவன் வேணுமென்று அநுஸந்தித்துத்தனக்கு உபபத்தியுள்ளகாலத்தில் பச்சையிட்டாஶ்ரயித்து வஶீகரிக்கப்பட்டவர்கள், (இரணமித்யாதி) கடன்வாங்கிக்கொண்டாப்போலே இருந்தவராய் இவனுபகரித்தானாக நினைத்திருக்கையன்றிக்கே, (தெப்பர்) உதாஸர். ஶத்ருரென்றபடி. இவனுக்குபபத்தியின்றிக்கேபச்சையிடாதநாளைக்கு நமக்கிட்டிலனென்று வெறுத்துப் புல்லியானபடியையுடையராவர். (அன்றிஇட்டாலுமஃதே) அன்றிக்கேஸ்வாபத்ஸஹாவ காலத்திலும் வருந்திஸம்பாதித்துக் கொடுத்தாலும் அவர்களுக்கந்த தாக்ஷிண்யதைலேஶம். 'இன்றியிட்டாலும்' என்கிறவர்த்தத்தில் இவன்நமக்கு ரக்ஷகனென்றாஶ்ரயித்து நிற்கச்செய்தே ஆஶ்ரயிக்குமிவன் நஶித்தாலும் அவர்களுக்கந்த தாக்ஷிண்யதையே யென்றபேக்ஷம். (வருணித்தென்னே) இந்தக்ருதக்னர்ப்ரகாரம் சொல்லி யென்ன ப்ரயோஜநமுண்டு. 'ஆஜ்ஞாகாரேஸஹாயம்ஸ் த்ரயநாம்ப்ராஜ்ஞாநிதி' என்று இளையபெருமாள் கைகேயியினுடையபடிகளைச் சொன்னாப்போலே கீழ்ச்சொன்னது. வருணித்தென்னேஎன்றது 'நதே ம்பாவஸ்யாதாதவஹிதஸ்யாஶயம்வந'என்றுஇளையபெருமாளைச் சக்ரவர்த்திதிருமகன்சொன்னாப்போலே,

மூ— வடமதுரைப் பிறந்தவன் வண்புகழே । சரணென்றுய்யப்
போகிலல்லாலில்லைகண்டீர்சதிரே॥ரு॥ சதிரமென்றுதம்மைத்
தாமே சம்மதித்தின்மொழியார் । மதுரபோகந் துற்றவரே

ஆ— அவர்களைவிட்டு உபகாரபூர்வகனன்றியே வடமதுரையிலேவந்துபிறந்து ஸர்வரையும் ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவனானவனுடைய கல்யாணகுணங்களை சரணமாகப்பற்றுங்கோள், அதுவே சதிரென்கிறார். ரு (சதிரமென்று) சதிராகவாழநின்றோமென்று தங்களைத் தாங்களேயிசைந்து இனியபேச்சுக்களையுடையஸ்த்ரீகளுடைய போக்யமான போகங்களை புஜித்தவர்களே

இ— இரண்டு வாக்யத்துக்குமாகச் சொன்னதாகவுமாம். வடமதுரைப்பிறந்தவன் என்கிறதற்குத் தா+ர் உபகாரகத்வாதியால்) ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யத்துக்குத் தா+ர் (ஸௌலப்யாதியால்.) * * *

ஐந்தாம்பாட்டு.

இசைந்து என்கிறதற்குப் புஜித்தவர்களென்கிறதோடே அந்வயம்.

இ—ப— வடமதுரைப் பிறந்தவன் - எல்லோருக்கும் ஸுலபத்திலே உதவுகைக்காக உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே - கல்யாணகுணங்களே, வண் - கல்யாணம், புகழ் - குணம், ஔதார்யாதி குணங்களென்றபடி. சரணென்று - ரக்ஷகங்களென்று அத்யவஸித்து, உய்யப்போகிலல்லால் - உஜ்ஜீவிக்கவுபாயமடுத்தாலல்லது, சதிர்-சாதுர்யமானது, அநாயாஸேந ஸுகாவஹத்தையடைகையாகிற சாதுர்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர் - இல்லைகிடிகோள். ரு

ரு * சதிரமென்று - சதிராயிராநின்றோமென்று, சதிர் - சாதுர்யம். சதிரையுடையவர் சதிரர். இச்சப்தத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது சதிரமென்றாகவும். அபிமதவிஷயத்தை வசீகரித்துக்கொண்டு புஜிக்கும் சாதுர்யத்தையுடையவராயிராநின்றோமென்றபடி. தம்மைத தாமே சம்மதித்து - தங்களைத் தாங்களே ஸம்மதித்து, "அஸஹ்யவசிவாதிகாமபிகளோர்திப்ரஜாஸிதா" என்கிறபடியே இதுஸஹ்யமல்லாமையாலே தாங்களே தங்கள் நெஞ்சுக்குள்ளேஸந்தோஷித்துக்கொள்ளுமத்தனைபோக்கி பிறர்க்கிது ஹாஸ்யமாயிருக்குமிறே. இதற்குத் துற்றவரென்கிறதோடே அந்வயம். இன் மொழியார் - போக்யதையையுடையரான ஸ்த்ரீகளுடைய, இன்-போக்யம், மொழி உக்தி. 'போக்யதிலகிவாஷி பொஷிதாம் ஸூக்திஹாரா ஹ்ய வைவிகேயம்' என்கிறபடியே உக்திதாம் போக்யமாய்ச் சொல்லிவசீகரித்துக்கொள்ளுவரென்று கருத்து. மதுரபோகம்-போக்யங்களான போகங்களை, துற்றவரே- துற்றுக்

ஒ— வடமதுரைப் பிறந்தவன் - உத்தர போகாவதீர்ணஸ்ய, வண்புகழே சரணென்றுய்யப் போகிலல்லால் - உதாரா: கல்யாணகுணாஸ்தஸ்ய ரக்ஷகா இத்யத்யவஸாயேந உஜ்ஜீவநஹேதுநா, இல்லைகண்டீர் சதிரே - சாதுர்யம் நாஸ்தி த்ருஶ்யதாம். ரு

ரு * (சதிரமென்றிதி) சதிரமென்று தம்மைத்தாமேசம்மதித்து - அபிமதபோஷவசீகரண சாதுர்யவயமிதி ஸ்வாத்மாநம் மந்யமாநாநாம், இன்மொழியார்-போக்யாலாபாநாம்ஸ்த்ரீணாம், மதுரபோகம் துற்றவரே -அபிலஷித போகமநுபவந்த, பாதஸம்வாஹநாதிஷு ஸக்தாஸ்தவேதி யாவத்,

ப— மேலே 'தாமேவேஷ்ணாகாநாயஸ்ய ஹாதஸ்ய கயாஙகா' என்றப்போலே. (வடமதுரையித்யாதி) கேவலக்ருபாபேரிதனாய் உத்தரமதுரையிலே வந்தவதரித்த க்ருஷ்ணனுடைய உதாரமான ஸௌசீல்யாதிகுணங்களையே நமக்கு ரக்ஷகமாகவெண்ணி தத்விஷயனுடைய திருவடிகளிலேசரணவரணத்தைப்பண்ணி உஜ்ஜீவித்துப்போகையொழிய சாதுர்யம் வேறில்லைகண்டீர். அவிஜ்ஞாதஹேயமான ஸம்ஸாரத்தைப் பரித்யஜிக்கையிறே ஸர்வஜ்ஞருக்குசாதுர்யமும், மற்றதொன்றும் சதிரல்லவென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்த வனிவத்ரஸ்தம் 'ஜாதகதா உத்தரமதுரா வாரிஜ போகாயா க்ருதாயா' இதி, ரு

ஐந்தாம்பாட்டில், தங்களைப்பெறுவிடில்ஸஹிக்கமாட்டாதபடி ஸ்த்ரீகளானஸ்த்ரீகளாலேசுவத்து வந்தால் இகழப்படுவர், ஆனபின்பு ஸகலஜனாரமாக ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை ஆச்ரயியுங்கோளென்கிறார். (சதிரமென்றுதம்மையித்யாதி) நாம் வசீகரணசாதுர்யத்தையுடையோமென்று தங்களைத்தாங்களே ஸம்மதித்துக்கொண்டு, (இன்மொழியார்) இனியபேச்சையுடையாராயிருந் துள்ளவர்களுடைய அகவாயதிகமாயிருக்கச்செய்தேயும்பேச்சாலேவசீகரிக்கவல்லவர்களென்றபடி. (மதுரவித்யாதி) போக்யமானபோகத்தை

மூ— வைகிமற்றொன்றுறுவ ரதிர்கொள்செய்கையசுரர்மங்க வடமதுரைப்
பிறந்தாற் கெதிர்கொளாளாயுய்யலல்லா லில்லைகண்டீரின்பமே ॥ ரு॥

ஆ— ஸாத்விகைக்கிடானபொருள்களைக்குன்றினவாறே அவர்களாலே மிகவும்பரிபவிக்கப்படுவர், லோக மெல்லா மதிரும்படியான வ்யாவ்ருத்திகளையுடைய அஸுரர் மங்கும்படி வடமதுரைப் பிறந்தாற்கு தாஸ்யத்தைப்பண்ணி யெதிர்கொள்ளுமடியாரா யுய்யிலல்லால்வேறுஸுகமில்லையென்கிறார். ரு

இ— வைகி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸாத்விகைக்கிடானவித்யாதியால்) பொருள்கை-யௌவனாதிஸம்ப த்யாதிகள். குன்றினவாறே - ஸங்கோசித மானவாறே. மற்றொன்றுறுவர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவர்க ளாலேயித்யாதியால்) இத்தாழ்ப்பாட்டிலே ஐஹிகபுருஷர்கள் கூவத்திலே உதவாரென்றவர் இப் பாட்டிலே அவ்வளவேயன்றிக்கே கூவத்திலே பரிபவமும் பண்ணுவார்க ளென்கிறாரென்று ஸம்மதி ஸூசிதை. யதா : கீழ்காணும்பாட்டாலும் அவர்களே வ்யவஹாரஸர் என்றவர் இப்பாட்டில் வ்யாவ்ருத்த ஸாஸ ரென்கிறாரென்று கருத்தாகவுமாம். எதிர்கொளாளா யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தாஸ்யமேத்யாதி யால்) ஸ்பஷ்டம் ஸ்பஷ்டம். * * * * * * *

இ—ரு— கொண்டவர்களே, தற்றுகை - வஞ்சனமாக ஸாஜிக்கை. வஞ்சனமாக அநுஷ்டித்தவர்களே என்றபடி. ஏகாரம் பரிபவத்தினுடைய ஸம்பாவிதகபெருமைதநேயென ஸூசநார்த்தமாவதாம். வைகி-காலும்கழிந்து, வைகை-காலும்கழிகை, யௌவனாதிஸம்பந்நஸ்தீதமானவாறேயென்றபடி. மற்றொ ன்று-வேறொருவஸ்துவைத்தை, கீழ்ச்சொன்னபோஜ்யாஷிணீஸோமங்களுக்குவிபரீதங்களானவபராஷ்டாஷ டாதி த்ருதபரிபவபராபவங்களை யென்றபடி. அந்த ஸ்த்ரீகள்பண்ணும் பரிபவம் வாசாமகோசர மென்கைக்காக வேறொன்றென்றுஸாமாந்யமாக நிர்தேசித்தது. உறுவர் - அடைவர்கள், அதிஸ்நேஹிகளாய்க் கொண்டு ஸோமஸ்தனகளாயிருந்த ஸ்த்ரீகளே விஷயஸ்பர்சராய் விடுவரென்றபடி. ஆதலா லின்பமில்லை கண்டீரென்று மேலோடே ஸம்பந்தம். அதிர்கொள் - அதிர்க்கையைக் கொண்டிருக்கிற, அதிர்க்கை - கம்பிக்கை, லோகங்களுக்குக் கம்பஜநகமான வென்றபடி. செய்கை - வ்யாபாரங்களை யுடையவரான, அசுரர் - அஸுரர்கள், மங்க - நசிக்கும்படி, வடமதுரை - உத்தரஸ்ரீமதுரையிலே, பிறந்தாற்கு - ஸ்வேச்சையாலும் ஸங்கல்பமாக ஸ்ரீஷ்ணுக்கொண்டு ஸேவிக்கும் ஆச்ரிதரக்ஷணம் பண்ணுகைக்காக அவதரித் தருளின ஸ்ரீக்ருஷ்ணனுக்கு, எதிர்கொள் ஆளாய் - எதிர்கொள்ளும் தாஸராய், 'அநந்யாஸ்ஸமஸ்ஸந்த்யாநு வேஷ்டி ஜநார்த்தந:' என்னும்படியிருக்கிற வவனுக்கு ஸாம தசாஸமந்த்ராதிகளோடே அபிமுகநம் பண்ணும் தாஸர்களா யென்றபடி. உய்யிலல்லால் - உஜ்ஜீவித்தாலல்லது, இதுக்கு உஜ்ஜீவநம் வ்யாபாரமாக ஸம்பவம், தாத்பர்யாதிஸமரநாசவ்யாபாரஷ்டாஸம்பத்தைப் பெற்றாலல்லதென்றபடி. இன்பம்-ஸுகமானது, இல்லைகண்டீர் - இல்லைகிடீர். ஆதலால் அவன் பக்கலிலேயே நீங்கள் அபிமுகநாதிபரமிகராம்படி யாகுங்கோளென்று கருத்து.
ரு

ஒ— வைகி - காலக்ஷயே, தாரித்ர்யகாலே இதிபாவ:, மற்றொன்றுறுவர் - பராபவம் ப்ராப்நுவந்தி, ஸம்பதநம் ப்ராப்நுவந்தீதிபாவ:, அதிர்கொள் செய்கை அசுரர்மங்க - ஜகத்கம்பகாரி சேஷ்டாவதா மஸுராணாம் நாசாய, வடமதுரைப் பிறந்தாற்கு - உத்தர மதுராவதீர்ணாய, எதிரகொள் ஆளா யுய் யலல்லால்- அபிமுகதாஸ்யதயா ஜீவநமேவ, இல்லைகண்டீரின்பமே-ஸுகம் நாஸ்தி த்ருஷ்டம். ரு

ப— அவர்களுடனே நெருக்கி ஸாஜித்தவர்களே, (வைகி) காலாந்தரத்திலே, (மற்றொன்றுறுவர்) பரிபவம்பெறுவர்கள். ஸோமத்துக்குப்பாங்காகயௌவநமும்அதுக்குக்கைம்முதலானத்ரவ்யமும்தணிந்த பேர்வழியாதோ வென்பர்கள்; அதுக்குப்போகாதமையைக்கண்டுவெள்ளாட்டிமையிட்டுப்பரிபவிப்பர்கள்; அதுக்கும்போகாவிடில் ஆணியிட்டு எழுப்பிப்பார்கள்; அதுக்குமெழுந்திராவிடில் காலைப்பற்றிஇழுப்பர்கள். இப்படிகளானுள்ள பரிபவங்களை அநுபவித்து வெறுத்து அது தன்வாயால்அருளிச்செய்யமாட்டாமே (மற்றொன்) றென்கிறார். இங்ஙனன்றிக்கே விவாகத்திலேயும் நன்மையோடே தலைக்கட்டும் விஷயத்தைப் பற்றி உஜ்ஜீவித்துப் போருங்கோளென்கிறார். (அதிரித்யாதி) வேதநருடைய நெஞ்சுக லதிரும்படியான

மூ— இல்லைகண்டீரின்ப மந்தோவுள்ளது நினையாதே । தொல்லையார்க
ளெத்தனைவர்தோன்றிக்கழிந்தொழிந்தார் । மல்லைமூதூர்வடமது
ரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே । சொல்லியுய்யப் போகிலல்லால்

ஆ— (இல்லைகண்டீர்) எம்பெருமானல்லது வேறுவ்யாபாஷாஸம்பந்தமில்லையென்னும் இவ்வுண்மையை யுணராதேயெத்தனைவரிங்ஙனே முடிந்துபோனார், நீங்களும் அங்ஙனே நசியாதே ஆச்ரிதர்க்காக நாட்டில் வந்து பிறந்தருளினவனுடைய ஔதார்யத்தையே சொல்லியுய்யுங்கோள்,

ஆறும்பாட்டு.

இ— உள்ளதுநினையாதே யென்கிறதற்குக் கருத்து (எம்பெருமானிதராதியால்)வைலக்ஷண்யத்துக்கும் ஸம்பந்தமருளிச்செய்கிறார்(நீங்களுமிதராதியால்)இத்தால் கீழ்ச்சொன்ன ஸர்வேச்வரஸம்பந்தஜ்ஞானம்

இ—ஸ— ஈ * இன்பமில்லைகண்டீர்-எம்பெருமானல்லது வேறுஸுகவஸ்து இல்லைகிடிகோள், உள்ளது-அவனையொழிய வேறு ஸுகமில்லையென்கிற இந்த யதார்த்தமான வஸ்துவை, நினையாதே - அநுஸந்தி யாதே, ஸாக்ஷாத்கரித்துத் தெரியாதே யென்றபடி. தொல்லையார்கள் - அநாதிகாலத்திலே உள்ளவர்கள், தொல்லை - அநாதிகாலம். எத்தனைவர் - அஸங்க்யாதரான ஜநங்கள், தோன்றி - பிறந்து, கழிந்தொழிந்தார். அதீதராய்விட்டார்கள். ஸர்வேச்வரஜ்ஞானம் பெருமையாலே அவர்களுக்கு ஜநநமரணாதிகளே வசி சேஷித்ததென்று கருத்து. அந்தோ - அய்யோ !, இப்படி வ்யர்த்தமாய்ப் போய்விட்டார்களே யென்று சோகிக்கிறபடி, நீங்கள் அங்ஙனேயாகாதொழியப் பாருங்கோளென்று கருத்து. ஆனால் செய்யவேண்டுவ தென்னென்ன அருளிச்செய்கிறார். மல்லை - ஸமுத்ரஸம்பந்தமான, மல்லை-ஸமுத்ரம். மூதூர்-பழைய ஊரான, மூது - பழையது, ஸமுத்ரஸம்பந்தமாய்ப் பின்பு ஸ்ரீசத்ருக்நாழ்வான் [illegible] இப்படி அநாதியாக ஸம்பந்தமுடையவூரான வென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே - ஸ்லாக்யம் சொல்லி - கீர்த்தநம்பண்ணி, உய்யப்போகிலல்லால்-உஜ்ஜீவிக்கப்ப்ரவர்த்தித்தால் அல்லது,

ஒ— ஈ * (இல்லையிதி) உள்அது நினையாதே - விசேஷ ஸமஸ்தவிஷயிகா, இல்லைகண்டீரின்பம் - சோகஸம்பந்தி, அந்தோ - 'அய்யோ' இதி ஷேதே, தொல்லையார்களெத்தனைவர் - ப்ராசீநா: அஜநா:, தோன்றிக் கழிந்தொழிந்தார்-உத்பந்நாவிநஷ்டா ஜாதா இதர்த்த: உத்பத்திவிநாசமாத்ர ப்ரயோஜநகா இதிபாவ:. மல்லை-நிரதிசய ஸமுத்ரஸமீபம், மூதூர்-சிரந்தநம், வடமதுரை-உத்தரமதுராயாம், பிறந்தவன்-அவதீர்ணஸ்ய,வண்புகழே ஔதார்ய நகாநுகரணமணாந,சொல்லியுய்யப்போகிலல்லால்-

ப— வ்ருத்திகளையுடைய அவஸ்தையும் முடியும்படி வடமதுரையிலே அவதரித்தவருக்கு 'அநந்ய தைவதம்' என்கிறபடியே அவிச்சேதமாய்க்கொண்டு உஜ்ஜீவிக்கையல்லது ஸுகமாயிருப்ப தொன்றில்லை. 'விஷயவிஷயாணாம் ஸர்வத்ர ஸததம்' என்கிறபடியே து:க்கநிதானமான விஷயங் களிலே ஸுகமென்றுஹ்ருதிச்சை பத்தனையென்கிறார். இப்பாட்டிலும் சௌசீல்யமாய ஜாதகமே அநுஸம்ஹித மென்றுதிருவுள்ளம். ௫

• ஆறும்பாட்டில், நிரதிசய ஸர்வேச்வரத்தை உணராதே முன்புள்ளார் அநேகர் முடிந்து போனார்கள், அப்படியே நீங்களும் நசியாதே ஆச்ரிதர்க்காக அவதரித்தருளினவனை குணநாமங் களால் கீர்த்தித்து உஜ்ஜீவிக்குமதொழிய வேறு ஜீவநத்துக்கு ஸம்பந்தமில்லை சொல்லலாவது மொன்றுமில்லை யென்கிறார். (இல்லையிதராதி) ஸம்ஸாரத்திலே, கெடுவீர்காள் ! ஸுகலேசமுமில்லைகிடிகோள். (அந்தோ) சோகார்களான உங்களுக்குப் ப்ரத்யக்ஷமும் அகிஞ்சித்கரமாயிருக்க நானுபதேசிப்பதே ! (உள்ளது நினையாதே) ஸாவதிகமாயுள்ள ஸாதநங்களை அநுஸந்தியாதே, யதா : நித்யநந்தியாயுள்ள ஸமஸ்தத்தை அநுஸந்தியாதே. (தொல்லையாரிதராதி) பழையகாலத்திலுள்ளார் எத்தனைபேர் உதித்து நசித்து நடுவுள்ளநாள் ஸர்வேச்வரத்துக்குடலன்றியே ஜந்மமரணங்களை யாத்ரையாய்ப்போ னார்கள், (மல்லை) ஸமுத்ரஸமீபமாய் (மூதூர்) பழையதானவூரானவடமதுரையில் அவதரித்தவனுடைய உதாரமானபுகழையே கீர்த்தித்துஜ்ஜீவித்துப்போமதொழிய.

மூ— மற்றொன்றில்லை சுருங்கச் ॥ ௭ ॥ மற்றொன்றில்லை சுருங்கச்சொன்னோம்
மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் । சிற்றவேண்டா சிந்திப்பேயமையுங்கண்டீர்கள்

ஆ— வேறுப்யவிசேஷமில்லை, இது ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்கிறார். ௭
(மற்றொன்றில்லை) இச்சுருக்கை மிகப்பரவாமே வ்யக்தமாக்குகிறார்.
வேறு வக்தவ்யமில்லாதபடி ஸம்க்ஷேபேணாத்மோஜ்ஜீவநோபாயத்தை எல்லாருக்கும் சொன்னோம். இதுக்கு அதிகாரி நியமமும் காலநியமமும் தேசநியமமும் இல்லை, இவ்வுபாயந்தான் ப்ராப்ய
மென்றாலும் துறைவுபடவும் வேண்டா,

இ— சுருங்கச்சொன்னோம் என்கையாலே நீங்கள் அதிகாரிகளாகவேணுமோவென்று உபதேசிக்கிறார் என்று ஸங்கதிப்ரகாசிகை. சுருங்க என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்று) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * * * * * * * *

ஏழாம்பாட்டு.

அவன் கல்யாணகுணமே உஜ்ஜீவநோபாயமென்று கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன அர்த்தத்தையே குற்றமில் சீர்கற்றென்கிறபாட்டாலே சொல்லுகிற தாகையாலே இப்பாட்டு வ்யர்த்தமன்றோ வென்ன அவதாரிகையில் (இச்சுருக்கைஉதாஹரிப்பால்) சுருங்கச்சொன்னோமென்றிருக்கச்செய்தே வ்யக்தமாக்குகிறதென்னக் கூடுமோ வென்று ஸங்கியாமைக்காக அதுதாத்பர்யம் (மிகப்பரவாமே என்று) எவ்வுயிர்க்குமென்றதால் ஸர்வாதிகாரத்தைச் சொல்லுகிறது (இதுக்கு அதிகாரிநியமம் இத்யாதியால்) சிற்றவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இவ்வுபாயந்தான் இத்யாதியால்)

இ—ஈ—மற்றொன்றில்லை-வேறொரு உஜ்ஜீவநோபாயமில்லை, ஆகையால் அவனையே ஆஸ்ரயியுங்கோளென்று கருத்து. சுருங்க-இதுஸம்க்ஷேபம், சாஸ்த்ரஸாரார்த்தத்தை யெடுத்து ஸம்க்ஷேபேண சொன்னோமென்றபடி. இனி இதுக்குமேல் வக்தவ்யமில்லையென்று கருத்து. ௭

எ * மற்றொன்றில்லை-இனிவக்தவ்யம் வேறொன்றில்லை, மாநிலத்து-ஸம்ஸாரவ்யாப்தியின் விஸ்தீர்ணமான ஸமுத்ரத்தில் என்றபடி. எவ்வுயிர்க்கும்-ஸமஸ்தாத்மாக்களுக்கும், ஜாதிகுணவ்ருத்தாதிவிசேஷமும் பாராதே எல்லா ஆத்மாக்களுக்கும் என்றபடி. சுருங்கச்சொன்னோம் - அதிவிஸ்தாரமின்றிக்கே சொன்னோம், இது சிலருக்குச்சொன்னோமென்றிருக்க வேண்டா, எல்லாருக்குமாகவே சொன்னோமென்றபடி. சிற்ற வேண்டா - சிதறவேண்டாம், சிற்றுதல் - சிதறுதல், ப்ரயாஸப்படவேண்டா மென்றபடி. சிந்திப்பே - விஷயத்தின் ஸ்மரணம், சிந்திப்பு-சிந்தனம். ஸ்மரணமாத்ரத்தாலே ஸாதகமென்றபடி. உபாயத்தாலிதுசமுத்தாரணமென்றபடி. அமையுங்கண்டீர்கள்-பர்யாப்தம்கிடீகோள், கண்டீர்களென்றது

ஒ— ஸம்க்ஷேபேணாத்மோஜ்ஜீவநோபாயம் சொன்னேன், மற்றொன்றில்லை சுருங்கச் - உபாயாந்தரம் நாஸ்தி, ஸம்க்ஷேபேண ஸகலஸாரார்த்தம் ஸம்க்ஷேபத உக்தம். ௭

எ * (மற்றொன்றில்லை) மற்றொன்றில்லை - உபாயாந்தரம் நாஸ்தி, சுருங்கச்சொன்னோம் - ஸம்க்ஷேபேணாவாதிஷ்ட, மாநிலத்தெவ்வுயிர்க்கும் - மஹாமஹீதலே ஸர்வேஷாம் ஸத்த்வாநாம், சிற்றவேண்டா - 'ப்ரயாஸஸ்யாநவகாஸ:' உபாயாந்தரேஷு ப்ரயாஸோ நாஸ்தி, சிந்திப்பே அமையும் கண்டீர்கள் - ஸ்மரணமாத்ரமேவாலம்

ப— (மற்றித்யாதி) ஸம்ஸாரோஜ்ஜீவநத்துக்குச்சொல்லவாவது வேறொன்றுமில்லை. 'ஏதத்தநோதேவ ஸ்ம்ருதஸ்' 'நாந்யோ விஜ்ஜீவநம் கஜ்ஜநாய' என்னக்கடவதிறே. இப்பாட்டிலும் உத்தரவாக்யத்தினுடைய பூர்வார்த்தத்தையே அநுஸந்தித்தம். ௭

ஏழாம்பாட்டில், ஸர்வேஸ்வரனுடைய எளிமையையும் இனிமையையும் அருளிச்செய்கிறார். (மற்றொன்றில்லை) வக்தவ்யமாயிருப்பது வேறொன்றில்லை உங்களுக்கு. யத்வா: கீழ்ப்பாட்டிலே ஒன்று சொல்லி இதில் வேறொன்றைச் சொல்லுகிறோமென்றிருக்க வேண்டா. (சுருங்கச்சொன்னோம்) வ்யுத்பத்திக்கு விஷயமாம்படி சொல்லுகையன்றிக்கே ஸம்க்ஷேபமாய்ப்பரப்பறச் சொன்னோம். (மாநிலத்து) மஹாப்ருதிவியான ஸம்ஸாரத்திலுள்ள. (எவ்வுயிர்க்கும்) எவ்வகைப்பட்ட ஆத்மாக்களுக்கும். (சிற்றவேண்டா) அயிக மாக ப்ரயாஸப்படவேண்டா. (சிந்திப்பேயமையுமித்யாதி) உக்திரேவ பாக ஸநாதநவ்யாபாரமாத்ரமே

மூ— அந்தோ! குற்றமன்றெங்கள்பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்
தான்! குற்றமில்சீர் கற்றுவைகல்வாழ்தல் கண்டீர் குணமே ॥௭॥

ஆ— ஸுக்ருதமே யமையும், இது நிஷித்தமாகிலோ வென்னில்; இது செய்தால் முன்னம் அநர்த்தமில்லையிறே, ஆதலால் ஆஶ்ரிதர்க்காக வடமதுரையிலே பிறந்தவனான பசுமேய்க்கும் ஆயனுடைய ஸௌலப்யாதிகமான கல்யாணகுணங்களை அநுஸந்தியுங்கோள், இதுதானே யமையுமென்னும் படி ஸாத்யமுமாய் ப்ராப்யமுமா யிருக்குமென்கிறார். ௭

இ— ஸாதநமுண்டென்று சொல்லவேண்டியிருக்க அவிஹிதாப்ரதிஷித்த வ்யாபாரத்தைச் சொல்லுமாப்போலே குற்றமில்லையென்று சொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன இது ஸ்வாராத்யமென்று காட்டுகைக்காக அவதாரிகை (இதுநிஷித்தமித்யாதியால்) அப்படியேகாட்டுகிறார் (இதுசெய்தாலித்யாதியால்) இதுஹேதுஸாத்யமென்று காட்டுகிறார் (ஆதலாலிதி) எங்கள் வடமதுரைப் பிறந்தானென்றதையித்தத்தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதர்க்காகவித்யாதியால்) பெற்றத்தாயன் என்கிறதை உரைக்கிறார் (பசுவித்யாதியால) குற்றமில்சீர் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌலப்யேத்யாதியால்) கற்றுவைகலித்யாதியாலே ஸாதிதமான அர்த்தத்தைஅருளிச்செய்கிறார் (அநுஸந்தியுங்கோ ளென்று) குணமேஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இதுதானே யித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ப— ப்ரவிஷ்டோத்தநாஶம். 'ஆபாஸஸ்யானேகாஸ்வஸ்ய ஜாயதேதி ஸோஸநம்' இத்யாதிகளிலே இதுப்ரவிஷ்டமன்றோவென்றபடி. அந்தோ-அய்யோ! இத்தனைஸுலபமான உபாயத்திலே ப்ரவ்ருத்தியா தொழியவதேஎன்று நிர்வேதிக்கிறபடி. குற்றமன்று - தோஷமன்று, இந்தஸாதநமான ஸாதனத்தில் உங்களுக்கு ஸம்ஶய முண்டானாலும் இதுசெய்தால் அநர்த்தகரமல்லவே என்று கருத்து. ஆனால் ஸாத்யமேதென்னச் சொல்லுகிறார். எங்கள-எங்களுடையவனான, ஆஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. வடமதுரைப்பிறந்தான்-உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, ஆஶ்ரிதர்க்காக வந்தவதரித் தருளினவனென்று பாவம். பெற்றத்தாயன்-பஸுக்களையுடைய கோபாலனுடைய, பெற்றங்கள் - பஸுக்கள்-பெற்றங்களையுடையவன் பெற்றத்தான், பெற்றத்தாயன்என்றுஸமாஸம். குற்றமில்-தோஷமில்லாதவையான, ஸௌலப்யாதிகளானவென்றபடி. சீர் - கல்யாணகுணங்களை, கற்று - அப்யஸித்து, உபதேசாதிகளாலே அறிந்து என்றபடி. வைகல் - ஸர்வகாலமும், வாழ்தல்கண்டீர் - குணாநுபவ ஸௌக்யத்தை ஸாதிக்கை கிடிகோள். குணம் - குணம். ஸாத்யமும் ப்ராப்யமுமென்றபடி. ௭

ஒ— அந்தோ - 'அய்யோ' இதி கேதே, குற்றமன்று - அநர்த்தோ ந பவதி, எங்கள் பெற்றத் தாயன் - அஸ்மதாஶ்ரிதஸ்ய கோபாலகஸ்ய, வடமதுரைப்பிறந்தான்-உத்தரமதுராவதீர்ணஸ்ய, குற்றமில்சீர்கற்று - அநவத்யான் கல்யாணகுணாநநுஸந்தாய, வைகல்வாழ்தல் கண்டீர்குணமே - நித்யம் ஸாநந்தவாஸ ஏவ நிஶ்ரேயஸ ஸித்த்யுபாய:. ௭

ப— அமையுங்கிடிகோள், ஸக்ருத்ப்ரவ்ருத்திகளிரண்டுக்கும் ஸாதநமே அமையுமிறே. 'ஸநமேவாயியத்தவத் ஸேவாயித்து' என்னும்படியுமாயும் ஜ்ஞாதமாயிற்றிறே, அதிஸுலபமான நற்சார்க்கைக்கைவிடுவதே! என்று (அந்தோ) என்கிறார். விஷயவிஷயமாக அநர்த்தகரமானப்போலே பகவத்விஷயம் அநர்த்தகரமென்று விடுகிறீர்களோ வென்கிறார் (குற்றமன்றென்று) அநர்த்தகரமல்லவே இதென்றபடி. இது 'ப்ராப்தமேவ ஸ்வதி க்ருஷ்ணேதி ஜ்ஞாதம்! ப்ரஹ்மஹாவதாரஹேது ப்ரவஸாதஸ்ய உச்சதாம்' என்கிறாப் போலே. (எங்களித்யாதி) எங்களைப்பெற்றாப்போலே பரியுமவனைக்கிடிகோள் வடமதுரையிலே அவதரித்தான். ஸாக்ஷாத் 'பெந்நாரிதி' யதா: 'பெற்றம்மேய்த்துண்ணும்' என்கிறவிடத்திற்போலே பசுமேயக் குமாயனாக வடமதுரையிலேபிறந்தவனுடைய,(குற்றமில்சீர்) ஸௌலப்யாதிகமான கல்யாணகுணங்களை அப்யஸித்து. (வைகல்) நித்யமாக. (வாழ்தல்) வாழுகையே ஸ்வபாவமாகையே. (குணம்) ப்ராப்யம். ஸ்வப்ராப்யவிஷய ப்ராவண்யத்தால் அநர்த்தப்பட்டபடி கண்டிகோளே! ௭

மூ— வாழ்தல் கண்டீர் குணமிதந்தோ மாயவனடிபரவிப் ।
போழ்து போக வுள்ளகிற்கும் புன்மையிலாதவர்க்கு ।
வாழ்துணையா வடமதுரைப்பிறந்தவன் வண்புகழே ।

ஆ— (வாழ்தல்) தன்னுடைய கல்யாணகுணாநுஸந்தாநைகயாத்ரரான சீரியருக்கு வாழ்துணையாகவடமதுரையிலே வந்துபிறந்தருளின ஸர்வேச்வரனுடையகல்யாணகுணங்கள்

எட்டாம்பாட்டு.

இ— மாயவனித்யாதி்க்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடையவித்யாதியால்) சீரியருக்கு - ச்ரேஷ்டருக்கு, ஸுகத்ய பரரான ஸ்ரீவைஷ்ணவருக்கென்றபடி. இத்தால் அவனவதரித்தது ஸமாச்ரயணீயத்வம் எல்லாருக்கும் வ்யக்தமாகை யாலே தத்குணாநுஸந்தாநமே எல்லாருக்கும் உபாதேய மென்றிறொன்று ஸம்பந்தித்து.

இ—ப— அ * வாழ்தலிதுகண்டீர் குணமென்றநுபிப்பது, வாழுகிற இதுகிடீர் எல்லாருக்கும் குணமாவது, வாழ்கை - போகங்களை புஜிக்கை. கண்டீரென்கிறதால் இது ப்ரத்யக்ஷமன்றோ வென்றபடி, அந்தோ - அப்போ! அந்த போகத்துக்குபாயத்தை நீங்கள் அறிகிறதில்லையே யென்று நிர்விண்ணராகிறபடி. அதாவதேதென்னில், சொல்லுகிறார். மாயவன் - ஆச்சர்யகுணசேஷ்டிதங்களையுடையவனுடைய, அடி - திருவடிகளை, பரவி - ப்ரீதியாலே ஸ்தோத்ரம் பண்ணி, போழ்துபோகஉள்ள - காலம்போக்க நினைக்கைக்கு, உள்ளுகை - நினைக்கை, காலக்ஷேபம் பண்ணவேணுமென்று ஆசைப்படுகைக் கென்றபடி, கிற்கும் - வல்லவர்களான, விஷயாந்தரங்களில் அகப்படாதே இப்படியே ஆசைப்படுமவர்களான வென்றபடி. புன்மையிலாதவர்க்கு - பொல்லாங்கில்லாதவருக்கு, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமில்லாத அநந்ய ப்ரயோஜநரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கென்றபடி. வாழ்துணையா - குணாநுபவ ரூபபோகத்துக்குபாயமாக, துணை - ஸஹாயம், இங்கேஉபாயத்தைச் சொல்லுகிறது. வடமதுரைப் பிறந்தவன் - உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனுடைய, வண்புகழே - கல்யாணகுணங்களே, வண் - கல்யாணம்.

ஒ— அ * (வாழ்தலிதி) வாழ்தல்கண்டீர்குணமிது - ஸாநந்தயா ஸ்திதிர்வஸ்தா நமேவேஷ்டம் ச்ரேஷ்டம், அந்தோ - அப்போ உதிவேதே, அத்ரவக்தவ்யம் கிம் ஸ்ரீஷ்டிவேதிஹாவ:. மாயவனடிபரவி - ஆச்சர்யசேஷ்டிதஸ்யாங்க்ரீ ஸம்ஸ்தூய, போழ்துபோக உள்ளகிற்கும் - காலயாபநேச்சவந்தம், புன்மையிலாதவர்க்கு - ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தராஹித்யவந்தம், வாழ்துணையா - ஸம்பந்நாநுபவரூப போகஸாதந ஸஹாயபூதயா, வடமதுரைப்பிறந்தவன் - உத்தரமதுராவதீர்ணஸ்ய, வண்புகழே -

ப— எட்டாம்பாட்டில், அவனிப்படி அவதரிக்கைக்கு நிதாநம் ஆச்ரிதஸ்நேஹமேயென்று அநுஸந்தித்து சொல்லி அவனையே ரக்ஷகனாகப்பற்றுமதொழிய வேறொரு உபாயமில்லையென்கிறார். (வாழ்தல்கண்டீரித்யாதி) அவன் குணங்களை அநுஸந்தித்து வாழுகிறஇதுவேகிடீர் கொள்ள த்தக்கும். (அந்தோ) வாழ்ச்சியுண்டாயிருக்க இந்தநிர்வேதமாவதே! (மாயவனித்யாதி) ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யாதிகளால் ஆச்சர்யபூதனாயிருக்குமவ்வளவினுடைய குணஜிதராய் ப்ரீதியாலே அவன்திருவடிகளை ஸம்ஸ்தவித்தமாய்ப் பற்றி போகரூபமான அதாலே காலக்ஷேபம் பண்ணுவதாக அத்யவஸிக்க வல்லவரானவர்களுக்கு, இன்னும் சாதாநிஷ்டமாகத்தான் ப்ரத்யுபகாரம் ஸம்பந்தமானவையுடையாராகத் திருவுள்ளம்பற்றி அதாகிற புன்மை யில்லாதவர்களுக் கென்கிறார். இத்தால் ஸமஸ்தகுண வைசிஷ்ட்யாநுபவைக ரஸிகராய் அநந்யரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைச் சொல்லிற்றாயிற்று. அவர்களுக்குப்புல்லிமையில்லையிறே. (வாழ்துணையா) ஸம்பந்நாநுபவ ரூப வாழ்ச்சிக் குபாயமாகைக்காக (வடமதுரையித்யாதி) வடமதுரையிலேவந்தவதரித்தவனுடைய. அவதாரப்ரயோஜநம் 'பரித்ராணாய ஸாதூநாம்' என்றிறே இருப்பது. இந்தகாயமும் திரவிக்ஷ்யாக்யமென்று 'ஸாதூ:' என்றருளிச்செய்தார். (வண்புகழே) நிரதிசயபோக்யமான

மூ— வீழ்துணையாப் போமிதனில் யாதுமில்லை மிக்கதே ॥ அ ॥ யாதுமில்லை மிக்கதனி லென்றென்றதுகருதிக் । காதுசெய்வான் கூதைசெய்து

ஆ— ஸந்யாஸத்துக்கு மேல்பட்ட புருஷார்த்தோபாய மில்லையென்கிறார். அ

(யாதுமில்லை) எல்லாவற்றிலும் மேற்பட்ட புருஷார்த்தமன்றோ ஸாம்ஸாரிக து:க்க நிவ்ருத்திரூப கைவல்யமென்று அத்தைப் புருஷார்த்தமென்றுபற்றில்; காதுபெருக்க வென்று புக்குபண்டுள்ளதையுங் கெடுத்துக்கூதையாக்கினாற் போலே

இ— வீழ்துணையாப்போம் இத்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (ஸந்யாஸத்துக்குமேல்பட்ட இத்யாதியால்.)*

ஒன்பதாம்பாட்டு.

யாதுமில்லை மிக்கதனிலென்றென்றுஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எல்லாவற்றிலுமித்யாதியால்) ஸாம்ஸாரிக து:க்க நிவ்ருத்திரூபமாகையாலே எல்லாவற்றிலும்மேல்பட்டதென்றுகருத்து. அதுகருதிஎன்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அத்தை இத்யாதியால்) அதுகருதியென்றுஸாதநமாயிருந்ததேயாகிலும்கீழேபந்தங்களுடையவும் ஸ்த்ரீ ஹோமங்களுடையவும் ஹேயத்வம் சொன்னத்தாலே வைஷ்ணவபுருஷார்த்த மெல்லாமென்று வ்யபதேஸித மாகையால இது கைவல்யபரமாகை உசிதமென்றுகருத்து. இத்தால் இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. கூதை - மூளி.

இ—ப— வீழ்துணையா-ஆசைப்படும்படியான ஸஹாயமாய், புருஷார்த்தோபாயமாக வென்றபடி. வீழ்-ஆசைப்படும்படியானது, ஸ்ராவ்யமானதென்றபடி, போமிதனில் - நடக்கிற இதில்காட்டில், ஸாதகர் அநுஷ்டிக்கிற இதில்காட்டி லென்றபடி. மிக்கது - அதிகமான புருஷார்த்தோபாயம், யாதுமில்லை - ஒன்றுமில்லை, இதுவே நிரதிஸயமான உபாயமென்றபடி. அ

கூ * அதனில்- அந்த கைவல்யத்தைக் காட்டில், மிக்கு - அதிகமாய், யாதுமில்லை - ஒரு புருஷார்த்தமுமில்லை, என்றென்று - இப்படி பலகாலம் அநுஸந்தித்து, அதுக்கும் அதிகமாக ஸமவ [illegible] உள்ளதாயிருக்கச் செய்தேயும் ஸ்வாபிமாநத்தாலே இப்படி அநுஸந்தித்தென்றபடி. அது கருதி - அந்த கைவல்யத்தை அபேக்ஷித்து, ஒருஉபாயத்தை அநுஷ்டிக்கும்போது அதுக்குப் பலமாக அந்தகைவல்யத்தை அவலம்பித் தென்றபடி. கருதிஎன்றது '[illegible]' என்கிறவிடத்தில் காம்யத்வம் போலே அநுவாதமாய் கருதிலென்று கருத்து. காதுசெய்வான் - காதுகளைச்செய்ய இச்சையுடையவனாய், கூதைசெய்து - மூளியாக்கினவனாய், [illegible] அநுஷ்டாநத்தைப் பெரியதாக்கப்ரவர்த்தித்துக் காதைமூளியாக்கினவனா யென்று பர்யவஸாநம். காதை வளர்க்கப்போய் மூளியாக்கிக்கொண்டாப்போலே யென்றுகருத்து. முறைகடைவாழ்க்கையென்ற [illegible].

ஒ— [illegible], வீழ்துணையாப்போமிதனில் - அதிஸயித ஸஹாய தயாவலம்ப்யமாநேந, யாதுமில்லைமிக்கது - அதிஸயிதம் கிமபி நாஸ்தீத்யர்த்த:. அ

கூ * (யாதுமிதி) யாதுமில்லை மிக்கதனிலென்றென்று - ததபேக்ஷயா அதிகம் ப்ரயோஜநம் நாஸ்தீத்யேவம், அதுகருதி-தத்தத் ப்ரயோஜந [illegible], காதுசெய்வான் கூதைசெய்து-[illegible]

ப— [illegible]. (வீழ்துணை) ஆசைப்படுந்துணையாகப்பற்று மதுபோகக், இதில்காட்டில் மேலாயிருப்பதோர் வாழ்ச்சி யில்லை. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், வேறொன்றை ரக்ஷகராகப்பற்றிப்பண்டுநின்றநிலையுங்கெட்டு அநர்த்தப்பட்டுப் போவர்கள், ஆனபின்புஅவனல்லது சரணமில்லையென்கிறார். (யாதுமில்லையித்யாதி) அதுஎன்றது [illegible]களை. அவர்கள் நிரதிஸய புருஷார்த்தம் ப்ராப்தரல்லாமையாலே அவர்களை அதுஎன்றும் யாதுமென்றும் அசித்ஸமமாயால் அருளிச்செய்கிறார். அதிற்காட்டில் மிக்கது யாதுமில்லையென்று, (கருதி) [illegible] யிருக்கிறவர்களில் ஒருவனைப்பற்றி இவனில்காட்டில் விஞ்சினவனில்லை யொருவனுமென்று பலகால் சொல்லி அவனைரக்ஷகனாக நினைத்து '[illegible]' என்கிற ப்ரதிபத்தியை அவர்களிடத்தில்பண்ணி. (காதித்யாதி) காதுபெருக்கப் புக்குப்பண்டுள்ள [illegible]யுங்கெடுத்துக் கூதை யாக்கினாற்போலே.

மூ— கடைமுறை வாழ்க்கையும்போம் | மாதுகிலின் கொடிக்கொண்மாட
வடமதுரைப் பிறந்த| தாதுசேர் தோட்கண்ணனல்லா லில்லை
கண்டீர் சரணே ||௯|| கண்ணனல்லா லில்லை கண்டீர் சரணதுநிற்க

ஆ— பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகஸம்பந்தத்தையுமிழக்குமித்தனை, ஆகையால் ஸ்ரீமதுராபுரியிலே திருவவதாரம் பண்ணுகையாலே புதுக்கணித்த வழகையுடையனான கண்ணனே பரமப்ராப்யமென்கிறார். ௯
(கண்ணனல்லால்) க்ருஷ்ணனல்லது சரணில்லையென்றிங்ஙனே தன்னுடைய ரக்ஷகத்வத்தை நிலைநிறுத்துகைக்காக

இ— கடைமுறை வாழ்க்கையும்போமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பண்டுள்ள ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) ஸம்பந்தத்தையுமென்கிறவிடத்தில் உம்மைத்தாலே ஸாம்ஸாரிகதுக்கநிவ்ருத்தி யில்லாதொழிகிற மாத்ரமன்றிக்கே அத்தையுமிழக்குமென்றபடி. கைவல்யம் பெற்றவனுக்கும் ஸம்ஸ்பர்சமுண்டாம்படி ஸம்பந்தமாகையாலே சரீரப்ராக்ருதஸம்பந்தமறுமையாலும் ஸாம்ஸாரிக துக்கநிவ்ருத்தியில்லையிறே. கைவல்யம் ஸம்பந்தம் விசிக்குமேயாகிலும் பகவதநுபவாநந்தமானத்தைப் பார்த்தால் இதொருக்ஷுத்ரகணிகையானமையாலே அதை ஸநாதரித்தருளிச்செய்கிறபடி.
தாதுசேர் தோளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (புதுக்கணித்தவித்யாதியால்.) * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

அதுநிற்கவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இங்ஙனேயித்யாதியால்)

இ—ப— முறை - வசிஷ்டக்ரமநிதமான, பழையதுமுள்ளதான வென்றபடி. கடைவாழ்க்கையும்-நிக்ருஷ்டமான ஸௌக்யமும், ஸாம்ஸாரிக ஸௌக்யமுமென்றபடி. போம் - போய்விடும், துக்கநிவ்ருத்தியில்லாதே போகிற மாத்ரமன்றிக்கே இருந்தவற்பஸுகமும் போய்விடுமென்றபடி, ஆதலா லில்லைகண்டீரென்றபடியே ஸூசிக்கிறது. மாதுகிலின்-பெரியபட்டு வஸ்த்ரங்களுடைய, துகில்-வஸ்த்ரம். கொடி-த்வஜங்களை, விசாலபட்டவஸ்த்ரங்களாலே நிர்மிதங்களான த்வஜங்களையென்றபடி. கொள் - கொண்டிருக்கிற, [illegible]யிருக்கிறவென்றபடி. மாட- ஹர்ம்யங்களையுடைத்தான, வடமதுரைப்பிறந்தான்.உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தவனான, தாதுசேர் - மாலைசேர்ந்திருக்கிற, தாது - புஷ்பகேஸரம். லக்ஷணயாமாலையைச்சொல்லுகிறது. வைஜயந்த்யாதி மாலாலங்க்ருதங்களான வென்றபடி. தோள் - புஜங்களையுடையவனான, கண்ணனல்லால் - க்ருஷ்ணனல்லது, சரண்- உபாயமானது, ப்ராப்யமானதென்றபடி. இல்லைகண்டீர்-இல்லைகிடிகோள், ஆகையால் அவனையே ப்ராப்யமாகப்பற்றுங்கோளென்று கருத்து, ௯
௧0 * கண்ணனல்லால் - க்ருஷ்ணனல்லது, சரணில்லைகண்டீர் - ரக்ஷகனில்லைகிடிகோள், நிற்கு தற்கேயென்கிறவிடத்தில் - ஏகாந்தத்தை அதுநிற்கவென்கிறதோடே ஸூசிப்பது. அதுநிற்கவே-தன்னுடைய

ஒ— ப்ராப்யத்வவிஷயாவதாரணம், கடைமுறை வாழ்க்கையும்போம்- மௌவத்ரவ்ய ப்ராப்ய ந ஸ்யாந்நாவலாவிநாசப்ரோதவதி, தஸ்மாத், மாதுகிலின் கொடிக்கொள் - மஹாதுகூலத்வஜ [illegible]துறைப்பிறந்த- ஸ்ரீமதுராபுர்யாமவதீர்ணம், தாதுசேர்தோள்கண்ணனல்லால்- [illegible] க்ருஷ்ணம்விநா, இல்லைகண்டீர்சரணே - ஜகதிகோபாயோ நாஸ்தி ப்ருஸம், ௯
௧0 * (கண்ணனித்தி)கண்ணனல்லாலில்லைகண்டீர்-க்ருஷ்ணஸ்யைவ ரக்ஷகோபாயம் நாஸ்தி, அதுநிற்க

ப— கதை - மூனி - (கடைமுறை) வரிணாமத்தில் தலைமுறையத்துக்கு முன்புள்ள முறையால் வந்துகொண்டு வரும்வாழ்வும்போய்அலையும்படியாம்.(மாதுகிலித்யாதி)மஹாதுகூலத்வஜாலங்க்ருதமான [illegible]யுடைய வடமதுரையில் அவதரித்த. (தாதித்யாதி) புஷ்பகேஸர ப்ரசுர வைஜயந்தீ [illegible] மாலைகளாலே அலங்க்ருதமான திருத்தோள்களையுடைய க்ருஷ்ணனையொழிய ரக்ஷகமாகவல்ல [illegible] கிடிகோள். ஸ்ரீதும் 'க்ருஷ்ணாச்ரயணம் விநா, நாலஹாய' இதி, ௯
பத்தாம்பாட்டில், தன்னுடைய அநாதி நிரவதிகமான ஸம்பந்தத்தை அகிலநர்பொருட்டுவெளியிட அவ்வஸ்துதைப் ப்ரதிஷ்டிப்பிக்கைக்காகவே அவதரித்த க்ருஷ்ணன்திருவடிகளிலே ஆத்மாத்மீய ஸமர்ப்பணத்தைப்பண்ணி உஜ்ஜீவியுங்கோளென்கிறார். (கண்ணனல்லாவித்யாதி) க்ருஷ்ணனொழியவேறுபாய

மூ — வந்து | மண்ணின்பார நீக்குதற்கே வடமதுரைப் பிறந்தான் |
திண்ணமா நும்முடைமையுண்டே லவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ |

ஆ — ஸ்ரீமதுரையிலே வந்து பிறந்தருளி ஸம்ஹாராவதாரம் பண்ணி ஜகத்தை ரக்ஷித்தருளினான் ஆதலால் அவனே ரக்ஷகன், ஆனபின்பு உங்களுக்காக அபிமானிக்கப்படுகிற வஸ்துக்களையும் உங்களையும் அவன்திருவடிகளிலே ஶேஷத்வேந ஸமர்ப்பியுங்கோள்,

இ — வந்தித்யாதியாய்த் த்விதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீமதுரையிலே இத்யாதியால்) இதில் ஷஷ்டீ தாத்பர்யம் (ஆனபின்புஎன்று) த்ருதீயபாதத்திற்குத் தாத்பர்யம் (உங்களுக்காக இத்யாதி - ஸமர்ப்பியுங்கோளென்னுமளவாலே) இத்தால் அவனல்லது ரக்ஷ்யமும் ரக்ஷகமுமில்லையென்று உபபாதித்தவென்பது பாட்டுக்களிலும் அபிப்ரேதமாயிருந்த தத்த்வோபதேசத்தை இப்பாட்டிலே கண்ணோக்கியாலே வெளியிடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிகை.

இ—ம — அந்த ரக்ஷகத்வம் ப்ரதிஷ்டிதமாகைக்காகவே, மண்ணின்பாரம்-ஸம்ஹாரத்தை, நீக்குதற்கு-நிவர்த்திப்பிக்கைக்காக, வந்து-பரமபதத்தை விட்டுவந்து, வடமதுரைப் பிறந்தான்-உத்தரமதுரையிலே அவதரித்தருளினான், நும்முடைமையுண்டேல் - உங்களுக்கு ஶேஷமான வஸ்துக்கள்உண்டாயிருந்தனவாகில், பக்ஷாந்தரத்தால்வஸ்துவ்யக்தியில்உங்களுக்கு, ஶேஷமல்லாதவற்றைநீங்கள்அபிமானிக்கிற ஸாத்ருமத்தனை யென்று கருத்து. அவனடி - அவன்திருவடிகளிலே, திண்ணம்-த்ருடமாக, சேர்த்துய்ம்மினோ-

ஒ — வந்து-ஶரணத்வேந நாவஸ்தித்யம் பரமபதஸ்தம் விஸ்ருஜ்ய ஆகத்ய, மண்ணின்பாரம்நீக்குதற்கே-ஸம்ஹாரநிஷ்பாதனாயைவ, வடமதுரைப்பிறந்தான் - உத்தரமதுராவதீர்ணஸ்ஸந், திண்ணமா நும் உடைமையுண்டேல்-யதி ஸம்பந்தம் ஸ்வகீயம் வஸ்த்வஸ்தி சேத், அவனடிசேர்த்துய்ம்மினோ-தச்சரணயோஸ்ஸமர்ப்பய

ப — மாவாரில்லையென்னுமிவ்வர்த்தம் நிலைநிறுத்துகைக்காகவும் அதுக்குறுப்பாக ஸம்ஹாரத்தைப்போக்குகைக்காகவும் பரமபதத்தை விட்டுவந்து திருவவதரித்தான், ஆனபின்பு (திண்ணமித்யாதி) (நும்முடைமையுண்டேல்) இத்தால், நம்இவ்வுடைமை யறியாமலே, வாக்மீகாதிகளால்அறிந்துவஸ்துதத்த்வ ஸமர்ப்பணம் பண்ணினவர்கள் நம்மாலிப்போது உபதேஶ்யரன்றென்றதாயிற்று. ஸ்வீயத்வேந நிலவஸ்துக்களை அபிமானித்து வ்யவஹரித்திகோளாகில் என்று பக்ஷாந்தரமிதமாக அருளிச்செய்தது-சிலவஸ்துக்களில் ஸ்வீயத்வாபிமானமிருந்தும் ஆத்மஸமர்ப்பணம் ஸாத்யவிராஜமென்று அதைப்பண்ணுதாரை விஷயமாக்கிப் பண்ணிப்போக அமைந்தது காட்டுகைக்காக. இதென்னுடைமை யென்னுமது அஜ்ஞானமாகக்கண்டோம்; அப்போது அவ்வஸ்துவுக்குத்தான் ஶேஷியாய் ஆத்மாபஹாரம் பண்ணுகிற சோரனுமானானிறே. ஶாஸ்த்ரநிஷித்தமான வித்தைஇசைந்தும் ஶாஸ்த்ரீயமான ஆத்மஸமர்ப்பணத்தை இசையாத ஸம்ஸாரிகளென்றபடி. (திண்ணமவனடி சேர்த்துய்ம்மினோ) தைந்யபூர்வகமாக ஆத்மீய ஆத்ம விஷயங்களையும், ஆத்மாவோடே ஶேஷித்வேந ஸமர்ப்பித்து ஸ்வாத்மரக்ஷாபரத்தையும் அவன்திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்தவராய் உஜ்ஜீவியுங்கோள், ஶாஸ்த்ரோக்தவிதயா இதம் ஸமர்ப்பணாநந்தரம் ஆத்மாபஹாரம் அடியற்றதாகையால் இவனுடைய அஹம்மமேத்யாதி வ்யவஹாரங்களிலெல்லாம் 'அஹம்மநாரஸம் ஸம்யக்ஸ்து' இத்யாதிகளில் படியே அஹம் ஶப்தம் ப்ரமத்துக்கு ஒதுங்குகையாலே தத்வாசயனோரீத ஶாஸ்த்ரபத்யங்களில் ஆத்மீய வ்யவஹாரமும் ததீய வ்யவஹாரமாய்விடும். ஶாஸ்த்ரீயாத்மஸமர்ப்பணவிஶேஷவானால்

மூ— வெண்ணவேண்டா நும்மதாதுமவனன்றிமற்றில்லையே॥௧௦॥
ஆதுமில்லை மற்றவனி லென்றதுவே துணிந்து

ஆ— உங்களுக்காக ஸ்வீகரிக்கப்படுகிறவையும் நீங்களும் அவனுக்கே ஶேஷம், இதிலொரு ஸம்ஶய மில்லையென்கிறார். ௧௦

(ஆதுமில்லை) ஸ்வாத்மீயங்களெல்லாம் அவனுக்கே ஶேஷமென்று துணிந்திருந்தசடகோபன்

இ— நும்மதாதும் உக்திக்குத் தாத்பர்யம் (உங்களுக்காக ஸ்வீகரிக்கப் படுகிறவையும் நீங்களும் ஶேஷபூதர்) எண்ணவேண்டா என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இதிஸித்திபரம்.) * * * *

நிகமனம்

ப்ரயோஜனத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வேதரப்ரீதிபரம்) ஶேஷஸ்லேஷம். * * * *

ஈ-ஶ— சேரப்பண்ணுங்கோள் - ஸம்ஶ்லேஷியுங்கோ ளென்றபடி. நும்மது-யாத்மீயங்களான, ஆதும்-ஸர்வமும், அவனன்றி - அவனல்லாது, மற்றில்லை - வேறொன்றில்லை, ஸ்வாத்மஸ்வீய விஶேஷணதயா அவனுக்கே ஶேஷமாயிருப்பதொழிய ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்ப தொன்றில்லையென்றபடி. எண்ணவேண்டா - ஸந்தேஹிக்கவேண்டாம், இதிலொருஸம்ஶயமில்லை யென்றபடி. ௧௦

௧௧ * அவனில் - அந்த ஸர்வேஶ்வரனைக்காட்டில், மற்று - வேறுபட்டது, யாதுமில்லையென்று - ஒன்றுமில்லையென்று, நம்முடைய ஸ்வாத்மாத்மீயங்களெல்லாம் ஸ்வாத்மஸ்வீய விஶேஷணதயா அவனுக்கே ஶேஷமாகத்தவிர ஸ்வதந்த்ரமா யிருப்பதொன்று மில்லையென்றென்றபடி. அதுவே-அந்த அர்த்தத்தையே துணிந்து - அத்யவஸித்து.

உ— ஜீவத, ஸ்வீயவஸ்துஷ்வபி ஸ்வஸ்வாம்யமாஹ: — ஸ்வத்வஸ்வாமி நத்வீயம், ஸ்வாதந்த்ர்யவத்தேஷ்வேதத் ஸ்வாபாவிகம், அதோ ந ஸ்வாஸ்வேப்யஸ்தி ஸம்பந்தி யதிவாஸ்தவி, தயாஸ்வேஷணம் நகாரயம், ஸந்த்யா ஸ்வாதந்த்ர்யஸ்யாஸ்ய ஶேஷித்வஸம்பூர்ணாய ஸம்ஶ்லேஷபதேதி, எண்ணவேண்டா - ஸந்தேஹஸ்ய விஷாணோ நாஸ்த்யேவ, நும்மதாதுமவனன்றிமற்றில்லை - யாத்மீயம் ஸர்வம் விஶேஷணம் யதஸ்தி, தஸ்யைவ ஶேஷத்வதி ரேகேண நாஸ்தி, ஸம்பூர்ணாநுக்ரஹமாவ:. ௧௦

௧௧ * (ஆதுமில்) அவனில் மற்றுதுமில்லை யென்றதுவே துணிந்து - ததேவைகம் யாநுக்ஸ்திதேயம் ஸித்தாந்தே வோமேவம் நிஶ்சித்ய,

ப— பூர்வபூர்வகாதார ஸம்ஸாராத் ஸ்வயமேவாய் உதாரமான ஜ்ஞாநமே மிகவும் ஸநாஶ்ரயமாக ஸமா மென்றபடி. ஸகலேஶர்களுடைய காமநாதி வரிஹாரத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி திண்ணமாகவவனடி சேர்த்தென்றருளிச்செய்தார். இன்றளவும்சில ஸ்வத்வ பதயா ஸ்வத்வஶேஷித்வ தயாவ எண்ணப்பட்டதே, இனி விட்டாத்துஇதெல்லாம் அவனதாகில் அப்படியே செய்கிறோமென்ன, இனி அப்படிஎண்ணவேண்டா வென் கிறார் (எண்ணவேண்டா விதாதி) இதுதான் அவனதோ நம்மதோஎன்று விசாரிக்கவேண்டா, உங்கள தானதும் நீங்களும் அவனையொழிய வேறு ஸ்வதந்த்ரமாயிருப்பதில்லை. உங்களோடு உங்களுடைமையோடு சாரியதனெல்லாம் அவனுக்கே ஶேஷம், ஸ்வாதீநவாதாஸி ப்ராயேண 'ஸ்வஶேஷஸ்வாதாரஶ்ரயணம் விநா நோபஸமாய' உக்தம். [ஸமாய: - ஸாதநம், உபாயஉக்தம்:.] ௧௦

நிமித்தில், இத்திருவாய் மொழியை அப்யஸிப்பார் எனக்குப் ப்ரியரென்கிறார் (ஆதுமித்யாதி) அவனையொழிய வேறு ப்ராப்யப்ராபகங்க ளில்லையென்று அத்யவஸித்து.

மூ— தாது சேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன।
தீதிலாத வொண்டமிழ்க ளிவை யாயிரத் துளிப்பத்தும்।
ஓதவல்லபிராக்க ணம்மையாளுடையார்கள்பண்டே ॥௧௧॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— தாதுசேர் தோட்கண்ணனைச் சொன்ன நிரவத்யமாய் ஸம்பூர்ணமான இத்திருவாய்மொழியை ஓதவல்ல மஹாத்மாக்கள் நமக்குப்பண்டே ஸ்வாமிகளென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ—ப— தாதுசேர் - பரிமளஸம்யுக்தமான, தாது - புஷ்ப கேஸரமாய் பரிமளபாரம் - தோள்கண்ணனை - புஜங்களையுடையவனான ஸ்ரீக்ருஷ்ணனை, குருகூர்ச் சடகோபன்சொன்ன - ஸூக்தம், தீதிலாத - அவத்யரஹிதமான. தீது - அவத்யம், சப்ததோஷார்த்ததோஷ ரஹிதமானவென்றபடி. ஒண் - ஒள்ளியதான, ப்ரஸன்ன ஸாரஸ்யமானவென்றபடி. தமிழ்கள் - ஸர்வாதிகாரமாம்படி த்ராவிடரூபங்களான, இவைஆயிரத்துள் - இந்தபாட்டுக்க ளாயிரத்துக்குள்ளே, இப்பத்தும் - இந்த பத்துப் பாட்டையும் ஓதவல்ல - அர்த்தபூர்ணம் பண்ணவல்லவர்களான, பிராக்கள் - உபகாரகரானவர்கள், "அபேக்ஷிததப ஜபம் யஸ்ய ஸம்ஸார பரமேசிது:। ந தத்ஸ்தாந் நாபேக்ஷ்யாஸ்ஸ்வீகுர்வந்தி ஹி யத்ர த்ருப்தா:" என்னுமாப்போலே தமக்குபகாரக ரென்றபடி. பண்டே - இதை ஓதுகிறதற்குமுன்னமே, அதத்ஸ்வரூபமான ஸம்ஸார வாஸம் வந்த காலம் தொடங்கி யென்றபடி. நம்மை யாளுடையார்கள் - நம்மைத் தங்களுக்கு தாஸராகவுடையவர்கள். நமக்கு நாயகரென்றபடி. அல்லேனென்றதே பால் குடிக்கவேணுமென்று ஸிசுவைத் தாய் கொண்டாடுமாப்போலே கொண்டாடுகிறபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்ய நிதயே நமோஸ்து ஸ்ரீபராங்குசதாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஒ— தாதுசேர் தோள்கண்ணனை - பரிமளஸம்யுக்தபுஜம் க்ருஷ்ணம் ப்ரதி, குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன - காரிஸூநு ஸடகோபஸூக்தே. தீதிலாத ஒண்டமிழ்க ளிவையாயிரத்துள் - அநவத்யஸம்பூர்ண த்ராவிடஸஹஸ்ரமத்யே, இப்பத்தோதவல்லபிராக்கள்- ஏதத்தஸகாத்யாயிந: ஸந்த: உபகாரகா:, நம்மைபண்டே ஆளுடையார்கள் - அஸ்மாகம் சிர நாயகா ஏவ ஸ்யு:. ௧௨

ஸ்ரீவேதவ்யாஸ ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:

ப— (தாதித்யாதி) கேஸரயுக்த புஷ்பமான மாலைகளையுடைய புஜங்களையுடையவனாகையாலே ஸௌந்தர்யமாய் ஸுந்தரமான க்ருஷ்ணனை, காரிகாந்தர் நிர்ஹேதுக கருணையாலே ஆழ்வார்அருளிச்செய்த. (தீதிலாதவித்யாதி) ஸ்வார்ஸார்த்த தோஷரஹிதமாயொள்ளியதான ப்ரஸன்னமான த்ராவிடமாயா ஸஹஸ்ரத்தில்அவனுடைய நிர்ஹேதுக கைங்கர்ய ப்ரதிபாதகமானஇத்திருவாய் மொழியை அப்யஸிக்க வல்ல உபகாரகரான வர்கள். இதை அப்யஸிக்கவே தீவழியைத் தவிர்ந்து நல்வழி போகத்தொடங்கினவர்கள். இதற்குமேல்படஇவர்க் குபகாரமில்லையிறே. (பண்டேநம்மை யாளுடையார்கள்.) இத்திருவாய் மொழியைஅப்யஸிப்பதான ஸம்ஸார விமோசனம் பண்ணினகாலமே தொடங்கிஅடியோங்களை யாளாகவுடையவர்கள்.அடியேங்களுக்குநாயகரென்றபடி. 'அபேக்ஷிதவ்யபம்'என்று தொடங்கி அவனுபதேசித் தாப்போலே யாயிற்றிது. ௧௧

ஸ்ரீமத்ஸம்ஸ்கார யதிராஜகாருணிகேசா நிஷேவிது மஹா தேசிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீவேதஸ்ரீவாக்யாம்ருத ஸம்பந்ந மஹா தேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:

(கொண்டபெண்டிர்)

* ஸ்வாதீநாஶேஷக்ருத்ய: ஸ்வாஶ்ரிதஜநதா ஸௌஹ்ருத்நாமாப்யஸங்கேள

ஜாதக்ஷோபாத்ராஸ்ர்ம் வாரி * கிஞ்சிப்ராப்யதுங்காதாயம் ஸ்தாயம் ஶ்ரேய: ।

ஸ்தோத்ர: க்ருஷ்ண: வாதாஶ்ரயண ஜீவிதநா தோஷஸாய: ப்ராப்யோ

ரக்ஷாவாதேஷு: தேந ஸுவிநஜதிஷிதம் காரிஷாஞ்நாவப்ரஹ்மஷா ॥௯௧॥

(ஸ்வாதீநாஶேஷக்ருத்ய) என்றுசையுங் கீழும்மேலும்முற்றவு முண்டபிரான் - ப்ரளயாபத்திலே எல்லா லோகங்களையும் திருவயிற்றிலே வைத்து ரக்ஷித்து அத்தாலே மிகவும் கொண்டாடப் படுகையாலும், (ஸ்வாஶ்ரித ஜநதா) கன்னி யொன்றாலே யேழ்மாமுமெய்த வெங் கார்முகிலே - ஸுக்ரீவனுக்குத் திருமகனும் ஒரு திருச்சரத்தாலே ஸப்த ஸாலங்களையும் பேதித்து 'ஶங்கிதஸ்த்வாஸீத்' என்றிருந்த ஸுக்ரீவனுக்கு 'ஜநயது ப்ரத்யயந்தத:' என்கிறபடியே ஸ்வ விஶ்வாஸத்தை யுண்டாக்குகையாலும், (ஸௌஹ்ருத் நாமாப்யஸங்கேள ஜாதக்ஷோபாத்ராஸ்ர்ம் வாரிகிஞ்சிப்ராப்ய துங்காதாயம் ஸ்தாயம் ஶ்ரேய:) பொருள்கொள செய்கை அசுரர்மங்க வடமதுரைப் பிறந்தாற்கருள்கொளாள யுப்பிலல்லால் - ஸஜ்ஜநபரித்ராணாஸுர நிரஸநார்த்தமாகத் தன் ஸங்கல்பத்தாலே வட மதுரையிலே க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரிக்கை யாலும், மேலின் பாட்டுக்கள்தோறும் 'வட மதுரைப்பிறந்தவன் வண் புகழே சரணென்றுய்ப்' 'அதிர்கொள்செய்கை யசுரர் மங்க வட மதுரைப்பிறந்தாற்கு' 'மல்லைமூதூர் வட மதுரைப்பிறந்தவன் வண் புகழே சொல்லியுய்ய' 'பெற்றத்தாயன் வட மதுரைப் பிறந்தான்' 'வாழ்துணையா வடமதுரைப பிறந்தவன்' 'மாதுகிலின் கொடிக் கொள் மாட வடமதுரைப்பிறந்த' 'மண்ணின் பாரம் நீக்குதற்கே வடமதுரைப பிறந்தான்' என்று விரோதி நிரஸநார்த்தமாக வட மதுரையிலே வந்தவதரித்தருளினதையே ப்ரஶம்ஸிக்கையாலே இவற்றாலே தானே ஸநாதநமானவைகளும்ஸர்வஜ்ஞர் தங்களையிற்றென்று திருவுள்ளம்-இப்படி ஸவ்வஜநங்களுக்கும்ஸர்வ ஸந்தாநகர்த்ருக்ஷணுடைய திருவடிகளை ஆஶ்ரயித்தாலொழிய 'ஸர்வக்ஷணைஸ்ஸ்ரஷ்டவ்யோ கோதமஸ்தா:ஸர ணமே' என்னும்படி பிருகிற ஸம்ஸாரி சேதநனுக்கு வேறு ஸஹாயமும் ஸாத்யஸாதநமு மில்லையென்று உபதேஶிதமான ஸமயத்தை 'கொண்டபெண்டிர்' என்கிற ப்ரபந்தத்திலே காரிஸூநு அருளிச் செய்தருளினாரென்கிறார். * * * * * * ௯௧

[ஸ்வதந்த்ரப்ரஸிதர்' என்று ஒன்பதிஞாயிற்றில் வரும். 'கிஞ்சிப்ராப்யதுங்காதாயம்' என்று இவர் வரும். திருமதுரைக்கு ஸப்தாவரீயென்னும்திருநாமம் உண்டாயிருந்ததிறே. திருவவதாரத்திற்குப் ப்ரயோஜநம் ஸாது பரித்ராணாதி த்ரயமுமாயிருக்கச் செய்தேயும் ஒவ்வொன்றிலே நோக்காயிருக் குமாப்போலே இங்கும் 'அசுரர்மங்க' விதாநியாலே சொன்ன திருவவதாரத்துக்கும் தாத்பர்யலேஶம் சொல்லுகை பரிஷம். ஜாதக்ஷோபாக - பிறந்தவன், கஜனை தான், 'ஸம்ஸாரீ'யென்று பிறக்கையாலும், ஸஜ்ஜநஜாதஸ்ர்க - மூதூர்பிறந்தவன்-ஸஜ்ஜநஸவ ஸமிதியில் வந்து பிறக்கையாலும், ஸௌஹ்ருத் நாமாய ஜாதக்ஷோப - அசுரர் மங்க, ஸ்வாஶ்ரிதஸத்துக்காகப் பிறந்தருளுகையாலும, உத்தராஸ்ர்ம்வாரி ஜாதமாக - வடமதுரை, ஸப்தபுரிகளுக்குள் க்ஷேத்ரங்களிலொன்றில் பிறந்தருளுகையாலும, கிஞ்சிப்ராப்யதுங்கா தாயம் ஜாதமாக, திருமையே மோக்ஷமான இடத்தில் பிறந்தருளுகையாலும், ஸ்தாயம் ஶ்ரேய: - வாழ் துணையா, நிரவதிகமான தன் க்ருபையாலே அவதரிக்கையாலும், ஸ்தோத்ர: - பெற்றத்தாயன்-உத்தமம் பண்ணின சேதனபோலே பரியுமவனுகையாலே ப்ரயோஜநஸந்தாநகையாலும், க்ருஷ்ண:- கண்ணன். கண்ணன் பிறந்தகையாலும்" என்று பொருள்கொள்ள வடக்கும்என்று நம்பூர்வாசார்யர்கள் அருளிச்செய்வர்கள்.]

ஸ்ரீவேதாந்த தேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் முதற்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (பண்டைநாளாலே) இப்படி எம்பெருமானுடைய உறவுடைமையை யநுஸந்தித்து, 'இவ்வுறவுடையனானவனோடே கலந்து பரிமாறவேணு' மென்று மநோரதித்துக்கொண்டு திருப்புளிங்குடியிலே போய்ப்புக்கு, அவ்விடத்தில் தன்திறத்து ஸாமாந்யகடாக்ஷமல்லது வேறொரு விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணியருளக் காணாமையாலே சாலவின்னாதாராய், என்னை உன்னழகியதிருக்கண்களாலே நோக்கியருளவேணும், திருவடிகளைத் தலையிலே வைத்தருளவேணும், திருப்பள்ளியுணர்ந்து பிராட்டியோடுகூட இருந்தருளவேணும், எழுந்திருந்தென்னெதிரே வந்தருளவேணும்' என்றிப்புடைகளிலே தம்முடைய மநோரதங்களையுடைய அபேக்ஷிக்கிறார்.

இரண்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— இருந்துரவியந்திலேபெற்ற ஸர்வபந்து ஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு விஶ்லேஷமின்றிக்கே அத்தாலுண்டான ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே நெடுமாற்கடிமையிலே ஶேஷத்வகாஷ்டாமதராய், அந்த ப்ரீதியுள்ளடங்காமையாலே கொண்டபெண்டிரிலே ஸம்ஸாரவைரஸ்யம்பண்ணி இப்படி உத்தரோத்தரம் ஸஹர்ஷராயிருக்கிற ஆழ்வார் விஶ்லேஷதசையிலேபோலே இத் திருவாய்மொழியிலே 'கண்களால்நோக்காய்' என்றும், 'நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்' என்றும், இப்புடைகளிலே அலற்றுகை அஸம்பந்தமன்றோவென்ன அருளிச்செயல் (இப்படி உத்ஸாஹிப்பால்) உறவுடைமை - ஸர்வஸ்வமுடையவனாயிருக்கை. கலந்து பரிமாறவேணுமென்றது ஸாக்ஷாத் ஸ்பர்ஶநாதிகளான பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணி அநுபவிக்கவேணுமென்றபடி. கீழ்த் திருவாய்மொழியிலே அவனுடைய ஸர்வபந்துத்வத்தை அநுஸந்தித்தவாறே இவருக்கிப்படி ஆசை இப்போது பிறந்ததென்று கருத்து. ஸர்வபந்துவென்றறிந்தால் இப்படி செய்தாலல்லது தரித்திருக்க முடியாதிறே. இங்கு ஸாமாந்ய கடாக்ஷமாவது ஆஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும் அவர்ஜநீய ஸாமாந்யமாக ஆலோகநாதிகளின்றிக்கே ஆதராதிஶயம் செய்தருளுகை. விஶேஷகடாக்ஷமாவது - தாம் அபேக்ஷித்தபடியே ஆலோகநாதிகளெல்லாம் செய்தருளுகை. சாலவென்றது மிகவுமென்றபடி. இன்னாதாராய் என்றது நிர்விண்ணராயென்றபடி. மநோரதங்களையுடையவென்றது - மநோரதங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி. *

ஒ— ஏவம் ப்ரயோஜகஸ்ய ஸமஸ்தஸ்ய ஸர்வஸ்யாபி வ்யக்திர்த்த ஸஹாய தத்ஸ்வாதந்த்ர்யா 'ஶ்ருதி ஸர்வபூதஸ்ய நித்யாரணி தயா வத்யேநந்த்ரகோமாக ஸ்வித்வாத்ரேது ஶேஷஶ்ரேஶ்ருதிர்ஸ்வத்வ ஸாரார்த்ரமஹிமாஶ்ரவணாத் । தாக்ஷ்யேஶ்வரஸம்வாயிநாஸர்வரீமண நிரஸநா தேவதேஷ்ராவதா ரேது தப்யேஷ்வேஶ்வரத்வைகஸ்வா த்வீரக்ஷதயோ ராயவஶ்ரோத்வோவக" உதர்த்த்ரீதர திருப்புளிங்குடி ஸம்ஶ்லேஷஸௌஶீல்ய ஸமவதி ஶ்ருதிஸர்வஸ்வாதிக மநோரதாய விரக்ஷதயக்வ ரோஷிது தஶகேநாஸந்தே.

ப— ப்ராப்தியை அநுஸந்தித்தார் கீழ்த்திருவாய்மொழியில், ப்ராப்திபலத்தை யாசைப்பட்டபேக்ஷிக்கிறார் பண்டைநாளில். கீழ் அருளிச்செய்தபடியே அவனே நிருபாதிகபந்துவானபின்பு பந்துக்ருத்யம் பண்ணியிருக்க வேண்டுமிறே. இப்படி ஸர்வபந்துவான அவன் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருப்புளிங்குடியிலே எல்லாபரிமாற்றத்தையும் ஆசைப்பட்டு இவர்சென்று கிட்டினவிடத்தில் திருக்கண்களாலே குளிர நோக்குதல் வினவுதல் ஒருவார்த்தை சொல்லுதல்செய்யக்கண்டிலர், அத்தால் மிகவும் அவஸந்நரானார், அதவனுளனாகத் தீருமிறே, அதுக்கு மேலுமொன்றுண்டாயிற்று. 'திருமேனியலசும்படி ஸாகாரவமாகக் கண்வளராநின்றான், என்வருகிறதோ' என்றொரு பயமோடிற்று. கீழே ஆராவமுதிலே 'என்னாவியைத் தீர்க்கிறில' வென்றின்னாதானார். இங்கே 'என்னாவியும் தன்னாவியுந் தீர்க்கிறில' வென்றின்னாதாகிறார். ஆக, 'கொடியார்மாடக் கோளூரகத்தும் புளிங்குடியும் முடியாதின்றே' யென்றதுவே தலையெடுத்துப்

மூ— பண்டைநாளாலே நின்திருவருளும் பங்கயத்தாட்டிருவருளும் । கொண்டு

ஆ— பிராட்டி ஸந்நிதாநமாகையாலே பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதனாய்

முதற்பாட்டு.

இ— நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்று பாட்டிலே ஸம்ச்லிஷ்டமாயிருந்தாலும் அபேக்ஷையாலும் ப்ரீணனத்தாலும் பங்கயத்தாள் திருவருளுமென்றது ஸமஸ்தருக்கும்கூட ஸேதாஸேதனவிலக்ஷணமென்று காட்டுகிறார் (பிராட்டியின்றிப்பால்) பிராட்டிக்கு உபாயாபாவமில்லாமையாலும் ஸ்வதந்த்ரப்ரபந்ந ஸாமாந்யாதிசயத்தாலும் வேதநர்பக்கல் அநுக்ரஹைகலக்ஷணத்திலே,

இ—ப— க * தெண்டிரை - தெளிந்த திரைகளையுடைத்தான, திரை - தரங்கம். தெண்-திரையென்கிற விடத்தில் ணகாரரகாரங்களும் தகாரமும் டகாரமாதேசம், விசேஷணஸமாஸரீதியான வென்றபடி, திருமேனியின் ஸௌகுமார்யத்துக்கு அநுரூபமாக ஜலஸம்ருத்தியை யுடையதான வென்றபடி, பொருனல் - தாம்ரபர்ணியினுடைய, தாம்ரபர்ணியோடு சேர்ந்ததான வென்றபடி. தண்பணை - குளிர்ந்தநிலங்களாலே, பணை - நிலம். சூழ்ந்த - வேஷ்டிதமான, திருப்புளிங்குடி - திருப்புளிங்குடியென்கிற திவ்யதேசத்திலே, கிடந்தானே - கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, விபீஷணஸநாதேசம் ஸர்வாதிசாயியான நீ ஸ்ரீவாத்ஸல்ய ஸௌலப்யத்தாலேயிறே என் ஸமீபத்திலேவந்து கண்வளர்ந்தருளி யுன்னழகை யெனக்குக் காட்டிற்று, அப்படியே இன்னும் நான் அபேக்ஷிக்கிறதெல்லாம் செய்தருளவேணுமென்று கருத்து. நின்திருவருளும் - நிருபாதிகமான வுன்னுடைய க்ருபையையும், பங்கயத்தாள்திருவருளும் - பத்மவாஸிநியினுடைய க்ருபையையும், உன்னுடைய க்ருபைக்கும் ஹேதுபூதமான பெரியபிராட்டியார் க்ருபையையுமென்றபடி. உன் வல்லபையினுடைய க்ருபைக்கு விஷயமான என்னை நீ உபேக்ஷிக்கை உசிதமோ வென்று கருத்து. பண்டைநாளாலே கொண்டு - ப்ராசீநகாலத்திலே பெற்று, பண்டை - ப்ராசீநம்,

ஒ— க * (பண்டைநாளாலேஇதி) தண்டிரைபொருனல் - ஸ்வச்சதரங்க தாம்ரபர்ணீப்ரபாதா: தண்பணை, சூழ்ந்த - சீதல கேதாரைர்வேஷ்டிதே, திருப்புளிங்குடி க்கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடி திவ்யதேசசாயின், நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளும் பண்டைநாளாலேகொண்டு - த்வதீயதிவ்யதயயா பத்ம

ப— பெரிய ஆற்றாமையோடே "என்னுடைய ஆர்த்தியெல்லாம் தீரும்படி திருக்கண்களாலே குளிர நோக்கியருளவேணும், தலைமேலே திருவடிகளை வைத்தருளவேணும், தேவரும்பிராட்டிமாரும்கூட எழுந்தருளியிருக்குமிருப்பை எனக்குக் காட்டி அருளவேணும், ஸஜ்ஜநன்பெற்றபேற்றில் எனக்குக் குறையவொண்ணாது, பத்தாஞ்ஜலிபுடம் தீநம் ஸாத்வயாம் வல்லபாம் ஸ்ரீம், தவாஸ்மீதி ந்யாயேநம் நயநம் ஸம்ஸேவ ஜஹ்நுஜா:" என்னும்படியான இருப்பிறே அவனுக்குக் காட்டிக்கொடுத்தது, என்னைக்கண்ட காட்சியிலேவிக்ருதனாய் என்முன்னே காலடி யுலாவியருளவேணும், அநாதாஸநத்தால் பிறக்கும் ஸ்மிதம்காணவேணும், ஒரு வார்த்தையருளிச்செய்யவேணுமென்றிங்ஙனே தம்முடைய மநோரதங்களையெல்லாம்விண்ணப்பம்செய்து இவற்றை இப்போதே பெறவேணுமென்று ஆசிக்கிறார்.

இப்படி சொன்னபெண்டிரில் நவமே தக ப்ரதிபாத்ய நிரூபாதிக ஸௌஹார்த்த யோகி நிருபாதிக ஸம்பந்தத்தை யநுபவித்தார், பண்டைநாளில் ஸர்வஸுமேஷிதத்தைத்தை யநுபவிக்கிறார் எம்பெருமானுடைய நிருபாதிக ஸௌஹார்த்தத்திற்குறுப்பாக. தஸ்மாத் "ஸ்வஸ்தீகஸம்வத்ஸரம்ஸமேவாஸம்" இதி.

இதில் முதற்பாட்டில் ஸ்வஸ்தீகஸம்வத்ஸரமேய ப்ராப்யவிஷயனன்றோ நீ, அநந்யகதிகரான அடியேங்களைக்குறித்து ஒரு வார்த்தையருளிச்செய்து விடாய்கெடும்படி குளிரநோக்கியருளவேணு மென்கிறார். (பண்டைநாளாலே யித்யாதி) சிரகாலமாகஸ்வாமிநிவிஷயக விச்லேஷகடாக்ஷ ப்ரஸாதகாரிசேஷமேபிடித்த உன்னுடைய க்ருபாகடாக்ஷத்தையும் பத்மாஸநையான பெரிய பிராட்டியாருடைய க்ருபாகடாக்ஷத்தையும் (கொண்டு)அவலம்பித்துடையோமாய்க்கொண்டென்றபடி.

மூ— நின்கோயில் சீய்த்துப் பல்படிகாற்குடிகுடிவழி வந்தாட்
செய்யுந் | தொண்டரோர்க் கருளிச் சோதிவாய் திறந்து

ஆ— ஸர்வவித கைங்கர்ய நிரதருமாய் என்றுங் குடியாக வடிமைசெய்து வர்த்திக்கிற வடியோங் களுக்கருளி சோதிவாய்திறந்து

இ— அவளுடைய கடாக்ஷம் ப்ரயோஜனமாய் 'தஸ்மிந்தவாஸ்யே நாவிப்ரேக்ஷிதம்' என்கிறபடியே தத்ஸந்நிதானத்தாலே அவனுடைய கடாக்ஷம் ஸததாஸ்வாத்யமாயிருக்குமென்றுகருத்து. இத்திருவாய்மொழியி னுபக்ரமமான முதற்பாட்டில் பண்டேயுன்னாலே விஷயீக்ருதரென்கையாலே நிர்ஹேதுகவிஷயீகாரமென்கிற ஸம்பந்தமும் இத் திருவாய்மொழிக்குப் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. நின்கோயில் சீய்த்து என்கிறதற் குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வவிதகைங்கர்யாதிகளால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். * * * * *

ஈ—ம— நாளாலே என்று ஸப்தம்யர்த்த த்ருதீயா, முன்புநெடுநாளே தொடங்கியென்றபடி. நெடுநாள் க்ருபைபண்ணி ஸம்ஸாரத்திலே கைவிடலாமோ பிரானே! என்றுகருத்து. நின்கோயில் - உன்னுடைய திவ்யாயதனத்திலே, சீய்த்து-ஸம்மார்ஜனாதிகைங்கர்யம்பண்ணி, சீய்க்கை-ஸம்மார்ஜனம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். உசிதகைங்கர்யங்களைப்பண்ணி யென்றபடி. பல்படிகால் - பஹுப்ரகாரமாக ஸந்தானபரம்பரையாக வென்றபடி. குடிகுடி - குடிகுடியாக, புத்ரபௌத்ர ஸஹிதமாக வென்றபடி. வழிவந்து - ஶாஸ்த்ரமார்க்கத்திலேவந்து, ஶாஸ்த்ரமார்க்கமும் தப்பாதபடி தந்நிஷ்டராய் என்றபடி. ஆட் செய்யும் - அடிமைசெய்யாநிற்கிற, தொண்டரோர்க்கு-சேஷபூதரான வெங்களுக்கு, தம்மநுபந்திகளை யுங் கூட்டிக்கொண்டு சொல்லுகிறபடி. இப்படி அது தொடங்கி உனக்கே குடிகளாகையாலே அநந்யகதிகர் களான அடியோங்களுக்கென்றபடி. அருளி-க்ருபைபண்ணி, சோதிவாய்திறந்து-உஜ்ஜ்வலமான திருப்பவளம்

ஒ— ஸந்தானபரம்பராப்ராப்த விஷயபாவம் விவ்ருணோதி, நின்கோயில்சீய்த்து - ஸ்வீயமந்திர ஸம்மார்ஜனாதிகைங்கர்யம் க்ருத்வா, பல்படிகால் - பஹுவிதவம்ஶ்யப்ராதுர்பாவம், குடிகுடிவழி வந்தாட்செய்யுந் தொண்டரோர்க்கு - க்ரமாகதகைங்கர்யகாரிணாம் தாஸாநாமஸ்மாகம், அருளி- க்ருபாம்க்ருத்வா, சோதிவாய்திறந்து - உஜ்ஜ்வலமாஸ்யம்விவ்ருத்ய,

ப— ஸ்வாநுபவம் ஸோகஸம்பந்நமாஹ். (நின்கோயில்)நீயுகந்தருளினதிவ்யதேஶத்தில், (சீய்த்து) ஸம்மார்ஜ நாதிரூபோசிதகிங்கரத்தைப்பண்ணி, (பல்படிகால்) பலப்ரகாரமான ப்ராதுர்பாவங்கள்தோறும். நீங்களிருவருங்கடாக்ஷிக்கப்புக்கவன்றுதொடங்கி வந்ததன்றோவென்றபடி. (குடிகுடி)ஸபரிகரராய்புத்ர பௌத்ராதி பரம்பரையாக, (வழிவந்து) ஶாஸ்த்ரங்களில் சொல்லுகிறமுறை தப்பாதபடிவந்து, (ஆட்செய் யுந் தொண்டரோர்க்கருளி) அடிமைசெய்கிற அடியோங்கள் பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி, நீங்களிருவரு மெதிர்சூழல்புக்கு நெடுநாள்பட்ட க்லேஶத்தின் ஸமுன்றோ நாங்களிப்படி அடிமைசெய்கிற அடியோங்க ளானது, நெடுநாள் க்ருஷிபண்ணிப் ஸம்ஸாரத்திலே கைவிடவோ! இங்கேநின்திருவருள்என்றதுகொண்டே ஶாஸ்த்ரவ்யாக்யாதாக்களாலே திருவருளுக்கும் போனதுகொண்டு ஸிம்மான பங்கயத்தாள் திரு வருளைப்ப்ரயமஹிஷீ நம் பண்ணவேண்டாதிருக்க அதுக்குத்தான நங்காரம்ப்ரயமஹிஷீ நம் பிராட்டியினு டையஉபாயபாவத்தைத் திருவுள்ளம்பற்றி யென்றெம் பெருமானு ராச்சானுக்கருளிச்செய்தாரென்று நம் மாசார்யர்கள் உபதேஶித்துப் போருவர்கள். ஆசார்ய ஸம்ப்ரதாயம் வருமிறே. அத வவ 'ஶ்ரீயா ஸஹாரவிந்த ஜோஷந தேந: காஹாப்ரஸாதாத்ரே' என்றருளிச்செய்தார். (சோதிவா யிதழ்ரத்தி) உஜ்ஜ்வலமான திருப்பவளத்தைத் திறந்து - ஸாம்ஸ்வாதம்பண்ணி, பூவலரும்போலே யாயிற்று வாய்திறந்து வருகைதருளிச் செய்யும்போது திருமுகத்தில் பிறக்கும்செவ்வி. 'ஶாகோருரோதிவக்த்ரம்' என்றவாகைப யனிலேயாயிற்று அக்ரூரான ஸம்ஸிக்த்து. அதனாலத்தில் திருமுகத்தில் செவ்வியும் உத்தேஶ்யமாயிருக்கிறதாயிற் றிவருக்கும்.

மூ—ன்றாமரைக்கண்களால்நோக்காய்! தெண்டிரைப்பொருநல்தண்பணைசூழ்ந்ததிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே! குடிக்கிடந்தாக்கஞ்செய்து நின்தீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்து

ஆ— உன் தாமரைக்கண்களால்நோக்காய், தெளிந்ததிரையையுடைய திருப்பொருநலோடுகூடின அழகிய நீர்நிலஞ்சூழ்ந்ததிருப்புளிங் குடியிலேவந்துகண்வளர்ந்தருளினவனே! யென்றுஸம்போதிக்கிறார்.௧ (குடிக்கிடந்து) ஸபுத்ரபௌத்ராதிகளோடு நாய்க்கொண்டு உனக்கநந்யமான வடிமைசெய்து

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— குடிக்கிடந்தாக்கம்செய்து என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸபுத்ரபௌத்ராதிபால்) குற்றேவல்என்கிறதை யுரைக்கிறார் (உனக்கநந்யமதியால்)

இ—ஶ— திறந்து, விகஸிதம்போலே ரமணீயமானதிருப்பவளத்தைத்திறந்து ஒருவார்த்தை அருளிச்செய்தென்றபடி. வார்த்தை அருளிச்செய்யும் போதுள்ள திருப்பவளத்தி னழகைக் காணவேணுமென்று கருத்தாலே சோதிவாய்திறந்தென் றிவ்வளவே அருளிச்செய்தது. உன் தாமரைக் கண்களால்-உன்னுடைய தாமரைப்போலே ஆதாம்ரவிஶாலஶீதலங்களான உன்னுடைய விலோசநங்களாலே, நோக்காய் - கடாக்ஷித்தருளவேணும். ௧

௨ ௯ கொடிக்கொள் - கொடிகளைக்கொண்டிருக்கிற, கொடி - த்வஜம், த்வஜங்களையுடைத்தான வென்றபடி. பொன்மதிள் - கநகமய ப்ராகாரத்தாலே, சூழ் - வளைப்புண்ட, இதுபுளிங்குடிக்குவிஶேஷணம். குளிர்வயல்சோலை - குளிர்ந்த வயல்களையும் உத்யாநங்களையும் உடைத்தான, திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடியென்கிற தேசத்திலே ஆஶ்ரிதாநுஸந்தாநார்த்தக்கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். குடிக்கிடந்து - குடியிலேகிடந்து, ஸ்வகுலோத்பன்னரை ஸம்பாதித்தென்றபடி. ஆக்கம்செய்து - அபிவ்ருத்தியைப்பண்ணி, ஆக்கம் - வ்ருத்தி. அந்த ஸந்தாநம் முழுதுமாக வஹித்து கைங்கர்ய மேற்கொண்டுள்ளப் பண்ணியென்றபடி, தீர்த்த நின்அடிமையென்று சநுயிப்பது. தீர்த்த- தீர்த்தமான, பாவநமானவென்றபடி. தன்னுடையபாவத்தாலே உதார வாராதிரமான ஸம்ம நிவ ர்த்தகமான வென்றபடி. நின் அடிமை - உன்னுடைய கைங்கர்யங்களிலே, குற்றேவல்செய்து - அநந்ய

ஓ— உன் தாமரைக்கண்களால்நோக்காய் - ஸ்ரீபவந்முகசீதலநாத்ர ஸேவோசகதாபம்: ௧

௨ ௯ (குடிக்கிடந்திதி) கொடிக்கொள்பொன் மதிள்சூழ்-த்வஜாலங்க்ருதஸ்வர்ணப்ராகாரவ்ருதே, குளிர்வயல்சோலை - ஶீதலக்ஷேத்ரோத்யாநயுக்தே, திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடிதிவ்யதேஶஶாயிந், குடிக்கிடந்து-ஸாமவதகவஞ்ஜவா, ஆக்கம்செய்து-ஸமவர்தகவா அபிவர்த்தம் க்ருத்வா, தீர்த்தநின்னடிமைக்குற்றேவல்செய்து- தீர்த்தமாஸ்தநீயமநந்யஸாத்யம் வ்ருத்திவிஶேஷம் க்ருத்வா,

பா— (உன்னிதி) வார்த்தையில் தோற்றுதலுநமும் நோக்கிலே ஸநாதவிக்கும்படி குளிரநோக்கி அருளவேணும். வார்த்தை யருளிச்செய்யப்புக்குவிக்கினல் குறையும் திருக்கண்களாலே நலைக்கட்டி யருள வேணும். (தெண்டிரையிதி) திருமேனியின் லாவண்யத்துக்கநுரூபமான தெளிந்த தரங்கங்களையுடைய திருப்பொருநலோடே சேர்ந்த அழகியகுளிர்ந்தநீர் நிலஞ்சூழ்ந்த திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, பண்டைநாளாலே உத்தரஸ்ய சோதிவாய் திறந்துன் தாமரைக்கண்களால் நோக்காயித்யந்வய:, ௧

இரண்டாம்பாட்டில், பாணிலையெல்லா மளந்து கொண்டருளினது கொண்டு ஸர்வஸ்வாமியான உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறார். (குடிக்கிடந்திதி) (குடிக்கிடந்து) குடிக் கிடாக வஶித்து உதாஹரணத்தில மூத்தோரிருக்க இளையோர் முடிசூடக் கடவாரில்லை யென்றானிறே ஸ்ரீபராஶராழ்வான், அவ்வளவில் நின்றானே; (ஆக்கம்செய்து) அக்குடியில் பண்டில்லாத நன்மைகளையுண் டாக்கி, ஆற்றுமையும் கண்ணும் கண்ணீருமாய் ஜடையும் புனைந்து வஹ்லையுமுடுத்திருந்தா ரில்லையிறே முன்பிறவிபொழிய. 'ஸம்ஜிஹீர்ஷு: ஜடிலோ ஸாரதஸ்ரம் ப்ரதீக்ஷதே' என்றும் 'ஜடிலம்சீரவஸநம்' என்றும் 'நஷ்டதோராஜவாத்ருஶ தம்காஷாயம்வல்கலாஜிநம் | வஶிஷ்டோதாஸ்யவஸ்யம்திவரராகவெ யத்நவத்' என்றும் 'வஸிஷ்வவஶிஷ்டெவஸிஷ்டம் ஶிரஸா பாதுகே' என்றும் 'ஶிரஸாபாதுகே' என்றும் இப்படிகளிலேயிறே ஸ்ரீபராஶராழ்வான்படி பேசிற்று. அப்படியே (நின்தீர்த்தவடிமைக் குற்றேவல்செய்து) உன்னுடையபாவத்தைபாலே உதாரவாராஷ்ரமத்தில் நசையறுக்க வல்ல வடிமை

மூ— ன்பொன் | னடிக்கடவாதே வழிவருகின்ற வடியரோர்க்கருளி நீயொருநாட் |
படிக்களவாக நிமிர்த்தநின்பாத பங்கயமே தலைக்கணியாய் | கொடிக்கொள்
பொன்மதிள்சூழ் குளிர்வயற் சோலைத் திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே ‖ உ ‖

ஆ— உன் திருவடிகளல்லதறியாதே வம்ஶவம்ஶ்யாவதிருக்கிற வடியோமுக்குக்க்ருபைபண்ணி ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான உன்பாதபங்கஜமே ஒருநாள் தலைக்கணியாய்; கொடிக்கொள்பொன் மதிள்சூழ் குளிர்வயல்சோலைத் திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே யென்கிறார். உ

இ— உன் பொன்னடிக கடவாதே என்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (உன்திருவடிகளிதராஶ்ரயால்) படிக்களவாக நிமிர்த்தவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வரக்ஷகத்வாதியால்) தலைக்கணியாய் என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே என்னைக்கடாக்ஷித் தருளவேணுமென்றவர் இப்பாட்டில் உன்திருவடிகளை யென்தலையில் வைத்தருளவேணு மென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸங்க்ஷிப்தை. * * * * * *

இ—ஶ— கைங்கர்யங்களைச்செய்து, உன்பொன்னடி-உன்னுடைய ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளை, கடவாதே-அதிக்ரமியாமல், உன்திருவடிகளல்லது வேறொருவாஶ்ரயத்தைஅறியாதேஎன்றபடி. வழிவருகின்ற-அடிமைமுறை தப்பாதே நடக்கிற, வம்ஶவம்ஶமாக ஶேஷமாய் நடக்கிறவென்றபடி. அடிய ரோர்க்கு-அடியரான வெங்களுக்கு, இப்படி உன்னையொழிய நாயனில்லாதவெங்களுக்கென்றபடி. அருளி-க்ருபைபண்ணி, நீ-ஸர்வஸ்வதந்த்ரனான நீ, படிக்கு-ப்ருத்விக்கு, படி-ப்ருத்வி, அளவாக-ஸமப்ரமாணமாக, நிமிர்த்த-உஜ்ஜ்ரும்பிப்பித்த, த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே ப்ருத்வியெல்லாம் வஶ்யமாகும்படி விஸ்த்ருதமாக்கப்பட்ட வென்றபடி. ஸர்வாத்மாக்களுக்கும் ஸாதாரணமான வென்கை. நின்பாதபங்கயமே-உன்னுடையபாதபங்கஜத் தையே, ஒருநாள்-ஒருநாளாகிலும், த்ருஷ்டாந்தமாய் ஒருக்கால் நாக்கு நனைக்க வேணுமென்னு மாப்போலே சொல்லுகிறபடி. தலைக்கு-என்னுடைய ஶிரஸ்ஸுக்கு, அணியாய்-அலங்காரமாக்கி யருளவேணும். உ

ஒ— உன்பொன்னடிகடவாதே-ஸ்வகீயஸ்ப்ருஹணீய சரணாதிக்ரமணவிஹாய, வழிவருகின்றஅடிய ரோர்க்கு-ஶேஷவ்ருத்திஸ்திதானாம் தாஸாநாமேஷாகம், ஒருநாள் அருளி-ஏகஸ்மிந்திநே க்ருபாம்க்ருத்வா, படிக்களவாக நிமிர்த்த-ப்ருத்வீப்ரமாணதயா ப்ரஸாரிதம், நின்பாதபங்கயமே-ஸ்வபாத பங்கஜமேவ, தலைக்கணியாய்-ஶிரோலங்காரதயாகார்யம். உ

ப— கவில ஸாதாரணமானவடிமைகளைச்செய்து, (உன்பொன்னடிக்கடவாதே) உன்னுடைய ஆஜ்ஞாதி லங்கநம்பண்ணாதே, உன்னுடைய 'ஶ்ருதிஸ்ம்ருதிர்மமைவாஜ்ஞா' என்கிற சிற்றத்துக்கு விஷயமாகாதே. யத்வா: உன்னுடையஸ்ப்ருஹணீயமான திருவடிகளையல்லதறியாதே, அதாவது-அநந்யப்ரயோஜநராகை. இத்தால் ஆஜ்ஞாதிலங்கநம்பண்ணாதவளவன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநனவனே வைஷ்ணவனென்றதாயிற்று. (வழி வருகின்ற வடியரோர்க்கருளி) யதாவிபவாரம்பேகோண்ஹ்ராவித க்ரமத்திலே அடிமைமுறைதப்பாதே போருகிறஶேஷபூதரான எங்களுக்குக் க்ருபைபண்ணி, (நீயிதற்கு) அந்த ஸௌலப்யம் ஒருநாளிலே பண்டுபின்பு வற்றுமதோ, மாணாமாணை நிராகரணம் பண்ணாதே எல்லார்தலையிலும்வைத்த திருவடி களை, ஸகலப்ரஜைகளுக்குக்கொள்ளவிஞ்சவளர்ந்ததுக்க நாமாணமாகவளர்வித்த, ஸர்வஸ்வாதந்த்ர்யஸூசித பெருமி. உனக்கரியதொன்றுண்டாய் நான்ப்ரார்த்திக்கப்படுகிறேனோ, இத்தனையுன்முகவனக்குச் செய்யவேண்டு வது (நின்பாதபங்கயமே தலைக்கணியாய்) காடுமேட்டையுமளந்துக்கொள்வதாக ப்ரமிசித்தருளுகிற ஜாதி ஸௌகுமார்யமான உன்திருவடிகளை என் தலைக்கணவாக்கலாகாதோ, (தலைக்கணியாய்) ஶிரோலங்காரமாம் படி யருளவேணும், 'கோலமாமென்சென்னிக்கு' என்றிருப்பார் தலையிலேவைக்கவேணுமோ. 'கதாபுநஃ' என்கிறார். (கொடியித்யாதி) த்வஜங்களாலே அலங்க்ருதமாய் ஸ்வர்ணப்ராகாரஸுபரிவ்ருதமாய் குளிர்ந்த வயலையும் பொழிலையுமுடைத்தான திருப்புளிங்குடியிலே ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாகக் கண்வளர்ந்தருளினவனே, என்வருகிறதோவென்கிற ஸமஸ்தகல்யாணகுணாத்மகனான ஸௌலப்யமானதேஶத்திலே கண்வளர்ந்தருளப்பெற் றது, இனி என்னை விஷயீகரிக்குமதுவேகுறை, அக்குறையுந் தீர்த்தருளவேணும். உ

மூ— கிடந்தநாள்கிடந்தா யெத்தனைகாலங்கிடத்தியுன் றிருவுடம்பசையத் ! துடர்ந்துகுற் றேவல்செய்து தொல்லடிமைவழிவருந் தொண்டரோர்க் கருளித் !

ஆ— (கிடந்தநாள்) இங்ஙனேஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகிறபிரானே உன்திருவுடம்புநோவாதோ, உன்திருவுடம்பு நோவாதே உன்னடியேனை யெனக்காக நீபொருநாள்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— கிடந்தநாள் கிடந்தா யென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (இங்ஙனே யித்யாதியால்) பிரானேயென்று ஸம்போதநமாக நிர்தேசித்ததிலே திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தானேயென்றதும் ஸூசிதம். எத்தனைகாலமித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (உன்திருவுடம்பு நோவாதோஎன்று) இதற்கு எழுந்திருந்துஇத்யாதிபோடே ஸம்பந்தம். த்விதீய பாதத்தை ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (உன்னடியேனித்யாதியால்) தம்ஸந்ததிகளையும்கூட்டி தொண்டரோர்க்கு என்றவையெல்லாமாயிருந்ததேயாகிலும்தாமேப்ராதாந்யேந விவக்ஷிதரென்னும்கருத்தாலே அடியேனை

இ—ஸ— ௩ * திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - ஆஸ்ரிதர்க்காக திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, இப்படியே ஆஸ்ரிதர்க்கு மற்றுமுள்ள அபேக்ஷிதங்களைச் செய்தருளவேண்டாவோ என்று கருத்து. கிடந்தநாள் கிடந்தாய் - நீ கண்வளர்ந்தருளுகிற அழகைக்காண ஆசைப்பட்ட ஆஸ்ரிதர்க்காக கண்வளர்ந்தருளுகிற காலமெல்லாம் இங்ஙனே ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளினாய், உன்திருவுடம்பு - அதிஸுகுமாரமான உன் திருமேனியானது, அசைய - அசையும்படி, அசைவு - நோவு. ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையாலே வ்யதிதமாம்படி யென்கை. எத்தனைகாலம் கிடத்தி - இன்னும் எத்தனைகாலம் கண்வளர்ந்தருளக்கடவை. நீயெல்லாம் ஆஸ்ரிதர்க்காகச் செய்யுமவனாகையாலே இனி கண்வளர்ந்தருளுகையை எனக்காகத் தவிரவேணுமென்றுகருத்து. துடர்ந்து - அநுஸரித்து, ‘பஸ்யாபாவாநம் ராஜாநம் யஸ்யாபத்ய ஸஹ’ என்கிறபடியே சக்ரவர்த்தியோடு ‘ஸ்யாஜ்யதாம் க்ருதாஞ்ஜலி’ ‘ஸங்காஸநம் ஹித்வா’ ‘நிவேதயதமாம் க்ஷிப்ரம் ஸுக்ரீவாய மஹாத்மநே’ என்னும்போலே உன்னைப்பிரியாது அநுவர்த்திக்கொண்டென்றபடி. குற்றேவல்செய்து - அந்தரங்க கைங்கர்யங்களைப்பண்ணி, தொல - அநாதியான, அடிமை - சேஷத்வத்தினுடைய, வழி - க்ரமத்திலே, தச்சேஷிதவ்ருத்தியிலே யென்றபடி. வரும் - வாராநின்ற, தொண்டரோர்க்கு - தாஸபூதரான வெங்களுக்கு, இப்படி உனக்கே அடிமையாகையாலே அநந்யார்ஹரான வெங்களுக்கென்றபடி. இம்மூன்றுபாட்டிலும் தாமடிமைசெய்கிறோமென்று ஸ்வோத்கர்ஷம் சொன்னபடியன்று, ஒருவனுக்கு அடிமையாயிருந்தவனை வேறொருவர் ஸ்வீகரியாரென்று தம்முடைய அநந்யார்ஹத்வம் வ்யக்திப்பிக்கைக்காகச் சொன்னபடி. அருளி - க்ருபைபண்ணி,

ஒ— ௩ * (கிடந்தநாளிதி) திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே - திருப்புளிங்குடிஸாயின், கிடந்தநாள் கிடந்தாய் - ஸ்வபநேச்சாஸங்கல்பம் ஸ்வபாவதாஸி, எத்தனைகாலம் கிடத்தி - இதோப்யதிகம் காலம் ஸயிஷ்யஸே, துடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து - ஸாநுவ்ருத்யா அந்தரங்கம் கைங்கர்யம் க்ருத்வா, தொல் அடிமை வழிவரும் தொண்டரோர்க்கு - அநாதி சேஷத்வக்ரம ப்ராப்தாநாம் தாஸாநாம் அஸ்மாகம், அருளி -

ப— மூன்றாம்பாட்டில், ஸர்வேஸ்வரனை திருவுடம்பசைய ஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளாதே அடியோமுக்காகப் பிராட்டியும் தேவரீருமெழுந்தருளவேணுமென்கிறார். (கிடந்தநாளித்யாதி) கிடையழகுகாண ஆசைப்பட்டவருக்காகக் கிடந்தநாள்தடங்கிஒருபடிப்படக்கிடந்தாய். ‘கிடந்ததோர்க்கிடக்கை’ என்றிறே கிடையழகிலே ஈடுபட்டார்கள். (எத்தனைகாலமித்யாதி) ஸுகுமாரமான உன் திருமேனிஅலசும்படி இன்னுமெத்தனைகாலங் கண்வளர்ந்தருளக் கடவை. இனி ஒருவன்வந்து ‘கிடந்தவாறெழுந்திருந்துபேசு’ என்னுமளவும் கிடக்கவேணுமோ. எல்லா வேஷங்களும் ‘ஸ்யநம்’ என்றே திருவுள்ளம்பற்றி அநுபவிக்கைக்காகவோ கிடக்கிறது, உன்னையும் பார்க்கவேண்டாவோ, (துடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து) பெருமாள்தமக்கு அபிமதங்களில் அவகாஹித்தவாசிக்கே யிருந்தபோதும் இவ்வடிமையைக் கொண்டருளவேணும் என்று அவ்வவகாஹத்தோடும் ‘ஸேவக’ என்று வடிம்பிட்டு [ஸ்வீகரித்து] அடிமை செய்தாப்போலேயாமே உன்னை அநுவர்த்தம்பண்ணிச்சென்று அந்தரங்கவ்ருத்திகளைப்பண்ணி, (தொல்லடிமையித்யாதி) ‘ஸஹஜமேகைங்கர்ய

மூ— தடங்கொடாமரைக்கண்விழித்துநீயெழுந்துன்றாமரைமங்கை
யுநீயு மிடங்கொண் மூவுலகுந்தொழ விருந்தருளாய் திருப்பு
ளிங்குடிக்கிடந்தானே ॥௪॥ புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கை

ஆ— தாமரைத்தடம் மலர்ந்தாப்போலே திருக்கண்களைவிழித்து எழுந்திருந்து உன் தாமரைமங்கையும் நீயும் இந்த லோகமெல்லாம் வாழும்படி இருந்தருளாயென்கிறார். ௪
(புளிங்குடி) உன்னுடைய காருண்யத்தினாலே எனக்காகப்புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கை

இ— எனக்கென்று வசவ்வ நமாக நிர்தேஶித்தது. பவா:கீழ்ப்பாட்டுக்களில்போலேஇப்பாட்டில்குடியை நிர்தேஶியாமையாலே தொண்டரோர்க்கென்றது ஸாத்திவ ஷாவவநமென்றாகருத்தாகவுமாம். ஸேஷம் ஸஷ்டம். தாமரைமங்கையும் நீயும் உத்ஸாஹியாலே, கீழ்ப்பாட்டிலே உன்திருவடிகளைத்தலைக்கணியாயென்றவர் இப்பாட்டிலே பிராட்டியும் நீயுமிருந்தருளுமழகைக்காணவேணுமென்கிறாரென்றுஸஹ்ருதயஸாஷிதை.**

இ—ஶ—தடங்கொள்-தடாகத்தைக் கவளீகரித்துக்கொண்டிருக்கிற, தடம்-தடாகம், கொள்ளுகை - த்ரஸிக்கை-அதிஶயமான வென்றபடி. தாமரைக்கண்-தாமரஸவ்ருக்ஷங்கள்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களை,விழித்து,அவ்வழகுகளையெல்லாம்நாங்கள்கண்டநுபவிக்கும்படி திறந்தருளி,நீ-ஸிம்ஹாஸநஹநனானநீ, எழுந்து-ஸேஷபர்யங்கத்தில் நின்றும் உத்திதனாய், உன் தாமரைமங்கையும் நீயும்-உனக்கநுரூபவ திவ்ய மஹிஷியானவக்ஷஸ்ஸ்தலவாஸிநியும் நீயுமாக, மங்கை-யுவதி. கீழே 'நின்திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளு'மென்றிருவருக்கும்ஸம்வலிதவேஷணஉபாயகூம்சொல்லிற்று. இங்கிருவருக்கும் ப்ராப்யத்வம்சொல்லுகிறது. இடங்கொள் - இடத்தைக்கொண்டிருக்கிற, விஸ்தீர்ணமான வென்றபடி. மூவுலகும் - த்ரிலோக மும், தத்ரஸ்தஜநங்களெல்லாருமென்றபடி. தொழ - உங்களை ஸேவித்து வாழும்படி, இருந்தருளாய் - 'தம்தேவஸ்ரவணஸங்காஶமுபவிஷ்டம்ஸஹஸீதம்' என்கிறபடியேதிவ்யாஸிகையாகஇருந்தருளவேணும்.௪
ச*புளிங்குடிக்கிடந்து - எனக்காகத் திருப்புளிங்குடியிலேகண்வளர்ந்தருளி, வரகுணமங்கை.

ஒ— க்ருபாஸக்ருஷ்ட, தடங்கொள்தாமரைககண்விழித்து-தேவப்ரஸாதவ்யஞ்ஜகநயநேநஉந்நீத்ய, திருவுடமடைசய நீயெழுந்து - திவ்ய விஷ்டரேஸ்மாயவதிஷ்ட தயாஸமேதாய, தாமரைமங்கையும்நீயும்- வக்ஷஸ்பாதேவ்யாஸஹ, இடங்கொள் மூவுலகும் தொழ - விஸ்தாரயுக்தே ஜகத்த்ரயேஸேவமாநே, இருந்து அருளாய் - உபவிஶ்யக்ருபாஙர்விதத்யஸ்வ. ௪
ச * (புளிங்குடியிதி) புளிங்குடிக்கிடந்து- திருப்புளிங்குடிதிவ்யதேஶேஶயித்வா,வரகுணமங்கை.

ப — வியபதி' என்கிறபடியே ஆநாதிஸம்ஸேஷிகோவிதரோமுக்தி லபிக்குதாய் அடிமைமுறை தப்பாமேபோருகிற அநந்யப்ரயோஜநரான வென்களுக்குக்ருபைபண்ணி.இப்படி மூன்றுபாட்டிலும்அருளிச்செய்தது ஸாதிஶயத்துக்காகவன்று, ஒருவர்க்கேயா பிருப்பாரை வேறு முகம்பார்ப்பாரில்லையென்று தம்முடைய அநந்யகதித்வம் தோற்றுகைக்காக வத்தனை. (தொண்டரோர்க்கு) அநந்யஶேஷரான அடியோங்களுக்கு. (தடங்கொளித்யாதி) ஸ்ரீராமஸஹஸம்பத்தவாதிகளாலே அதிவ்யாப்தமான கடற்போலுள்ள திருக்கண்களாலே. ஸம்யக்தம் 'வக்ஷநேத்ரஸ்யாமா'இதி. குளிரநோக்கி. (நீஎழுந்து) 'சீரியசிங்காதனத்திருந்து' என்கிறபடியே நீ எழுந்திருக்குமழகு காணவேணும். முன் 'பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்'டென்று பிராட்டியினுடைய உபாயபாவம் அருளிச்செய்யப்பட்டது. இங்கு உபேயத்வமவளுக்குமென்கை தோற்றுகைக்காக உன்தாமரைமங்கையும் நீயுமென்கிறார். இருவருமானசேர்த்தியிலேயிறே யடிமைசெய்வது. (இடங்கொள் மூவுலகித்யாதி) இடமுடைத்தான ஸகலலோகங்களிலுள்ளாரும் வந்தடிமைசெய்யும்படி. (திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தானே) சாய்ந்தருளினபோதை யழகைக்காட்டி யருளினாய், இருந்தருளும்போதை அழகைக்காட்டியருளவேணும். ஸாஶுஶுனைபின்பு எல்லாம்செய்தருளவேண்டாவோ. ௪
நாலாம்பாட்டில், உன்னுடைய தத்தஸ்தாநங்களில் ஸந்நிதிவிசேஷங்களெல்லாம்நமக்காகப்பண்ணினவைகளிறே யென்று நெஞ்சுக்குள்ளே நின்றுபோகாதே எல்லாருமுன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளைக் கண்டு விஸ்மயப்படும்படி மேலுமென்னவேக்ஷிதம் செய்தருளவேணு மென்கிறார். (புளிங்குடியித்யாதி) திருப்புளிங்குடியிலே 'கிடந்ததோர்கிடக்கை'என்கிறகிடையழகைக்காட்டியும்வரகுணமங்கையில்பிரானிருந்

மூ— பிருந்துவைகுந்தத்துநின்று தெளிந்தவென்சிந்தையகங்கழியாதேயென்னையாள் வாயெனக்கருளி நளிர்ந்தசீருலகமூன்றுடன்வியப்ப நாங்கள்கூத்தாடி நின்றார்ப்பப்

ஆ— பிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று தெளிந்தவென் சிந்தையகங்கழியாதே யென்னை யடிமைகொண் டருளினாப்போலே, இன்னமும் உன்னுடைய ஸௌகுமார்யத்தாலே சோதிவாய்திறந்து தாம ரைக்கண்களாலே நோக்கித் திருவடிகளையென் தலைமேலேவைத்தருளிப் பிராட்டியோடேகூட இருந் தருளி 'ஆழ்வார் ஸமாஶ்ரயித்தாரைச் செய்தருளினு'னென்று இந்த கல்யாணகுணத்தைக்கண்டு லோகமெல்லாம் விஸ்மயப்பட நாங்கள் கூத்தாடி நின்றுவாரப்பட

நாலாம்பாட்டு.

இ— ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் விஷயங்கள் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்யங்களுக்காக இது ஸ்வஸ்வரூபபர்யந்த மென் கிறார் (அருளினாப்போலே யென்று) எனக்கருளியென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இன்னமும் இத்யாதியால்) நளிர்ந்த சீரென்கிறதற்கு வ்யாக்யானமாகத் தாத்பர்யம் (சோதிவாய் இத்யாதி குணத்தையென்று மளவாலே) உலகம் மூன்றுடன் வியப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (லோகம் இத்யாதியால்)

இ—ஈ— இருந்து—வாகுணமங்கை என்கிற திவ்யதேசத்திலே திவ்யாஸநத்திலே எழுந்தருளி, வைகுந்தத்துள் நின்று - ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற ஸ்தலத்தில் நின்றருளி, தெளிந்த-நான் ஸநந்யப்ரயோஜநனாய்த் தண்கள் சிவந்திலே ஸௌந்தர்யாதிகளைக்கண்டு தேறினவளுடைய, என் சிந்தையகம் - என்னுடைய ஹ்ருதய ப்ரதேசத்தை, சிந்தை - ஹ்ருதயம். அகம் - உள். கழியாதே - விட்டுப்போகாதே, என்னை யாள்வாய் - என்னை அடிமைகொண்டருளுகிறவனே, இது ஸம்போதநம். எனக்கருளி - இப்படிபோலே இன்னமும் எனக்காக க்ருபைபண்ணி, நளிர்ந்த - ஶீதளமான, ஸந்தானத்தால் ஹ்ருதயம் குளிரும்படியான என்றபடி. சீர் - உன்னுடைய கல்யாணகுணங்களை, என்பக்கல் உனக்குள்ள ஔதார்யாதி ஸௌஶீல்யாதிகளை யென்றபடி. உலகம் மூன்று - லோகத்ரயமும், விரோதிகளோடு விரோதிகள் அல்லாதாரோடு வாசியற எல்லாருமென்றபடி. உடன் - கூட, ஏககண்டராயென்றபடி. வியப்ப - விஸ்மயப்படும்படியாக, நாங்கள் - உன் கடைபழகைக்கான ஆசைப்படுகிற நாங்கள், கூத்தாடி - நீ நடந்தெழுந்தருளுகிற அழகைக்கண்ட ஸந்தோஷத்தாலே நர்த்தநம்பண்ணி, நின்று - ஸ்திரமாய், கவிழ்ந்துமாயென்றபடி. ஆர்ப்ப - ஆர வாரம் பண்ணும்படியாக, இதுக்குவாராயென்கிறதோடே அந்வயம்.

ஓ— இருந்து-வாகுணமங்கைஸம்ஜ்ஞ திவ்யதேஶே உபவிஶ்ய, வைகுந்தத்துள்நின்று-வைகுண்டஸம்ஜ்ஞ திவ்யதேஶே ஸ்தித்வா, தெளிந்தவென்சிந்தை யகங்கழியாதே என்னையாள்வாய் - நிர்ணீத த்வத்ஸ்வரூபவிஷய மேவ ஹ்ருதயம் அபரித்யஜ்ய, எனக்கருளி - மயி க்ருபயா, நளிர்ந்தசீர் - ஶீதளான் கல்யாண குணான், உலகம் மூன்றுடன் வியப்ப - லோகத்ரயே ஸம்வீக்ஷ்ய விஸ்மயம் ப்ராப்நுவதி, கல்யாண குணாநுபவேந விஸ்மயிதே ஜகதீத்யர்த்தவ:, நாங்கள் கூத்தாடி நின்றார்ப்ப-ஸஹாஸா ந்ருத்தம் க்ருத்வா

ப— நலைகாட்டினீர் என்கிற இருப்பழகைக்காட்டியும் ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் 'நிலையாக நின்று'னென்று நிலை யழகைக்காட்டியுமன்றோ என்னைப் புகுராநிறத்திற்று. இதெல்லாம் நமக்காகப் பண்ணினவையென்று (தெளிந் தவென்சிந்தை அகங்கழியாதே) நெஞ்சுக்குள்ளே நின்றுபோகாதே. யத்வா : ஸம்பாத்யென்றகலாதபடி கண்கள் சிவந்திலே என் ஹ்ருதயத்தைத் தெளிவித்தும் அத்தைக்கைவிடாதே நிரந்தரவாஸம்பண்ணி (என்னையாள்வாய்) ஸம்பாத்யென்றகலவுமொட்டாதே பிரிவாற்றாமையால் முடியவுமொட்டாதே குண ஜ்ஞானத்தாலே பரிப்பித்துக் கொடுபோந்தாய். (எனக்கருளி) புறம்புபோகாதபடி வளைத்து நீயும் ஜீவந யிடாவிட்டால் என்னை யரிக்கும்படி. என்னிடத்தில் க்ருபைபண்ணி. (நளிர்ந்தவித்யாதி) உன்ஶீதள மான குணங்களை விரோதிகளோடு அவிரோதிகளோடு வாசியற உலகத்திலுள்ள எல்லாருமேகக்கண்டராய்க் கொண்டு இதொரு 'ஆஶ்சர்யமே' என்று விஸ்மயப்படும்படியாகவும், அநந்யப்ரயோஜநரான நாங்கள்விஸ்மயப்படுமளவன்றிக்கே ஸந்தோஷத்தாலே ஸஸம்ப்ரமந்ருத்தம்பண்ணி நின்று கோலாஹலம்பண்ணும்

மூ— பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போற்கனிவாய் சிவப்பநீ காண
வாராயே ॥ச॥ பவளம்போற் கனிவாய்சிவப்பநீ காணவந்து

ஆ— நிறமழகிதான ஸமுத்ரத்திலேயுண்டான பவளம்போலே அழகியதிருப்பவளத்தில் சிவப்போடே காணலாம்படி நீ வரவேணுமென்கிறார். ச

இ— காணலாம்படியித்யாதி-மேலேகீழ்ப்பாட்டிலேதிவ்யாவயவங்களைக்காணவேணுமென்றவரிப்பாட்டிலே 'த்ருஷ்டம் ஸமாதிதம்' என்னும்படியான நடையழகைக் காணவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை.*

இ—மூ— பளிங்குநீர்-ஸ்படிகம்போலே ஸ்வச்சதையுடைத்தான, பளிங்கு-ஸ்படிகம். ஸ்வச்சதையை ஸ்படிகத்தாலே ஸூசிப்பித்தான் என்றபடி. முகிலின் - ஸமுத்ரத்தினுடைய, பவளம்போல்-ப்ரவாளம்போலே, ஸமுத்ரவாஸமயத்தில் ஸமுத்ரஜலத்தோடே ஸ்வாதுவாய்விஷமாயிருந்து ஸமுத்ரத்தின் பஹிர்ப்ரதேசத்திலே படர்ந்ததொரு நவவித்ருமம்போலே யென்றபடி. கனிவாய்-கனிந்தவாயானது, ஸ்நிக்தகோமளமான உன்னுடைய திவ்யாதரமானதென்றபடி. சிவக்க - சிவக்கும்படி, எங்களுடைய ஸம்ச்லேஷங்களைக்கண்டு ஸ்நேஹமாகையாலே மிகவும் ஆரக்தம்தோற்றும்படியென்கை. காண - நாங்கள் காணும்படி, நீ வாராய்-நீநடந்துவந்தருளவேணும். ச

இ* நன்பவளவென்று ஸூசிப்பது, ப்ரவாளங்களான வித்ருமங்களினுடைய, படர்க்கீழ்-தூறுகளின் கீழே, படர் - தூறு, சங்கு - சங்குகளானவை, உறை - வஸிக்கும்படியான, பொருநல் - தாம்ரபர்ணியையுடைத்தான, நீயிருக்கிற ஊரில் சங்குகள் எல்லாம் பவளக்கொடிகளைச்சேர்ந்து ஸுகியாநிற்க, நான் உன்னுடைய திவ்யாதரமாகிற ப்ரவாளத்தைக் காணவும் பெறுதொழியலாமோ பிரானேயென்றுகருத்து. திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் - திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே, கவளமாகளிற்றின்-கவளஹாரியான மஹாகஜத்தினுடைய, களிறு-கஜம். கவளமாகளிறென்றுமிதுவே ஸௌவிசேஷ்யம். கஜேந்த்ரஸ்வநமென்கையாலே இதற்குமுன் ஒருகாலத்திலும் க்லேசமறியாதே நித்யஸுகிதமானவென்றபடி. இடர் - துக்கமானது, திவ்யவஷ்டு ஸஹஸ்ர க்ராஹ வீணையாலுண்டான துக்கமானதென்றபடி. கெட - நிவ்ருத்தமாகைக்காக, தடத்து - தடாகத்திலே, தடம் - தடாகம். அந்தயானையானது அகப்பட்டுக்கிடக்கிற வக்ரதடாகத்திலே யென்றபடி. இதுக்கு ஊர்ந்தானே என்கிறதோடே ஸூசிப்பம். காய்சின - காயாநிற்கிற கோபத்தையுடையனான, சினம் - க்ரோதம், சத்ருவிஷய க்ஷோபயனான வென்றபடி. பறவை - பக்ஷியை, ஸ்ரீவைநதேயனை யென்றபடி. ஊர்ந்தானே - நடத்தினவனே, 'ஸாசம் காரஸாமா நாரம் ஸ்ரீ ப்ரஹ்மதிஹ்ரஸ்திதம் தாக்ஷ்யஸ்கந்தஸமாச்ரிதம்' என்கிறபடியே அவன் வேகம்போராதென்று தள்ளிநடத்திக்கொண்டு வந்தவனேஎன்றபடி. ஸம்போதநம், பவளம்போல்-ப்ரவாளம்போலே ஆரக்தமான, கனி - ஸ்நிக்தகோமளமான, வாய் - திவ்யாதரமானது, சிவப்ப-சிவக்கும்படி, என்னைக்காணப்பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அதிகாரக்தமாம்படியென்கை. நீ - நிரதிசயபோக்யனானநீ, காண - நான் கண்ணாலே காணும்படியாக, வந்து - என்முன்னே எழுந்தருளி,

ஒ— ஸம்ஸ்லேஷ, பளிங்குநீர்முகிலின்பவளம்போல்-ஸ்படிகஸத்ருசஜலபூர்ண ஸமுத்ரஸம்பவப்ரவாளவத்,கனிவாய் சிவப்ப - ஸ்நிக்தாதரோஷ்டம் ரக்தமாஸந்நே, நீ காணவாராயே-த்வம் மம தர்சநாய ஆகச்ச. ச

இ* (பவளம்போலிதி) பவளம்போல்கனிவாய்சிவப்ப காணநீவந்து - ப்ரவாளஸத்ருசஸ்நிக்தாதர

ப— படியாகவும், (பளிங்குநீர்) தெளிந்தநீர்நிறைந்த ஸமுத்ரத்திலேபவளக்கொடிபோலேயிருந்துள்ள கோவைப்பழத்தை யொக்குமதான திருவதரமானது சிவந்து தோன்றும்படி நீஎன்னெதிரே நடந்துவந்தருள அப்போதை உன்னழகு காணவேணும். ஸஜலஜலதாஹி ப்ரபயனாதும் 'ஸ்நிக்தாஸ்தே ஸுஸ்நிக்தஸ்நிக்த ஸம்ஸேவகாண'மிதி. [ஸ்ந - ஸ்நிக்தா:, ஸக்தா:, தேஷாம் ஸம்ஸேவ ஸாரிகா திதம்யா:] ச

ஐந்தாம்பாட்டில், ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானுக்குவந்து தோற்றினாப்போலேஎனக்குவந்துதோற்றியருளவேணுமென்கிறார். (பவளமித்யாதி) ஸ்வாபாவிகமாகையாலே கனிபோலுள்ள திருவதரமானது கொழுந்தண்டமான பவளம்போலே சிவந்து தோன்றும்படி நான்காண நீவந்தவனுய்நின்ற உன்னுடைய பல்லாகிற

மூ— நின் பன்னிலாமுத்தம் தவழ்கதிர்முறுவல்செய்து நின்றிருக்கண்டாமரை தயங்க நின்றருளாய்! பவளநன்படர்க்கீழ்ச் சங்குறைபொருநல்தண் திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தாய்! கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத் தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே! ௫

ஆ— (பவளம்போல்) வருமிடத்தில் ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்காகப் பெரிய திருவடிமேலேறி வந்தருளினாப்போலே கனிவாய்சிவப்ப நீ காணவந்து நின்பன்னிலாமுத்தம் தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து நின் திருக்கண்டாமரை தயங்கநின்றருள வேணுமென்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு

இ— ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குத் தக்கு (ஸ்ரீ கஜேந்த்ர வ்ருத்தாந்தம்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில்நான்காணும் படி வரவேணுமென்றது ஆனைக்கு அருளினாப்போலே ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்குப்போலே வாஹநாரூடனாய் காணும்படி வரவேணுமென்றபடி. ப்ரார்த்திதவ ஸௌகுமார்யத்தோடே நின்றருள வேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறார் இப் பாட்டிலேயென்று ஸங்கதி. * * *

இ—ப— நின்பல்-உன்னுடைய தந்தங்களாகிற, ஸகாரஸ்யக்ஷேமாங்க நகாராதேஹ:.நிலாமுத்தம் ஜ்யோத்ஸ்நாவிசதமான ஜாத்யமுக்களுடைய, விஷ்ணோ ஸ்மித பவள காந்திகளான முத்துக்களுடைய வென்றபடி. கதிர்தவழ்ந்து கதுயிப்பது. கதிர்-கிரணங்களானவை, தவழ்-உள்ளடங்காமல் வெளியிலே தவழும்படியாக, ஸ்மிதம் விவக்ஷிதமானபடியாலே காந்திப்ரஸரணமும் ஸ்மிதமென்கைக்காக ஓடும்படி யென்றுதே தவழும்படியென்றது. முறுவல்செய்து - ஸ்மிதம்செய்தருளி, நின் திருக்கண்டாமரை - உன்னுடைய ஸ்ரீரூப நாரவிந்தங்கள், கண்டாமரையென்கிறவிடத்தில் ஸகாரஸ்ருதகாரஸ்ய டகாரோ தேச:. தயங்க - ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே தாமோதரங்களாக, தயங்குகை - தாமோதரனாகை. நின்றருளாய் - காலடி நடந்துவந்தருளின நீ ஸௌகுமார்யத்தாலே நடக்கவும்மாட்டாதே ஸ்வைரமாய் என்முன்னே நின்றருளவேணும். ௭

ஒ— பொருநல்தீரே ஸ்ருஹ்ருதே ஸரோருஹா, நின்பல் நிலாமுத்தம் - ஸ்வீயதந்தஜ்யோத்ஸ்நா ஸம்ருத்த ஸ்ருக்தாமோதஜ, தவழ்கதிர் முறுவல்செய்து-ப்ரஸரகிரணஸத்ருஸம்ஸ்மிதம்க்ருத்வா, நன்படர் பவளநீழ் சங்குறை பொருநல்-ஸம்ருத்தஸ்யப்ரவாளச்சாயாகப்ரதேஸஸ்திதஸம்ஸ்த தாம்ரவர்ணீதீரே, திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தாய் - திருப்புளிங்குடிதிவ்யதேஸே ஸயித, கவளமாகளிற்றின் இடர்கெட - கவளமுகஸ்ய ஸ்ரீகஜேந்த்ரஸ்ய துர்வ்யஸநநாஸாய, தடத்து - தடாகே, காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே - விரோதிவிஷயே ரோஷகோபயுக்தம் வைநதேயமாரூடவாந், நின்திருக்கண் தாமரைதயங்க - ஸ்வீய ஸ்ரீநயநாரவிந்தயோ: ப்ரகாஸமாநயோ:, நின்று அருளாய் - வ்யாமோஹிதா த்வம்கடாக்ஷயேதி ஸம்யக். ௫

ப— நிலாவையுடைய முத்துகளையானது கதிருள்ளடங்காதே புறம்பேதவழும்படி (முறுவல்செய்து) ஸ்மிதத்தைப் பண்ணிக்கொண்டு(நின்னிதம்ஷ்டி)முந்தநடைவந்து பின்னை அதுவும்மாட்டாதேஸ்வைரமாய்நிற்கும்நிலையுள்ள உன்னுடைய திருக்கண்களாகிறகமலங்கள். (தயங்க)அத்யந்தஸம்பில்உதிவிஸ்யமான அசைவாலேவிபெற்று விளங்கும்படி ப்ரீதிதோன்ற நின்றருளாய், ‘ஜவாகஞ்நாதா:’ என்று ஒன்றுக்கும் விக்ருத ஞாயநேம் ஆநாகலத்தமஸ்தத்தாலே அசவாயில் வந்தந்தோற்ற விக்ருதனும் நீ ஸ்மிதம்பண்ணி உன் திருக்கண்களும் ஸ்மிதவாருமாய் நிற்கும்படியைக் காணவேணுமென்றபடி. (பவளவிதம்ஷ்டி) நல்ல பவளத்தூற்றின்கீழே சங்குகள் நிவர்த்யமாக வஸிக்கிற திருப்பொருநலையுடைய ஸ்ரீஹரமான திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளுகிறவனே. இப்படி அவ்வூரில் திர்யக்குகளும் நிர்ப்பர நிரதிஸயாநந்த வத்துக்களாயிருக்க நானின்னே இப்படி காணமல்வந்த விடர்பட்டிருக்கிறதென். (கவளமாவிதம்ஷ்டி) ஸதாகவளங்கொண்டிருப்பதான பெரிய யானையினுடைய. இத்தால்இதற்குமுன்புஇடர்பட்டறியாத தென்றதாயிற்று. இடரானது தூ:ஃவமானது நஸிக்கும்படி. ‘ஆனையின்துயர’ மென்று நெஞ்சுளுக்கும்படியிறே பட்டது. (தடத்து) அந்தப்பொய்கையின்கரையிலே ப்ரதிவகுத்தைக்காயும் சினத்தையுடைய பெரியதிருவடியை அவன் வேமம்போராமை அவனை வெப்ரித்துக்கொண்டுவந்து தோன்றினவனே. அவ்வானையின் தசைய கிடாய் என்தசை. அதுக்குத் தோற்றினாப்போலே என்முன்னேவந்து தோற்றியருளவேணும். ஸர்வஸ்வம் ‘ஸ்ரீமஜ்ஜேந்த்ரவரத தேஹி’. ௫

மூ— காய்சினப் பறவையூர்ந்து பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல ।
மாசின மாலி மாலிமானென்றங்கவர்படக்க னன்றுமுன்னின்ற ।

ஆ— (காய்சினப்பறவையூர்ந்து) உம்முடைய இந்த ஸௌந்தர்யங்களுக்குப் ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோ. ஸஹஜமா முடியுமோவென்னில;

ஆறும்பாட்டு.

இ— அவன்களுக்கு நிர்வாஹகனென்னும் ப்ரீதியாலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளான கல்யாண குணங்களைப் பெறவேண்டுமென் றபேக்ஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலேஇப்பாட்டிலே அவனுடைய ஸௌந்தர்யத்தை வணிக்கை ஸம்மதமன்றோவென்ன சுவர் (உம்முடைய ஸௌந்தர்யமாக) முடியுமோ என்றது ஸௌந்தர்யங்கள் நிறைவேறுமோ என்றபடி.

இ—ஸ— சு * காய்சின - காயாநிற்கிறசினத்தைஉடையவையான, சினம்,க்ரோதம். ஆஸ்ரிதவிரோதி விஷயத்தில் தவிடாநிற்கிற க்ரோதத்தை உடையவையான வென்றபடி. ஆழி சங்கு வாள் வில் தண்டு- ஆகிய பஞ்சாயுதங்களை, தண்டு - கதை. ஏந்தி - தரித்துக்கொண்டு, எம்மிடர் - எங்களுடைய வாதனைகளை, கடிவானே - நிரஸிக்கக்கடவனை, எம்மென்றுஆஸ்ரித ஸமுதாயம். என்னுடைய ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம நிரஸிக்கக்கடவனை வென்று பர்யாயம். இது புளிங்குடியா யென்கிறதற்கு விசேஷணம். பொன்மலையின்-கநகமிரியினுடைய, மீமிசை-மேலேஇருந்ததான, கார்முகில்போல-காளமேகம்போல, காய்சின - ஸத்ருக்களைக் காயாநிற்கிற க்ரோதத்தையுடையவனை, பறவை - பக்ஷியை, ஊர்ந்து - நடத்திக்கொண்டு, இதற்குக்கனன்று என்கிறதோடே அந்வயம். மாசின- மஹாக்ரோதனை, மாலிமான்மாலியென்றவர்என்றநுயிப்பது. ஸுமாலி என்கிறவர்கள், மான்-மஹான், மஹானான மாலி என்றது ஸுமாலியென்றபடி. இது மால்யவானுக்கும் உபலக்ஷணம். மாலி ஸுமாலி மால்யவாநென்று ப்ரஸித்தர்களான அந்த ராக்ஷஸர்களென்றபடி. அங்கு-அந்த யுத்தபூமியிலே, பட-படும்படி, பராஜிதராயபடி யென்கை. படுகை - நசிக்கை. ஆனாலும் நசித்தவன் மாலி ஒருவனேயொழிய மற்றையிருவரும் அப்போது நசித்தவரல்லாமையாலே பட என்றது ஸாமாந்ய பராஜயபரம். கனன்று-ப்ரகோபித்தனாய், கனறுகை - ப்ரகோபிக்கை. முன்நின்ற-அவர்கள் முன்னேநின்றருளினவனை,முன்நின்ற நீயினுடைய ஸாந்நித்யத்தைக்கண்டவளவிலே ராக்ஷஸர்களெல்லாம் நடுங்கிஓடினார்களென்றுகருத்தாலே

ஓ— சு * (காய்சினவிதி) பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போல - கநகமயபூதராவரிவர்த்தமாந காளமேகஸத்ருசதயா, காய்சினப்பறவையூர்ந்து - க்ரோதவாய பக்ஷிராஜவாஹநம், காய்சின வாழி சங்கு வாள் வில் தண்டேந்தி - விரோதிவிஷயக்ரோதஸத்ருசக்ரோதயுக்த பஞ்சாயுத பாணி, மாசினமாலி மான்மாலிஎன்றவர் - மஹாக்ரோதயுக்தாநாம் மாலிஸுமாலிப்ரப்ருதீநாம், மஹாமாலீதி ஸுமாலிநோ நிர்தேஸ:. அங்குபட - தஸ்மிந்யுத்தே நாஸாய, கனன்றுமுன் நின்ற - க்ரோதயுக்ததயா புரத:ஸ்தித,

ப— ஆறும்பாட்டில், உம்முடைய அபேக்ஷிதங்கள் செய்யவொண்ணுதபடி ப்ரதிபந்தகங்கள் ப்ரபலமன்றோவென்னில்; ராக்ஷஸர்களாய் வலியராயவனைப் மாலி ஸுமாலி மால்யவாநு இவர்களை நிரஸித்தஉனக்கு அவர்களிலும்வலியதோஎன்னுடைய ப்ரதிபந்தகமென்கிறார்.(காய்சினவிசேஷி)ப்ரதிபக்ஷத்தில் உனக்குக் கண்ணேடிலும் அத்தைக் கண்ணழியச்செய்யும் பெரியதிருவடியை நடத்திக்கொண்டபொழுது ஸுமேரு ஸிகராயிதமான காளமேகம்போலிருந்தவனாய், லங்காராக்ஷஸவரப்ரஸாதஸ்ரேஷ்டமண நிரஸநக்ஷமதி. அப்படி இப்போ தாம்காண்கைக்காக இவ்வார்த்தை. (மாசின) பெரிய சினத்தையுடையவனைப்கொண்டுவந்த (மாலி) மாலீ. (மாலிமான்) மஹானான மாலி - ஸுமாலியென்றபடி. மால்யவானு மிக் குற்றப்ராயன்.(என்றவரங்குபட) அவர்கள்யுத்தபூமியிலேமுடியும்படியாக.(கனன்றுமுன்நின்ற)சீறி,அவர்கள்முன்னேநின்ற. இதைக்கண்டு சத்ருக்கள் முடியும்படியாயிற்றே வீரமிருப்பது.

மூ— காய்சினவேந்தே கதிர்முடியானே கலிவயற் றிருப்புளிங்குடியாய் ! காய்
சினவாழி சங்கு வாள் வில் தண்டேந்தி யெம்மிடர் கடிவானே ||எ||
எம்மிடர்கடிந்திங் கென்னையாள்வானே யிமையவர்தமக்கு மாங்கனையாய் !

ஆ— என்னுடைய விரோதிவர்க்கங்களைப் போக்குகைக்காகவன்றோ ஸஹ்யாஸ்த்ராதி திவ்யாயுதங்களையேந்தியருளியிருக்கிறது, ஆனபின்பு பொன்மலையின்மீமிசைக் கார்முகில்போலக் காய்சினப்பறவையூர்ந்து ஸேநஹேவாபிராஜ தந்யூனதிரஸநம்பண்ணியருளினப் போலே இந்த விரோதிவர்க்கத்தையும் நீயேபோக்கி என்னுடைய விரோதத்தையும் முடித்தருள வேணுமென்கிறார். எ

(எம்மிடர்) உத்தேச்யவக்ஷ விஷயமின்றியே ஸமஸ்த ஸத்வங்களுக்கும் நீயல்லதுவேறாரக்ஷக ருமுளரோ

இ— ஸ்ரீயவாஸத்துக்குத் தார் (என்னுடையவிரோதிபால் ஸம்ஸாரத்தில் அவ்வெப்ரதாஸ மருப்பர் (பண்ணியருளினப்போலேஉத்தாரியால்) முடித்தருளவேணும் - நிறைவேற்றியருளவேணும் **

ஏழாம்பாட்டு.

ப்ரயவொத்துக்குத் தார் (உத்தேஷ்ய தாரியால்)

இ—ப—முன்னின்றவென்றது. காய்சின- 'காஞாஸ்ரூஸஹஸ்கோபய' என்கிறபடியே சூரிதவிரோயி களைப்ப்ரதவிபாகிக்கிறகோபமானத்தையுடையவனான, வேந்தே-ஸ்வாமியான, வேந்தன்-ஸ்வாமீ. கதிர்முடி யானே - கிரணமாலியான கிரீடத்தைஉடையவனான, கதிர்-கிரணம், ப்ரதிவக்ஷநிரஸநஸஹாத வீர ஸ்ரீபாலே ஸாஜ்ஞாநேந திவ்யகிரீடமாலியான வென்றபடி. கலிவயல் - ஸஸ்யஸம்பத்ஸம்ருத்தமான வயல்களை யுடைத்தான, கலியென்றஸம்ருத்தி. திருப்புளிங்குடியாய்-திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்குமவனே, திருக்கண்தாமரை தயங்கநின்றருளாயென்ற கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷஞ்சித்துக்கொள்வது. எ

எம்மிடர் - எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிக துஃகங்களையெல்லாம், கடிந்து - நிரஸித்து, இங்கு - ஸம்வர்த்தனத்திற்கு அநுகுணமல்லாத உஹமொகத்திலே, என்னை-அதிந்நிக்ருஷ்டனனவென்னை, ஆள்வானே - அடிமைகொண்டு ரக்ஷித்தருளுகிறவனே, இமையவர்தமக்கும்-அநிமிஷர்க்கும், நிக்ருஷ்டனை எனக்குமாத்ரமன்றியேஉத்க்ருஷ்டரானப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்குமென்றபடி, ஆங்கனையாய்-அங்ஙனேயு

ஓ— காய்சினவேந்தே-விரோதிவிஷயேதாஹகக்ரோதயுக்தஸ்வாமிந், கதிர்முடியானே-உஜ்ஜ்வலகிரீடயுத, கலிவயல்திருப்புளிங்குடியாய்-ஸம்ருத்தக்ஷேத்ரயுக்த திருப்புளிங்குடிஸ்வாமிந், எம்மிடர்கடிவானே-அஸ்மாக துஃகநிவர்த்தக, நின்றருளாயிதிவாக்யசேஷணாந்வயம். கூ

எ* (எம்மிடர்கி) எம்மிடர்கடிந்து-அஸ்மதீயம்துஃகம்நிவர்த்ய, இங்கென்னை ஆள்வானே-அஸ்மிந்தேவ லோகே மாம் தாஸத்வேந ஸ்வீக்ருதவந், இமையவர்தமக்குமாங்கனையாய்-தேவாநாமபி ததேவரக்ஷகோ

ப— (காய்சினவேந்தே) காயுஞ்சினத்தையுடைய நிர்வாஹகனே. (கதிர்முடியானே) விளங்காநின்ற திரு வபிஷேகத்தையுடையவனே. நீ இப்படி நாமுடையவனும் ரக்ஷணத்துக்கே முடிசூடியும் நானிழக்க வோ, (கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய்) ஸம்ருத்தமான வயலையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளி னவனே. நீ ஸௌலப்யத்தால் இழக்கிறேனோ. (காய்சினவித்யாதி) காயும்சினத்தையுடைய திருவாழிமுத லான திவ்யாயுதங்களையேந்தித்து ஆஸ்ரிதருடைய துக்கத்தைப் போக்குகைக்காகவன்றோ. எம்மிடர்கடி வானே தயங்கநின்றருளாயென்று வாக்யசேஷணாந்வயம். அ

ஏழாம்பாட்டில், ஸர்வேஸ்வரனோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடுவாசியற ரக்ஷகனானநீ நாங்கள்வாழும்படிகண்ணெ திரே ஒருகாலிருக்கவேணுமென்கிறார். (எம்மிடரித்யாதி)எங்களுடைய ஸாம்ஸாரிகஸகலதுஃகங்களையும் போக்கி ஸ்வஜாதீயொதிகளையும் அறியவொட்டாத உஹமொகத்திலே என்னை அடிமைகொள்ளுகிறவனே. (இமையவர்தமக்கும்) இமையவரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் (ஆங்கனையாய்) ஸ்ரஷ்டாவனுய், ஸம்ஹர்த்

மூ— செம்மடன் மலருந் தாமரைப் பழனத் தண்டிருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய் !—
நம்முடையடியர் கவ்வைகண் டுகந்து நாங்களித் துளநலங்கூர !
இம்மடவுலகர் காணநீயொருநா ளிருந்திடா யெங்கள்கண் முகப்பே !எ!

ஆ— ஆனபின் புனக்கு நல்லராயிருப்பார் நீ இருந்தருளு மிருப்பைக்கண்டால் படும்பாடுகண்டு நாங்கள் வாழும்படியாக இந்த லோகத்திலுள்ளவர்கள் காணும்படி யெங்கள் கண்ணெதிரே நீ யொருநாளிருந்திடா யென்கிறார். எ

இ— ஆனபின்பு என்கிறதற்கு எங்கள் கண்ணெதிரே உத்தரோக்தியோடே அந்வயம். நம்முடையடியர்கவ்வைகண்டு என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உனக்கு நல்லரித்யாதியால்) உகந்து உத்தரோக்தியை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (நாங்கள்வாழும்படியாகவென்று) இதுக்கு இருந்திடாயென்கிறதோடே அந்வயம். ஐந்தாம்பாட்டில் நீ என் முன்னேவந்து நின்றருளவேணு மென்றவர் ஆறாம்பாட்டில் வ்யக்தமான பாசுரத்தை வரிஹரித்து ஏழாம் இப்பாட்டிலே என்முன்னே இருந்தருளவேணுமென்கிறாரென்று ஸங்கதிஸம்பவிதை. மூன்றும் பாட்டுக்கு நீஒருபடியே கண்வளர்ந்தருளுகையைத்தவிர்ந்து எழுந்திருக்கவேணு மென்கையிலே வ்யாஜ தாத்பர்யமாகையாலே இப்பாட்டு வ்யாக்யானமென்றென்று கருத்து. * * * *

ஈ—ப—யிருக்கிறவனே, எனக்குப்போலே ஸர்வர்க்கும் ஸுலபனாயிருக்கிறவனே யென்றபடி. செம்மடல்- சிவந்ததளங்கள், மலரும் - விகஸியாநிற்கிற, தாமரைப்பழன - தாமரைகளையுடைத்தான நீர்நிலங்களை யுடைத்தான, பழனம் - நீர்நிலம், தண் ஶீதளமான, ஸம்ஸார ஸந்தாபஹரமானதென்றபடி, திருப்புளிங்குடிக் கிடந்தாய் - திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே, நம்முடையடியர் - நம்முடையவரென்னும்படி உனக்கஸாதாரண சேஷபூதரான நித்யஸூரிகளுடைய, கவ்வைகண்டு-ஆநந்தஜநித கோலாஹலத்தைக்கண்டு, கவ்வை - கோலாஹலம். நாமுகந்து - நாங்கள் ஹ்ருஷ்டராய், களித்து-உத்ரோத்தரநந்திகளாய், உளம் - நெஞ்சிலே, நலம் - ஸௌஹார்த்தம், கூர - வர்த்திக்கும்படியாக, இம்மட வுலகர் - இந்த அஜ்ஞானமுளைகிகர்கள், காண - தங்கள் கண்ணாலேகாணும்படி, ஸம்ஸாரிகளெல்லாரும் கண்டு க்ருதார்த்தராகவேணுமென்று தம் காருண்யத்தாலே அருளிச்செய்தபடி. நீ - நித்யஸூரிகளுக்கு நித்யாநுபாவ்யனாயிருக்கிறநீ, எங்கள் கண்முகப்பே - எங்களுடைய கண்முன்னே, ஒருநாளிருந்திடாய்- திவ்யாஸநஸ்தனாக ஒருநாளிருந்தருளவேணும். ஏ

ஒ— ஸங்கதி, செம்மடல்மலரும் தாமரைப்பழன-ரக்ததள விகஸ்வரபத்மஜலாஶயஜலப்ராந்தே, தண் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்-ஶீதளே திருப்புளிங்குடிஸம்ஜ்ஞே திவ்யதேஶே ஶயித, நம்முடை அடியர்கவ்வைகண்டு - அஸ்மதீயாநாம் ஸூரீணாம் கோலாஹலம் த்ருஷ்ட்வா, நாங்களித்துகந்து - அஸ்மாகம் அத்யந்தஹர்ஷம் ப்ராப்ய, உளநலம்கூர - அந்தஃகரணே ஸ்நேஹம் வர்த்தயந், இம்மட வுலகர்காண - அஜ்ஞாநவந்தோ லோகஜநா பஶ்யந்து, நீ ஒருநாள் - ஏகஸ்மிந்திவஸே, எங்கள் கண்முகப்பே இருந்திடாய்- அஸ்மாகம் சக்ஷுஷோ: புரத உபவிஶ தத்ரத்யை:. எ

ப— செவ்வரக்த ப்ரபந்ததோ'ரிதி. யதா : ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அங்கப்படிநிர்வாஹகனானவனே. (செம்மடலித்யாதி) சிவந்தஇதழானது மலராநின்றுள்ள தாமரைகளையுடைய நீர்நிலங்களையுடைத்தாய் ஸம்ஸாரதாபஹரமான திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தருளினவனே. (நம்முடை யித்யாதி)நம்முடையவரென்னும்படியான அஸாதாரண சேஷபூதருடைய. (கவ்வை) கோலாஹலத்தைக்கண் டுகந்து (நாங்களித்து) அவ்வுகப் பால் நாங்கள் ஆநந்திகளாய். (உளநலங்கூர) நெஞ்சிலே ப்ரேமமானது மேன்மேலெனமிக்குவர. (இம்மட வித்யாதி) இந்த அஜ்ஞ ஜனங்கள் காணும்படி எங்கள் கண்வட்டத்தில் ஒருநாள் வந்தருளவேணும். ஸூரிகளுக்கு ஸதாதர்ஶநவிஷயனான நீ ஒருநாள் எங்கள் கண்ணுக்கு விஷயமாகலாகாதோ. ஏ

மூ— எங்கள்கண்முகப்பே யுலகர்களெல்லா மிணையடி தொழுதெழுதிறைஞ்சித் ।
தங்களன்பாரத் தமதுசொல் வலத்தாற் றலைத்தலைச் சிறந்து பூசிப்பத் ।
திங்கள்சேர்மாடத் திருப்புளிங்குடியாய் திருவைகுந்தத்துள்ளாய் தேவா ।

ஆ— (எங்கள்) நீர் சொல்லிற்றெல்லாம் திருவுட்டிலே செய்கிறோமென்றோ பேசாதிருக்கருளுகிறது, அதுவேனே செய்தருளவேண்டுவது, எங்கள்கண்ணெதிரே லௌகிகரெல்லாரும் உன் திருவடிகளிரண்டையும் நிரந்தரமாகத்தொழுது க்ருதார்த்தராய்த் தங்களுடைய ஸ்நேஹாநுகுணமாகத் தங்களுடைய ஸக்த்யநுரூபமான சொற்களாலே மிகவும் மேல்விழுந்துகொண்டாட,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— ப்ரத்யக்ஷத்தில் அதிசயிதராய் வருமவர் (நீர் சொல்லுகிறதெல்லாம் மிதத்ருஷ்டியால்) இத்தால் இப்படி ஸர்வதேசவிஷயமாக ஸேவித்து உகந்தருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்மதி ஸமவிசேஷயாயிற்று. ஆச்ரயணத்திற்குத் தாத்பர்யம் (எங்களிதத்ருஷ்டியால்) தங்களன்பாரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தங்களுடைய விநீததத்ருஷ்டியால்) தமதுசொல்வலத்தா லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தங்களுடைய ஸக்திதத்ருஷ்டியால்) தலைத்தலைச் சிறந்துபூசிப்பவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (மிகவுமிதத்ருஷ்டியால்)

இ—மூ— அஃ திங்கள்சேர்மாட-சந்த்ரனைக்கிட்டியிருக்கிற, ம்ருஹங்களையுடைத்தான, சந்த்ரமண்டலவளவுமோங்கின வென்றபடி, திருப்புளிங்குடியாய் - திருப்புளிங்குடியிலே எழுந்தருளியிருக்கிறவனே, திருவைகுந்தத்துள்ளாய் - அவ்வளவன்றிக்கே ஆச்ரிதர்க்காக ஸ்ரீவைகுண்டமென்கிற திவ்யதேசத்திலுமிருந்தருளுகிறவனே, தேவா - தேவ, பரமபதத்தில்காட்டிலும் தேஜோ தீர்க்கநவளமீனாதி குணங்களையுடையவனே என்றபடி. எங்கள்கண்முகப்பே - எங்களுடைய கண்முன்னே, உலகர்களெல்லாம் - லௌகிகரெல்லாரும், இணையடி - பரஸ்பரம் சேர்த்தியாலே அதிசயமாய்க்களாம்படி ஸம்பந்தமாயிருக்கிற உன் திருவடிகளை, இணை - உபயம். தொழுது - ப்ரணாமம்பண்ணி, எழுது-எழுச்சிபெற்று, எழுச்சி அதிசயம், இறைஞ்சி - ஆச்ரயித்து, உன்னைத் தங்களுக்கு ரக்ஷகனாக அத்யவஸித்து என்றபடி. தங்கள் அன்பு - உன்பக்கல் தங்களுக்கு ஸ்நேஹமானது, ஆர - வர்ணநீயமாகயிருக்க, வர்ணநீயமாம்படி அபிவ்ருத்தமாயிருக்க வென்றபடி. தமது - தங்களுடையதான, சொல்வலத்தால் - உக்திவலத்தாலே, தங்களுக்குள்ள உக்திஸாமர்த்ய அநுகுணமாகவென்றபடி. இதற்குப்பூசிப்பவென்கிறதோடே அந்வயம். தலைத்தலைச்சிறந்து-ஒருவர்க்கொருவர் அதிசயித்தாய், சிறப்பு - அதிசயம். அஹமஹமிகயா மேல்விழுந்தென்றபடி. பூசிப்ப - பூஜிக்க, கொண்டாடும் பண்ணும்படியாக வென்றபடி. இதற்கு இருந்திடா யென்கிறதோடே அந்வயம்.

ஒ— அஃ (எங்களிதி) திங்கள்சேர்மாடத் திருப்புளிங்குடியாய் - ஸாக்ஷாத்க்ருதஸௌந்தர்ய திருப்புளிங்குடிவாஸின், திருவைகுந்தத்துள்ளாய் தேவா - ஸ்ரீவைகுண்டவாஸின்தேவ, எங்கள் கண்முகப்பே - அஸ்மாகம் சக்ஷுஷோ: புரத:, உலகர்களெல்லாம் - லோகேஷு ஸர்வேஷு, இணையடி தொழுதெழுதிறைஞ்சி - சரணத்வயம் நத்வா அப்யுத்தாய ஆச்ரித்ய, தங்கள் அன்பார - யாவத்ஸ்நேஹம், தமதுசொல்வலத்தால் - ஸ்வஸ்வோக்திவசேந, தலைத்தலைச் சிறந்துபூசிப்ப - அஹமஹமிகயா உபயுஜ்யமானவதிஸ்வா

ப்— எட்டாம்பாட்டில், பரமபதத்திலன்றோ இருப்பழகு காட்டலாவதென்ன; அவ்விருப்பைத் திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளவேணு மென்கிறார். (எங்களிதத்ருஷ்டி) எங்கள் கண்முன்னே, லோகத்திலுள்ள ஸர்வரும் திருவடிகளிலுண்டான சேர்த்தியழகைக்கண்டு (தொழுதெழுதிறைஞ்சி) தாளுந் தடக்கையுங்கூப்பித் திருவடிகளிலே தண்டனிட்டுவெழுவதாய்க்கொண்டு அவகாஹித்து ஆச்ரயணித்து.(தங்கள்அன்பார) இந்த பக்தியுக்தமான அவகாஹத்தாலே மேலும்பக்திவ்ருத்தமாயிருக்க. (தமதுசொல்வலத்தால்) தங்கள் உக்திவலாநுரூபமாக, (தலைத்தலைச்சிறந்துபூசிப்ப) ஒருவர்க்கொருவர் மேல்விழுந்து மிகவும்கொண்டாட, (திங்களிதத்ருஷ்டி) சந்த்ரமண்டலத்தைக்கிட்டின மாடங்களையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதனானவனே, ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேநின்றருளினவனே. (தேவா)இப்படிஸாம்யமும்மேன்மையேவிளங்காநிற்குமவனே

மூ — விங்கண்மாஞாலத்திதனுளுமொருநாளிருந்திடாய்வீற்றிடங்கொண்டு ।
வீற்றிடங்கொண்டு வியன்கொண்மாஞாலத் திதனுளுமிருந்திடாயடியோம் ।
போற்றி யோவாதே கண்ணிணை குளிரப் புதுமலராகத்தைப் பருகச் ।
சேற்றிளவாளை செந்நெலூடுகளுஞ்செழும்பணைத் திருப்புளிங்குடியாய் ।

ஆ— இந்தலோகத்திலேஇத்திருப்புளிங்குடியிலே பிராட்டியும் நீயும்கூடஒருநாளிருந்திடாயென்கிறார்.அ (வீற்றிடங்கொண்டு, என்னுடைய கண்ணிணையானது விடாய்தீர்ந்துகுளிர உன்னுடைய செவ்விப்பூப்போலேயிருக்கிற திருமேனியை யோவாதே பருகும்படியாக

இ— இக்கண்மாஞாலத் திதனுளும் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இந்த லோகத்திலேயித்தேசத்திலால்) வீற்று என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (பிராட்டியும் நீயுமென்று.) * * * * * *

ஒன்பதாம்பாட்டு.

கண்ணிணை குளிரவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடையவித்தேசத்தால்) பாட்டிலே தம்முடைய ஸத்தை யும் கூட்டிக்கொண்டு அடியோங்களென்று ஸமுதாயமாயிருந்ததேயாகிலும் இவருக்குப் ப்ரதாநமான விவக்ஷித ஸ்வாநுபவத்தில் என்னுடையவென்று ஏகவசநமாக நிர்தேசித்தது. புதுமலராகத்தை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய செவ்வியித்தேசத்தால்) செவ்வி - யௌவநம். பருகும்படியாகவென் கிறதற்கு இருந்தருளவேணு மென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். இத்தால் இவ்விருப்பில் வாசியறியமாட்டாத ஸம் ஸாரத்திலே நாம் இருப்பதெதற்காவென்னில்; அதில் மிகவும் ஆசையுடையவெங்களுக்காக இருந்தருள

இ—ப—இங்கண்மாஞாலத்து-இந்தகண்ணுடைத்தான மஹாப்ருதிவியிலே, கண் என்று இடம். மா-என்று ம்ஹத்வம், நல்ல இடங்களையுடைத்தாய் நீ வஸிக்கும்படி ம்ஹத்வமான இந்த ப்ருதிவியிலே என்றபடி. இதனுளும்-இந்த திருப்புளிங்குடியிலும், பரமபதத்தில்போலே இவ்வூரிலுமென்றபடி. இடங்கொண்டு - திவ்யாவஸிகைக்கு உசிதமான ஒரு திவ்யஸ்தாநத்தை ஸ்வீகரித்துக்கொண்டு, வீற்று-வீறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம், அதாவது தயாஸமாஜஷீமூஸங்க...ஸதீவாரஸ்ஸேமஸி என்கிறபடியேபிராட்டியோடேகூட இருந்தருளி அத்தாலே உண்டான ஸௌந்தர்யத்தையுடையவனாயென்றபடி. ஒருநாள்-ஒருநாள்ஆகிலும், த்ருஷார்த்தன் ஒருக்கால் நாக்கு நனைக்கவேணுமென்னுமாப்போலே சொல்லுகிறார். இருந்திடாய் - திவ்ய வஸிகையாக இருந்தருளவேணும். இடாயென்றது ஸாமாந்ய ப்ரயோகம். அ

௯ * செந்நெலூடு - சிவந்த நெற்பயிர்களின் மத்யத்திலே, ஊடு - மத்யம். வாகவிஷேஜங்க ளான ஸமமத்யங்களிலேஎன்றபடி. சேறு - நித்யஜலஸம்ருத்தியாலுள்ள கர்த்தமங்களிலே, இளவாளைகள்- பாலமத்ஸ்யங்கள், வாளை - மத்ஸ்யம். ஸமஸ்திதாஷிகாரணமங்களைப்போலே நித்யபால்யமான மத்ஸ் யங்களான மத்ஸ்யங்களென்றபடி. உகளும் - உல்லாஸத்தாலே துள்ளாநிற்கிற, உகளுகை - தலைக்குமேலேகிளம் புகை, அவ்வூரில் ஸர்வஜந்துக்களெல்லாம் ஸ்வாத்மலாபம்பெற்றுக் களியாநிற்க நானுமென் ஸ்வாத்மலாபம் பெறவேண்டாவோ பிரானேயென்று கருத்து. செழும்பணை - அழகிய நீர்நிலங்களையுடைத்தான, செழும் என்று அழகியது. திருப்புளிங்குடியாய் - திருப்புளிங்குடியில் எழுந்தருளியிருக்கிறவனே,

ஒ — ஸஹ்ருபத்ஸ்,இங்கண்மாஞாலத்திதனுளும்-விஸ்தீர்ணமான ப்ருதிவ்யாம் அஸ்மிந்தேசே அபி, ஒருநாள்-ஏகஸ்மிந்திநே,இடங்கொண்டு-ஏகஸ்மிந் ஸ்தாநே ஸநிவிஷ்ட:,வீற்றிருந்திடாய்-ஸஹ ஸ்ரியா உபவிஶ த்வம். அ

௯ * (வீற்றிடமிதி) சேற்றுச்செந்நெலூடுகளுமிளவாளை - பங்கமத்யவர்த்திஸ்ய விஶாலமத்ஸ்யா: செழும்பணை - ஸம்ருத்தகேதார: திருப்புளிங்குடியாய் - திருப்புளிங்குடிவாஸிந்,

ப— (இங்கணித்யாதி) கண் - இடம், இந்த இடமுடைத்தான ம்ஹத்வ பூமியிலே. (இதனுளும்) இங்கேவந்து கிடையழகைக் காட்டும்படியான உன்னுடைய ஸந்நிதியிலும் இருந்தருளின அழகைக்காண வாசைப்பட்டவர்க்கு அதையுங்காட்ட வேண்டாமோ என்று (இதனுளு) மென்கிறது. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில் நம்மையொழியச் செல்லாமையுடையாரில்லாதவிங்கேயிருந்துகாட்டலாமோ வென்னில்-ஸ்ரீயுடைய நாங்கள்கண்டநுபவிக்கைக்காகஇருந்திடாயென்கிறார். (வீற்றிடங்கொண்டித்யாதி)

மூ— கூற்றமாய அசுரர் குலமுதலரிந்த கொடுவினைப் படைகள் வல்லானே ௧॥

ஆ— விஶ்லேஷப்ரஸம்ஸாரத்திலே உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தி தோற்றும்படி ஒருநாள் இருந்தருள வேணும்; ஆஶ்ரிதருடைய ப்ராப்த்தத்தைப்போக்க வல்லையாயிருந்து அவை செய்யாதொழிய வாரே யென்கிறார். ௧

இ— வேறுமொன்றிருசொன்ற ஸமாதிவசனிகை. வியன்கொள்மாஞாலத் திதனுளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (விஶ்லேஷப்ரஸம்ஸாரத்திலே) வீற்றிருந்திட வென்றருளிச் செய்தாத் தாத்பர்யம் (உன்னுடைய வ்யாவ்ருத்தத்வாதியால்) ஸாம்பவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆஶ்ரிதருடைய விரோதியால்,) * *

ஈ— கூற்றமாய்-த்ருஷ்டாவாய், கூற்றம்-த்ருஷ்டம், அசுரர் குலம் - ஸமூஹத்தை, முதலரிந்த - மூலத்திலே வெட்டினவனை, நிஶ்ஶேஷமாக நஶிப்பித்தவனை யென்றபடி. இது ஸகலவிரோதி நிரஸனம். கொடுவினை-ஆஶ்ரிதவிரோதிவிஷயத்தில் க்ரூரகர்மாக்களான, வினை-கர்மம். படைகள்-ஆயுதங்களை, ப்ரயோகித்து நிரஸிப்பவனென்றபடி. வல்லானே-ஆளவல்லவனே, அதுதனைப் பரிஜனங்களோடேகூட உன் திருமேனியோடேகூடவனே யென்றபடி. அடியோம்-ஶேஷபூதரானநாங்கள், போற்றி-மங்களாஶாஸனம் பண்ணி, கண்ணினை-உன்னைக் காணவேணுமென்றுவிடாய்த்தவர்களுடைய நயனயுகமும், குளிர-ஸந்தாப மொழியப்போய் ஆஹ்லாதம் பெறும்படி, இதுக்குப் பருகவென்கிறதோடே அந்வயம். புதுமலராகத்தை - அபிநவவிகஸிதம்போலே ஸௌகுமார்யவானான உன்திருமேனியை, ஆகம்-ஶரீரம். ஒவாதே, அவிச்சேதமாக, பருக - யாநம்பண்ணும்படியாக, 'ஶோகநாஶநம் விலோக்ய' என்கிறபடியே அதிவ்ருத்தியோடே கண்களாலே புசிக்கும்படியாக வென்றபடி. வியன்கொள் - விஸ்மயத்தைக் கொண்டிருக்கிற, வியன் - விஸ்மயம். விஸ்மயநீயமான வென்றபடி, ஸர்வவிபவனாய் நிரதிஶய ஸௌலப்யயுக்த னுமாயிருக்கிறவுன்னை நினைப்பதும் செய்யாமையாலே விஸ்மயநீயமான வென்றபடி. மாஞாலத்து - மஹா ப்ருதிவியிலே, இதனுளும் - இதுக்குள்ளேயும், இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயு மென்றபடி. அவ்விருப்பில் வாஸிதவாஸில்லாத விடத்திலுமென்ற அபிப்ராயமும். இடங்கொண்டு - ஸ்தானத்தை ஸ்வீகரித்து, வீற்று - வீறுபெற்று, வீறு - உத்கர்ஷம். உன்னுடைய உத்கர்ஷம் தோற்றும்படியென்கை, இருந்திடாய் - நீ இருந்தருளவேணும். ௧

ஒ— கூற்றமாய்அசுரர்குலமுதல் அரிந்த-த்ருஷ்டாஸுரகுலமூலச்சேதிந். கொடுவினைப் படைகள்வல்லானே-கோரக்ருத்யாயுதபாணே, அடியோம்போற்றியோவாதே-தாஸவயம் மங்களாஶாஸநம் விதாய, கண்ணிணைகுளிர-ஶோகஸம்தாபம் பிரஶமய, புதுமலர் ஆகத்தைப்பருக-அபிநவகுஸுமஸௌகுமார்யம் ஶோகநாஶநம் விலோக்ய, வியன்கொள்மாஞாலத்திதனுளும் - விஸ்மயநீயே மஹாப்ருதிவீஸ்தலே, இடங்கொண்டு-ஸந்நிஹிதஸ்தானம் ஸ்வீக்ருத்ய, வீற்றிருந்திடாய் - ஸ்வோத்கர்ஷ உபவிஶ. ௧

ப— உன் பெருமையால் வந்த வேறுபாடு தானே தானுத் தோற்றும்படி. (வியன்கொள்) உன்னைச் சேர்ந்தொரு காம்பில்லாதாரையுடையதானது கொண்டு விஸ்மயநீயமான மஹாப்ருதிவியான விதிலே யுள்ள இந்த திருப்புளிங்குடியிலேயும் (இருந்திடாய்) சாய்ந்தருளும்போதிருக்குமிருப்பை அநுபவிப்பித் தருளிற்று, இனி இருந்தருளி இருக்குமழகை அநுபவிப்பித்தருளவேணும், நாம் இங்கிருந்து நீ பெறும் பேறு என்தென்ன (அடியோமித்யாதி) ஶேஷபூதரான நாங்கள் இவ்விருப்பிலேயே நித்யமாகச் சொல்ல வேணுமென்று மங்களாஶாஸனம் பண்ணி, அவ்விருப்பைக் காணப்பெறாதே கமரிளிந்து கிடக்கிற கண்கள் விடாய்தீர்ந்து (ஓவாதே) ஸதா குளிரும்படியாக செவ்வியுள்ள புஷ்பஹாஸ ஸுகுமாரமான திருமேனியை 'ஶோகநாஶநம் விலோக்ய' என்கிறபடியே அநுபவிக்கும்படியாக. (சேற்றித்யாதி) சேற்றிலே வளமையாலே இளகிப்பதித்த வாளைகள் செந்நெலின்நடுவே களித்துத்துள்ளும்படியான அழகிய மருத நிலத்தையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே வர்த்திக்கிறவனே. (கூற்றமித்யாதி) ப்ரதிபக்ஷத்துக்கு த்ருஷ்டாவாய்க்கொண்டு அவர்களுடைய ஸமூஹத்தை முதலிலே யரிந்துபோகடுமவனாய் அதுக்குடலாகக் கொடிய தொழிலையுடைய திவ்யாயுதங்களை விதேயமாகவுடையவனே, இத்தால் உனக்கென்னகுறை யுண்டாயிழக்கப்புகுகிறதென்றதாயிற்று. ௧

மூ— கொடுவினைப் படைகள் வல்லையா யமரர்க்கிடர்கெட வசுரர்கட்
கிடர்செய் கடுவினைநஞ்சே யென்னுடையமுதே கலிவயற்றிருப்
புளிங்குடியாய்! வடிவிணையில்லா மலர்மகள் மற்றை நிலமகள்

ஆ— (கொடுவினை) ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸமர்த்தனுமாய் ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனுமாய் எனக்கு நிரதிசயபோக்யனாய் திருப்புளிங்குடியிலே வந்து ஸந்நிஹிதனானவனே, வடிவழகுக்கொப்பில்லாத பெரியபிராட்டியாரும் அப்படியேயிருக்கிற ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும்

பத்தாம்பாட்டு.

இ— கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாய்என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆச்ரிதேத்யாதியால்) அமரர்க்கித்யாதி நஞ்சே இத்யந்தத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ஆச்ரிதவிரோதி நிரஸநஸ்வபாவனுமாயென்று)

ஈ—ஸ— ௧௦ * கொடுவினை - கொடிதான வினைகளையுடையவர் பக்கல், கொடிது - க்ரூரம். வினை - கர்மம். உன்னாச்ரிதர்விஷயத்தில் க்ரூரகர்மாக்களான அஸுரர்பக்கலிலென்றபடி. படைகள்வல்லையாய் - ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனே, மற்றஇடத்தில் ஆயுதமெடுக்கஸமர்த்தனல்லனிறே. 'பதிவாரவணஸ்வயம்' 'நமேஷ்யாணமேஹ்ருஷி' என்று ரக்ஷிக்க காடாநிற்குமிறே. 'ரோஹைஷுகுஷிணர்த்தஸ்யஸியோஷிஜஸ்ய ஜீவிதமேவ விஸ்ருஜ ஸாக்ஷாத் நளகூபரணம்! ராக்ஷஸமாத்ர மேஸி நிஷாத்ர மஹா விஷஸிதாவிவாஸ நவபேடகாராணாகோதமேஷு' என்று அவன் ஸ்வபாவத்தைப் ப்ராக்ருதகவிகளும் சொன்னார்களிறே. அமரர்க்கு - ஆச்ரிதரான தேவர்களுக்கு, இடர்கெட - அஸுரப்ரயுக்தமான துக்கம் நசிக்கைக்காக, அசுரர்க்கு - அஸுரர்களுக்கு, இடர்செய் - துக்கங்களைப்பண்ணும ஸ்வபாவமான, கடுவினை நஞ்சே - ஸீக்ரகாரியான விஷமே, கடியது - வேகபாகம். கடியதான வினையையுடையது கடுவினையது, ஸீக்ரகாரியென்றபடி. அஸுரர்க்கு விஷமென்றதால் ஆச்ரிதவிரோதி நாசந மிவனுக்கு ஸ்வபாவமென்றதாயிற்று. என்னுடை அமுதே-என்னுடைய அம்ருதமே, நிரதிசயபோக்யமான உஜ்ஜீவகமே யென்றபடி. அவ்விஷமே இவருக் கம்ருதமாயிருக்கிறபடி. கலிவயல் - ஸஸ்யஸாவத்ஸ்ருத்தமான கேதாரங்களை யுடைத்தான, கலி - ஸம்ருத்தம். திருப்புளிங்குடியாய்-திருப்புளிங்குடியிலே இருந்தருளுகிறவனே,இவர் அம்ருதத்துக்குக்கடல்கடைதல் ஸமுத்ரத்திலே போதல் செய்யவேண்டா, திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதமாயிற்றிவர்க்கம்ருதம். வடிவிணையில்லா - ஸௌந்தர்யத்திலே ப்ரதிஸமமில்லாதவளான, வடிவு - ஸௌந்தர்யம். இணை - ப்ரதிஸமம். அவன் ஸௌசீல்யத்திலே அப்ரதிமனானாப்போலே இவள்ஸௌந்தர்யத்திலே அப்ரதிமை, வால்மீகிரிஷி ஸீதாவஸாரியும்ஸௌந்தர்யத்திலவளுக்குப்ரதிமமாகமாட்டான், 'தவேணுபவேஷ்தக்ஷணா' என்றேற்றமாய் நின்றதிறே. மலர்மகள்-பத்மத்தில் பெண்ணானவள், தாமரைப்பூவாஸத்திலுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌரப்ய ஸௌகுமார்யங்கள் ஒருபெண்ணாகப் பரிணமித்தாப்போலேயிருக்கிற பெரியபிராட்டியாரு மென்றபடி,மற்றைநிலமகள்-மற்றொருபெண்ணான பூமிப்பிராட்டியும், மலர்மகளுக்குப்

ஒ— ௧௦ * (கொடுவினையிதி) கொடுவினைப் படைகள்வல்லையாய் - கோரக்ருத்யேப்ய: ஆயுதப்ரயோகஸமர்த்த, அமரர்க்கிடர்கெட-தேவாநாம் து:க நாசாய, அசுரர்கட்கிடர் செய் கடுவினைநஞ்சே- அஸுரப்ரயோககாரண ஸீக்ரவிஷாகாரவிஷரூப, என்னுடையமுதே-மேம்ருதஸ்வரூப, கலிவயல் திருப்புளிங்குடியாய் - ஸம்ருத்தகேதார திருப்புளிங்குடிவாஸிந், வடிவிணையில்லாமலர்மகள்-நிருபமஸௌந்தர்ய ஸம்ருத்திதபா பத்மோத்பவதேவ்யா, மற்றைநிலமகள் - இதராயா தத்ஸத்ருஸ்யா பூமிதேவ்யாச

ப— பத்தாம்பாட்டில், நிரதிசய போக்யமான உன்னுடைய திருவடிகளிலே நான்வந்து அடிமை செய்யும்படி என்னை அழைத்தல், நீதானிங்கேவருதல் செய்யவேணு மென்கிறார். (கொடுவினை யித்யாதி) ஆச்ரிதர்கள் விஷயத்தில் க்ரூரமானக்ருத்யங்களையுடைய ஆயுதங்களைக்கையிலேகொள்ள ஸமர்த்தனும் அஸுரர்களால் தேவர்களுக்குண்டான து:க்கம் தீரும்படி அசுரர்களுக்கு து:க்கத்தை (செய்) உண்டாககுமிடத்தில் (கடுவினைநஞ்சே) அப்போதே சடக்கென முடிக்கவற்றும் ப்ரத்யௌஷதமில்லாத நஞ்சானவனே. அநந்யப்ரயோஜநனும் அநந்யகதியானஎனக்கு நிரதிசயபோக்யாம்ருதமானவனே. (கலி)ஸம்ருத்தமான வயலையுடைய திருப்புளிங்குடியிலே ஸந்நிஹிதனானவனே. (வடிவித்யாதி) வடிவிலேவந்தால்ஒப்பின்றிக்கே

மூ—பிடிக்குமெல்லடியைக்,கொடுவினையேனும் பிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல்செய்
யாயே!௧௦! கூவுதல்வருதலசெய்திடாயென்று குரைகடல்கடைந்தவன்றன்னை மேவி

ஆ— கூசிஸ்பர்சிக்கவேண்டும்படி ஸௌகுமார்யமானவன் திருவடிகளை அதில் ஸௌகுமார்யத்தையறிந்துவைத்
திழக்கைக்கீடான பாபத்தைப்பண்ணின நானும் பிடிக்கும்படி என்னை ஒருநாள் அங்கே யழைத்
துக்கொள்ளுதல் இங்கேவருதல் செய்தருளவேணுமென்கிறார். ௧௦
(கூவுதல்:குரைகடல்கடைந்தவன்தன்னைபரமோபாயமாகப்பற்றிகூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்

இ— மெல்லடியை என்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (ஸௌகுமார்யமானவித்யாதியால்) கொடுவினையேனும் என்கிற
தை பிவரிக்கிறார் (அதில் ஸௌகுமார்யத்தை யிதரூபியால்) பிடிக்கும்படி யிதராதியாலே கீழ்ப்பாட்டிலே
திவ்யாவயவங்களைக் காணவேணுமென் றபேக்ஷித்தவர் இப்பாட்டிலே 'ஸர்வம்பாதம்ப்ரஸாதய' என்று
ப்ரஸாதிதமான திருவடியைப் பிடிக்கவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. * *

நிகமனம்.

மேவி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்பந்தாதியால்)

இ—ஸா—ப்ருதிஸம்பமென்று சொல்லாம்படியான ஸ்ரீஸௌசிப்பிராட்டியு மென்றபடி. பிடிக்கும் - ஸம்வா
ஹநம் பண்ணுமதான, மெல்லடியை-ஸுகுமாரமான திருவடியை, மெல் - ஸுகுமாரம். கொடுவினையேனும்-க்ரூரமாக
மான கர்மங்களையுடைய நானும், திருவடிகளினுடைய ஸௌகுமார்யத்தை யறிந்துவைத்தும் காணப்பெறாத
படியான பாபத்தையுடையவனான நானுமென்றபடி. ஸம்பந்தாலே அவர்களைப்போலே நானுமென்றபடி.
பிடிக்க - ஸம்வாஹநம் பண்ணும்படி, நீ-எனக்கு ஸர்வவிஷயபந்தவானநீ, ஒருநாள்-ஒருநாளாகிலும், கூவுதல்-
என்னை அங்கே அழைத்துக் கொள்ளுதல், வருதல் - நீ இங்கே எழுந்தருளுதல், செய்யாய் - செய்தருள
வேணும், ௧௦

௧௧ * குரைகடல் - கம்பீரகோஷத்தையுடைத்தான ஸமுத்ரத்தை, குரை - கோஷம். ஶாக
வாதிப்ரஸித்தேஷ்வ. கடைய வேண்டுதபடி உத்தாநாநந்தமான ஸமுத்ரத்தை யென்றபடி.
கடைந்தவன் தன்னை - ப்ரயோஜநாந்தரபரரான தேவர்களுக்காக மதநம்பண்ணினவனை, தன்னென்று
ஸாத்விகப்ரயோகம். இப்படி குணாதிகரெல்லாருக்கும் ஸமாச்ரயணீயனை யென்றபடி. மேவி - ஆச்ரயித்து,

ஒ— பிடிக்கும்மெல் அடியை-ஸம்வாஹநீயம் ஸுகுமாரம், கொடுவினையேனும் பிடிக்க-பாபிஷ்ட
ஸமேஷி யபாஸம்வாஹயாமீ தயா, நீ ஒருநாள் - கதாசித்வமபிதே, கூவுதல் - ஸ்வஸந்நிதௌ ஆஹ்வாநம்வா,
வருதல்-மத்ஸந்நிதௌ ஸ்வாகமநம்வா, செய்யாய் - குருஷ்வ. ௧௦

௧௧ * (கூவுதலிதி) கூவுதல் வருதல் செய்திடாயென்று - ஸ்வஸந்நிதௌ ஆஹ்வாநம்வாகுரு. இதி
ப்ரார்த்தயந்தி, குரைகடல் கடைந்தவன் தன்னை - கோஷயுக்தம் ஸமுத்ரம் மதிதவந்தம், மேவி-ஆச்ரித்ய,

ப— பிருப்பானான வக்ஷஸ்ஸ்தலத்திலேயுள்ளபெரியபிராட்டியாரும் 'தயேபஸ்பர்சிதேக்ஷணா' என்கையாலே
ஸமஸ்தவிமுமுக்ஷுவும் பின்றிவிரு ஸஹஸ்ரநாமத்திலும் மற்றுள்ள ஸ்தோத்ரங்களிலும் இவனைப்பின்செல்ல
வல்லளான ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் திருவடிகளைப் பிடிக்கப்புக்கால் பூக்கொடுவாரைப்போலே கூசித்தொட
வேண்டும்படியான ஸௌகுமார்யமுடைய திருவடிகளை (கொடுவினையேனும்) இச்சேர்த்தியும்ஸந்நிஹிதமாய்
ப்ராப்தியுமுண்டாயிருக்கானிழந்திருப்பதேதென்று பாவியேனென்கிறார். (நீஇதி) நிரதிசயஸௌகுமார்
ஸுப் ஸந்நிஹிதனான நீ என் ஸந்நிதியை நோக்குகைக்கு ஒருநாள் அங்கேஅழைத்தல்தான், இங்கேவருதல்
தான், செய்தருளவேணும். ௧௦

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் அவனை நிரந்தரமாக அநுபவிக்கப் பெறுவரென்கிறார்.
(கூவுதலிதி) (குரைகடல் கடைந்தவன் தன்னைக்கூவுதல் வருதல்செய்திடா) யென்றுயிற்று இவர்சொல்
லிற்று. ப்ரயோஜநாந்தரபரரானதேவர்களுக்காக தாரதம்யகோஷங்களால்ஸத்ருசமானமான கடலைக்
கடைந்து அம்ருதம்கொடுத்தவனை (மேவி) கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்றபேக்ஷித்தவராய்,

மூ— நன்கமர்ந்த வியன்புனற் பொருநல் வழுதிநாடன் சடகோப |
னாவியல்பாடலாயிரத்துள்ளு மிவையுமோர் பத்தும்வல்லார்க | ளோ
வுதலின்றி யுலகமூன் றளந்தா னடியிணை யுள்ளத்தோர்வாரே ‖௧௧‖

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— ஸுவ்யவஸ்தித்த வியன் புனல் பொருநல் வழுதி நாடன்சடகோபன் நாவியல் பாடலாயிரத்தி லித் திருவாய்மொழியை வல்லார் ஸ்ரிய:பதியான எம்பெருமானுடைய திருவடிகளை நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுபவிக்கப்பெறுவரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— நன்கமர்ந்த என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸுவ்யவஸ்தித்தவென்று) இது சடகோபனுக்கு விசேஷணம். உலகமூன்றளந்தான் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்ரீத்ரிவிக்ரமாதியால்) சேஷம் ஸ்பஷ்டம். * *

ஈ—ஶ— ஸாவதாநமாக அநுபவித்தென்றபடி. கூவுதல்வருதல் செய்திடாயென்று-என்னை அங்கே அழைத்துக்கொண்டருளுதல்: நீ நான் இருந்தவிடத்திலே எழுந்தருளுதல் செய்யவேணுமென்று, நன்கு- நன்றாக,உசிதமாக ஸம்யோஜநமாகவென்றபடி. அமர்ந்த-கிட்டினவரான, ஸுவ்யவஸ்தித்தவரானவென்றபடி. இது சடகோபனுக்கு விசேஷணம். வியன்புனல் - விஸ்மயநீயமான ஜலத்தை யுடைத்தான, வியன் - விஸ்மயநீயம், பொருநல் - தாம்ரபர்ணியை யுடைத்தான, வழுதிநாடன் - திருவழுதிநாட்டை யுடையவரான, சடகோபன் - ஆழ்வாருடைய, நாவியல் - ஜிஹ்வா வ்யாபாரஸம்பவமான, நா - ஜிஹ்வை, இயல் - வ்யாபாரம், மநஸ்ஸாஹாய்யங்களைக்காட்டிலும் அன்றிக்கே கேவலஜிஹ்வா வ்யாபாரஸம்பவமான வென்றபடி. அதாவது கவிதா ரசநத்தில் மநோவ்யாபாரமின்றிக்கே இருக்கவிவஶமாக ஜிஹ்வையிலே வ்யாவ்ருத்தமானவென்கை. பாடலாயிரத்துள் - ஸஹஸ்ரத்தில், இவையும் பத்தும் - இந்த பத்துப் பாட்டுக்களையும், முந்தின ஶப்தம் கீழ்த் திருவாய்மொழிக்குப்போலே இத்திருவாய்மொழிக்கும் பலவிசேஷமுண்டென்று ஸம்பாவிப்பிக்கைக்காக, த்விதீய ஶப்தம் இப்பாட்டுகளினுடைய ஸம்பூர்த்தி ஸமுச்சயார்த்தம். வல்லார்கள் - அப்யஸிக்க ஸமர்த்தரானவர்கள், உலகம் மூன்று - லோகத்ரயத்தை, அளந்தான் - த்ரிவிக்ரமதசையிலே அளந்தவனான ஸ்வாமியுடைய,அடியிணை - சரணயுகத்தை, உள்ளத்து - மநஸ்ஸில், ஓவுதலின்றி - விச்சேதமில்லாமல், ஓவுதல்-விச்சேதம். ஓர்வார்-விந்திக்கப்பெறுவார்,நிரந்தரஸ்மரணம் அநுபவம்பெற்றுவாழ்வார்களென்றபடி.௧௧

ஸர்வதந்த்ரஸ்வதந்த்ர ஸ்ரீவேதாந்தராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஒ— நன்குஅமர்ந்த-தத்ரஸம்யக் ஸ்திதஸ்ய, வியன்புனல்பொருநல்வழுதிநாடன் சடகோபன்-ஸ்வச்சஜல தாம்ரபர்ணீயுக்த திருவழுதி ஸம்ஜ்ஞ ஜநபத நிவாஸக ஶடகோபஸ்ய, நாவியல் பாடலாயிரத் துள்ளும் - ஜிஹ்வா வ்யாபாரஜாத ஸஹஸ்ரஸ்ய, இவையுமோர் பத்தும் வல்லார்கள்-ஏதத்தஶக பேதாஜ்ஞா:, உலகம் மூன்றளந்தான் அடியிணை - த்ரிவிக்ரமசரணயுகம், ஓவுதலின்றி - விச்சேதஹீநம், உள்ளத்தோர் வாரே - சித்தே த்யாயந்தி ஸதா:. ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ப— (நன்கமர்ந்த)ஆங்கு அச் ஸுஸ்வாதுஸந்தாநத்தாலே நன்றாகப்பொருந்தினவிஸ்மயநீயமான நீரை யுடையதிருப்பொருநலையுடைத்தான திருவழுதிவள நாட்டையுடைய வாழ்வாருடையதிருநாவின், இயல் - வ்யாபாரமே பாட்டுக்களாய் வ்யபதேசித்த உதீர்ணமான ஆயிரத்தில் அந்தர்பூதமான இப்பத்துப் பாட்டையும்ஸாபிப்ராயமாக ஸாவதாநத்தோடறியத்தக்கவர்கள், (ஓவுதலின்றி) இந்த்ரனுக்கு இஷ்டம் செய்யக்கருதித் [illegible] த்ரைலோக்யத்தையும் அளந்துகொண்ட த்ரிவிக்ரமனுடையதிருவடிகளை (ஓவுதலின்றி) நிரந்தரமாக ஹ்ருதயத்திலே அநுபவிக்கப்பெறுவார்கள். ௧௧

ஸ்ரீஸ்ம்கோவ யதிராஜ [illegible] தேசிகேந்த்ர நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ ஸம்பத்குமார மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்³ரமிடோ³பநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவலி:

(பண்டைநாளாலே.)

ஆஸ்ரீணஸம்ப³ந்த⁴த்³ருஷ்டி: ப்ரியபரிஜநதயா வ்யக்தநேத்ராப்³ஜபோ³தா⁴த்
ஸ்தி²த்யாஸநஸ்வாபபே⁴தை³ஸ்த்ரிஷு ஸ்த²லஸரணஸ்ஸ்ரீமத்³க³ஜேந்த்³ரநாத²: ।
தார்க்ஷ்யாரோஹஸ்வபாப்ராஸ்ர நிரஸநதயா தை³வதாத்⁴யக்ஷபா⁴வாத்
து³ஷ்டக்ஷேப்த்ருத்வயோகா³த் ஸாதி⁴ராக்³ரதேபி ஶோச்யஸ்த்வமேவாச ॥ ௮௪ ॥

(ஆஸ்ரீணஸம்ப³ந்த⁴த்³ருஷ்டி:) நின் திருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளுங்கொண்டு- பெரியபிராட்டியாரோடே ஒருக்காலும் பிரிவற்றவனுகையாலும், (ப்ரியபரிஜநதயா) நீ ஒருநாள் படிக்களவாகநிமிர்த்த-திருவிக்ரமாவதாரத்தைக்கொண்டு ஸம்ஸாரிகளையெல்லாம் அளக்கையாலும், (வ்யக்தநேத்ராப்³ஜபோ³தா⁴த்) தடங்கொள் தாமரைக்கண்விழித்து-ஸாவிலாஸாவலோகநபரனுகையாலும், (ஸ்தி²த்யாஸநஸ்வாபபே⁴தை³ஸ்த்ரிஷு ஸ்த²லஸரணஸ்) புளிங்குடிக்கிடந்து வரகுணமங்கையிருந்து வைகுந்தத்துள் நின்று - திருப்புளிங்குடியிலே கண்வளர்ந்தும் வரகுணமங்கையிலே வீற்றிருந்தும் ஸ்ரீவைகுண்டத்திலேநின்றருளியும் ஸயந ஆஸநஸ்தி²தங்களாலே ஆஸ்ரிதருடைய ஸம்ஸ்லேஷத்தை உபகரிக்கையாலும், (ஸ்ரீமத்³க³ஜேந்த்³ரநாத²) கவளமால் யானை கொடுத்தடர்த்து-ஸமர்த்த²மாயிருக்கவும் ப்ரபலமான முதலையின்கையிலே அகப்படுகையாலே மிகவும் இடர்பட்ட ஸ்ரீகஜேந்த்ராழ்வானை ரக்ஷிக்கையாலும், (தார்க்ஷ்யாரோஹஸ்வபாப்ராஸ்ர நிரஸநதயா) காய்சினப் பறவையூர்ந்து - ப்ரதிபக்ஷத்தின்மேலே காயாநிற்கிற பெரிய திருவடிமேலே யேறியருளி ஸோபாலிவாரத்திலே நீலமேகமிருந்தாப்போலே ஸோபமாநனுய்க்கொண்டு மாலி ஸுமாலி மால்யவான்முதலான ஸத்ருஸமூஹங்களை நிரஸிக்கையாலும், (தை³வதாத்⁴யக்ஷபா⁴வாத்) இமையவர் தமக்கு மாக்கனையாய்-தேவர்களுக்கும் ரக்ஷகனுமத்தனைபோக்கிஅவர்களாலும் ஸ்வரூபத்தாலே ப்ரகாஸிக்க ஒண்ணாதவனுகையாலும், ஆஸ்ரயத்தாலேமேவிரண்டுபாட்டுக்களின் கருத்துக்களான நிஷ்கர்ஷித்த திவ்யாபரணங்கள் ஸம்ஹ்ருஷ்டங்கள். திருப்புளிங்குடியாய்த் திருவைகுந்தத்துள்ளாய் தேவா - பரமபதத்திற் காட்டிலும் இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் நிலையாலே மிக்க தேஜஸ்ஸையுடையவனுகையாலும், கொடுவினைப் படைகள்வல்லானே - விரோதிகளிடத்திலே க்ரூரசேஷ்டிதங்களைப் பண்ணக்கடவ திவ்யாயுதங்களை யுடையவனுகையாலும், (து³ஷ்டக்ஷேப்த்ருத்வயோகா³த்) கடுவினைநஞ்சேயிதாழ் - ஆஸ்ரிதருடைய து³ஷ்டங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்குமவனுகையாலும், திருப்புளிங்குடி யெம்பெருமான் இசைவுதந்தனிடத்திலே கெடுகாலேதுடங்கி க்ருபையைப் பண்ணுநின்றுனென்று “பண்டைநாள்” என்கிற ஹ்ருதயத்திலே ஆழ்வார் ப்ரதிபாதித்தருளினுரென்கிறுர். * * * * * * * ௧௦௪

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் இரண்டாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (ஓராயிரம்) இப்படி ஆழ்வார் அபேக்ஷிக்க, 'நீரிங்ஙனே ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ, நம்மோட்டைக் கூடற்றுவக்கறியீரோ' என்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய அத்தை அநுஸந்தித் தினியராகிறார்.

மூன்றாந்திருவாய்மொழி.

ஈ— கீழ்த் திருவாய்மொழியில் தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜனங்களிலொன்றும் இன்னும் ஸித்தியாதிருக்க இத்திருவாய் மொழியிலே 'எங்கள்பிரானவனே' 'என்புகழ்கோவுனசீலம்' என்றாப்போலே அவனுடைய குணங்களைக் கொண்டாடுகை ஸம்பந்த மன்றோவென்ன; அவர் (இப்படியிதராதியால்) அபேக்ஷிக்க என்றது அபேக்ஷித்தவாறே யென்றபடி. இதற்குஎம்பெருமான் அருளிச்செய்ய என்கிறத்தோடே அந்வயம். கூடல் துவக்கு - ஒழிக்க வொழியாத அநாதிஸம்பந்தம். நம்மோடு கூடல்துவக் குண்டாயிருக்கையாலே நம்மை அநுபவிக்கை உமக்கு ப்ராப்தமன்றோவென்று கருத்து. அத்தை என்கிறது அந்த கூடல் துவக்கை யென்றபடி. இனியராகிறாரென்றது ப்ரீதராகிறாரென்றபடி. தாம் அபேக்ஷித்த ப்ரயோஜனங்கள் ஒன்றும் ஸித்திக்கவில்லையாகிலும் இப்போதெம்பெருமான் 'இவையெல்லா முமக்கு ப்ராப்தமாய்மேல் வரப் புகுகிறது' என்றருளிச்செய்தவாறே அவ்வாக்யத்தாலே ஸந்துஷ்டராய் அவ்வாக்யத்தினுடைய ஸாபல்ய ஸம்பாதகங்களாலே அவஶ்யம்பாவிதருமாய் அந்த ஸம்ஶ்லேஷ ஸம்பந்தாதிகளை அநுஸந்தித்து ப்ரீதராகிறார் என்றபடி. *

ஒ— ஸர்வஸ்மிந் த்ருதீயதஶகே விராக்ருதநயகவசோக்தா “ யேநக ஸ்ரீநாதோ ஜக்ஷத்ரயஸ்த்ராஸம்பந்நா யேஷாம் ஸம்ஶ்லேஷ நாதோ நாதகாலோ வைதவ்யதிமட வடகஶ்யாமளமூர்த்திஸ்துதேஜஸ் । ப்ராஹஸ்ஸாந தகஸ்ய அப்ரஷ்டிநிகடகே ஸந்நிபாதிக்யோதே ஶ்ரவ்யாதேஶாஜாந தகஸ்ய பதிவதி ஶ்ரோத்ரக ரோவஸ ” உக்தேந த்ருதீயதஶகே ஸௌஶீல்யவிஶிஷ்டம் ப்ரதிபாதயதே.

ப— கீழ்த் திருக்கண்களால் குளிரநோக்கி யருளவேணுமென்றும், திருவடிகளைத் தலைமேலேவைத்தருள வேணுமென்றும் தேவரீர் எழுந்தருளியிருக்கு மிருப்பைக் காணவேணுமென்றும் நாய்ச்சிமாரும்தேவரீருமா யிருக்கும்படி காணவேணுமென்றும் உலாவும்படி காணவேணுமென்றும் ஸ்மிதமிருக்கும்படி காணவேணு மென்றும் கூவுதல் வருதல் செய்யாயென்றும் ப்ரார்த்தித்தார் மிகவு மவஸந்நராய். அத்தால் திருவுள்ளம் மிகவும் இரங்கி உம்முடைய ஸர்வாபேக்ஷிதங்களையும் செய்யக்கடவோம், நீர்வெறுக்கவேண்டா' வென்று ஸமாதானம் பண்ணினான், அவனொரு வார்த்தைசொன்னால் பின்னை அவன்வழியே போகவேண்டும் படியா யிறே இருப்பது. ஆக அவன் நாராயணனாயிருக்குமிருப்பை அநுஸந்தித்தார். அந்த நாராயண ஶப்தத் தினுடைய அர்த்தத்தை ஆராயவே ப்ராப்தியையுள்ள தமக்கு அவனால் பேறு நிஸ்ஸம்ஶயமா யிருந்தது, அவனோடுள்ள கூடல்துவக்கைப்பார்க்குமளவில் அவன்தருமது வாத்ஸல்யமாகைக்காக அடைவேயே ப்ராப்திக்குமதுவேயிறே வேண்டுவது, இப்படி யிருக்குமவன் தன் பக்கலிலே விஶேஷ கடாக்ஷம் பண்ணினபடியையும் நிர்ஹேதுக க்ருபாமஹாமான நாராயண ஶப்தார்த்தத்துக்கெல்லையான அவனுடைய ஸௌலப்யத்தையும் அநுஸந்தித்து இப்போதே இப்படி ஸுலபனானவனைக் காணவேணு மென்று அபேக்ஷை பிறந்தது, அதில் தமக்கு அவனிருந்த இடத்தளவும் கால்நடைதாராதபடிக் கேடாக வாயிற்று அவனுடைய ஸௌஶீல்யத்திலே ஈடுபட்டுத்துவக்குண்டபடி. இப்படிப்பட்ட அவனுடைய ஸௌலப்ய ப்ராசுர்யத்தைச்சொல்லித் தலைக்கட்டுகிற இத்திருவாய்மொழி.

மூ— ஓராயிரமாயுலகேழளிக்கும் । பேராயிரங்கொண்டதோர் பீடுடையன் ।

ஆ— ஓரொரு திருநாமமே ஆயிரம்படியாய் உலகேழளிக்கும் பேராயிரமுடையனை

முதற்பாட்டு.

இ— ஓர் பீடுடைய னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (ஸர்வேச்வரத்வாதியால்)

இ—ஸ— ௧. ஓர் - ஒரு திருநாமமே, ஆயிரமாய் - ஸஹஸ்ரஸங்க்யமாய், 'ஸஹஸ்ரநாம தத்துல்யம்' 'ஸ்ரீராமநாம வராநநே' த்ருஷ்டிவத்வ நவிசேஷத்தாலே அநேகவ்யக்திரூபமாயென்றபடி. உலகு - லோகங்களை, திருநாமங்கள் ரக்ஷிக்கப்புக்கால் ஓரொருத்தராக வன்றிக்கே லோகமாக ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. ஏழ் - ஏழுகளையும், அதிலும் ஒருலோகத்தளவே அன்றிக்கே ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்குமென்று கருத்து. அளிக்கும் - ரக்ஷிக்கும் ஸ்வபாவங்களான, வேதநர்பண்ணின பாவங்களைப் பார்த்து 'க்ஷிபாமி' என்கிறதும் ஒருபோது உண்டாயிருக்கு மவனுக்கு, அங்ஙனன்றிக்கே ரக்ஷிக்கையே ஸ்வபாவமாயிருக்கும் திருநாமங்களுக்கென்று கருத்து. பேராயிரம் கொண்டது - நாமஸஹஸ்ரங்களை யுடைத்தான, நாமஸஹஸ்ரங்களோடேகூடின வென்றபடி. ஓர் - அத்விதீயமான, பீடுடையன் - மஹிமையை யுடையவன், பீடு - மஹிமை, 'தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்' என்கிறபடியே ஸஹஸ்ர நாமங்களையும் சக்திவாசகங்களான கல்யாண வேஷ்டிதாதிரூபமான மஹிமையை யுடையவனே என்றபடி. ஸவ்யாதிஸம்பன்ன ஸங்கல்பித்தவர்கள் சோறும் தண்ணீரும் ஸம்ருத்தமாக வைத்துக்கொண் டிருக்குமாப்போலே ஜகத்ரக்ஷண தீக்ஷிதனான ஸம்ஸாரிகளுக்கும் அதுகுவபோக்யமாக ஆயிரம திருநாமங்களும் கல்யாணகுண வேஷ்டிதாதிகளும் உண்டாயிருக்கிறனவென்று கருத்து.

ஒ— ௧. (ஓராயிரமிதி) ஓராயிரமா யுலகேழளிக்கும் - சேதநாசேதநவாசி ஸஹஸ்ரஸங்க்யதயா ஸப்தலோகீரக்ஷகை:, பேராயிரம் கொண்டது - நாமஸஹஸ்ரவாந், யதா: வ்யாப்தி ஸஹஸ்ரேண ஸஹஸ்ர ஸங்க்யேன நாமபிர்யுக்த உதாரஸ்ய:. ஓர்பீடுடையன்-அத்விதீய மாஹாத்ம்யவாந்,

ப— திருவாய்மொழிகள்தோறும் பாட்டுக்கள்தோறும் திருமந்த்ரார்த்த விவரணமான இப்ப்ரபந்தத்திலே பதங்கள் இவர்தாமே ப்ரணவார்த்தத்தை அநுஸந்தித்தார், நமஸ்ஸப்தார்த்தத்தை 'கருமாணிக்கமலை' 'நெடுமாற்கடிமை' இவ்விரண்டாலு மருளிச்செய்தார், கொண்டபெண்டிரில் நாராயண பதார்த்தத்தை அருளிச்செய்தார். பண்டைநாளாலே சதுர்த்யர்த்தத்தை அருளிச்செய்தா" ரென்று பிரித்துச்சொல்லு மதற்கு ஒரு நிர்ப்பந்தம் கண்டிலோம். "அதில்தாம்கூரித்தருளிற்று திருவஷ்டாக்ஷரமென்னு மிடத்தை ஓராயிரத்தில் அருளிச்செய்கிறார்" ரென்னுமதற்கும் ஒரு நிர்ப்பந்தம் கண்டிலோம். நாராயண நாமத்தோபூரமே உதார நாமநாமான ஸம்ஞகமென்ன வொண்ணாது. இதில்தானே 'அரி' யென்றும், 'கண்ணன்' என்றும், 'நரசிங்க' மென்றும், 'வேங்கட' மென்றும், நாமங்களும் ப்ரயுக்தமாயிற்றே. ஆகையால் அப்படி ஸமர்த்தநம் ஸர்வசாஸ்த்ர விஜ்ரும்பிதம்.

இப்படி பண்டைநாளாகிற இரண்டாவதான கீழ்த் திருவாய்மொழியில் ஸதத்தக நிஷ்டாஹ்ருநிருபாதிக ஸாஹ்யசேர்த்வாபாதாகியான விரகார்த்தபேகவும் உக்தமாயிற்று. மேல் ஓராயிரத்தில் அநேகஸ்ரீநாமவதாரிகளாலே நிருபாதிக ஸாஹ்யசேர்த்வாபாதாகமான ஸௌசீல்ய விஸ்தாரத்தைப்ரதிபாதித்தருளுகிறார். ததுக்தம் "அநேக ஸ்ரீநாமவத்தாரகமணிபாதிவதி ஸ்ரீரூபாத்தாகரஸ்ய" இதி.

இதில் முதற்பாட்டில், இனி இவன் நம் அபேக்ஷிதம்செய்கை நிஸ்சிதமென்று தம்திருவுள்ளத்தில் இன்னுப்பெல்லாம் தீர்ந்த ஸகலாபேக்ஷிதகளான ரக்ஷணங்களாலும் ஸௌசீல்யாதிகளான குணங்களாலும் பூர்ணனாயிருந்துள்ள நாராயணனெங்கள்பிரானவனே ஸர்வேச்வரனாகப்பெறுவதேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தைக் குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (ஓராயிரமித்யாதி) ஓரோ திருநாமங்களே ஆயிரமுகமாக ரக்ஷிக்கும். ரக்ஷிக்குமிடத்தில் லோகமேவ ரக்ஷிக்கும். அதுதன்னிலும் ஸர்வலோகங்களையும் ரக்ஷிக்கும். அளிக்கும தொன்றுமே யாயிற்று இவற்றிற்கு ஸ்வபாவம். இதுடையவனுக்கு 'க்ஷிபாமி' என்னுமது மொருபோதுண்டிறே. அப்படிக்கொத்தபேர்தான் எத்தனையென்னில்; (ஆயிரங்கொண்டதோர்பீடுடையன்)'தேவோ நாமஸஹஸ்ரவாந்' என்னுமாப்போலேவ்யாப்தியோத்தாலும் நிஷ்பலமாக வொத்தாலும் உலகேழையும் ஸஹஸ்ரஸங்க்யமாய் ரக்ஷிக்கும்படியான நாமஸஹஸ்ரமுடையனானது கொண்டு அத்விதீயமான (பீடு) பெருமையை யுடையனுப், அவைதான் கரைகட்டாக காவேரிபோலே

மூ— காராயின காளநன்மேனியினன் | நாராயணனங்கள்பிரானவனே ||௧||

ஆ— ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்திஸத்யஸங்கல்ப காருண்ய ஸௌஶீல்ய வாத்ஸல்யாத்யஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணவிஶிஷ்டனாய் ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்ய லாவண்ய யௌவநாத்யபரிமிதகுணகண விஶிஷ்ட நீலமேகநிபவிக்ரஹனாயிருந்த நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனாகப்பெறுவதேயென்று தம்முடைய திருவுள்ளத்தில் இன்னாப்பெல்லாம் தீர்ந்து எம்பெருமானுடைய ஸர்வேஶ்வரத்வத்தை அநுஸந்திக்கிறார். ௧

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நாராயணனேயித்யாதியால) இன்னாப்பு-நிவ்ருத்தம். * * * * *

இ—ப— காராயின-மேகமான, கார்-மேகம். திருமேனி மேகமாயிருக்கிறதென்றபேதரூபகம் சொன்னபடி. காள - நீலவர்ணமான, நல் - நல்லதான, ஸௌந்தர்யலாவண்யாதியானவென்றபடி. மேனியினன்-திவ்யமங்கள விக்ரஹத்தையுடையவனான, இவனென்று சேஷித்வப்ரதிபத்தியும். நாராயணன்-அந்த ஸஹஸ்ரநாமங்களிலும் ப்ரதானமான நாராயணஶப்த வாச்யனான, அவனே-அந்த ஸ்வாமியே. நங்கள் பிரான். நமக்கெல்லாருக்கும்ரக்ஷகன். ஸர்வஜீவர்களுக்கும் நிருபாதிகஸ்வாமியாகப்பெற்றோமென்றபடி. ௧

ஒ— காராயின-மேகஸத்ருஶ: காளநன் மேனியினன் - ஶ்யாமளதிவ்யவிக்ரஹஶாலீ, நாராயணன் நங்கள் பிரானவனே-நாராயண ஏவாஸ்மதுபகாரக இத்யர்த்த:. ௧

ப— டாந்திருந்தாலும அவற்றையெல்லாம் ஒருமுகம்செய்து அநுஸந்திக்கைக்கீடான வடிவையுடையவனென்கிறார்(காராயினவித்யாதி)கார்க்காலத்தில்மேகமேயிதுவென்னும்படியானஶ்யாமளதிவ்யமங்களவிக்ரஹத்தையுடையவன். அவன்தானார் என்னில் ; (நாராயணன்) ஸர்வபரவிதேஶ்ய வாஸுதேவஶப்த நிர்வசனாஸ்பதமான நாராயணாநுவாகத்தில் நாராயணஶப்தத்தால் அவன்நிர்திஷ்டனானபடியாலே இங்கேயுமப்படி நிர்தேஶிக்கப்படுகிறான். இதுகொண்டே மற்ற நாமங்கள் அநாதரணீயங்களென்னவொண்ணாது. அந்யதா 'ஸஹஸ்ரஶீர்ஷம் தேவம் விஶ்வாக்ஷம் | நிருபாதிகவதேவதேவதேவா ஸநாதநே' இத்யாதி நிர்தேஶங்களால் நாராயணஶப்தத்திலும் அப்படி சொல்லப் ப்ரஸஜ்ஜிக்கும். 'ப்ரஹ்மாதேவஸஹஸ்ராணாம்' 'வாஸுதேவபராஜ்ஞா' 'அநந்யவிஷயே' இத்யாதிகளுக்கும்உதய மில்லாவிடும். ஸர்வாஸ்யமஸ்யும் வாஸுதேவாதி நாமங்களிலுமுண்டு. அஸ்யங்களில் சில ரூடமானதுகொண்டு அவச்சித்யுடையது அது என்பது ப்ரணவத்திலும் தாத்பர்யமாகையால் அதுவும் அநாதரணீயமாய் தத்வஜ்ஞர ஶாஸ்த்ரமும் நிரஸ்தமாம். 'ஆராவமுது' 'மாதவன்' 'கோவிந்தன்' 'ஹரி:' 'க்ருஷ்ணன்' என்னும் நாமங்களின் ப்ரபாவங்களும் மங்கும்படியாம். 'ஶப்தாதிகள் மற்றையார் வரிஷ்ணிகைச் சுட்டியிறே நாமது தன்னைத் தவிர்ந்தது' என்று மற்ற நாமங்களில் அவிஶிஷ்ட வரிஷ்டத்தைச் சொன்னது 'நாராயணன்' என்கிற திருநாமத்திலும் அவிஶிஷ்ட வரிஷ்டம் கண்டோமாகையால் வரிஷ்டாஸ்யம். அத: தஷிஷ்டம்பண்ணுகிற இடங்களில் ப்ராதிஷாவஹாஸ: ப்ரபந்நமானது கொண்டும் ஹோவ்ரபாவத்தானது கொண்டும் ஆழ்வார்களும் ஆசார்யர்களு மிந் நாராயணனென்கிறதிருநாமத்தை ஆதரித்தார்கள். மற்றதில்அவச்சித்தியாலும் அவிஶிஷ்டவரிஷ்டத்தாலும் இந்த ஆதரித்தார்களென்பது தத்த்வஜ்ஞப்ரஸா வொவவாதக ஸகல ப்ரமாணவிருத்தம். இப்பாட்டில் பதவாக்யத்தோடும் விரோதிகளும். தஸ்மாத் இங்குள்ள ஸமஸ்தஶப்தாந்தர்கதாதரணீயங்கள். (நங்கள் பிரானவனே) நமக்கு ரக்ஷகனான உபகாரகன் அவனே. ஸம்போதமாகப் ப்ரதிஷ்டித்த ஆழ்வாரால் ப்ரபந்நமான இவ்வுபாரணத்துக்கு 'ப்ரதிபக்ஷப்ராப்தியில்லை'யென்று தத்வஜ்ஞராவாஸ்யாதி யாநம் அவஜ்ஞான இத் திருவாய்மொழியோடும் இவர் ஆசாரத்தோடும் விருத்தம். தஸ்மாத் இது தேவதாந்தர ப்ரவேஶநிக்கமே. இதுக்கு உபவாதகம் மேல்பாட்டு. இதில் பதவாக்யப்ரஸிப்ரயென மஹிமைந் கஷ்டிதாவதாஸ" என்றருளிச்செய்தார். ௧

மூ— அவனேயகன் ஞாலம்படைத்திடந்தா! னவனேயஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தா!
னவனேயவனு மவனு மவனு ! மவனேமற்றெல்லாமு மறிந்தனமே ||௨||

ஆ— (அவனே) ப்ரஹ்மாதிகளும் ஸம்ஸாரிகளன்றோ; நாராயணனே ஸர்வேஶ்வரனென்னு மிடம் எங்ஙனே அறிந்தபடியென்னில்; அவனே நிகிலஜகந்நிர்வாஹகனாய்க் கொண்டு ஸர்வேஶ்வராஸாதாரண சேஷ்டிதங்களைப் பண்ணுகையாலும் உதாஹ்ருதவேதவாக்ய ப்ரஸித்தி ஸாபேக்ஷமான ஸகலார்த்தங்களுக்கும் ஆஶ்ரயமாகையாலும் ஸர்வேஶ்வரன் என்னுமிடம் அறிந்தோமென்கிறார். ௨

இரண்டாம்பாட்டு

இ— அவனுடைய ரக்ஷகத்வத்தை அநுஸந்திக்கவந்தவர் இப்பாட்டில் அவனுடைய ஸர்வாத்மத்வத்தை அநுஸந்திக்கை ஸம்ஸ்தமன்றோவென்ன ஸவர் (ப்ரஹ்மாதிபால்) ஸர்வேஶ்வரத்துக்குத் தார் (நிர்வாஹகத்வாதி பண்ணுகையாலுமென்கிறவனவாலே) உதாரஸ்துதிக்குத் தார் (ஸங்கல்பாதிபால்) அதில் அறிந்தனமென்கிறதற்குத் தார் (நாராயணவேதபால்) லக்ஷ்யலக்ஷணம்.

இ—ஸ— ௨ அவனே - அந்த நாராயணனே, ஏவகாரத்தால் ஸஹகாரி நைரபேக்ஷ்யம் விவக்ஷிதம். அகல்ஞாலம் - விஸ்தீர்ணையான ஸ்ருஷ்டியை. படைத்து - ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்தான் - ப்ரளயார்ணவத்திலே மூழ்கிக்கிடந்ததை வராஹரூபியாய் ஒட்டிக்கிடந்ததை உத்தரித்தான், அவனே - அந்த நாராயணனே, இங்கும் ஏவகாரம் ஸஹாயாந்தர நைரபேக்ஷ்யவாசம். அஃது - அந்த ஸ்ருஷ்டியை, உண்டு - ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, உமிழ்ந்தான் - ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்பாதனம் பண்ணினான், புநஸ்ஸ்ருஷ்டித்தானென்றபடி. அளந்தான் - மஹாபலிகொண்டு போகாமே அளந்து மீட்டுக்கொண்டான், அவனே - அந்த நாராயணனே, அவனும் அவனும் அவனும் - ப்ரஹ்மாவும் ஶிவனும் இந்த்ரனும், 'ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:' என்கிறதை அநுஸந்தித்தபடி. அவர்கள் ப்ரகாரமாகையாலவனே ப்ரஹ்மாதிஶப்தங்களுக்கும் ப்ரதாநவாச்யனாயிருக்கிறவனென்றபடி. இங்கு ஏவகாரத்தால் அவர்களுக்கு ஸ்வதந்த்ரத்வநிஷேதம் விவக்ஷிதம். அவனே - அந்த நாராயணனே, மற்றெல்லாமும் - மற்றுமுள்ள ஸகல பதார்த்தங்களும், 'விஶ்வம் நாராயண:' என்றதை அநுஸந்தித்தபடி. ஸகல பதார்த்தங்களும் ப்ரகாரதயா ஶரீரங்களாய் அவனே தத்தச்சப்தங்களுக்கு ப்ரதாநவாச்யனாயிருக்குமென்றபடி. இவ்வளவும் ஸமாநாதிகரண்யம். அறிந்தனம் - ஆதலால் அவனே ஸர்வேஶ்வரனென்றறிந்தோமென்றபடி ௨

ஒ—௨(அவனேயிதி) அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் - ஸர்வவிஸ்தீர்ணம் ஜகத்ஸ்ருஷ்ட்வா உத்த்ருதவான், அவனே அஃதுண்டுமிழ்ந்தானளந்தான் - ஸர்வம் தஜ்ஜகத்பீத்வா உத்கீர்ணவான் ஆக்ராந்தவாம்ஶ்ச, அவனே அவனும் அவனும் அவனும் - ஸ ஏவ ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவ ஸஹேந்த்ரஶ்ச, 'ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:' இதி ஶ்ருதிப்ரஸித்தேஶ்ச ப்ரஹ்மாதிப்ரகாரேண தத்வாச்யஸ்ஸ ஏவேத்யர்த்த:, அவனே மற்றெல்லாமும் - ஸ ஏவ அந்யதபி ஸர்வம், அறிந்தனமே - வயமேதத் ஜ்ஞாதவந்த இத்யர்த்த:. ௨

ப— இரண்டாம்பாட்டில், ப்ரஸித்தமான நாராயணஶப்தத்துக்கு அர்த்தமருளிச்செய்து கொண்டு அவனே என்கிற அர்த்தத்தை உபபாதிக்கிறார். (அவனேஇத்யாதி) விஸ்த்ருதமான ஸ்ருஷ்டியை யுண்டாக்கி ப்ரளயம்கொண்ட ஸ்ருஷ்டியை வராஹரூபமாக எடுத்தானுமவனே. ப்ரளயங்கொள்ளாதபடி ஸ்ருஷ்டியை யெடுத்து வயிற்றிலேவைத்து வெளிக்கொண்டு உமிழ்ந்து மஹாபலியால் அபஹ்ருதமாக எல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டானுமவனே. இங்கு அவதாரணம் ஸகலகார்யங்களுக்கும் ஸஹகாரி நைரபேக்ஷ்யார்த்தகம். ப்ரஹ்மாதிகளுமவனே. 'ஸப்ரஹ்மா ஸஶிவஸ்ஸேந்த்ர:' என்கிறபடியே. மற்றுமுள்ள ஸ்தாவரஜங்கமங்களெல்லாம் அவனே. 'ஸர்வம் விஷ்ணுமயம் ஜகத்' என்றபடி. இவ்வவதாரணங்கள் 'நான்யோ ஹேதுர்வித்யதே' என்கிறது. இதெல்லாம் அவன் மயர்வற மதிநலமருளினதுகொண்டறிந்தவ ராகையால் (அறிந்தனமே) என்கிறார். இதம்ஸர்வம் 'ஜ்ஞாநப்ரதாநம் ஸர்வதாதித்யம்' ௨

மூ— அறிந்தனவேதவரும் பொருணூல்க । ளறிந்தனகொள்க
வரும் பொருளாத । லறிந்தனரெல்லா மரியைவணங்கி ।

ஆ— (அறிந்தன) ஸௌலப்யமாகையாலே நிரதிசயபோக்யத்வ ப்ரயோஜநாந்தரபரஸாத்யதாய், ஸர்வேச்வர பரமார்த்தஜ்ஞாபநார்த்தமேவ ப்ரவ்ருத்தமான ஸகலவேதங்களாலும் ஜ்ஞாநாநந்த ஸம்ருத்திஜிஜ்ஞாஸுக தத்வஜ்ஞாந ஸூரிகளாலே ப்ரதீக்ஷணீ போதகரூபராய்த் தன் திருவடிகளிலே ஸந்நிதர்களான பக்தராலும்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— வேதஶப்தத்திற்குத் தாத்பர்யம் (ஸௌலப்ய மித்யாதியால்) அரும்பொருள் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அதிசயபோக்ய இத்யாதியால்) அதிசய போக்யத்வம் ஸாத்யவிசேஷணம். நிரதிசயாஸ்பத அதிசய போக்ய ப்ரயோஜநாந்தரஸாத்யமென்றாதிசயோபாயம். நிரதிசயஸாக்ஷாத்ஸாத்யத்துக்கவென்று கருத்து. ஸௌலப்யமும் நிரதிசயஸுக ஸாக்ஷாத்தாகவும் ஸாத்யவஸ்து வாங்மனஸாகவும் ஸோதாஸ்ந அநுபவிக்கிறது. யதா:'நிரதிசயஸுகஞ் அதிசய ப்ரயோஜனஞ்'இதிகாவ்யாமயா:.இப்போதுஸௌலப்யமாகையாலே என்கிறதற்கு ஸாத்யவத்தா மென்கிறதோடே அந்வயம். ஸோதோஷசேஷஸ்யாவக என்றகருத்து. இப்பக்ஷத்தில் பாட்டில் அருஶப்தத்தில் நிரதிசயஸுகம ஸாத்யவிசேஷமாகிறதென்று கருத்து. கொள்கவரும் பொருள் அறிந்தனவென் றநுயித்து நூல்களுக்கு விசேஷணமாக்கி அதுக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேதாதியால்) த்விதீயவாக்யத்தில் ஆதல் என்றது சிலவிடத்தில் வாஶப்தம்போல் அஶப்தாஸ்தக மென்று நினைத்தருளி (வேதங்களாலுமென்று) அரியைவணங்கியென்கிறவிடத்தில் ஸாத்யவிஷயஸாத்யத்தை அருளி (ஜ்ஞாநாநந்தேத்யாதியால்) அரியைவணங்கி என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்திருவடிகளிலே யித்யாதியால) அறிந்தனரெல்லாம்என்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (பக்தராலுமென்று)

இ—ஶ— ௩ * கொள்க - கொள்ளுகைக்கு. க்ரஹிக்கைக்கு, யதாவஜ்ஞாதம் என்றபடி. அரும் - அருமையான, அலப்யமான என்றபடி. பொருள் - ஸாத்யத்தை, ஸர்வேச்வர யாதாத்ம்யத்தை யென்றபடி. அறிந்தன - அறிந்ததுகளா யிருக்கிற, யதாவத் ப்ரதிபாதியா நிற்கிறவையான வென்றபடி. வேத-வேதங்களாகிற, அரும்பொருள் நூல்களாதலென் றநுயிப்பது. அருமையான பொருளை யுடையவையான ஶாஸ்த்ரங்களும், பொருள் - ஸாத்யம், நூல் - ஶாஸ்த்ரம், ஆதல்என்றது அஶப்தஸோநஸாத்யம். இதுமேல் சொல்லப்புகுகிற ரிஷிகளோடு வேதங்களுக்கு ஸமுச்சயம். அதிசய ப்ரயோஜநாந்தரமான ஸாத்யத்தை ப்ரதிபாதிக்கிற வேதாவ்ருஶாஸ்த்ரங்களுமென்று யதாஸ்யம். அறிந்தன-ஸர்வேச்வரனை யதாவத்தாக அறிந்தவைகள், ஆதல் ஶப்தத்தை அநுஷஜித்து, அறிந்தனரெல்லாமாதல் என்று அநுயிப்பது, ஸர்வஜ்ஞர்களான ஸ்ரீவால்மீகி பராஶர வ்யாஸாதிகளான ஸர்வஸோஷிகளும் என்றபடி. அரியை வணங்கி - ஹரியைஸேவித்து, ஸபாவஸாரனை அவன்பக்கலிலே ஸக்தராயென்றபடி.

ஒ— ௩ * (அறிந்தனவிதி) அரும் வேதப்பொருள் அறிந்தன நூல்கள் - ப்ரக்ஷ்ய வெதிகாஸ ஸோபகாரிஶாஸ்த்ராணி, அரும்பொருள் அறிந்தன கொள்க - 'யஸ்ய தேவே பரா பக்தி:' இத்யாதிஶ்ருதிஜ்ஞ பக்தாஸ்யகேவல ஜ்ஞாநம் ப்ரதிபாதயந்தி, ஆதல் - தஸ்மாத்,

ப— மூன்றாம்பாட்டில், தன்னையெனக்கு மற்றவரில்காட்டில் ஸுலபமாக அறிவித்தானென்று ஸந்தோஷிக்கிறார், (அறிந்தனவித்யாதி) ஸாத்யஸாத்யத்தை அறிந்தனவா யிருக்கிற வேதங்கள், அதிலும் ஸாத்யஸாதக விஷயக ப்ரஹ்மஸம்பந்த ப்ரகாஸ பராணாதிகள், (அரும்பொருள் அறிந்தன கொள்க) 'யஸ்தாவாநேவ விஷயதே'‘ஸ்தோதம்’ என்கிறபடியாய் ஸாத்யமென்று இவ்வளவுஅறிந்தனவாகக்கொள்ள அமையும். (பொருளாதல்) பொருளாகையை அறிந்தாரயிருக்கிற வ்யாஸாதிகளும் (அரியை) ஹரியை, ஸர்வஜ்ஞம் “ஹரிமா”இதி, ஹரிஶப்தப்ரஸாதங்களெல்லாம் இங்கே விக்கடவது.

மூ— அறிந்தனர் நோய்க ளறுக்குமருந்தே ௨॥

ஆ— ஸாம்ஸாரிக ஸகல து:க பேஷஜதயா பரப்ரஹ்மதயா அறியப்படுகிற அவனை நான் நிஸ்ஸந்தேஹமாக அறியப்பெற்றேனென்கிறார்.

வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியவொண்ணாதவனை நான் நிஸ்ஸந்தேஹமாக உள்ளபடியே யறியப்பெற்றேனென்றமாம். ௧

இ— த்வீபவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸாம்ஸாரிகேத்யாதியால்) பரப்ரஹ்மதயா என்றது அதில் ஸ்வாரஸ்யம் சொன்னபடி. 'பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி ரேகாந்தாத்யந்திகீ ததா' என்கிறதை உபப்ருஹ்மணமாக்கிறதாகையாலே மருந்து ஶப்தத்திலே ப்ரஹ்மமும் ஸித்திக்குமிறே. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியைபோடே கூட்டிக்கொண்டு தாத்பர்யம் (ஸகிதேத்யாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் அறிந்தனமென்றவாறே ஸர்வ பரப்ரஹ்மஜ்ஞானம் ப்ரஸ்துதமானவாறே ஶ்ருதிஸ்யத்தாலே இப்பாட்டிலே அதை விஷயீகரணம் கொண்டாடி அநுபவிக்கிறாரென்று ஸமதிக்கைக்காக. *

ஸங்க்ரஹத்துக்கித்த பொருளைத்தில்சொன்ன ப்ரஸங்கையில்காட்டில் அதிகப்ரஸங்கை ஸித்திக்குமென்னுகருத்தாலே பாட்டுக்கு போஜனாநா மருக்கு (வேதங்களாலு மித்யாதியால்) அறியவொண்ணாதவனை யென்றது த்வீபவாக்யத்தில் அறிந்தன ஶப்தத்தை க்ரியாபதமாக்கி கொள்கவரும் பொருளாதல் என்கிறதை க்ரியாபதத்தோடும் உத்தரார்த்தத்தில் அறிந்தனரென்கிறதோடும் அந்வயித்துத் தாத்பர்யம் அருளிச்செய்தபடி. இங்கே அறியவொண்ணாமை அவிவக்ஷிதமாகை. * * * *,

இ—ப—நோய்கள் - வ்யாதிகளை, ஸாம்ஸாரிக து:க்கங்களை யென்றபடி. அறுக்கும்-போக்கத்தக்கதான மருந்து-ஔஷதமாக, அறிந்தனர்-அறிந்தார்கள். 'பேஷஜம் பகவத்ப்ராப்தி:' என்கிறபடியே அவனையே ஸாம்ஸாரிக து:க நிவர்த்தகனாகவும் பரப்ரஹ்மமாகவும் அறிந்தார்களென்றபடி. அறிந்தனமென்று கீழ்ப்பாட்டில் க்ரியையை அநுஷங்கிப்பது. அப்படிப்பட்டவனை நாம் அறியப்பெற்றோம், இதென்ன ஆஶ்சர்யமென்றபடி.

த்வீபவாக்யங்களுக்கு ஶப்தார்த்தம்:— அரும்பொருளாதல் - உதரே ஜ்ஞாதும் அஶக்யமல்லாத பொருளல்லாமை, ஆதல் என்றது ஸர்வாதிஶயமாய் பொருளாதல் என்றது பொருளானமை என்றபடி. அறிந்தன - அறிந்தனுகள். 'யதோ வாசோ நிவர்த்தந்தே' என்றதிறே. அரியைவணங்கி-ஹரியைப் பேணித்து, தஸ்மிந் ஸந்நிதாத பென்றபடி. நோய்களறுக்கு மருந்து - ஸர்வேஶ்வரனையே ஸம்ஸார து:க பேஷஜமாக, அறிந்தனரெல்லாம்-அறிந்தவரான ஸகல வைதிகர்களும், கொள்கவரும் பொருளாதல் அறிந்தனர் - ஸ்பஷ்டம். இப்படி ப்ரமாணங்களாக வேதங்களாலும் வேதவித்துக்களாலும் அறியப்பட்டவனை நாம் அறிந்தனமென்று கீழ் க்ரியைபோடே அந்வயம். ௧

ஒ— அறிந்தனர்நோய்கள்அறுக்கும்மருந்து அரியைவணங்கி-ஜ்ஞாதினாம் ஸம்ஸாரரோக பேஷஜம் ஹரிம் ப்ரணம்ய, எல்லாம் அறிந்தனர் - தத்வார்த்தஜ்ஞா தவந்தஸ்ஸர்வே ஜ்ஞாதவேதோபநிஷத்பதா:. ௧

ப— ஸர்வாபதாநுஸாரேண ஸர்வேஶ்வரனை ஆஶ்ரயித்து அவனை (நோய்கள்அறுக்கும்மருந்துஅறிந்தனர்) ஸாம்ஸாரிக வ்யாதிகளை அறுத்துவிடும் பரமௌஷதமாகவே அறிந்தார்களித்தனை. அவனுடைய ஸௌலப்யத்தில் இழிந்திலர்கள். அவனுடைய ஸர்வஜ்ஞத்வ நிரதிஶய ஆநந்த ஸ்வாமித்வங்களையும் ஶாஸ்த்ர ஸாமான்யங்களையும் அறிந்த வைதிகர்கள் ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷ ஸுகது:க வ்யவஹாரங்களைப்பண்ணி விடமாட்டாரோய் அவனுடைய ஸௌலப்யத்தில் இழியாததுக்கு தத்வப்ரகாஶ நிவர்த்தக ப்ரயோஜநாந்தர ப்ராப்யகரமாகவே நிரஹங்காரரால் அறியத்தக்கது. இது கொண்டும் விஶேஷணாந்த ஸங்கல்ப ஸாத்ய ஶப்தங்களையாலும் இவர்கள் ஸாபராதிக்காரிகளாவர்கள். இதற்கு மதிப்பவர்களால் "ப்ரவகாரணம் ஜ்ஞாநாத்" என்று சொல்லப்பட்டது, உதாரண 'ஸ்வாமித்வ-ஸர்வதோ நிவ்ருத்திம் ஸம்பந்நா: ' என்றருளிச்செய்தார். ஆகையால் அப்போ ! அவர்கள் ஸௌலப்யத்தில் இழிந்திலரென்று அவர்களுடைய விஶேஷஜ்ஞானத்தையும் நிர்விகாரத்தையும் ஆழ்வாரிடத்தில் ஸித்திக்குமாயிற்று. ௧

மூ— மருந்தே நங்கள்போகமகிழ்ச்சிக்கென்று பெருந்தேவர்குழாங்
கள்பிதற்றும்பிரான் கருந்தேவனெம்மான் கண்ணன் விண்
ணுலகந் தருந் தேவனைச்சோரேற் கண்டாய் மனமே ||௪||

ஆ— (மருந்தே) உன்னழகாலே எங்கள் போகத்துக்கு ஸாதகனானவனே யென்று பெருந்தேவர் குழாங்கள் பிதற்றும் பிரானாயிருந்துவைத்து இங்கேவந்து பிறந்தருளி ஆஸ்ரிதஸுலபனாய், தன்னை ஆஸ்ரயித்த நம்போல்வாருக்கும் நித்யஸித்தமான ஸ்வாநுபவத்தைத்தந்தருளும் ஸ்வபாவனான வெம்பெருமானை ஒருவண்ணம் பெற்றோம், இனி அவனைச்சோரவிடாதேகிடாய் நன்னெஞ்சே யென்கிறார். ௪

நாலாம்பாட்டு.

இ— பூர்வார்த்தத்திற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) கண்ணன் என்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இங்கேவந் தித்யாதியால்) விண்ணுலகம்தரும் தேவனையென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னை யித்யாதியால்) நம்போல்வாருக்கு மென்றது ஸ்வாநுபூதர்க்கு மென்றபடி. சோரேல் கண்டா யென்கிறவிடத்தி லபிப்ராயம் ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (ஒருவண்ணம் பெற்றோமென்று) 'இனி அவனை' இத்யாதியால் இப்படி கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்குள்ள ஸம்ஸ்லேஷ ஸந்தோஷத்தைக் கொண்டாடினவர் அது நித்யமாகச்செல்லவேணு மென்னுமாசையாலே இப்பாட்டிலே தம் நெஞ்சை அதிலே ஸாவதாநமாக்குகிறாரென்று பாவம். * * *

இ—ப— ௪ * நங்கள் - எங்களுடைய, போக மகிழ்ச்சிக்கு - போகாநந்தத்திற்கு, மகிழ்ச்சி-ஆநந்தம். ஸ்வாநுபவரூப போகஜநிதாநந்தத்திற் கென்றபடி. மருந்தேயென்று - ஔஷதம்போலே ஸாதக னானவனே யென்று, பெருந்தேவர் - உத்க்ருஷ்டரான தேவர்களுடைய, நித்யஸூரிகளுடைய என்றபடி. குழாங்கள்-ஸமூஹங்கள், பிதற்றும்பிரான்-அக்ரமமாகச்சொல்லி அநுபவிக்கும்படி உபகாரகனானவன். பிதற்றுகை - அக்ரமமாகச் சொல்லுகை. கருந்தேவன் - நீலவர்ணனாய்க்கொண்டு தேஜஸ்வியானவனான, கண் ணன் - க்ருஷ்ணனாய் அவதரித்தவனான, எம்மான்-அத்தால் நமக்கெல்லாம் ஸுலபனான, விண்ணுலகம்தரும் தேவனை - பரமபதத்தைத் தந்தருளும் ஸ்வபாவனான தேவனை, மனமே - என்னுடைய நெஞ்சே, சோரேல் கண்டாய் - விடாதேகிடாய், கண்டாயென்றது முன்னிலையசை. ௪

ஒ— ௪ *(மருந்தேயிதி) பெருந்தேவர் குழாங்கள்-உத்க்ருஷ்ட நித்யஸூரிஸங்காஃ, நங்கள்போக மகிழ்ச்சிக்கு மருந்தே யென்று - அஸ்மத்போக ஸந்தோஷாவஹ ஔஷதேதி, பிதற்றும் பிரான் - அக்ரமேண ஸ்தோத்ர உபகாரகஃ, கருந்தேவன் - ஸ்யாமள திவ்ய விக்ரஹஃ, எம்மான் கண்ணன் - ஸுலப க்ருஷ்ணஃ, விண்ணுலகம்தருந்தேவனை - வைகுண்டலோக ப்ரதம் தேவம், மனமே - ஹே மநஃ, சோரேல் கண்டாய் - மா விஸ்மர [illegible]. ௪

ப— நாலாம்பாட்டில், நமக்குக் கண்ணனாய் அவதரித்து விண்ணுலகம் தருமவனைவிடாதே கிடாயென்று தம் திருவுள்ளத்தைக்குறித்து அருளிச்செய்கிறார். (மருந்தேயித்யாதி) உன்னுடைய அநுபவத்தால் எங்களுக்கு வரும் ஆநந்தத்துக்கு வ்ருத்திஜநகமான மருந்தானவனே. (என்று) என்னும்படியாக. (பெரும்)உத்க்ருஷ்டரான ஸூரி ஸமூஹங்களானவை மிகவும் ஸ்தோத்ரிக்க அவர்களுக்குத் தன்னை அநுபவிக்கக் கொடுத்த உபகாரகன். (கருந்தேவ னெம்மான்) காளமேகநிபமாய் திவ்யமான வடிவையுடையவன், அவ்வடிவைக் காட்டி என்னை எழுதிக்கொண்டவன். (கண்ணன்) ஸுலபனாய் அவதரித்தவன் அநுக்ரஹிக்குமவன். (விண் ணித்யாதி) பரமபதத்தைத் தருவானாயிருக்கிற ஸர்வேஸ்வரனை. (சோரேல்) நழுவவிடாதே கிடாய். அவன் ஸுலபனென்னும் ஹேது கடைக்கொள்ளாதே கிடாய். விண்ணுலகம்தரும்தேவனை உடம்புவெளுக்கப் பண்ணாதே கிடாய் நெஞ்சே. ஸாரம் "[illegible]" இதி. ௪

மூ— மனமேயுன்னை வல்வினையேனிரந்து ! கனமேசொல்லினே னிது சோரேற்கண் டாய் ! புனமேவியபூந்தண்டுழாயலங்க ! லினமேதுமிலானை யடைவதுமே !௫॥

ஆ— (மனமே) ஸர்வேச்வரனுடைய தன்னோடொப்பாரின்றிக்கே இருக்கிறவனை விடாதே விடாய்நெஞ்சமே, உனக்கடியேனா யிருக்கிறேனென்று பின்னையும் நெஞ்சையிரக்கிறார். ௫

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குக் கர்த்தா (ஸர்வேச்வரனாகியால்), இனமேதுமிலானை யென்கிறதற்குக் கர்த்தா (தன்னோடொப்பாரிதரனாகியால்) இரந்துகனமே சொல்லினேன் என்கிறதற்குக் கர்த்தா (உனக்கிதரனாகியால்) "பின்னை" யிதரனாகியால் கீழ்ச்சொன்னதையே ஸூசநாதிசயத்தாலே ஸ்வீகரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸாதனிகை. * * * * * * * * *

இ—ஸ— ஈ * புனமேவிய - புனத்தில் மேவியிருப்பதான, புனம்-க்ஷேத்ரம். மேவுகை-ஸூசிக்கை. க்ஷேத்ரத்திலே நன்றாக வளர்ந்திருப்பதான வென்றபடி. பூம் - தர்சநீயமான, தண் - சீதளமான, துழாயலங்கல் - துளஸீமாலையை யுடையவனான. அலங்கல் - மாலை. இனமேதுமிலானை - உவமானமொன்றுமில்லாதவனை, இனம்-உவமானம். ஸமாநாதிகரில் நிஷ்க்ருஷ்டனானவனை யென்றபடி. அடைவதும்- அடையவேணும். ஸாமெளஷ்டி. திரணமாக அநுபவிக்கவேணு மென்றபடி. இவ்விடத்தில் வகாரம் 'கிணு, கவிவ' என்னுமாப்போலே கீழ்ப்பாட்டோடே இப்பாட்டுக்குஸம்பந்தமாயிருக்கிறது. இதைச் சொல்லினே னென்கிறதோடே ஆதல் இரந்து என்கிறதோடே ஆதல் அந்வயிப்பது. மனமே- என்னுடைய மனமே, இது - இந்த வஸ்துத்தை, திரணமாக அநுபவிக்கையை யென்றபடி. சோரேல் கண்டாய் - விடாதே கொள், உன்னை - ஸம்ஸாரபத்தில் ப்ராவண்யமே ஸ்வபாவமாயிருக்கிற உன்னை, வல்வினையேன்- ஸம்ஸாரபத்தில் வசமான உன்னையும் அநுஸரிச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லும்படியான பாபத்தைப்பண்ணின நான், இரந்து - ப்ரார்த்தித்து, கனமே - த்ருடமாகவே, சொல்லினேன் - சொன்னேன். ௫

ஒ— ஈ * (மனமேயிதி) மனமே - ஹேமந:, உன்னைவல்வினையே னிரந்துகனமே சொல்லினேன் - ஸ்வாம் ப்ரபலபாபப்ரசுரஹம் ப்ரார்த்ய த்ருடமேவாஹம், இதுசோரேல்கண்டாய்-ஏதந்நமா ஜஹிஹி. கிம் தத் ப்ரதாஹ. புனமேவிய - வநஸ்தித ப்ரசஸ்த: பூந்தண்டுழாயலங்கல் - ஸுந்தரசீதள துளஸீ மாலாதரஸ்ய, இனமேதுமிலானை - ஸத்ருசாதிக ரஹிதஸ்ய, அடைவதுமே - ஸமாச்ரயணம் காரயிதவ்யம். ௫

ப— கீழ்ப்பாட்டில், நெஞ்சே அவனைவிடாதே கொள்ளென்றார் கீழ், அவ்வளவன்றிக்கே தன்னை ஒலக்க வளைத்து [அனுபவம்] ஆக நினைத்திராதே கொள்ளென்கிறார் இதில். (மனமேயுன்னை) மோக்ஷமடைந்தவர் முற்பட்டு இத்திறவுன்னை யன்றோ பிற்பாடரைச் சொல்லுமாப்போலே நான் சொல்லுகிறது, ஸம்ஸார ப்ராவண்யமுள்ள நீ ஸ்வபாவமாயிருக்க என் செல்லாமையாலே சொல்லுகிறேனத்தனையிறே. (வல்வினையேன்) இவ்வளவிலும் அவன் திருவடியை யடையாதபடியான பாபத்தைப் பண்ணினேன். உன்னை இரக்க வேண்டியிருக்கிறேனென்னேன். என்பாபமூதிசயத்தாலே இரக்கிறேனத்தனை. (இரந்துகனமேசொல்லினேன்) உன்னைக்கால்பிடித்து த்ருடமாகச் சொன்னேன். (இதுசோரேல்கண்டாய்) நீ இதை கைவிடாதேகொள், [illegible]வில் (புனமிதயாதி) புனம்-ஸாரவத்தான குளிர்ந்தநிலத்திலே, மேவிய - மேவியிருப்பதான, ஸ்ருஷ்டமானவென்றபடி. (பூம்) ஸௌந்தர்யப்ரசுரமான அழகியதாய்க் குளிர்ந்த திருத்துழாய்மாலையான (அலங் கல்) மாலையையுடையவனும், ஆகவே (இனம்) ஸதரம், ஏதுமிலானை ஆக ஸமாப்ய திகரஹிதனை யென்றபடி. ஸ்வர்த்தா "ஸமாப்யதிக:" என்று பறையாதவனை ஒப்பின்றிக்கேயிருக்கிறவனை, (அடைவதுமே) அடையும் ப்ரகாரத்தையே சொல்லினேன், இது சோரேல் கண்டாய். ௫

மூ— அடைவதுமணியார் மலர்மங்கைதோள் ! மிடைவதுமசுரர்க்கு வெம்போர்களே !
கடைவதுங் கடலு ளமுதமென்மன | முடைவதுமவற்கே யொருங்காகவே ॥௬॥

ஆ— (அடைவதும்) 'அவனைவிடாதேகிடாய்' என்று நான்சொல்லி முடிப்பதற்கு முன்னே அவனுடைய செயல்களிலே என்னெஞ்சானது ஒருகடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப் பெற்றேனென்று

ஆறும்பாட்டு

இ— ஸ்ரீயபதித்வத்தில் ஸர்வேஶ்வரத்வம் அருந்தர் (அவனைவிதாநதியால்) இத்தால் கீழ்த் தாம் பண்ணின உபதேஶம் ஸபலமாயிற்றென்று நெஞ்சை யுகக்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸம்விதையாயிற்று. ப்ரதிபாத்யத்தை ஸாரூப்யமாக்கிறார் (அவனுடையவிதாநதியால்) ஸ்ரீயபதித்வத்துக்குத் தந்தர் (என்னெஞ்சானதிதாநதியால்) கடலுடைந்தாப்போலே உடைந்துகிடக்கப்பெற்றேனென்றது ஸாரஸமாய்க்கொண்டு

இ—ப— ௬ * அடைவதும் - தனக்குப் ப்ராப்யமாக ஸம்ஶ்லேஷிப்பதும், ப்ராப்யப்ராப்ய விஶேஷம். அணி - ஆபரணங்களாலே, ஆர் - பூர்ணமான, மலர்மங்கைதோள் - ஸர்வாபரண பூஷிதையாய் நிரவத்யையான பெரியபிராட்டியார் திருத்தோளே, தோளழகிலே ஈடுபட்டு மற்றொரு திவ்ய அவயவ ஸௌந்தர்யமும் காணமாட்டாதே அத்தோளிலே சாய்ந்துகிடக்குமென்று கருத்து. மிடைவதும் - நிரஸனமாகச் செய்தருளுவதும், மிடைதல் - நிரஸனமாகச்செய்கை. அசுரர்க்கு-அஸுரர்களுக்கு, வெம் போர்களே - உக்ரங்களான யுத்தங்களே, வெம் என்று உக்ரம். போர் - யுத்தம். அவன்செய்தருளுவதும் 'ஸதாராம்ஶ்லிஷ்யஸே' என்கிறபடியே அவள் திருத்தோள்களை உத்தேஶ்யமாக ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணுகைக்கு உபாயமாக ஆஶ்ரிதவிரோதி நிரஸனார்த்தமாக ஸஞ்சரிக்கும் யுத்தங்களேயென்றபடி. கடைவதும்- மதனம்பண்ணுவதும், கடலுள் - ஸமுத்ரத்தில், அமுதம்-அம்ருதம். அவன் மதனம்பண்ணுவதும், 'ஸ்ரீர்த கடகம்ஷ்டே தேஜஸா ஸ்ருஷ்ட்வா ப்ராதா ஸமுத்பவதி ஜகதீம் ஸ்ருஷ்டி திஶாம் ஶரண்யம்' 'அம்ருத தாஸரவதம் ப்ராதுர்பூதா ஸ்ரீருதாம் ஸ்ரீ ஷீணதீவம்ஶ்ரியா' என்கிறபடியே அவளுடைய கடாக்ஷவிஶேஷம் பெறுகைக்கு உபாயமாக க்ஷீரார்ணவத்தில் அம்ருதகதை யென்றபடி. என்மனம் - என்னுடைய நெஞ்சானது, ஒருங்காக - ஏகாகாரமாக, விச்சேதமின்றிகதேயென்றபடி. உடைவதும்- ப்ரேமாவேஶத்தாலே த்ரவ்யமாவதும், அவற்கே - அந்த விசித்ரசேஷ்டிதங்களை யுடையவனுக்கே

ஒ— ௬ * அடைவதுமிதி) அடைவதும் - ப்ராப்யத்வேநாஶ்ரயணம், அணியார மலர்மங்கைதோள் - ஆபரணபூர்ண பத்மவாஸா பாஹுரேவ, மிடைவது மசுரர்க்கு வெம்போர்களே- ப்ரதிகூலானாம் அஸுராணாம் ஘ோரயுத்தமேவ, கடைவதும் கடலுள் அமுதம் - மதனம் க்ஷீரஸாகரே அம்ருதம், என் மனம் அவற்கே ஒருங்காகவே உடைவதும் - மதீயம் மந: தஸ்யைவ ஏகாகாரதயா த்ரவீபவம் ஸமந்தாத்.
௬

ப— ஆறாம்பாட்டில், தம்முடைய உபதேஶம் ஸபலித்து, லக்ஷ்மீவிஶிஷ்டனுமாய் ஶத்ருநாஶனாவுமாய் அம்ருத ப்ரதனுமானவனுக்கே என்மனமானது ஒருபடிப்பட த்ரவமாகாநின்றதென்று ஹ்ருஷ்டராகிறார், (அடைவதும் இத்யாதி) 'திருமார்வத்து மாலைநங்கை' என்கிறபடியே (அணியார் மலர்மங்கைதோள் அடைவதும்) அணி - ஆபரணங்களாலே, ஆர் - பூர்ணமான, யத்வா : திருமார்புக்கெல்லாம்தானே ஆபரணமாகப் போரும்படி யிருப்பாளாய், (மலர்) 'பத்மே ஸ்திதாம்' என்கிறபடியை யுடையவளாகையாலே நிரதிஶய ஸௌகுமார்ய ஸௌகந்த்யாதிகளை யுடையவளாய், (மங்கை) யௌவநத்தையுடையாளான பெரியபிராட்டியாருடைய திருத்தோளோடேயாயிற்று (அடைவதும்) ஸம்ஶ்லேஷிப்பதும். ஸத்ரூபம் 'படிகாஶ்லிஷ்டம் ஸகீர்த்தி'. இதற்காக அவனிடும் பச்சைசொல்லுகிறது (மிடைவது இத்யாதி) 'ஸதாராம்ஶ்லிஷ்யஸே' என்றிறே அவள் அணைப்பது சொல்லிற்று. ஆஶ்ரிதவிரோதிகளுக்கு க்ரூரமான நாஶஹேதுயுத்தங்களையே, (மிடைவதும்) மேல்விழுந்து பண்ணுவதும், நெருங்கிப்பண்ணுவது மென்றபடி. அவளை ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்படியும் அதற்கு இடும் பச்சையும் சொல்லிற்று, பிராட்டியைப் பெறுகைக்கு உபாயமாக்கும்படி சொல்லுகிறது (கடைவது இத்யாதி) ஸமுத்ரத்திலுள்ள க்ஷீரத்தைக் கடைந்து இவளைப் பெறுகைக்காக மதிப்பதும், இம்மூன்றும் இவர் திருவுள்ளமுடைகுலைப்படுகைக்கு ஹேதுவாகையால் அருளிச்செய்கிறார். (என்மனம்) என்னுடைய நெஞ்சம், (ஒருங்காக) ஒருப்படிப்பட, (உடைவதும்) உடைகுலைப் படாநின்றது. [உடைகுலை - ஶைதில்யம்] (அவற்கே) அனன்யமான திவ்யசேஷ்டிதங்களையுடையவனுக்கே, அவன் பணிக்

மூ— ஆகஞ்சேர் நரசிங்கமதாகியோ ராகம்வள்ளுகிராற்
பிளந்தா னுறை மாக வைகுந்தங் காண்பதற்

ஆ— தம்முடைய நெஞ்சைப் புகழுகிறார். ௬

(ஆகஞ்சேர்) இந்த ஸ்வரூபத்தை அநுபவித்துப் பின்னையும் ஸம்ஸ்லேஷ சேஷ்டிதங்களைச் செய்தருளினவன் தன்னை அவனிருக்கிற திருநாட்டிலே சென்று காணவேணுமென்றாசைப்படா நின்றது, அதுவே ஸதிச்மாமாயிராநின்றது,

இ— ஸஹாஸ்வமாகப் ப்ரவேசித்துப் பின்பு ஒருவராலும் மீட்கவொண்ணாதே தானும் மீளமாட்டாதே கிடக்கப்பெற்றேனென்றபடி. * * * * * * *

ஏழாம்பாட்டு.

ஸூக்திஸம்வாதம் கீழ்ச்சொன்னதை அநுபவிக்கிறார் (இந்தஸ்வரூபத்தைஅநுபவித்தென்று) இதுக்கு ஆசைப்படா நின்றது என்கிறதோடே அந்வயம். இத்தால் தம்முடைய நெஞ்சுக்குக் கீழ்ப்பாட்டில் பிறந்த ஆஸக்தி முதிர்ந்ததென்கிறது இப்பாட்டிலென்று ஸூக்தி ஸம்வாதம். வைலக்ஷண்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பின்னையும் ப்ரவ்ருத்தியால்) உதாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவனிருக்கிற விவ்ருத்தியால்) அதில் மாகமென்கிற விடத்தில் ஸம்பத்திற்குத் தாத்பர்யம் (அதுவே உத்ருத்தியால்)

இ—ஸ— பரமாத்மாவுக்காகவே, அவனை அநுபவிக்கைக்காகவே யென்றபடி. ஸ்வபாவத்தால் மற்றொருவஸ்துவிஷயங்களிலும் கண்ணோட்டமில்லை யென்றபடி. அவன் ஸம்ஸ்காரத்தாலு மாஸக்தி பண்ணுமதும் பெரியபிராட்டியார் பக்கலிலேயே, என்மனஸ்ஸு மிகவும்ஆஸக்தி பண்ணுமதும் அந்தபரமாத்மாவின் பக்கலிலேயே, இவை இரண்டும் மற்றொருவிஷயத்தில் இல்லையென்று காலு வகாரங்களாலும் ஸூசிதமாகிறது. அவன்பிராட்டிபக்கல் எப்படி ஆஸக்தனாயிருக்கும், அப்படி என்மனம் பரமாத்மாவின் பக்கல் ஆஸக்தமாகிறதென்று தாத்பர்யம். ௬

௭ * ஆகம் சேர் - ஒரு ஶரீரத்திலே சேர்ந்திருக்கிற. ஆகம் - ஶரீரம். நரசிங்கம் - நரத்தையும் ஸிம்ஹத்தையும் உடைத்தான, ஸர்வரூபா நரஸிம்ஹ: நரஸிம்ஹங்களை யுடைத்தான வென்றபடி. அதாகி-அந்த ஸ்வரூபமாய், நரனென்றுதல் ஸிம்ஹமென்றுதல் சொல்லவொண்ணாதபடி விலக்ஷண ஸ்வரூபமாகையாலே அதாகியென்று ஸாமாந்யநிர்தேசம் பண்ணித்தது. ஓராகம் - ஒரு ஶரீரத்தை, ஸர்வேஸ்வர காரிதமான ஹிரண்யாஸுர தேஹத்தையென்றபடி. வள்ளுகிரால்-வளர்ந்தஉகிராலே, வஜ்ரஸமாநமான நகத்தாலே யென்றபடி. பிளந்தான் - விதாரணம் பண்ணினவன், காணவேணுமென்றெல்லாருக்கு மாசைபிறக்கும்படி ஸர்வவிஸ்வரூப சேஷ்டிதமுடையவனான ஸர்வேஸ்வர னென்றபடி. உறை - வஸியாநிற்கிற விடமான, மாகம் - மேலாவதான, மா - மேன்மைத்து, வம்-ஆகாஶம், பரமேவ்யோமி வஸ்து நாமோஶரமப் பரமேவ்யோமேயென்று ஶ்ருதிகளிலே ஓதப்பட்டதான வென்றபடி. வைகுந்தம் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை, காண்பதற்கு - காண்கைக்கு,

ஓ— ௭ * (ஆகமித்தி) ஆகம்சேர்நரசிங்கமதாகி - ஸகலஸ்ருஷ்டி ஸ்ரீநரஸிம்ஹரூபதாரீ, ஓர் ஆகம் - ஏகம்ஹிரண்யவக்ஷஸ், வள்ளுகிரால் பிளந்தான் - விதாரித நகை: விதாரிதவக்ஷ:, உறை-நிலயாஸ்தானம், மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கு - பரமாகாஶ வைகுண்டம் த்ரஷ்டும்,

ப— கடலைக்கடைந்து இன்மனக்கட லுடையப்புக்கதாலும். விசாரியிருப்பார் இளநெஞ்சாகைப்பொருளை வாங்கினதால் முந்தறயிடுக்காயிருப்பாரை நெருக்கிவாங்கவே இவர்கள் தாங்களேகொடுசென்றுகொடுப் பர்களிறே. அப்படியே அவனும். ௬

ஏழாம்பாட்டில், அவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற பரமபதத்தேசென்றுகாணவேணுமென்று நின்ற தென்னெஞ்சமென்கிறார். (ஆகம்சேர்நிதர்சி) ஒருஶரீரத்திலே பொருந்துவிக்கப்பட்ட நரஸிம்ஹங்களை உடையனாய்க்கொண்டு, (ஓராகம்) ஹிரண்யனுடைய அஸ்திபமான முரட்டுடம்பை, (வள்ளுகிரால்) கூர்மையான உகிரால், வளர்ந்த உகிரென்றுமாம், (பிளந்தானுறை) அநாயாஸேந இழித்துப்போகட்டவன் நித்யவாஸம்பண்ணுகிற, (மாகவைகுந்தம்) அச் ஸிம்ஹம் வஸிக்கும்முழைஞ்சான [மாஸை] பரமாகாஶ ஸம்ஜ்ஞித வைகுண்டத்தைக்காண்கைக்கு.

மூ— கென்மன ! மேகமெண்ணுமிராப்பகலின்றியே [௭] இன்றிப்
போகவிருவினையுங்கெடுத் ! தொன்றியாக்கைபுகாமையுய்யக்
கொள்வா ! னின்றவேங்கட நீணிலத்துள்ளது ! சென்று

ஆ— என்னெஞ்சைக்கொண் டென்செய்கே னென்கிறார். ௭
(இன்றிப்போக) அவனைக்காண்கைக்குத்திருநாட்டிலே போகவேணுமோ, இங்கேஅணித்தாகத் திருமலையிலே யன்றோ அவன் நின்றருளுகிற தென்னில்; அத்தால் என்னெனக்கு, அங்குச்சென்

இ— பாட்டுக்குப் ஸங்கதியாய் மருளிச்செய்கிறார் (என்னெஞ்சைக்கொண் டித்யாதியால்.) * * *

எட்டாம்பாட்டு.

தம்முடைய ஹ்ருதயத்துக்கு ஸமவிஷயத்தில் பிறந்த ப்ராவண்யாதிசயத்தை அருளிச்செய்யா நின்றவிப்பாட்டிலே திருமலையை தேவர்கள் தொழுவார்களென்று சொல்லுகை அஸங்கதமன்றோவென்ன அவர் (அவனையித்யாதியால்) அணித்தாக - ஸமீபமாக, நீணிலத்தென்கிற விடத்தில் அபிப்ரேதமாய் மருளிச்செய்கிறார் (அந்தா லென்னெனக்கென்று) தாத்பர்யார்த்தத்துக்குத் தருகிறார் (அங்குசென் றித்யாதியால்.) * *

இ—ப— என்மனம்-என்னுடைய ஹ்ருதயமானது, இராப்பகலின்றி-அஹோராத்ர விபாகமின்றிக்கே, ஏகம்-ஏகரூபமாக, ராத்ரி ஒருகாயமும் பகலொரு காயமுமா யிருக்குமிறே நாட்டாருக்கு, என்னெஞ்சுக் கெப்போது மிதுவே காயமுமாயிற்றென்று கருத்து. எண்ணும்-த்யானம் பண்ணாநிற்கும். இத்தனை ப்ரவணமான நெஞ்சைக்கொண்டு நானென்செய்யக் கடவேனென்று நோகிறபடி. ௭

அ * இருவினையும் - புண்யபாப ரூபங்களான விரோதிகளையும், இன்றிப்போக - இல்லாமல்போக, நிஶ்ஶேஷமாய்ப்போம்படி யென்கை. கெடுத்து - நஶிப்பித்து, இதற்கு உய்யக்கொள்வா னென்கிறதோடே அந்வயம். ஒன்றி - ஸங்கோசித்து, திர்யகாதிதேஹங்களில் ஜீவனை ப்ரவேசிப்பிக்கு மென்றபடி, ஆக்கை புகாமை - ஶரீரங்களிலே ப்ரவேஶியாதபடி. இந்த வேதநா ஸஹிதங்களை யடையாதபடி யென்கை. உய்யக் கொள்வான் - உஜ்ஜீவிப்பிக்கைக் கிச்சையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரன், நின்ற - அவஸர ப்ரதீக்ஷனாய்க்கொண்டு நின்றருளுகிற ஸ்தலமான, வேங்கடம்-ஸ்ரீவேங்கடகிரியானது, நீணிலத்துள்ளது - ஸ்ரவ்யமான பூமியிலே இராநின்றது, நீட்சி - ஶைத்யமாய் ஸ்ரவ்யதையைக் காட்டுகிறது. திருமலையையுடைத்தாகையாலே ஸ்ரவ்யமான பூமியிலே யிராநின்றதென்றபடி. ஆனால்தானெனக் கென்ன ப்ரயோஜநமென்று கருத்து. சென்று - அத்திருமலையிலே போய்,

ஒ— என்மனம் - மதீயம் மநஃ, இராப்பக லின்றியே - அஹோராத்ர விபாகமின்றியே, ஏகமெண்ணும் - ஏகாக்ரமாய் த்யாயதி. ௭

அ * (இன்றியிதி) இருவினையும் இன்றிப்போகக் கெடுத்து - புண்யபாப ரூப கர்மாணி ஸர்வாத்மநா நஶயித்வா, ஒன்றிஆக்கை புகாமை உய்யக்கொள்வான் - தேவாதிஶரீரேஷு ப்ரவேஶம் ஸம்பாதயித்வா உஜ்ஜீவயிதா, நின்றவேங்கடம்நீணிலத்துள்-அவஸ்தாநஸ்தலம் வேங்கடாசலம் ஸ்ரவ்யபூமௌ வர்த்ததே, அதுசென்று-தத்கத்வா,

ப— (என்மனமித்யாதி) அஹோராத்ரவிபாகமின்றியே ஒருபடிப்பட என்னுடைய ஹ்ருதயமானது த்யானம் பண்ணாநின்றது. பின்னை யித்யேதேநாந்வயம் ப்ரஸாதாஸாதகம். ௬

எட்டாம்பாட்டில், நமக்குத் திருமலை யுண்டாயிருக்கப் பரமபதம் வேண்டுமோ என்ன; ஆனாலும் நமக்குத்திருமலையோடு பரமபதத்தோடு வாசியற்றதென்கிறார். (இன்றியித்யாதி) புண்யபாபரூபங் களான கர்மங்களானவை ஸவாஸநமாகப் போம்படி நஶிப்பித்து, (ஒன்றியித்யாதி) பின்னும் ஸம்ஸாரத்தோடு ஸம்பந்தித்தே தொன்றிக்கலசி தேவாதிஶரீர ப்ரவேஶம்பண்ணாதபடி அடிமைகொண்டு (உய்யக்கொள்வான்) உஜ்ஜீவிப்பிக்குமவன், (நின்ற) ஸர்வகாலஸ்தமாக அவஸர ப்ரதீக்ஷனாய்க் கொண்டு நிற்குமிடமான (வேங்கடம்) திருமலையானது. (நீணிலத்துள்) பரந்த பூமியிலே ப்ராப்யமா யுள்ளதாம். ஆனாலென்ன நமக்குண்டு. (அதுசென்றித்யாதி) அத்தைச் சென்று.

மூ— தேவர்கள் கைதொழுவார்களே ௯ள் தொழுதுமாமலர் நீர்சுடர் தூபங்கொண் !
டெழுதுமென்னு மிதுமிகையாதலிற் பழுதில்தொல்புகழ் பாம்பணைப்பள்ளியாய் !

ஆ— றடிமைசெய்வார் அயர்வற மமர்க ளல்லரோ வென்கிறார். அ
(தொழுது) உமக்குத்தா னங்கே சென்றடிமை செய்கைக்குத் தட்டென்னென்னில் ஸௌலப்ய ஸௌசீல்ய கல்யாணகுணவிசிஷ்ட ஸர்வேஶ்வரனு [illegible] நித்ய ஸூரிகளாலே, பரிசரித பாதபத்மனாகை

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— நித்யஸூரிகளடிமைசெய்கிற இடமாகையாலே நாமவ்விடத்துக் கனன்றென்று கீழ்ச்சொன்ன [illegible] தழுவுமா றிதுமாகியாலே சொல்லுகிற தாகையாலே இப்பாட்டு [illegible]ன்றோ வென்ன; அவர் (உமக்குத்தா னித்யாதியால்) தாம் அனன்றென்னுமிடம் கீழ்ப்பாட்டிலே [illegible] யிருக்கையாலே அத்தை இப்பாட்டிலே வெளியிடுகிறா ரென்றதாயிற்று. [illegible]த்துக்குத் தா+ர் (ஸௌலப்யாதியால்) ஸௌலப்யத்தைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்று கருத்தாலே ஸௌசீல்யாதிகுணங்களை [illegible] ஸங்க்ரஹிக்கிறார் (பரிசரிதேத்யாதியால்)

இ—ம— கைதொழுவார்கள்-கைங்கர்யம் செய்தருளுவார், தேவர்கள் - நித்யஸூரிகளன்றோ, ஆதலால் லவ்விடத்துக்கு நாமா ரென்றபடி. அ

க ௸ பழுதில் - பழுதில்லாத, பழுது-தோஷம், தோஷ ப்ரத்யநீகமான வென்றபடி, தொல் - அநாதியான, புகழ் - கல்யாணகுணங்களை யுடையவனான, பாம்பு - சேஷனாகிற, அணை - படுக்கையில் பள்ளியாய் - கண்வளர்த்திலை யுடையவனே, பள்ளி - படுக்கை. பள்ளியை யுடையவன் பள்ளியான், பள்ளியாயென்று ஸம்போதநம். மாமலர் - சிறந்த புஷ்பங்களையும், ஶ்ரேஷ்டமான [illegible] புஷ்பங்களையு மென்றபடி. நீர் - அர்க்யாதி ஜலங்களையும், சுடர் - தீபாதி தேஜஸ்ஸுக்களையும், தூபம் - தூபத்தையும், கொண்டு - எடுத்துக்கொண்டு, தொழுது - ஸேவித்து, கைங்கர்யங்களைப் பண்ணி யென்றபடி. எழுது மென்னு மிது - எழுவோ மென்கிறவிது, கைங்கர்ய [illegible] உஜ்ஜீவிப்போ மென்கிற இது என்றபடி. மிகை - அதிகம், இப்படி கைங்கர்யத்தில் அதிகரிக்கும் ஸௌசீல்யாதிகளை [illegible] என்றபடி. ஆதலில் - இப்படி ஸர்வோத்க்ருஷ்ட நித்யஸூரிகள். உனக்

ஒ— கைதொழுவார்கள் தேவர்கள் - [illegible] ஸூரிபிஸ் ஸதா ஸேவ்யமான [illegible]. அ
க ௸ (தொழுது உதி) மாமலர் நீர்சுடர் தூபங்கொண்டு - [illegible] புஷ்ப ஜல தீப தூபாதி [illegible], தொழுது எழுது மென்னுமிது மிகை - [illegible] [illegible] ஆதலில் - [illegible], பழுதில் தொல்புகழ் - அநவத்யாநாதி கல்யாணகுண : பாம்பணைப் பள்ளியாய் - [illegible],

ப— கைதொழுவார்கள் தேவர்கள். அவ்வனவு கால்கடை தந்துபோய் ஆஶ்ரயிக்கவல்லர் ஸாத்யர்கள் [illegible]. 'நமதேநாஷ்யதேவா'என்னுமாப்போலே. அவனுடைய ஶ்ரீவைகுண்ட நாதனத்துவத்துக்கு அவ்விடத்தோ டிவ்விடத்தோடு வாசியற்றதிறே பெட்டாமைக்கு. [illegible] " [illegible] " இதி. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், நம்மை ஆஶ்ரயிக்குமதுக்கு ஸாத்யர்களாகவேணுமோ, [illegible]ரும் கொண்டு தொழுது எழும்படியாயன்றோ நம்ஶீலமிருப்பதென்னச் முதலடியிலே உன்னைத். தொழுகைக்கு [illegible] நான்உன்ஶீலத்தை [illegible] ஒருப்ரவ்ருத்திக்கேதுகிறிலேனென்கிறார். (தொழுதித்யாதி) மா - ஶ்ரேஷ்டமான [illegible] உபகரணங்களைக் கொண்டு (தொழுதெழுதும்) அடிமைசெய்து உஜ்ஜீவிப்போம், (என்னுமிதுமிகை) என்கிற இவ்வளவும் உன் ஶீலாதிஶயத்தாலே மிகையாயிருந்தது, '[illegible]' என்னும்விறேயிறே. (ஆதலில்) இப்படிஶீலாதிகனாகையால்,(பழுதில்) [illegible] பழுதின்றிக்கே யிருக்கிறும் [illegible] தோஷப்ரத்யநீகனாகையால், [illegible] உன்னடிமைக்கு [illegible] நான். பதா : பழுதில் என்பது திருவனந்தாழ்வானுக்கே விஶேஷணம், (தொல்புகழ் பாம்பணைப்பள்ளியாய்) நித்யஸித்தமா [illegible] [illegible]

மூ— தழுவுமாறறியே னுனதாள்களே ।கூ ।தாளதாமரை யானுன துந்தியான் ।
வாள்கொணீண்மழு வாளியுன்னாகத்தா । னாளாய்த்தொழு வாருமமரர்க ।

ஆ— உன்திருவடி மலர்களிலே அந்நஞ பேகஸ்ரஷ்டஞ்னானடிமைசெய்கைக் கக்ஷமல்லேனென்கிறார். கூ (தாளதாமரையான்) தம்முடைய அநுஸந்தான ஸந்தானத்தாலே அவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்கையில் தமக்குப்பிறந்த கூச்சமெல்லாம் போம்படியாகத் திருவேங்கடமுடையானுடைய

இ— தாதீயவாசுத்துக்குத்தார்த்ர் (அதஸ்ஸந்திதாதிபால்.)* * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

இப்படி தாம் அநுஸந்தென் றநுஸந்தித்தால் வாவிகமெகஷ்டமும் பண்ணுகை யுசிதமல்லாமையாலே இப்பாட்டில அவனெ ஸ்தோத்திக்கை அஸக்தமன்றோ வென்ன; அவர்த்ர் (தம்முடையவிதஸ்திதியால்)

இ—ஶ—டிமை செய்கையாலே, உனதாள்கள் - உன்னுடைய திருவடிகளை, தழுவுமாறு - வஸிஷ்டஹும் பண்ணும ப்ரகாரத்தை, ஆறு - ப்ரகாரம். மெகஷ்டமும் பண்ணும் ப்ரகாரத்தை யென்றபடி. அறியேன் - அறியமாட்டுகிறிலேன், நானுனக் கடிமைசெய்கைக் கக்ஷமல்லேனென்றபடி. கூ

௧௦ * தாள தாமரையான் - தாளையுடைத்தான தாமரையிலிருக்குமவன், தாள் - நாளம், அப்போது ஸ்ருஷ்டிஸ்ருஷ்டியில்லாமையாலே தான் பிறக்கைக்கு ஒரு ஸாஸ்வதம் ஒருகிழங்கு மின்றிக்கே நாலமேத்ரமாயான நாபீபத்மத்தை ஸ்தாநமாகவுடைய ப்ரஹ்மாவானவ னென்றபடி. இப்படி ப்ரஹ்மனைப் ஸ்ருஷ்டியதிகாரம்பெற்ற ப்ரஹ்மாவானவனென்கை. உன துந்தியான் - உன்னுடைய நாபியிலே இருக்கிறவன், வாள்கொள் - காந்தியை யுடைத்தான, வாள் - காந்தி, தேஜிஷ்டமான வென்றபடி. நீள்-நீண்டத்தான, மழுவாளி - மழுவை ஆளுமவன், மழு - பரசு, ஸம்ஹாராதிகாரம்தோற்றும்படி பரசுபாணியாயிருக்கிற ருத்ரனென்றபடி. உன்னாகத்தான்-உன்னுடைய திருமேனியிலேஇருக்கிறவன், ஆகம்-சரீரம், பசுபதேர் ஸர்வேஷாம் தக்ஷிண பார்ச்வம் ஸ்ரிதாய'என்கிறபடியேஉன் திருமேனியில்தக்ஷிணபார்ச்வத்தி லுளனென்றபடி. ஆளாய் - தாஸபூதராய், தொழுவாரும் - ஸேவிக்கிற வர்களும், அடிமை செய்கிறவர்களு மென்றபடி. உபயமும் நாபியிலும் திருமேனியிலும் இருக்கிறவர்களோ டுமன்றிக்கே அடிமைசெய்வாரும் ப்ரயோஜநாந்தரபரர் என்கைக்காக. அமரர்கள்-அமரத்வம் ஸ்வமாகப் பெற்றிருக்கிறஇந்த்ராதிதேவர்கள்,

ஒ— உனதாள்கள் தழுவுமா றறியேன் - ஸ்வஸ்ராணா வீமநோவாயம்நவஸ்ரதீ ஸ்ருஷ்டி:. கூ
௧௦*(தாளதாமரையிதி)தாளதாமரையான்-ஸதீவீ நநாலவூபத்மயோநி:, ஈதாவஸ்ய:ப்ரஹ்மா, உனதுந்தியான் - ஸ்வநாபிவதீய, வாள்கொள் நீள் மழுவாளி - தேஜஷ்வீ தீர்க்கபரசுபாணிர்ருத்ர:, உன்னாகத்தான் - ஸ்வதிவ்யதேஹாச்ரித:, ஆளாய்தொழுவார் அமரர்கள்-தாஸதயா ஸேவமாநா

பு— பெலெஞகபாதி।ஸணாதேணிஷ்ராந' 'நிவாஸஸ்ரவாஸந' இதயாதிகளால் சொல்லப்பட்டமாணங்களையுடையதிருவநந்தாழ்வானோடே ஸம்ச்லேஷிக்கிறவனே. ஸர்வஸ்மாத்பரனான உனக்குப் பரிவபூர்காரண பொமஸ்ரென்றபடி. (தழுவுமாறிதயாதி) உன்திருவடிகளை அணையும் விரகறிகிறிலேன். என்றபடி, வெளுண்மாதியாலே முதலிலே கிட்டுகையரிது, கிட்டினாலும் உன் ஸௌசீல்யத்தை அநுஸந்தித்து மென்னை பொருளாகப்பார்த்தும் ஒரு ப்ரவ்ருத்திபண்ண கூசுகிறிலேன். 'ஸந்நியாநாதீ' இத்யாதிவசநபாம் பணி இதஸ்ருதும் ஸம்ஸ்ருதீதஸ். கூ

பத்தாம்பாட்டில், தாஸ்யச் சுவடறியாத ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸமாச்ரயணீயனாயிருக்கிற உன்னுடைய சீல மென்னால் புகழ்ந்து முடிக்கவொண்ணாதென்கிறார். (தாளவிதயாதி) தாமரைப்பூவை உத்பத்திஸ்தாநமாக வுடைய ராஜஸனான ப்ரஹ்மா உன்திருநாபியைப்பற்றி வர்த்தியாநின்றான், விஷ்ணுநாலகமோஸ்ரயக்வம் ஸஸ்ரீஸ்ராதவ பொதியாகையால் அக்கமேம் ஸாந்நித்யாதமென்கிறார் (தாள தாமரையானென்று) (வாளிதயாதி) ஒளியையுடைத்தாய்நீண்டின காயத்தைமுடியகட்டத்தவற்றான மழுவையுடைய ருத்ரனும் திருமேனியில் ஏகதேசத்தைப்பற்றியிருக்கிறான். (ஆளாய்)ஆச்ரயிக்கிறவர்களும் ப்ரயோ

மூ— நாளுமென் புகழ்கோ வுனசீலமே ௧௦॥ சீலமெல்லை
யிலானடிமேலணி । கோலநீள் குருகூர்ச் சடகோபன்

ஆ— நிரவதிக ஸௌசீல்ய குணத்தைக்கண்டு ப்ரீதியாலே அக்குணத்தைப் புகழுகிறார். ௧௦

(சீலம்) சீலமெல்லையிலானாயிருந்த திருவேங்கடமுடையான் திருவடிகளுக்குத் திருவணிகலமாயிருந்த

இ— இப்படி ஸௌசீல்ய குணத்தை வர்ணித்து உபலக்ஷணமாக்கையாலே இத்திருவாய்மொழிக்கு அக்குணம் ப்ரதிபாத்ய மென்றதாயிற்று. * * * * * * *

நிகமனம்.

திருவணிகலம்-திருவாபரணம்.

ஈ—ஸ—உனசீலம்-இப்படி ப்ரயோஜநாந்தரபரரான ஸ்ரோதாபிகாரிகளையும் ஸாதிகளோடும் நீரம்ப ஸம்ஶ்லேஷ ரஸிகனான உன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தை, நாளும் - ஸர்வகாலமும் கூடினாலும், என்புகழ்கோ - எதுவாக ஸ்தோத்திக்கக்கடவேன், காலமெல்லாம் கூடினாலும் பின்னடியென்று என்னால் சொல்ல முடியாதென்றபடி. ௧௦

௧௧ * சீலம் - ஸௌசீல்யகுணம், எல்லையிலான் - அவதியில்லாதபடி யிருக்கிறவனுடைய, அடிமேல் - திருவடிகளிலே, அணி - அலங்காரமாயிருக்கிற, இதுபத்துக்கு விசேஷணம். கோலநீள் - ஸௌந்தர்யமாயிருக்கிற, கோலம் - ஸௌந்தர்யமும், அதிசயனீயமான வென்றபடி. குருகூர்ச் சடகோபன் -

ஒ— தேவா:, உன சீலம் - தாத்ருஶ ஸௌசீல்யம், நாளும் - ஸர்வகாலேऽபி ஸ்துவா, என்புகழ்கோ - கதம் ஸ்தவாமி நிதராம். ௧௦

௧௧ (சீலமி) சீலமெல்லையிலானடிமேல் - ஸௌசீல்யாவதிரஹிதஸ்ய பாதயோ:, அணி - அலங்க்ருதே, கோலநீள் குருகூர்ச் சடகோபன் - ஸௌந்தர்யவிஶிஷ்ட குருகாபுர ஶடகோபஸ்ய,

ப— த்ராவிடபூர்வரான தேவர்கள். (நாளுமித்யாதி) (உனசீலம் நாளுமென்புகழ்கோ) இப்படி நிரவதிக மான உன் ஸீலத்தை ஸர்வகாலத்தையும் ஒருங்காக்கி யெனக்குப்புகழ்கைக்கு உடம்பாக்கினால்தானென்னால் புகழ்ந்து தலைக்கட்டலாய்த்தா யிருந்ததோ. ந தாத்ருஶம் ஶீலகுணம் ஸர்வகாலேஷ்வபி ஸ்தோதும் ஶக்நோமீதி. ௧௦

நிகமத்தில், இத்திருவாய்மொழி கற்றார் வாசிகத்தே செல்லுகை கூறப்படுமன்று, ப்ராப்த மென்கிறார். (சீலமித்யாதி) ஸௌசீல்யஸீமாரஹிதனுடைய திருவடிகளிலே. இத்திருவாய் மொழியால் ப்ரதிபாதிக்கப்பட்ட ஸௌசீல்யமயித்து, அத்தை நிகமிக்கிறார். (அணி) அணியப்பட்ட தான மாலையென்றபடி. (கோலநீள்) அழகுமிக் கிருந்துள்ள திருநகரியையுடைய ஆழ்வா ரருளிச்செய்தது.

மூ—சொன்|மாலையாயிரத்துள் ளிவைபத்தினின்|பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— இத் திருவாய்மொழியோடே ஒரு ஸம்பந்தமுடையார் வைகுந்த மேறுகை ஸ்வபாவமென் றென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— பத்தினின்பாலரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இத்திருவாய்மொழியோடு அந்வயத்தால்) பான்மை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸ்வபாவமென்றென்று.) * * * * * *

இ—ஶ— திருமகளுக்கு திவ்யஸஹகாரான ஆழ்வாருடைய, சொன்மாலை-ஸூக்திஸமூஹரூபமான, ஆயிரத்துள்-ஸஹஸ்ரத்திலே, இவை பத்தினின்பாலர்-இந்த பத்துப்பாட்டுக்களின் விஷயமானவர்கள், பால்-விஷயம், பாலிலே இருக்குமவர் பாலர். 'தெரிந்தெழுதிவாசித்துங்கேட்டும்' என்கிறபடியே இத்திருவாய்மொழியோடே ஶ்ரவணமநநாதி ஸம்பந்தமுடையவர்களாக ஏதேனுமொரு ஸம்பந்தமுடையவர்களென்றபடி. வைகுந்த மேறுதல் - ஸ்ரீவைகுண்டத்தை ஆரோஹிப்பது, பான்மை - ஸ்வபாவம். ஸூர்யனுக்குப் ப்ரகாஶம்போலே இவர்களுக்கிது ஸ்வதஃ ப்ராப்தமத்தனை போக்கி ஸ்வபாவமென்றென்றபடி. 'மாக வைகுந்தம் காண்பதற்கென்மனமேகமெண்ணு' மென்று தாம் ஆசைப்பட்டதை இத் திருவாய்மொழி ப்ரபாவத்தாலே தம்முடைய ஸம்பந்திகளாகப் பெற்றவர்களெல்லாருக்கும் ஸாத்யமாய் வருமென்று கருத்து. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநிஷ்டாய நமஸேவயி ஸ்ரீமத்வேதாந்த ராமாநுஜ மஹா தேஶிகாய நம:.

ஒ— சொல்மாலை ஆயிரத்துள்-ஸூக்திரூபாணாம் ஸஹஸ்ரே, இவைபத்தினின்பாலர்-ஏதத்தஶக விஷயாநுஸந்தாநபரா:, வைகுந்தம் ஏறுதல் - வைகுண்டாரோஹணம், பான்மையே - ஸ்வபாவ ஸித்தம். ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— சொல்மயமான மாலையாயுள்ள ஆயிரத்துள் (இவைபத்தினின்பாலர்) இப்பத்தின் விஷயத்திலே உளராமவர்கள், ஸம்பந்தராமவர்களென்றபடி. பரமபதத்திலே செல்லுகை. (பான்மையே) ப்ராப்தமே. ௧௧

ஸ்ரீமத்கோயில் யதிராஜ காஞ்சீகேஸ நிகமாந்த மஹாதேஶிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ ஸம்பத்குமார மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளீ:

(ஓராயிரம்.)

ஸ்வோத்கர்ஷஶ்ரீநாமவத்த்வாஜ் ஜகதுதயலயஸ்தாபநாதேர் ஹரித்வாத்

தாநாந்நாகஸ்ய ஸௌலப்யதிஷ்ட வடக ஶ்ரேணிஸம்பத்திமத்த்வாத் ।

ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகத்வாத் அத்ரிஷ்விஷ்டே ஸக்தியா நாதிக்ருதே

ஸ்வாங்கே ஸ்வாஸ்ராயதாதாத் கமிதபதுவதீ ஸ்ரீமந்த்ரகமோராலள ॥௧௦௫॥

(ஸ்வோத்கர்ஷஶ்ரீநாமவத்த்வாத்) பேராயிரம் கொண்டதோர் பீடுடையன் - ஸகலமான விலக்ஷணதாமங்களைத் தானே வஹாவ்யவகாரபாக ரக்ஷிக்கக்கடவதான ஸ்வோத்கர்ஷத்திருநாமங்களை உடையவனாகையாலும், (ஜகதுதயலயஸ்தாபநாதே:) அவனே அகல்ஞாலம் படைத்திடந்தான் - லோகங்களுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாரங்களைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (ஹரித்வாத்) அரியை வணங்கி யுதிக்கிலர் - ஆஸ்ரிதருடைய அநிஷ்டங்களை ஹரிக்குமவனாகையாலும், (தாநாந்நாகஸ்ய) விண்ணுலகம் தரும் தேவனை - பரமபதத்தைக் கொடுக்குமவனாகையாலும், (+ஸௌலப்யதிஷ்ட:) புனமேவிய பூந்தண் துழாயலங்கல் அப்பன் - ஸௌலப்யத்தினை தாஸவர்க்காஸம்ஸ்ருததயா திருவடிகளை யிருக்கையாலும், (வடகஶ்ரேணிஸம்பத்திமத்த்வாத்) அடைவதும் அணியார் மலர்மங்கைதோள் - தன்னோடே பிரிவற்ற பெரியபிராட்டியையும் ஸகல நீளைகளையும் பரஸ்பரநாயகராக உடையவனாகையாலும், மலர்மங்கையென்று பெரிய பிராட்டியாரைச் சொன்னது உபலக்ஷணமென்று திருவுள்ளம். (ப்ரஹ்லாதாஹ்லாதகத்வாத்) ஆகஞ்சேர் நரசிங்கமதாகி - நரஸிம்ஹ ரூபத்தைக்கொண்டு விரோதியான ஹிரண்யனை ஸம்ஹரித்து ஸகதரான ப்ரஹ்லாதனிடத்தில் ஆஹ்லாதத்தைப் பண்ணுமவனாகையாலும், (அத்ரிஷ்விஷ்டே ஸக்தியா நாதிக்ருதே:) உப்பங்கொள்வான் நின்றவேங்கடம் - ஸர்வஜீவநாஸ்ரயமாகத் திருமலையிலே நின்றருளுகையாலும், ஆழிஸூத்ரர் மேலிற்பாட்டில் பழுதில் தொல்புகழ் பாம்பணையென்று சொன்ன ஸௌலப்ய மிங்கும் ஸம்ஸ்ருஷ்டம். (ஸ்வாங்கே ஸ்வாஸ்ராயதாதாத்) தாள தாமரையானனுந்திபானிதிறால்.ப்ரஹ்மாதிகளுக்குந் தன் திருமேனியிலே இடம் கொடுக்கையாலும் எம்பெருமான் ஸௌஹார்தகாரணாக 'ஓராயிரம்' என்கிற ஸ்ரீஸூக்தத்திலே ஆழ்வாராலே உபபாதிக்கப்பட்டானென்கிறார் * * * ௧௦௫

[*'வடகாஸக்திஸம்பத்திமத்த்வாத்' என்று பதினெண்ணாயிரத்தில் பாடம்.

+ இனமேதுமிலானை - ஈனமென்றது இனமென்று குறுகியிருக்கிறது, ஈனம் - அவத்யம், என்று ஸ்ரீ தேசிக வரதாசார்யஸ்வாமி திருவுள்ளம்.]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— மையார்கருங்கண்ணி கமலமலர்மேற்|

ஆ— (மையார் கருங்கண்ணி) இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யாநுஸந்தாநத்தாலே நிவ்ருத்தராய், தத்அநுபவத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அதுகை வாராமையாலே தாமவஸந்நராய், அவ ஸந்நஸம்வாத காணருமாயிருந்த ஆழ்வார்,

ஸ்ரீகடாக்ஷ

நாலாந்திருவாய்மொழி.

ஈ— இப்படி யவனுடைய ஸௌசீல்யகுணாநுஸந்தாநத்தாலே ஸந்துஷ்டரா யிருக்கிற வாழ்வார் பூர்வ தசையிற்போலே இத் திருவாய் மொழியிலே 'காணக் கருதுமென் கண்ணே' 'கண்ணே யுன்னைக் காணக் கருதியென்னெஞ்ச' மித்யாதியாலே கண்ணோடே தம்முடைய நெஞ்சு மவனை யாசைப்படாநிற்கிற தென்று அலற்றுங்க ளவஸ்தைகளன்றோ வென்ன அவதீர்ண (இப்படி யித்யாதியால்) அவஸந்ந ஸம்வாதகாரண ராகையாலே ஸாநவராநுபவமும் கலங்கிப்போயிற்றென்று கருத்து. *

முதற்பாட்டு.

ஸம்வாதஸம்பத்துக்குத் தாத்பர்ய (ஸ்ரீகடாக்ஷியால்) அதில் கடாக்ஷஸ்ஸம்பும் 'மையார் கருங்கண்ணி'

ஈ—ப— க * மையார்-அஞ்ஜநத்தாலே வர்ணபூர்ணமான, அஞ்ஜநத்தாலே ஸம்ருத்தமாயிருக்கையாலே வென்றபடி. கருங்கண்ணி - 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வாபாவிக ஸௌந்தர்யாதிசய யோகியான திருக்கண்களை யுடையவளான, 'ஸ்ரீகடாக்ஷ ப்ரீயஸததவம்வியாபூஷி ஸம்வஸ்துஸேநம்.....வபுஷ: காலமேகோபமாஸ்ய' என்னும்படி அவன் திருமேனிக்கு ஸௌந்தர்யாதிசய யாபகமாம்படி பதிநீலங்களான திருக்கண்களை யுடையவளான வென்றபடி. கமல மலர்மேல் - தாமரைப் பூவின் மேலிருக்கிறவளான,

ஓ— ஸர்வ த்ருதீயதசகே ஸௌசீல்யமேவமுக்த்வா "ஸ்ரீவக்ஷஸ்ஸ்தல ஸ்ரீஜநஸ்நேஹ தாஸ்யஸ்யபாஸ்வரா ஸ்வர்ணாபேதா உபபூர்வாக்ஷ்யஸ்ஸுஸாரநேத்ர ரம்யவதிதயா நாகிநாம் வ்யூஹவாஸ: | ஸ்வகீயம் ஸ்வாஸ்ரிதாயா ஸ்வஜநவசதயா தத்வாஸக்திஸஞ்சார ஸ்வஸ்வாமிகார்யேப்ஸுர ஜஹத்வதி ஹரிர்லோகத்ருஷ்டாம்" இத்யாக்ரீத்ய ஏதத்தஸ்யோபதேசேந ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்த ஸமவதேஷ்ககர்ஸாஹ.

க * (மையாரிதி) மையார் கருங்கண்ணி - அஞ்ஜநவத்ஸுநீலநேத்ரம், கமலமலர்மேல்-அம்போஜ

ப— இப்படி எம்பெருமானுடைய ஸௌசீல்யத்தையு மதுக் கடியான ஸ்ரீய:பதித்வத்தையுங் கீழிற் திருவாய்மொழியில் அநுஸந்தித்துக்கொண்டு நிவ்ருத்தராய், அவனை அப்போதே பெறவேணுமென்று வாஞ்சை முடையரானார், இப்படி மஹாபிகனானவனை அப்போதேபெறக் காணாமையாலே தாம் அவஸந்நரானவராய் விடாய்த்தார்; அப்படியே முடியானேயில் வாஸனையாலே வேதநாஸேவிகொண்டு, தனித்தனியே கரணங்களும் விடாய்த்துத் தாமும் விடாய்த்தபடிக்கு ஸ்ரீ கஜேந்த்ராழ்வானுக்குத் தோற்றினாப்போலே க்ருத்திலே தோற்றப் பற்றுத தூணிலேவந்து தோற்றவேண்டும்படி யாயிற்று, இப்படிப்பட்ட தம் தசையையும் அதுக்கடியான விடாயையும் அவன்விடாயறிந்து அதுக்குவந்து முகங்காட்டின படியையும் அநுஸந்தித்து ஹ்ருஷ்டராய், நான் க்ருதக்ருத்யனானேன். அடிமை செய்யப் பெற்றேன், வாழ்ந்தேன், ஸ்ரீ வைஷ்ணவர்களுக் கெல்லாம் நா னுபகாரக னாம்படியானேன், இதொருவன் பெறும்பே றிருந்தபடியே, என்று தமக்குப் பிறந்த ஹர்ஷத்தை யநுஸந்தித் தினியராகிறார்.

இப்படி மூன்றாந் திருவாய்மொழியான ஓராயிரத்தில் ஸர்வாநுடைய ஸௌசீல்யத்தை யுபபாதித்தருளி, மேல் "ஸ்ரீவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்நேஹ:" என்னும்படியே, ஸ்வஸ்வாமிபாவ ஸம்பந்த ஸமவதேசக்கத்தை யருளிச்செய்கிறார்.

இதில் முதற்பாட்டில், ஸ்ரிய:பதியானவனைக் காணவேணுமென்று தம்முடைய ஸகலேந்த்ரியத்துக்குப் பிறந்த அவஸ்த்தை யருளிச்செய்கிறார். (மையா ரித்யாதி) 'அஸிதேக்ஷணா' என்கிறபடியே ஸ்வதவ கறுத்த திருக்கண்களையுடைய ளாகையால் ஸேஷமாத்ரமாக அஞ்ஜநத்தையிட்டுக் கறுத்த நயநங்களை யுடையவளாய் வதூஸிதையாய்,

THE ACADEMY OF SAN[illegible] RESEARCH
MELKOT[illegible]431.
(KARNATAKA [illegible]TE)

மூ— செய்யாடிருமார்பினிற் சேர்திருமாலே!வெய்யார்சுடராழி சுரிசங்கமேந்தும்!கையா

அ— ஸம்ச்லேஷ விச்லேஷங்களிரண்டிலும், தத்ஸ்வரூபமும், ஸர்வ ஸ்வரூப விசேஷிதகரனும் வுன் னழகை

இ— என்கிற விசேஷணத்துக்கும் ஸம்ச்லேஷமாமும் 'மார்பினிற்சேர' என்கிறதற்கும் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக. க்ஷணஷ்ம ஸம்ச்லேஷச்லேஷிதம்: தத்ஸ்வரூபமெண்று திருமாலென்கிறதுக்கும் தாத்பர்யம் சொன்னபடி, சேஷம் ஸுஷ்ம். * * * * * * *

இ—ஶ— செய்யாள் - சிவந்த நிறத்தையுடையவளான, ஜாத்யநுரூபமான ரூபியான வுக்லியானவ ளென்றபடி. திருநாமத்தை நிர்தேசியாதே மலர்மேற்செய்யாளென்றவாறே நிர்தேசித்தது அந்த வஸ்துவினுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஸம்பூர்ணமான காந்தியான தொரு பெண்ணைப் பரிணமித்த தென்னும்படி ரூபவிலக்ஷண லக்ஷ்மீஸமாபதியாகையால் அதிவர்த்தமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமார்பினில்-ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸ்ஸிலே, சேர்-சேர்ந்திருக்கும்படியிருக்கிறவனான, வஸிக்கும்படியென்றதே சேரும்படியென்றத்தால் விரகாலும் விச்லேஷித்திருந்து சேர்ந்த க்ஷணம்போலே தோற்றுகிற திவ்ளுக்கு ஸம்க்ஷணமுமென்று கருத்து. இப்படிஸம்பந்தரான நியாம வுக்லியும் அதிநவஸமத்தில்போலே ந்தக்ஷண ஸந்தோஷமாம்படியான திருமார்பில் ஸம்பந்தத்தை யுடையவனனவென்றபடி. திருமாலே, வுக்லிமக்கல் ஸ்ரீநிவாஸனை, மார்பிற் சேர்ந்றுப்போலே இவ்வொரு திவ்யாவயவத்தை நிர்தேசியாதே திருமாலேயென் கையாலே அவளுடைய ஸர்வ திவ்யாவயவங்களிலு மிவன் ஸ்ரீநிவாஸனை யிருக்குமென்று கருத்து. வெய்யார் - வெய்யலே யார்ந்திருக்கிற, வெய்யென்று ஔஷ்ண்யம். உக்க விருவருடைய சேர்த்தி யழகில் த்ருஷ்டிதோஷநாசகமாய்ஸ்ரீயாய்க்கொண்டு விரோதிவிஷயத்தில் க்ரௌர்யத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. சுடராழி - ப்ரகாசமான திருவாழியையும், சுடர்-ப்ரபை. ஸகலாதிப்ரதவஸ்துவான், உக்க விருவருடைய சேர்த்திக்கு மங்கள நீராஜனம் போலே ப்ரகாசிப்பதாயிருக்கும்படி ஸாஸ்ரமான ஸ்ரீஸந்தேசத்தையு மென்றபடி, சுரிசங்கம் - ஸுவர்ணத்தை யுடைத்தான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், சுரி - ஸுவர்ணம், ஸௌவர்ணம் ஸுபரிபூர்ணமாயிருக்கிற ஸ்ரீ பாஞ்சஜந்யத்தையு மென்றபடி. ஏந்தும் கையா - தரிக்கிற திருக்கைகளை யுடையவனே, சங்கமுடையா யென்றதே சங்க மேந்தும் கையா என்கையாலே அவ விவனுக்கு போக்யமாகைக்காக ஸ்ரீஸ்ராவிநமே ஏந்துமாப்போலே இவனு மவளுக்கு போக்யமாகைக்காக வழிவதான திருக்கைகளிலேதிருவாழி திருச்சங்கங்களையேந்தாநிற்குமென்று கருத்து.

ஒ— ஸர்வாஸ்பதம், செய்யாள்-ரக்தவர்ணம், திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே-வக்ஷஸ்ஸ்தலவாஸஸ்ருக்ஷ்மீ வல்லப!, வெய்யார் சுடராழிசுரிசங்கமேந்துங்கையா-க்ரூரப்ரதாப ஜாஜ்வல்யமானஸுதர்சநந ஸௌவர்ணம

ப— செங்கமலம்போல் சிவந்தவளான பெரியபிராட்டியார்(திருமார்பினிற்சேர்) நித்யாநுபவம்பண்ணி நிற்கச் செய்தேயும் அகலகில்லே னிறையுமென்று இன்று வந்து கிட்டின புதியார் படுவதையெல்லாம்பட நிற்கும், (திருமாலே) அவனுமிவள்மார்பில், படும்பாட்டை யிவளுடைய ஸர்வாவயவங்களிலும் பிச்சேறி யிருக்குமவிற்று. அவனுக்குத் திருக்கண்கள் சிவந்தாயிற் றிருப்பது, அவனிவளை நிரந்தரமாகக் கடாக்ஷிக்கையாலே, அவன் கண்ணில் சிவப்பு இவள்மேலே யூறி இவள் திருமேனி சிவந்திருக்கும், இவளவனை நிரந்தரமாகக் கடாக்ஷிக்கையாலே இவள் கண்ணில் கறுப்பு அவன் திருமேனியிலேபோந்து அவன்ஸ்ரீமேனி யிருக்கும், இவ்வாறும் கருக்கண்ணி செய்யா ளென்றத்தால் வசீகாரயித்து, (வெய்யார் சுடராழி) இவள்கையில் தீப்ரவிநம் அவனுக்கு போக்யமாயிருக்குமாப்போலேயாயிற்றவன்கையில் திவ்யாயுதங்க ளிவளுக்கு இனிதா யிருக்கும்படி. ஸுதிவக்ஷத்தின்மேலே மிக்க வெம்மையை யுடையதாயை இப்புத னோடே கூடியிருக்கிற திருவாழியையும் ஸத்தியமே அமைத்துவெரு காயம்கொள்ளவேண்டாதே வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படியான ஸ்ரீபாஞ்சஜந்யத்தையும், (ஏந்துங்கையா) கைகளோடுள்ள இவ்விரண்டினுடைய சேர்த்தியையாயிற் றிவாரகைப்படுகிறது.

மூ— வுன்னைக் காணக்கருதுமென் கண்ணே ! கண்ணேயுன்னைக் காணக்
கருதியென்னெஞ்ச மெண்ணே கொண்ட சிந்தையதாய் நின்றியம்பும் !

ஆ— என்கண்ணானது காண ஆசைப்படாநின்றதென்கிறார்.
(கண்ணே) என் நெஞ்சமுன்னைக் காண ஆசைப்படா நின்றது,

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— உன்னை ப்ரத்யக்ஷமாக ஸாக்ஷாத்கரிக்கைக்குத் தடையென்? (என்னெஞ்ச மித்யாதி) ஸம்பூர்த்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே கண்ணாசைப் படாநின்றதென்றவ ரிப்பாட்டிலென் னெஞ்ச மாசைப்படாநின்ற தென்கிறுரென்று ஸங்கதி ஸம்பந்திகை.

இ—ஸ— உன்னை-இப்படி 'ஸஹஸ்ராக்ஷ மஹாபுருஷ: ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷா நித்யஸ்ரீ:' என்கிற ஸர்வேஸ்வர ஸவிஸேஷங்களை யுடையவனான வுன்னை, என்கண்-என்னுடைய கண்ணானது, காணக்கருதும் - காண்கைக்கு ஆசைப்படா நின்றது. ௧

௨ * கண்ணே - எனக்குக் கண்போலே ஜ்ஞானப்ரதனாய் உபகாரகனு மாய் ப்ரியனுமாய் ஹிதனுமாய் ஸௌலப்யனுமாய் நிரதிசயப்ரியனும் என்றென்று சொல்லும்படியாய் இவை இத்தனையும் ஸ்வபாவமாக வுடையவனே, உன்னை - நிரதிசய போக்யனான வுன்னை, காண - ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்க, கருதி - ஸங்கல்பித்து, ஆசைப்பட் டென்றபடி. என்னெஞ்சம் - என்னிலும் ப்ரபலமான வென்னுடைய நெஞ்சானது, எண்கொண்ட சிந்தையதாயே என்று ஏகாரத்தைமேலே கூட்டிப்பது. எண்கொண்ட - ஸங்கல்பங்களை ஜயித்ததான, எண் - ஸங்கல்பம், கொள்ளுகை - ஜயிக்கை, ஸங்கல்பங்களை அதிக்ரமித்ததான வென்றபடி. ஸங்கல்பங்களான வென்கை. சிந்தையதாயே-நினைவுகளையுடைத்தானதேயாய், மநோரதங்களை ஸங்கல்பமு முடையாதா யென்றபடி. நின்று - ஸ்திரமாய், விச்சேதமின்றிக்கே யென்றபடி. இயம்பும் - கூப்பிடா நிற்கும், ஸப்தங்களை யுண்டாக்காநிற்கு மென்றபடி.

ஒ— பக்ஷஸம்ப்ரதாயம், உன்னைக் காணக்கருதும் என்கண்ணே - ஸாக்ஷாத்கர்த்தும் இச்சது இஷ்டதம: ௧

௨ * (கண்ணேயிதி) கண்ணே - ஸர்வக்ஷோபகாரக, உன்னைக் காணக்கருதி என் நெஞ்சம் - ஸாக்ஷாத்கர்த்தும் மநோரதம் ததாநம், எண்ணே கொண்ட சிந்தையதாய் நின்று இயம்பும் - ஸங்கல்பாஸ்ரய மநோரதபாக்ஷஸ் ஸந்ததாவஸ்திதம், ஸஸப்தம் வஸதி, தத்ரேதி ப்ராபகஸ்தம் ஸந்நிதிவர்த்ததே,

ப— (உன்னை) ஸ்ரீவத்ஸத் தோடும் திவ்யாயுதங்க ளோடும் திவ்யவிக்ரஹத் தோடும் கூடியிருக்கிற வுன்னைக்காண வாசைப்படா நின்றது, அவனை யாசைப்பட்டாருடைய வாசை அவனைக் காணவே தீருமிறே, காரார் திருமேனி காணுமளவிறே, நித்யஸூரிகளும் ஸதா தர்சநம்பண்ணு மித்தனையிறே. கண்ட வளவிலே கிட்டிவிடும்படியிறே காட்சிதானிருப்பது, 'ஸதா பஸ்யந்தி ஸூரய:'இறே. (என் கண்ணே) ஸம்ஸாரிகளில் தமக்குண்டான வாசியோ பாதியும் போருமாயிற்று, இவர்தம்மில்காட்டிலுமிவருடைய திருக்கண்களுக்கு. இவர்க்கு நேத்ரமான வேற்றமுண்டிறே யிவற்றுக்கு இதில் ஸாக்ஷாத்காரமி ஸ்ரீரூபேண 'ஸ்ரீவத்ஸவக்ஷஸம்' இத்யர்த்தம். ௧

இரண்டாம்பாட்டில், தம்முடைய நெஞ்சுக்குமுண்டான ஆவலத்தையருளிச்செய்கிறார் (கண்ணே) எனக்கு ப்ரியதமனானவனே நிரதிசய போக்யனானவுன்னைக் காண வாசைப்பட்டு. காண்கைக்கு ஸாதநமான கண்ணும் காணப்படும் விஷயமு மவனே யென்கிறார். 'சக்ஷுஸ்ச த்ரஷ்டவ்யஞ்ச நாராயண:' என்னக் கடவதிறே. அவன் தன்னாலே யவனைப் பெறுமவரிறே யிவர். (என்னெஞ்சம்) மயர்வற மதிநலமருளப்பெற்ற வென்னுடைய 'நெஞ்சமே நல்லை நல்லை' என்னும்படியான நெஞ்சம். (எண்ணே யித்யாதி) உன்னைக் காணவேணும், நான் அஞ்சேபட்ட அவத்தைதநீ போக்கவேணும், உனக்கடிமைசெய்யவேணுமென் றிப்படி ஸங்கல்பரூபமான மநோரதத்தை யுடைத்தாய், (நின்றியம்பும்) நிரந்தரமாகக் கூப்பிடாநிற்கும்.

மூ— விண்ணோர்முனிவர்க் கென்றுங்காண்பரியாயை । நண்ணுதொழியே -
னென்றநா னழைப்பனே ॥௨॥ அழைக்கின்ற வடிநாயே னாய்

ஆ— ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் காணவரிதா யிருக்கச்செய்தே, எனக்குஸுலபனாயிருந்தவுன்னையொழிய வேறெனக்குச் செல்லாமையாலேயுன்னைக் காணுதொழியில் தரியேனென்று நான் கிடந்து கதறுகின்றேனென்கிறார். ௨

(அழைக்கின்ற) என்னுடைய நெஞ்சானது தன்னுடைய வயோமாந்த்யத்தையும்

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ப்ரஹ்மாதிக வித்ருஷியால்) கண்ணேயென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எனக் கித்ருஷியால்) ஸுலபனானவென்றது எனக்கு ஸகலகாரணங்களும் உபகரணம் போலே விடிபவனென்றபடி. நண்ணுதொழியேனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னையொழிய வித்ருஷியால்) நானழைப்பனென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (நான்கிடக் கித்ருஷியால்.) * * * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

நாய் குழை வாலாற் குழைக்கின்றதுபோ லென்று நாய் த்ருஷ்டாந்தம் சொன்னதுக்குத் தாத்பர்யம் (தன்னுடைய வித்ருஷி ஸாவதந்தா லென்னுமவாலே)

இ— ப— விண்ணோர் முனிவர்க்கு - ஸமாதிகளான ஊர்த்வலோகங்களிலிருக்கும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகாதிகளுக்கும், என்றும் - ஸர்வகாலமும், காண்பரியாயை - காண்கைக் கருமையான வுன்னை, காண்பு-காண்கை, அரியானென்கிற ஶப்தத்தாலே அஸித்வத்தைச் சொல்லும்போது அரியாயென்று ஸம்போதனமாயிருக்கும். நான் -அவர்களைப்போலே ஜ்ஞாநஶக்திகளான விலக்ஷண லோகவாஸமும் ஸநந்த ஸம்பத்தியுமின்றிக்கே அத்யந்த நீசனான நான், நண்ணுது-கிட்டாமல், ப்ரத்யக்ஷமாகக் காணாமலென்றபடி. ஒழியேனென்று- உபாயமாகேனென்று, க்ஷேமம்தீர்ந்து பரித்திருக்க மாட்டேனென்று என்றபடி. அழைப்பன்- க்ரந்தனம்பண்ணுகின்றேன். ௨

ட ஃ அழைக்கின்ற - க்ரந்தனம் பண்ணுகின்றவனான, அடி நாயேன் - அடியனான நாயேன், அநந்ய ஶரண்யன்படி நித்ய ஸம்பந்தனைப் பெற்றவரிலுனக் கவஶ்யமாம்படி பத்தி நிஷ்டனான பிருப்பேனான வென்றபடி. என்-என்னுடைய, உள்ளம் - நெஞ்சானது, நாய்- நாயானது,

ஓ— விண்ணோர் முனிவர்க்கு - ப்ரஹ்மாதி தேவாநாம் ஸநகாதீநாம் ச, என்றும் காண்பு அரியாயை - ஸதா த்ருஷ்டும் அஶக்யம், நண்ணுது ஒழியேன் என்று - அநவாப்ய நதிஷ்டாமீதி, நான் அழைப்பன் - க்ரோஶாமி. ௨

ட ஃ (அழைக்கின்ற ஊதி) அழைக்கின்ற அடி நாயேன் என் உள்ளம் - க்ரோஶதோ தாஸஸ்ய மம மநஸ்,

பு— (விண்ணோ ரித்ருஷி) இதுதான் நெஞ்சுக்கேயாம் நான் கைவாங்கி யிருக்கிறேனோ, ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகாதிகளுக்கும் என்று மொக்க துர்த்தர்ஶனான வுன்னைக் காணாமல் விடேன். பெற்று முடிப்பனென்று நான் கூப்பிடா நின்றேன், நண்ணு தொழியே னென்னுமிடம் மஹாவிஶ்வாஸம் சொல்லுகிறது, ப்ரஹ்மாதிகள் விலக்ஷண தேஶஸ்தருமாய் லோமஸஸ்தருமாய் ஸகிஞநரு மாகையா லவர்களைக் காத்திலே யெடுக்கலாம், அங்ஙனன்றிக்கே நான் எடுக்கவேண்டும் நிலத்திலே யிருந்தேன், எடுக்கவேணுமென் றிருந்தேன், எடுப்பான் தானு மிருந்தான், எடுத்தால்பெறுவது தன்னையாயிருந்தது, ஆனபின்பெனக் கென்ன கண்ணழிவுண்டென்று கூப்பிடாநின்றேன்.நானழைப்பனேயித்யத்ர ‘ஸஜ்ஜநஸா ஸமதோ தா’ஸ்த.௨

மூன்றும்பாட்டில், இப்படிக் கூப்பிடச் செய்தேயும் வரக் காணாமையாலே க்ருதியே கை முதலாக ரக்ஷிக்கைக்கடவ வுன் ஸ்வரூபத்துக்குப் புறம்பானேனோ வென்கிறார். (அழைக்கின்ற வித்ருஷி) ஸ்வயோமாந்த்யமும் ஸர்வேஶ்வரனிருக்குமவைத்து க்ருதியாலே கூப்பிடாகின்றேன், ஸர்வரியாலே தவிரமாட்டார், கிட்டினுல் அத்தலைக் கவஶ்யமாம்படியாயிற்றுத் தம்முடைய நிலை என்றிருக்கிறார், இப்படிக்கொற்ற வென்னுடைய நெஞ்சானது. (நாய்) நாயானது,

மூ— கூழைவாலாற் | குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளங்குழையு | மழைக்கன்று
குன்ற மெடுத்தாநிரைகாத்தாய் | பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுறுவனே ||௯||

ஆ— ஸௌசீல்யத்தையும் பாராதே தன்னுடைய ஸ்வபாவத்தாலே யுன்னையாசைப்பட்டு விடமாட்டுகிறதில்லை; இப்படி யென்னுடைய ஸகலகரணங்களும் தளராநிற்கச்செய்தே, பேசாதிருந்தருளுகையாலே, உபாய ஸம்பந்நரா யாவனரா யிருப்பாரை ரக்ஷிக்கக் கடவதான வுன்னுடைய திருவபி[illegible]ாரணை வெள்ளத்திலும் நா னகப்படேனோ வென் றஞ்சாநின்றே னென்கிறார். ௯

இ— அதில் ஸௌசீல்யத்தையுமென்றது கூழைவாலா லென்றதுக் கபிப்ராயம் சொன்னபடி. குழையு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஆசைப்பட்டித்யாதி) ஸம்பந்ந ஸகலத்துக்கெல்லா முபலக்ஷணம். மருத்தர் (இப்படி யித்யாதியால்) இருந்தருளுகையாலே யென்கிறதற்கு அஞ்சாநின்றே னென்கிறதோடே அந்வயம். இதுவே இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியு மாயிற்று. த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உபாயேத்யாதி யால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உன்னுடையவித்யாதியால்.) * * * *

இ—ப — கூழைவாலாற்குழைக்கின்றதுபோல-தன்னுடைய கூழை வாலாலே குழையாநிற்கிறதுபோல, குழைகை-ஸ்வாமிசித்தவ்ருத்த்யநுகூலமான க்ரியாவிசேஷம். கூழைவாலா லென்கையாலே யிதுக்கு ஸ்வாமிசித்தவ்ருத்த்யநுகூலத்தில ஸாமர்த்யமில்லாமையும் சொல்லிற்று. நாயானது தன்னுடையவனுக்கு வாலாலேயிறே ஸ்வாமிசித்தத்தை வ்யஞ்ஜிப்பிப்பது, அது கூழையானால் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கமுடியாதிறே. இத்தால்த்ருஷ்டாந்தத்தில்ஸௌசீல்யம் ஸூசிதம். நாயானது ஸ்வாமிசித்தத்தை வாய்விட்டுச் சொல்லமாட்டாமையாலே தன்னுடையவன்ஸந்நிதியைப்பார்த்து கூழைவாலையசைத்துஸ்வாமிசித்தவ்ருத்த்யநுகூலக்ரியாவ்ருத்திகளைப்பண்ணுமாப் போலேயென்றபடி. குழையும்-சேதநபடா நிற்கிறது, அன்று-அந்த காலத்திலே, இந்த்ரன் க்ருத்தனாய் ஸம்வர்த்தக மேகங்களை யேவினகாலத்திலே, மழைக்கு - அந்த வர்ஷத்துக்காக, குன்றமெடுத்து - கோவர்த்தனத்தை யெடுத்து, ஆநிரை - பசுக்களை, ஆவென்றுபசுவுக்குப்பேர். ரக்ஷாபேக்ஷைபண்ணவு மறியாத பசுக்களை யென்றபடி. காத்தாய் - ரக்ஷித்தவனே, அருள் - ஸர்வஸ்வாமியான வுன்னுடைய க்ருபையானது, பிழைக்கின்றதென்று தப்பாநின்றதென்று, இப்படிஸர்வஸ்வாமியான வுன்னுடைய க்ருபையான தென்னை க்ரஹிக்காதே விடப்பாராநின்றதென்று என்றபடி. பேதுறுவன்-கலங்காநின்றேன், பேது-மோஹம், உறுகை-அடைகை, பயத்தாலே கலங்காநின்றே னென்றபடி. ௯

ஒ— நாய் கூழை வாலாற் குழைக்கின்றதுபோலக் குழையும் - ஸ்வா யதா வக்த்ரம்வக்தும் அஸமர்த்தா ஸ்வாமீஷ்டம் ப்ரகாசயதி-ததாஸம்பிமேவ ஸ்வாமீஷ்டம் ப்ரகாசயதி, மழைக்கு அன்றுகுன்றமெடுத்து-வர்ஷாதாம் தந்நிவாரண வர்ஷத கோவர்த்தநம், அன்றுஆநிரை காத்தாய்-ததா கோமண்டலம் ரக்ஷிதவாந், அருள் பிழைக்கின்ற தென்று - க்ருபாயா மாம் விஹாய கச்சதீதி, பேது உறுவனே - வ்யாகுலத்வம் ப்ராப்நோமீத்யர்த்த:. ௯

ப— தன் நினைவைத் தன்னை யுடையவனுக்குத் தன் கூழைவாலை யசைத்து அருந்தலைப்பட்டு ப்ரகாசிப்பிக்குமாப்போலே, (குழையும்) ஸ்நிக்தமாகா நின்றது, நாய் தெரிவிப்பது வாலாலேயாயிற்று, அதுவும் கூழைவாலானால் தெரிவிக்கை யரிதாயிறே. இத்தால் தமக் கோடுகிற க்லேசம் பேச்சுக்கு நிலமன்றென்கை. (மழையித்யாதி) இந்த்ரன் வர்ஷிப்பித்த கல்வர்ஷத்திலே பசுக்களு மிடையரும் நோவுபடாதபடி மலையெடுத்துக்காத்தாய், ஸர்வம் 'வ்யபோஹாவாரணமேஷ'தி, ததாஸந்தனான வுன்னுடைய திருவபிக க்ருபையானது என் னளவிலே (பிழைக்கின்றது)தப்புகிறதோவென்று, (பேதுறுவன்)கலங்காநின்றேன். ௯

௪— உறுவதிதுவென் றுனக்காட்பட்டுநின்கட் | பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையென்
னெஞ்சமறுகல்செய்யும்வானவர்தானவர்க்கென்றுமறிவதரியவரியாயவம்மானே! ௪

ஆ— (உறுவது) நீ ஆஸ்ரித ஸுலபனாயிருக்கச்செய்தே சிலருக் கரியையாயிருக்கையாலே எனக்கு மரியையாயிருக்கில் செய்வதென்னென்று, என்னெஞ்சு நடுங்காநின்றதென்கிறார். ௪

நாலாம்பாட்டு

இ— அரியாய வம்மானென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (சிலருக்கிதுர்லபனால்) இத்தால் யாஸ்ரித ஸுலபனாயிருக்க நீ இப்படி ஸட்த்தாலே கலங்குகிறேனென்ன வதற்கு உத்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. நின்கட்பெறுவ திதுர்லபிக்குத் தாத்பர்யம் (எனக்கு மிதுர்லபமால்.)

இ—ப— வானவர் தானவர்க்கு - தேவதானவர்களுக்கு, என்றும் - ஸர்வகாலமும், அறிவது - உள்ளபடி யறிகைக்கு, அரிய - அஸாக்யனை, அரியாய - ஹரியான, ஹரி - ஸிம்ஹம். நாரஸிம்ஹரூபை யாய் ப்ரஹ்லாதாழ்வானுக்கு ஸுலபனானவனென்றபடி. அம்மானே - ஸ்வாமீ, இது உறுவதென்று - இந்த வேஷமே ஸம் ஸாரவைத்துக் குசிதமென்று, உறுவது - உசிதம். உனக்காட்பட்டு-உனக்கு தாஸனா யிருக்கையை யங்கீகரித்து, நின்கண் - உன்பக்கல், கண்ணென்று ஸப்தமீ ஸ்ரூயம், கண்பெறுவதென் கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய பகாரேவரோ டகாராதேஸ:. பெறுவது - என்னடையப் புகுகிறது. எது கொலென்று - எதுவோ வென்று, உன்னைக்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷிக்கையோ, காணாதே கேவலம் ஸம்ஸாரத்தில் யுழிதியோவென்று என்றபடி. பேதை - விவேக ஸூன்யமான, ஈ மதிஸங்கி பண்ணினபடியே ஸமீகரு மென்னு மறிவில்லாததான என்றபடி. என் நெஞ்சம் - என்னுடைய சித்தமானது, மறுகல் செய்யும் - ஸோமம் செய்யாநிற்கும், மறுகல்-ஸோமம். கலங்காநிற்கு மென்றபடி. இந்த ப்ரஹ்லாதாதி கோடியிலே கூடுகிறேனோ, தேவதானவகோடியிலே கூடுகிறேனோ வென் றஞ்சிக் கலங்காநின்ற தென்கை. ௪

ஒ— (உறுவதிது) இது உறுவது என்று உனக்கு ஆள்பட்டு - இதம் தாஸ்யமேவ ஸேஷத்வம் ஹிதம் ஸம்யக் சேஷ்டி, நின்கண் பெறுவது எதுகொலென்று - ஸவித்ரா ஸஹ்யம் ப்ராப்தவ்யம் கேவலம், பேதை என் நெஞ்சம் மறுகல்செய்யும் - மோஹாந்தீ பங்கேவத: காதவ்யாகம் ப்ராந்தாத்மதமந:, ஸுர தேவபூர்வோஸ்துவ ஸ்ரூதஸ: ப்ரயோஜகம் தத்தேவஸ்யாவி கிம் ப்ரயோஜநம் ஸாஹர்யம் ஸாதித்தி நிஷ்களங்கிதம் ஸவத்திஸாவ:, வானவர்தானவர்க்கு என்றும் அறிவதரிய அரியாயஅம்மானே - தேவாநாம் தானவாநாஞ்ச ஸர்வதாவி துர்ஜ்ஞேய ஸிம்ஹரூப ஸ்வாமிந்நித்யர்த்த:, மூர்த்தம் ஸ்வாகம் ஸவத்தி வ்யபதேஶாத்யம். ௪

ப— காலம்பாட்டில், நீ சிங்ஙனே ஸபப்படுகிற தென்னென்ன, தேவாதிகளுக் கரியையாகையாலே எனக்கு மரியையாகிறுபோ வென்றென் னெஞ்சு கலங்கா நின்றதென்கிறார். (உறுவதிது) சிரியது அடி மைசெய்கை யிதுவென் றுனக் கடிமைபுகுந்து. ஸமஸ்தஸ்யமே தன் ஸ்வரூபமென் றறிந்தால் சிரிய ப்ரயோஜநம் கேட்கவேண்டுமேயிறே. (நின்கண்) உன் பக்கல் பெறுவதேதோ வென்று, அதாகிறது-த்ருஷ்டத்திலே செய்கிறோமென் றிக்குற்றை படிமையே ஸபலித்துவிடப் புகுகிறதோ, என் ஸ்வரூபமறிந்து சடக்கென அக்குற்றை படிமையை வழிப்பிக்கிறயோ வென்றபடி, (பேதை என் நெஞ்சம்) மோஹமாய் அதிஶயமான வென் னெஞ்சானது, (மறுகல்செய்யும்) கொதித்துக்கலங்காநின்றது ஸம்ப்ரமத்தாலே, இங்ஙனே கலங்குகைக் கடியென்னென்னில் ; நீதானென்கிறார். (வானவரித்யாதி) தேவர்களுக்கு மஸுரர் களுக்கு மென்றுமொக்க வறிய வருமையா யங்கில் தன்னிலே ப்ரஹ்லாதனுக்கு உன்னை (அரியாய) நார ஸிம்ஹமாக்கி உள்ளபடி யறியலாயிருந்தாய், (அம்மானே) ஸர்வஸ்வாமியா யிருந்துவைத்தும் நீ யிப்படி யாளுப், அதினும் நீ யென்னை எக்கோடியிலே ஆக்குகிறயோ வென் றஞ்சாநின்றே னென்கிறார். வானவ ரித்யாதி தேவஸ்யாபி "ஸ்ரேஷ்ட்யமப்ரகாஶம்" மிதி. ௪

மூ— அரியாயவம்மானை யமரர்பிரானைப் | பெரியானைப்பிரமனை முன்படைத்தானை | வரி வாளரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற | கரியான்கழல்காணக் கருதுங்கருத்தே |ரு|

ஆ— (அரியாய) உம்முடையவவேகதந்தானெதென்னில்;அனுகூலவிதியானப்ரஹ்லாதனுக்குக்காரணமாகைதனையாலே ஸர்வேச்வரனாய், அமரர்களதிபதியாய், ஸகலஜகத்தை ஸ்ருஷ்டித்து ரக்ஷிக்கும் விசிஷ்டனாய், ஆச்ரிதர்க்கு காதாநம் பண்ணுகைக்காகத்திருப்பாற்கடலிலே வந்து கண்வளர்ந்தருளுகிற, கரியான் கழல்காண வாசைப்படாநிற்குமென் னெஞ்சமென்கிறார்.ரு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— இரண்டாம்பாட்டின் பூர்வார்த்தத்திலே சொன்ன வர்த்தத்தையே சொல்லுகிற தாகையாலே யிப்பாட்டு வ்யாக்யாதமென்றேயென்ன வருளிர் (உம்முடைய விதக்ரத்தியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே பெறுவதெதுகொலென்று ஸாமான்யேந சொன்னவாறே, உம்முடைய வவேகதந்தானெதென்ற ப்ரச்நமிறக்க வதற்குத்தர மருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. பெரியானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வேச்வரனென்று) அமரர்பிரானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அமரர்களதிபதியால்) அரியாயவம்மானை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸகலஜகத்ரக்ஷகனால்) த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆச்ரிதர்க்கு ரக்ஷகனால்.) * *

இ—ஈ— ரு * பிரமனை - ப்ரஹ்மாவை, முன் - "யோ ப்ரஹ்மாணம் விததாதி பூர்வம்" மென்கிறபடியே வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டிக்கு முன்னே. படைத்தானை-ஸ்ருஷ்டித்தவனை, பெரியானை-ஸர்வேச்வரனை, அமரர்பிரானை-நித்யஸூரிகளுக்கு ஸத்தாதி நிர்வாஹகனான உபகாரகனை, அரியாய- ஸிம்ஹமான, 'நாரஸிம்ஹவபு: ஸ்ரீமாந்' என்கிற படியே ஆச்ரிதர்க்காக வழகியசிங்கமான, அம்மானை - இந்த வாச்ரித ஸௌலப்யத்தாலே யென்னை வசீகரித் தெனக்கு ஸ்வாமியான, வரிவாளரவின் - வரியையும் வாளையு முடைத்தான நாமத்தினுடைய, வரி-அழகு, வாள் - காந்தி, அணை-சய்யையிலே, நாமத்தினுடைய சய்யையாவது - சேஷனுடைய போகமென்கிற சய்யை யென்றபடி. பள்ளி கொள்கின்ற - சயநக்ரியையைக் கொள்ளா நிற்கிற, கண்வளர்ந் தருளாநிற்கிற வென்றபடி. கரியான் - நீலவர்ணனை, இங்கு த்விதீயாவிபக்தி லோபத்தை யாயிருக்கிறது. 'கரியான் கழல்காண' என்கிற பாடமன்றிக்கே 'கரியான் தனைக்காண' என்றும் பாடமுண்டு, அப்போது த்விதீயாவிபக்தி ஸாமாந்யம். இதெல்லா முறையிற்சொன்ன நிர்வாஹம். ரஜதகிரியின் மேலேயொரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே திருவனந்தாழ்வான் திருமேனிக்குப் ப்ரகாசமாம்படி நீலவர்ணனான ஸ்வாமியை யென்றபடி. கழல் - திருவடிகளிலே, காண - ப்ரத்யக்ஷமாக வநுபவிக்கைக்கு, அவனைத்திருவடிகளிலே யநுபவிக்கையாவது அவனுடைய திருவடிகளை யநுபவிக்கை யென்றபடி. கரியான்தனைக் காணவென்று பாடமானபோது தனையென்றது ஸார்த்தகம். கரியானையநுபவிக்கைக் கென்றபடி. கருத்து - ஆசயமானது, என்னுடைய மநஸ்ஸானதென்றபடி. கருதும் - ஸங்கல்பம் பண்ணா நிற்கிறது, ஆசைப்படாநிற்கிற தென்றபடி. ரு

ஒ— ரு * (அரியாயவிதி) அரியாய அம்மானை-ஸத்யவிஷயே ஸிம்ஹரூபதம் ஸ்வாமிநம், அமரர்பிரானை-நித்யஸூரிநாயகம், பெரியானை - நிரதிசய மஹத்த்வசாலிநம், பிரமனை முன்படைத்தானை - ப்ரஹ்மாணம் ப்ரதமஸ்ருஷ்டவந்தம், வரிவாள் அரவினணைப் பள்ளிகொள்கின்ற - ரேகாதேஜஸா ஸமேதே ஸுஜகசயநே சயாநம், கரியான் - நீலவர்ணம், த்விதீயார்த்தா, கழல்காண - சரணப்ரதேசே த்ரஷ்டும், சரணதர்சநோ த்திஷ்டதீதியாவத், கருத்து கருதும் - மந: ஸாபிலாஷம் ஸங்கல்பயதி. ரு

பு— ஐந்தாம்பாட்டில், நா மெளியோமான கோடியிலேயன்றோ, நீர் உமக்குப் பேறு கை புகுந்திருக்க இங்ஙனே படுகிற தெதற்கென்ன, என்னெஞ்சுகாண்கையிலே ஆசைபடாநின்றதென்கிறார். (அரியாயவித்யாதி) (அம்மானை) ஸர்வேச்வரனை, (அமரர்பிரானை) நித்யஸூரிகளுக்குத் தன்னைக் காட்டிக்கொடுத் தநுபவிப் பிக்கு முபகாரகனை,(பெரியானை) அவர்களுடையஸத்தாதிநிர்வாஹகனுமா யவர்களால் பரிச்சேதிக்க வொண்ணாதவனை, பக்தனுக்கு ஜநகனு முள்ளவனை, அரியாயவென்று கீழே கூட்டுவது. இஜ்ஜகத்திலே ஆச்ரிதார்த்தமாக வவன் ப்ரதிஜ்ஞாஸமயத்திலே தன்னை யொழிய மாறிவந் தவதரித்தவனை, (வரிவாளித்யாதி) ஆச்ரிதர்க்குதவுகையன்றிக்கே தஸ்ஸம்ச்லேஷைக ஸ்வபாவனுமுள்ளவனையென்றபடி. வரி - அழகு, வாள் - ஒளி, அழகையு மொளியையுமுடைய வெளுத்த திருவனந்தாழ்வான் மேலே ஒரு காளமேகம் சாய்ந்தாப்போலே கண்வளர்ந் தருளுகிறவனுடைய திருவடிகளைக் காண்கையிலே ஆசைபா நின்றதென் மநஸ்ஸானது, படுக்கைக்குப் ப்ரகாசமான வடிவுமதுக்குப்ப்ரகாசமான திருவடிகளு மித்தனையாயிற்றுக் காணவாசைப்படுகிறது. அம்மானை யித்யாத்ர 'ஸர்வேச்வர' த்யர்த்தம். ரு

மூ— கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதியென்னெஞ்சத் | திருத்தாகவிருத்
தினேன் தேவர்கட்கெல்லாம் | விருத்தாவிளங்குஞ் சுடர்ச்சோதி
யுயரத் | தொருத்தாவுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ள முகந்தே ||௬||

ஆ— (கருத்தே) இப்படி நானுன்னைக் காண விழிக்கு மளவில் திருநாட்டி லிருக்கும்படியே வந்தென் னெஞ்சிலே புகுந்தருளின வுன்னையென் னெஞ்சு உகந்து அநுபவியாநின்றதென்கிறார். ௬

ஆறும்பாட்டு.

இ— உன்னைக் காணக் கருதியென்கிறதற்குத் தா+ர் (இப்படியித்யாதியால்) விளக்கு மித்யாதிக்குத் தா+ர் (திருநாட்டி லித்யாதியால்) என்னெஞ்சத் திருத்தாக விருத்தினே னென்கிறதற்குத் தா+ர் (என் னெஞ்சிலே யித்யாதியால்) இத்தால் நா மிழிக்குமளவில் தம்முடைய திருவுள்ளத்திலேயவன் ப்ரத்யக்ஷ ப்ரதனைப்போலே வந்து ப்ரகாசிக்க வவனை யநுபவிக்கிறாரென்று ஸூசிதமித்தை. உன்னையுள்ளு மித்யாதிக்குத் தா+ர் (என்னெஞ்சுகந் தித்யாதியால்.) * * * * * *

இ—மூ— ௬ * கருத்தே - எனக்குக் கருத்தானவனே, நானவஸந்நனானபடி எனக்குச் சேதனவனான வனே என்றபடி. எனக்கு ஸ்வாநுபவாதிஸாதி ப்ரதனே என்கை. தேவர்கட் கெல்லாம்-நித்யஸூரிகளுக் கெல்லாம், விருத்தா - வ்ருத்த, அநாதி ஸித்தமானவனே யென்றபடி. விளங்குஞ் சுடர் - ஜாஜ்வல்யமான ப்ரகாஶமான, சோதி - ஸப்ரகாஶதயா ஜ்யோதீரூபமான, உயரத்து - ஊர்த்வ லோகத்தில். 'விஶ்வத: ப்ருஷ்டேஷு ஸர்வத: ப்ருஷ்டேஷு அநுத்தமேஷு உத்தமேஷு லோகேஷு' என்று சொல்லப்பட்ட பரமபதத்தி லிருக்கிற னென்றபடி. ஒருத்தா - அத்விதீயனே, உன்னை - ஆஶ்ரித ஸம்ஶ்லேஷ ரஸிகனான வுன்னை, காண - ப்ரத்யக்ஷமாக அநுபவிக்கைக்கு, கருதி - இச்சித்து, என் னெஞ்சத்து - என்னெஞ்சிலே, இருத்தாக - ஸ்திரப்ரதிஷ்டம்படியாக, இருத்தினேன் - வைத்துக்கொண்டேன், ஒரு உத்தாரத்திலே உன்னை யென் னெஞ்சுக்குள்ளே பெற்றேனென்று வ்யாக்யாநம். நா னிழித்தவாந்தரத்திலே நீயென் னெஞ்சிலே ஸ்திரனாகப் புகுந்தருளினாயென்று தாத்பர்யம். என் னுள்ளம்-என்னுடைய மநஸ்ஸானது, உகந்து-ஸந்துஷ்டமாய், உன்னை - இப்படி ஸர்வஜ்ஞனானவுன்னை, உள்ளும் - உள்ளா நிற்கும்,உள்ளுகை - சிந்திக்கை. அநுபவியா நிற்கிற தென்றபடி. ௬

ஒ— ௬ * (கருத்தேயித்தி) கருத்தே - ஹே சேதநாபயகேத, உன்னைக் காணக்கருதி - ஸாக்ஷாத்கர்த்தும் வாஞ்சிதவ, என்னெஞ்சத்து இருத்தாக இருத்தினேன்- சேதஸி ஸ்வாத்மஸ்திதயா ஸ்தாபிதவாநஸ்மி, தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா-ஸர்வேஷாம் தேவாநாம் வ்ருத்த, விளங்குஞ்சுடர்ச்சோதி-உஜ்ஜ்வலப்ரகாஶதேஜோ ரூப நித்யவிக்ரஹ, உயரத்து ஒருத்தா-உத்தமே பரமவ்யோமநி அத்விதீயதயா அவஸ்தித, என்னுள்ளம் உகந்து - ஸந்துஷ்டம் மே ஹ்ருதயம், உன்னை உள்ளும் - த்வாம் அநுபவதீத்யர்த்த: ௬

ப— ஆறும்பாட்டு; காண வாசைப்பட்ட வளவிலே அவன் தம்முடைய திருவுள்ளத்தில் புகுந்தருள தம்முடைய நெஞ்சு உகந்து அநுபவிக்கிற படியை யருளிச்செய்கிறார். (கருத்தேயித்யாதி) எனக்கு ஸ்வாமியானவனே, யத்வா : உன்னைக் காணவாசைப்பட்ட வளவிலே முகங்காட்டின படியால் மிடுக்கனானவனே யென்றுமாம். 'கண்ணையுன்னைக் காணக்கருதி' யென்றார் கீழ், 'கருத்தேயுன்னைக் காணக்கருதி' யென்கிறார் இங்கே, இத்தாலிவர்க்குக் கண்ணுங் கருத்து மவனாயும் ஸாக்ஷாத்காரமே யிவர்க்குப் பேறாயும் ஸாத்யாந்தரமாக்குமே யுறப்பானதாயும் தோற்றுகிறது. (என்னித்யாதி) என்னுடைய மறுகல்செய்த நெஞ்சிலே மறுகவிடாமல் (இருத்தாக) எழுந்திராதபடி ஸ்திரமாக விருத்திக்கொண்டேன். யத்வா : சித்ரஸா வதேஷு திட சென் பக்கலுள்ளதென்றுமாய், இவ்வஸ்துவைப் பாட்டளவும் ப்ரவ்ருத்தியான விவருடைய சேதநாக்ருதிக்கு விஷயமாகையால் முந்தின வஸ்துவே யிங்கு விஷயம். இத்தால் ஸபத்நீ சேதநவஸ்துக்களும் சொல்லுவாருடைய வக்ஷம் நிரஸ்தமாயிற்று. அதவா அகிலந சேதநாசேதநவானவ னிவனை உபாயானுஸாநத்திலே நிறுத்தினதும் ஸம்ப்ரேணமாயிற்று. இருத்தின தாம் இருத்தினேனென்பது ஸக்யாவிஷயமாகு மிப்படி யநுஷ்டிக்கைக் காகவித்தே. (தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா) நிலத்தேவராதியாக நித்யஸூரி கள் முதலாகவுள்ள வுயர்ந்தவர்கட் கெல்லாம் வ்ருத்தனானவனே. அவ் வருகானவனே யென்றபடி. ஸப்ரமாணம் 'தாமிந்த்ராத்யாஸ்ஸர்வே'தி. (விளங்குமித்யாதி)'ஸதாபஶ்யந்தி ஸூரய:' என்கிறபடியே எப்போதுமொக்க விளங்கா நிற்பதாய் நிரவதிக தேஜோரூபமாயிருக்கிற பரமபதத்திலே எழுந்தருளி யிருக்கிற அத்விதீயனே, (என்னுள்ள முன்னை யுகந்தே யுள்ளும்) அகவாயிலே அநுபவியா நின்றது, கீழ்ச்சொன்ன விஶேஷணங்க ளுடைய மித்தானும் பரமபதத்திலே எழுந்தருளியிருந்து ஆஸ்ரிதரை அநுபவிப்பிக்கிறாப் போலே தன்னையு மநுபவிப்பிக்க வநுபவித்த வென் னெஞ்சு மிகவும் ப்ரீதமாகா நின்றதென்கை. ௬

மூ— உகந்தேயுன்னை யுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பா ! லகந்தானமர்ந்தே யிடங்கொண்ட வமலா ! மிகுந்தானவன் மார்பகலமிருகூறா ! நகந்தாய் நரசிங்கமதாய வுருவே ! ௭

ஆ— (உகந்தே) என்னுள்ளே புகுந்தருளின வுன் னழகையும் செயலையுமென் னெஞ்சுகந்து கொண் டநுஸந்திக்க, இது காரணமாக நீமிகவும் ப்ரீதனாய், உன்னைக் காணப் பெறுமையாலே கலங்கின வென்னெஞ்சு தெளியும்படி. யென்னெஞ்சை யெற்றைக்கு மிடமாகக்கொண்டருளினாயென்கிறார். எ

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நரசிம்ஹ ப்ரத்யபிஜ்ஞைக்குத் தாத்பர்யம் (உன் னழகையு மென்று) என்னுள்ளே புகுந்தருளின வென்றது கீழ்ச்சொன்னதை யநுவதித்தபடி. மிகுந்தானவ னித்யபிஜ்ஞைக்குத் தாத்பர்யம் (செயலையுமென்று) உகந்தே யுள்ளுமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என் னெஞ்சித்யபிஜ்ஞையால்) இவ் வநுவாதத்துக் கபிப்ராய மருளிச்செய் (இது காரணமித்யபிஜ்ஞையால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யவனைக்காணப்பெற்றவ ரிப்பாட்டிலே யவன்தன் பக்கல் மிகவும்ப்ரீதனா யிருக்கும்படியைக்கொண்டாடுகிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமலாவென்கிறதற்குத்தாத்பர்யம் (உன்னைக்காண வித்யபிஜ்ஞையால்) என்னுள்ளத்தக மித்யபிஜ்ஞைக்குத் தாத்பர்யம் (என் னெஞ்சை யெற்றைக்கு மித்யபிஜ்ஞையால்.) * * * * * * * * *

இ—ப— எ * நரசிங்கமதாய - நரமும் ஸிம்ஹமுமாய் கலந்துவந்த விலக்ஷணமான, உருவே - ரூபத்தை யுடையவனே, மிகுந்தானவன் - மிக நின்றுள்ள தானவனுடைய, ப்ராதிகூல்யத்திலே யுங்கடனா யிருந்துள்ள ஹிரண்யாஸுரனுடைய வென்றபடி. தன்பக்கல் த்வேஷமொழிய மன்றிக்கே 'ஜாதிகோ தேவ தேவதம்' என்கிறபடியே தனக்கு மதுராத்மாவான ஸ்ரீப்ரஹ்லாதாழ்வானையிறே அவன் த்வேஷித்தது. மார்புகலம்- வக்ஷஸ்ஸினுடைய ப்ரதேசமானது, அதிவிஸ்தீர்ணமான வக்ஷஸ்ஸான தென்றபடி. இருகூறு நகந் தாய் - இரண்டு கூறும்படியான நகத்தை யுடையவனே, கூறுமென்கிறவிடத்தில் மகாரம் ஸம்ஹிதாபார லுப்தமா யிருக்கிறது. நகத்தை யுடையவன் நகத்தான், இச் சப்தத்தாலே ஸம்போதனைச்சொல்லும்போது நகத்தாயென்று ரூபம். நகத்தாயென்கிற சப்தம் நகந்தாயென்று மெல்லுச்சாரணமா யிருக்கிறது, இத் தைத் தமிழர் வல்லொற்று மெல்லொற்றா யிருக்கிறதென்பர்கள். ஹிரண்யவக்ஷஸ்ஸானது அபரிமிதமாம்படி பண்ணவல்ல நகங்களையுடையவனேயென்றுமட்டாமும் உகந்தே-ஸந்தோஷித்துக்கொண்டே, ஸவிகாரம ஸ்மரண வ்யவச்சேதவரம். ஸவ்யுத்தமும் ஸந்தோஷ யாதமா யென்றபடி. உன்னை- நிரதி சய போக்யனான வுன்னை, உள்ளும் - உள்ளாநிற்கிற, அநுஸந்தியா நிற்கிறவென்றபடி. எனனுள்ளத்து- என் நெஞ்சினுடைய, அகம்பாலகம்-அந்தர்ப்ரதேசத்தினுள்ளே, அகம்- உள்ளு, பால் - ஸாமம், ப்ரதே சமென்றபடி. இதுக்கு இடங்கொண்ட வென்கிறதோ டந்வயம். தான் - ஸ்வயமேவ, ப்ரீதிவாரவசானு யென்று தாத்பர்யம். அமர்ந்தே - ப்ரீதியுடனேய்க் கொண்டே, அவ்யாஜணத்தா லினி யொருநாளும் அபிபாதவனாயென்றபடி. இடங்கொண்ட - இருந்தருளினவனான, அமலா - நிர்மலனே, கலங்கின வென்

இ— எ * (உகந்தேயித்தி) அகந்தான் அமர்ந்தே இடங்கொண்ட வமலா - ஹ்ருதயே ஸ்வயம்ப்ரீத்யைவ ஸாதரம் ஸாதரமேவ ஸ்வீக்ருதவஸதே நிர்மல, மிகுந் தானவன் - ப்ரபலஸ்ய தானவஸ்ய, மார்பு அகலம் - விஸாலவக்ஷஸ்தலஸ்ய, இருகூறு நகந்தாய் - த்வைதீபாவஸாதந நகபாத, நரசிங்கமதாயவுருவே- ந்ருஸிம்ஹரூப விக்ரஹபாத, என் உள்ளத்து அகம்பால் - மத் சித்தாந்தர் ப்ரதேசே, உகந்தே உன்னை உள்ளும் - ஹ்ருஷ்டஸ்ஸந் த்வாம் அநுஸந்ததாம்யஹம். எ

பு— ஏழாம்பாட்டில், தூணிலே தோற்றி ப்ரஹ்லாதனுடைய வாதிஷையைத் தீர்த்தாப்போலே தம்மாதிஷை யைத் தீர்த்தபடியை யநுஸந்தித்தேற்றுகிறார். (உகந்தேயித்யாதி) நிரதிசயபோக்யனான வுன்னை யாக ரூபமாக வுகந்துகொண்டே அநுஸந்திக்கும், (என்னுள்ளத்து) ஏண்ணே கொண்ட சிந்தையை யுடைத் தான என் ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, (அகம்பா லகந்தான்) உள்ளுக்கு முள்ளே (அமர்ந்தே) தன்பேறாக ப்ரீதி விசேஷத்தைப் பண்ணி (இடங்கொண்ட) அவகாசமுள்ள விடமெங்கும் தானேயாம்படி நிறைந்த (அமலா) வேறொரு ப்ரயோஜநத்தையும் கணிசியாதே மாதாரமானவேறொருஸாதநத்தைப் பற்றவுமன்றிக்கே யிவ் விருப்புடையவனே. (மிகுந்தானவன்) ப்ராதிகூல்யத்திலே ஏளவில் நில்லாத தானவன், தன்னை யில்லை யென்கை யன்றிக்கே தன்னுயிர் நிலையிலே நலிந்தவன், 'ஜாதிகோ தேவ' என்னக் கடவதிறே. (மார் பித்யாதி) அகன்ற மார்பானது இரண்டு கூறும்படி பண்ணவல்ல நகத்தை யுடையவனே, நகத்தா யென்கிற வல்லொற்றை மெல்லொற்றாக்கிக் கிடக்கிறது. (நரசிங்கமதாயவுருவே) இரண்டு வடிவைக் கொள்வதே!

மூ— உருவாகியவாறு சமயங்கட்கெல்லாம் | பொருவாகிநின்றானவ
னெல்லாப் பொருட்கு | மருவாகியவாதியைத் தேவர்கட்கெ
ல்லாங் | கருவாகிய கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே ||அ||

ஆ— (உருவாகிய) வேதபாஹ்யரான ஷட்ஸமயங்களில் தான் புகாதபடி வர்ஜித்து, ஸர்வபூத ஸ்ருஷ்டனான தன்னை யெனக்குக் காட்டியருளினவனை, நான் காணவும் பெற்றே னென்கிறார். அ

எட்டாம்பாட்டு.

இ— அவனிதஜ்ஞத்துக்குத் தாத்பர்யம் (வேதாந்தாதிபால்) எல்லாப் பொருட்கு மருவாகிய வென்கிற தற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வகத்வாதிபால்) கண்ணனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தன்னையிதராதியால்) காணவு மென்கிற விடத்தில் ஸம்ஸ்த்தாலே மேற்சொன்ன ஸ்ரவணமனன த்யானமன்றிக்கே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றே னென்கிறாரென்று ஸமதிஸம்ஜ்ஞை. அந்த ஸ்ரவணமனனமே ப்ரத்யக்ஷ ஸமானாகாரமாய்த் தோற்றுகையாலே ஸாக்ஷாத்காரமும் பெற்றதாக வருளிச்செய்கிறாரென்று கருத்து. * *

இ—ம— நெஞ்சு தெளியும்படியாக வந்தருளினவனே யென்றபடி. இப்பாட்டிலனுடைய ஸங்க்ரஹ மாணத்தைச் சொல்லி யேத்துகிற ஸ்தோத்ரமாயிருக்கையாலே 'ப்ரஹ்மண்யதேவ' 'ஸ்ரீதவக்ஷஸ்' 'வேதாந்த வேத்ய' என்னுமாப்போலே கேவல ஸம்போதனமாய் முடிந்திருக்கிறது. ஏ

அ * உருவாகிய - சில பதார்த்தங்களான, உரு - பதார்த்தமும், ஸ்வாத வ்யுத்பத்தியில் விவையு மொரு பதார்த்தமென்று தோற்று நிற்கிறவையான வென்றபடி. ஆறு சமயங்கட் கெல்லாம் - ஷட்ஸமயங்கட்கெல்லாம், பாஹ்ய வைதிகாசார்ய வெளிப்ரஸித்த பாஷண்டராய் ஷட்ஸங்கத்தக்க னெல்லாருக்கும் (?) அவற்றில் தான் புகாதபடி வர்ஜித்து ... பொருவாகி நின்றான் - தடையாய் நின்றான், அவற்றில் தான் புகாதபடி வர்ஜித்தவற்றிற்கு மென்றபடி. எல்லாப் பொருட்கும் - ஸகல பதார்த்தங்களுக்கும், அருவாகிய - ஸூக்ஷ்மமான, அந்தர்யாமியா னென்றபடி. ஆதியை - ப்ரதான ஹேதுவை, தேவர்கட் கெல்லாம் - ப்ரஹ்மாதி தேவதைகளுக்கெல்லாம், கருவாகிய - காரணபூதனான, கரு - காரணம். கண்ணனை - ஸ்ரீக்ருஷ்ணனைக் தன்னைக் காட்டுகைக்காக க்ருஷ்ணனாயவதரித்தவனை, கண்டு கொண்டேனே - காணப் பெற்றேனே. அ

அ * (உருவாகியவிதி) உருவாகிய ஆறு சமயங்கட் கெல்லாம - ஸ்வயம்வ்யக்தமான ஷண்ணாம் ஸமயாநாம், பொருவாகி நின்றானவன்-ப்ரதிகூலனாய் நின்றவன், எல்லாப் பொருட்கு மருவாகிய - ஸர்வபதார்த்தங்களுக்கும் அந்தர்யாமியான, ஆதியை - ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கு காரணம், தேவர்கட்கெல்லாம் கருவாகிய கண்ணனை கண்டுகொண்டேனே - ஸ்ரீக்ருஷ்ணம் ஸாக்ஷாத்க்ருதவானஸ்மி: அ

ப— ஸர்வேச்வரனைக், இத்தாலவருடைய ப்ரதிஜ்ஞாஸங்கல்பத்திலே வந்துதோற்றுமவனாகையாலே தூணிலே தோற்றினாப்போலே வந்துதோற்றி, என ஹ்ருதயாவகாசமுள்ளிடமெங்கும் புகுந்து நின் றென்னை யநுபவிப்பித்தா னென்கிறார். ஸர்வத்ர "ஸர்வகம்ஹ்ருதயாவஸ்திதாய" இதி. எ

எட்டாம் பாட்டில், ஸகல பதார்த்தங்களுக்கு மஹாராஜாவாய், ப்ரஹ்மாதிகளுக்குக் காரணபூதனானவனைக் காணப் பெற்றேனென் றினியராகிறார். (உருவாகியவிதாதி) ஸ்வாத வ்யுத்பத்தியிலே ஒன்றுபோலேயிருக்கக் கடவதானவாஹ்யவாஹ்ய ஷட்ஸமயங்களுக்கெல்லாம, ஸமஸ்தத்துக்குப்புறம் பானதுக்கெல்லா மென்றபடி. ஸௌகதாதிகளுக்கு ஸம்ப்ரதாயஸ்வரூபத்தாலே விலக்ஷணமான ப்ரமாணத்தால் ஸ்வபாஹ்யங்களாயிற்று. பொருவென்று தடை. (பொருவாகி) அவற்றால் தன்னைத்தாங்கொண்டு உபாதாநகாரணத்தைத் தானில்லைசெய்யவொண்ணாதபடி ஸம்ருத்திஹேதுவாய் நின்றானவன். (எல்லாவிதாதி) ஸகல பதார்த்தங்களுக்கு மஹாராஜாவானவனும், (ஆதியை) நிபாதகத்தாலே ப்ரதானனுமானவனை, ப்ரஹ்மாதிதேவதைகளுக்கெல்லாம் காரணபூதனுமுள்ளவனை, (கண்ணனை)காயங்களிலே ஒன்றுக்குத் தான்காப்புமானவனை, ஸ்ரீதேவஸநாதனனவனை யென்றுமாம், (கண்டுகொண்டேனே) அவதாரத்துக்குப் பிற்பாடராயிருக்கக் கண்டுகொண்டேனென்கிறாரிறே. ப்ரதிஷ்டிதர்க்கென்றுங் காணலாம், அவதாரங்களுக்கிற்றுங் காணவொண்ணாத ஸமஸ்தர்களுக்கு, அத்தால் காணப்பெற்றே னென்கிறார். கண்ணனைக் கண்டுகொண்டேனே உதாஹ்ருதமிதுபோல "ஸ்வஜநஸம்ஸயெ" தத்வம். அ

மூ— கண்டுகொண்டென் கண்ணிணையாரக்களித்துப் । பண்டைவினை
யாயினபற்றோ டறுத்துத் । தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொன்
மாலைகள் சொன்னே । னண்டத்தமரர் பெருமானடியேனே ॥கூ॥

ஆ— (கண்டுகொண்டு)இப்படி கண்ணாரக்கண்டு கொண்டு, அவனை யேத்தவும்பெற்றேனென்கிறார்.கூ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— பாட்டுக்கு த்ருதீய வாக்யத்திலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இதுவே ஸங்கதியுமாயிற்று. * * * * * * * *

இ—ஸ— கூ * என் கண்ணிணை - காணக்கருதுமென் கண்ணென்று சொல்லப்பட்ட வென்னுடைய நேத்ரத்வயமும், இணை - யுகம். ஆர - த்ருப்தமாம்படியாக, கண்டு கொண்டு-ஸர்வேச்வரனைக் காணப் பெற்று, ந்யாயவிம்சதியி லருளிச்செய்தபடியே யோகஜப்ரத்யக்ஷஸாக்ஷாத்காரத்தாலே கண்களாலே காணக்குறையில்லை. உரையிற் சொன்னபடியே ஜ்ஞாநநேத்ரத்தாக நேத்ரத்வ மிதற்கு விவக்ஷிதமென்னவு மாம். களித்து - ஆநந்தித்து, பண்டை - ப்ராக்தநங்களான, வினையாயின - கர்மங்களா யிருக்கிறவைக ளெல்லாவற்றையும், வாஸநா ருசி ஸம்ஸர்க்கஜ கர்மஜாதங்களையு மென்றபடி. பற்றோடு - வாஸனை யோடே கூட, அறுத்து - ஒழித்து, அண்டத்து - ப்ரஹ்மாண்டத்தில், அமரர் - தேவர்களுக்கு, பெருமான் - ஸ்வாமியானவனுக்கு, க்ஷேத்ரஜ்ஞர்களுக்கு நிர்வாஹகரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு மீச்வரனா யிருக்கிறவனுக் கென்றபடி. அடியேன் - தாஸனானநான், அந்த ஸர்வேச்வரனாலே விசேஷேண விஷயீக்ருதனானநா னென்றபடி. தொண்டர்க்கு - ஸமவஸ்தானவரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு, தொண்டர் - பக்தர். அமுதுண்ண - அம்ருதம் போஜிக்கலாம்படியாக, நிரதிசய போக்யமா யநுபவிக்கலாம்படியாக வென்றபடி. சொல்மாலைகள் - ஸூக்திமாலைகளை, சொன்னேன் - சொல்லப் பெற்றேன். என்னளவேயன்றிக்கே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கு முபகாரனாகப் பெற்றே னென்றபடி. நானும் போகங்களை போஜித்து என் பரிகரமும் ஜீவித்து வருமாக் களுக்கும் விருந்திட வல்லனானே னென்னுமாப் போலே எம்பெருமானைக் கண்டு நானும் க்ருதார்த்தனாய் என்னுடைய கண்களும த்ருப்தங்களாய ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்கும் போக்யமாகு மாம்படி திவ்யஸூக்திகளைச் சொல்லப்பெறப்பெற்றே னென்கிறார். இது ஸர்வேச்வரன் தம்மைக் கடாக்ஷித் தருளினபடிகளைக் கொண்டாடுகிறபடி. கூ

ஓ— கூ * (கண்டுகொண்டிதி) என்கண இணை ஆர-மே நயநயுகளம் த்ருப்தியுக்தம் ஸவிதயா, கண்டு கொண்டு - த்ருஷ்ட்வா, களித்து - ஹ்ருஷ்டாத்மநா, பண்டைவினை யாயின பற்றோடறுத்து - ப்ராசீநம் கர்மஸஞ்சயம் ஸவாஸநம் சித்வா, அண்டத் தமரர் பெருமா னடியேன் - அண்டாஜஸுரநாதஸ்ய ப்ரஹ்மாதிதேவ சேஷிண: தாஸோஹம், தொண்டர்க் கமுதுண்ணச் சொல்மாலைகள் சொன்னேன் - ஸமவஸ்தாநாம் ஸுதாபாநஸமாஸ்வாதம் ஸூக்திமாலாம் ப்ரவிதவாநஸ்மி தஸ்யஹம்:. கூ

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில், தன்னை யநுபவிக்கப்பெறுவது அதற்குமேலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களுக்குபோக்யமா மாம்படி திருவாய்மொழி பாடவும் பெற்றே னென்கிறார். (கண்டுகொண் டித்யாதி) கண்ணிணையாரக் கண்டு கொண்டே னென்கிறார் கலியர் வயிறாரவுண்டே னென்னுமாப்போலே. [கலியர்-க்ஷுதார்த்தர்] தான் தந்த ஜ்ஞாநநேத்ரமே வைக்ஷ்யபத்துக்கும் போரும்படி காணப் பெற்றேன். (ஆரக் கண்டுகொண்டு களித்து) மறுகின நெஞ்சும் குளிர்ந்த ஹ்ருதயமாய் (பண்டையித்யாதி) இவ்வுகப்புக் கிடைச்சுவரான ப்ராக்தந கர்மங்களை ஸவாஸநமாகப் போக்கி (தொண்டரித்யாதி) என்னளவன்றிக்கே திவ்யதேசஸேவாமானங் களிலும் திவ்யமங்கள விக்ரஹமானங்களிலு மீடுபட்ட ரஸிகர்க்கு நிரதிசய போக்ய ரஸாயநமான ஸமவாசை ஸம்ப்ரதாயமாக அநுபவிக்கும்படியாக போக்யதமமா யிருந்துள்ள வாசிகமான அடிமையைப் பண்ணப்பெற்றேன், இத்தால் ததீயசேஷத்வ பர்யந்தமான பேற்றைப் பெற்றே னென்றபடி. பெற்றபேற்றின் கனமிருந்தபடியா லெனக்கிது தான்தோன்றியல்ல வென்கிறார். (அண்டத் தித்யாதி) ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கும் பரசேஷியான ஸர்வேச்வரனால் விஷயீக்ருதனாய் அவனுக் கடிமைப்பட் டிப்பேறுபெற்றே னென்றபடி. அதாஸ்யபாதவிப்ராயேணோக்தம் "ததைவாஸக்திமதே"தி.[ததா. ரூபஸக்திமதே வேதவ்யம்:] கூ

மூ— அடியானிவனென் றெனக்காருள்செய்யு ! நெடியானை நிறைபுகழஞ்
சிறைப்புள்ளின் ! கொடியானைக்குன்றாம லுலகமளந்த ! வடியானை

ஆ— (அடியானிவன்) பெரிய திருவடி தன் திருவடிகளில் செய்யும் வ்ருத்திக ளெல்லாவற்றையும், என்னையிட்டு நிர்வாஹகமாகச் செய்வித்துக்கொண் டருளினான். ஒருவனை

பத்தாம்பாட்டு

இ— நிறைபுகழித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (பெரிய வித்யாதியால்) வ்ருத்திக ளெல்லாவற்றையு மென்றது ஸகலகைங்கர்யங்களை யெல்லா மென்றபடி. பூர்வவாக்யத்துக்கு தாத்பர்யம் (என்னையிட்டித்யாதியால்) அதில் நிர்வாஹகமாக வென்றது குன்றாம லித்யாதிக்குத் தாத்பர்யமும், ஸ்வரூபமாகி லும்வரு தானின்றியே என்றபடி. பெரிய திருவடியை விஷயீகரித் தருளினாப்போலே யென்னையும் ஸகல கைங்கர்ய பாத்ரனாக விஷயீகரித் தருளினா னென்கிறாரென்று பட்டதாத்பர்யம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் ஸாத்விக கைங்கர்யமும் பண்ணப் பெற்றேனென்றவ ரிப்பாட்டிலே அவ்வள வன்றிக்கே ஸகல கைங்கர்ய பாத்ரனாக ஸ்வீகரிக்கப் பட்டேனென்று ஸந்துஷ்டராகிறாரென்று ஸூசிதமாகிறது. த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஒருவனை யித்யாதியால்.) * * * * * *

இ—ஶ— ௧௦ * நிறைபுகழ் - நிறைந்த புகழை யுடையவனை, புகழ் - கீர்த்தி, வாத்ஸல்யா ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதிகுண ப்ரதையை யுடையவனை யென்றபடி. அஞ்சிறை - அழகிய சிறையை யுடையவனை. சிறை - பக்ஷம், ஸாவணத்தை யென்றபடி. புள்ளின் - பக்ஷியினுடைய, ஸ்ரீ வைநதேயனுடைய வென்றபடி. அவனுக்கு ஸ்வாமியான வென்கை. கொடியானை - த்வஜத்தை யுடையவனை, அவனை விஷயீகரித்தாப்போலே என்னையும் விஷயீகரித்தா னென்கைக்காக த்ருஷ்டாந்தாபிப்ராயக மிவ் விசேஷணம். அடியா னிவ னென்று - நமக்கு தாஸபூத னிவனென்று, எனக்கு - ஸந்நிதிகனான வெனக்கு, ஆர் அருள் செய்யும் - வாத்ஸல்யா க்ருபையைப் பண்ணுமவனை, ஸகல கைங்கர்ய பாத்ரனாக்கி விஷயீகாரத்தைப் பண்ணுமவனை யென்றபடி. உபஸம்ஹாரத்தி லிப்படி யருளிச் செய்கையாலே ஸ்வாபதேசார்த்த மித்திருவாய் மொழிக்கு வ்ருத்திவாக்யமான மென் றுவாயருளிச் செய்தருளுவர். நெடியானை - பெரியவனை, இதுசெய்தது போராதென்று பின்னையும் உத்தரோத்தரம் க்ருபை செய்தருளும்படி ஸர்வஜ்ஞனை யென்றபடி. குன்றாமல்-குறையாமல், ஒருவ்யக்தியுங்குறையாமலென்றபடி. உலகளந்த-லோகங்களையளந்ததுகளான, அடியானை-திருவடிகளை யுடையவனைஸ்வாமியை,

ஓ— ௧௦ * (அடியானிதி) அடியான் இவன் என்று-தாஸோயமிதிக்ருத்வா, எனக்கு ஆர் அருள் செய்யும் நெடியானை - மஹ்யம் க்ருபாம் க்ருதவந்தம் ஸர்வேச்வரம், நிறைபுகழ் அஞ்சிறைப் புள்ளின் கொடியானை - வாத்ஸல்யா கீர்த்திமாலி ஸுந்தரபக்ஷ பக்ஷி த்வஜம், குன்றாமல் உலகம் அளந்த அடியானை - ஸர்வாவயவ ஸஹிதாஸ்ய பக்ஷபாதிநோ லோகாக்ராந்த பாதாரவிந்தம்,

ப— பத்தாம்பாட்டில், இப்படி யவனைப்பெற்ற க்ருதார்த்தனானேனென்கிறார். (அடியானித்யாதி) மேல் பண்ணப்புகுகிற வர்த்தமும் ப்ராப்தமென்று சொல்லுகைக்காக அடியா னென்றொரு பேரையிட்டாயிற் றுவகரித்தது. (எனக் காருள்செய்யும் நெடியானை) பெறுகிறவென் னளவிலே யன்றிக்கே தருகிற தன் னளவிலே தந்தான், தன்னளவுதா னென்னென்ன (நெடியானை) ஸர்வேச்வரனென்னு மித்தனை. (நிறை யித்யாதி) இதுதான் நான் இன்றிருந் தனுபவிக்க வேண்டியிருந்ததோ, கட்டிக்கொண் டிருக்கிற கொடியிலே தெரியாதோ, ஸமஸ்த கல்யாணகுண ப்ரதையையு முடையனாய் நிரதிசய போக்யமாய் ஸ்வரூபமான வேஷத்தை யுடையனான பெரிய திருவடியை த்வஜமாகவுடையவனை, பெரிய திருவடியை விஷயீகரித்தாப்போலே யென்னை விஷயீகரித்தவனை என்கை. என்கொண்டிப்படி விஷயீகரித்தானென்னில், (குன்றாம லித்யாதி) மானாமான நிரூபணம் பண்ணாதே யுளகளந்தவன் அடியானென்று தான் பேரிட்டவனை விஷயீகரிக்கத் தட்டுண்டோ வென்றபடி. ஓரடியும் குறையாமல் ஸர்வாப்பாப்தமாக அளந்துகொண்ட திருவடிகளை யுடையவனை.

மூ— யடைந்தடியேனுய்ந்தவாறே॥௧௦॥ஆருமதயானை யடர்த்தவன் றன்னைச்।
சேரூர்வயற் றென் குருகூர்ச் சடகோப । னூறே சொன்ன வோரா
யிரத்து ளிப்பத்து । மேறேதரும் வானவர்த மின்னுயிர்க்கே ॥௧௧॥

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— யாஶ்ரயித்து நா னுய்யும்படியே! யென்கிறார். ௧௦
(ஆருமதயானை) ப்ரதிகூல நிரஸநம் பண்ணினாப் போலே யென்னுடைய து:க்கத்தையெல்லாம் போக்கி யருளினவனைச் சொன்ன விப்பத்தும் வானவர்த மின்னுயிர்க் கேறுனவனைத் தரு மென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— ப்ரஸங்காதத்துக்குத் தார்ர் (ப்ரதிகூலநிரஸநாதிபால்.) * * * *

இ—ஸ—என்னை விஷயீகரித்தருளு மிடத்தில் கம்ஸாதிப்ரதிகூலநிரஸந ஸஹித ஸஜ்ஜநங்களுக்கும் த்ரிவிக்ரமாவதாரத்திலே வாணகத்தை ஸ்பர்ஶம் கொடுத் தருளினாப் போலே ப்ரதிகூலநிரஸநபூர்வகமாகவே விஷயீகரித் தருளினா னென்றிங்கே யநுஸந்தேயம். அடைந்து - ஆஶ்ரயித்து, அடியேன் - நிரதிஶயதாஸனான நான், உய்ந்த வாறே - உஜ்ஜீவித்த ப்ரகார மென்ன வாஶ்சர்யம், ஆறு- ப்ரகாரம், ஏகார மாஶ்சர்யத்யோதகம். ௧௦

௧௧ * ஆருமத - ஆர்ந்த மதத்தை யுடைத்தான, ஒருக்காலும் மட்டுப்படாத மதத்தை யுடைத்தான வென்றபடி. யானை - கஜத்தை, குவலயாபீடத்தை யென்றபடி. அடர்த்தவன் தன்னை - முறித்தவனை, தன்னை யென்று ஸ்வார்த்திகம். உக்தரீதிவிஶேஷ:. சேரூர்-நித்ய ஜல ஸம்ருத்தியாலே கலவயஸ்தானகமான கழனிகளாயுடைத்தான, வயல்-கழனிகளையுடைத்தான, தென்-ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன்- திரு நகரியை யுடையவரான ஆழ்வார், நூறே சொன்ன - நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான, ஸ்வயம் ப்ரணம் நம்மாழ்வார் ஸம்ப்ரதாயவைலக்ஷண்யம். ஒன்று நூறும் ஒன்றெண்பது மென்னாப்போலே சொல்லாதே எல்லாப் பத்துக்களும் நூறு நூறாகவே யருளிச்செய்ததான வென்றபடி. ராமாயண ஸாரதாதிகளில் காணுமவற்றின் ஸங்கம்போலே யளிப்பார்க் கெளிதாக நூறு நூறாக விருக்கிறவென்று கருத்து. ஓராயிரத்துள்- ஸங்கீர்த்தமான ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்தும்- இந்தப் பத்துப் பாட்டும், வானவர்தம்- நித்யஸூரிகளுடைய, தம் என்று ஸ்வார்த்திகம். இன்னுயிர்க்கு - போக்யமான ஸாத்ஸ்வரூபத்துக்கு,

ஒ—அடைந்துஅடியேன் உய்ந்தவாறே-ஆஶ்ரித்ய தாஸோஸ்மி ஸம்ஜீவந ப்ரகாரோ ஆஶ்சர்யம்:.௧௦
௧௧ * (ஆருமதயானையிதி) ஆரு மதயானை யடர்த்தவன் தன்னை-ஸ்திரமத குவலயாபீடாபஹம் ஹிம்ஸிதவந்தம் க்ருஷ்ணம், சேரூர் வயல் தென் குருகூர்ச் சடகோபன் - பக்வகலம ஸுந்தர க்ஷேத்ர ஸம்கோபந, நூறே சொன்ன ஓராயிரத்துள் - ஶதஶ: கதித விலக்ஷண ஸஹஸ்ர, இப்பத்தும் - ஏதத்தஶகம், வானவர்தம் இன்னுயிர்க்கு ஏறேதரும்-நித்யஸூரி போ

ப— (அடைந்து)அவனுடையதிருவடிகளை, அடைந்து-ஆஶ்ரயித்து, அவன்அடியானிவனென்று பேரிட்டதற்கு மடி யிவ்வாஶ்ரயணங் கிடீர். அது கொண்டே (அடியேனுய்ந்தவாறே) அடியேனுக் கிவ் வுஜ்ஜீவந ப்ரகாரம் ஸித்தது. பண்டே தனக்கு ஶேஷமான வஸ்துஸத்பாவத்துக் கித்தனை ப்ரயோஜந முண்டோ, த்ருதீய பாதாவிப்ராயேண 'ஸஹஸ்ரிகாநிபூநா'தித்யாக்தம். ௧௦

நிகமத்தில், இத் திருவாய்மொழி தன் போக்யதையாலே நித்யஸூரிகளுடைய ஹ்ருதயத்திலே சென்றேற நிற்குமென்கிறார். (ஆருமிதி) ஒருநாளும்மாறாத மதத்தையுடைய குவலயாபீடத்தை நிரஸித்தவனை, அத்தைப் போக்கினாப்போலே யென் விரோதியைப் போக்கினவனை, (சேருமிதி) அவ்வானையு மென் விரோதியும் திருநகரிவயலே யுழுவது நடுவதாக வொட்டாதே கிடந்ததுபோலே காணும். நூறு நூறாய்ச்சொன்ன வோராயிரத்து ளிப்பத்தும் (வானவர்த மின்னுயிர்க்கு) நித்யஸூரிக ளுடைய வுகந்த நெஞ்சிலே (ஏறேதரும்) சென்றேற நிற்கும், ஈக்ஷுக்ஷீர ஶர்க்கரையும் போலே உபயபூர்வரி

தீ—ஶ—ட்டே-ப்ரயோஜனனை வினைத்தானே, ஏறு-வாஹனமாயிங்கு ப்ரயோஜனவரம். ஸத்தாதி நிவர்த்தக ஹன ப்ரவர்த்தகனைத்தானே, ஸவாரணத்தாலே தத்விஷய ஜ்ஞாநப்ரவ்ருத்தி விகாதத்தையன்றே — தரும்-ப்ரவர்த்தித்தருளும், இத்தை ஸூசிப்பித்தவர்களுக் கதிமேஷ. கக

ஜீ · நம்பெருமாள் ஸ்ரீநாதஸ் தமேவ ஸ்ரீமதே ஸுந்தரராம நுஜ மஹா தேஶிகாய நம:.

ஒ— ஸ்ரீ ஸ்வஸ்ரேணஸ்வாதிநம்ஸமவஸஞ்ச்ர யஹ்ருதி ஸத்யா: ஸமவஸ்நாஸமஞ்ச்ரயஹ்ருதீதியாவக. கக

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீராஜராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— ஸ்வா மாகாநிற்குமென்றபடி. ப்யா- 'கைஷைஜம்' என்னும்படியே ஸமவஸ்ஸ்ரமான நித்யஸஹ ஸேகரக்கோன ஸம்வெஷ்ஷாரனைத் தரும. கக

ஸ்ரீஶைலகோவ பதிராஜ காந்தகேஶ நிமஸேஜ மஹாதேஶிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ ஸம்பத்குமார மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

(மையார் கருங்கண்ணி.)

ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா ஸ்வஜநஸ்வாமத்தா பவபுதோதாரணோத்ய
தேவாஸுராபக்ஷ்யஸ்மாரகேத்ர ரக்ஷஸிவதிதயா நாகிநாம்வ்ருத்தாவாக:|
ஸ்வக்ஷாமஹூத்மாவிதாயா ஸ்வஜநவஶதயா தத்ராவஸக்த்யவஸாநா
ஸ்வஸ்வாமிகாஷேப்ஸா ஜமத்வத்தி ஸுரிஸ்மர்தா ஶரணீரத்தராபி: ||௧௦௪||

(ஶ்ரீவத்ஸவக்ஷா:) கமல மலர்மேற் செய்யாள் திருமார்பினிற்சேர் திருமாலே-பெரிய பிராட்டியாரைத் திருமார்பிலேயுடையவனாகையாலும், (ஸ்வஜநஸ்வாமத்தா) கண்ணையுன்னை...கண்ணுதொழுவேன்-உகந்தஸ்வஸம்பந்த மானுப்போலே ஆஶ்ரிதருக்கு ஸ்வாமியானகையாலும், (பவபுதோதாரணோத்ய:) மழைக்கன்று குன்றமெடுத் தானிரைகாத்தாய் - இந்த்ரன் பசிக் கோபத்தாலே வர்ஷிக்க மலையையெடுத் துப்பஸுக்களை யிடையரையும் ரக்ஷிக்கையாலும், (தேவாஸுராபக்ஷ்யஸ்மாரகேத்ர:) வானவர் தானவர்க்கென்று மறிவரிய- தேவதைகளுக்கு மஸுரர்களுக்கு மென்று மொக்க வறிய வரியனாயிருக்கையாலும், (ரக்ஷஸிவதிதயா) அரியாய வம்மானை யிதுநீ-ஸர்வஸ்வாமியாகையாலும், (நாகிநாம்வ்ருத்தாவாக:) தேவர்கட்கெல்லாம் விருத்தா-அமரர்களுக்குத் தலைவனாயிருக்கையாலும், (ஸ்வக்ஷாமஹூத்மாவிதாயா:) உன்னுமென் னுள்ளத் தகம்பாலகத்தா னமர்ந்தே யிடங்கொண்ட- ஆஶ்ரிதருடைய ஹ்ருதயத்திலேவஸிக்கையாலும், (ஸ்வஜநவஶதயா) கண்ணனைக் கண்டு கொண்டேனே - அவர்களுக்கு வஶ்யனாகையாலும், (தத்ராவஸக்த்யவஸாநா) கண்டுகொண் டிருந்தேன் - அடியானிவ னிருந்தேன் - அதிலு மவர்களிட மத்யஸாயத்தாலே யவர்க ளபேக்ஷித்தபடியே க்ருபைபண்ணி க்ருதார்த்தராக்க வல்லனாகையாலும், எம்பெருமான் உடையவனாகையாலும், லோகமெல்லா முடைமையாகையாலும் இத்தை ஸ்வஸாமிதாவாஷிஸம்பந்தத்தாலே ரக்ஷித் தருளுகிறானென்று 'மையார் கருங்கண்ணி'யிலே மாறனருளிச்செய்தாரென்கிறார். ✻✻ ௧௦௪

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் பத்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

—:0:—

ஆ— (இன்னுயிர்ச்சேவலும்) இப்படியெம்பெருமானைப் ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே திருவுள்ளத்தாலே விசதமாக அநுஸந்தித்து, பாஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷத்திலே ப்ரவ்ருத்தராய், அது கைவாராமையாலே எம்பெருமானோடு கலந்து பிரிந்தாளொரு பிராட்டியைப் போலே அவஸந்நராய், அவளுடைய பாசுரத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். இப்பிராட்டி தான் எம்பெருமானைப்பிரிந்திருக்கிற ஸமயத்திலே சில குயில்களுடைய கூக்குரல்களைக் கேட்டுத் தனியே சிந்திக்கிறாள். எம்பெருமான் 'என்னை முடிக்க வேண்டும்' என்று கோலி, முடிக்குமிடத்தில் ஸவிஸ்லேஷத்தா லல்லது முடிக்க வொண்ணாமையாலே, விஸ்லேஷந்தான் ஸம்ஸ்லேஷத்தை யொழியக் கூடாமை யாலே, விஸ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஸ்லேஷித்துப், பின்னை விஸ்லேஷிப்பதுஞ் செய்து, 'இந்த விஸ்லேஷத்தாலும் முடியா தொழியிலோ' வென்னும் ஸங்கையாலே, 'ஸவிஸ்லேஷத்திலுங் கொடிதான

ஐந்தாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸஞ்சேஷ்டராயிருக்கிற வாழ்வா ரித்திருவாய்மொழியிலே விரஹிணியினுடைய பேச்சுக்களைப் பேசுகை பொருந்த மன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) ப்ரத்யக்ஷித்தாப்போலே ப்ரத்யக்ஷ விசதமாக அநுபவித்தவாறே பாஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷத்திலே அபேக்ஷை பிறந்ததென்று கருத்து. இப்பிராட்டி தான் ஸுஹ்ருத்வர்க்கங்களான கோகில ஸாரஸாதிகளைக் குறித்து 'என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுமோ' 'என்னுயி ரவன் கையதே' இத்யாதியாலே-என்னுயிரைவாங்கி யவனுக்குக்கொடுக்கைக்கு நீங்களுக் கித்தனை யத்நம் வேணுமோ வென்றும், என்னுயி ரவன்கையி லகப்பட்டதான பின்பு நீங்க ளதுக்கு யத்நம் பண்ணுகிறீர்களோ வென்றும், இப் படிகளிலே சில ஸம்போதநங்களைப் பேசுகை பொருந்த மன்றோவென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்பிராட்டிதானித்யாதியால்) இங்கு குயில்களைச்சொன்னது அன்றில் முதலானவைகளுக்கு முபலக்ஷணம். இப்படியாயிருக்க கோகிலஸந்நிதானத்தைக் கண்டாரென்ன சொன்னது முதற்பாட்டின் அவதாரிகையு மிதிலே தன்னுணர்விக்கைக்காக. இப்படி யிவ்வாக்யமும் முதற்பாட்டு தாத்பர்யத்துக் கன்றிக்கே யித்திருவாய்மொழிக்கு மவதாரிகை யென்னுமிடம் தனியே விந்நிக்கிறதென் றிங்கே வாக்யபேதம் பண்ணினதாலே தோற்றுகிறது. விஸ்லேஷிக்கிற ப்ரகாரமேதென்ன வருளிச்செய்கிறார் (எம்பெருமா னித்யாதியால்) ஒண்ணாமையாலே யென்கிறதுக் கநந்தரம் 'விஸ்லேஷத்தை யுண்டாக்கக் கோலி' யென் றத்யாஹரிப்பது. ஸம்ஸ்லேஷத்தை யத்யாஹரித்து 'ஒண்ணாமை யாலேயும் கூடாமை யாலேயும் விஸ்லேஷார்த்தமாக ஸம்ஸ்லேஷித்து' என்று யோஜிப்பது. ஸங்கையாலே யென்கிறதற்குப்போர விட்டா னென்கிறதோடே அந்வயம். போரவிட்டா னென்றது வரவிட்டானென்றபடி. விரஹார்த்தையான பிராட்டி தன்னாற்றாமையாலே ஊளிகங்களான பக்ஷ்யாதி பதார்த்தங்களைக் கண்டாகிலும்போது போக்க வேணுமென்று தன்னுத்யாநத்திலே யெழுந்தருள, அங்குள்ள கோகில ஸாரஸாதி பதார்த்தங்க ளெல்லா மிவளுக் காஸ்வாஸ ஹேதுவன்றிக்கே தங்களுடைய போகரஸஜ்ஞதமுகேந வுத்தீபகங்க

ஒ— ஏவம் பதார்த்ததர்சநே ஸ்வஸ்யா ஸ்வாஸம்பந்தவஸாஜ்ஜமத்ருக்ஷகத்வம் ஸமவதந்து 'ப்ராணவா தர்சிதவா தேவநிஷ தர்சிதவேந ஸம்ப்ரத்வ யோமா ஸுக்ஷ்மக்ஷ ஸஹவா த்ர்யவகாஜ நதாநீஷ்ருதா ஸசேதத்ர ! க்ருஷ்ணாதஜ்ஞஸாவாஸ் வாரவேதிதயா வெஸ்ராம்ஸம்ஸ்ருதாநா சவெயசேம் ஹ்ரீ ஸமாணமரிதேஸம் ஸ்வாரகம்ஸவத்தமத்ய' இத்யாக்ஷீத்ர ப்ராணவாதிமாநா நநாஸந்நாயவி ரஹவிஷு நாயிகாஸாவம்ப்ராப்ய விரஹவேதநா ஸந்ததகநாநாவாதிக தத்ர கோகிலாதீந்ப்ரதிவேதயதி.

ப— கீழ் 'தேவர்கட்கெல்லாங் கருவாகியகண்ணனைக் கண்டுகொண்டேன்' என்னும்படி வைசத்யம்பிறந்த வாறே பாஹ்ய ஸம்ஸ்லேஷத்தி லபேக்ஷை பிறந்தது. இவர்க் கின்னம் விடாயைப் பிறப்பித்து முகங்காட்டவேணுமென்று இவர் வைசத்யத்தை சடக்கெனத் தலைக்கட்டிற்றிலனீஸ்வரன். நினைத்தபோதே அவை சத்யம் பெருமையாலே தளர்ந்து, அவனோடு போலியான பதார்த்தங்களைக் கண்டு, அதுக ளவனுக்கு

ஈ— இன்னுயிர்ச்சேவலுநீரும்

ஆ— வென் ப்ராணங்களை யவனுடைய ஸந்நிதியிலே சொல்லி யவனை முடியுங்கோள்' என்று சொல்லி யிக் குயில்களைப் போகவிட்டா னென்று தன்னிலேயிருந்து, இக் குயில்களை நோக்கி

இ— னாகையாலே ஸஹாவ ஹோதாக்க ளாகையால் மிகவும் ஸஹ்ருதையாய், அத்தாலே யறிவு கலங்கி இக்கோகிலாதிகள் நம்மை நலிகைக்கு அவற்றோடே நமக்கொருபகைமையில்லாமையாலிதுக்குமூலமென்னென்று விசாரித்து ஸர்வேஶ்வரனாலே நம்மைநலிவிப்போது நம்மை ஸம்ஹரிக்கக் கோலி யிவற்றை யேவிட்டானாக வேணுமென் றிப்படி பந்தாவாக ஸங்கித்துச் சொல்லுகிறா ளாகையாலே யிது ஸங்கத மென்றதாயிற்று. இத்தால் ஸர்வஜ்ஞ ஸம்ஶ்லேஷம் பண்ணப்பெறாதே மிகவு மவஸன்னரான வாழ்வார் ஸகல ஸத்வாசார்யா ஸந்நிதாநத்தாலே ஸ்வரூபத்தைப் ப்ரவாஹமாக்கித் தரிக்கவேணுமென் றவற்றை யநுஸந்திக்கப்புக, அவையு மெல்லாம் 'ஜீவாதீம்ஸ்ப்ருஹம்' மித்யாதி ப்ரக்ரியையாலும் ஸத்வஸாரஸ்யாதிகளாலு மவனுக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு பின்னையும் வ்யஸநத்தை விளைப்பிக்க வவற்றாலே தாம் நலிவுபடுகிற படியை யிவ் வந்யாபதேஶத்தாலே பேசுகிறாரென்று கருத்து. என் ப்ராணங்களை யித்யாதியாலே ஸப்ராணஹரிஸ்ஸ்மாரணவ்யாஜமென்கிற ஸமஸ்தமா மித்திருவாய் மொழிக்கு வ்யுத்பாத்யமென்றுஸங்கதமாயிற்று *

இ—ஸ— ௧ * குயில் பேடைகாள் - கோகிலஸ்த்ரீகாள், பேடை - ஸ்த்ரீவசநம், ஸ்த்ரீஜநவெனக்கு ஸஜாதீயரான நீங்கள் ஸ்வஜந விஜாதீயனை யவனைப்போலே ஸாதக ராகலாமோவென்று கருத்து. இன்னுயிர் - ப்ரியதம ப்ராணங்களான, இன் - போக்யமும் பஹிஶ்சர ப்ராணன்கள்போலே யுங்களுக்குப் ப்ரியங்களுமாய் ஸஹாயபாரகங்களுமானவென்றபடி. விஶ்லேஷித்துப்போய் ஸாதக மாகாநின்ற சேவலைப்போலன்றிக்கே பஹிஶ்சர ப்ராணங்கள் போலே கண்வட்டத்திலே நின்று போக்யமாய் யாரகமுமான சேவலு முண்டாயிருப்பதே யென்று கருத்து. சேவலும் - பாதிவ்ரத பக்ஷிகளும், நீரும்- சேவல்

ஒ— ௧ * (இன்னுயிரி) என் குயில்பேடைகாள் - ஸஹஸஜாதீய கோகிலஸ்த்ரீஜநாஃ, இன்னுயிர்ச் சேவலும் நீரும் - பாக்ஷேஹஸ்ரு ப்ராணஸமதா ஸதாரோ பதயஞ,

ப— ஸ்மாரகமாய்நலிய வவற்றாலேநோவுபடுகிறபடியை யந்யாபதேஶத்தாலேபேசுகிறார்.' எம்பெருமானோடேகலந்துபிரிந்தாளொருபிராட்டி, தன்னுற்றமையாலே 'அவனோடேபோலியான பதார்த்தங்களைக்கண்டாகிலும் பரிப்போம்' என்று அவ்வாற்றமை கைக்கொடுக்க உத்யாநத்திலே புறப்பட, அங்குண்டானகுயில் மயில் தொடக்கமானவை யவனுடைய பேச்சுக்கும் வடிவுக்கும் ஸ்மாரகமாய் நலிய, "இவை நலிகைக்கடி யிவனே யாகவேணும், அவன் 'நம்மைமுடிக்கவேணும்' என்றுபார்த்தான், அதுக்குவாய்ப்பவிஶ்லேஷமென்று பார்த்தும் விஶ்லேஷமில்லை பொழியக் கூடாமையாலே கலந்து பிரிந்தான், பிரிந்ததிலும் நாம் முடியா திருந்தோம், பிரிந்து நோவுபட்டிருக்கிற ஸமயத்திலே 'நம்மோடு போலியான பதார்த்தங்களைக் காட்டி முடிப்போம்' என்று பார்த்துவிட்டா னத்தனை' என்றத்யவஸித்து, 'உங்களுக்கு நினைவிதுவாகில் பரிப்பெல்லாம் வேணுமோ' வென் றவற்றுக்கு வார்த்தை சொல்லி அவன் ஸம்ஸ்மரணத்தாலே வருந்தித் தலைக்கட்டுகிறதாக இருக்கிறது.

இப்படி நாலாந் திருவாய்மொழியான மையார் கருங்கண்ணியிலே ஸம்ஶ்லேஷ விஶ்லேஷத்தாலே யாழ்வாருடைய ஸமஸ்த ஸுகத்தை யுபபாதித்தருளி, மேல் ஸம்ஸ்ப்ருதநாம ஸப்ராணஹரிஸ்ஸ்மாரகங்களை யுபபாதித் தருளுகிறார். தத்ரோக்தம் "ப்ராணஹாரஸ்ருஷ்டஸ்மாரகபதார்த்த" இதி.

இதில் முதற்பாட்டில், சில குயில்களைக்குறித்து என்னைமுடிக்கைக்கு இத்தனை பரிப்புவேணுமோ வென்கிறார். (இன்னுயி ரித்யாதி) பிரிந்து படுகுலை யடிக்கும் சேவலைப்போலே யன்றிக்கே போக்யமுமாய் பேடைக்கு தாரகமுமா யிருக்கும் சேவலுமுண்டாகாதே'. (நீரும்) சேவலும் இன்னுயிரான நீரும்,

மூ— கூவிக்கொண்டிங் கெத்தனை | யென்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்
குயிற் பேடைகா | ளென்னுயிர்க்கண்ணபிரானை நீர்வரக்கூவுகிலீ |

ஆ— 'அவன் திருநாமங்களைச் சொல்லிக் கூவி என்னை நோவுசெய்யாதே கொள்ளுங்கோள், இங்கத்தனைக்கு விஷயமுண்டோ' என்ன, இக்குயில்கள் 'உன்னை நோவுசெய்கைக்காகவோ அவனைநாங்கள் கூவுகிறது' என்ன, அன்றாகில் அவனை வரக்கூவுகிறிகளோ, என்னை முடிக்கவிறே கூவுகிறது,

முதற்பாட்டு

இ— கூவிக்கொண்டு நோவமிழற்றேன் மினென் றநுபயித்துத் தார்+ர் (அவன் திருநாமங்களை யித்யாதி யால்) 'அருமாயன் பேரன்றிப் பேச்சிலள்' என்கிற தன் வாஸனையாலே, கோகிலங்கள் கூவுகிறதெல்லா மவன் திருநாமங்களையே கூவுகிறதாகத் தோற்றுகிற திவளுக்கென்று கருத்து. இங்கெத்தனை யென்கிற தற்குத் தார்+ர் (இங்கத்தனைக் கித்யாதியால்) தன்னை முடிக்கைக்காகக் கூவுகிறனவென்று தா னெண்ணின கோகிலங்களைக் குறித்து நீர்வாக் கூவுகிலீரென்கை பஶ்யஸக்த ப்ரதிஷேதமன்றோவென்ன வவ+ர் (இக்குயில்க ளித்யாதியால்) த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தார்+ர் (அன்றாகி லித்யாதியால்) சதுர்த்தவாக்யத்துக் குத்தார்+ர் (என்னை முடிக்கும்போ தித்யாதியால்.) * * * * * *

இ—ப— களுக்கு ஸஹஸ்ரப்ராணப்ரியைகளான நீங்களும், கூவிக்கொண்டு-அழைத்துக்கொண்டு, அவனுடைய திருநாமங்களைச்சொல்லியழையாநின்றுகொண்டென்றபடி. இதுக்குமிழற்றேன்மின்என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். என்னுயிர் - பண்டே விரஹ தசையான வென்னுடைய ப்ராணனானது, நோவ - வ்யதிதமாம்படியாக, மிழற்றேன்மின் - ப்ராணபஹரண கர்ஜிதத்தைப் பண்ணாதிருங்கோள், மிழற்றுகை - ப்ராணயத்தாலே கமேஸ்வராக்ஷ ஸ்வரஸஹிதமாக வார்த்தை சொல்லுகை. த்ரவ்யம் வருகிறதென்றால் அந்த வ்யாபாரத்தைத் தவிரவேண்டாவோ வென்று கருத்து. இங்கெத்தனை - இங்கே எவ்வளவு விஷய மிருக்கிறது' காணுங்க்கு த்ராணஸாகமும்போலே யன்றோ நா னுங்களுக் கென்றபடி. வார்த்தைகளைச்சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிற தென்னென் றவை ஸஜீத்தனவாக வெண்ணி உத்தரம் சொல்லுகிறாள் மேல். என்னுயிர் - எனக்குப் ப்ராணனை, எனக்குதாரகனானவனை என்றபடி. தாரகமானது ஸஹ்ஜதோறும் வ்யவஸ்திதமாயிறேயிருப்பது. பசுக்களுக்கு த்ருணம், மநுஷ்யர்களுக் கனம், தேவர்களுக் கம்ருதம், இவளுக்கு க்ருஷ்ணன். 'எல்லாங்கண்ணன்' இறே. கண்ண பிரானை-க்ருஷ்ணனாகிற வுபகாரகனை, க்ருஷ்ண யவதரித்துப் பெண்களுக்குத் தன்னை ஸுலபமாக்கின மஹோபகாரகனை யென்றபடி. நீர் - பெண்பிறந்தார்க்குப் ப்ரியவிஸ்லேஷத்தி லுண்டாம் வ்யஸனங்களை யறியும் நீங்கள், வரக் கூவுகிலீர் - வரும்படி அழைக்கிறீகோளில்லை,

ஒ— கூவிக்கொண்டு - ஸம்ஸ்லேஷாஸக்தம் ப்ரஹ்லாதஹ்லாதநம் க்ருத்வா, இங்கு - இஹஸ்தே, எத்தனை என் உயிர்நோவ - கியத்ஸம் மம ப்ராணபீடாயை, மிழற்றேல் - ஸம்ஸ்லேஷஸம்பம் மாகார்ஷ்ட, என்னுயிர் கண்ணபிரானை - மம ப்ராணஸ்தாபகம் க்ருஷ்ணமேஸ்வாஸ்ரயகாரகம், நீர்வரக் கூவுகிலீர் - ஆகமநாய யூயம் நாஹ்வயத, ப்ரஹ்லாதஹ்லாதநோத்ரம்,

ப— (கூவிக்கொண்டு) சேர்த்தியைக் காட்டி நலிகிறதுக்கு மேலே பேச்சாலும் நலிய வேணுமோ, ஸம்ஸ்லேஷாஸக்தமாக ப்ரஹ்லாதம் ஸம்ரம்பணம் பண்ணிக்கொண்டு (இங்கெத்தனை) இங் கத்தனை விஷயமுண்டோ. பிரிவாலே சென்றற்ற விதிலுங்கள் பாரிப்புக்கு விஷயமுண்டோ, 'ஸயிகம்ஸோமதேவா' என்னுமாப்போலே நலியா நின்றதாயிற்று. யதா: (இத்தனை யென்னுயிர் நோவமிழற்றேன்மின்) பிரிவிலே தளர்ந்திருக்கிற வென்னுயிர்நோவ மிகவும் ப்ராணகர்ஜிதத்தைப் பண்ணாதேகொள்ளுங்கோள் 'உயிர்நோவ' என்கையாலே உடல்பண்டே சென்றற்றதென்கை. ராமோஸம்போலே உயிரிலேபுக்கு வ்யாவிக்கவும் வற்றாயிற்றிந்த த்வநி. என்னுயி ரென்கையாலே இவைற்றின் பேச்சுக்கேட்கத் தளிர்க்குமவனில் வ்யாவ்ருத்தி. மிழற்றுகையாவது நிரம்பாமென்சொல். ஸம்ஸ்லேஷகமையில்சொல்லத்துடங்கித் தலைக்கட்டாத பேச்சுக்கள். (நோவமிழற்றேன்மின்) இப்பேச்சிவள் செவிப்படில் முடியுமென் றறிந்து பேசாதிருக்கவேண்டாவோ. (குயில்பேடைகாள்) விஜாதீயர் செய்வதை நீங்களும் செய்யவோ. (என்னுயிரித்யாதி) ஸர்வம் 'ப்ராணகாரதிதி' என்கனை வார்த்தைகளைச் சொல்லுமாப்போலே சொல்லுகிறதென்னென்றனவாகக்கொண்டு எனக்கு தாரகனை க்ருஷ்ணனை வரக் கூவுகிறிகோள். இவளுக்குதாரகாதிகளெல்லாங் கண்ணனிறே. (நீர்) ஸம்ஸ்லேஷத்தில் ரஸமறியும் நீங்கள் வ்யதிரேகத்தில் நோவுமறியவேண்டாவோ. (வரக்கூவுகிலீர்) நீங்க ளவன் முன்னேசென்று த்வநித்திகோளாகில் தானேசெல்லாமையை நினைத்துவாரானோ, அது செய்கிறிலிகோள்,

மூ— றென்னுயிர்கூவிக் கொடுப்பார்க்கு மித்தனைவேண்டுமோ? ககூ
இத்தனை வேண்டுவ தன்றந்தோ வன்றிற் பேடைகாள்!

ஆ— என்னை முடிக்கும்போ தித்தனை பாரிப்பு வேணுமோ வென்கிறாள்.
(இத்தனை) அன்றிற் பேடைகாள்!

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— இப்படி குயிலு மிவளுமாய்க்கூடி நீங்கள் கூவாதே யென்பது அவை பின்னையு முபரக் கூவுவதாய் ஸ்ரவணிக்கச் செய்தே நடுவே அன்றிலானது செவிவழியே நெருப்பையுருக்கிவார்த்தாப்போலே த்வநிக்கப் புரிந்து பார்த்து 'குயில்க ளமையாதோ நீங்களும் வேணுமோ' என்று அவற்றை நோக்கி சில வார்த்தைகள் சொல்லுகிறா ளென்று ஸங்கதி. அவனுக்கு கிங்கரர்களாகவும் தனக்கு வேறு கொடிகளாகவும் தான் நினைந்திருக்கிற வன்றில்களோடே வித்தக விவக்ஷையாலே யவன் பக்கல் குற்றம் சொல்லுகை யபிமத

இ—ப—அவனை யழைக்கவபேக்ஷையுண்டா யிருந்ததாகில் அவன் கண்முன்னே போயிறே கூவவேண்டுவது, அங்ஙனன்றிக்கே என்கண்முன்னே நின்றுகூவுகையாலே நீங்களென்னைமுடிக்கைக்காகவேகூவுகிறீகோ ளென்று கருத்து. என்னுயிர்-முன்பே விரஹாநலதக்தமான வென்னுடைய ப்ராணனை, கூவி-அழைத்து, ஸம்ஹரித்து என்றபடி. கொடுப்பார்க்கும் - அவன்கையிலே கொடுக்கப்பார்க்குமவர்களுக்கும், உபலம்பம் ப்ரபத்த பாஹ்யாஸ்ரயவேக்ஷை கதவஸ்தா ஸம்ஹரிதவ்யஸ்த தநாசுதம். இத்தனை வேண்டுமோ-இத்தனை ப்ரபத்தங்க ளவெகஷிதங்களோ, நீங்கள் இரட்டைங்களாய் வந்து நிற்கையு மவன் திருநாமங்களைக் கூவுகையும் ப்ராணபரித்யாகத்தைப் பண்ணுகையுமாகிற விவையெல்லாம் வேணுமோ, உங்களுடைய ஸந்நிதியமையாதோ வென்றபடி. க

உ ✽ அன்றிற் பேடைகாள் - ஸாரஸஜ்ஞாதீனீ, நீங்கள் ஸாரஸஜாதீயராயிருக்க கோகிலஜாதீயங்களிற் காட்டி உங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம் என்னை நலிகைக்கு, அவையிரண்டோடு மொத்திராநின்றீகோ ளென்றுகருத்து.

ஓ— ஸபலாயாஸம், தருவேபாயக நிதிஸாகஃ, என்னுயிர் கூவிக்கொடுப்பார்க்கும் இத்தனை வேண்டுமோ-ஸந்நிதிமாத்ரேணைவ ஜீவநக்ஷயஸம்பவாத் ப்ராணஹரணாய ஸ்வரூபேணாவஸ்தாநம் ப்ரயத்ந கௌசலம் ஸஞ்சிதம் ப்ராண ஸம்ஹாரஸ்ய அவஸ்தாபதேயம் ஸக்தவ்யவஸ்தாரவிபரீத கதவ்யஉதிஸாவஃ. க

உ ✽ (இத்தனை உதி) அன்றில் பேடைகாள் - க்ருதஜ்ஞாநமநாஃ,

ப— என்னைநலியவேண்டுவன செய்திகோளித்தனை, நானுமவனும் சேருகைக்கு வேண்டுவன செய்கிறீர்கோள். (என்னுயிரித்யாதி) இனிஎன்னைமுடிக்கையாயிருந்ததிறே யுங்களுக்குக்கருத்து. அதுக் கிப்பாரிப்பெல்லாம் வேணுமோ. என்னுயிரைவாங்கி யவன்கையில்கொடுப்பார்க்கு மிதெல்லாம்வேணுமோ. நீங்கள் சேர விருக்கையும் கலக்கைக் கதநந்தரம் நாமஸங்கீர்த்தனம் பண்ணுகையும் ப்ராணமஹத்வநிய மிதெல்லா மென்றபடி. க

இரண்டாம்பாட்டில், சிலவன்றில் பேடைகளைக் குறித்து உங்கள் சேவலும் நீங்களுமாய் ப்ராணபரிஹதங்களாலே நலிகிறதென் னென்கிறாள். (இத்தனையித்யாதி) குயில்களைப் பார்த்து 'இத்தனை வேணுமோ' வென்று நிர்க்கச்செய்தே, இடையிலே அன்றில்களி னுடைய த்வநி நலிய அப்பாசுரமே இவற்றுக்கும் சொல்லவேண்டும் படியிறே பிறந்த தசை, என்னை முடிக்கைக் கித்தனை பரிப்ரயத்தி வேண்டுவதன்று. மோராநேரம் வாலியும் போராநிற்கச் செய்தே நடுவே ஒளியம்பாகப் பெருமாள்விட்டாப்போலே குயில்கள் கூவ இவள் கூவாதே கொள்ளென்று நிற்கச்செய்தே நடுவே அன்றிலானது த்வநிக்கப் புரிந்து பார்த்து 'இவையே யமையாதோ நீங்களும் வேணுமோ' என்கிறாள். இவ ளிப்படி சொல்லச் செய்தேயும் த்வநிக்கத் தொடங்கிற்று. (அந்தோ) ஹானமென்ற வாயை யம்பாலே நிறைப்பாரைப் போலே உங்கள் படி. யிருந்தபடியென், ஐயோவென்கிறாள். (அன்றில்பேடைகாள்) க்ருதஜ்ஞாமநைநகாள்! குயில் பேடைகளிற் காட்டி உங்களுக்கு வாசி கண்டிலோம்

மூ— எத்தனைநீருநுஞ் சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர்!
வித்தகன்கோவிந்தன் மெய்யனல்லனொருவர்க்கு!

ஆ— நீருநுஞ் சேவலுங் கரைந்தேங்குதிர்; என்னுயிர் கூவிகொடுப்பார்க்கு மித்தனை வேண்டுவ தில்லை யென்றுசொல்ல; அவையும் 'உன்னோடுள்ள கலவியேயார்கமாயிருக்கிறவ னொருக்ஷணமுன்னைப் பிரியுமளவி லவனை யிங்ஙனேகொடுமைசொல்ல வேணுமோ, தானே வருகிறானிறே' என்ன; அவ னங்ஙனே ப்ரணயஸ்வபாவனைப் போலே யிருக்கு மத்தனைகாண், அவ னொருவர்க்கும் மெய்யாக ஸ்நேஹியல்லன்,

இ— மன்றோ வென்ன வவதார (அவையு மிதர்ஷியால்) அவையிப்படி கடூஸமாகச்சொல்லுகிறனவாக ஸங்கித்து அதுக் குத்தரம் சொல்லுகிறா ளென்று கருத்து. வித்தகன் கோவிந்த னென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அவனங்ஙனே யிதர்ஷியால்) மெய்யனல்ல னொருவர்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (அவனொருவர்க்கு மிதர்ஷியால்)

இ—ஸ— நாங்க ளென்னசெய்தோ மென்ன சொல்லுகிறாள். நீரும் - நாயக ஸாவத்தை யறிந்து ஸம்ஸ்லேஷம் கொடுக்கிற நீங்களும், நும் சேவலும் - உங்களுடைய ஸாவத்தை யறிந்து ஸம்ஸ்லேஷம் தருகிற வுங்களுடைய பார்ஸ்வவர்த்திகளும், எத்தனை - மிகவும், கரைந்து-பாஷ்பஸ்நேஹ பர்வை யாலே த்ரவீபூதர்களாய், ஏங்குதிர் - ஏங்காநிற்கிறீர்கோள், மநோதுக்கம் பண்ணா நின்றீர்கோ ளென்றபடி. விரஹதசையான வெனக் கிவையெல்லாம் தத்வ நாராவ வஸ்துக்களன்றோ வென்று கருத்து. இத்தனை வேண்டுவ தன்று- என் ப்ராணனை யபஹரித் தவனுக்குக் கொடுக்கைக்கு மித்தனை யாஸ்ரயஸாதனம் ஸ்வரூப ங்க ளபேக்ஷிதங்க ளன்று, நீங்களிது செய்யா தொழியவேணுமென்று உபநீயமாக யாசிக்கிறபடி. அந்தோ - அய்யோ, தானிப்படி யாசிகதுக்கொண்டு நிற்கச் செய்தேயும் ஜ்வலிக்கத் துடங்கினவாறே ஸரணமென்ற வாயை யம்புகளாலே நிறைப்பாரைப்போலே நீங்களித்தனை க்ரூரகர்மாக்க ளாகவேணு மோ எனறு கருத்தாலே அய்யோ வென்று சொல்லுகிறாள். க்ஷணமேகஜீவிதனானவனீஷத்விளம்பித்தவாறே அவனை எங்களைக்கொண் டுன்னை நலிகிறானாகச் சொல்லுகை யுசிதமோ வென்ன சொல்லுகிறாள். வித்தகன்- விஸ்மயநீயனான, ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸாரதியைப் போலேயிருந்து உபகாரனாகத் தக்க வாஸ்ரயபூதனான வென்றபடி. பிறர்களுக்கறிய வித்தகனா யிருந்தவனிப்போ தாஸ்ரிதர்க்கறிய வித்தகனானானென்றுகருத்து. கோவிந்தன் - மாடுகளைக் காத்து ரக்ஷித்த க்ருஷ்ணனானவன், இது உபலக்ஷணமாத்ரம். ரக்ஷகன் போலே யிருந்து வாதகனுமவ னென்றபடி. ஒருவர்க்கும் - அநுகூலரோடு ப்ரதிகூலரோடு வாசியற வொரு ஜநங்களுக்கும், மெய்யனல்லன்-ஸத்யஸந்தனல்லன், ஸத்யமான ஸ்நேஹத்தை யுடையவனல்லனென்றபடி.

ஒ— நீரும் நுஞ்சேவலும் - யதபணுபாஸ்ஹஸ்தபுராஸ, எத்தனைகரைந்து ஏங்குதிர் - கியதோவாராது ஸம்ஸ்லேஷாஸம பரிமிஸயஸம்ஸ்லோகாஸக, இத்தனை வேண்டுவ தன்று - வளநாவாதந்ந ஸம ஸ்லேஷ ப்ரவ்ருத்தி ஸபுவதாவேநா வேக்ஷிதத்வம்பு, அந்தோ உதிவெதெ. நதஸ்யாகம் நிரஹா ஸம்ஸ்லேஷா வேக்ஷாஸாவேலிகவ்யராயாஸபும் ஸமவதா ப்ரதிதாஸத்ய ஸம்ப்ரஸம் ஸ்வம் கார்ய உத்ரஸக்ரஹ, வித்தகன் கோவிந்தன் மெய்யனல்லன் ஒருவர்க்கும் - விஸ்மயநீய வெஷ்தோ மாவிந ஸ்வபுவிஷபெ விஸத்வாதீநஸவதி, ஸத்யஸாகர் வேஷ்ட ஷ்ளாயாஸபு தீப்ரஸ ஸ்வப்ர யோமா நபாக்ஷ;

ப— நாங்க ளென்செய்தோ மென்ன (நீரும் நும் சேவலு மெத்தனைகரைந் தேங்குதிர்) சேவலின் கருத்த றிந்து நடத்துகிறநீரும், உங்கள் கருத்தறிந்து நடத்துகிறசேவலும் எத்தனை ஸம்ஸ்லேஷரஸத்தாலே உள் ளழிந்து ஸப்திக்கிறீர்கோள். பிறரை நலிகைக்காகத் தந்தாமை யழித்துக்கொள்வாரு முண்டாகாதே! ப்ர ணயாரையில் தா னழிந்தமைதோற்றக் கலவாநின்றன. கலக்கும் ஸமயமோவிது, கலந்தால் தங்கள்உமை தோற்ற வாய்விட வேணுமோ. (வித்தகனிதர்ஷி) அவனொருக்ஷணம் விளம்பித்தானாகில், எங்களை யிட் டவன் நலிகிறானாகச் சொல்லவேணுமோ வென்ன; அவன்படிகளை யுள்புக்க வென்பக்கலிலே கேளுங்கோள் (வித்தகன்) உங்களைவாக் காட்டின விஸ்மயநீயன், (கோவிந்தன்) ஸவரக்ஷகன், இத்தால் ரக்ஷகனைப் போலேயிருந்து வாதகனுமவன் (மெய்யனல்ல னொருவர்க்கும்) அவன் காயமும் செய்யப் போர்ந்த வுங்களுக்கும்

மூ— மத்தநீயாமினியென்னுயிரவன்கையதே ! உ ! அவன்கையதேயெனதாருயி
ரன்றிற்பேடைகாள் ! எவஞ்சொல்லிநீர் குடைந்தாடுதிர்புடைசூழவே !

ஆ— ஆனபின்பு அவன்வருமென்றொரு பொருளுண்டோ, ஆனபின்பு என்னுயிரானது முடிந்ததன்றோ வென்கிறாள். உ

ஒ— இதுக்கு ஸ்ரீஸாரஸ்வதர் (ஆனபின் பிரகாசிபால) கார்யவாஞத்துக்குத்தர (ஆனபின் பிரகாசிபால்.) * * * * * * * * *

இ—ப— ப்ராணேஸ்வரப்ரியஸௌகே 'ந த்ருஜேபம்வந்தம்' என்று ராகவதாரம் போலே நினைத்திருந்தே சொன்னதுவோ வித்தை, பகலிராவக்குவது குபாஷமேடேனென் முபாஷமெடுப்பதாகையிறே யிவ்வவதாரத்துக்கு ஸ்வரூபம். இனி - இபபடி இவன் வனுகளை பொழிந்த பின்பு, என்னுயிர் - ஆத்மஸ்வரூபமான வென்னுடைய ப்ராணனானது, அவன் கையதே - அவனுக்குக் கரஸ்தமாயே, ஆமத்தனை யென்றுமதி கஷ்டியபயது. ஆபவிடு மத்தனை - அத்தனை யென்றது, உதார வ்யவஹாரம். ப்ராணனுக் கிறவொழிய வேறு கதியிலையென்றபடி. உ

௩ * அன்றில் பேடைகாள் - ஸாரஸஸ்த்ரீகாள், எனது - ஸ்வீயமான, ஆருயிர் - ஸம்பூ ப்ராணனானது, என்னுடைய ஸுக்ஷ்ம ப்ராணனு மென்றபடி. அவன் கையதே - அவனுக்கு கரஸ்தமாயே யிருக்கிறது, ஏகாரம ப்ரஸித்திஸம்பந்தமாதகம், காகுத்தனென்று லவனுடையப்ராணன் காகுனுடைய கையிலேயிறே யிருப்பது. இவ வஸ்துமங்களுக்கு வ்யாகுலமன்றோ வென்றபடி.

ஒ— அத்தனையாம்-தயாவத்வசி ஸ்வாயாஸம் பாஷக ப்ரவ்ருத்திஸம்பூதாக, இனி என் உயிர்அவன் கையதே - உதம்ப்ராணஸம்ஸ்தவை, ஆத்ம ஸ்ஜீவநாயரா நா ஸ்திஸாவ:. உ

௩ * (அவனிதி) அன்றிற் பேடைகாள - ஹேக்ரௌஞ்சா:, அவன் கையதே எனதாருயிர- ஸ்வீயஸ்வம்பு ப்ராணஸம்ஸமதவை, எவம் சொல்லி குடைந்து புடைசூழவே ஆடுதிர-பர்யுஷித உத்தீர்ய ஸந்தாஸ்த்ர யாஸ்யாஸ்த:ப்ரவிஸ்ய ஸ்தாபிஸரோஷணுாய,

ப— பொய்யே பாஷிப்பது. ராகவதாரம் போலேயோ நீங்களிவனை நினைத்திருக்கிறது. பகலை யிரவாக்குவது குபாஷமேடேனென் முபாஷமெடுப்பது முதலானதிறே இவ்வவதாரத்துக்கு ஸ்வரூபம். 'அவன் பொய்யனுகிலென் ! மெய்யனுகிலென் ! இருந்தபடி யிருக்குமத்தனை யன்றோ நாங்கள்' என்று துடங்கின வ்யவஸாயத்திலே முதிர்கின்றன. அதுகொண்டு சொல்லுகிறாள். (இனி யென்னுயி ரவன்கையதே யாமத்தனை) உக்தங் ஸ்வரூபத்தில் அவன் நினைவின்படியே யானபின்பு என்ப்ராணனவன்கைப் பட்டதாயிற்று. இனியென்னுடைய ரக்ஷணத்துக்கு உங்கள் கால்பிடிக்கவேண்டா, வித்தகனிதேசி ஒருவர்க்கு மிதுணாவிப்ரா பெனா 'ஸ்வதந்த்ர' மிதுர்லப்தம். உ

மூன்றும்பாட்டில், அவ்வன்றிற்பேடைகள்தன்னையே நிர்பவும் தன்செயலறுதியாலே யிரக்கிறாள். (அவன்கையதே எனதாருயிர்) என் ப்ராண னவன்கையதே, பிரதானமானால் ப்ராணங்கள் மாறுடி யன்றோ யிருப்பது, உங்களுக் கிதவ்யாகுலமோ? (அன்றிற் பேடைகாள்) ஸம்ஸ்லேஷமறிவார் பிரிந்தார் படுவது மறியவேண்டாவோ. (எவம்சொல்லி) ஏதேனும் சிலவற்றைச் சொல்லி, அவை சொல்லுகிற பாசுரஞ்சொல்லில் தன் வாய் வேம்போலே காணும். (நீர்குடைந்து) ஒன்றிலே யொன்றவகாஹித்து (ஆடுதிர்) பரிமாறுகின்றீர்கோள். (புடைசூழவே) சுற்றிலே ஸஞ்சரியா நின்றீர்கோள், செவியைப் புதைத்துப் பிழைப்பேனோ! கண்ணைப் புதைத்துப் பிழைப்பேனோ ! பாவியேன்! உங்கள் பாரிப்புக்கு விஷயமுண்டாகப் பெற்றதில்லை

மூ— தவஞ்செய்திலா வினையாட்டியே னுயிரிங் குண்டோ |
வெவஞ்சொல்லிநிற்றிர் நும் மேங்குகூக்குரல்கேட்டுமே ||௩||

ஆ— (அவன்கையதே) எம்பெருமானோடு கலந்து பரிமாறுகைக்கு ஸாமக்ரீஹீனையான வென்னுயிர் நும் மேங்கு கூக்குரல்கேட்டு மயங்கிக் கிடக்கச்செய்தே, அதின்மேலே யேதேனுஞ் சொல்லிக் கொண்டு என் குடைந்தாடுகிறீகோ ளென் னருகே நின்றென்கிறாள். ௩

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— தவஞ்செய்திலா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எம்பெருமானோடு கூடாமையால்) இங்குண்டோவெவஞ் சொல்லிநிற்றி ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (மயங்கி யிருக்கையால்) இத்தால் மிகவும் நோவுபட்ட வென்னைப் பீடியாதே கொள்ளுங்கோளென் றவ்வன்றில்களை மீளவும் பாதிக்கிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. அதீப வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஏதேனு மிருக்கையால்.) * * * * * *

ஈ—ஶ—தவம்-தபஸ்ஸை,செய்திலா-செய்த தில்லாதவளான,அவனோடு நிரந்தர ஸம்ஶ்லேஷம்பண்ணுகைக்கு ஸாமக்ரீபண்ணாதவளான் வென்றபடி. வினையாட்டியேன்-கர்மங்களையுடையவளான வென்னுடைய, உங்களாலே யிப்படி நலிவுபடும்படிக்கீடான தௌர்பாக்யங்களை யுடையவளானவென்னுடையவென்றபடி.உயிர்-ப்ராணனன்று, நும் - உங்களுடைய, ஏங்குகூக்குரல்-ஏங்காநின்றுள்ள கூக்குரலை,கூக்குரல்-ஶ்ரவணகடு த்வநி,ப்ரணயவாக்யத்தாலே மந்தீபவத்தாய் அதிதீவ்ரதரமாயிருக்கிற [illegible]யாக ஶ்ருதிமையென்றபடி. கேட்டும் - ஶ்ரவணம்பண்ணியும், அவிஶ்லேஷம் ப்ராணவ்ருத்தியினுடைய விஶ்லேஷ ஸம்ஹாரி [illegible]. இங்குண்டோ - என்பக்க லிருக்குமோ, அவஶமாய் விட்டதிறே என்றபடி. எவஞ்சொல்லி - எத்தைச்சொல்லி, நிற்றும் - நிற்போம், எந்த வசனத்தைச் சொல்லிக்கொண்டு பாதிக்கப் புகுகிறீரோ மென்றபடி. வாக்யத்தாலே சொல்லுகைக்கு மொரு அவலம்பந மில்லையென்று கருத்து. நீர் - நீங்கள், எவஞ்சொல்லி - ஏதேனுமொரு ப்ரணயகலஹோக்திகளைச் சொல்லிக்கொண்டு, குடைந்து - அவகாஹித்து ஶபத்தாலே யஸ்யாம் ஶரீரத்துக்குள்ளே ப்ரவேஶிப்பாரைப் போலே அதிதீவ்ர ஶப்தங்களை அதிதீவ்ர [illegible]வயவங்களுக்குள்ளே நுழைத்துக் கொண்டு,ஸம்ஶ்லேஷத்தைப்பண்ணியென்ற படி. புடை சூழவே - பார்ஶ்வமெல்லாம் வ்யாப்தமாம்படி யாகவே, புடை - பார்ஶ்வம், என்னுடைய பார்ஶ்வத்தைச் சுற்றிலு மென்றபடி. ஆடுதிர் - ஸஞ்சரியா நின்றீகோள், உங்களுடைய ப்ரணயகலஹ ஶப்த ஶ்ரவண [illegible]த்திலே நான் விஹ்வல ப்ராணையாயிருக்க அதின்மேலே யித்தனை ஸாஹஸ வேஷ்டிதங்களையு மென் கண்ணெதிரே செய்யவேணுமோ. தீனையான வென்பக்கல் தயைபண்ணி யிதைத் தவிர லாகாதோ வென்று கருத்து. ௩

ஒ— தவம்செய்திலா வினையாட்டியே னுயிர - [illegible] மந்தாகி ரஹிதாயா: பாபிஷ்டாயா மே ப்ராண:, இங்குண்டோ - அத்ரஶரீரே வர்த்ததே கிம், நும் ஏங்கு கூக்குரல்கேட்டும்-யுஷ்மாகம் ஸம்ஶ்லேஷ ஜநித ஹர்ஷ ஶப்தாந் ஶ்ருத்வாபி, எவஞ்சொல்லி நிற்றும் - கிம்வ்ருத்தாந்தம் உக்த்வா திஷ்டத, யுஷ்மாகம் ஸம்ஶ்லேஷ வ்ருத்தாந்த கதநேந ப்ராணா மம தேஹம் த்யக்ஷ்யந்தி:. ௩

ப— (தவம்செய்திலா வினையாட்டியேன்) அவனைப்போலே பிரிவுக்கா றியிருக்கும்படி ஸாமக்ரீ பண்ணாதேவிருக்கையானவென்னுடைய (உயிரிங்குண்டோ) அங்கேபோயிற்றிறே.வல்லடிக்காரருக்குவிளக் கேற்றிக்காட்டுமாப்போலே காணும் 'இங்குண்டோ' என்று காட்டுகிறபடி. (நும்மேங்குகூக்குரல்கேட்டும்) உங்கள் ஸம்ஶ்லேஷ ஜநித த்வநிகளைக் கேட்டும் (எவஞ்சொல்லி நிற்றும்) எந்த வ்ருத்தாந்தத்தைச் சொல்லி பாதிப்பது. பிரிவுக்கு பாதித்திருக்கிற முங்கள் த்வநிக்குப் பிழைக்க வல்லேனோ. 'நிஶம்ய ஸாரங்கிரஸ்ய ஸாரஸ்வரம் | [illegible]ஶோகஸ்ய [illegible]திஷ்யதி.' 'கொமீற்றுகல ப்ராணஸ்ய' [illegible] 'அவன்கையதே யென்றாருயி'ரிதரவ்யாக்யம். ௩

மூ— கூக்குரல் கேட்டு நங்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான் ।
மேற்கிளைக் கொள்ளேன்மி னீருநுஞ்சேவலுங் கோழிகாள் ।

ஆ— (கூக்குரல்) கோழிகாள்! நீரும் நம் சேவலும் மேன்மேலு மவனை யென் செய்யக் கூவுகிறீகோளென்ன; 'நாங்க ளவனை வரக் கூவுகிறோம்' என்று, அவை சொல்ல; அவன் வருகைக்குக் கூவுகிறீகோளாகில் அவன் வாராதொழிகிறதென்? ஆதலால் அவன் வரக் கூவுகிறீரல்லீர், என்னை முடிக்கைக்காகக் கூவுகிறீர்தானே,

நாலாம்பாட்டு.

இ— உங்களுடைய கூக்குரல் எனக்கு வாயகமாகா நிற்கிறதென்கை ப்ரகரணத்துக்குசிதமாயிருக்க வப்படிச் சொல்லாதே யித்தைக் கேட்டவன் வருகிறிலனென் றிப்படிச் சொல்லுகை யஸம்மத மன்றோ வென்ன; இதுக்குத் தாத்பர்யமும் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (கோழிகா ளித்யாதியால்) இத்தாலன் றிளோடு பேசா நிற்கச்செய்தே நடுவே மயூரங்கள் கேகாரவம் பண்ணினவாறே யவற்றைநோக்கி வார்த்தை சொல்லுகிறு ளென்று ஸமதிஸந்தித்தை. மேன்மேலுமென்றது உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி. இதுக்கு கூவுகிறீகோ ளென்கிறதோடே அந்வயம். ப்ரஸ்நவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவன் வருகைக் கித்யாதியால்) பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தம் (ஆதலா லித்யாதியால்)

இ—மூ— ௪ ஃ கோழிகாள் - மயில்காள், கோழியென்று மயிலுக்குப்பேர். மயூரஸ்த்ரீகளென்றபடி, இவையெல்லாம்ஸ்த்ரீவசநங்களிறே ஸம்போதித்தது. இப்பாட்டிலேயும் மேல்நீரும்நம்சேவலும்என்றுநிர்த்தேசிக்கிறதிறே. கூக்குரல் கேட்டு - கூவுகிற த்வநியைக்கேட்டு, இதுக்கு வெளிப்படா னென்கிறதோடே அந்வயம். மாயன்-ஆஸ்சர்யசேஷ்டிதனை, ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் ஸமயத்தில் மெய்போலே யிருக்கவல்ல வாஸ்சர்யசேஷ்டிதனென்றபடி. நம்கண்ணன் - வ்யவஸ்திதனை க்ருஷ்ணன், நம்மென்று வ்யவஸ்தி. வடயக்ஷவ்யவஸ்திபோலே ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸாதாரணனென்று வ்யவஸ்திதையுடையவனை க்ருஷ்ண னென்றபடி. வெளிப்படான் - ஆவிர்ப்பவியான், 'தாஸாமாவிரபூச்சௌரி' என்று ப்ரகாஸித்தாப் போலே ப்ரகாஸியா நிற்கிறு னில்லையென்றபடி. இத்தால் கோபிகளுக்குப் போலே யெனக்கு ஸம்ஸ்லேஷனுக்கொண்டே திரோஹிதனுயிருக்கிறுனென்று ஸூசிதம், நீரும்நம்சேவலும்-நீங்களுமுங்களுடைய பார்யாபக்ஷிகளும், மேல்கிளை-மேலான கிளையை, உச்சமான த்வநியையென்றபடி. கிளையென்று பக்ஷிஸமூஹத்துக்குப்பேர், ஆந்தை கிளைக் கூடிற் றென்றுக் கூவுதிறே. கொள்ளேல் மின்- கொள்ளா தொழியுங்கோள், செய்யாதொழியுங்கோளென் றபடி. உன் ப்ராணனை ரக்ஷிக்கைக்கு வந்த நாங்கள் கூவாதிருப்போமோ வென் றவற்றுக்குக் கருத்

ஓ— ௪ ஃ (கூக்குரலித்தி) கோழிகள் - மயூரஸ்த்ரீயோ நாம், காக்கோடாமந்நா ஐதிவாக்யம். கூக்குரல் கேட்டு - ஸவசீயம் வ்யாஹாரஸ்ந ஸ்ரவணம், நம்கண்ணன் மாயன் வெளிப்படான் - அஸ்மதஸ்வாமி ஆஸ்சர்யசேஷ்டித: க்ருஷ்ணோ நாயாதி, தஸ்ய ஸவசீயாஸ்நம் நமிஷ்டம் ஸாம நசிதிஸாவ:, நீரும் சேவலும் - யூயம் ஸததாராஸ்ச ஸா, மேல்கிளைக் கொள்ளேன் மின் - உபரிஜ்ஞம் ஸ்வரஸங்க்ரம நகாரத, வ்யபாஷாரிதிஸாவ:.

ப— நாலாம்பாட்டில், சில மயில்களைக் குறித்து நீங்க ளூமாகக்கூவி யென்னை நலியா நின்றிகோ ளென்கிறுள். (கூக்குரல்கேட்டும்) அவனிருந்த விடத்திலுங் கேழ்க்குமே நீங்க ளநேகந்நதமழைக்கிறகுரல். இத்தைக்கேட்டு வைத்தும், (நம்கண்ணன்) ஆஸ்ரிதஸுலபனென்கிற ப்ரஸித்தியுடையவன், ஸர்வஸ்வம் 'ஸுவ்ருத்தமாஸ்ரதி'. (மாயன்) ஆஸ்சர்யஸீலன், கலக்கிற ஸமயத்திலே மெய்போலே பரிமாறவல்லவன், (வெளிப்படான்) நாம் வெளிப்படா விடில் 'இடைப்பெண்பிள்ளை' என்று 'தாஸாமாவிரபூச்சௌரி'. என்னும்படி தோற்று கிறிலன். நம்சேவலும் நீரும், மேலானகிளை-உச்சமான த்வநியைப் பண்ணாதே.கொள்ளுங்கோள்.(கோழிகாள்) ஜீவயம் பண்ணுகைக்கொரு ஊதியாகவேணுமோ, கோழியென்கிறது மயிலை.

மூ— வாக்குமனமுங்கருமமுநமக்காங்கதே, யாக்கையுமாவியு மந்தரநின்
றுழலுமே ! ௪ ! அந்தரநின் றுழல்கின்ற யானுடைப் பூவைகாள் !

ஆ— முன்னமே யென்னுடைய ஸர்வ கரணங்களும் முடிந்தன, இனியென் செய்ய வருந்து கிறிகோள்! என்ன, கரணங்கள் முடிந்தன வாகி லுன்னுடைய பேச்சு மிச் சேஷ்டிதங்களுங் கூடுகிறபடி யெங்ஙனே யென்னில்; முடியச்செய்தே யென்னுடைய யாக்கையு மாவியும் நடுவே நின்று பழைய வாஸநாவாஸனையாலே யுழைக்கிறன வத்தனையென்கிறாள். ௪

(அந்தரநின்று) உங்களுக்கு நானென்ன வநிஷ்டம் பண்ணினேன்; நீங்கள் நடுவே நின்று

இ— த்ருதீயபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (முன்னமே யித்யாதியால்) வ்யாக்யாதார் (இனி யித்யாதியால்) வருந்து கிறிகோ ளென்றது வ்யாபாரப் படுகிறிகோ ளென்றபடி. அவற்றினுடைய கார்யத்தை ப்ரதி க்ஷேபிக்கைக்கு காலம் வராதத்தில் ஸஶரீர ப்ராணாநாவ்ருத்திகமந ஸமனந்தர நிவ்ருத்தி க்ரமையிலே பலமத மன்றோ வென்ன வவர் (கரணங்கள் முடிந்தனவாகி லித்யாதியால்) சதுர்த்தபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (முடியச்செய்தே யித்யாதியால்.) * * * * * * *

ஐந்தாம்பாட்டு.

அந்தாநின் றென்கிற விடத்தி லபிப்ரேதமாக மருளர் (உங்களுக் கித்யாதியால்) வக்தவ்யா ஶத்துக்குத் தாத்பர்யர் (நீங்க ளித்யாதியால்) மயில்களோடே வாதைப்படச் சொல்லா நிற்கச்செய்தே நடுவே தன்னுடைய பூவைகள் தானப்யஸிப்பித்த வவன் திருநாமங்களைச்சொல்லத் துடங்கினவாறே, 'நீங்களும் நலியவேணுமோ' என்று, அவற்றைநோக்கி வாதைப்படச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதிஸமுதாயத்தை.

இ-ஶ— தாகநினைத்து அதுக்குத்தரம் சொல்லுகிறாள். வாக்கும்-வாசிகஞ்சொல்வதும், வாசிகஞ்சொல்ல உபலக்ஷித ஸர்வவாஹ்ய கரணங்களு மென்றபடி. மனமும்- அந்தஃகரணமும், கருமமும்- கர்மமும், க்ரியாஸாதந மானஶரீரமு மென்றபடி. நமக்கு-விரஹாநலதஹ்யமானைகளான நமக்கு, ஆங்கதுவே- அங்கே சேர்ந்ததுவே, அவன் பக்கலிலே சேர்ந்துவிட்டதுவே யென்றபடி. ஆனாலுன்னுடைய விப்பேச்சும் சேஷ்டிதமு மெங்ஙனே யென்ன ; சொல்லுகிறாள். ஆக்கையு மாவியும் - ஶரீரமும் ப்ராணனும், ஶரீராவலக்ஷித ஸர்வகரணங்களு மென்றபடி. அந்தரம நின்று - அந்தராத்திலே நின்று, முடிந்து போகா நிற்கச்செய்தே நடுவே சிலபோது நின்றென்றபடி. உழலும் - யாதனைப்படா நிற்கிறது. ௪

௫ * அந்தரம் நின்று - அந்தராத்திலே நின்று, உங்களுக்கு நானொரு அநிஷ்டம்செய்யா திருக்க நடுவே நிஷ்காரணமாக ப்ராதிகூல்யத்தில் ப்ரவ்ருத்தர் என்றபடி- உழல்கின்ற - உழலா நிற்கிற, க்லேஶப்படா நிற்கிற வென்றபடி. இத்தனைக்கு ஸக்யமிங்கில்லா திருக்கச்செய்தே வ்ருதைவமே க்லேஶப் படா நிற்கிறவையான வென்கை. யானுடைப் பூவைகாள்-என்னுடைய ஶாரிகைகாள், பூவை- ஶாரிகை,

ஓ— ந நாஸ்த நஃஸ்வீயம் ப்ரவர்தமானேஹ உத்தரஶங்காஹ, வாக்கும் மனமும் கருமமும் நமக்கு ஆங்கதே - வாஙு நஃகாயவ்ரவாபார அஸ்மாகம் தஸ்மிந்நேவ, ஆக்கையும் ஆவியும் அந்தரம்நின்றுஉழலுமே- ஶரீரம்ப்ராணஶ்ச ஸமீரத்ர ஸஹிதா வாஸநாவஶாத்பரிஹ்யதே தத்ர ஸம்பூ:.

௫ * (ஆந்தாமிதி) அந்தரம் நின்று உழல்கின்ற யானுடைப் பூவைகாள்- வ்ருதா ஶாரிகா ஹே மதீயா ஶாரிகா: ஹேவக்ஷிவிஶேஷா:,

ப— மயில்கள் ஸர்வ கரணங்களையு மபஹரிக்க வந்தனவாகக்கொண்டு சொல்லுகிறாள். (வாக்கு மித்யாதி) நம்முடைய ஸர்வகரணங்களு மவன்பக்கலிலேயாயிற்று. இவையங்கேபோய் ஸ்ரீக்கவவனுக்கு பரிப்பரிதாய்வந்து முகங்காட்டுமென்று திருவுள்ளம். அங்கேயாகில் பேச்சும் சேஷ்டிதமுங் கூடினபடி யெங்ஙனேயென்ன (ஆக்கையித்யாதி) வ்ருஸந வாஸனையாலே ஶரீரமும் ப்ராணனும் நடுவே யுல மாறுகிற வித்தனை. ௪

ஐந்தாம்பாட்டில், தன்னினமாயிருந்து நலிகிற பூவைகளைக் குறித்து, அவன்தா னென்னை முடிக்கைக்கு நல்ல விரகு பார்த்தான், இனி யுங்களுக் கிங்கு விஷயமில்லை யென்கிறாள். (அந்தா மித்யாதி) உங்களுக்கு நலிய விஷய மன்றிக்கே யிருக்க நடுவேநின்று வ்ருதைவமே க்லேஶப்படுகிற வென்னுடைய பூவைகாள்

மூ— னுந்திறத்தேது மிடையில்லைகுழறேன்மினோ ! வித்திரஞாலங்கள்காட்டி யிவ் வேழுலகுங்கொண்ட ! நந்திருமார்வ னம் மாவியுண்ண நன்கெண்ணினான் ஙு॥

அ— அவன் திருநாமங்களைச்சொல்லியென்னைபாதியாதேகொள்ளுங்கோள்என்று பூவைகளைநோக்கிச் சொல்லி, பண்டிந்த லோகத்தைத் தனக்காக்கிக் கொள்ளுகைக்குச் சில பொய்செய்தாப் போலே என்னோடே கலந்து பரிமாறுகிறனாகத் தோற்றும்படி சில பொய்களைச் செய் தகன்று போனவிது, என்னை முடிக்கைக்கு நல்ல விரகுபார்த்தான், என்ன வதார்யனோ! என்று தன்னிலே நொந்துசொல்லுகிறாள். ஙு

இ— அபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பண்டிதரீதியால்) நம் திருமார்வ னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்(என் னோடேயிதரீதியால்) நம்மாவி யிதரீதிக்குத் தாத்பர்யம் (என்னை முடிக்கைக் கிதரீதியால்.) * *

இ—ஸ—வநுஷ்யப்ரவருஷகாரணங்களான கோகிலாதிகளைப்போல என்றிகவே, எனக்குஷம்பா யிருக்கிற நீங்களு மென்னை நலியலாமோ, நானுங்களை யெனக்கென் றபேக்ஷிக்கை வ்யர்த்தமாயிற்றே, ஸர்வேச்வரனும் என்னதேயிங்கு ஹவித்துவிட்டதோ வென்று கருத்து. நும்திறத்து-உங்கள் ஸம்பந்தத்தில், திறம் - ஸம்பந்தம். ஏதும் - ஸம்ஷத்தும், இடையில்லை - அவகாசமில்லை, இடை - அவகாசமாய் அவகாசத்தைக் காட்டுகிறது. உங்கள் ஸம்பந்த விஷயமாக வென்பக்க லிஷத்து மவகாசமில் லையென்றபடி. நீங்கள் ஸம்பந்தம் ஸம்பந்தங்களைப் கொண்டித்தனை பக்ஷம் பண்ணுகைக் கிங்கு அவகாசமில்லையென்று பொருள். குழறேன் மினோ - குழறு திருங்கோள், அவ்யக்தமாக வவன் திருநாமங்களைச் சொல்லா திருங்கோ ளென்றபடி. இந்திர ஞாலங்கள் - இந்த்ரஜாலங்களை, இந்த்ரஜாலங்கள் போலே மெய்யென் றுபிக்கும் படியாய் அதிவிசித்ரமான மாயவிரஹ வெஷிதாதிகளை யென்றபடி. காட்டி - ஸம்ஸாரிக்குக்காட்டி, ஏழுலகும்-ஸகலலோகங்களையும், கொண்ட - அபஹரித்தவனான, நம்-நம்முடைய வனான,நம்மோடுவலகலிஷித்திருப்போலேநம்மைவஞ்சித்தவனானவென்றபடி.திருமார்வன்-ஸ்ரீயப்பதி. நம்மாவி-நம்முடைய ப்ராணனை, உண்ண - முடிக்கைக்கு, நன்கு - நல்லவுபாயத்தை, எண்ணினான் - சிந்தித் தான். நாயிவளை விஸ்லேஷிக்க இவள் ப்ராணனை முடிக்கைக்கு நல்ல வுபாயமென்று சிந்தித்தா னென்றபடி. ஙு

ஓ— நும் திறத்து ஏதும் இடை இல்லை - யுஷ்மத்விஷயே ஸ்வல்பமபி அவகாசோ நாஸ்தி, குழ றேன் மினோ - அவ்யக்தமாகாது ஸ்வாரஸ்யபோக்யமாய்பேசாதேயுங்கள், இந்திர ஞாலங்கள் காட்டி-இந்த்ர ஜால ஸமான ஸ்வரூபவெஷிதாநிப்ரதர்ஸ்ய, இவ்வேழுலகும் கொண்ட - இமாந்ஸப்த லோகாந்ஸ்வீகரு தவாந், நம் திருமார்வன் - அஸ்மத்ஸ்வாமீ ஸ்ரீவக்ஷா:, நம் ஆவி உண்ண - அஸ்மத்ப்ராணாந் போக்தும், நன்கு எண்ணினான் - ஸம்யக் விசாரிதவாந், ஸபத்தோபாயம் ப்ராப்தம் ப்ரவகாரோ தொவிதஉகினவஸ். ஙு

ப — ஸாயாரணராயிருப்பார் செய்வதறை இவருக்கு ஷும்மாயிருப்பார் செய்யக்கடவதோ! அவனுமென்னு டையவனாகையிறே நலிக்கது. (நும் திறத்திதரீதி) உங்க ளிடையாட்டத்தி லென்னை நலிகைக்கவகாச மில்லை. (குழறேன்மினோ) அநநுஸ்ரூபமாக யஷ்டியாதே கொள்ளுங்கோள். அவன்தா னபிகரித்த காயத்திலே செகிழ நின்று ஞிலன்றோ நீங்க ளிப்படி முதிரநிற்க வேண்டுவது, அதுக் குங்களுக் கவ காசம் வைத்தானோ. (இந்திரஞாலங்கள்) இந்த்ரஜாலங்கள் போலே மெய்யென்று ஷ்ருபிக்கும்படி மாயா விரஹ வெஷிதங்களைக் காட்டி, இந்திர ஞாலமென்றும் பொய்யென்றும் வயஜ்யம். (இவ் வேழுலகுங் கொண்ட) பிறருடைய உஸ்வவ பவஹரிக்கப்புக் காவைர்களுக் கொன்றும் மொஷியாதபடி யபஹரி க்குமவன். (நம்திருமார்வன்) ப்ராணபிக்ஷத்தால் வந்த ப்ரவிஜியை யெனக்குக்காட்டி (நம்மாவி யுண்ண நன் கெண்ணினான்) நம்மை முடிக்கைக்கு நல்விரகு பார்த்தான், பிராட்டியோடே பழகிற்றும், அதைக் காட்டிக் கண்டையாக்கப்படுத்திக் கொள்ளுகைக்காக வத்தனை. ஸ்வா ப்ராணபியாயன்றுகிடிகோள். யதா:நம்மை முடிக்கப் பார்த்த பார்வை யழிக்கப் பார்த்தானென்று தன்னிலே நொந்து சொல்லுகிறு ளென்றுமாம். நந்திருமார்வ [illegible] 'ஸ்ரீவக்ஷாஸாமா' இதி. ஙு

மூ— நன்கெண்ணிநான்வளர்த்த சிறுகிளிப்பைதலே ! யின்குரனீ
மிழற்றேலென்னாருயிர்க்காகுத்த னின்செய்யவாயொக்கும்
வாயன் கண்ணன் கைகாலின ! னின்பசுஞ்சாம நிறத்தன்

ஆ— (நன்கெண்ணி) அவன் பிரிந்த தசையி லவன் திருநாமங்களையும் சொல்லாமைக் கன்றோ வுன்னை நான் வளர்த்தது, ஆனபின்பு, அவன் திருவடிவு போலே யிருக்கு முன் வடிவைக்காட்டி,

ஆறும்பாட்டு.

இ— நன்கெண்ணி நான் வளர்த்த வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவன் பிரிந்த விஶ்லேஷியால்) திருநாமங்களையு மென்கிறவிடத்தில் ஸ்வவிஷய - தால் ஸ்வரூபம் பண்ணுமைக்கு நா னுன்னைவளர்த்திருக்க, நீ யதனேயாவஸ்த்வாபப பண்ணாநின்றாய் கருத்து. ஸம்மதிஃ வசனாந்வ ஸஹாஸ்ர. இப்படி மேலே பாட்டுக்களிலு மூதிப்பது. நின்செய்ய விஶ்லேஷி நிரத்த விஶ்லேஷத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவன் திருவடிவிஶ்லேஷிடால்)

இ—ஸ— ௯ * நன்கெண்ணி - நல்லதை யெண்ணி, ஸம்ஶ்லேஷ தசையில் ததீயமான வஸித்ராதிகளை யெல்லாம் சொல்லுமையும் விஶ்லேஷ தசையி லவன திருநாமத்தையும் சொல்லாதே யெனக்குத் துணையா யிருக்கையுமாகிற நன்மையை உத்தேஶித் தென்றபடி. நான் வளர்த்த - ஸர்வகாலத்தை யானவன் பிள்ளைத் தானே வளர்க்குமாப்போலே யாத்ரீதவத்தா லன்றிக்கே நானே வளர்த்தான், மாத்ருஹிம்ஸையிலு ஸஹவதிப்பாருண்டோ வென்று கருத்து. சிறு-பாலவயஸ்கமான, கிளிப்பைதலே-ஸாக்ஷாத்ஸ்பே, பைதல் - பாலகம. இங்கு ஸாத்ஸவாப ஸாத்மான ஸாகமே யென்றபடி. பைதல் கிளியே யென்று மாறி யந்வயிக்கவுமாம். பாலமாளு முள்ள வயஸ்ஸுக்குத் தக்க வாக்கு வுளிவாகன்று மிக்கே யென்று கருத்து. நின் - உன்னுடைய, செய்ய வாயொக்கும்- காரணவஶநத்துக்கு ஸத்ருஶமாகா நிற்கிற, தஶரத நந்தனீயத்வரா யென்றபடி. வாயன் கண்ணன் கைகாலினன் - வசநநயந வாசங்களை யுடையவனை, வாயை யுடையவன் வாயன். கண்ணை யுடையவன் கண்ணன். காலை யுடையவன் காலினன். நின் - உன்னுடைய, பசுஞ்சாம - ஸீதஸ ஸ்ராமளமான பசுமை - சூத்ரமை. இங்கு ஸீதஸ்தைகைக் காட்டுகிறது. நிறத்தன் - காந்தி யுடையவனை. உன்னுடைய வசந காயகாந்திகள் ததீய விஶ்லேஷ வயவ காந்திஸாரங்களாய் கொண் டென்னை நலிகின்றன. ஓ ருடம்பிலே யெனக் கித்தனை ஸத்ருக்களைத் தேடிவைக்கலாமோ வென்று கருத்து. என் - எனக்கு, ஆருயிர் - ஸமரூப ப்ராணனை, ப்ராணனைப் போலே விஶ்லேஷத்தில் யசித்திருக்க வொண்ணுதபடி யிருக்கு மவனை வென்றபடி. 'தமாதர்க்குமகன் தன்னை யன்றி மற்றிலேன் தஞ்சமாக' வென்றிறே ஆழ்வாருடைய வசனமும். காகுத்தன் - காகுஸ்தவஸன்,

ஒ— ௯ * (நன்கிதி) என் ஆருயிர்- உதீயஸமரூ ப்ராணவஶதஃ, காகுத்தன்-காகுஸ்தஸ்ஸ, நின் செய்யவாயொக்கும் வாயன் - ஸ்வஶோணஸத்ஸ ஸமாநாஸ்ய, கண்ணன் - ஸுலலாமநயநஸ்யாஶீ, கைகாலினன்- ஸதீந ஹஸ்தபாதயுக்த, ப்ரஸம்ஸயாம உதாஸ், நின்பசுஞ் சாமநிறத்தன்-ஸ்வதீயஹோரஹ்மத்ஶ்ராமவர்ணஃ,

ப— ஆறும்பாட்டில், தன்தசையை யறியாதே திருநாமத்தைச் சொல்லுகிற கிளிப்பிள்ளையைக்குறித்து எனக்கஸஹ்யமான தசையிலே சொல்லவோ வுன்னை வளர்த்தது என்று, அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கிறாள். (நன்கெண்ணி) ~~நன்மையை யெண்ணி~~, திருநாமம் ஸாத்மிக்கும் தசையறிந்து சொல்லவு மஸஹ்யமான தசையில் தவிரவுமன்றோ வுன்னை வளர்த்தது. (நான்வளர்த்த) ஸர்வகாலத்தைகளைப் போலே யாயிற்று வளர்த்தது, நானுன்னை யாஶ்ரயிக்க வமையு மாகாதே ஸத்ருவா வாகைக்கு. (சிறுகிளிப்பைதலே) சிறுமைபருவம். பைதல்-வயஸ்ஸுக்குத்தக்க வாக்க மின்றிக்கே யிருக்கை. உன்பைதல்தனமிறே நலிகைக்கடி. (இன் குரல்) கூறியவே-யென்னுமாப்போலே. (நீமிழற்றேல்) நிறம்பா மென் சொல்லாலே யென்னை முடியாதே கொள், மேதாவயத்திலும் ப்ரவதிப்பா ருண்டோ! (என்னாருயிர்க்காகுத்தன்) விஶ்லேஷத்தில்யசிக்கை யரிதாம்படியிறே கிட்டினபோது பரிமாறிற்று. (நின் னிஶ்லேஷி) உன்னுடைய வாய் போலே யிருக்கும் வாயை யுடையவன் உன்னைப்போலே சிவந்தகண்ணையும் கையையும் திருவடிகளையு முடையவன். (நின்பசுஞ்சாம) உன்னுடைய குளிர்ந்த ஸ்ராமளமான நிறத்தையுடையவன். ஒரு உடம்பிலே இத்தனை பகை தேடிவைக்கலாமோ.

ஈ— கூட்டுண்டு நீங்கினான் ‖ கூ கூட்டுண்டு நீங்கிய கோலத்தாமரைக்கட்
செவ்வாய் । வாட்டமிலென் கருமாணிக்கங் கண்ணன் மாயன்போற் ।

ஆ— அதின்மேலே யவன் திருநாமங்களையுஞ் சொல்லி யென்னை நோவுசெய்யாதே கொள்ளா யென்று தன் கிளியைக்குறித்துச் சொல்லுகிறாள்.

(கூட்டுண்டு) என்னோடே கூட்டுண்டு நீங்கி, அதினாலொரு வாட்டமின்றியே ஸ்ரூபமான வழகை யுடையவனாய் ஸௌந்தர்யாதி விசிஷ்டனாய், ஸாக்ஷாத் கண்ணனைப்போலே யிருந்த, கூ

இ— இன்குரல் நீயிழற்றேலென்கிறதற்குக் காரணம் (அதின்மேலே யித்யாதியால்.) * *

ஏழாம்பாட்டு.

உபமேய ஸம்பந்தமான ஸௌலப்யத்திற்கு 'கோட்டிய வில்லோடு மின்னு' என்று விசேஷணம் சொன்னதால் உபமேயத்துக் கஷ்டகல்பமான வஸ்துத்தை யருளிச் (ஸௌந்தர்யாதியால்) யதா : கோலக் கண்ணனென் றநுபவித்து, கோல ஸாமுத்துக்குத் தாஸ்யமும் சொன்னதாகவுமாம. * * *

இ—ஸ— கூட்டுண்டு-ஸம்ச்லேஷத்தை யநுபவித்து, என்னோடு ஸம்ச்லேஷித் தென்றபடி. நீங்கினான்-விச்லேஷித்துப் போனான், அந்த விரஹதாபத்தாலே நான்கண் முத ஜீவிக்கையாயிராநின்றேனென்றபடி. நீ-அவ்வாபத்துக்குத் துணையாக காலஷேபிக்கிக இருந்த நீ, இன்குரல் - ஸௌகுமார்யமான கனுஷ்யுமையை, இன் - ஸௌகுமார்யம். மிழற்றேல் - மிழற்றாதே கொள், கமஸம்பந்த ஸாபல மருந்தாகச் சொல்லாதேகோள் யென்றபடி. இது என் காதுகளுக் கித் தசையிலே தப்புதாயவ ஸஹ்யம மென்றபடி. கூ

எ * கூட்டுண்டு - என்னோடே ஸம்ச்லேஷத்தை யநுபவித்து, நீங்கிய - நீங்கினவனாய், விச்லேஷித்துப் போனவனான வென்றபடி. வாட்டமில் - அதனா லொரு வாட்டமில்லாதவனான, மாயன் - ஆச்சர்யபூதனான, வசப்பத்திற் காட்டிலும் மதிசயித ஸௌந்தர்யாதிகளை யுடையவனான வென்றபடி. இதையே விவரிக்கிறார். கோலத் தாமரைக்கண் - ரமணீய தாமரை விசாலநயனான, கோலம் - ரமணீயம். கண்ணென்கிற விடத்தில் ணகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் டகாராதேசம். செவ்வாய்- சிவந்தவாயை யுடைய, என் கருமாணிக்கம்- விச்லேஷித்தாலு மெனக்கு மறக்க வொண்ணாதபடி நீலரத்தம்போலே நேத்ரஹாரி காந்தியையுடைய, என்- என்னுடையவனான, ஸம்ச்லேஷ தசையிலே கைகளைக்காலைப் பிடித்தெனக்கு மிகவும் ஸுலபனா யிருந்தவனான வென்றபடி. கண்ணன் போல் - க்ருஷ்ணனைப்போலே, கோலக் கண்ணன்போ லென் றநுபவித்த வக்த்தில் ஸௌந்தர்யாதி விசிஷ்டராய் விசிஷ்ட ஸல்லக்ஷணங்களான குணாங்களை யுடைய க்ருஷ்ணனைப்போலே யென்பது. கோலம்- அலங்காரம்.

ஒ— கூட்டுண்டு நீங்கினான் - ஸம்ச்லேஷம் ப்ராப்ய விச்லேஷ ஜாதா, நன்கு எண்ணி நான் வளர்த்த - அத்யந்த ஸ்நேஹ ஸம்வர்த்தித வாக்யே ப்ரவஸம்வதிப்தா, சிறுகிளிப் பைதலே - பாலஸுக, இன்குரல் நீமிழற்றேல் - மா மதுரஸ்வரம் ப்ரகுரு உதீர்ய.

எ * (கூட்டுண் டித்யாதி) கூட்டுண்டு நீங்கிய - ப்ராப்த ஸம்ச்லேஷம் ப்ராப்ய விச்லிஷ்டஸ்ய, கண்ணன் - க்ருஷ்ணஸ்ய, மாயன் - ஆச்சர்ய சேஷ்டிதஸ்ய, கோலத் தாமரைக்கண் - ரம்ய நீலாப்ஜ ஸத்ருச நயனஸ்ய, செவ்வாய் - ரக்தாதரஸ்ய, வாட்டமில் என் கருமாணிக்கம் - அதவஹ்யஸ்ய இந்த்ரநீலஸ்ய ஸத்ருசஸ்ய, போல் - ஸத்ருசம்,

ப— (கூட்டுண்டு நீங்கினான்) கலந்து என வ்ருத்தியை யறிந்து வைத்துப் பிரிந்தான். அவன் கூடவிருந்தாலன்றோ வுன்படிக ளநுபவிக்கலாமா யிருப்பது. தனி யிருப்பில் கலிவாராவணாதிக ளன்றோ, ஆநந்தமும் நலிவாரோ. காருத்த னிமித்தம் 'ஸ்வாகதம் ஜநநா'தி.

ஏழாம்பாட்டில், அவன் வடிவுக்குப் போலியான ஸௌஸாலையைக் கண்டு, உன்கள்வடிவைக்காட்டி யென்னை முடியாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள். (கூட்டுண் டித்யாதி) ஸம்ச்லேஷரஸத்தை யநுபவித்துப்பிரிந்த தசையிலுள்ள வவஸ்தையைப் பாருங்கோள். (கோலவித்யாதி) அழகிய தாமரை போலே யிருக்கிற கண்களையும் சிவந்த திருவதரத்தையு முடையனாய், (என்கண்ணன்)ஸம்ச்லேஷ தசையிலே யெனக்கு ஸுலபனானவன். பிரிந்து (வாட்டமிலென்கருமாணிக்கம்) இதென்ன புகர்தான், இதென்னகுரூர்த்திதான், 'மேநவஸம்ஸாரஹேமகாநு' என்று, அவனிருக்க, அரைக்ஷணம் தாழ்த்தா னென்று இவ்வாதைத்தைப் சொல்லுகிறாள். (கண்ணன் மாயன் போல்) ஆச்சர்ய ஸுந்தரனான க்ருஷ்ணனைப்போலே யிருந்துள்ள

மூ— கோட்டியவில்லொடு மின்னுமேகக் குழாங்கள்காள் !
காட்டேன்மின் னும் முருவென்னுயிர்க்கதுகாலனேஎ॥
உயிர்க் கதுகால னென்றும் மையானிரந் தேற்கு

ஆ— கோட்டிய வில்லொடு மின்னுமேகக் குழாங்கள்காள், இந்த ஸ்வஸநத்தின் மேலே காட்டேன் மின்றம்முரு, என்னுயிர்க்கதுகாலனென்கிறாள். எ

(உயிர்க்கது) கண்ணனுடைய திருநாமங்களைச் சொல்லில் நான் முடிவன், அவற்றைச் சொல்லா தொழிய வேணும என்று, உங்களை நா னிரக்க,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— உயிர்க்கது காலனென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (கண்ணனுடைய வித்யாதியால்) இதில் ஸங்காரசாத் மதாத்பர்யம் (அவற்றை யித்யாதியால்) என்றும்மை யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (என றுங்களை யித்யாதியால்)

இ—ஙா— கோட்டிய வில்லொடு - வளைந்திருக்கிற யநுஸ்ஸோடே, கோட்டியது - வளைந்தது. மின்னு - மின்னுகின்றுள்ள, இந்த்ரயநுஸ்ஸையும் ஸௌதாமிநீ லதைகளையு முடையவையான வென்றபடி. மேகக் குழாங்கள் காள் - மேகவ்ருந்தங்காள், குழாம் - வ்ருந்தம். நும்முரு- உங்களுடைய ரூபத்தை, காட்டேன்மின்- எனக்குக் காட்டா திருங்கோள். ஏனெனில்; அது-அந்த ரூபமானது, ஸ்யாமளமான அவன் திருமேனிக்கு ஸத்ருசமான வுங்களுடைய ரூபமான தென்றபடி. மேகங்களுடைய வடிவைப் பார்க்க மாட்டாதே பராங்முகையா யிருந்து 'அது' என்று பரோக்ஷமாக நிர்தேசிக்கிறாள். என்னுயிர்க்கு - விரஹஜ்வர தப்தையான வென்னுடைய ப்ராணனுக்கு, காலன் - ம்ருத்யு. அத்தைக் கண்டா லென் ப்ராணனானது விரஹாக்நியாலே பஸ்மீபூதமாய் விடுமென்றபடி. எ

அ * குயில் பைதல்காள் - கோகில பாலகங்காள், பைதல் - பாலகம். உங்கள் பால்யத்தை யென் ப்ராணன விஷயத்திலே காட்டி விட்டீரோ வென்று கருத்தாலே பாலங்க ளென்கிறாள். அதுக் அநத திருநாமமானது, உயிர்க்கு - என் ப்ராணனுக்கு, கால னென்று - ம்ருத்யுவென்று சொல்லி, வீவில் சிறகேசர மன்றிக்கே ஸம்ஹரித்தே விடுமென்று சொல்லி யென்றபடி. உமமை - நீங்களாகப் ப்ரார்த்தித்து என் காயபும் செய்யக் கடவீர்களான வுங்களை, யா னிரந்தேற்கு - நானுக யாசித்த

ஒ— கோட்டிய வில்லொடு - நமிதேந்த்ரசாபேந ஸஹிதயா, மின்னு - ஸூவர்ணம், மேககுழாங்கள் காள் - ஹே மேகஸமூஹாஃ, நும்முரு காட்டேன் மின் - பவத்ரூபம் நப்ரதர்ஸயத. என்னுயிர்க்கு அதுகாலனே - ஸமவர்ண ஸோ நதயா பவத்ரூபம் மத்ப்ராணஸ்ய ம்ருத்யு:. கதஸத்ருஸவஸ்துதர்ஸனம் பவத்ரூபம் நப்ரதர்ஸநீய மிதிபாவ:. எ

அ * (உயிர்க்கிதி) உயிர்க்கு அது காலன் என்று - மத்ப்ராணஸ்ய ஸ்வநாமம் ம்ருத்யுரிதி, உம்மை யான் இரந்தேற்கு-யாசிதவத்ய மஹ்யம்,

ப— (கோட்டிய வித்யாதி) வளைத்த விலலோடே கூடி மின்னுகின்றுள்ள மேகஸமூஹங்காள், ம்ருத்யு ஸத்ருசமான வுங்கள் வடிவைக் காட்டாதே கொள்ளுங்கோள். அவ்வடிவைக் கொண்டு அகல விருந்தவனோடு உங்களோடு வாசி யில்லையா யிருந்தது. அது என்னென்னில்; (என்னுயிர்க் கதுகாலனே) விரஹம் தினறு பண்டே தற்பற்ற வென் ப்ராணனுக்கு ம்ருத்யுவானது. [தற்பறுகை - பலமற்றுப் போகை.] குழாங்கள்காள் காட்டேன்மின் நுமமுரு என்று வைத்தும் 'அது' என்கிறது காணமாட்டாமை முகத்தை மாறவைத்துச் சொல்லுகிறாள், கருமாணிக்க மிதேத்யத்ரோக்தம் 'நீலாப்ரஸமாகாமதேஹ'மிதி. எ

எட்டாம்பாட்டில், சிலகுயில்களைக் குறித்து, திருநாமம் சொல்ல வேண்டா வென்று நானிரக்க அவற்றையே சொல்லி நலிந்தீர்கோள், உங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநம் பெற்றேனென்கிறாள். (உயிர்க் கித்யாதி) தோற்புரை போமதன்று, அதுவென்கிறாள் தன்வாயாலே சொல்ல மாட்டாமையாலே. (கால னென்று) கேவலம் நலிகையே யன்றிக்கே முடிக்குமென்று. (உம்மை) இரந்தென்காயபும் செய்யுமுங்களை (நான்) உங்களுக்கு மறுக்க வொண்ணாதபடி ஜநநியான நான். (இரந்தேற்கு) உங்களை நியமித்தேனோ, என் செல்லாமையாலே ப்ராணப்புகுந்த வென்க்கு.

மூ— நீர்! குயிற்பைதல்காள் கண்ணன் நாமமே குழறிக்கொன்றீர்! தயிர்ப் பழஞ் சோற்
றொடு பாலடிசிலுந்தந்து சொற்! பயிற்றிய நல்வள மூட்டினீர்பண்புடையீரே! ௮

ஆ— பின்னையு மவற்றையே சொல்லிக்கொன்றீர்கோள், நானுங்களை வளர்த்த ப்ரயோஜநமழகிதாகப் பெற்றேனென்று தன் குயில்களை பின்னுதாகிறாள். ௮

இ— உத்தாரஜாதத்துக்கு தாத்பர்யம் (நானுங்களை யிதர்த்ரிஷியால்) முதற்பாட்டிலே வநகோகிலங்களைக் குறித்துச் சொன்னாள், இங்கே தான் வளர்த்த குயில்களைச் சொல்லுகிறாளாகையாலே வாநராத்ரியில்லையென்று கருத்து. இன்னுதாகிறாளென்றது வெறுக்கிறாளென்றபடி. * * *

இ—ஶ— வெனக்கு, டாவென்றது ஶாதாகவஶாவேந வஸ்துஸித்தவத்தைக் காட்டாநின்று கொண்டு மறக்கவொண்ணாமையை த்யோதிப்பிக்கிறது. நீங்களாகச் செய்யவேண்டியகார்யத்தை நாந்தானே பாவித்தவெனக்கு என்றபடி. அவன் திருநாமங்கள் என் ப்ராணனுக்கு ஶீதலங்களாகையாலே அவற்றை நீங்கள் சொல்லாதொழிய வேணுமென்று பாவித்த வெனக்கென்று வ்யாக்யாநம். ஶாதாவாகையாலே நிபீக்கலாயிருக்கச்செய்தேயு முங்களை ஶரணம் புகுந்தவளான வெனக்கென்று பாவநவஶ ப்ரயோமத்துக்குத் தாத்பர்யம். இதுக்கு குழறி என்கிறதோடே ஸங்கதம், எனக்குக் குழறி என்றது என்னைக் குறித்துக் குழறி என்றபடி. நீர்-நிர்பாக்யர்களான நீங்கள், கண்ணன் நாமமே-க்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களையே, வளங்காரத்தால் நானெத்தைப்ரதிஷேதித்தேன், அத்தனையே என்றபடி. குழறி - கவர்த்த ஶப்தமாகச் சொல்லி, கொன்றீர்-என்னைக் கொன்றீர்கோள், நிர்பாக்யரான நீங்கள் ஶரணாகதவாதகரானீர்கோளென்று வ்யாக்யாநம். தயிர் பழம் சோற்றொடு-தயிரும் ஸாதநமான ஸாத்தோடே, பாலடிசிலும் - க்ஷீராந்நமும், உங்கள் வாஸஸ்தக் கதாமானமாக ப்ராதகாலத்திலே தயிரும் ஸாதநமும் மற்றகாலத்துக்கு க்ஷீராந்நமுமாகவிப்படி தத்தவஸரங்களுக் குசிதங்களான வஸ்துக்களையெல்லாமென்றபடி. தந்து - உங்களுக்குக் கொடுத்து, சொல் பயிற்றிய - சொல்லுகளைப் பயிலப்பண்ணினதுக்கு, பயிலுகை - அப்யாஸம் பண்ணுகை. அவன் திருநாமங்களாகிற சொல்லுகளை அப்யஸிப்பித்ததுக்கு என்றபடி. அப்யஸிப்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரமாகவென்று கருத்து. நல்வளம் - நல்ல ஸம்பத்தைவளம்-ஸம்பத்து. ஊட்டினீர் - புஜிப்பித்தீர்கோள். என்னைவிதிமொக்ஷ:. உபாலம்பிக்கிறபடி. பண்புடையீர் - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடையீர்களென்று உபாலம்பமான ஸம்போதநம், பண்-ஸ்வபாவம், ரக்ஷக விஷயத்தில் நிருபாதிகரிருக்கிறீர்கோ ளென்று கருத்து. ௮

ஒ— குயில் பைதல் காள் - கோகிலபோதா:, நீர் கண்ணன் நாமமே குழறிக் கொன்றீர் - க்ருஷ்ணஸ்ய நாமதேயாந்யேவ அஸ்பஷ்டம் வ்யாஹரந்த: மாம் ஹதவந்த:, பழஞ் சோற்றொடு தயிர் - பர்யுஷிதாந்நேந ஸஹ தத்தி, பாலடிசிலும் தந்து - க்ஷீராந்நமபி தத்வா, சொல் பயிற்றிய - ஶப்தாப்யாஸ காரணாத், நல்வளம் ஊட்டினீர் - ப்ரத்யுபகாரதயா ஸமீசீநாம் ஸம்பதம் அநுபாவிதவந்த:, பண்புடையீரே - ஸமீசீந ஸ்வபாவயுக்தா: இதி ஸோபஹாஸம். ௮

ப— (நீர்) நிர்பாக்யரான நீங்கள் ஶரணாகத வாதகரானீர்கோள், (குயிற் பைதல் காள்) உங்கள் போதும் என் ப்ராணனோடே போயிற்றே. பருவம் நிரம்பாமையிலும் தாய்வாசி யறியவேண்டாவோ. நாங்கள் செய்ததென்னென்ன (கண்ணனிதழ்த்ரிஷி) நிராமாற்றால் நெஞ்சைப் புண்படுத்தி வைக்கும் க்ருஷ்ணன் திருநாமங்களையே கவர்த்தமாகச் சொல்லி முடித்தீர்கோள். ஶீத ஸஞ்ஜீவநமான நாம மந்த்ரங்களையு மென்னுக்கும் சொன்னவாகாதோ! (தயிர்த்ரிஷி) தயிரும்பழஞ்சோறும் பாலும்வெஞ்சோறு மவ்வவகாலங்களிலே தந்து திருநாமங்களைக் கற்பித்ததற்கு ப்ரத்யுபகாரம் பண்ணினீர்கோள். (நல்வள மூட்டினீர்) நல்ல ஸம்பத்தை புஜிப்பித்தீர்கோள். (பண்புடையீரே) நல்ல சீர்மையை யுடையீரா யிருந்தீர்கோள். ரக்ஷக விஷயத்தில் நிருபாதிகரிருந்தீரோ வென்றபடி. கண்ணனிதழ்த்ரிஷ 'க்ருஷ்ணஸ்ய'இதி. ௮

மூ— பண்புடைவண்டொடுதும்பிகாள் பண்மிழற்றேன்மின் । புண்புரைவேல்
கொடுகுத்தாலொக்கு நும்மின்குர । றண்பெருநீர்தடந் தாமரைமலர்ந்தா
லொக்கும் । கண்பெருங்கண்ணனம் மாவியுண்டெழ நண்ணினன் ॥கூ॥

ஆ— (பண்புடை) பண்புடை வண்டொடு தும்பிகாள், அவனைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தின் மேலே அவன் திருநாமங்களைப் பாடுகிற விது வொன்றும் பொறுக்கலா யிருந்ததில்லை, பண் மிழற்றேன் மின், என்ன, 'அவன் திருநாமங்களைப் பாடுகை உனக் கத்யந்தப்ரியமல்லவோ' என்று, அவைசொல்லச் அவன் தன் னழகைக் காட்டி யென்னை மாய்த்துப் போனான்காண் என்கிறாள். கூ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— புண்புரையென்கிற த்ருஷ்டாந்தாம்சத்தால் தாத்பர்யிகத்தி லபிப்ரேதமானவம்சத்தைபருத்தர் (அவனை யித்யாதியால்) நும் மின குரலென்கிற தற்குத் தாத்பர்யர் (அவன் திருநாமங்களை யித்யாதியால்) வேல்கொடு குததாலொக்கு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யர் (ஒன்று மித்யாதியால்) காட்டேன் மின் நும்முரு வென்கிறவிடத்தில் போலே யிங்கும் பண்மிழற்றேன்மினென் றிவ்வளவே யமைந்திருக்கையாலே உத்தரவாக்யமநபேக்ஷிதவசநமன்றோ வென்ன வவதர் (அவன் திருநாமங்களைப் பாடுகை யுனக் கித்யாதியால்) அவை சொல்லவென்றது- அவைசொன்னவாகத் தனக்குத் தோற்றினவாறே யென்றபடி. உத்தரவாக்யத் தில் கண்ண னித்யஸ்யத்துக்குத் தாத்பர்யர் (அவன் தன் னழகைக்காட்டி யென்று) நம்மாவி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்யர் (என்னை யித்யாதியால்.)* * * * * * * *

இ—ஸ— கூ * பண்புடை - நல்ல ஸ்வபாவத்தை யுடைத்தான, வண்டொடு - ஸ்த்ரீவண்டுகளோடேகூடின, தும்பிகாள் - புருஷவிசேஷங்காள், வண்டு - ஜம்பஹஸ்ஸோகாத்யாத்மஸ்த்ரீஜாதீயம். தும்பி-தத்ஸம்பந்தி புருஷஜாதீயம். நும் - உங்களுடைய, இன் - இனிதான, குரல் - த்வனியானது, இதுக்குக் குத்தா லொக்கு மென்கிறதோடே அந்வயம். புண்புரை - வ்ரணத்தின் விவரத்திலே, புரை - விவரம். வேல் கொடு - வேலென்கிற ஆயுதத்தைக் கொண்டு, குத்தா லொக்கும் - குத்தினால் ஸத்ருசமாகா நிற்கிறது. குத்தினாலெப்படி துஸ்ஸஹமா யிருக்கும்: அப்படி துஸ்ஸஹமா யிருக்கிற தென்றபடி. விரஹது:கத்தின் மேலே உங்கள் கானமும் கூடினது வ்ரணத்தின் மேலே தீக்ஷ்ணாயுதத்தால் குத்தினாப் போலே யிருக்கிற தென்று பாவம். பண் - கானத்தை, ஸங்காராத்மக கானத்தை யென்றபடி. மிழற்றேன் மின் - மிழற்றா திருங்கோள். இனிதாக ஸஞ்சரியா திருங்கோ ளென்றபடி. தண் - ஸீதளமான, பெருநீர் - ஸம்ருத்தமான ஜலத்தில், தடம் - பெரியதான, தாமரை - பத்மமானது, மலர்ந்தா லொக்கும்- விகஸித்தா லதுக்கு ஸத்ருசமா யிரா நின்றுள்ள, பெருங்கண் ணென்று மாறி அந்வயிப்பது. தீர்க்கவிஸாலமான நயனங்களையுடைய, கண்ணன் - க்ருஷ்ணனவன், நம்மாவி- நம்முடைய ப்ராணனை, ஸாத்மிகபதார்த்தம். உண்டு-க்ரஸித்து, அபஹரித்துக் கொண் டென்றபடி. எழ - போகைக்கு, நண்ணினன் - கிட்டினான், வந்தானென்றபடி. விஸ்லேஷித்துப் போனானென்கை. கூ

ஒ— கூ * (பண்புடையிதி; பண்புடை வண்டொடு தும்பிகாள் - ஸஜீவீநமதியாத்ரா: ஸ்த்ரீயாத்ரா புருஷவிசேஷா:, நும் இன் குரல் - யுஷ்மதீயா மதுரத்வநய:, புண்புரை வேல்கொடுகுத்தால் ஒக்கும - வ்ரணரந்த்ரே கும்பவேத ஸத்ருசாபவந்தி, அத:, பண் மிழற்றேன் மின் - கானஸ்வரம் ஸம்ஜ்ஞ காரத, தண் பெருநீர் தடம்-ஸீதல மஹாஜலயுக்த தடாகே, தாமரை மலர்ந்தால் ஒக்கும் பெருங்கண் கண்ணன் - விகஸித ஜலஜ ஸத்ருசவிஸால நயந: க்ருஷ்ண:, நம் ஆவி உண்டு எழ நண்ணினன்- அஸ்மத் ப்ராணாநபஹ்ருத்ய நிர்கந்தும் உபக்ராந்தவாநித்யர்த்த:. தத்ஸ்வப்ராணாநாம் அபஹ்ருத்யைவா அஸ்ய தர்ஸந த்ருஷ்டீயவநயோ விஷயத்வ மாஹாத்ம்யாத் அநுஸந்தீதிஹாயம். கூ

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில், இனிதாகக் காநம்பண்ணப் பாடுகிறன சில வண்டுகளையும் தும்பிகளையுங் குறித்து, உங்கள் த்வநி எனக்கு துஸ்ஸஹமா யிருந்தது, நீங்கள் பாடாதே கொள்ளுங்கோ ளென்கிறாள். (பண்புடை யித்யாதி) நல்லநீர்மையுடைய வண்டோடேகூடின தும்பிகாள். (பண்மிழற்றேன்மின்) பண்ணை இனிதாக ஸஞ்சரியாதே கொள்ளுங்கோள். (பண்புரை) என்றபோது பண்ணைமூலாநின்றவென்றும். (புண்ணித்யாதி) புண்ணின் புரையிலே வேல்கொண்டு குத்தினாப்போலே யிராநின்றது உங்கள் த்வநி. (தண்ணித்யாதி) குளிர்ந்த பெரியநீரையுடைத்தான பொய்கையிலே தாமரைப்பூவலர்ந்தாப்போலேயாய், அவ்வளவன்றிக்கே பெரிய கண்ணை யுடைய க்ருஷ்ணன். (நம் இத்யாதி) அவ் வடிவழகைக் காட்டி யென்னை முடித்துப் பிரிந்து போனான். தாமரை மலர்ந்தா லொக்குங் கண் உதாஹரணம் 'ஜலஜாக்ஷ'இதி. நேத்ராஸ்ய ஜேயத்வே ஸாதர்ம்யத்வாத் இதாஸ்யம். கூ

மூ— எழநண்ணிநாமுநம்வானநாடனோடொன்றினோம் ! பழனநன்னாரைக்குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி ! யிழைநல்லவாக்கையும் பையவேபுயக்கற்றது !

ஆ— (எழநண்ணி) அவன் கருத்துப்படியே நானும்முடிந்தேன், என்னுடையவாக்கையுந்தளர்ந்தது, பழனநன்னாரைக் குழாங்கள்காள் பயின்றென்னினி, என்றுசொல்லி,

பத்தாம்பாட்டு.

இ— வானநாடனோடொன்றினோ மென்கிறதற்குத்தாத்பர்ய (அவனிச்சையால்) ஸ்வாபாவத்துக்குத் தாத்பர்ய(என்னுடையவிச்சையால்) பழனநன்னாரை யிச்சையாலே ஸம்ஶ்லேஷமாயிருக்கிறநாரைக்குழாங்கள் தன்னை முடிக்கைக்கு உத்யோகிக்கிறனவாக வெண்ணி, அவற்றைக் குறித்து வார்த்தை சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி ஸங்க்ஷேபம்.

இ—ஶ— ௧௦ * நாமும்-இங்கேயிருந்தவனை ஸ்ம்ஶ்லேஷிக்க வாசைப்பட்டிருந்தநாமும், எழ-போகைக்கு, நம்மை முடிக்கக்கோலியிருக்கிற அவன்ஸங்கல்பத்துக்கநுகுணமாக விந்தஶரீரத்தை விட்டுப்போகைக்கென்றபடி. நண்ணி - கிட்டி, ஸந்நத்தராயென்றபடி. நம் வானநாடனோடு - நமக்கு ப்ராப்யமான பரமபதமாகிற நாட்டை யுடையவனோடே, வானம்-பரமபதம். நாட்டையுடையவன் - நாடன். ஒன்றினோம் - ஸங்கதராணோம், அவனுடைய அபிப்ராயாநுகுண ராணோமென்றபடி. முடிந்துபோகாநிற்கிறோமென்று கருத்தாகவுமாம். இழைநல்ல - இழைபோலேநல்லதான, இழை - ஆபரணம். அவனுக்காபரணம் போலே ஸ்பர்ஹணீயமான வென்றபடி. ஆக்கையும் - என்னுடைய ஶரீரமும், பையவே - க்ரமத்திலே, புய - புயத்தலை, கைவிட்டுப் போகையை யென்றபடி. கற்றது - அப்யஸியாநின்றது. ஶரீரம் போகத் தொடங்கிற்றென்றபடி. பழன - கேதாரங்களில், பழனம் - கேதாரம். நல் - நல்லவையான, கேதாரங்களிலே ஸம்ருத்தங்களா யிருக்குமவையான வென்றபடி. நாரைக்குழாங்கள்காள்- நாரை ஸமூஹங்காள், இனி - இப்படி நான் முடிந்த பின், பயின்று - ஸம்ஶ்லேஷித்து, பயிலுகை - கூடுகை. என் - என்ன ப்ரயோஜநம். நீங்கள் ஸம்ஶ்லிஷ்டராய்க் கொண்டு உத்யோகம் பண்ணுகிறதற் கென்ன ப்ரயோஜநமென்றபடி. என்னை முடிக்க நினைக்கிறவவனபிப்ராயாநுகுணமாக நான் முடியாதபோதன்றோ நீங்களுக்கு விதிக்க வேண்டுவதென்று கருத்து. இப்படி வ்யஸநம் மிகுத்து முடியாநிற்கிறவள் தன் து:கம் பொறுமையாலே நான் பட்ட து:க மொருவரும்படா தொழியவேணு மென்கிறாள் மேல்.

ஓ— ௧௦ * (எழநண்ணி யிதி) எழ நண்ணி - உத்க்ரமணாபிமுகீ, நாமும - வயமபி, நம் வான நாடனோடு ஒன்றினோம் - அஸ்மத்ப்ராப்ய பரமபதநிலயேந ஸங்கதா அபூம், தத்ஸங்கல்பம் அநுஸரந்த்ய: ஸ்ம: இதி யாவத். பழனநல் நாரைக்குழாங்கள்காள்- ஹே ஸம்ருத்த கேதாரவாஸிந: ஸாரஸஸமூஹா:, இனி பயின்று என்- இத:பரம் ஸம்ஶ்லேஷேண கிம் ப்ரயோஜநம். தத்ப்ரயோஜநம் உத்யோகஸ்ய ப்ராகேவ ஜாதம் இதி பாவ:. நநு ப்ராணோத்க்ரமணே ஶரீரம் கதம் ஸ்தாஸ்யதி, இழைநல்லவாக்கை-ஆபரணவத்ஸ்ப்ருஹணீயம் தேஹஶரீரமபி, பையவே - க்ரமேண, புயக்கற்றது - ஸம்பந்தம் த்யக்தும் அப்யஸ்யதி. ததஸ்தஶரீரத்யாகாத் ப்ராகேவ மாம் ஸம்ஶ்லிஷ்ய பஶ்யந்தம் அவஹேலயந்தம் ஸ்வாமிநம் அநுஸந்தாயைவ உத்க்ரமிதவ்யம். ததா ஸம்ஸாரிஜநஸாதாரணம் ப்ரயோஜநம் அநுஸந்தாய ப்ராணத்யாக: க்ரியதே.

ப— பத்தாம்பாட்டில், திரளவிருக்கிற நாரைக் குழாங்கள் தன்னை முடிக்க உத்யோகிக்கிறனவாகக் கொண்டு, நான் முடிந்தேன், நீங்கள் திரண்டு ப்ரயோஜநமென் னென்கிறாள். (எழநண்ணி) உத்க்ரமத்தி லபிநிவேசித்து, போக்கிலே ஒருப்பட்டேனென்றபடி. நமக்குப்ராப்யமான பரமபதநிலயனோடே ஸங்கதராய் விட்டோம். அவனபிமதமாக விருந்து நம்மை முடிக்கவேண்டினபடியே நாமு மிசைந்தோம். அவன் முடிக்க நினைக்க நாம் ஜீவிக்க வெண்ணுகை தவிர்ந்து நாம் முடிகையிலே துணிந்தோம். (பழன இத்யாதி) நீர்நிலங்களிலே வர்த்திப்பனவாய் தொடங்கினகாரியமும் முடிக்கவல்ல ஸாமர்த்யத்தை யுடைத்தான நாரைக்குழாங்கள்காள். (பயின்றென்னினி) இனி நீங்கள் திரண்டு ப்ரயோஜநமென், நான் அவன்கருத்தைப் பின்செல்லாதவன்றன்றோ உங்கள் உத்யோகத்துக்கு ப்ரயோஜநமுள்ளது. முதலிகள் திரள் திரளாகவிருந்து பெருமாளையும்பிராட்டியையுஞ்சேர்க்க விரகுபார்த்தாப்போலே, இவைதிரள்திரளாகவிருந்து தன்னைப் பெருமாளையும் பிரிக்கைக்கு விரகுபார்க்கிறன வென்றிருக்கிறாள். அவன் வேண்டுவாரைச்சேர்க்கையும் வேண்டாதாரை முடிக்கையும் அடியார்க்குக்கள் பணியென்றிருக்குமிறே ஸம்வாதத்தில் வாஸனையாலே. (இழைநல்லவாக்கையும்) அவனுக்காபரணம்போலே ஸ்ப்ருஹணீயமானஶரீரமும், (பையவேபுயக்கற்றது) க்ரமத்திலே கைவிட அப்யஸியாநின்றது, க்ரமேண பசையற்ற தென்னுதல், புயத்தல்- போதல்,

மூ— தழைநல்லவின்பந் தலைப்பெய்தெங்குந் தழைக்கவே ॥௧௦॥ இன்பந்தலைப்
பெய் தெங்குந் தழைத்த பல் லூழிக்குத் । தன்புகழேத்தத் தனக்கருள்
செய்த மாயனைத் । தென் குருகூர்ச் சடகோபன் சொல் லாயிரத்துள்

ஆ— பின்னையும், நான் பட்டபா டொருவரும் படாதொழிந்திடுக, என்று சொல்விக்கொண்டு முடிந்தா
ளென்கிறதிப்பாட்டு. ௧௦
(இன்பம்) பின்னையும் "விஶ்லேஷஸம்ஜ்ஞாம் ப்ரதிஷேத்" என்னும்படியாலே தாமுளராய், மேலருளிச்
செய்கிறார். ஸர்வேஶ்வரர்களுக்கு நிரவதிக ஸுகமாய், லோகமெல்லாம் நிறைந்த தன்
புகழை, ஸர்வகாலமு மேதேனும் ஜந்துக்களிலு மேத்தும்படி தனக் கருள்செய்த மாயனை,
தென் குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் லாயிரத்துள்

ஈ— தாங்கிரவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நான்பட்ட. வித்யாதிபால்) வான நாடனே யென்றினே
மென்கிற விடத்தில் ஸமாதிஷேபாஸ ஸுகஸுத்தாலே யிவ்வாக்யார்த்தமே யிவள் முடிந்ததாகத்
தோற்றுகையாலே யுபரிதந வாக்யங்களைச்சொல்லுகை யதார்த்தமன்றோவென்ன வருளிர் (என்று
சொல்விக்கொண்டி த்யாதி) ஒன்றினேமென்கிறவிடத்தில் ஸமாதிஷேப மிவ்வுபரிதநவாக்யார்த்தனை
திவ்யஸமாய்க்கொண்டு, அநந்தரஸ்வியான முடிவைக்காட்டுகிறதென்றுகருத்து. முடிந்தாளென்கிற
திப்பாட் டென்றது - கஸ்யசித் ப்ரதிவாதியா நிற்கிற தென்றபடி. * * * *

நிகமனம்.

இப்படி அந்யாபதேஶத்தில் சொன்னமுடிவு ஸ்வாபதேஶத்திலும் ஸித்தமாகையாலே மேல்பாடக்
கூடுமோவென்ன வருளிர் (பின்னையு மித்யாதிபால்) இன்பம் தலைப்பெய்தென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (அநு
ஸவிதேத்யாதிபால்)

ஈ—ஶ— எங்கும் - எல்லா தேஶமும், தழை - தழைத்ததான, வ்யாப்தமான வென்றபடி. நல்ல- ஜ்ஞேய
நிரூபமல்லாததான, இன்பம் - ஸுகத்தை, பராமோநந்யம் பரம ஸுகஸ்வரூபமாய ஸுகத்தை
யென்றபடி. தலைப் பெய்து - அடையப் பெற்று, தழைக்க - ஸம்ருத்தமாகக் கடவது, ௧௦
கக * இன்பம் தலைப்பெய்து - ஸுகத்தையுடைந்து, அநுபவிப்பார்க்கு நிரவதிக ஸுக
ஜநகமாயென்றபடி. எங்குந்தழைத்த - லோகமெல்லாம் வ்யாப்தமான, தன்புகழ் - தன்னுடையகல்யாண
குணத்தை, பல்லூழிக்கு-பஹுகாலங்கள், பல்-பஹு. ஊழி-காலம். ஸர்வகாலமுமென்றபடி. ஏத்த-
ஸ்துதிக்கும்படி, தனக்கருள்செய்த - இங்கு தனக்கென்றது ஸம்போதனைச் சொல்லும். "மயர்வறமதிநல
மருளினன்" என்கிறபடியே தமக்கு க்ருபை பண்ணினவனான, மாயனை - ஆஶ்சர்யபூதனை, இதுக்கு
சொல்லென்கிறதோடே அந்வயம். தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் - திருநகரியை

ஓ—தழைநல்லஇன்பம்தலைப்பெய்து-ஸம்ருத்தம்ஸமீசீநம்ஸுகம்லோகேப்ரவேஶமாஶ்ய, எங்குந்தழைக்க-
ஸர்வத்ர வ்யாப்தம் ஸமஸ்தம்ஸ்து: ஸர்வேஷ்டாநிஷ்டப்ராப்திநாஶநாதேயத ஸுகவேநா ஸவந்தியாதக, ௧௦
கக * (இன்பமிதி)இன்பம் தலைப்பெய்து - ஸர்வஜநஸுகப்ரதமேந, எங்குந்தழைத்த தன்
புகழ் - ஸர்வதேஶவ்யாபி ஸ்வீயம்யஶ:, பல்லூழிக்கு - ஸர்வகாலேஷ்வபி, ஏத்த - ஸ்தோதும்,
தனக்கு அருள்செய்த - ஸ்வவிஷயக்ருபாம் க்ருதவதே, மாயனை - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதம்ஸுந்தரம்,
தென்குருகூர்ச சடகோபன்சொல் ஆயிரத்துள் - ஸுந்தரகுருகாபுரீஶ ஶடகோபப்ரணீத ஸஹஸ்ர

ப— ஆகஸ்மிகங்கபாதல். (தழைநல்ல வித்யாதி) ஸம்ஸாரவிஷயத்தி ஸம்ருத்தமாக வேணு மென்கிறாள்.
"தாந்தாம்முடியவந்நினைப்பார், 'நாடுவாழ்க' என்பதுபோலே யிவ்வாதைக்கு" என்று, ஆளவந்தார். "நான் பட்ட
பாடு நாடுபடாதொழிய வேணுமென்றெம்பெருமானார்." நான்முடிய "என்றுதிக்கண்டுநோவுபடாதே லோக
மடங்கப் பிழைக்குமாகாதே" யென்று பட்டர். வானநாடனித்யாதித்ர 'வாமவேதிதயே' த்யாதி... ௧௦
நிகமத்திலித்திருவாய்மொழியில் பாசுரம் ஸ்ருதயத்திலேபடில் ஆரேனுமாகிலும் யாரியாரென்கி
றார் (இன்பமித்யாதி) (இன்பம்தலைப்பெய்து) இன்பத்தை உண்டாக்காநின்றுகொண்டு, (எங்குந்தழைத்த)
எங்குமொக்க வ்யாப்தமான (தன்புகழ்) தன்கல்யாண குணங்களை (பல்லூழிக்கு) காலதத்வமுள்ளதனையு
மேத்தும்படியாக (தனக்கித்யாதி) தனக்குத்திருத்தவேண்டின ஸம்ஸாரிகளைத் திருத்துகைக்காக வென்
னிடத்தில் விஶேஷ கடாக்ஷம்பண்ணின வாத்ஸல்யாதிசயனை, நோவுபட்டவரிங்ஙனே சொல்லுகைக்கடி
யென்னென்னில்; நித்யஸம்ஸாரிகளநுபவத்தையும் தமக்கவர்களோடொத்த ப்ரீதியையு மநுபவித்து
நோவு பட்டார், ஸம்ஸாரிகள் படியைப் பார்த்தவாறே - யிக் நோவுதானே பேறாய் தோற்றிற்று,
ஆதால் தன் புகழேத்தத் தனக்கருள்செய்த என்றருளிச்செய்கிறார். (சடகோபன்சொல்) என்னுமதும்,

மூ— ளிவை ! யொன்பதோடொன்றுக்கு மூவுலகுமுருகுமே ||௧௧||
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— இத்திருவாய்மொழியில் சொன்ன வார்த்தையை அநுஸந்திப்பார் என்படுவார்களோவென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— [illegible]த்துக்குத் [illegible] (சொன்னவார்த்தையை [illegible]பால்.)* * * * *

ஈ—[illegible]— யுடையவரான வாழ்வாருளிச்செய்தநான, ஆயிரத்துள்-[illegible]த்தில், இவை-இப்படிப் பட்டவையான, [illegible] விரஹவேதனையைச் சொன்னவையான வென்றபடி. ஒன்பதோடொன்றுக்கும், ஒன்பது பாட்டோடேகூடின வொருபாட்டுக்கும், ஜீவநத்தில் நசைபறுத்து நோவுபட்ட பத்தாம்பாட்டுக்கு மென்றபடி. மூவலகும் - விசேஷஜ்ஞரோடு விசேஷஜ்ஞரல்லாதாரோடு வாசியற ஸர்வலோகஜநமு மென்றபடி. உருகும் - [illegible]த்தாலே த்ரவீபூதமாம். ௧௧
[illegible] ஸ்ரீ[illegible] நம:.

உ— [illegible], இவை யொன்பதோடொன்றுக்கும்- [illegible], [illegible]. மூவுலகும் உருகுமே - த்ரைலோக்யவி[illegible]. ௧௧
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ[illegible] மஹாதேசிகாய நம:,

ப— [illegible]த்தாலே (தனக்கருள் செய்த) என்றதும் "[illegible]" என்னுமாப் போலே, (ஒன்பதோடொன்றுக்கும்) ஒன்பதுபாட்டிலுமுண்டான [illegible] ஸாம்ய மென்றும்படி [illegible]யிக்கது பத்தாம்பாட்டில், [illegible]ங்களாலே ஜீவநத்தில் நசையோடே நோவுபட்ட வொன்பது பாட்டோடே ஜீவநத்தில் நசையற்ற வொருபாட்டுக்கும் [illegible]மும் [illegible]த்தாலே த்ரவியாநிற் கும், என்னுடைய [illegible]த்தாலே நாடழியவேண்டாவாகாதே யென்றவருக்குப்பின்னையும் நாட்டாரு க்கு [illegible]யும் [illegible]த்துவிட்டது. ௧௧
ஸ்ரீ[illegible] நம:.
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ[illegible] மஹாதேசிகாய நம:.

[illegible]

(இன்னுயிர்ச்சேவலும்.)

[illegible]
[illegible] ।
[illegible] * [illegible]
[illegible] ||௧௦||

([illegible]) என்னுயிர்க் கண்ணபிரானை - ஆஸ்ரிதருக்கு ப்ராணபூதனாயிருக்கையாலும், ([illegible]) வித்தகன்கோவிந்தன்- விஸ்மநீயனாயிருக்கையாலும், ([illegible]) அவன் கையதே - [illegible]னாகையாலும், ([illegible]) நங்கண்ணன் மாயன் - ஆஸ்ரிதர்க்கு [illegible] யிருக்கையாலும், ([illegible]) நம்திருமார்வன்- பெரியபிராட்டியாரைத் திருமார்விலேயுடைய வனாகையாலும், ([illegible]) என்னுருயிர்க்காகுத்தன்- [illegible]த்திலே அவதரித்த திரு மகனுபவதரிக்கையாலும், ([illegible]) வாட்டமில்லென் கருமாணிக்கம்- ஒளிமாறாத நீலரத்னம் போலேயிருக்கிற [illegible]த்தை யுடையவனாகையாலும், ([illegible]) கண்ணன் நாமமே- க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரிக்கையாலும், ([illegible]) தடந்தாமரை மலர்ந்தாலொக்குங்கண் பெருங்கண்ணன்- [illegible]மான திருக்கண்களை யுடையவனாகையாலும், ([illegible]) நம் வானநாடனோடொன்றி னேன் [illegible]னாகையாலும் எம்பெருமான் ஆஸ்ரிதர்க்குமறக்கவொண்ணாதபடி [illegible] [illegible] [illegible]யிக்கிறவனாக 'இன்னுயிர்ச் சேவலும்' என்கிற [illegible]த்திலே ஆழ்வாருளிச்செய்தாரென்கிறார்.

[* '[illegible]' [illegible]. என்றுபதினெண்ணாயிரம்]
ஸ்ரீமதே [illegible] மஹாதேசிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஐந்தாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (உருகுமால்) இப்படி யெம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் கெடும் போதுகூட ஜ்ஞாநஸஞ்ஜ்ஞராயிருந்த வாழ்வார்,

ஆறாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி வஸிதஸாராயிருக்கிற வாழ்வாரிப்போது தமக்கொரு ஸம்ஶ்லேஷமும் ஜ்ஞாநமன்றிக்கே யிருக்கவித் திருவாய்மொழியிலே, நியவென்னுருபிருண்ட திருவருளென்றும், தானென்னை முற்றப் பருகினனென்றுமிப் புடைகளிலே அவன் குணங்களைச் சொல்லி ஸந்தோஷிக்கை யஸம்கதமன்றோ வென்னவருளிர் (இப்படியிதஶ்சரியால்) திருக்கார்கரையென்று - ஓருகந்தருளின திவ்யதேஶம், பண்டென்றது - இருத்தும் வியந்திலென்றபடி. மற்றுள்ள திருவாய்மொழிகளில் ஸம்ஶ்லேஷம்போலன்றிக்கே நிரூபபூர்வமாக ஸம்ஶ்லேஷித்தது இருத்தும் வியந்திலே யாகையாலே, அதுவேயிறே "தத்த்வஸஂஶ்ருத்ய ஸஂஶ்ருத்ய" என்கிற கணக்கிலே யாழ்வாருக்கு விஶேஷித்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாகத்தக்கது. அஶோகவநிகையில் பிராட்டி பரவிஶ்லேஷதுஃகமிருக்கச் செய்தேயும் திருவடியைக் கண்ட ப்ரஸங்கத்தாலே 'ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம் ராகவஸ்ய நிவேஶநே । புஞ்ஜாநா மாநுஷாந் போகாந் ஸர்வகாமஸம்ருத்திநீ' என்று திருவயோத்யையிலே பெருமாளுந் தானு மொருபடிப்படப் பன்னிரண்டாண்டு கலந்த கலவியை ஸ்மரித்து ப்ரீதையானாப் போலே ஆழ்வாருமிப்போதொரு ஸம்ஶ்லேஷமும ஜ்ஞாநமன்றிக்கே விஶ்லேஷ துஃகமாயிருக்கச் செய்தேயும் 'ஸத்ருஶாத்ருஷ்டசிந்தாத்யா ஸ்ம்ருதிபீஜஸ்ய போதகாஃ' என்கிறபடியே சிந்தாத்ருஷ்டாதிகளாலே இருத்தும் வியந்தில் ஸம்ஶ்லேஷத்தை ஸ்மரித்து ப்ரீதியாலே யவனுடைய குணங்களைச் சொல்லி ஸந்தோஷிக்கிறாராகையாலே யிது ஸங்கதமென்றபடி. ✻

த— ஏவம் பகவத்ஸகுணமஹிமஸ்மாரகைர்தாஸ்ய 'க்ஷிப்யேயுஷாஞ்சிதகா தவிக்ஷவதிதயா ஶாந்தாத்மகம் ஸம்ஸ்ம்ருதாம் ப்ரேம்ணஸ்ஸம்ஸ்ம்ருதா ஜந்தஸ்தநந்தயா ஸ்வர்தா க்ஷுத்யக்ஷாரஸ ।
ஓஜாதாயப்ராஞ்ஜலிப்ரஶிஷ்டா தவிஶ்வஸாஸ்ஸ்ருதாம் ரக்ஷணே தீவ்ரஸங்கா ஶிஷ்டத்ஸ்ரூம் தேநவஸம்வேத்ய ஸம்ஸ்திஶ்ரஞ்ஜிஷ கம்ஸஜேதாரமேஷ' த்ருஷ்டிஸ்ருஷ்ட்ர ஷடஷ்டதஸகே விஸ்மரணா ஸம்வேதநாம.

ப— கீழ் "எழுகண்ணி நாமுமம் வான நாடனோ டொன்றினோம்" என்று, எம்பெருமானைப் பிரிந்த வ்யஸநத்தாலே முடிந்து பின்னையும் கெடும்போதுகூட ஜ்ஞாநஸஞ்ஜ்ஞராயிருந்த வாழ்வார்க்கு, தாமபேக்ஷித்த வெஸ்ப்யத்தை முடியச்செய்து தலைக்கட்டுகைக்கீடான ஸமவத்ஸ்ரவையாலும், இவரால் திருந்தவேண்டின வேதநருடைய ஸாமர்த்யத்தாலும், இருத்தும் வியந்திலகலவிவந்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமாய் அதில் 'மூவுலகுந் தன்னெறியாவயிற்றில் கொண்டு நின்றொழிந்தா' சொன்றிவாளவில் முறைகெடப் பரிமாறினபடி ஸ்ம்ருதிகோசரமாயிருக்கையன்றிக்கே தத்காலீநம்போலே யென்னும்படியாய், இருத்தும்வியந்தில் புண்டே தம்மோடு கலந்தவன் இப்போ திருக்கார்க்கரையில் மருவிய மாயனாய், கலவியில் பரிமாறின பரிமாற்றங்களை நினைக்க நினைக்க ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே அவர்ணரூபவுங் கிடக்கச் செய்தே ஸர்வகுணாநுஸந்தாநத்தாலே ஶிதிலராகிறார். திருவடி சென்று கிட்டினபோது முன்பு நெடுநாள் பட்ட வ்யஸநமும் கிடக்கச் செய்தே பெருமாளும் வாராதிருக்க 'ஸமா த்வாதஶ தத்ராஹம்' என்கிறபடியே பன்னிரண்டாண்டு பெருமாளுந் தானு மொருபடிப்பட கலந்த கலவி பிராட்டிக்கு வந்து ஸ்ம்ருதிவிஷயமானாப்போலே யாயிற் றாழ்வாருக்கு மிப்போது, உக்தம் ச்யவநமஹர்ஷிணா 'ஸந்தாநம் 'யாஜ்ஞவல்க்யஸ்ய ஸ்த்ரீயம் ஜநிதம்மயா' என்னும்படி சொன்ன ப்ரக்ருதிபக்கலிலும் 'ப்ரஹ்மவாதிந்ய ஸந்ததிக்ருதகுணா: ப்ரஸூஸந்ததிக' என்று சொன்னவர் பக்கலிலு முண்டு, அதுவு மிங்கு நிதர்ஶநம்,

இப்படி ஐந்தாந்திருவாய்மொழியான இன்னுயிர்ச் சேவலிலே பகவானுடைய ஸம்ஶ்லேஷ ஸாதநம் ஜ்ஞாநமஹிம ஸம்ஸ்மாரகங்களை யருளிச்செய்து மேல் விஸ்லேஷ ஶோகத்தை பகவானுக்கு ப்ரதிபாதித் தருளுகிறார். தத்ரோக்தம்-'க்ஷிப்யேயுஷாஞ்சிதகா'மிதி,

மூ— வேமெனதாருயிர் ! கனிகொள்பூஞ்சோலைத் தென்காட்கரையென்னப்பா ! நினைகிலே னுனக்காட்செய்யுநீர்மையே ௨| நீர்மையால் நெஞ்சம்வஞ்சித்துப் புகுந்

அ— 'நீ இங்ஙனே விடுபடுகைக்கு உம்முடைய திறத்தில் நான் செய்ததென்' என்னில்; நான், 'உன்னை யடிமை கொள்ளுகிறோம்' என்று, கொண்டுவந்து நீ என் திறத்துச் செய்தருளின செயல்களை, நினைக்கவல்லேனோ வென்கிறார். ௨

(நீர்மையால்) உம்மை யடிமை கொள்கைக்கு மேற்படச் செய்ததுண்டோ வென்னில்; அடிமை கொள்வானைப் போலே யென் நெஞ்சை வஞ்சித்துப் புகுந்து.

இ— அவன் குணங்களைக் கொண்டாடினாப்போலே நினைகிலேனித்யாதியாலே தாம் செய்ததும் பண்ணினதைக் கொண்டாடுகை யநுபாஷித மன்றோவென்ன வித்துக்குத்தரமுஞ் சொல்லுகைக்காக வவதரிக்கிறது (நினைகிலேனித்யாதியால்) திறத்தில் - விஷயத்தில், அதுக்குத்தரம் (நானுன்னை யடிமை யித்யாதியால்) நாங்கள் காரியம் விஷயத்தில்போலே யெம்பெருமான் தம் பக்கல் தன் ஸ்வரூபத்தைக்கொண்டு உபகாரம் பண்ணி ஸம்ஸ்லேஷித்தபடியைத் தாமதுக்கிசைந்திருந்த வளவைக்கொண்டு தாமான் செய்ததென்று விதுபோதியாலேசொல்லி யதைக்கொண்டாடுகிறாரென்று கருத்து. நினைக்கவல்லேனோ வென்றது-நினைக்க முடியாதென்றபடி. யசோதா ஸ்தவத்திலேயத்தாலே நீ உபகாரமாகச் செய்தாலும் நானதை நினைக்கை யுமிதுபோலென்றபடி. ஆதலால் அதை யென்வாயால் சொல்லமாட்டேனென்கிறாரென்று கருத்து. இத்தால் இப்பாட்டில் தாமாக வநுஸந்தித்த வஸ்துத்தை ஸ்ரீஸ்துதிஸமயத்தாலே அவனைக்குறித்துச்சொல்லுகிறாரென்று மறியுஞ் சொல்லிற்றாயிற்று * * * * * * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

அவன் குணங்களைச் சொல்லி ஸம்ஸ்லேஷிக்கிற ப்ரகரணத்திலே யிப்பாட்டிலே யவனை வணுகனாச் சொல்லுகை யுக்தமன்றோ வென்ன வித்துக்குத் தரமுஞ் சொல்லுகைக்காக வவதரிக்கிறது (உம்மை யித்யாதியால்) நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து என்கிறதற்குத் தரம் (அடிமை கொள்வானை யித்யாதியால்)

இ—ம—னதுஆதீயமான, ராஜஸ்ஸம்ஸ்ராவத்தெடுமஸ, ஆர் - ஸ்வரூபமான, ஆத்தல் - ஆவிர்பூதமாக ஸ்வரூபத்தைக்காட்டுகிறது. உனக்கு ஸ்ரீபூதமான வென்றபடி, உயிர்- ஆத்மாவானது, வேம்- நவை மீஸ மாத்ர மாட்டாமையாலே தவிப்பாய்நிற்கிறது, அப்படி நாமுமக்குச்செய்ததென் னென்றில், நான், உனக்கு ஸ்ரீயபதி நான்,உனக்காட்செய்யும் நீர்மை- உனக் கடிமை செய்யும் ப்ரகாரத்தை, நீர்மை ப்ரகாரம், பண்ணிச் சுபாஸ்ரயமாக ஸம்ஸ்லேஷிக்கும் தசையில் உனக் கிஷ்டவிதிபோதமாயுள்ள விருந்தபடியையென்றபடி, நினைகிலேன் - நினைக்க மாட்டேன், நீ செய்தது கரைகடந்த தாகையாலே யதை நினைக்கமாட்டுகிறிலேனென்றகருத்து. ௨

௩ * நெஞ்சம் - என்னுடைய நெஞ்சை, வஞ்சித்துப் புகுந்து - நம்மை யடிமைகொள்ள வருகிறானென்று ஆஸ்ரயித்து அங்கீகரிக்கும்படி பண்ணிக்கொண்டுவந்து புகுந்து,

ஒ— எனதுஆத்மா உயிர்-ஜீவபூதவஸ்துஸ்தமிஷ்டப்ராணம், வேம்-தஹ்யதே, நான் உனக்கு ஆள்செய்யும் நீர்மையே- ஸ்வஸம்பந்தகாரணப்ரகாரம், நினைகிலேன்- விஸ்மரிதம்பதமகோசீத்யஹம்; ஸ்மரணவச மிதிஸர்வமேவ தஸ்மாத் வஞ்சகம் தக் கெளடயம் கபடம் வஞ்சக திஷ்டது, ௨

௩ * (நீர்மையாலிதி) நீர்மையால் நெஞ்சம்வஞ்சித்துப் புகுந்து-ஸ்வஸம்பந்தஸ்வரூபப்ரமாண

ப—மதொழிய வர்வத்தாலே பாடுவதொன்றுண்டோ, அதைச் செய்யிலும்,(வேமெனதாருயிர்) ஸத்தையான ஸ்வரூப மழிந்து போகாநின்றது. (கனியித்யாதி) கனிகளையும் போக்யமான சோலைகளையு முடைத்தாயிருக்கிற திருக்காட்கரையிலே நிரவதிகபோக்யனாய் ஸந்நிஹிதனானவனே, நான் ஸ்வரூபமாயுள்ள வுனக் கடிமைசெய்யும் ப்ரகாரம் நினைக்கமாட்டுகிறிலேன். அவன் தாமு நின்று புரிமாறின படியை விநயத்தாலே (ஆட்செய்யும் நீர்மை) என்கிறார். அவன்தமக்காட்செய்த நீர்மையை, தாம் (ஆட்செய்யும்நீர்மை நினைகிலேன்) என்கிறார், இச் சொல்லை யிழக்க வொண்ணாதென்று. (நானுனக் காட்செய்யும் நீர்மை) என்பானென், 'நீ யெனக் காட்செய்யும் நீர்மை' என்னுமத்?" என்னில் இச் சொல்லை யிழப்பாரோ பாவியரென்னும்பார். உனக் கிதெல்லாமிஷ்டமாய் ப்ரஸ்துதமென்கிறார். ௨

மூன்றாம்பாட்டில், அடிமைகொள்ள வென்று புகுந்து தன் படிகளைக்காட்டி ஸ்வரூபாபஹாரம் பண்ணினபடிகளை யநுஸந்திக்க ஒண்ணுகிறதில்லையென்கிறார். (நீர்மையாலித்யாதி) (நெஞ்சம் வஞ்சித்துப் புகுந்து என்னை-நீர்மையால் நீர்மைசெய்து) தான்ஸ்லேஷியும் நான்ஸ்லேஷியமுமானானென்றபடியேபடியாற

மூ— தென்னை ! யீர்மைசெய் தென்னுயிரா யென்னுயிருண்டான் ! சீர்மல்குசோலைத்
தென்காரக்கரை யென்னப்பன் ! கார்முகில்வண்ணன்றன் கள்வமறிகிலேன் ! ௯||

ஆ— தன் குணங்களாலும் செயல்களாலு மென்னை யீர்த்து, என்னுயிராய், என்னுயிரை புஜித்தருளினன் ; முந்துற மெய்யனைப்போலேவந்து புகுந்தபடியும், பின்னைச் செய்தபடியும், ஒருவன் வஞ்சித்தபடி யொன்று மறிகிலேனென்கிறார். ௯

இ— என்னை நீர்மையா லீர்மைசெய்தென் றநுபவித்துத் தா+ர் (தன் குணங்களாலு மிதராவிஷயால்) கள்வமறிகிலே னென்கிறதற்குத் தா+ர் (முந்துற விதராவிஷயால்.) * * * *

இ—ஶ— என்னை - சேஷ சேஷித்வமுறை தப்பாதே யடிமை செய்வித்துக் கொள்ள வந்தானென்றிருக்கிற வென்னை, நீர்மையால் - நல்ல ஸ்வபாவத்தால், தன்னுடைய ஸௌசீல்யத்தாலும் தத்ஸ்வரூபமாய் சேஷசேஷித்வமுறை யழியும்படி யதிஶயமான வைலக்ஷண்யத்தாலு மென்றபடி. ஈர்மைசெய்து - த்ரவ்யப்படுத்தி, ஈர்மை-ஒஷிக்கை. இங்கு த்ரவ்யைப் படுத்துகையைச் சொல்லுகிறது. அந்த குணாநுபவ ரஸாதிஶயம் பொறுக்க மாட்டாதே த்ரவ்யப்படும்படி பண்ணி யென்றபடி. என்னுயிராய் - எனக்கு ப்ராணனாய், எனக்குத் தன்னைப் பிரியில் ஜீவிக்கவொண்ணாதபடியா யென்றபடி. என்னுயிர்-என்னாத்மாவை, உண்டான் - புஜித்தவனை, ஶிநேஹபாத்ர ஸாதுஶரவதி ப்ரியவஸ்துவைப் பெற்றுப் போலே யநுபவித்தவனை யென்றபடி. சீர்மல்கு- ஸ்ரீ ப்ரவ்ருத்தியாநிற்கிற, மல்குகை-ப்ரவ்ருத்திக்கை, ஸம்பத் ஸம்ருத்தமாக நின்றுள்ள வென்றபடி. என்னை யநுபவிக்கப் பெற்றவனுடைய ஹர்ஷத்தாலே யவனூருக்குங்கூட ஶோபாதிஶய முண்டாயிற் றென்று கருத்து. சோலை - உத்யாநங்களை யுடைத்தான, தென் - அழகியதான, காரக்கரை - அந்த திவ்யநகரத்தை யுடையவனான, என்னப்பன்- எனக்கு நிரவதிக பந்துவான, கார்முகில்வண்ணன் தன்-காளமேகவர்ணனுடைய, என்னையநுபவித்து திருமேனியும் ஶோபாதிஶயம் பெற்றதென்று கருத்து. கள்வம - க்ருத்ரிமங்களை, முந்துற சேஷித்வமுறை தப்பாமல் வருவானைப்போலே வந்து நான் வஶீக்ருதனான பின்பு சேஷசேஷித்வமுறை மாறுடி யக்ரமமாக வென்னை புஜித்த விந்த க்ருத்ரிமங்களை யென்றபடி. அறிகிலேன் - அறியமாட்டு கிறிலேன், யதாஶக்தியோ, அயதாஶக்தியோ, வென்று நிஶ்சயிக்க மாட்டுகிறிலே னென்றபடி. ஸர்வஜ்ஞனாயிருப்பவ னிப்படி யென்பக்கல் வ்யாமோஹம் பண்ணக்கூடாது, ஸ்வாநுபவம் ப்ரத்யக்ஷமா யிருக்கையாலே யிது பொய்யென்னவுங் கூடாது, ஆதலால் நான் ஹ்ருஷித்தேனோ வென்றபடி. இருத்தும் வியந்தில் 'மருள்தா னீதோ மாய மயக்கு மயக்கு' என்றதை யிங்குஞ் சொல்லுகிறார். ௯

ஓ— ஸௌசீல்யகுணயுக்தா ஸ்வாத்மப்ரேயஸீ, என்னை ஈர்மை செய்து - ஸாம்ஶ்லேஷிகாநந்தாக்ருஷ்டா, என் உயிராய்-ஸ்வப்ராணவத் ப்ரியதமோ பூத்வா, என் உயிருண்டான் - ஸ்வாத்மாநம் ஸ்வவஶங்க்ருதவாந், சீர்மல்கு சோலைத் தென் காரக்கரை என்னப்பன் - ஸ்வாநுபவாதிஶய ஸம்வர்த்தித ஸம்ருத்தியுக்த ஸ்தாந திருக்காரக்கரை வாஸீ நிரதிஶய நிருபாதிக பந்துஶ்ச, கார்முகில் வண்ணன் தன் - நீலமேகவர்ணஸ்ய, கள்வம் அறிகிலேன் - கபடசரித்ரம் ஜ்ஞாதும் ந ஶக்நோமி இத்யர்த்த:. ௯

ப— வேணு மென்று நெஞ்சை யிசையப் பண்ணி வஞ்சித்துப் புகுந்து. (என்னை) முறையிலே பரிமாற வாரு மென்றதை மெய்யென் றிருந்த வென்னை, (நீர்மையால்) தாழ நின்று பரிமாறுகைக் கீடான ஶீலகுணத்தாலே, (ஈர்மை) ஈரந் தன்மைகளை, (செய்து) தான் தாழ்ந்த செயல்களாலே யீடு படுத்தி யென்னுதல், ஈரப்பாட்டை விளைத் தென்னுதல், என்னை நீராம்படி பண்ணி யென்கை. (என் னிதராவி) எனக்கு தாரகனாய்ப் புகுந்து என்னையழித்தான், இருவருங்கூட புஜிக்கப்புகுந்து போக்தா தானே யானனென்னுதல், எனக்குத் தன்னையல்லது செல்லாதபடி பண்ணி யென்னை புஜிப்பதும் செய்தா னென்றுமாம். (சீதராவி) அழகு மிக்க சோலை, என்னோட்டைக் கலவியா லவனுக் குண்டான வளர்த்தியும் அவ்வூர்ச் சோலையே கோட்சொல்லித் தாராநின்றது. (தென்காரக்கரை யென்னப்பன்) ஸுலபனுமாய் நிருபாதிக பந்துவுமானவன். (கார்முகில் வண்ணன்) என் னோட்டைக் கலவியாலே கடலை முழுக்கப் பருகின காளமேகம்போலே யாயிற்று அவ்வடிவில் செவ்வி யிருப்பது. (தன்கள்வமறிகிலேன்) முகப்பிலே யொன்றாய் முடிவி லொன்றானசெயல்கள் தெரிகிறதில்லை, அடிமை கொள்ளவென்று புகுந்து அச்செயலைத்தான்செய்து நின்றதில்லை யெனக் கொன்றும் தெரிகிற தில்லை, என்னுயி ரிதரா+ரம் 'ஈஶ்வராத்மஸம்ஶ்லேஷ'தி. ௯

மூ— அறிகிலேன் றன்னு ளனைத் துலகுநிற்க ! நெறிமையாற்
றானு மவற்று ணிற்கும்பிரான் ! வெறிகமழ் சோலைத் தென்காக்
கரை யென்னப்பன் ! சிறியவென்னாருயிருண்ட திருவருளே ! ௪ ||

ஆ— (அறிகிலேன்) உம்முடைய திறத்தில் அவனிங்ஙனே ஸர்வவிஷயனானால் செய்ததுண்டோ வென்னில்; ஸர்வவிஷயனானால் தான் மற்றுள்ள சேதநரோடு நெறிகேடாமை கலந்து பரிமாறுமாப் போலே பரிமாற வமையாதோ, தாமென்னை ஸ்வீகரித்தருளி நெறிகெடும்படி பரிமாற வேணுமோ இவ் வ்யாமோஹத்துக்கொரு முடிவு காண்கிறிலே னென்கிறார். ௪

நாலாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன வ்யாமோஹத்தை 'என்னாருயிருண்ட திருவருளறிகிலேன்' என்று சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டு வாக்யார்த்த மன்றோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக வந்தார் (உம்முடைய விஷயத்தில்) செதனுண்டோ வென்றது - செய்யவல்லதுண்டோவென்றபடி. த்விதீய வாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வவிஷயனானால்தா னித்யாதியால்) நெறிகேடாமை யென்றது - தான் ஸ்வாமி யான முறை தப்பாமே யென்றபடி. த்விதீயவாக்ய ஸமபிவ்யாஹாரத்தால் த்ருதீயவாக்யத்துக்கு உசித வ்யாமோஹத்தை யருளிச்செய்கிறார் (தாமென்னை யித்யாதியால்) அறிகிலே னென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இவ் வ்யாமோஹத்துக் கித்யாதியால்.) * * * * * * * * *

இ—ப— ௪ * தன்னுள் - தன ஸங்கல்பத்திலே, அனைத் துலகும் - ஸமஸ்தலோகங்களும், நிற்க-வ்யவஸ்திதமா யிருக்க, ஸங்கல்பாயத்தமாய்க் கொண்டு ஸ்வஸ்வ வர்ணாச்ரம முறைதப்பாமலிருக்கவென்றபடி. தானும் - ஸ்வாமியான தானும், ஸர்வமும் அவை முறை தப்பா திருக்குமாப் போலே தானும்முறைதப்பா திருக்கிறா னென்னைக்காக. நெறிமையால் - மர்யாதையால், நெறி வழியாய் மர்யாதையைக் காட்டுகிறது. ஸ்வாமித்வ மர்யாதை தப்பாம லென்றபடி. அவற்றுள்- அந்தலோகங்களுக்குள்ளே, நிற்கும் - வர்த்திக்கு மவனான, பிரான் - உபகாரகனான, வெறி - பரிமளமானது, கமழ் - வாஸியா நிற்கிற, ஓதனம் வாசம் வாதிகள் ஏதியோகம். சோலை- உத்யானங்களை யுடைத்தான, தென்காக்கரை- அழகியகாக் கரையையுடையவனான, என்னப்பன்-என் ஸ்வாமியானவன், சிறிய-அதிக்ஷுத்ரனான, என்-என்னுடைய, ஆர், அவன் ஸ்வத்வஸ்வாம்யமான, ஆர்த லாபிதமாய் ஸ்வாமித்வத்தைக் காட்டுகிறது. இவர் தாம் தம்மை யதிக்ஷுத்ர வஸ்துவாக நினைத்திருக்கச் செய்தே அவன் தனக்கு ஸ்வாமியான ப்ராப்ய வஸ்துவாக நினைத்திருக்கிறா னென்று கருத்து. உயிரை - ஆத்மாவை, உண்ட திருவருள - ஸ்வீகரித்தருளின ஸ்வாமியான வாத்ஸல்யஸ்வாமித்வ ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதி குணத்தை, அருள்-க்ருபையை, இங்கு உண்ணுகை ஆத்ம ஸம்ச்லேஷாதிசயத்தைக் காட்டுகிறது. அறிகிலேன் - அறியமாட்டுகிறிலேன். பரிச்சேதிக்க முடிகிறதில்லை யென்றபடி. இப்பாட்டால் 'சிறியேனுடைச் சிந்தையுண் மூவுலகுந் தன்னெறி யாவயிற்றிற் கொண்டு நின்றொழிந்தாரே' என்று இருந்தும் வியந்தில் சொன்ன வ்யாமோஹத்தை யிங்கு மநுஸந்தித்தபடி. ௪

ஒ— ௪ * (அறிகிலேனித்யாதி) தன்னுள் அனைத்துலகும் நிற்க - ஸ்வஸ்வ ஸ்வரூபஸ்திதிப்ரவ்ருத்திகளோடே ஸகல லோகங்களும் தன்னுடைய ஸங்கல்பத்திலே நிற்க, நெறிமையால் தானும் அவற்றுள்நிற்கும் பிரான்-ஸர்வாந்தர்யாமியாய் ஸர்வாச்ரயமான ஸர்வ வ்யாப்தி வகையாலே உபகாரகனானவன், வெறிகமழ் சோலைத் தென்காக்கரை என்னப்பன் - பரிமளம் வாஸியா நின்றுள்ள திருக்காக்கரை யிலே ஸேவா ஸ்வாமித்வ ஸௌலப்யாதிகளோடே நின்றவன், சிறிய என் ஆருயிர் உண்ட திருவருளே - அதிக்ஷுத்ரனான என் ஆத்மாவை ஸ்வீகரித்தருளின ஔதார்யம், அறிகிலேன் - ஜ்ஞாதுமஶக்யோऽஸ்மி.

ப— கீழ்ப்பாட்டில், தான் ஸ்வாமியான முறை தப்பாமே யெல்லாரோடுங்கலக்கிறவன் அதிக்ஷுத்ரனான வென் பக்கல் பண்ணின வ்யாமோஹமெனக் கறிய நிலமன் றென்கிறார். (அறிகிலே னித்யாதி) உகப்பாலே செய்தானோ, இவ்வாத்மாவை பழிக்கைக்குச்செய்தானோ, அறிகிலேன். ஸகலலோகங்களும் தன் ஸ்வரூபத்தையும் ஸங்கல்பத்தையும் பற்றிக் கிடக்கத் தானு மவற்றுள்ளே, (நெறிமையால்) தன் ஸ்வாமித்வ முறையாலே நிற்குமவன். (வெறி யித்யாதி) அவ்வூரை யுடையவனுக்கு ஒருவஸ்து உத்தேச்யமாவதே. பரிமள மிகுதியா நிற்பதான சோலை, (என்னப்பன்) உபகாரகன் கீழாழித்தான். (சிறிய வித்யாதி) அதிக்ஷுத்ரனான வென் னாத்மாவை மேல்விழுந் தநுபவிக்கிற வுபகாரத்தை யின்னபடி யென் றறிகிலேன். விபரீத லக்ஷணையா சிறியவென்றது அதிக்ஷுத்ரனதையைச் சொல்லுகிறது. யதா ; சிறியதான திருவருளென்றுமாம். உபேயோபாயங்களையும் 'ஸமஸ்தலோக ஸ்ரேஷ்டன்' ஆக்கும். [ஸ்வஸ்வரூப ஸ்தித்யாதி ஸமஸ்த வ்யாபாரங்களும் ஸங்கல்பாதீனம்.] ௪

மூ — திருவருள் செய்பவன்போல வென்னுட்புகுந் । துருவமுமா
ருயிரு முடனே யுண்டான் । திருவளர் சோலைத் தென்காரக்கரை
யென்னப்பன் । கருவளர்மேனியென் கண்ணன் கள்வங்களே ॥ரு॥

ஆ— (திருவருள்) திருவருள் செய்பவன்போலே யென்னுள்ளே புகுந்து, என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகை யன்றிக்கே என் னுருவமுங்கூட ஸ்வீகரித்தருளினான், ஒருவ னவிநிவேஶ மிருக்கும்படியே! இது முந்துற வந்து புகுந்தருளினபடி; அது பின்னை நின்று செய்தருளினபடி; இது ஒருவன் கள்வங்களே! என்கிறார். ரு

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— அதீதபாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (என்னை ஸ்வீகரித்தருளுகை யிதற்றாதியால்) இதுவே யிப் பாட்டுக்கு ஸங்கதியு மாயிற்று. கண்ணன் கள்வங்க ளென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இது முந்துற விதற்றாதியால்) இது என்றது ஶேஷிக்கு ஶேஷபூதனைக் குலையாதே யடிமை கொள்வாரைப் போலே வந்ததென்றபடி. அதுஎன்றது ஹேயமானவென்னுடைய தேஹத்தையுங்கூடத்தனக்குவாஸஸ்தானமாக வநுபவித்ததென்றபடி.**

இ—ஶ— ரு * திருவருள் - ஸ்ரீமத் க்ருபையை, 'வழுவிலா வடிமைசெய்ய வேண்டு நாம்' என்றுசைப் பட்டபடியே அடிமை கொள்ளுகையாகிற மஹோபகாரத்தை யென்றபடி. செய்பவன்போல - செய்யப் புகுகிறவன் போலே, தனக் கொன்று மபேக்ஷித மன்றிக்கே யெனக்கே யுபகாரமாக வெழுந்தருளுகிற வன்போலே யென்றபடி. என்னுள் - என் ஹ்ருதயத்திலே, புகுந்து - ப்ரவேஶித்து, உருவமும்-ரூபத்தை யும, என் ஶரீரத்தையு மென்றபடி. ஆர் - ஸூக்ஷ்மமான, தனக்கு ஸ்வாதீனமானவென்றபடி. உயிரும்-ஆத்மா வையும், உடனே-கூடவே, ஹேயோபாதேய விபாகமின்றியே யென்றபடி. உண்டான்-ஸ்வீகரித்தவனை, போக்யமாம் பெற்றதாக வநுபவித்தவனை யென்றபடி. திருவளர் - ஸ்ரீ வர்த்தியா நின்றுள்ள, என்னை யநுபவிக்கப் பெற்ற ஸந்தோஷத்தாலே அவ்வூர்ச் சோலையும் தழைத்ததென்று கருத்து. சோலை - உத்யானங்களை யுடைத்தான, தென் - ஸுந்தரமான, காரக்கரை யென் னப்பன்- திருக்காரக்கரை யென்கிற திவ்யநகரத்தை யுடைய வென் ஸ்வாமியான, கருவளர் - கறுப்பு வளரா நின்றுள்ள, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத் தாலே காந்தி வர்த்தியா நின்றுள்ள வென்றபடி. மேனி - திருமேனியையுடையவனை, என் கண்ணன் - எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, கள்வங்களே - க்ருத்ரிமங்க ளென்ன வாஶ்சர்யங்கள். கள்வங்களே யென்கிற விடத்தில் ஸ்வரத்தாலே விஸ்மயம் விவக்ஷிதம். வரும்போ தொருபடியும் பின் பொருபடியுமான க்ருத்ரிமவ்ருத்திக ளென்ன வாஶ்சர்யங்க ளென்றபடி.. வஹுவசநத்தால் அடிமை கொள்வானைப் போலே

ஸ— ரு * (திருவருளிதி) திருவருள் செயபவன் போல என்னுள் புகுந்து - திவ்யதயாகாரியநுஷ்டாதேவ ப்ரவிஶ்ய, உருவமும் ஆருயிரும்உடனே உண்டான்-ஶரீரம் தத்ஸ்தவசம் ஆத்மானம்ச ஸஹஸைவ ஸ்வீகுர்வந் ஸ்வீக்ருதவாந இதிபாவ:, உபகாரகவத் ப்ரவிஶ்யாபகாரம் க்ருதவாந இதிபாவ:, திருவளர்சோலைத் தென்காரக்கரை என்னப்பன் - ஸ்ரீஸம்ருத்தோத்யாந ஸுந்தர திருக்காரக்கரை திவ்யதேஶவாஸிமத்ஸ்வாமிந:, கருவளர்மேனி - நீலாபவர்த்தமாந திவ்யவிக்ரஹஶாலிந:, நம் கண்ணன் கள்வங்களே - ஸுலபக்ருஷ்ணஸ்ய

ப— இந்தாம்பாட்டில், என்னை யடிமை கொள்வாரைப் போலே புகுந்து, என் ஶரீரத்தையு மாத்மா வையுங்கூட ஸ்வீகரித்தான், ஒருவன் வ்யாமோஹ மிருந்தபடி யென்னென்று விஸ்மிதராகிறார். (திருவரு ளிதற்றாதி) ஸபஹுமாநம் பண்ணி யடிமை கொள்வாரைப் போலே யாயிற்றுப்புகுந்தது, தன்னை யடிமை கொள்ளுகையாகிற மஹோபகாரத்தைப் பண்ணுவாரைப் போலே, வழுவிலா வடிமைசெய்யப் பாரித்த வென் பக்கலிலே புகுந்து, (உருவமு மிதற்றாதி) த்யாஜ்யோபாதேய விபாக மில்லாமல் முதலிலே அழுக்குடம் பென்றதையே விரும்பி ஸுவ்யக்த வ்ருத்தியாலே யாத்மாவையு மொக்க வத்தோடு விரும்பினான். (உடனே) வாசிவையாதே, (உண்டான்) எனக் கவகாஶம்வையாதே தானே போக்தாவானான். (திருவிதற்றாதி) அழகு வளரா நின்றுள்ள சோலையை யுடைய தென்காரக்கரையில் ஸந்நிஹிதனான வென் னப்பன், கறுப்பு வளரா நின்றுள்ள வடிவுடையவன், தானே போக்தாவாய் ஸ்வீகரித்தமையை அவ்வூரில் சோலையும் வடிவும் கோட்சொல்லித் தரும். (நம்கண்ணன்) ஆஶ்ரிதஸுலபனான க்ருஷ்ணனுடைய, (கள்வங் களே) முகப்பிலே யொன்றும் முடிவி லொன்று மிருக்கும் வ்ருத்திகள், அவையாவன; அடிமை கொள்வாரைப் போலே புகுந்து தானடிமைப் படுகையும் அழுக் குடம்பைக் கழிப்பானாய் புகுந்துஅதையே விரும்புகையும்

மூ— என்கண்ணன் கள்வமெனக்குச்செம்மாய் நிற்கு !
அங் கண்ண னுண்ட வாருயிர்க் கோதிது !

ஆ— (என்கண்ணன்) 'ஒருகா லிங்ஙனே யவன் வஞ்சனையி லகப்பட்டால், பின்னை யதில் அகப்படாதே பரிஹரிக்க வொண்ணாதோ' என்னில்; காட்டோறு மிவன் மெய்யே யென்னும்படியை கொண்டருள வருகிறானென் றெனக்குத் தோற்றும்படி வந்து, ஆதிவஞ்சனும் என்னுடைய அறிவழியும்படி ஸ்ப்ருஷித்துப்போம், போனவாறே பின்னையு மிவ் வாத்மாவானது,

ஆறும்பாட்டு.

இ— அவன் செய்வது க்ருத்ரிமமென்று தா மறிந்து சொல்லா நிற்கச்செய்தே, அவன் க்ருத்ரிமமெனக்குச் செவ்வையாய்த் தோற்று மென்று சொல்லுகை யஸங்கத மன்றோவென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யஞ் சொல்லுகைக்காக வருகிறார் (ஒருகா லித்யாதியால்) இப்போது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுகிறதே யாகிலும், அவன் முகத்தைக்கண்டவாறே மெய்யென்று தோற்றுகிறதென்கிறாராகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று. பூர்வவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (காட்டோறு மித்யாதியால்) த்விதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஆதிவஞ்சனு மித்யாதியால்) ஆதிவஞ்சனுமென்றது க்ரியாவிசேஷணம். இது வைசேஷமாய் ஆதிவஞ்சனு மென்று பாடமாகவுமாம். அறிவழியும்படி யென்றது கோது சப்த தாத்பர்யஞ்சொன்னபடி. ரஸாதிசயத்தாலே சேஷிதமாம்படி யென்கை. பாட்டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க வ்யாவர்த்தத்தில் ஸ்ப்ருஷித்துப்

இ—ரா— வந்து தானென் பக்கல் நியாஸ்வஸம் ப்ரவணனா யிருக்கையும் விரோதியான சரீரத்தை நிவர்த்திப்பான்போலேவந்துஅதைத்தனக்கு வாஸஸ்தானமாகஸ்வீகரிக்கையும் தானெனக்கு சேஷபூதனாக வருவானைப்போலே வந்து என்னைத் தனக்கு சேஷபூதமாக ஸ்வீகரிக்கையும் என் பேறாக வருவானைப்போலே வந்துதன் பேறாகத் தலைக்கட்டிக் கொள்ளுகையு மாகிற க்ருத்ரிமவ்யாபார விசேஷங்கள் விவக்ஷிதங்கள்.௫

௬ * என் கண்ணன் கள்வம் - என் பக்கல் த்வத்வ்யாமோஹனான க்ருஷ்ணனுடைய வ்யாபாரங்கள், எனக்கு - அவன் பாவத்தைக் கண்டவாறே பரவசனா யிருக்கும் ஸ்வபாவனான வெனக்கு, செம்மாய் நிற்கும் - ஆர்ஜவமாயிருக்கும். செம்மென்று ஆர்ஜவம். க்ருத்ரிமமென்று தோற்றாதே மெய்யென்று தோற்று மென்றபடி. அங்கண்ணன் - ஆதிவஞ்சனனவன், அங்கண்ண னென்று வஞ்சனுக்குப் பேர். உண்ட - அநுபவித்ததான, என் - என்னுடைய, ஆர் - அவன் போக்யதாஸாரஸ்யமான, இது உயிர் கோது - இந்த உயிர்க்கோதானது, கோது - சேஷம். நிஸ்ஸாரமாய்விட்ட விவ் வாத்மாவான தென்றபடி. அவனிதை யநுபவிக்கும்போது ரஸாதிசயத்தாலே யறிவழிந்த விவ் வாத்மாவான தென்கை.

ஒ— க்ருஷ்ணஸ்ய கபடசரித்ராணி, அறிகிலேனிதி வஞ்சவேநாநுய: ௫

௬ * (என் கண்ண னிதி) என்கண்ணன் கள்வம் எனக்குச் செம்மாய்நிற்கும்-மத்க்ருஷ்ணஸ்ய கபடசரித்ரம் மம ஆர்ஜவதயாபாஸதே. கபடித்ருஷ்ட, அம் கண்ண னுண்ட - தேநக்ருஷ்ணேநபுக்த:, என் ஆர் உயிர் கோது இது- மதாத்மா அவஸ்யதஸாரதயா சேஷதாம் ப்ராப்தோபவதி,

ப— சேஷபூதனாக தான் புகுந்து சேஷியா தானே யாகையும் என்பேறாகப்புக்கு தன் பேறாகத் தலைக்கட்டுகையும் இதடங்க வடிவிலே தோற்றி யிருக்கையும் இதென்ன கள்வங்க ளென்று விஸ்மிதராகிறார். கருவளர்மேனி யித்யாரப்ய 'ஜகத்தநாதயே' தி. ௫

ஆறும்பாட்டில், 'அவன் க்ருத்ரிமனென் றறிந்தால், அதிலே கிடந்து நெஞ்சாறல் படாதே யகன்றுபோ லீர்' என்ன, அவனைக் கண்டவாறே, அவ் வஞ்சனைகளை மெய்யென் றிருப்ப னென்கிறார். (எம் பித்யாதி) நமக்கு ஸஹ்யமைப் போலே யிருக்கிற க்ருஷ்ணனுடைய வஞ்சனங்கள் அவன் முகத்திலே விழித்தவாறே யெனக்குச் செவ்விதாய்த் தோற்றும், 'எங்கண்ணன்' என்பானென், கீழ் 'நங்கண்ணன்' என்றிருக்க வென்னில் ; நமென்றும், யமென்றும், பர்யாயமாகையாலே யிது பொருளிசை யந்தாதியாயிருக்கிறது. (அங்கண்ணன்) ஆதிவஞ்சனனவன், ஆதிவஞ்சனனை 'அங்கண்ணர்' என்று சொல்லக் கடவதிறே. அவனநுபவித்த கோதான வாத்மா விது, ஆத்மா கோதாம்படிகாணும்புசித்ததாயிற்று. நிஸ்ஸாரமான தம்மிலவன்

மூ— புன்கண்மை யெய்திப்புலம்பி யிராப்பக லென்கண்ணனென் றவன் கார்க்கரை யேத்துமே ॥கூ॥ கார்க்கரையேத்து மதனுட் கண்ணனென்னும் வேட்கைநோய் கூர நினைந்துகரைந்துகு ।

ஆ— நெடும்போது கூடவுமிராத ஸ்லேஷமாய், அவனை யாசைப்பட்டு, 'என் கண்ணா! என் கண்ணா!' என்றலற்றி, அவனெழுந்தருளியிருந்த திருக்கார்க்கரையை ஏத்தாநிற்கு மென்கிறார். கூ
(கார்க்கரையேத்தும்) இப்படி யவனைக் காணவேணுமென்னு மாசையாலே அவனை நினைத் தலற்றி, ஸவஸனமாவாரே,

இ— போமென்று இங்கே வாக்யஶேஷம் பண்ணினது அவன்கூத்திரமும் அவன் பாவத்தைக் காணும் போது மெய்யாகவே தோற்று மென்றும், க்ருத்ரிமமென் றறியும் தசையிலு மவன் பக்கலென் னுசாவுக் காசை போகாதென்று மிவ்வர்த்தங்களிலும் பாட்டுக்குத் தாத்பர்யமென்று காட்டுகைக்காக. புன்கண்மை யெய்தி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (நெடும்போ திருக்கையால்) புலம்பி யென்கிறதி லர்த்த விஶேஷத்தை யருளிச் (அவனை யாசைப்பட்டு என்று) ஶேஷம் ஸ்லேஷம். * * * * *

ஏழாம்பாட்டு

மேலொரு ஸந்தர்ப்பவிஶேஷம் சொல்லுகைக்காக கீழ்ச் சொன்னதை யநுவதிக்கிற திப் பூர்வார்த்த மென்று காட்டுகிறார் (இப்படி யிருக்கையால்) இப்படி யென்கிறதற்கு அலற்றி யென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். யத்வா : கீழ்ப்பாட்டில் ஶோககார்யமான வவஸாதம் சொல்லிற்றன்றாகிலும் ஸித்தமாகையாலே யதுவு மிங் கநுவதிக்க ப்ராப்தமாகையால் இப்படி யென்கிறத்துக்கு ஸவஸனமான வென்கிறதோடே ஸம்பந்தமாகவுமாம். இவ் வநுவாதத்தாலேயிப்பாட்டுக்கு கீழ்ப்பாட்டோடே ஸங்கதியும் ஸித்தமாயிற்று. வீப்ஸாவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (ஸவஸனமான வாரேயென்று) என்னுமிதிஶேஷ:,

இ—ம— புன்கண்மை - புல்லிதான கண்ணுடைத் தாகுகையை, புல்லியது-க்ஷுத்ரம். கண்-ஸ்தானம். எய்தி- அடைந்து, இப்படி ஶோசிதமாயிருந்தது அவ னநுபவித்துப் போய் நெடும்போதான பின்பு கீழ்வீழ் வுவொாய யாத்தமா யெனறபடி. இராப்பகல்-நக்தந்திவம், என்கண்ண னென்று எனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ண னென்று, புலம்பி-ப்ரலபித்து, அவன் கார்க்கரை - அவனுடைய திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- ஸ்துதியா நிற்கும். அவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை அவனைக் காணவேணு மென்னு மாசையாலே கொண்டாடா நிற்கு மென்றபடி. கூ

எ * என் - என்னுடைய, ஆர் - அவனுக்கு ஸ்வாமியான, உயிர்-ஜீவாத்மாவானது, கார்க்கரை- அவ னெழுந்தருளி யிருக்கிற திருக்கார்க்கரையை, ஏத்தும்- அவனைக் காணவேணு மென்னு மாசையாலே ஸ்துதியா நிற்கும, அதனுள் - அதுக்குள்ளே நிற்கிற, கண்ணனென்னும்- க்ருஷ்ண! என்றழையா நிற்கும், வேட்கை நோய்-அபிநிவேஶ வ்யாதியானது, நோய் - வ்யாதி. கூர-கூரும்படி, வர்த்திக்கும்படி யென்கை. நினைந்து - அவனை ஸ்மரித்து, கரைந்து - ஶிதிலமாய், உகும் - நீரா யுருகா நிற்கும். இப்படி யாசைப்பட்ட

ஓ— புன்கண்மை-பீஜஷ தாவாத நஜக்ஷண ப்ரீஷ்மெ ஸமவத ஸ்க்ஷாஶ்ரவ்யாவாஸம், எய்தி-உபகாரகம் த்வா, இராப்பகல் - நக்தந்திவம், என் கண்ண னென்று புலம்பி - ஹேக்ருஷ்ண! இதிப்ரலபந், அவன் கார்க்கரை ஏத்துமே - ததீயம் திருக்கார்க்கரை திவ்யதேஶம் ஸ்தௌதிஸ்தத்ரதாஹா: கூ

ப— ஸாராவஸாரம பண்ணினதை யுபகரித்தானாக நினைத்து (புன்கண்மையெய்தி) என்கிறார். பொல்லா நோக்கை யுடைத்தா யென்கை. நோக்கு-அறிவு. மீளவுயிர்ப்பெய் தென்றபடி. நோதான விது திரியவும் புன்கண்மை யெய்தும்போது மீளவுயிர பெற்றதாக வேணுமிறே. அவ னுண்டது கொண்டே யிது புன் கண்மை யெய்திற்றாக் காணும். (என்கண்ணனென்று இராப்பகல் புலம்பி) முன்பெனக்கு ஸுலபனான க்ருஷ்ண னென்று ஸமாராதாவிஸாமமன்றிக்கேகூப்பிட்டு, அவன்வர்த்திக்கிற திருக்கார்க்கரையையேத்தாநின்றது. என் கண்ண னித்யுக்த்யா 'ஸுலபதாகடைக்கக்கவா' இத்யுக்தம். கூ

ஏழாம்பாட்டில், அடிமை கொள்வாரைப் போலே யென்னுயிரை நோக ஸாஜித்துப் பின்னையும் ஸாஜியாதாரைப் போலே யிருக்கு மென்கிறார். (கார்க்கரையித்யாதி) அவனிலு மவனிருந்தவூரை யேத்தும், (அதனுள்) அவ்வூரிலுள்ள ஸ்வாமியே யென் றவனையேத்தும், அவ்வளவிலேயும் நில்லாதே, (வேட்கை) அபிநிவேஶ வ்யாதி மேல்கொள்ள-அவன்பரிமாற்றத்தை நினைந்து கரைந்துருகும்.

மூ — ஆட்கொள்வானொத்தென் னுயிருண்டமாயனால் ; கோட்குறைபட்டதென்னாருயிர் கோளுண்டே | கோளுண்டானன்றிவந்தென் னுயிர்தானுண்டான் | நாளுநாள்வந்

ஆ — பின்னையும் பண்டுபோலே யென்னை யடிமை கொள்வாரைப் போலே வந்து புகுந்து, என்னுயிரை மான ஸாஜித்துப் பின்னையும் ஸாஜியா தானுயிருக்கு மென்கிறார். எ (கோளுண்டான்) இப்படி யென்னுயிரை மானஸாஜித்தே பின்னையும் ஸாஜியா தானாய் வந்து ஸாஜிக்கும், இப்படி நாளும் நாளும் வந்து

இ — ஆத்மாபஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பின்னையுமித்யாதியால்) ஆத்மாபஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (பின்னையும் ஸாஜியாதானுயிருக்கு மென்று) இத்தால் ஏழாம்பாட்டிலே யென்னாத்மாவையும் ஶரீரத்தையும் தனக்கு போக்யமாக வநுபவிப்பானென்றவ திப்பாட்டிலேஅப்படி யநுபவித்தாலும் த்ருப்தனாகிறில னென்கிறா ரென் றிப் பாட்டுக்குப் பூர்வாபர ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. * * * *

எட்டாம்பாட்டு.

ஆத்மாபஹாரத்துக்குத் தாத்பர்யம் (இப்படி யித்யாதியால்) ஆளன்றேபட்டதென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம்.

இ—மு— வாதே பிதர்குவகாரக ஈக வருமாப்போலேவந்து ஸ்வாஸூக்திலேவயபூவலி தனைப்போல வென்கிறார்மேல். ஆட்கொள்வா னொத்து-என்னை யடிமை செய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனுக்கு ஸத்ருஶனாய், என்னைக்கொண்டு ஶேஷியான தனக் கடிமைசெய்வித்துக் கொள்ளுகிறவனைப்போலே வந்தென்றபடி. என் னுயிருண்ட-என் னாத்மாவைத் தனக்கு போக்யமாக வநுபவித்தவனை, மாயனால்- ஆஶ்சர்யபூத னாலே, இது க்ருத்ரிமமென்று தோற்றுதபடி யிருக்கிற வாஶ்சர்யபூதனாலே யென்றபடி. கோளுண்டு-கொள்ளப் படுகையை யநுபவித்து, அநுபவிக்கப் படுகையைப் பெற்றென்றபடி. கோட் குறை பட்டது - கொள்ளுகையிலே குறைப்பட்டது. போக்யமாக ஸாஜிக்கப்பட்ட தன்றிகேயிரா நின்ற தென்றபடி. அவனிதை யநுபவித்தும் பின்னையும் போக்யமாக வநுபவியாதாரைப்போலே அத்ருப்தனா யிரா நின்ற எ னென்று தாத்பர்யம்.

அ * கோளுண்டா னன்றிவந்து - கொள்கையுண்டா னன்றியே வந்து, ஓரநுபவத்தைத் தொருக்காலும் பெற்றவ னலாதவனாய் வந்தென்றபடி. தானென்னை யொருக்காலும் அநுபவித்ததறியாதே அபூர்வமாக வநுபவிக்கப் பெற்றாற்போலே வந்தென்கை. என்னுயிர் - என் னாத்மாவை, தான் - அத்யா ஶ்சர்ய விஶிஷ்டனான தான், உண்டான் - அநுபவித்தான். நாளுநாள் வந்து - இதுநா ளொருநா ளன்றியே

ஓ — எ * (கார்க்கரையித்) ஆள் கொள்வா னொத்து-தாஸகேவ நவஸிஹஸ் தூவகு, என்உயிர்உண்ட- ஶேஷாத்மநம் ஸாத்வதா விஷம்ஜீஶ[ஸ்வவஶீ]க்ருதவதே திபாவக. மாயனால்-ஆஶ்சர்யபூதேநேதிதோ, என் ஆர்உயிர்- ஶேஷீரவஷ்யாத்மா, கோளுண்டு கோள் குறை பட்டது - போக்யதாம்ப்ராப்ய ஸாக்ஷ்யபோக்யதயா ஸ்தித், அபூர்வ ஸ்வேச்சிதேஷ், போக்யதாவகாஶ இதிபாவக, கார்க்கரை ஏத்தும்-திருக்கார்க்கரை ஸ்துவேஶம் ஸ்வாமி, அதனுள் கண்ணா என்றும்-தத்ஸ்தவஸ்து க்ருஷ்ண இதிவததி. வேட்கை நோய் கூற - அபிநிவேஶரோக வர்த்தமானே, நினைந்து - ததீயவைஷ்டித நிஸ்ஸ்ரத்வா, கரைந்து உகும் - ஶிதிலீபூய த்ரவதாம் ஸமதீத்யாபூ. எ

அ * (கோளுண்டானித்) கோள் உண்டான் அன்றி வந்து - ஏகஸ்மிந் ஸ்வாதிஸ்வதோபோக்யம் அத்ருத்வாமதந்த், என்னுயிர் தான் உண்டான் - ஶேஷாத்மநம் ஸ்வயம் ஸாக்ஷாத், ஸ்வயம் ஸங்க்ருதவா நிதிபாவக. நாளும் நாள் வந்து - ப்ரதிதிநமாகத்ய,

ப — (ஆட் கொள்வா னொத்து) அடிமை கொள்வாரைப் போலேபுகுந்து, என்னை வெறுந்தரையாக்கின வாஶ்சர்யபூதனாலே. (என்னாருயிர்கோளுண்டே-கோட்குறைபட்டது) என் னாத்மா ஸாஜித்துக்கொள்ளப் பட் டிருக்கச் செய்தேயு மித்தலையிலே சில ஶேஷித்த தென்னலா யிருக்கிறது. அவன் ஸாவேக்ஷனாய்ப் போகையாலும் இப்போ திருந்து ஸ்வேஶப்படக் காண்கையாலும் சிறிது தொங்கிற்றுண்டென் றிருக்கிறார். ஆத்மாபஹாரவிஷயமான ஔதார்யபூர்ணித்வாத். எ

எட்டாம்பாட்டில், நாள்தோறு மென்னை யநுபவியா நின்றாலும் பெறாப்பேறுபெற்றாற்போலே ஸாஜிக்கிற விவனுடைய மனத்தைப் பொறுக்க வொண்ணுகிறதில்லை யென்கிறார். (கோளித்யாதி) என் பக்கலொரு வுபகாரம் கொண் டன்றிக்கே என் னாத்மஸ்வரூபத்தை யநுபவித்தான், யத்வா : பிறரால் நாளநுபவிக்கப்படாதவனன்றியேதா னென்னையநுபவியாவிடில் பரியாதவனாய்வந்தானென்னுமாம். அதவா: என்னால் தான்கொள்ளப்படா திருக்கத்தானென்னைக் கைக்கொண்டானென்னுதல். (நாளித்யாதி) ஒருநாள் ஸாஜித்த

மூ— தென்னை முற்றவுந் தானுண்டான் ! காளநீர் மேகத்
தென்கார்க்கரையென்னப்பற்! காளன்றேபட்ட தென்னு
ருயிர்பட்டதே !! அ! ஆருயிர் பட்ட தெனதுயிர் பட்டது!

ஆ— என்னை ஸாத்மீக்கருளினன், நான் தனக் கடிமையானவிதனை யன்றோ, என்னை யிங்ஙனே படுத்த வேணுமோவென்கிறார். அ

(ஆருயிர்) 'அவன் உம்முடைய திறத்தில் விசேஷமாகச் செய்ததுண்டோ, தன்னோடு பரிமாறு வாரை யெல்லாரையு மப்படியன்றோ படுத்துவது' என்னில் அவனால் நான்பட்டபாடு திருநாட்டிலுள்ளார் தாம் பட்டாரோ !

இ— (நான் தனக் கித்யாதியால்) என்னாருயிர்பட்ட தென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னையிங்ஙனே யித்யாதியால்) இத்தால் நாள்தோறுமென்னை ஸதாநுபவியா நின்றாலும் பெறாப் பேறு பெற்றாப் போலே ஸாத்மிக்கிற இவனுடைய ப்ரணயவ்ருத்தியொன்றும் பொறுக்கமாட்டுகிறிலேனென்கிறாரென்று ஸூசிதியுஞ் சொல்லித்தாயிற்று * * * * * * * * * *

ஒன்பதாம்பாட்டு ௯

ஸமஸ்த ப்ராணிவர்க்கத்திலே 'ஆருயிர்பட்ட தெனதுயிர்பட்ட' தென்று ஸ்வாநுபவம் பண்ணுகை யனுசிதமன்றோ வென்ன விதுக்குத் தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காக வவதாரிகை (அவனித்யாதியால்) அபிப்ராயத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அவனால் நானித்யாதியால்)

ஈ— ப— நாள்தோறும்வந்து, அவனுடைய 'அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென் னாராவமுதம்' இருக்கும்படியிதுவென்று கருத்து. என்னை- நிரதிசய போக்யனான வென்னை, முற்றவும்- க்ருத்ஸ்நத்தையும், என் ஸ்வரூபத்தோடு ப்ராணங்களோடு சரீரத்தோடு வாசியற வெல்லா வற்றையு மென்றபடி. தானுண்டான் - ஸம்ஸாத்மித்தான். தன் பேறாகவே யநுபவித்தா னென்றபடி. காளநீர் மேக - காலவர்ணமாய் ஜலவர்ணமான மேகம்போ லிருக்கிறவனான, தென்கார்க்கரை யென்னப்பற்கு- அழகிய திருக்கார்க்கரையில் உகந்தருளியிருக்கிற வென்னுடைய நிருபாதிக பந்துவான ஸ்வாமிக்கு, ஆளன்றேபட்டது- அடிமையன்றோபுக்கது. அன்றே யென்னது அன்றோ வென்றபடி. அடிமைபுக்க தத்தனைபோக்கி ப்ராவணாதிகளைப்போலே யெதிரம்பு கோத்ததில்லையென்றபடி. என்னாருயிர்பட்டதே - என்னுடைய ஸ்வரூப்யமான ஆத்மா பட்டதென்ன வாச்யமும். பட்டதே யெனகிற விடத்தில் ஸ்வர விசேஷத்தாலே விஷயம் விவக்ஷிதம். இப்படி யடிமை புக்க விவ் வாத்மாவை யித்தனை பாடுபடுத்த வேணுமோ. சரீரமும் பொறுக்கலாம், இந்த ப்ராணவத்தும் படுத்துகிற பாடொன்றும் பொறுக்க முடிகிறதில்லை யென்று கருத்து. அ

ஒ— என்னை முற்றவுந் தான் உண்டான - ஸம்நிருபதேஷத்யா ஸ்வீக்ருதவா நித்யர்த்த:. காளநீர்மேக- நீல ஜலதவர்ண வர்ணஸத்ருசஸ்ய, தென்கார்க்கரை யென்னப்பர்க்கு - ஸுந்தர திருக்கார்க்கரை திவ்யதேசவாஸிநோ மத்ஸ்வாமிந:, என் ஆர் உயிர் பட்டது - மதாத்மநா நாசிதம், ஆள் பட்டது அன்றே - தொண்டு ப்ரவிஷ்டம் ஹ்யாஸம் நஸம்திக்த, தொண்டுக்ஷணதாஸ்ய மேவேத்யர்த்த:. அ

ப— தன்றோவென்று கைவாங்கி யிருந்தானே, நாள்தோறும் வந்து,என்னை 'அப்பொழுதைக் கப்பொழுதென்னாராவமுதம்'என்றுகந்து, (என்னை முற்றவுந்தானுண்டான்) காத்ஸ்ந்யேந என்னை ஸாத்மித்தான். ஸர்வ ப்ரகாரமான விவ் வாத்மவஸ்துவை தனக் கேற்றமாம்படி மஹாவித்து ஸாத்மித்தா னென்றபடி. (காள வித்யாதி) கறுத்த நீரைக்கொண் டெழுந்த மேகம்போலே யிருக்கிற வடிவை யுடையவனாய், அம் மேகத் தானவஹிக்குமஸ்தத்திலே படிந்தாப்போலே திருக்கார்க்கரையிலேவந்து ஸந்நிதிபண்ணின நிருபாதிக பந்துவுக்கு,வடிவழகது,ஸாது, தனக்கென்னகுறையுண்டாயிப்படிப்படுகிறான்!. (உயிர்-ஆளன்றேபட்டது) ஸாக்ஷாத் கிங்கரஸ்வமே பேறப்பே றென்றன்றோ வென் னாத்மாவனை யாச்ரயித்தது, இப்படிக் கொற்ற, (ஆருயிர்பட்டது- என்) ஊஹித்ததென். இப்பேற்றைப்பிராட்டி தான் பெறறதுண்டோ. காளநீர் மேக ஐதத்ரஹிஸ்தெநா 'ஔதாயபா' இத்யாதி:. அ

ஒன்பதாம்பாட்டில், 'நீரேயோ விப்படிப் பட்டீர், ப்ராணாநுபவமே பரவத்யான நித்யஸூரிகளும்படும்பா டிதன்றோ' என்ன, அவர்கள்தான் நான்பட்டதுபட்டார்களோ வென்கிறார். (ஆருயிரித்யாதி) நான் பட்ட பாட்டை நித்யஸூரிகளிலே தான்பட்டாருண்டோ, ஸமஸ்தர்க்களுக் கஸாக்ஷியாயிருக்கிற ஸம்ஸாரத்திலே யிறே நான் பட்டது. உயிரை யழித்த ஹேதுக்களைச் சொல்லுகிறது மேல்.

மூ— பேரிதழ் தாமரைக்கட்கனிவாயதோர் । காரெழில்மேகத் தென்கார்க்
கரைக்கோயில்கொள் சீரெழினாற் றடந்தோட் டெய்வவாரிக்கே ௧॥

ஆ— தனக் கென்னகுறையுண்டா யிப்படிச் செய்தருளினா னென்கிறார். ௧

இ— மேல் வாத்ஸல்யத்துக்கும் தா[illegible]ர் (தனக்கிதராதியால்) என்னகுறையென்றது. அழகில்குறைபோ வொளதார்யத்தில் குறைபோவென்றபடி. ஸௌந்தர்யாதிசயித ஸௌஜன்யமான வஸ்துவிலே யிறே யெல்லாரு மாஸக்திபண்ணுவது, ஸர்வப்ரகார ஸௌஜன்யத்தாலும் தானே யதிசயிதனா யிருக்க வென்பக்க லித்தனை ப்ராவண்யம் பண்ணுவ தென்ன வாஸ்சர்யமென்கிறாரென்று கருத்து * * * *

இ—ஸ— ௧ * பேரிதழ் - பெரிய விதழையுடைத்தான, இதழ் - தளம். ஸௌகந்த்யாதியாலே விகாஸ தளஸாலியான வென்றபடி. தாமரைக்கண் - தாமரைபோலே யிருக்கிற கண்களை யுடைத்தான, கண்ணென்கிற விடத்தில் ஸந்தியிலே டகாரா தேசம். கனிவாயது - கனிபோலே யிருக்கிற வாயை யுடைத்தான, கனி-பழம். பிம்பாதர ஸாலியான வென்றபடி. வாயையுடைத்தானது-வாயது. ஒர்-ஒருக விலக்ஷணமான, அத்விதீய மென்றபடி சொல்லுகிறபடி. காரெழில் - கறுத்த வெழிலை யுடைத்தான, எழில் - ஔஜ்ஜ்வல்யம் மேக - மேகமான, நீலோஜ்ஜ்வல மேகஸத்ருசனான வென்றபடி, தென்கார்க்கரை - அழகிய திருக்காட்கரையை, கோயில் கொள்- கோயிலாகக் கொண்டவனான, தனக்கு திவ்யாவாஸஸ்தானமாக வுடையவனான வென்றபடி. சீரெழில் - சீரையு மெழிலையு முடையவனான, சீர்-ஸ்ரீ. வீரஸ்ரீயையு மௌஜ்ஜ்வல்யத் தையு முடையவனான வென்றபடி, நால் - ஒரு கல்பதருவுக்கு நாலு ஸாகைக ளிருக்குமாப் போலே நாலா யிருக்கிற, தடம்-பெரியதான, 'சதுர்பூஜஸ் ஸர்வ பாஹவ: ஸர்வேஸ்வர:' என்கிறபடியே வ்யாயதசோபமான பீநதரங்களான வென்றபடி. தோள் - புஜங்களை யுடையவனான, தெய்வவாரிக்கு - தேவஸமுத்ரத்துக்கு, வாரி - ஸமுத்ரம் ரத்நாகரங்களுக்கு ஸமுத்ரம் போலே தேவ தைகளுக்கு உத்பத்திஸ்தானபூத ஸமுத்ரமான ஸ்வாமிக்கு யென்றபடி. ஸ்வாமிக்கு ஸௌசீல்யமா யென்கை. என்னுயிர் பட்டது - என் னாத்மா பட்டபாடுகளை, ஆருயிர் பட்டது - ஆருடைய வாத்மா பட்டது. நித்ய ஸம்ஸாரிகளுடைய வாத்மா தான் பட்டதோ வென்றபடி, என் னாத்மாவானது அவனாலே ஸம்ஸ்லேஷிக்கப் படுகிற தசையிலே யவனுடைய வதிசோதந வ்யாவ்ருத்திகளைக்கொண்டு குணாதிசயத்தாலே மோஹமூர்ச் சிதனை யடைந்து வ்யஸநப் படுமப்போலே நித்யஸம்ஸாரிகளுடைய வாத்மாவும் பட்டதில்லை யென்றபடி, அவ்வாதஸ்யான தர்ஸனத்துக்கு ஸ்தானஸம்பந்தத்திலே ஸம்ஸ்லேஷவிகாரங்கள் ப்ரகாஸநாயகியிற காட்டிலும் விஞ்சி யிருக்குமாப் போலே அநாதி ஸம்ஸாரியா யிருந்த விவருக்கு பரமபோக ஸம்ஸ்லேஷம் புதிய தாய வந்த தசையாலே ப்ராதிசயகரமான வ்யாமோஹம் நித்யஸம்ஸாரிகளிற் காட்டிலும் விஞ்சி யிருக்கு மென்று கஞ்சிய அருளிச்செய்தார். ௧

ஓ— ௧ * (ஆருயி ரிதி) பேரிதழ் தாமரைக்கண் - விஸாலதளபுக்த ஸரோஜஸத்ருஸ நயநஸ்ய, கனிவாயது - பிம்பாதராஸ்ய, ஓர் கார் எழில்மேக - விலக்ஷண நீலமேகவத்ஸுந்தரஸ்ய, தென்கார்க் கரைக்கோயில்கொள - ஸுந்தர திருக்காட்கரை திவ்யதேஸவாஸிந:, சீரெழில் நால் தடம் தோள்-வீரஸ்ரீ காந்தியுக்த சதுர்புஜஸ்ய, தெய்வ வாரிக்கு - தேவாநாம் வாரிதிவத் ஸ்தாநபூதஸ்ய, என துயிர்பட்டது ஆருயிர்பட்டது-மேதாத்ம நாநுபூதம் தஸ்ய நித்யஸம்ஸாரிணாம் நாநுபூதமிதி பாவ:. ௧

ப— (பேரிதழ் தாமரை யித்யாதி) பெரிய விதழையுடைய தாமரைபோலே யிருந்துள்ள கண்ணையும் சிவந்த வாயையு முடையவனும், (கா ரித்யாதி) கறுத்த வெழிலை யுடைத்தான மேகம்போலே வடிவை யுடையவனும் திருக்காட்கரையைக் கோயிலாகவுடையவனும்,(சீரித்யாதி)வீரஸ்ரீயையு மெழிலையுமுடைத்தாய் கல்பதரு பணைத்தாப்போலே நாலாய் சுற்றுடைத்தான தோள்களை யுடைய, ஸர்வ தேவதா ஸ்தாந சந்நிதேர், (தெய்வவாரிக்கு) தேவங்கள் படும் கடலுக்கு, வாரி - கடல். தேவங்களுக் குத்பத்தி ஸ்தாநபூதனான வென்னை யழித்தான், வடி வழகையு மவ்வூரி லிருப்பையுங் காட்டி யாயிற்றிவனையழித்தது. ௧

மூ— வாரிக்கொண்டுன்னை விழுங்குவன்காணிலென் றார்வுற்றவென்னையொழிய
வென்னிலும்முன்னம் பாரித்துத் தானென்னை முற்றப் பருகினான்

ஆ— (வாரிக்கொண்டு) "நீர்தாமவனை புஜியாதே உம்மை புஜிக்கக் கொடுத்துக் கொண்டிருப்பானேன்" என்னில்;
உன்னைக்காணில்வாரிக்கொண்டுவிழுங்குவன்என்று நான்பிரார்த்தித்துக்கொண்டிருக்கஎனக்குத் தன்னைபுஜிக்கவொண்ணாதபடியென்னில்முன்னம்பாரித்துத்தானென்னையாபுஜித்தருளினான்,

பத்தாம்பாட்டு.

இ— அவனுடைய ஸாபிநிவேசாதிசயத்தைச் சொல்லவந்தவிப்ரகரணத்திலே "வாரிக்கொண்டு" இத்யாதியாலேதம்முடையஸாபிநிவேசத்தைச்சொல்லுகை யஸங்கதமன்றோவென்னவவ+ர் (நீர்தாமித்யாதியால்) ஆர்வுற்ற வென்கிறதற்குத்தா+ர் (பிரார்த்தித்துக்கொண் டிருக்கவென்று) என்னையொழிய வென்கிறதற்குத்தா+ர் (எனக்குத்தன்னை யித்யாதியால்)

ஈ—ப— க௦* காணில் -காணப்பெற்றேனாகில், உன்னை - ஸர்வபோக்யனானவுன்னை, வாரிக்கொண்டு - பிறர்க்கொன்றும்சேஷியாதபடிஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு,விழுங்குவன்என்று-அநுபவிப்பனென்று, அநந்தவேதவேத்யாதிகளுக்கவகாசமில்லையாம்படி "ஸர்வம்ஸமஸ்யாதி" என்கிறபடியே நானே ஸர்வபோக்யங்களையும் பண்ணி யநுபவிக்கவேணுமென் றென்றபடி, ஆர்வு - அபிநிவேசத்தை, உற்ற - அடைந்தவனான, என்னையொழிய - என்னைத்தவிர, எனக்குத்தன்னை புஜிக்க வொண்ணாதபடியாக வென்றபடி. என்னில் முன்னம்-தன்னை புஜிக்க ப்ரார்த்திக்கிற வென்னிலும் முன்னமே, பாரித்து - ஹரித்து, ஸஹஸம்ப்ரமனாயென்றபடி. தான் - ஸர்வாய் ஸமஸ்தனான தான், என்னை - அணுவாய் பரதந்த்ரனான வென்னை, முற்ற-காத்ஸ்ந்யேந, நிச்சேஷமாக வென்றபடி. அபிநிவேசத்தாலே த்வராவனமாகையாலே உவ்வாத்மா மாண்டுபோயிற்றென்னும்படியாக வென்றபடி. பருகினான் - பானம் பண்ணினான், "வஸாஸாநுயிகேவநம் ஜாவநாஹ்ரம் விபத்நீவ" என்கிறபடியே தன்னுடைய வேஷ்டிதங்களைக் காட்டி யென்னை நீராயுருக்கிப் பானம் பண்ணினானென்றபடி. என்னைமுற்றவும் தானுண்டானென்று அவனுண்டபடி சொன்னார் கீழ், உண்டவனுக்குத் தண்ணீரு மபேக்ஷித மாகையால் தண்ணீர் குடித்தபடிசொன்னாரிதில். இத்தாலவனுடைய'உண்ணுஞ்சோறு பருகுநீர்' இருக்கும்படிசொல்லிற்றாயிற்று.

ஒ— க௦* (வாரிக்கொண்டித்தி) காணில் வாரிக்கொண்டு விழுங்குவன் என்று - ஸ்வாம் ஜீவாஷ்டவாப்ரேஸ்தூயி ஜேவகத்வேந ஸ்வீய ஸ்வாதவாதவமாண விஷத்ரிகா உநாஷிவஷ்ரிதி, ஆர்வு உற்றஎன்னை-ஆசாபந்நம், ஒழிய - விநா, என்னில்முன்னம் - ப்ரார்த்தநவாவேவ, பாரித்து - அபிநிவேசங்க்ருத்வா, தான் என்னை முற்றப்பருகினான் - ஸ்வயம் மாம் காத்ஸ்ந்யேந பீதவாந். ஜோமஹ்ஜே நாநாஹவத்வாதிதி பாவ:.

பு— பத்தாம்பாட்டில் தம்மோடு கலந்த வெம்பெருமானுக்குத் தம்மிலு மபிநிவேசம் மிக்கிருந்தபடியைச்சொல்லுகிறார் (வாரிக்கொண்டித்யாதி) (உன்னை) ஸர்வபோக்யனான வுன்னை, (காணில்) காணப்பெறில், (வாரிக்கொண்டு விழுங்குவன்) ஒன்றும் சேஷியாதபடி அநுபவித்து புஜிப்பேனென்று அபிநிவேசித்து (ஆர்வுற்ற) ஆர்வத்தையுற்ற (என்னையொழிய) என்னளவுபாராதே, (என்னில்முன்னம் பாரித்து) நான்பாரித்தவளவு மன்றிக்கே நான் பாரித்தகாலத்துக்கு முன்னே பாரித்து, (தானென்னை) ஸர்வாய் ஸமஸ்தனான தான் அணுவாய் பரதந்த்ரனான வென்னை, (முற்றப்பருகினான்)

மூ— காரொக்குங் கார்க்கரையப்பன் கடியனே ॥௧௦॥ கடியனுக்கஞ்சனைக்கொன்ற
பிரான்றன்னைக் । கொடிமதிட் டென்குருகூர்ச் சடகோபன்சொல் ।

ஆ— தன்னுடைய விளைப்பக்கடவ ஸம்ஸாரத்தினளவு பாராதே, ஸர்வேஶ்வரனுமானதேவம் தன்னளவிலே வத்ஸலித்தாப்போலே யென்னுடைய சிறுமை பாராதே யென்னளவிலிங்ஙனே அதிசயமாகச் செய்தருள வேணுமோ வென்கிறார். க௦

(கடியனும்) ஆஶ்ரிதர்க்காக வேண்டுவதெல்லாஞ் செய்யிலுமிங்ஙனே யதிசயமாகச் செய்தருளும் ஸ்வபாவனுமிந்தவனைச் சொன்ன

இ— காரொக்குமென்கிற தேவஸ்வரூபஞானத்துக்குத் தா + ர் (தன்னுலேயிசுவாதியால்.)

நிகமனம்.

வாத்ஸல்யத்துக்குத்தா + ர் (ஆஶ்ரிதர்க்காக விருத்தியால்)

இ—ப— காரொக்கும் - தேவத்துக்கு ஸாம்யமாகாதின்னளவு, காரென்றுதேவம். தேவம்போலே வைஷம்யதையைப் பாராதே அதிசயேன ஸமவஸ்துக ஸ்வபாவனென்றபடி. கார்க்கரையப்பன் - திருக்கார்க்கரையில் நித்யவாஸம்பண்ணுவானவன், கடியன் - ஶீக்ரகாரீ, ஸமயத்தில் தானே வந்திக் கொள்ளுமவனென்றபடி. க௦

கக கடியனும் - ஶீக்ரகாரியாய், கம்ஸனுடைய ஆக்ரமத்திற்காட்டில் முற்பட ஸம்ஹாரனுமென்றபடி. கஞ்சனை - கம்ஸனை, கொன்ற - ஸம்ஹரித்தவனை, பிரான்றன்னை - அத்தாலே யாஶ்ரிதருக்கு உபகாரகனானவனை, தன்னையென்று ஸ்வாமித்வம். கொடிமதிள் - த்வஜவிராஜித ப்ராகாரமாயியான; கொடி - த்வஜம். உத்ஸவஜயஸூசகம். தென்குருகூர்ச சடகோபன் - அழகியதிருநகரியை யுடையவரான ஆழ்வார், திருநகரிக்கு நிர்வாஹகரான ஆழ்வாரென்றபடி. சொல் - சொன்னதான,

ஒ— கார்ஒக்கும்கார்க்கரைஅப்பன்கடியனே-அதிசாதேவஸாம்யம்கார்ககரைஸ்வாமீஶீக்ரகாரீ த்வம். க௦
கக (கடியனித) கடியனும் கஞ்சனை கொன்ற பிரான்தன்னை-ஶீக்ரகாரிதயாகம்ஸநஹந்தயாபாஷ காமம்ஸஹதவந் உபகாரக உத்ஸவ, கொடிமதிள் தென்குருகூர் சடகோபன்சொல் - த்வஜயுக்த

ப— தன்மனை வெளித்தங்கனைககாட்டி யென்னை நீராககி நிஶ்ஶேஷமாகப் பருகினான், “ வஷவாஸாதுயிதேதநம் தேவநாஸ்ரம விவர்த்வ ” என்கிறபடியே யித்தலையை யழித்துப் பரிமாறின னென்றபடி. அவனார்தான்? எப்படிக்கொற்றவன்தான்? என்னில்; (காரொக்கும்கார்க்கரையப்பன்) வாமசோதரனுமஸ்திதனானவன் (கடியனே) ஸமாதிலையில் விரைந்திருக்கும். இரண்டுதலையாய் பரிமாறப் புக்கால் எதிர்த்தலைக் கிடம்வையான். “ என்னில்முன்னம் பாரித்துத் தானென்னை முற்றப்பருகினா ” னிதேதத்வநம் “ ரஷணதிவஸ்ஜா ” இதி. க௦

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழி யப்யஸித்தவர்க்கு ஜந்மாந்தரங்களை அவஸாநத்தை ஒஹித்து ஸம்ஸாரமாகிற ரோமத்ருஷ்டிகையும் நமக்கும் கிடிகோளென்கிறார். (கடியனுயித்ராதி) கம்ஸநஹந்தயனும் கம்ஸனைத் யவனுக்கு வக்தேறியென்றபடி. (பிரான்) முன்பு உபகாரகனானவன் கிடீர் நம்மை யழித்தான். (கொடிமதிள்) காவஸவிஜயத்துக்குக் கொடிகட்டிற்றுந் திருநகரியிலே யாயிற்று. ஸாதிவிஜயத்

மூ— வடிவமை யாயிரத்திப் பத்தினாற்சன்ம முடி
வெய்தி நாசங்கண்டீர்க ளெங்கானலே ॥௧௧॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— இப்பத்து, ஸமஸ்த து:க விரோதியான நம்முடைய ஸம்ஸாரத்தை ஸகாரணமாகப் போக்குமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— சன்மம் முடிவெய்தி பிதாராஜிக்குத்தா + ர் (ஸமஷிதாஷியால்.) * * *

இ—ப— வடிவமை - அழகுபொருந்தியதாயிருக்கிற, வடிவு - அழகு - அமைவு - பொருந்து. ஸர்வ ஸ்வாமி ஸம்பந்தமான வென்றபடி, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தினுல்-இந்த தசகத்தினாலே, சன்மம்-ஜந்மமானது, ஜநநமரணரூபமான தென்றபடி. முடிவு - ஸமாப்தியை, எய்தி-அடைந்து, பாநஜந்நம் வராமலென்றபடி. எங்கானல் - நம்முடைய ஸம்ஸாரஸ்தானமானது, கானல் - ஸம்ஸாரஸ்தானம். நம்முடைய ஸம்பந்தத்துக்கு ஆர்ஜிதமான ஸம்ஸாரமானதென்றபடி. எம்மென்று ஸம்ஸாரிகளைக்கூட்டிச்சொல்லுகிறது. இத்திருவாய்மொழிகற்பாரை ஸம்ஸாரிகளாக ஸ்வீகரித்துநிர்தேசித்தபடி. நாசங்கண்டீர்கள். நாசமாம்கிடிகோள், நிச்சயமாக நசிக்கும் கிடிகோளென்றபடி. கண்டீர்களென்றதாலே இதில்ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதயே ஸ்ரீமதே வேங்கடநாதாய மஹாதேசிகாய நம:.

ஒ— வ்யாக்யாநாந்தராந்தரம் ப்ரகாசிக்கப்படுகிறது, வடிவு அமை ஆயிரத்து, ஸர்வஜ்ஞஸம்பந்தமாயிருக்கிற ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்தினுல்-அநேகதசகேந, சன்மம்முடிவு எய்தி-ஜந்மபரம்பரா ஸமாப்தியை, எம்கானல் நாசம் கண்டீர்கள் - அஸ்மதீய ஸம்ஸார ஸம்ஸ்தானம் நச்யதீத்யர்த்த:. கண்டீர்க ளித்யநேந நிஸ்ஸம்சயத்வம் ஸூசிதம். ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ப— துக்கு உரியவடியாரிருந்த விடத்தேயிறே கொடிகட்டுவது. (வடிவமை) ஸர்வஜ்ஞஸம்பந்தமுடைத்தான ஸமஸ்த குணங்களை யுடையவனுடைய ப்ரதிபாதிக்கையில் ஸ்ரேஷ்டமான, (ஆயிரத்திப்பத்தினுல்சன்மம் முடிவெய்தி) ஜந்மபரம்பரைக்கவஸானத்தை ஒழித்து, (நாசம்கண்டீர்களெங்கானல்) ஸம்ஸாரமாகிற ஸம்ஸாரவ்ருக்ஷத்தையும் நசிக்குங்கிடிகோள். ௧௧

ஸ்ரீமத்வேதாந்த யதிராஜ கவிதார்க்கிக மஹாதேசிகேப்யோ நம:.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவாசாலங்கார ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளீ.

(உருகுமால்நெஞ்சம்.)

க்ஷுத்யத்வ்ருந்தித்வ தவிஷ்டதிதயாவா ஜ்ஞாநத்ருக்வ ஸக்தோ
உபதேஸ்யத்வ ஸக்தோ ஜலதநதயாஸவ்யதாகூஷ்யத்வாத் ।
ஔதார்யாத்தேவிஷ்டாதவிவ ஸவஸ்யதாம்ரக்ஷணே தீவ்ரஸங்க்ர
த்வஸ்தத்வம் ஸேநவஸ்யோஹரிரிதி ஸமஜிக் கம்ஸஜேதாரஹா ॥௧௦௬॥

(க்ஷுத்யத்வ்ருந்தித்வாத்) மருவியமாயன்தன். க்ஷுத்யத்வேஷ்டிதங்களை யுடையவனுகையாலும், (தவிஷ்டதிதயா)தென்கார்க்கரையென்னப்பா- ஸவத்வாதியாகையாலும், (ஜ்ஞாநத்ருக்வஸக்தோ) என்னுயிராயென்னுயிருண்டான் - ஜ்ஞாநத்ராவாயிருக்கையாலும், (உபதேஸ்யத்வஸக்தோ) தன்னுளனைத்துலகும் நிற்கநெறிமையாற்று னவற்றுணிற்கும்பிரான் - ஸகலவஸ்துக்களுக்கும் தான்ஆதாரமாய் அவற்றை யாதாரமுமாகவுடையனுப் இவ்வழிதவட்நாஸக்தீய்க்கு னுகையாலும், (ஜலதநதயா)கருவளர்மேனி கறுப்பு வளரா நிற்கையாலே நீலமேகம்போலே யிருக்கிறதிருமேனியை யுடையவனுகையாலும், (ஸவ்யதாகூஷ்யத்வாத்) என்கண்ணன்கள்வம்- கார்க்கரை யேத்து மதனுட்கண்ணுவென்றும்-ஆஸ்ரிதர்க்கு ஸவ்யனுமாய் இவர்களுடைய ஹ்ருதயத்தை யாகர்ஷிக்குமவனுகையாலும் (ஔதார்யாத்தேவிஷ்டாதவிவ) காளநீர்மேகத் தென்கார்க்கரையென்னப்பற்கு = காளமேகம் வர்ஷிக்குமாப்போலே யெல்லார்க்கு மபேக்ஷிதங்களை வர்ஷிக்கும் ஔதார்யாதிஸயத்தை யுடையவனுகையாலும், அதிஸயத்தாலே பேரிதழ்த்தாமரைக் கண் உத்ரா நநனமாயொத்மான வவயவ ஸௌந்தர்யம் ஸம்ஸூசிதகப்படுகிறது. (ஸவஸ்யதாம் ரக்ஷணே தீவ்ரஸங்காத்) என்னில் முனனம்பாரித்து - ஸம்ஸாரிவேதநரக்ஷணத்திலே யிவர்களைக்காட்டிலும் தானேமுன்னேமுயனுமவனுகையாலும்எம்பெருமான்விஸ்ரமணத்துக்கஸக்யனென்று "உருகுமால்நெஞ்சம" என்கிற தஸகத்திலே ஆழ்வார் வ்யதிவாதித் தருளினுரென்கிருர். * * * க0அ

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஸிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஆரும் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (எங்கானல்) இத்தலைப்பாவஸ்தமோபமான பாவநாப்ரகர்ஷஜநித ப்ரீதியானது மாறி பாஹ்ய ஸம்ஶ்லேஷமே தலையெடுத்து - அந்யாபதேசத்தாலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகிறார்.

ஏழாந்திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸங்க்ஷேபமா யிருக்கிறவாழ்வார், அந்யாபதேசத்தில்போலே யித்திருவாய்மொழியிலே தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகை யயுக்தமன்றோ வென்னவவர் (இந்தவஸ்தாவிசேஷமிறே) கீழ்த் திருவாய்மொழியில் விஶேஷாநுபவ பாவநாப்ரகர்ஷத்தாலே ப்ரீதி நடந்ததே யாகிலும், பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷம் அபேக்ஷிதமாய்க்கொண்டு அநுவ்ருத்தமாயிருந்ததாகையாலே யிப்போதும் ஸம்ஶ்லேஷஸாக்ஷாத்கார மில்லாமையாலே பின்னையும் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமே உத்கடமாய்விட்ட தாகையாலே மிகவு மார்த்தராகையாலே தூதப்ரேஷணம்பண்ணுகை ஸங்கதமென்றதாயிற்று. தூதப்ரேஷணம் பண்ணுகிறாரென்றது - பகவதாஸ்ரயணாநுஷ்டிதத்தை யெம்பெருமானுக்கறிவிக்கிறாரென்றபடி. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு பகவத்விஶ்லேஷவிஷயகமென்கிற ஸங்க்ஷேபம் ஸூசிதமென்றதாயிற்று.

ஈ— ஸாவஶேஷஸம்ஶ்லேஷ த்ருஷ்ணாதிஶயம் ஸங்கதி: ஸுதீவ்ராம், "ஸம்ஶ்லேஷதாபஸம்பந்த ஜநகஸம்ஸ்மாரிகாஸ்ஸ்ரக்சந்தநாதிகம் ஸ்மரந்தஸ்ஸ்யாக்காஷிகாத்ர । ஸம்ஶ்லேஷ பரதத்வாராணாதேவ ஸ்வாபதேஶாத்தேஶ ஸ்ரீமத்ஸ்ரீநாராயண பகவத்விஶ்லேஷணீயகமேஹ" த்ரமிடீத்ர ஸம்ஶ்லேஷ பகவத்விஶ்லேஷணீயகமேஹ.

உ— கீழ் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷ மனோரதத்தாலே மிகவு மார்த்தராய், அதில் பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷமே தலையெடுத்து, அவனைப்பெற்றுப் பிழைத்தல் பெறுவிக்கில் முடியலாமபடியான தம்முடைய தஶையை அந்யாபதேசத்தாலே யருளிச்செய்கிறார். இயற்கையில் புணர்ந்து பிரிந்தாளொருபிராட்டி, அவன்வடிவழகிலே யீடுபட்டு அவஸந்நையாய், தன்னுற்றமை சொல்லிக்கொடுக்கத் தன்னுத்யானத்திலே சென்று, அங்கிருக்கிற பக்ஷிகளைக்குறித்து, தத்ஸம்பந்த ஸாதர்ம்யமுடைய பாவயூர்களுடைய ஔதார்யம் ஸஹிக்கும்படி "பின்னைநேர்வணங்குஞ் சோதித்திருமூழிக்களம்" என்கிறபடியே தூதுபோவார்க் கருமைப்பட்டறிவிக்க வேண்டாதபடி திருமூழிக்களத்திலேவந்து நின்றருளினவன், தனக்குநல்லாரைவிடமாட்டாதவனாகையாலே, வந்திலன், நம்தஶையை யறியாதிருந்தானத்தனை, ஞானவானாகையாலே நம்தஶையையறிவிக்கவரும் "உம்மைபிரிந்தார்யார்ப்பபீர" என்றறிவிக்கவேணுமென்று அவற்றை ஸவிநயமாகவிரக்கிறாளொருபிராட்டி பேச்சாலேதன்தஶையையருளிச்செய்கிறார். அஞ்சிறைமடநாரையில், ஸ்வரூபஸத்பாவம் பற்றாசாகத்தூது விட்டாள், வைகல்பூங்கழிவாயில், "நம்மாத்மையை யறிவித்தால் தன்னிலையில் நெகுகவைப்பா னொருவனல்லன்" என்று, அதுபற்றாசாகத் தூதுவிட்டாள், பொன்னுலகாளீரில், "அவனாஶ்ரிதரோ டேகரஸனாகையாலேவரும்" என்று, ஸௌசீல்யம் பற்றாசாகத் தூதுவிட்டாள், இதில், "தனக்குநல்லாரையிருப்பாரை விடமாட்டாமையாலே வராதிருந்தானித்தனை, தன்வடிவழகது, குணங்களவை, ஆன பின்பு பிரிந்தார்க்கு ஜீவித்திருக்கப்போமோ" என்று, அவன்வடிவழகும் குணங்களும் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாள்.

ரூ— எங்கானலகங்கழிவா யிரைதேர்ந்திங்கினிதமரும் !
செங்காலமடநாராய் திருமூழிக் களத்துறையும் !

இ—ரூ— க* எங்கானல் - எங்கள்கானலுடைய, கானல - [illegible], இங்கு [illegible] உங்களுக்குவயொமமாமபடி எங்களுக்கொரு [illegible] பெற்றதேயென்று கருத்து. அகம் - உள்ளில், இப்படியுள்ளே [illegible] வந்திருக்கும்படி யுங்களை [illegible] மாகப்பெற்றோமேயென்றுகருத்து. கழிவாய் - கழியினிடத்திலே, கழி - [illegible] வாயென்றுஇடம், இரை - [illegible], தேர்ந்து - தேடி, " [illegible] " என்கிறபடியே எங்கள் [illegible] விஷயங்களான [illegible] நீங்கள் ஸ்வீகரிக்கவும் பெற்றோமே யென்றுகருத்து. இங்கு - [illegible] தன்னை [illegible] த்துக்கொண்டு என்னைவிஶ்லேஷித்துப்போய் தூதுவிடவேண்டும்படியாயிருக்கிறவனைப்போலன்றிக்கே [illegible] ராகப்பெற்றோமேயென்றுகருத்து. இனிது - [illegible] மாக, [illegible] மாக வென்றபடி. [illegible] அமரும் - [illegible] ராகாநிற்கிற, எனபாகல் [illegible] இங்கேயிருந்து [illegible] ராகாநிற்கிற வென்றபடி. செங்கால - சிவந்தகாலையுடையீர்களான, எனமடியிலிருக்கும் கால்போலே யிராநின்றது நான் தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப்புகுகிற காலுமென்று கருத்து. மடநாராய் - [illegible] நாரைகாள், நாராயென்று ஜாதி [illegible]. திருமூழிக்களத்து - திருமூழிக்களமென்கிற [illegible] த்திலே

ஒ— [illegible] நாயிகாயா [illegible].

க* (எங்கானலிதி) எம்கானல்அகம் - [illegible]: கழிவாய் - [illegible], இரைதேர்ந்து - [illegible], இங்கு - [illegible]. இனிது அமரும் - [illegible], செங்காலமடநாராய் - [illegible], திருமூழிக்களத்துறையும்

II—. இப்படி ஆழ்வார் திருவாய்மொழியான உருதமால் நெஞ்சத்தில், [illegible] என்று [illegible] த்தருளி, இதிலே [illegible] யத்தை அவனுக்குவபாதித்தருளுகிறார். [illegible] " [illegible] " [illegible].

இதில் முதல்பாட்டில் [illegible] பாயரான [illegible] ர்கள் [illegible] ராகைக்காக சிலநாரைகளைக் குறித்து, அவன் தன்னழகாலும் [illegible] ங்களாலும் தன்னைத் தோற்பித்தபடியைச் சொல்லி யென்னிலைமை யவனுக்கறிவித்துவந்து, உங்கள்திருவடிகளை யென்தலைமேல் வைக்க வேணுமென்கிறாள். (எங்கானல்) தன்னிடத்தி [illegible] விஷயவாஸிகையாகிற [illegible] தைத் தோற்றுகைக்காக எங்கானல் என்கிறாள். கானலென்கிறது கடற்கரைச்சோலையாதல் செய்தல்நிலமாதல். எங்கள் கடற்கரைச்சோலையில் (அகம்கழிவாய்) உள்ளானகழிவாயிடத்தே, [illegible] மத்துக்கு [illegible] வேண்டாதபடியிருக்கை [illegible] மாயிருக்கிறபடி. " [illegible] " என்கிறபடியே [illegible] யாநின்றன. (இரை தேர்ந்து) இரைதேடி, " [illegible] " என்கிறபடியே பண்டு தனக்குவகரித்த படியைச் சொல்லுகிறாள் இப்போதுவகரிக்கைக்காக. (இங்கு) [illegible] யில், இத்[illegible] யில் உம் [illegible] பெற்றோமென்கிறாள். (இனிதமரும்) இனிதாக [illegible] யோடே நம்மோடே [illegible] பண்ணக்கடவீரா, (செங்கால) சிவந்தகாலையுடைய, என்மடியிலேயிருக்கும் கால்போலேயிருந்ததீ ! நான்தலையிலே வைத்துக்கொள்ளப் புகுகிறகாலும். (மட) [illegible] மான, தூதுபோவார்க்குப் [illegible] தைக்காட்டிலுமிதி அடுத்தணித்தென்றேற்றம் தோற்ற (திருமூழிக்களத்துறையும்) என்கிறாள்.

மூ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடியெங் குடக்
கூத்தர்க் கென்தூதாய் ! நுங்கால்க

ஆ— தன்னைப் பிரியில்நான் தரிக்கமாட்டாத தொருபடி, தன்னழகாலும் செயல்களாலும் என்னைத் தோற்பித் தடிமையாக்கி, என்னோடு கலந்தருளிப்போய், திருமூழிக்களத்திலே யிருந்தருளின வெம்பெருமானுக்கென்றிறம் சொல்லவேணும், உங்களுக்

முதற்பாட்டு.

இ— கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்குடக்கூத்தர்க் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (தன்னைப்பிரியில்-இத்யாதி யால்) அதில்தன்னழகாலுமென்றது - கொங்கார்பூந்துழாய்முடி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொன்ன படி. தன்செயல்களாலுமென்றது - குடக்கூத்தர்க் கென்கிறதற்குத் தாத்பர்யஞ் சொன்னபடி. என்னைத் தோற்பித்தி-இத்யாதியாகச் சொன்னது - எம்மென்கிற வசநத்தில் விவக்ஷிதார்த்தம் சொன்னபடி. என் தூதாய்என்கிறதற்கு தாத்பர்ய (என்திறம் சொல்லவேணுமென்று) திறம் - ப்ரகாரம், விரஹக்லேசத்தை யென்றபடி. த்ருதீயவாக்யத்துக்குத் தாத்பர்ய (உங்களுக்கி-இத்யாதியால்) தன்னழகாலுமென்றதாலும், நாரை

இ—ரா— உறையும்-வசியாநிற்கிறவனை, தூதுபோவாருக்கு ஸௌலப்யம்படி ஸந்நிஹிதனாயிருக்கையாலே வாக்யவசநத்திலும் ஏற்றஞ்சொல்லுகிறபடி. கொங்கார் - மதுப்ரசுரமான, கொங்கு - மது, பூம் - தர்சநீயமான, துழாய்முடி - திருத்துழாயைத் திருமுடியிலேயுடையவரான, எங்குடக்கூத்தர்க்கு - என்னுடைய்குடக்கூத்தர்க்கு, எம்மென்று ஸ்த்ரீபஹுவசநம். இங்கு வசவசநத்தாலே விசேஷண ஸமர்ப்பித ஸ்வாத்மத்தாலே தன்னுடைய திவ்யாலங்காராதி ஸௌந்தர்யங்களாலும் விசித்ரசேஷ்டிதங்களாலுமென்னை வசீகரித்தவனை யென்றபடி. குடக்கூத்தாவது - இடையர் பால்குடத்தைத் தலையிலேவைத்துக்கொண்டு ஆடும் ந்ருத்தவிசேஷம், குடக்கூத்துடையவர் - குடக்கூத்தர். விசித்ரசேஷ்டிதங்களை யுடைய க்ருஷ்ணனுக் கென்றபடி. என்தூதாய் - என்னுடையதூதிலேயாய், தூது - தௌத்யம், மத்ஸம்பந்தமான தௌத்யத்தி லே அபிகரித்தென்றபடி. இதுசெய்கிறோமென் றங்கீகரித்தென்றபடி. இதுக்குக்கெழுமீரோ வென்கிறத்தோடேயந்வயம். வசநத்தின்ஸ்வாரஸ்யத்தாலே நானுங்களுக்கு ஸம்மதையாலேநீங்களெனக்கு நித்ய ஸேவ்யர்களென்று கருத்து. நுமரோடே - யூதிகர்களோடே, உங்களுடைய பரிவாராதிக ளோடேகூடவென்றபடி. இங்கு ஸாவயவத்தில் "ஸ்வாய்பவ உபாயத்வாத்" "ஸ்வாய்பவ உபாயத்வேப்ராப்யத்வாத்" "ஸ்வாஸ்வாதசத்ரு" என்றதுவிவக்ஷிதம். நுங்கால்கள்-எங்களுக் குவசீகரிஷ்யோரணரான வுங்களுடைய திருவடிகளை,

ஒ— திருமூழிக்களவஸம்ஜ்ஞிகதிவ்யதேசே நித்யவாஸக:, கொங்குஆர்பூந்துழாய்முடி - மதுவசனம் தர்சநீய தாமஸம்ஹஷிதசிரஸ:, எம்குடக்கூத்தர்க்கு - அஸ்மதீயஸ்ய குடநர்த்தகஸ்ய, என்தூதாய் நுமகால்கள் - ஹேஷிஷு தௌத்யகர்த்தவ்யகாரிணோ யுஷ்மாகசரணாநு,

பு— கொங்கு - வாஸனை, மிக்கவாஸனையுள்ள வர்ஷவ வமானமான துழாய்முடியால், வந்த வொப்பனையையும், வர்க்கம் "ரஜோகுணா தாஸோ" கி. ஜநார்த்தநவெனஷிதங்களையு மெனக்காக்கி வைத்தவராக்கு, எம்மென்று ஸ்த்ரீபஹுவசநம், என்தூதாயென்றபடி. அவனைப்பெற்றால் ஜீவிக்கையும் இல்லையாகில முடிகையுமாமிருக்கிற வென் தௌத்யத்திலேயபிகரித்து, (நுங்கால்-இத்யாதி) எனக்காக வழிநடந்து வருந்த வுங்கள்கால்களைக்கொண்டுவந்து,

பூ— ளென்றலைமேற் கெழுமீரோ நுமரோடே ॥ க ॥ நுமரோடும்

ஆ— கடிமையே நானிருக்கிறேன், என்று நாரைகளை யிரக்கிறாள். க
(நுமரோடும்) " அவருக்குச் சொல்லுமவார்த்தையைக் கேளுங்கோள் " என்று குருகுகளை யழைத்துவைத்து,

இ— களையென்றதாலும், இப்பிராட்டியெம்பெருமானுடைய வழகிலேயீடுபட்டு, அவனோடே ஸம்ச்லேஷித்து விச்லேஷித்தவளாய், விரஹவ்யஸநிநியாய், தன்னாற்றாமையாலே க்ருஹத்திலநின்று முக்த்யாநவஸ்தைசத்திலேசென்று, அங்கேயிருந்தன சிலபக்ஷிகளைக்கண்டவளாய், தன்னுடையஸகிகளும் தன்னோடு ஸமாநதுக்கைகளாகையால் அவர்கள் கார்யக்ஷமைகளல்லாமையாலும் தான் வ்யஸநாதிசயத்தாலறிவழிந்திருக்கையாலே 'தான்சொல்லுகிற வார்த்தையைஅவையறியா' என்றுவிவேகிக்க மாட்டாமையாலும், அவற்றைத் தூதுபோகப் ப்ரார்த்திக்கிறாளென்று கருத்து. தன்னைப்பிரியில் நிக்ருஷ்டியாலே, விச்லேஷத்திலென்னை யரிக்கவொட்டாத ஸௌஹார்த்தத்தை யுடையவனென்கையாலே, ஸ்வாபதேசத்தில், அஞ்சிறைய மடநாரையில் ஆசார்யஸம்பந்தமும் பற்றாசாகவும், வைகல்பூங்கழிவாயில் கோஷ்டீஸம்பந்தம் பற்றாசாகவும், பொன்னுலகாளீரிலே, ஆர்த்தரோடைகார்யமும் பற்றாசாகவும், தூதுவிட்டவர், இத்திருவாய்மொழியிலே "'தன்னழகைக் கண்டநுபவித்தவர் விச்லேஷத்தில் தரிக்கமாட்டுவர்களோ' என்றறிவிக்கவெழுந் தருளும்" என்றிப்படி ஸௌஹார்த்தமும் பற்றாசாகத் தூதுவிடுகிறாரென்று ஸூசிதமாயிற்று. இப்படி இந்நாலு திருவாய்மொழிகளுக்குமுள்ள ஸ்வாபதேசங்களை "ஆசார்யஸம்பந்த விசேஷஸந்நிவேசாத் । கோஷ்ட்யார்த்த ஸௌஹார்த்த ஜீவகாநாம்வதே சதுர்ஷு" என்று உரைகாரர் ஸங்க்ரஹித்தருளினர். * ॥

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸம்ச்லேஷத்துக்குத் தாழ்ந்தார் (அவருக்கிச்சாதியால்)

இ—ஶ— என்தலைமேல் - உங்களையாச்ரயித்து உஜ்ஜீவிக்கிற வென்னுடைய மஸ்தகத்திலே, தலை யென்று உத்தமாங்கம் சொல்லப்பட்டாலும், ஸம்பந்திவிஷயத்தில் பக்தரானவர்களுடைய சரணாரவிந்தத்தை வஹிக்கப் பெறுகிறதென்னும் ப்ரீதியாலே தன்சிரஸ்ஸைக் கொண்டாடுகிறபடி. அழகிய மயிரையுடையார் பூச்சூட வாசைப்படுமாபோலே ப்ரீதியாலே சொல்லுகிறபடி. கெழுமீரோ - சேரீகோளோ, கெழுகை - சேர்க்கை, சேர்த்தருளவேணு மென்றபடி. வையுங்கோளென்னாதே சேருங்கோ ளென்றத்தாலே யென் தலையு முங்கள்திருவடிகளும் பிரிந்திருக்கை யிவையிரண்டுக்கும் அஸாமாந்யமென்று கருத்து. ஒகாரத்தால் இது சேஷசேஷிகளுக்கு ஸ்வாபாவிகமன்றோ, இது ப்ரார்த்திக்கவேணுமோ வென்றபடி. க
உ* நுமரோடும்-பக்ஷீயரோடும, உங்கள்பந்துக்களோடுமென்றபடி. ஸம்பந்தம்உத்தரவாக்யத்த

ஒ— நுமரோடே - பக்ஷீயெஸஹ, என்தலைமேல்கெழுமீர் - மச்சிரஸ்ஸம்வஸித யோஜயத, கஞ்ச நுமரோடே உத்தமாங்கே ஸ்வாயத்வ ஈாவாயத் ஸம்பந்தேநாபி பூஜநீயாஇதிவிசேஷ. க
உ* (நுமரோடுமிதி) நுமரோடும்-பக்ஷீப பந்துஜநை;

ப— (என்தலைமேல்கெழுமீரோ) நீங்களுவகாரிக்க விருக்கிற வென் தலைமேல சேரீகோளோ. வையுங் கோளென்றபடி. (நுமரோடே) உங்கள்பந்துக்களோடேகூட, நுங்கால்களென்தலைமேல் கெழுமீரோ. க
இரண்டாம்பாட்டில் ஸம்ச்லேஷஸமரான வாவாடர்கள் பக்தராகைக்காக ஸாரஸபக்ஷி ஸங்கங்களைக்குறித்துத் தாமும் தமக்கு நல்லாருமாயிருந்த விருப்பை நானிழந்தே போயிதத்தனையோ வென்று அறிவியுங்கோளென்கிறாள். (நுமரோடிதி ந்யாஷீ) தமக்குப்ப்ராப்யமான " தமரோடங்குறை

மூ— பிரியாதே நீருநுஞ் சேவலுமா । யமர்காதற் குருகினங்காளணி மூழிக்
களத்துறையு । மெமராலும் பழிப்புண்டிங்கென் றம்மாலிழிப்புண்டு ।

ஆ— நடுவே தன்னேவாலே "தம்மாலுமுபேக்ஷிதையாய் என்பந்துக்களாலும் மஹிதையாயிங்கே யிருக்கு மிவ்விருப்பென்செய்ய, இவ்விருப்பில் முடிகையே நன்று" என்று, தம்மிலேசொல்லி

இ— கிழோரைகளை ப்ராத்தித்தவள் அவற்றுக்குச் சொல்லவேண்டும் வார்த்தையை ஸ்வஸந்நிதாதாலே குருகுகளை நோக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸம்மதியம்ஸித்தமை. த்ருதீயபாதத்துக்கு அர்த்தம் (நடுவேயிவாக்ரீயால்) தன்னேவாலே யென்கிறதற்கு, இன்னதா யென்கிறத்தோடே அந்வயம். என் செய்ய வென்கிறதற்குக் கீழோடே அந்வயம். இதென்னப்ரயோஜநத்தை ஸாதிக்கைக்காக விருக்கிற தென்றபடி.

இ—ஸ— தோடே ஸம்பந்தமுபாஸ்யம். பந்துக்களோடே பிரியாதே நித்யமாக ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிற வென்று வாக்யப ஸம்பந்தப்ரகாரம். பிரியாதே - விஶ்லேஷியாதே, நீருநும் சேவலுமாய் - பக்ஷி ஸ்த்ரீவ்யக்திகளான நீரும் புருஷவ்யக்திகளான பக்ஷிகளுமாய், சேவல் - புருஷ பக்ஷி, அமர் - அமர்ந்திருக்கிறவையான, விச்சேதமின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷித்திருக்கிறவையான வென்றபடி. இப்படி பரஸ்பர ஸம்ஶ்லேஷ ஸுகிதரான நீங்கள் விஶ்லேஷதுக்கிதையான வென்துக்கங்களைப் போக்க வேண்டாவோ வென்றுகருத்து. காதல்குருகினங்காள் - காதலையுடைய குருகின்ஸமூஹங்காள், காதல் - ப்ரேமம், காதல்குருகென்று ஸாதாரணமாகவுமாக ஸமாஸம், குருகு - நாரைபிலேஜாதிவிசேஷம், இனம் - ஸமூஹம், பரஸ்பரப்ரேமிகளான குருகுஸமூஹங்காளென்றபடி. அணி - அழகியதான, மூழிக் களத்து - திருமூழிக்கள மென்கிறதிவ்யதேசத்திலே, உறையும் - வஸியாநிற்குமவரான, தம்மால் - அங்குள்ளவிஜநங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷரஸிகரான தம்மாலே, இழிப்புண்டு - உபேக்ஷையநுபவித்து, இழிப்பு - உபேக்ஷை, ஸகலஸம்ஶ்லேஷநங்களமே உபேக்ஷிக்கப்பட்டென்றபடி. எமராலும் - ஸம்பந்தியராலும, என்பந்துக்களாலு மென்றபடி. பழிப்புண்டு - மஹையை அநுபவித்து, பழிப்பு - மஹை, இங்கு - இந்தஸம்ஸாரத்திலே, என் - என்னப்ரயோஜநம்,

ஒ— பிரியாதே-விபோக ரஹிதமாய், நீரும்நும்சேலுவமாய்-பத்நியநு புருஷ தந்த்ராஶ்ரிதைகளா, அமர்-காதலகுருகினங்காள் - ஸம்ஶ்ரித ப்ரணய ஸாரஸபக்ஷிஸமூஹா:, அணிமூழிக்களத்துறையும் தம்மால் - அலங்காரபூத திருமூழிக்கள திவ்யதேசவாஸிநாஸ்வாமிநா, இழிப்புண்டு - அவமாநம்ப்ராப்ய, என்னுடைய ராலும்பழிப்புண்டு இங்கு - அத்ர தேஹபந்துஜநைரபவாதநு ப்ராப்ய அத்ராவஸ்தாநம்,

ப— வாரைப்போலே யிவையுங் குறை வற்றிருக்கிறபடி. குறைவாளர்காப்பும் குறைவற்றவாருத்திக்க வேண்டாவோ, (நீருமித்ராஷி) சேவல்நினைவறிந்து பரிமாறும் நீரும் உம்முடையநினைவறிந்து பரிமாறுஞ் சேவலுமாய் ஸம்ஶ்லேஷரஸமறியும்நீங்கள் பிரிந்தாருடைய செல்லாமையு மறியவேண்டாவோ, (அமர) பரஸ்பரம் பொருந்தினகாதலையுடைய, காதல் - ப்ரேமம், அதுங்கமருகை - விஶ்லேஷப்ரஸக்தி. கருத்தறிந்து பரிமாறக்கடவதா யிருப்பதே நீங்கள் முன்னம். (அணி) அழகுமிக்க திருமூழிக்களத்திலே ப்ராப்யரான, (தம்மாலிழிப்புண்டு) தம்மால்காலிக ஸம்ஶ்லேஷித் துபேக்ஷிக்கப்பட்டு, அத்தாலே (எமராலும்) பந்துக்களாலும் பழிக்கப்பட்டு (இங்கென்) இவ்விருப்புக்கென்ன ப்ரயோஜனமுண்டு. தமமைப் பெற்றிருக்கிறேனோ, பந்துக்களைப் பெற்றிருக்கிறேனோ, பந்துக்கள்நைவிட்டபோது பேறுண்டாகத் தாம் கைக்கொள்ளவேண்டாவோ.

மூ— தமரோடங் குறைவார்க்குத் தக்கிலமே கேளீரே ||௨|| தக்கிலமே
கேளீர்கள் தடம் புனல்வாயிரை தேருங் | கொக்கினங்காள்
குருகினங்காள் குளிர்மூழிக்களத் துறையுஞ் | செக்கமலத்

ஆ— பின்னுதாய், பின்னையுமவனை விடமாட்டாமையாலே "தாமும் தம ஆச்ரிதஜநங்களுமாயிருந்த விருப்பைக்காண்கைக்கு நான ஸத்தையா யிருந்துபோ மித்தனையோ" என்றுகேளீரென்று கொண்டு தான்சொல்லப்புக்க வார்த்தையை யவற்றுக்குச் சொல்லிமுடிக்கிறாள். ௨
(தக்கிலமே) தன்னைக்காண்கைக்கு நானஸத்தையன்றியே, அவ்வழகையுங்காணப் பெறாதே

இ— இனைதாய் - நிலையுண்ணையாய், ஸௌசீல்யவாத்ஸல்யத்துக்குத் தோற்று (பின்னையுமித்யாதியால்) மாட்டாமையாலே யென்கிறதற்குச் சொல்லி யென்கிறத்தோடே அந்வயம். * * * *

மூன்றாம்பாட்டு.

செக்கமலத்தித்யாதி - அடிகளுக்குத் தக்கிலமேகேளீர்க ளென்றநுவதித்து, அதுக்குத் தாற்பர்ய (தன்னையித்யாதியால்) அவ்வழகையு மென்கிறவிடத்தில் ஸம்பந்தத்தால் கீழ்ப்பாட்டிற்சொன்ன ஆச்ரிதஜந

இ—ப— தமரோடு - ஸஜாதீயரோடு, தமக்கனுரூபரான ஆச்ரிதஜநங்களோடேகூட வென்றபடி. அங்கு-அந்த திருமூழிக்களத்திலே, உறைவார்க்கு-நித்யவாஸம்பண்ணுகிறவர்க்கு, தக்கிலமே-தக்கவரல்லோமே, யோக்யரல்லோமோவென்றபடி. க்ஷுத்திநிவஹணவசநம். கேளீர்-கேளுங்கோள். தாமும்தம்ஆச்ரிதஜநங்களுமாயெழுந்தருளியிருக்கிறவழகைய நுபவிக்கைக்குநானஸத்தையல்லேனோவென் றுநீங்கள்கேட்கவேணுமென்றபடி. ௨

௩* தடம்புனல்வாய் - தடாகஜலப்ரதேசத்திலே, தடம் - தடாகம், புனல் - ஜலம், வாய் - இடம். இரை-ஆஹாரங்களை, தேரும்-தேடாநிற்கிற, நான்உபவாஸக்ருசையாயிருக்க நீங்களிங்ஙனே யாஹாரவாராயிருக்கை யுசிதமோ வென்றுகருத்து. கொக்கினங்காள் - பகஸமூஹங்காள், குருகினங்காள் - நாரைவகுப்பிசேஷ ஸமூஹங்காள், என்னைநிவேஸா நுமாநமாகத் தூதுபோகைக்குத்திரள் திரளாகக்காணப் பெற்றேனென்றுகருத்து. குளிர் - சீதளமான, ஸந்தாபஹரமான வென்றபடி. என் விரஹதாபம் போகைக்கு அவ்வூரைக்காணப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. மூழிக்களத்து - திருமூழிக் களமென்கிற திவ்யநகரத்திலே, உறையும்-வஸியாநிற்கிறவனுடைய, செக்கமலத்து-செந்தாமரையினுடைய

ஓ— தமரோடுஅங்குறைவார்க்கு - ஸ்வஜநஸஹ தஸ்மிந்திவ்யதேசே வஸதோஹநவதஃ, தக்கிலமே-நஹவாஉசிதாஸ்மஃ. உபாஸநாதிநஹவாஉசிதாஸ்ம, கேளீரே-ஸர்வம்யமதம்ப்ருச்சதஸ்மஃ. ௨

௩* (தக்கிலமித்தி) தடம்புனல்வாய் இரைதேரும்-தடாகஜலஆஹாரம் விசிந்வந்தஃ, கொக்கினங்காள் குருகினங்காள - ஹேபகஸமூஹாஃ ஸாரஸஸமூஹாஃ, குளிர்மூழிக்களத்துறையும் - சீதள திருமூழிக்கள

ப— (தமரித்யாதி) தம ஆச்ரிதஜநங்களோடேஅங்கேநித்யவாஸம் பண்ணுகிறதமக்குநாங்களாகோமோ வென்றுகேளுங்கோள். தமரோடங்குறைவாரிதித்ருஷ்டாந்தம் "ஸ்ரீதநவஹிதகேஹே ந" இதி ௨

மூன்றாம்பாட்டில்கொக்கினங்களையும் குருகினங்களையும்நோக்கித் "தன்னழகு காண்கைக்குநாங்கள் யோக்யரல்லோமோ வென்றுகேளீர" என்கிறாள். (தக்கிலமே கேளீர்கள்) தம்மழகை யநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ வென்று நாமொன்றிலே துணியும்படி யறுதியாகக்கேட்டுவிடுங்கோள். (தடமித்யாதி) பொய்கையில் நீரிலேயிரைதேடுகிறவளவா யிருந்த துங்களுக்கு, உபவாஸக்ருசையான வென்னைப்போலன்றியே யிரையுமிட்டற்றுக்குக் கீழ்ப்பிழியும்படியிறே யுங்கள்வளக்ஷம். குருகு - கொய்யடிநாரை. [கொய்யடி-மெத்தென்றபடி..] கண்கண்டவற்றையடையஏவும்படிகாணும்பபோதுபிறந்தசைஸ. (குளிர்மூழிக களத்துறையும்) விரஹதைஸ்யாயிருக்கிற வெனக்கு அநதரூஹமான தேசத்தில்வ்யாவ்ருத்திஅரிதாவதே!

மூ— தலர்போலுங் கண்கைகால்செங்கனிவா।யக்கமலத்திலைபோலுந் திருமேனி
யடிகளுக்கே ।।ரு।। திருமேனி யடிகளுக்குத் தீவினையேன்விடுதூதாய்।

ஆ— யிழந்து போமித்தனையோ வென்று கேளீரோ வென்கிறாள். ௩

இ— சௌந்தர்யத்தைக் காணப்பெறாத வளவன்றிக்கே, அவன்திருமேனி யழகையும் காணப்பெற்றேனே
யென்கிறாளென்று ஸம்ப்ரதிபத்தி யுக்திகை. * * * * * * *

இ—ப— அலர்போலும் - விகஸிதத்துக்கு ஸத்ருசமாகாநிற்கிற, கண்கைகால் செங்கனிவாய் - நயநகர
சரண பிம்பாதரங்களை யுடையவரான, செங்கனி - சிவந்த பழமும், பிம்ப பலமுமென்றபடி. வாய் - அதரம்.
அக்கமலத்து - அந்தசெந்தாமரையினுடைய, இலைபோலும் - இலைக்கு ஸத்ருசமாகாநின்றுள்ள, திரு
மேனி - அந்தவிக்ரஹாவயவங்களுக்குப்பரபாகமாம்படி ச்யாமளமானதிருமேனியையுடையவனை, அடிகளுக்கு -
ஸ்வாமிக்கு, விஜ்ஞாபந ஸந்தேசவசநம், தக்கிலமே - நாம்தக்கவரல்லோமோ, அவருடையவழகை நாம்
அநுபவிக்கைக்கு யோக்யரல்லோமோ வென்றபடி, கேளீர்கள் - நீங்களங்கேசென்றுகேட்கவேணும். ௩

— ச* திருமூழிக்களம்என்னும் - திருமூழிக்களமென்று ப்ரஸித்தமான, செழுநகர்வாய் - ரமணீய
நகரப்ரதேசத்திலே, செழு - ரமணீயம். நகரத்துக்கு ஸந்நிஹிதமான வாஸப்ரதேசத்திலே
வர்த்திக்கிறவென்றபடி. அணி - ஸுந்தரங்களான, முகில்காள் - மேகங்காள், திருமேனியடிகளுக்கு -
திருமேனியாலே ஸ்வாமியாயிருக்கிறவருக்கு "யதாஹம் கௌஸல்யேஸ்த்ரீ ரூபேணஜிதசேதஸ:"
என்கிறபடியே தன்திருமேனியழகாலே ஸர்வரையும் வசீகரித் தடிமை கொண்டிருக்கிறவருக்கென்றபடி.
இதுக்கு தூது என்கிறதோடே அந்வயம். தீவினையேன் - அவ்வழகையநுபவிக்கப் பெறாதே யிழந்து
உங்கள் காலிலேவிழவேண்டும்படியான க்ரூரகர்மங்களை யுடையவளான நான், விடுதூது - விடுகிறதூதிலே,
நான்பேசியிருக்கிற ஸந்தேசத்திலே யென்றபடி. ஆய் - அதிகரித்து, அதிலே ப்ரவ்ருத்தராயென்றபடி.

ஒ— திவ்யதேசே நித்யம்வஸத:, செக்கமலத்தலர்போலும் - ரக்தாம்போஜஸத்ருசா: கண்கைகால்-
நேத்ரஹஸ்தசரணௌபாதுக்ஷ்யு, செங்கனிவாய் - ரக்தபிம்பாதரஸ்ய, அக்கமலத்திலைபோலும் திருமேனி-
தத்கமலபத்ரஸத்ருசதிவ்யவிக்ரஹஸ்யாஸ்ய, அடிகளுக்கே - ஸ்வாமிந:, தக்கிலமே கேளீர்கள் - வயம்
யோக்யா நபவாம கிமிதி யபம் ப்ருச்சத. ௬

ச* (திருமேனிஇதி) திருமேனியடிகளுக்கு - திவ்யவிக்ரஹயுக்தஸ்வாமிந:, ஸ்ரீஸந்தேசவிக்ரஹ
யுக்தஸ்வாமிந:, தீவினையேன்விடுதூதாய் - க்ரூரபாபயா மயா விஸ்ருஷ்டாஸந்தேசஹராஸ்ஸந்த:,

ப— (செக்கமலமித்யாதி) அக்குளிர்த்திங்கடியான வுள்ளில் வாசத்தட மிருக்கிறபடி. சிவந்தலர்ந்த
தாமரைபோலேயிருக்கிற கண்முதலான திவ்யாவயவங்களை யுடையவன், யதோக்தம் "பத்மாக்ஷதா தேஹ்"
ரிதி. அந்ததாமரைகளுக்கு உஜ்ஜீவந மவன் வடிவென்கிறாள் (அக்கமலத்திலையித்யாதி) அவயவங்களுக்கு
பரபாகமான செந்தாமரை யிலைபோலே யாயிற்றுத்திருமேனி. வெண்டாமரையை வ்யாவர்த்திக்கிறது அக
கமலமென்கிறது. (அடிகளுக்கு) அந்தவவயவ சௌந்தர்யத்தையும் வடிவழகையுங் காட்டி யெழுதிக்கொண்ட
வர்க்கு, இவ்வடிவழகுக்குத் தோற்று சேஷத்வத்தை யறிந்திருப்பா ரங்குற்றைக்க யோக்யரோ
வென்று கேட்டுப்பாருங்கோள். ௩

காலமபாட்டில மேகங்களைநோக்கி யென்வார்த்தையை யவனுக்குச்சொன்னா லுங்களை யுணிக்குமோ
வென்கிறாள். (திருமேனியடிகளுக்கு) ஸ்வரூபகுண விபூதியொழிய வடிவழகாலே ஸர்வஸ்வாமியென்று
தோற்றும்படி யிருக்கிறவர்க்கு, (தீவினையேன்) ஸர்வஸாதாரண ஸ்வாமியானவனுடைய வடிவழகை
யநுபவியாதபடி பாபியான வென்னுடைய ஸந்தேசத்திலே யதிகரித்து,

மூ— திருமூழிக்கள மென்னுஞ் செழுநகர்வா யணிமுகில்கா ! டிருமேனியவட் கருளீ
ரென்றக்காலும்மைத்தன் ! றிருமேனியொளியகற்றித் தெளிவிசும்புகடியுமே ||ச||

ஆ— (திருமேனி) திருமூழிக்களமென்னுஞ் செழுநகர்வா யணி முகில்காள் ! " திருமேனியவர்க் கருளீர்" என்றித்தனையுஞ் சொன்னாலுமுங்களுக்குப்ப்ராப்யமான திருமேனியொளியையுங்களை யிழப்பித்துஅவ்வூரில்நின்றும்போகவடிக்குமோ, இத்தனையுஞ்சொன்னாலென்செய்யுமென்கிறாள். ச

நாலாம்பாட்டு.

ஈ— என்னக்காலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (இத்தனையுஞ் சொன்னாலுமென்று) ஸம்பந்தமிவ்வுக்தார்த்தத் தாலுமுங்களை த்யஜிக்குமோவென்கைக்காக. திருமேனியொளியகற்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உங்களுக்கு ப்ரதேசான்தரத்தில்) தெளிவிசும்புகடியு மென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவ்வூரில்நின்றும் நிர்வாஹியால்) கீழ்ச்சொன்ன பக்ஷிகள் போகாதிருந்தவாறே திருமூழிக்களத்துக்கு ஸந்நிஹிதங்களாயிருக்கிற மேகங்களை நோக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸங்கதி. * * * * * *

ஈ—ப—இதுக்குஎன்னக்காலென்கிறத்தோடேஅந்வயம். திருமேனி- "ஹஸ்தா நாம்ஸ்வம் ப்ரகாஸமே" என்கிற படியே ப்ராப்யமாயிருக்கிற வும்முடைய திருமேனியை, அவட்கு - இத்தையாசைப்படுகிறஅவளுக்கு, அருளீர் - க்ருபையாலே கொடுக்கவேணும். உமக்கவள்பக்கல் ப்ரணயித்வம்போனாலும் ஸர்வஸாதாரண மான க்ருபையு மில்லையோவென்று கருத்து. என்றக்கால் - இப்படிநீங்கள் சொன்னக்கால், "வாவா யஶோவர்த்தனஸ்ரீ" என்கிறபடியே உங்களுக்கொரு உத்கர்ஷமன்றோ வேண்டுவதென்று கருத்து. தன் திருமேனியொளி - உங்களுக்குத்தந்தருளின ஸ்வகீயதிவ்யரூப- விக்ரஹகாந்தியை, ஒளி - காந்தி, உம்மை- உங்களை, அகற்றி - விஶ்லேஷிப்பித்து, திக்ஷேபகம். உங்களுடைய காந்தியை நஶிப்பித்தென்றபடி. தெளி விசும்பு - நிர்மலமான வாகாஶத்தில்நின்றும், விசும்பு - ஆகாஶம், உங்களழகு எல்லாருக்கும் தெரியும் படி நீங்கள் வர்த்திக்கிற நிர்மலாகாஶத்திலநின்று மென்றபடி. கடியுமே - கடியுமோ, கடிகை - துரத் துகை, உங்களைத்துரத்துமோ வென்றபடி. ஸ்வஸாத்ருஶ்யமாத்ரமன்றிக்கே ஸாம்யத்தையுந்தந்து ஆகாஶமாத்ரஸ்திதியன்றிக்கே பரமாகாஶஸ்திதியையு முங்களுக்குத்தாராதோ வென்றுகருத்து. ச

ஒ— திருமூழிக்களமென்னும் செழுநகர்வாய் - திருமூழிக்களமிதி ப்ரஸித்த விலக்ஷணநகரஸ்தானே, அணிமுகில்காள் - ஸ்நிக்தமேகா:, திருமேனிஅவட்குஅருளீர் என்றக்கால் - " தஸ்யாஶ்ச திவ்யவிக்ரஹம் ப்ரதேயம் க்ருபயா" இத்யுக்தவந்தஶ்சேத், உம்மைத்தன்திருமேனி யொளியகற்றி - யுஷ்மாகம் ஸவிக்ரஹகாந்தி ஸம்ஹ்ருத்ய, தெளிவிசும்புகடியுமே - யுஷ்மாகம் பரமாகாஶப்ராப்தீம் நிராகரோதி கிந்து. பரமாகாஶவ்யாப்ரஸ்தானம் தஸ்மிந்விக்ரஹப்ரஸக்திரிதி பாவ:. ச

ப— திருமூழிக்களமென்று ப்ரஸித்தமான செழிப்புடைய நகரஸம்பந்தியானவழகியமுகில்காள் என்னுதல்; செழுநகர்வாயடிகளுக்குச்செப்புமின்க ளென்னுதல். (திருமேனிஅவட்கருளீர்) "ஹஸ்தா நாம்" என்னும்படி ப்ராப்யமானவுடம்பை யாசைப்பட்டார்க்குக் கொடுக்கலாகாதோ வென்று சொல்லுங்கோள். (அருளீர்) ப்ரணயித்வமன்றேகுடிபோயிற்று, க்ருபையும் மறுத்ததோ?. (என்றக்கால்) "வாவா யஶோவர்த்தனஸ்ரீ" என்றுங்களுக்கொரு வாய்பாதையன்றோ நேரவேண்டுவது. (உம்மை) இப்படி யுபகாரகரானவுங்களை (தன்திருமேனியித்யாதி) தனக்குஸாம்யமானவுங்கள் வடிவில்புகரையும்போக்கி, நிர்மலமான வாகாஶத்தில் நின்று முங்களையோட்டுமோ? ஸ்வஸாத்ருஶ்யத்தைத் தவிர்த்து "பரமம் ஸாம்யமுபைதி" என்கிறபடியே ஸாயுஜ்யஸாத்ருஶ்யத்தையும்தந்து, ஆகாஶமாத்ரஸ்திதியன்றிக்கே பரமாகாஶத்தையும்தாரானோ. அடி களுக்கித்யாஸ்த்ர "ஸ்வாமிநா" இத்யர்த்தம். ச

மூ— தெளிவிசும்பு கடிதோடித்தீவளைத்து மின்னிலகு । மொளிமுகில்கா டிருமூழிக்களத் துறையு மொண்சுடர்க்குத் । தெளிவிசும்பு திருநாடாத் தீவினையேன்மனத்துறையுந் ।

ஆ— (தெளிவிசும்பு) அவளுக்கருளீ ரென்னவமையுமோ, இன்னருக்கருளீ ரென்னவேண்டாவோ வென்னில், யாவளொருத்தியுடைய நெஞ்சை யுமக்குத் திருநாடாகக்கொண்டு நீருறைகிரீர்,

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ப்பாட்டில்போல இப்பாட்டிலும் மேகங்களைத் தூதுவிடுகிறதா யிருக்கையாலே யிது ப்ரக்ருதியன்றோ வென்னவ வங்கு (அவளுக்கித்யாதியால்) அவளுக்கென்று ஸாமாந்யமாகச் சொன்னலவ வறியுமோ விசேஷித்துச் சொல்லவேண்டாவோ வென்றபடி. இப்பாட்டுக்கெல்லாம் தூதுபவ ஹ்ருதயத்திலே தாதபருமென்று கருத்தாலே யதுக்குத உங்கு (யாவளொருத்தியித்யாதியால்.) * *

இ—ஸ— ரு* தெளிவிசும்பு - நிர்மலமான வாகாசத்திலே, கடிது - சீக்ரமாக, ஓடி - யானநமபண்ணி, சிறியதிருவடிபோலே யிவற்றின் வேகவத்துமும் ஆகாசஸஞ்சாரித்வமும தன் கார்யத்துக்கு உபகாரமென்றிருக்கிறாள். தீவளைத்து - அக்நிவலயத்துக்கு ஸத்ருசமான, தீ - அக்நி, வளை - வலயம், வளைத்து என்று வளைக்கு ஸத்ருசமானதுக்குப் பேர். ஸுவர்ணவலயஸத்ருசங்களான வென்றபடி. மின்னிலகும் - மின்களிலகாநிற்கிற, வித்யுத்தாமங்கள் விளங்காநிற்கிற வென்றபடி. இலகுதல் - விளங்குதல். ஒளி முகில்காள் - காந்தியையுடைய மேகங்காள், அந்தவித்யுத்துக்களாலே வாஹமம்பெற்ற வடிவழகை யுடைய மேகங்காளென்றபடி. திருமூழிக்களத்து - அந்தவிவ்யநகரத்திலே, உறையும் - வஸியாநிற்கிற, ஒண்சுடர்க்கு - ஒள்ளியசுடரை யுடையவரான, அவ்வூரில்நித்யவாஸத்தாலே யத்யுஜ்ஜ்வலமான காந்தியை யுடையவரான வென்றபடி. தீவினையேன் - நெஞ்சிலே ப்ரகாசிக்கச் செய்தே கண்ணாலே காணவொட்டாதபடி க்ரூரங்களான கர்மங்களையுடையேனான வென்னுடைய, மனத்து - மநஸ்ஸிலே, தெளிவிசும்பு - விசோகாஸ்ரூபமான, ஸப்ரகாச வாரவெப்ரூபமான வென்றபடி. திருநாடா - திவ்யதேசமாய். தாத்ருசதிவ்யதேசத்திற் போலே யாதராதிசயமுண்டாக வென்றபடி. உறையும் - வஸியாநிற்கிறவரான,

ஓ— ரு* (தெளிவிசும்பிதி) தெளிவிசும்பு கடிதுஓடி - நிர்மலவாராகாசே சீக்ரமகா, தீவளைத்து-ஸுவர்ணவலயஸத்ருசா: மின்ஒளி இலகும் - வித்யுத் ப்ரஹாஸமாநா:, முகில்காள் - ஹேமேகா:, திருமூழிகளத்து உறையும் ஒண்சுடர்க்கு-திருமூழிக்கள திவ்யதேசே நித்யவஸத: தேதீப்யமாந தேஜோ விக்ரஹாய, தெளிவிசும்பு திருநாடா - நிர்மலபராகாஸலக்ஷண திவ்யஜநபதயா ஹ்ருதயே, தீவினையேன் மனத்து உறையும் - க்ரூரபாபாசாவிஷ்டேவஸத:,

ப— அஞ்சாம்பாட்டில் “ எங்கள்வாசகத்தை அவனங்கீகரிக்குமோ ” என்றிருந்தனவாக; வார்த்தையைத் தில் பண்ணுமாதரத்தை யென்பக்கலில் பண்ணினவ னங்கீகரியா தொழியான், ஆனபின்பு என் தசை யொருவாசகம் விண்ணப்பம் செய்யவேணுமென்கிறாள். (தெளிவிசும்புகடிதோடி) நிர்மலமாய் அநாவ்ருதமானவாகாசத்திலே கடுநடையிலே ஸஞ்சரித்து, இவற்றின் கமனமெல்லாம் தன்கார்யத்துக் குடலென் றிருக்கிறாள். (தீவளைத்துமின்னிலகும்) கொள்ளிவட்டம்போலே மின்விளங்காநின்ற, தன் வடிவிலிருட்சிகருக கைவிளக்கும்கொண்டு திரிவாரைப்போலேயாயிற்று மின்னிக்கொண்டு ஸஞ்சரிக்கிற படி. (ஒளிமுகில்காள்) வாஹமத்தாலே யழகியவடிவையுடைய முகில்காள், திருமூழிக்களத்திலே நித்யவாஸம்பண்ணுகையாலே புகர்மிக்கிருக்கிறவர்க்கு. (தெளிவிசும்பித்யாதி) நிர்மலதிவ்யாகாசமான பரமபதம்போல் அதிசயவிஷயமாக வென்னெஞ்சை யாதரித்து, அந்நெஞ்சுக்குள்ளே வஸியாநிற்கிற, நெஞ்சிலே ப்ரகாசித்தபடியே கண்ணாலே காணப்பெறுமையாலே (தீவினையேன) என்கிறாள்.

மூ— துளிவார்கட்குழலார்க் கென் றூதுரைத்தல் செப்புமினே ॥ ரு ॥
தூதுரைத்தல் செப்புமின்க டூமொழிவாய் வண்டினங்காள் ।

ஆ— அவளுக் கருளீரென்று சொல்லீகோளென்கிறாள். ரு
(தூதுரைத்தல்) தூமொழிவாய் வண்டினங்காள்,

ஓ—ஈ— துளிவார் - துளித்துவாரா நிற்கிற, விந்துவாய ப்ரவஹியாநிற்கிற வென்றபடி. கள்-ஸுவத்தை யுடைத்தான, கள்ளென்று ஸுவமாய் இங்கு மகரந்தத்தைச் சொல்லுகிறது. குழலார்க்கு - கேசங்களை யுடையவர்களுக்கு, கேசங்கள் கேசஸம்ஸ்கிருதங்களா யிருக்கையாலே மகரந்தஸ்ருதிகளென்று கருத்து. குழல - கேசம், குழலையுடையவர் குழலார். லக்ஷணயாஸம்போதனம். என்தூதுரைத் தல் - தலையில் பூவெல்லாம் சருகாய்படி விரஹாதிசயமான வென்னவஸ்தாவாக்யத்தை, விஷயமான அவஸ்தாவாக்யத்தை யென்றபடி. செப்புமின் - சொல்லுங்கோள். ரு

சு❋ தூமொழிவாய் - மநோஜ்ஞங்களான வுக்திகளையுடைய வாய்ப்பையுடையவையான, தூ என்றது ஸாமமாய் மநோஜ்ஞத்தை லக்ஷிக்கிறது. வாயென்றது வாய்ப்பு, ஸாமமென்றபடி. “ நாஸாமவேத விதுஷ: ஸக்யமேவம் ப்ரபாஷிதும் ” என்கையாலே தூதனுக்கு வசஸ்ஸாமர்த்யங்களான வுக்திகள் வேணுமிறே. அவன்வருவேனாமல்லோமென்றிருந்தாலு முங்கள்வாக்சாதுர்யத்தாலே அவனுக்கு வரவேண்டும்படியாமென்று கருத்து. வண்டினங்காள் - ப்ருங்கஸமூஹங்காள், சுடர்வளையும் - காந்திமத் துக்களான வென்னுடைய வலயங்களையும், கலையும் - பட்டுடையழகையும, தூதுரைத்தல் - ஸந்தேசவாக்யமாக, செப்புமின்கள் - சொல்லுங்கோள், ஸந்தேசமாகச் சொல்லுகையாவது விரஹக்லேசமாகை யாலே தன்வலயங்களையும் பட்டுடையழகையு மிழந்தேனென்று சொல்லுகை, என் - என்னுடைய, வாய் - உக்தியினுடைய, மாற்றம் - அநுகாரரூபமான, மாற்றம் - அநுகாரம். தன்வலயங்களையும் பட் டுடையழகையு மிழந்தே னென்றிப்படி யென்னுடைய வாக்யாநுகாரரூபமான வென்றபடி. தூதுரைத்தல் - ஸந்தேசத்தை, செப்புதிரேல் - சொல்லுகிறீகோளாகில், இதுக்கு செப்புமின்க

ஓ— கள்துளிவார குழலார்க்கு - மகரந்தபிந்து ஸ்ருதிமகரஸ்ய, என்தூது உரைத்தல் செப்பு மினே - மம ஸந்தேசவாக்யம் ப்ரதிவதத வசநாநி வதத. ரு

சா❋ (தூதுரைத்தலிதி) தூமொழிவாய் வண்டினங்காள் - வர்ஸாம ஸம்பந்தஸாஹித்ய வசஸமூஹா:,

ப— (துளிவார்கள்குழலார்க்கு) துளியொழுகுகிற மதுவையுடைத்தான, ஸந்தஷ்டமான திருக்குழல்முடியையுடையவர்க்கு (என்தூதுரைத்தல்) தலையிலபூ சருகாயிருக்கிறவென்னுக்கு தூதர்களாய், என்வாக்யத்தை யவர்க்குச் சொல்லுங்கோள். கேசவனை நீ நெஞ்சுக்குள் வைத்தும் க்லேசநகனை காமோவென்று சொல்லுங்கோள். “ கேசவ: க்லேசநாசந: ” இறே. ஒண்சுடர்க் கிரீடநந ததிவ்யமாந கேசௌஷவிமருதுத்தோஷ்: “ ஜ்யோதிராத்யம் வாசிகயநா ” இத்யுக்தம். ரு

ஆறும்பாட்டில் சிலவண்டுகளைக்குறித்து, என்னுடைய வாக்யரூப ஸந்தேசவாக்யத்தை விலைச்செல் லும்பிராட்டி வசநியிலே சொல்லுங்கோ ளென்கிறாள். (தூதுரைத்தல் செப்புமின்கள்) நீங்கள்தூதராய் சென்று நானுரைத்தவாக்யத்தை யறிவிக்க வமையும், கொண்டுவரவேண்டா, (தூமொழிவாய் வண்டினங் காள்) இனியபேச்சையுடைய வண்டினங்காள், அவ னுங்கள் பேச்சி னினிமையாலே வரும்படியிறே நீங்களிருப்பது.

மூ— போதிரைத்து மதுநுகரும் பொழில் மூழிக்களத்துறையு ।
மாதரைத்தம் மார்பகத்தே வைத்தார்க்கென் வாய்மாற்றந் ।
தூதுரைத்தல் செப்புதிரேற் சுடர்வளையுங் கலையுமே ॥ ௬ ॥

ஆ— என்னுடைய சுடர்வளையுங் கலையு மிழந்தேனென்று சொல்லவேணும், சொல்லுமிடத்தில், அவனுங்கள்வார்த்தையைக் கடநாக்ஷியாமே பிராட்டி ஸந்நிதியிலேவைத்துச் சொல்லவேணுமென்கிறாள். ௬

ஆறும்பாட்டு.

இ— சுடர்வளையுங் கலையுந் தூதுரைத்தல் செப்புமின்களென் றநுபவித்துத் தார்ர் (என்னுடைய வித்யாதியால்) என்வாய்மாற்றம் தூதுரைத்தல் செப்புதிரேல் போதிரைத்தித்யாதி செப்புமின்களென் றநுஷஜ்ஞா நுவித்துத் தார்ர் (சொல்லுமிடத்தி வித்யாதியால்) வண்டுகளையே கீழ்ச்சொன்ன சேவங்களாக ஸம்போதித்தாதல் சேவங்கள் சொல்லா தொழிர்தவாறேயாதல வண்டுகளைநோக்கிச் சொல்லுகிறாளென்று ஸூக்தி. இப்படிமேலுங் கண்டுகொள்வது. * * * * *

இ—ஸ— ளென்கிறந்தோடே ஸம்பந்தம். போது - ஸமயங்களிலே, ஷட்பதங்கள் விகஸிக்கிற ஸமயங்களிலே யென்றபடி. ஸ்ரீவாநரமுதலிகளுக்குப் போலே மதுபாநம் மீண்டுவருகிறபோதென்கிற நிர்பந்தம் முங்களுக்கில்லை, தயிதவாஸிகளைப்போலே விலக்குவாரு முங்களுக்கில்லையென்று கருத்து. இரைத்து-ஹர்ஷத்தாலே கோலாஹலம் பண்ணிக்கொண்டு, மது-மதுக்களை, நுகரும்பொழில்-உங்களுக்கு பாநம் பண்ணும்படியான வுத்யாநங்களையுடைத்தான, நுகர்கை - பாநமபண்ணுகை, மூழிக்களத்து - அந்ததிவ்ய நகரத்திலே, உறையும் - வஸிக்குமவரான, இது ஸ்வாமிக்கு விசேஷணம். மாதரை - நாரீணாமுத்தமை யான பெரியபிராட்டியை, மாதர்-உத்தமஸ்த்ரீ, தமமார்பகத்தே-தம்முடையவக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்குள்ளே, வைத்தார்க்கு-வைத்துக் கொண்டவரான ஸ்வாமிக்கு, செப்புமின்க ளென்றநுஷங்கிப்பது. பிராட்டிஸந்நிதியான தசையிலே அவருக்குச்சொல்லுங்கோ ளென்றபடி. ௬

ஒ— போது இரைத்து மதுநுகரும்பொழில் - ஷட்பத ஸம்பூய பாநயோக்யாநந ஸாலிநி, மூழிக்களத்து உறையும் - திருமூழிக்களதிவ்யதேசவஸதஃ, மாதரை தம்மார்பகத்தே வைத்தார்க்கு - நாரீரத்நம் வக்ஷஸ்தலே நிவேஸிதவதஃ, என்வாய்மாற்றம தூதுஉரைத்தல் செப்புதிரேல் - தீபவாமத்ரூபவ த்வத்வாக்யம்வதயதேசேத், சுடர்வளையும் கலையுமே-உஜ்ஜ்வலவலயாநி சேலாநுஹ்யம் யதபதேச த்த்வஜஹத்யஃ. யிஷ்ணவநாஹாவே வலயசேலயோ விஸ்லேஷவிஷயதைதிஹாஸஃ. ௬

ப— (போதித்யாதி) ஷட்பதவிகாஸதசையிலே (இரைத்து) கோலாஹலம் பண்ணிக்கொண்டு, மதுபாநம பண்ணும்படியான பொழிலையுடைய திருமூழிக்களத்திலே வஸிப்பாராய் (மாதரை யித்யாதி) தான்போக்யமாகில் தன்னிலுவாயக்வ மவருணமாமென்று தஸவருத்யுக்யமாதக நாரீணாமுத்தமையான லக்ஷ்மியைத் தம் மார்பையே அவளுக்ககமாக்கி வைத்துக்கொண்டவர்க்கு, ஸஹ்ருதம் "ஸ்ரீயரகவா" இதி (என்வாயித்யாதி) தீயவாமத்ரூபமான வாக்யத்தை, (தூதுரைத்தல்செப்புதிரேல்) அங்குப்போம்போது அச்சோலையிலுள்ள மதுவைப்பாநம் பண்ணி செருக்கெடுத்தாதல் ஸங்கோசரணரூபமாயாதற் சொல்லாதே தத்தெத்யுகலயோஜநராய், அவன் நெஞ்சிலுறைக்கும்படி சொன்னீகோளாகில், அதுதானே யெனக்குச்சுடர் அதுதானெனக்கு வலயங்கள். அதுதானெனக்கு (கலையும்) சேலையும். ஆகையாலே யவனுக்கிரக்கம் பிறக்கும்படி சுடர்முதலானவையை நானிழந்த படியைச் சொல்லுங்கோள். ௬

மூ— சுடர்வளையுங் கலையுங்கொண்டருவினையேன் றோடுறந்த । படர்புகழான்
திருமூழிக் களத்துறையும் பங்கயக்கட் । சுடர் பவள வாயனைக் கண்

ஆ— (சுடர்வளையும்) படர்பொழில்வாய்க் குருகினங்காள, உன்னழகாலே யவளைவஶீகரித்து
அவளோடேகலந்து பின்னை யவளைத்துறந்து அதுவே புகழாகக் கொண்டிருக்கிற விருப்பு

ஏழாம்பாட்டு.

இ— பங்கயக்கட் சுடர் பவளவாயனை யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உன்னழகாலே யித்யாதியால்) வ்யவ
ஹாரத்திலஸஹ்யஶீலத்தை யருளிச்செய்து (அவளோடேகலந்தென்று) வ்யவஹாரத்துக்குத் தாத்பர்ய (பின்னை
யித்யாதியால) துறந்து படர்புகழா னென்கிற ஸம்வாரத்துக்குத் தாத்பர்ய (அதுவேயித்யாதியால)

இ—ப— எ* படர் - விகஸிதமான, பொழில்வாய் - உத்யானப்ரதேஶத்தில், குருகினங்காள் - குருகு
ஸமூஹங்காள், குருகு - நாரையில் ஜாதிவிஶேஷம். இனம் - ஸமூஹம், சுடர்வளையும் - காந்தியுக்த
மான வளையங்களையும், கலையும்-பட்டுடையழகையும், கொண்டு - அபஹரித்துக்கொண்டு, இதுக்குத்
துறந்தென்கிறதோடேஅந்வயம். இவைகளைத்தானிழந்தது தத்விஶ்லேஷநிமித்தமாகையாலே யவனபஹரித்தா
னென்கிறது. அரு - அருமையான, துஸ்ஸஹமான வென்றபடி. வினையேன் - துக்கங்களை யுடையவ
ளான வென்னுடைய, வெகுகாலந்தேடிவந்து ஸம்ஶ்லேஷித்தவன் விட்டுப்போம்படியான பாபத்தை
யுடையவளான வென்னுடைய வென்றபடி. தோள்துறந்து - தோளைத்யஜித்தவனான, "ஸக்ருதேவ
ப்ரபந்நாய" என்கிறகணக்கிலே யென்தோளொன்றிலுமே யாஸக்தனாயிருந்
தவன் இப்போ தத்தைக் கைவிட்டானென்று கருத்து. படர்புகழான் - படர்ந்தபுகழை யுடையவனான,
புகழ் - கீர்த்தி, என்னைக்கைவிட்டதே தனக்கு லோகவ்யாப்தமான கீர்த்தியாக வுடையவனான வென்றபடி.
திருமூழிக்களத்துறையும் - அந்தத்திவ்யநகரத்திலே வஸியாநிற்கிறவனான, பங்கயக்கண் - பங்கஜலோசந
னான, ஸகாரஸ்ஸந்தஸ்த்ரீலகாரார்த்தே. சுடர்பவளவாயனை - உஜ்வலவித்ருமஸமாதரனை, என்னைவஶீகரிக்கும
படியான திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்களை யுடையவனை யென்றபடி. கண்டு-ஸாக்ஷாத்கரித்து, நானைசப்படுகிற

ஒ— எ* (சுடர்) சுடர்வளையுங்கலையுங் கொண்டு - உஜ்வலவலயாநி ஶோபனாம்பராணி ச, அரு
வினையேன்தோள்துறந்த - துஸ்ஸஹவ்யஸனாயா மம ஸுஜாஶ்லேஷம்த்யக்தவந்தம், படர்புகழான் - வ்யாப்த
கீர்த்திம், திருமூழிக்களத்துறையும் - திருமூழிக்களதிவ்யதேஶ நித்யவாஸினம், பங்கயக்கண் - பங்கஜ
லோசநம், சுடர்பவளவாயனை - உஜ்வலப்ரவாலாதரம், கண்டு - த்ருஷ்ட்வா,

ப— ஏழாம்பாட்டில் ஸ்வஜாதீயஸமூஹங்களாக குறித்துச் சிலரோடேகலந்து அவர்களைத்துறந்து
அதுவே புகழாகவிருக்கை போருமோவென்று அவர்க்கறிவியுங்கோளென்கிறாள். (சுடரித்யாதி) தனக்கு
ப்ராப்தமுமாய் கைக்கடங்கினதுமானவற்றையும் கைக்கொண்டு, மடிச்சரக்கையுங் கொண்டுபோனான.
உஜ்வலமான வலயாதிகளையும் லேவையையு மபஹரித்தானென்றபடி. (அருவினையேன்) தேடித்தேடி
வந்துகலந்தவன் போகட்டுப்போம்படியான பாபத்தைப் பண்ணின வென்னுடைய ஸுஜாஶ்லேஷத்தைப
பரித்யஜித்து, அவன்கலந்தபோது ஸத்காரம் பண்ணினதும் தோள்களையேகாணும். (படர்புகழான்)
"தன்னலல்லது செல்லாதாரை யிங்ஙன் விட வல்லாரில்லை" என்று, இதுவேபுகழாகப் புகழ்வித்துக்
கொண்டிருக்கிறானயிற்று. (திருமூழிக்களத் துறையும்) தூரஸ்தனென்றாறி யிருக்க வொண்ணாதபடி
திருமூழிக்களத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை, (பங்கயக்கணித்யாதி) போகட்டுப் போனானென்று
போகட்டிருக்கவொண்ணாத அவயவஶோபையை யுடையவனை, என்னை யிப்பாடுபடுத்து கையாலே புதுக்
கணித்தவவயவஶோபையை யுடையவ னென்றுமாம். (கண்டு) என்பேறுஉங்களுக்கிறே முற்படுகிறது,

மூ— டொருநாளோர் தூய்மாற்றம் । படர்பொழில்வாய்க்குருகினங்காளெனக்கொன்று
பணியீரே ॥எ॥ எனக்கொன்று பணியீர்க ளிரும் பொழில்வா யிரை
தேர்ந்து । மனக் கின்பம் படமேவும் வண்டினங்கா டும்பிகாள்

ஆ— உனக்குப் போருமோ வென்றுசொல்லீகோ ளென்கிறாள். எ

(எனக்கொன்று) வண்டினங்காள் தும்பிகாள்,

இ— ஓர் தூய்மாற்ற மெனக்கொன்று பணியீ ரென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (உனக்குப் போருமோ விதாகியால்.) * * * * * * * * * *

ஈ—ஸ— திருக்கண்ணழகையும் திவ்யாயுதசோபையையும் காண்கையாகிற பாக்யம் மெனக்கு முன்னேயுங்களுக்கு வாய்க்கிறதென்று கருத்து. எனக்கு-விரஹவ்யதை ஸரீரிணியாயிருக்குமாப்போலே யிருக்கிறவெனக்காக, இதுக்குப்பணியீரென்கிறதோடே அந்வயம். ஒருநாள் - பலநாள்வேண்டா, ஓர் - ஸத்ய்ரக்ஷணார்த்தம் மாகையாலே அத்விதீயமான, தூய் - விஸ்பஷ்டமான, அதவா ஸ்ராவ்யமான வென்றபடி. மாற்றம் - வார்த்தையை, ஒன்று - ஒன்றாக, இனி யொன்றுஞ்சொல்ல வேண்டாதபடி ஸாரதம மாகவென்றபடி. பணியீர் - நீங்கள்சொல்லவேணும், பணியீரென்று ஸ்வவஸிஷ்ய வடுகங்களாகையாலே அவற்றை பஹுமானித்துச் சொன்னபடி. எ

அ॥ இரும் - விஸ்தீர்ணமான, பொழில்வாய் - உத்யானத்திலே, இரை - ஆஹாரத்தை, மகரந்தத்தை யென்றபடி. தேர்ந்து - தேடிக்கொண்டு, மனக்கு - உங்களுடைய மநோரதத்துக்கு, இன்பம்பட - ஆநந்தமுண்டாம்படி, படுகை - உண்டாகை, மேவும் - ஆஸ்ரித்து வர்த்திக்கிற, என்னைப்போலே விரஹக்லேஸம் பிறவாதபடி பரஸ்பரம் ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற வென்றபடி. வண்டினங்காள் - ப்ருங்க ஸமூஹங்காள், தும்பிகாள் - ப்ருங்கவிஸேஷங்காள்,

---

ஒ— ஒருநாள் - ஏகஸ்மிந்திநே, ஓர்தூய்மாற்றம் - அத்விதீயம்ஸ்பஷ்டம்வாக்யம், படர்பொழில்வாய் குருகினங்காள் - விஸ்தோர்ணோத்யானே வர்த்தமாநா பகஸமூஹா:, எனக்கு ஒன்றுபணியீரே - மஹ்யம்கதயத. எ

அ॥ (எனக்கிதி) எனக்கு ஒன்றுபணியீர்கள் - மஹ்யம்கதயத. இரும்பொழில்வாய் இரை தேர்ந்து - விஸ்தீர்ணோத்யானே பக்ஷ்யம்விசிந்த்ய, மனக்குஇன்பம் படமேவும் - மநஸிஸந்தோஷம் யதாஸ்யாத்ததா பரஸ்பராஸ்ரயமாணா:, வண்டினங்காள் தும்பிகாள் - ஹேப்ருங்கஸமூஹா ப்ருங்கவிஸேஷாஸ்ச

ப— (ஒருநாள்) ஒருநாளே அமையும். மற்றநாள் சொல்லவேண்டுவதில்லை. (ஓர்தூய்மாற்றம்) அத்விதீய மாய்ஸாரமாய்ஸாரவுமான வார்த்தையை, பரந்தபொழிலிடத்தி லுள்ள குருகினங்காள்-நான்முடிந்தா லுங்களுக்கிச் சோலைப்பரப்பெல்லாம் நோக்கித்தருவாரார். (எனக்கு) என்வடிவிருக்கிறபடிகண்டிகோளிறே. (ஒனறுபணியீரே) இரண்டாம்வார்த்தை சொல்லவேண்டா, பரப்பற்றொன்றாயிருக்கும்படி யருளிச் செய்யுங்கோள். படர்புகழிலே த்ருஷ்டாந்தம் “ கீதை ” தி. எ

எட்டாம்பாட்டில் சில வண்டுகளையும் தும்பிகளையுங்குறித்து, ஸாரக்ஷிதமான தேசத்திலேஅவ ரிருக்கப்பெற்றோம், இனி யென்னுதிவையை யறிவியுங்கோ ளென்கிறாள். (எனக்கொன்று பணியீர்கள்) நீங்க ளொரு வார்த்தை சொல்லாவிடில் முடியும் தசையா யன்றோ வென்தசை யிருக்கிறது. (இரும் பரந்த சோலையிடமெங்கும் புக்குஇரைதேடி. (மனக்கு) மநஸ்ஸிலே இனிமைபிறக்கும்படி ஸம்ஸ்லேஷித்து வர்த்திக்கிற, பிரிவிலும் வற்றாத வாநந்தமுண்டாம்படி கலவாநின்றதாயிற்று.

மூ— கனைக்கொடிண் மதிள்புடைசூழ் திருமூழிக்களத்துறையும் । புனக்
கொள் காயாமேனிப் பூந்துழாய் முடியார்க்கே ॥ ௮ ॥ பூந்துழாய்
முடியார்க்குப் பொன்னாழிக் கையார்க் । கேந்துநீ ரிளங்குருகே

ஆ— உன்னழகைக்காணப்பெருதே யவளிழந்துபோமித்தனையோ என்று சொல்லிகோளென்கிருள். ௮
(பூந்துழாய்) ஏந்துநீரிளங்குருகே,

எட்டாம்பாட்டு.

இ— த்விதீயவாக்யார்த்தத்திலேபாட்டுக்குத்தாத்பர்யமென்றுகாட்டுகிருர் (உன்னழகையித்யாதியால்.)*

இ—ப— கனக்கொள் - கனத்தைக் கொண்டிருக்கிற, ஆநந்தமய மாகையாலே யதிமாத்ரஸ்ரவிகளான வென்றபடி. திண் - த்ருடதரங்களான, மதிள் - ப்ராகாரங்களாலே, புடை - சுற்றிலும், சூழ் - பரிவ்ருதமான, இப்படிரக்ஷையுடைத்தானதேசத்தி லவன்வஸிக்கையா லத்யந்தஸாக்ஷாத்காரமான வவன்திருமேனிக் கென்னதீங்கு வருகிறதோவென்கிற தௌர்வம்தீரப்பெற்றேன், இனியென் க்லேஶமாத்ரம் தீரவேணு மென்றுகருத்து. திருமூழிக்களத் துறையும் - அந்த திவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவனை, புனக்கொள் - ஸுக்ஷேத்ரத்தில் கொள்ளப்பட்டதான, புனம் - ஸுக்ஷேத்ரம். ஸுக்ஷேத்ரஸ்தி தமாய் அத்தாலே ஸாமோஹநமான வென்றபடி. காயாமேனி - அதஸீபுஷ்பஸத்ருஶமான திருமேனியை யுடையவரான, காயா - அதஸீ. பூந்துழாய்முடியார்க்கு - தர்ஶநீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடைய வருக்கு, பூம் - தர்ஶநீயம். திருமேனியழகுக்கு மேலே திவ்யாலங்காரஶோபையை யுடையவரானவர்க் கென்றபடி. எனக்கு - நீங்களொரு வார்த்தை சொல்லாவிடில் முடியுமவஸ்தையாயிருக்கிற வெனக்காக, ஒன்று - ஒருவார்த்தையை, பணியீர்கள் - நீங்க ளருளிச்செய்யவேணும். ௮

௯* நீரேந்துளன்று மாறியநுயிப்பது. நீராலே யேந்தப்படுகிற, நீருக்கஞ்சவேண்டாதபடி யதுதானே யுன்னை யரிக்கும்படியா யிருக்கிறவென்றபடி. தூதுபோம்போது நடுவே நீர் தடையானாலும் ஸ்ரீ வாநரமுதலிகளைப்போலே யுனக் கஞ்சவேண்டாவிறே யென்றுகருத்து. இளங்குருகே - மநோ

ஓ— கனக்கொள்திண்மதிள் புடைசூழ் - மாத்ரஸ்ராவி த்ருடப்ராகாரை: பரித: பரிவ்ருதே திருமூழிக்களத்து உறையும் - திருமூழிக்கள திவ்யதேஶே நித்யம்வஸத:, புனக்கொள் காயாமேனி - வநஸ்திதாதஸீகுஸுமஸத்ருஶ விக்ரஹஸ்ய, பூந்துழாய்முடியார்க்கு - தர்ஶநீய துளஸீஸுரபிதமௌளே ர்ஜஸ்ய, எனக்கொன்று பணியீரேதி வசவெநுணாநய:. ௮

௯* (பூந்துழாயிதி) பூந்துழாய்முடியார்க்கு - தர்ஶநீய துளஸீ ஸுரபித மௌளேர்ஜஸ்ய, என் பொன்னாழிக்கையாக்கு - தீப்யஸ்ய ஸுதர்ஶநாயுதஹஸ்தஸ்ய, நீரேந்தும் இளங்குருகே-ஜலவிஹாரத

ப— (கனககொளித்யாதி) கனத்துத் திண்ணிதான மதிள் சுற்றுஞ் சூழ்ந்திருந்துள்ள திருமூழிக் களத்திலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவர்க்கு, அத்தலையில் ஸௌந்தர்யத்தை யநுஸந்தித்தால் ரக்ஷை தேட்டமாயிறேயிருப்பது. அவனோடேகிட்டிக் கலக்கப்பெறுமையாலே யோராற்றுமையுண்டு, அவனுக் கெங்கே யென்னதீங்கு வருகிறதோவென்று மோ ராற்றுமையுண்டு, அதிலே யொன்று தீரப்பெற்றது முந்தறமுன்னம், (புனககொளித்யாதி) தன்னிலத்திற் காயாவின் நிறம்போலே யாயிற்று நிறமிருப்பது. ஸ்தோத்ரம் "அதஸீபுஷ்பஸங்காஶம்" இதி. அவ்வடிவழகுக்குமேலே யொப்பனையழகையு முடையவர்க் கெனக்காக வொரு வார்த்தை சொல்லவேணும். ௮

ஒன்பதாம்பாட்டில் ஒருகுருகைக்குறித்து, நிரதிஶயபோக்யரானதாம் போம்போது தம்மைக் கொண்டுபோகை தம்முடைய தகவுக்குப் போருமோவென்று விண்ணப்பஞ் செய்யென்கிருள். (பூந்துழாய் முடியார்க்கு) திருமுடிக்கொப்பனையான வளையமிருக்கிறபடி. (பொன்னாழி) திருக்கைக்கு வளையமிருக்கிறபடி. (ஏந்துநீரிளங்குருகே) மிக்கபுனலிலே துறையிலே நடப்பாரைப்போலே நடக்க

மூ— திருமூழிக்களத்தார்க் | கேந்து பூண்முலைபயந்தென் னிணைமலர்க் கண்ணீர்
ததும்பத் | தாந்தம்மைக் கொண்டகற றகவன்றென் றுரையீரே ||௯||

ஆ— ஏந்துபூண் முலைபயந்து, என்னிணைமலர்க்கண்ணீர் ததும்பத் தாம் தம்மைக்கொண்டகலுகை தம்முடைய க்ருபைக்குப் போராதென்று சொல்லிகோளென்கிறாள். ௯

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— தகவன்றென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தம்முடையவித்யாத்ரியால்.) * * * * *

ஈ— ப— ஸாமீப்யத்துக்குறுப்பாக தர்சனவபுஸ்மானகுருகே, பூந்துழாய்முடியார்க்கு-உபலக்ஷணீயமான திருத்துழாயை முடியிலேயுடையவரான, பொன்னாழிக்கையார்க்கு - ஸ்ப்ருஹணீயமான திருவாழியைத்திருக்கையிலேயுடையவரான, பொன்ஸப்தம் மனோஹர ஸ்ப்ருஹணீயவாசம். திருவாழி ஸ்வயமாகை யன்றிக்கே திருமுடிக்குத் திருத்துழாய்போலே திருக்கைக்கு ரஞ்ஜநீயாபரணமா யிருக்கிறதென்று கருத்து. திருமூழிக் களத்தார்க்கு - அநந்யஸந்நிதாநத்திலே யெழுந்தருளி யிருக்கிறவர்க்கு, விக்ரஹா லங்காரங்கள்போலே திவ்யாஸ்த்ர லங்காரங்களான ஸௌலப்ய ஸௌசீல்யாதிகளையுடையவர்க் கென்றபடி. இதுக்கு உரையீரென்கிறத்தோடே யந்வயம். பூண்ஏந்து என்று மாறியந்வயிப்பது, ஆபரணங்களை யரிக்கக்கடவையான, முலை - என்னுடைய ஸ்தநங்களானவை, பயந்து - விவர்ணங்களாய், பயக்கை - விவர்ணமாகை, என் - என்னுடைய, இணைமலர்க்கண் - அநுரூபமாயிருக்கிற புஷ்பங்கள்போலே யிருக்கிறகண்கள், ஸம்ச்லேஷதசை யிலிப்படி வர்த்திக்குமென்னுடைய கண்களானவை யென்றபடி. நீர்ததும்ப-பாஷ்பஜலங்களாலே பூர்ணமாம்படி, ததும்புகை - நிரம்புகை, இதுக்கு அகல்த லென்கிறதோடே அந்வயம். தாம் - கீழ்ச்சொன்ன அலங்காரங்களாலும் ஸ்வரூப குணங்களாலும் நிரதிசய போக்யரானதாம், தம்மைக்கொண்டகல்தல் - தம்மைக்கொண்டு விச்லேஷிப்பது, தாம்போம்போது தம்மைவைத்துப் போகாதே தம்மையுங்கூடக்கொண்டு விச்லேஷித்துப்போவ தென்றபடி. இது விரஹவ்யஸநத்தால் வந்த கலக்கத்தாலே சொல்லுகிறபடி. தகவன்றென்று - க்ருபையன்றென்று, தகவு - க்ருபை. ஸ்வீயத்துக்கனுசாதபடி நிர்த்தயரானார் செய்யுங்க்ருத்யமென்று, உரையீர் - நீங்கள் சொல்லவேணும். ௯

ஒ— பாவஸாரஸ, திருமூழிக்களத்தார்க்கு - திருமூழிக்கள ஸந்நிதிநே, பூண்ஏந்துமுலைபயந்து - ஆபரணபாரிணிஸ்தநே வைவர்ண்யம் ப்ராப்ய, என் மலர்இணைக்கண்நீர்ததும்ப-மதீயகமலஸத்ருசநயந யுக்மஜலப்ரவாஹதிஸதி, தாம்தம்மைக்கொண்டுஅகல்தல்-ஸ்வயம்ஸ்வாத்மாநம் விச்லேஷகத்வம் ஸ்வீகார்யம் கிம் நிர்தயத்வம், தகவன்றுஎன்று உரையீரே - யுக்தம்நபவதீதி வதத நிர்தயத்வம். ௯

ப— வல்ல இளங்குருகே, உன் தர்சனஸாமீப்யத்தா லுண்டானஸுகம் நான் பெறவிறே புகுகிறது. (திருமூழிக்களத்தார்க்கு) வஸ்த்ரம்போலேயு மாபரணம்போலேயும் அவ்வூரில் நிலை அழகுக் குடலாயிருக்கிற படி. அவைவிக்ரஹத்துக்காபரணம், ஸௌசீல்யத்துக்காபரணமிறே. (பூண் ஏந்து முலைபயந்து) ஆபரணங்களை யரிக்கக்கடவ முலை வைவர்ண்யத்தை யரித்து இணைமலர்போலே யிருக்கிறவென கண் சோகாச்ரு நிரம்பும்படியாக, "என்னிணைமலர்க்கண்" என்று தாமபிமானித்த கண்ணிறேயிது, (தாம்தம்மைக்கொண்டு) இப்படிப்பட்ட வடிவழகையும் குணங்களையுமுடைய தாம் தம் சௌசீல்ய சௌலப்ய ஸ்வாதிஸ்வாபவங்களை யறிந்து வைத்துக்கொண்டு, தாம்தகவுடையராகில் இவ்வடிவைப்பிரிந்தார் பிழையாரென்றும் தமக்கவத்யமாமென்றும் தம்மைக்கொண் டகலாதொழிய வேண்டாவோ, எனக்கோராற்றாமை யுண்டானவளவிலே கிட்டிநின்று முகங்காட்டித் தடவிநோக்குகைக்கன்றோ தம்மைப் பெற்றது, அநேகமான வடிவுகள்கொள்ளசக்தரானதமக்கு ஓர்வடிவையிங்கேவைத்துத் தாமகலலாகாதோ

மூ— தகவன்றென்றுரையீர்க டடம் புனல்வா யிரைதேர்ந்து । மிகவின்பம்பட மேவு
மென்னடைய வன்னங்காள் । மிகமேனி மெலிவெய்தி மேகலையுமீடழிந்

ஆ— (தகவன்றென்று) மென்னடைய வன்னஙகாள், தாம் தமமைக்கொண்டகலதல் தகவன்றென்று நீங்கள் சொல்லவேணும். சொல்லுமிடத்தில் என்னுடைய மேனியும் மிக மெலிவெய்தி, மேகலையுமீடழிந்து,

பத்தாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ப்பாட்டிற் வசநங்களை அநுஷஜிக்கிறார் (தாமித்யாதியால்) பாட்டெல்லா மேகவாக்யமாயிருக்க, வ்யவதாநத்தில் " சொல்லவேணும் " என்றிங்கு வாக்யபேதம் பண்ணி " மேனிமெலிவெய்தி " யித்யாதியைத் தனித்தொரு வாக்யமாகச்சொன்னது ஶீக்ஷ்யமாகச் சொல்லவேணுமென்கையிலே பாட்டுக்குப்

இ—ப— ௰* தடம்புனல்வாய் - விசாலஜலங்களிலே, தடம் - விசாலம். புனல் - ஜலம். தடாகஸரஸ்ஸுக்களிலே யென்றபடி. இரை - ஆஹாரத்தை, தேர்ந்து - தேடிக்கொண்டு, மிக - அதிகமாக, இன்பம்பட - ஆநந்தமுண்டாகும்படி, மேவும் - ஆதரித்து வர்த்தியாநிற்கிற, பரஸ்பரஸம்ஶ்லேஷித்து வர்த்தியாநிற்கிறவென்றபடி. நீங்களிப்படி ஸுகிதராயிருக்கச்செய்தே யாரகவொஷகாதிகளில ரஸியற்று விரஹாதைத்யாயிருக்கிற வென்னுதிர்யைத் தீர்க்கவேண்டாவோ ஸதஸத்வெதந வதாரரான நீங்களென்றுகருத்து. மென்னடைய - மெல்லிய நடையை யுடைவையான், ப்ரியஸம்ஶ்லேஷ ஜநிதத்யாசயாராநுரமநஸாகிகளான வென்றபடி. அன்னங்காள் - ராஜஹம்ஸங்காள், மேனி-என்ஶரீரமானது, மிக - அத்யந்தம், மெலிவு - கார்ஶ்யத்தை, எய்தி-அடைநது, மேகலையும்-ஒவையையும், ஈடழிந்து - கட்டுக்குலைந்து, ஈடு - இடுகை, பூட்டுகையென்றபடி. ஶரீர மத்யகார்ஶ்யமாகையாலே ஒவையையும் வ்

ஒ— ௰* (தகவிதி) தகவுஅன்று என்றுஉரையீர்கள் - ஜகந்த்யாய்யம் நஸவதீதிவதத. தடம்புனல்வாய் இரைதேர்ந்து - விசாலஜலேஷு ஸக்ஷ்யம்விசித்ய, மிகஇன்பம்படமேவும் - அதிக ஸுகவொவாதநாயபரஸ்பரஸம்ஶ்லிஷ்டாஃ, மென்னடையவன்னங்காள் - ஶ்ருதமநஹம்ஸாஃ, மேனிமிகமெலிவு எய்தி - ஶரீரஸ்யாத்யந்தகார்ஶ்யம்ப்ராப்ய, மேகலையும்ஈடழிந்து - ஸ்ரஸ்தவஸநபந்தம்ப்ராப்ய,

ப— யதா. (தம்மைக்கொண்டகல்தல்) தாமென்னைக்கொண்டகலு மதொழிய, தம்மைக்கொண்டகலக்கடவரோ. தமக்ககலவேண்டிலுல் தமக்குஶேஷமானத்தைப் போகட்டு பிறருக்குஶேஷமானத்தைபோ கொண்டுபோவது. " ஹந்தாநம் " என்றிறே அவனுடம்பிருப்பது. தனக்கேயாகவெனைக் கொள்ள வேணுமென்றிறே யித்தலையிருப்பது. (தகவன்றென்றுரையீரே) தம்முடையதயைக் கதுபோராதென்று சொல்லுங்கோள். இதுநிர்தயா செய்யும் செயலென்னுங்கோள். வஹவர்தவத்வ விஶேஷணத்யாஷிப்ரமெண " ரயவாரணாவஸாயகா த்ர்தமெஜு " மித்யுக்தம். கை

பத்தாம்பாட்டிற் சிலவண்டுகளைக்குறித்து, நான்முடிவதற்குமுன்னே அவனுக் கென்தஸையை யறிவியுங்கோ ளென்கிறாள். (தகவித்யாதி) உம்மதுதகவன்றுகாண், நீர் நிர்தயர்கா ணென்னுங்கோள். (தடமித்யாதி) மிக்கநீர்வெள்ளத்தை யுடைத்தான பொய்கைகளிலே யிரைதேடிக் கலவிக்குறுப்பான வ்யாபாரமே யாயிருக்கிறபடி. (மிகவித்யாதி) மிகவு மாநந்தம் கரைபுரளும்படி ஸம்ஶ்லேஷிக்கிற, விஶ்லேஷியாவிடி லிரண்டாஶ்ரயமு மழியும்படியன்றோ நீங்கள்ஸம்ஶ்லேஷிக்கிறபடி. கலவியின்மிகுதி நடையிலே தொடைகொள்ளலாம்படி [தொடைகொள்ளுகை - காண்கை.] நடையழகுடைய வன்னங்காள், (மிக மேனி) கண்டிகோளிறே நானிருக்கிறபடி. என்தஸையைக்கண்டால் பரித்திருக்கலாயிருந்ததோ. (மேகலையும்) பரிபட்டமுங் கட்டுக்குலைந்தது. ஒவையைதொங்கும்போ தாஶ்ரயம் வேணுமே.

மூ— தென் । னகமேனியொழியாமே திருமூழிக் களத்தார்க்கே ‖ ௧௦ ‖ ஒழிவின்றித்திருமூழிக்களத்துறையு மொண்சுடரை । யொழிவில்லா வணிமழலைக் கிளிமொழியா

ஆ— ளன்னுக்ஷாவும் முடிவதற்கு முன்னே சென்று சொல்லவேணும் என்கிறாள். க
(ஒழிவின்றி) எம்பெருமானைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டாத ஸ்வபாவையாயிருப்பாளொருபிராட்டி,

இ— வ்யாநதாக்ஷவப்யமென்று காட்டுகைக்காக. அகமேனியொழியாமே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (என்னுக்ஷாவு மித்யாதியால்.) * * * * * * * *

நிகமனம்.

ஒண்சுடரை யொழிவில்லா வென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (எம்பெருமானை மித்யாதியால்)

ஈ—ஶ— ஸ்பஷ்டமாயிற்றென்றபடி. என் - என்னுடைய, அகமேனி - உள்ஸ்வரூபமும், அகம் - உள்ளு, மேனிஸ்வபம் இங்குஸ்வரூபவாசகம். ஶரீரத்துக்குள்ளேயிருக்கிற வென்னுடைய ஸ்வரூபமுமென்றபடி. ஒழியாமே-உபாதமாகாதே, ஶரீரஸம்பந்தத்தை விடுவதற்குமுன்னே யென்றபடி. இதுக்குஉரையீர்களென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். திருமூழிக்களத்தார்க்கு - அந்த திவ்யநகரத்திலேயிருக்கிற ஸ்வாமிக்கு, தகவன்றென்று- தாமதம்மைக்கொண்டகலுகை க்ருபையன்றென்று, தம்முடைய காருண்யத்வபாவத்தைக்கு விரோதமென்றென்றபடி. உரையீர்கள் - நீங்கள்சொல்லவேணும். ௨

௧௧* ஒழிவின்றி - விச்சேதமின்றிக்கே, திருமூழிக்களத்துறையும் - அந்தநிவ்யநகரத்திலே வஸிக்கிறவரான, அவ்வூரில் ப்ரேமாதிஶயத்தாலே யொருநாளும் விச்சேதமின்றிக்கே யங்கேநித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை யென்றபடி. ஒண்சுடரை - ரமணீயஜ்யோதிஸ்ஸை, நிரதிஶயஸௌந்தர்ய லாவண்யநிதியான ஸர்வேஶ்வரனை யென்றபடி. ஒழிவு - ஒழிகையிலே, பிரிகையிலே யென்றபடி. இலா - இல்லாதவளான, " நவஸீதாஸ்வயாஹிநா " என்கிறபடியே அவனைப்பிரிந் திலளில்லை யென்னும்படி யிருக்குமவளானவென்று பாவம். இதுக்கு மொழியாளென்கிறதோடே ஸம்பந்தம். அணிமழலை- அழகியமழலையை யுடைத்தான, அணி - அழகியது, மழலையென்று ஸந்தர்ப்பமான ஶப்தவிஶேஷம். கிளிமொழியாள் - கிளியினுடைய ஶப்தத்தை யுடையவளான வொருபிராட்டியானவள்,

ஒ— என் அகமேனிஒழியாமே - ஜீவஸ்ய ஶரீரஸம்பந்தநாஶாத்பூர்வம், திருமூழிக்களத்தார்க்கு - தத்திவ்யதேஶவாஸிநஃ, தகவன்றென்றுரையீர்களிதி ஸந்தேஶப்ரேஷணம். ௩

௧௧* (ஒழிவிதி) ஒழிவின்றி திருமூழிக்களத் துறையும் - விச்சேதேந திருமூழிக்களதிவ்ய தேஶவாஸிநம், ஒண்சுடரை - தீப்யமாநதேஜோரூப விக்ரஹவிஶிஷ்டம், அணிமழலைக் கிளிமொழியாள -

ப— (என்னித்யாதி) புறமபுள்ள தடையாக கழன்றது, இனியகவாயிலுள்ளதும் கழலுவதற்குமுன்னே, நான்முடிவதற்குமுன்னே யென்றபடி. (திருமூழிக்களத்தார்க்கு) தம்மையொழியச்செல்லாதார் ஸந்நிதியிலே நோக்குகைக்கு வந்துகிடக்கிறவர்க்கு, தகவன்றென்றுரையீர்கள். " எனதாவி வன்னம் நகவுகொள் " என்று திருத்தாயார் சொல்லிற்றுப் போராமல " தகவுடையவனே " என்றவள் தகவன்றென்றுரையீர்க ளென்னும்படி. யிதென்ன ஸாஹஸம்தான்!. ௧௦

நிகமத்தி லித்திருவாய்மொழியை யப்யஸித்தார்க்கு, பிரிவுகடியான ஸாம்ஸாரிக து:க்கத்தை இதுதானே யறுத்துக் கொடுக்கு மென்கிறார். (ஒழிவின்றி) ஒருநாளும விடநினையாதே, அவ்வூரில நித்யவாஸம் பண்ணுகிறவனை, (ஒண்சுடரை) " பின்னானார் வணங்குஞ்சோதி " என்கிறபடியே அவ் வூரில்நிலையால்வந்த புகரிருக்கிறபடி. இந்தப்புகர் நீர்மையால் வந்ததுகாணும். (ஒழிவில்லா) அவனை யொழிய தரிக்க மாட்டாதவளாய், " நவஸீதாஸ்வயாஹிநா " என்னுமவளிறே. (அணிமழலைக்கிளி மொழியாள்) அழகியதாய் முக்தமான கிளியின் பேச்சுபோலே யிருக்கிறபேச்சையுடையவள்.

மூ— அலற்றியசொல் । வழுவில்லா வண்குருகூர்ச் சடகோபன் வாய்ந்து
ரைத்த । வழுவில்லா வாயிரத்திப் பத்து நோயறுக்குமே ॥ ௧௧ ॥
ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— அவனைப்பிரிந்தலற்றின பாசுரத்தாலே தத்ஸ்வபாவரான வண்குருகூர்ச்சடகோபன் எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றின விப்பத்து, தத்விஶ்லேஷஜவ்யாதியைப் போக்குமென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— அலற்றியசொல் லென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (அவனையிழந்தாற்றாமையால்) பாசுரத்தாலே யென்கிறதற்கு அலற்றின வென்கிறதோடே ஸ்வயம். வழுவில்லாவென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (தத்ஸ்வபாவரான வென்று.) * * * * * * * * * * * * * *

ஈ—ப— அலற்றியசொல் - ப்ரலபித்த பாசுரத்தாலே, எம்பெருமானைப் பிரிந்தலற்றின பிராட்டி பாவ்யாவேசத்தாலே யென்றபடி. இதுக்குஉரைத்த வென்கிறத்தோடே ஸ்வயம். வழுவில்லா - வ்யாவ்ருத்தியில்லாதவரான, வழுவு - வ்யாவ்ருத்தி, அந்தபிராட்டி ஸ்வபாவத்திலே யொன்றும் குறையில்லாதவரானவென்றபடி. வண்குருகூர்ச் சடகோபன் - அழகிய திருநகரியையுடையரான வாழ்வார், வாய்ந்து - கிட்டி, ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸ்வபாவங்களிலே ஸாவதாநத்தை யுடையவரா யென்றபடி. உரைத்த - அருளிச்செய்ததான, இதுபத்துக்குவிஶேஷணம். வழுவில்லா - வ்யாவ்ருத்தி யில்லாததான, தன்னோடு ஸாம்யாதிஶயத்தாலே ஶ்ரோதாக்கள் நெஞ்சைவிட்டுப்போகாததான வென்றபடி. ஆயிரத்து-ஸஹஸ்ரத்தில், இப்பத்து- இத்தஶகமானது, நோய் - வ்யாதியை, தத்விஶ்லேஷஜவ வ்யாதியை யென்றபடி. அறுக்கும்- சேதிக்கும், நித்யதத்ஸம்ஶ்லேஷத்தை யுண்டாக்குமென்றபடி. தன்னையப்யஸித்தார்க்கிதி ஶேஷ:. ௧௧
ஸ்ரீநமவேதாந்த நவநாதமஹாஸ்ரீ ஸ்ரீ வேதாந்த ராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஏ— ஸம்ஸாரஸம்ஹ கீர்வாணம், ஒழிவில்லா அலற்றியசொல் - நிரந்தரப்ரலாபவாக்ருபேண, வழுவில்லாவண்குருகூர்ச்சடகோபன் வாய்ந்துஉரைத்த - ஸநவத்யவஶீவீந ஸ்ரீஜடயீஶ ஶடகோபேந ஸாதரம்ப்ரணீதே, அழிவில்லா வாயிரத்து-ஸம்ப்ரதாயவிச்சேதரஹிதே மாயாஸஹஸ்ரே, இப்பத்து - ஏதத்தஶகம், நோய்அறுக்குமே - ஸம்ஸாரரோகம் நிவர்த்தயதீத்யர்த்த:. ௧௧
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீ ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— (அலற்றியசொல்) தன்னாற்றாமையாலேஸ்க்ரமமாகச்சொன்னபாசுரத்தை, (வழுவில்லா) பிராட்டிபடியிலொன்றும்குறைவற்றிருக்கிற வாழ்வார் (வாய்ந்துரைத்த) ஸாவதாநம் ஸத்யமாய்ச சொன்ன, (வழுவில்லா) கேட்டவர்கள் நெஞ்சை யுருக்குகையிற் குறைவற்றிருக்கிற விப்பத்து, ப்ரக்ருதிஸம்பந்தயதாநவிஶ்லேஷமாகிற நோயை யறுக்கும். இப்பத்திற்படியான ஸாவதாநமுடையார் ஸம்ஶ்லேஷமில்லாத்தேஶத்திலே புகப்பெறுவரென்றபடி. ௧௧
ஸ்ரீ ஸ்ரீமதே யதிராஜ ஸ்ரீகாந்த நிகமாந்த மஹாதேஶிகேப்யோ நம:.
ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராஹ ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(எங்கானல்கம்.)

ஸாந்த்ராமோதஸ்ரக்தரத்வாத் ஶ்ரிதஜநஸஹிதத்வேந பத்மாக்ஷதாயா
ஸௌந்தர்யாத் ஸ்வப்ரமஜ்யோதிஷ் பரிதக்யநத் ஶ்ரீயோகாத் கீர்த்த்யா ।
பத்மஸ்யாக்ஷ ஸந்த்ர வர்ணத்வ ஸ்வாயுதயோகாச்சஶௌரே
ஶ்லாகேயே ஶார்ங்காதி பத்யத்வ ஸுவிஸ்தீர்ணியஸ்ய ஶாஹ ॥ ௧௦௧ ॥

(ஸாந்த்ராமோதஸ்ரக்தரத்வாத்) கொங்கார் பூந்துழாய்முடி - மிக்கபரிமளத்தை யுடைத்தான திருத்துழாய் மாலையாலே யலங்க்ருதமான திருமுடியை யுடையவனாகையாலும், (ஶ்ரிதஜநஸஹிதத்வேந) தமரோடங்குறைவார்க்கு - ஆஶ்ரிதஜநங்களோடே கூடியிருக்கையாலும், (பத்மாக்ஷதாயா:) செக்கமலத்தலர்போலுங்கண் - சிவந்ததாமரைப் பூப்போலே யிருக்கிற திருக்கண் மலரை யுடையனாகையாலும், (ஸௌந்தர்யாத்) திருமேனியடிகளுக்கு - வடிவழகாலேதானே ஸவ்யஸாசிகம் தோற்றவிருக்கையாலும், (ஸமரமுகத்ருதிக்யநத்) திருமூழிக்களத் துறையு மொண்சுடர்க்கு - திருமூழிக் களத்திலே வர்த்திக்கையாலே பரமபதத்திற்காட்டிலும் மிக்க தேஜஸ்ஸை யுடையனானென்று சொல்லப் படுகையாலும், (ஶ்ரீயோகாத்) மாதரைத்தம் மார்பகத்தே வைத்தார்க்கு - பெரியபிராட்டியைத் திருமார்பிலே வைத்துக்கொண் டிருக்கையாலும், (கீர்த்த்யா) படர்புகழான் - நிரவதிககீர்த்தியை யுடைத்தானாகையாலும், (பத்மஸ்யாக்ஷஸந்த்ர) புனக்கொள்காயாமேனி - செவ்விபெற்றிருக்கிற காயாம்பூப் போலே யிருக்கிற திருநிறத்தை யுடையவனாகையாலும், (ஸந்த்ரவர்ணத்வ ஸ்வாயுதயோகாச்சஶௌரே:) பொன்னாழியை திருக்கைகளுக் கலங்காரமாயிருக்கிற திருவாழி திருச்சங்குகளை யுடையார்க்கு - இது உபலக்ஷணம். திருக்கைகளுக் கலங்காரமாயிருக்கிற ஆயுதங்களாக வுடையனாகையாலும், ஶௌரித்வத்தாலே திருமூழிக்களத்தாரக்கு என்னு ஸந்தேஶ மாலையில் சொல்லுகிற குணங்களும் ஸங்க்ருஹீதம். இப்படிகளாலே, திருமூழிக்களத் தெம்பெருமானை, பாவபந்தத்தாலே விஶ்லேஷிப்பனாக "எங்கானல்" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாரருளிச்செய்தருளினா ரென்கிறார். * * * * * * * ௧௦௪

* "[ஜ்யோதிராஶ்யம் ஸமஸ்திகஶ்ரநா ஶ்ரீ யோகாத்கீர்த்த்யா" என்று பதினென்றாயிரத்திலபாடம்]

ஸ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் ஏழாந் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை । நிறுத்துமனத்தொன்றிய சிந்தையினார்க்கு ।

ஆ— (அறுக்கும்வினை) இப்படி தூதப்ரேஷணம பண்ணி, பின்னையு மெம்பெருமானை வரக்காணா மையாலே அவஸந்நராய்,
ஸமாச்ரயணாபேக்ஷரா யிருப்பாருடைய து:க்கங்களைப்போக்கும்

எட்டாந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி தூதப்ரேஷணம் பண்ணினவாழ்வார், அவன்வரவு பார்த்திராதே, இத்திருவாய் மொழியிலே தாம் திருநாவாயென்கிற திவ்யதேசத்தைச் செல்லவேணுமென் றலற்றுகை யஸம்பாவிதமன்றோ வென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படியிருக்கையால்) அவன்வருமளவும் பொறுக்கும்படி வ்யவஸாயத்தில் க்ஷமாதிசயம் பிறக்கையாலே தாமங்கே போகவேணுமென்று ப்ரார்த்திக்கிறா ரென்றுகருத்து. முதல்பாட்டி னர்த்தமிதில் ஸங்க்ருஹீதம்.

அதில் (ஸமஸ்தத்யாகியாலே) "ஆகத்தவனை" உத்யாகியாக அதீயவாசகமும், (து:கங்க ளைப்போக்கு மென்கிறவித்தாலே) அறுக்கும்வினையாயின வென்கிறத்தி னர்த்தமும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இ—ஸ— க॰ ஆகத்து - தங்கள்ஹ்ருதயத்திலே, அவனை - நிரதிசய போக்யனான ஸர்வேச்வரனை, நிறுத்துமனத்து நிறுத்திக்கொள்ளவேணுமென்கிறவத்யவஸாயத்திலே, மனமென்றுலக்ஷணயாகத்யவஸா யமாம். ப்ரத்யக்ஷத்திலே ஸாக்ஷாத்கரித் தநுபவிக்க வேணுமென்கிற வத்யவஸாயத்திலே யென்றபடி. ஒன்றிய - ஏகாக்ரமான, சிந்தையினார்க்கு - நினைவுடையவர்களுக்கு, ப்ரார்த்தனத்தை யுடையவர்களுக்

ஒ— ஸர்வஸ்வதேசமுகே பூர்வோக்த விலக்ஷணீயகமுக்கா "ஸ்ரீமத்யுக்தயோர்ம ஶவிஸர்ஜித ஸ்ரீவல்லபால்ஷார்ந்தா ப்ரகார்ஷ்யாரோதயோ ஸார்த்தா ஶவதாணதேஸா ஸாஹஸயந்யாஸ்வாத்மா பு:கம் । ஸம யாதாகா: ப்ரேமாய ப்ரதிபந்தகஹாரகா: ஸேவாஸங்காவா ஸுஷ்டு ஸ்ரீமம் மாமி: ப்ரயதிவ ஸஜ்ஜிதாவேதநாய" இத்யுக்தரீத்யா லக்ஷ்மீவிசிஷ்டஸ்ய ப்ரஸாதயதே,

க॰ (அறுக்குமினி) ஆகத்து - ப்ரத்யக்ஷ, அவனைநிறுத்தும்மனத் தொன்றிய - தத்தா ஷாத்ய வஸாயபக்ஷ, சிந்தையினார்க்கு - ப்ரார்த்தநாவிநாம், அறுக்கும்வினையாயின - பாபநிவர்த்தகம்,

ப— இப்படி தூதப்ரேஷணத்தாலே தம்முடைய வார்த்தையையறிவிக்கச் செய்தேயும் அப்போதேஅவன் வரக்காணாமையாலே அவஸந்நரானவர், தூதப்ரேஷணத்தாலும் அவன்ஸந்நிதாநத்தால்வந்த ப்ரீதி ப்ரஸாதத்தாலும் "அவன்வாராது நம்மை விஷயீகரித்து அமர்ந்தநிலமான திருநாவாயிலே கொண்டு போகைநிஷ்டிதம" என்றத்யவஸித்து, த்வரத்தாலே போகப்பற்றுமையாலேபதறி, "அங்கேபுகவல்லனே, புகும்நாளென்றோ, அங்கேபுக் கென் கண்ணாரக்கண் டடிமை செய்யவல்லனே" என்று, இப்படியநேக ப்ரார்த்தநங்களைப் பண்ணுகிறார். பிராட்டியும் திருவடி வந்து மீண்டவநந்தரம் இப்படி ப்ரார்த்தித்தா ளிறே. பெரியமுதலியார் வ்யாவ்ருத்தியிலே க்ஷமையாலே எப்போதுமித் திருவாய்மொழியை யநுஸந்தி யாநிற்பர். ஆகையாலே, இதை "பெரியமுதலியார் திருவாய்மொழி" என்றாயிற்றுச சொல்லுவது.

இப்படியேழாந்திருவாய்மொழியான வெங்கானலிலே ஸர்வேச்வரனுடைய பூர்வோக்த விலக்ஷணீய கத்தைப் ப்ரகாசிப்பித்தருளி, மேல்ஸகலகல்யாணகுணவிசிஷ்டத்தைப்பின் லக்ஷ்மீவிசிஷ்டத்தைய நுஸந்திக்கிறார். தத்ரக்தம் "ஸ்ரீமத்யுக்தநாய" இதி

இதில்முதற்பாட்டில் எனக்குத்திருநாவாய் குறுகுகைக் குவாயமுண்டோ வென்கிறார், (அறுக்கு மினி) வினையென்றுபேர் பெற்றவற்றை யடங்கலும்போக்கும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றும், "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" என்றுளிறே, ஆர்க்குத்தானிப்படிச்செய்வதென்னில் (ஆகத்திநிற்கு) ஹ்ருதயத்திலே அவனைநிறுத்த வேணுமென் றத்யவஸித்து ததேகப்ரார்த்தநாவ்யாபார முடையார்க்கு,

மூ— வெறித்தண் மலர்ச் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் । குறுக்கும்வகை யுண்டுகொலோ
கொடி யேற்கே ॥ ௧ ॥ கொடியே ரிடைக் கோகனகத்தவள் கேள்வன் ।

ஆ— திருநாவாயை நமக்குமொருக்கால் குறுகுகைக் குபாயமுண்டோ வென்கிறார். ௧
(கொடியேரிடை) பெரியபிராட்டியாரோடும

முதற்பாட்டு.

இ— குறுகைக்கென்றது கிட்டுகைக் கென்றபடி. உண்டோ வென்கிறவிடத்தில் அவதாரணம் ஸம்பாவநையிலே ஏகாரம். உபாயமில்லாமற் போகாதே கிடக்குமோவென்றபடி. * * *

இ—ஸ— கென்றபடி. இதுக்கு அறுக்கு மென்கிறத்தோடே ஸந்வயம். வினையாயின - பாபமென்று பேர் பெற்றவை யெல்லாவற்றையும், ஐக்கணயா ஸவ்ருத்தவங்களையு மென்றபடி. அறுக்கும்-சேதிப்பதான, இதுதிவ்யநகரத்துக்கு விசேஷணம். வெறித்தண்மலர்ச் சோலைகள் - பரிமளப்ரசுரமாய் ஸீதள-மானவுத்யாநங்களாலே, வெறி - பரிமளம், ஸாகவாதிருவயஸ்ஸாஸ்த்ரம். சூழ்- பரிவ்ருதமான, திருநாவாய் - திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்தை, கொடியேற்கு - க்ரூரகர்மங்களை யுடையவனான எனக்கு, கொடியன்-க்ரூரன், இச்சப்தத்தாலே தன்னைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது கொடியேற்கென்று ரூபமாயிருக்கும். உபநாயமுடையார்க்கு விரோதிநிவர்த்தகமான தேசத்தையுங் கிட்டப்பெறாதபடி க்ரூரபாபத்தை யுடையவனான வெனக்கென்றபடி. குறுக்கும்வகை - கிட்டும்ப்ரகாரம், குறுக்குமென் றது அந்தர்பாவிதணிஜர்த்தமாய குறுகுமென்றபடி. கிட்டுகைக்குபாய மென்கை. உண்டுகொலோ - உண்டோ, ௧
இருக்குமோ வென்றபடி.

உ* கொடியேரிடை - கொடிபோலே தநுதரமாய் ஸுந்தரமான மத்யத்தையுடையவளான, ஏர் - ஸுந்தரம். கோகனகத்தவள் - கோகநதவாஸிநிக்கு, பெரியபிராட்டியாருக் கென்றபடி. கேள்வன்-

ஓ— வெறித்தண்மலர்ச் சோலைகள் - பரிமளயுக்த ஸீதள புஷ்பயுக்தோத்யாநைஸ், சூழ்திருநாவாய்-பரீதஸ்ய திருநாவாய்ஸம்ஜ்ஞகதிவ்யதேசஸ்ய, கொடியேற்கு - பாபிஷ்டாயமே, குறுககுமவகை உண்டு கொலோ - ஸமீபப்ராப்த்யுபாயோ விதயதே. ௧

உ* (கொடியிதி) கொடி ஏர் இடை கோகனகத்தவள்கேள்வன்-லதாஸத்ருசமத்யாயாஸ் பத்மாலயாயா

ப— (வெறியித்யாதி) பரிமளத்தையுடைத்தாய் ஸுகஸ்பர்சமாய் நித்யவஸந்தமான சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருநாவாய், அறுக்குமவினையாயின வென்றந்வயம். பரமபோக்யமான திருநாவாய், (கொடியேற்கு - குறுககும வகை யுண்டுகொலோ) பகவதநுபவ விரோதிகளான "பாபாநாம் வா" இதி. ஸர்வஜ்ஞராய் ஸர்வசக்தரா யிருப்பாருடைய ஸங்கல்பங்களைப் போக்குந திரு நாவாயை, (கொடியேற்கு) க்ரூரமான பாப முடையார்க்குப் ப்ராபிக்கலாம தேசமாயிருக்க, ஆசையுமகண்ணழிவற் றிருக்கப்புகப்பெறாதே நோவுபடுகைக்கடியான பாபத்தை பண்ணின நமக்கு மொருக்கால் குறுகைக் குபாயமுண்டோ, குறுகும்வகை யுண்டோ வென்னுமதத்தை அதிசயஹாஸ்யாலே குறுக்குமென்கிறார். ௧
குறுகுகை - கிட்டுகை,

இரண்டாம்பாட்டில் பெரியபிராட்டியாரோடும் நப்பின்னைப் பிராட்டியாரோடுங்கூட வவனெழுந்தருளி யிருக்கிற திருநாவாயிலே போய்ப்புகுவதென்றோ வென்கிறார். (கொடியேரித்யாதி) கொடி போலே

மூ— வடிவேற்றடங்கண் மடப்பின்னைமணாளனை । நெடியானுறைச்சோலைகள்
சூழ்திருநாவா । யடியே னணுகப் பெறுநாள் யவைகொலோ ॥ உ ॥

ஆ— நப்பின்னைப் பிராட்டியாரோடுங் கூட அவன் எழுந்தருளி யிருக்கிற திருநாவாயிலே போய் புகுவதென்றோ வென்கிறார்.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— பூர்வார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய (பெரியதிருவடியால்) உத்தரார்த்தத்துக்குத் தாத்பர்ய (அநிருத்தியால்) கீழ்ப்பாட்டிலே திருநாவாயைக்கிட்டுகைக் குபாயம் லபிக்குமோ வென்றவ ரிப்பாட்டிலே புகுவதென்றோவென்று க்லேசிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று. * *

இ—ஸ— ஸநாதவனை, கேள்வனென்று ஸநாதவன். ஸநாதவல்லபனை வென்றபடி. "ந கஸ்சிந் நாபராத்யதி" என்பாரு மருகேயிருக்க நானவ்வூரைக் காணப்பெறாதே யிழக்கவோ வென்று கருத்து. வடி - வடிந்ததான, கூர்மையான வென்றபடி. வடிகை - கூர்மையாகை, தீக்ஷ்ணமானவென்கை. வேல் - வேலுக்கு ஸத்ருசமான, வேலென்கிற ஆயுதவிசேஷம்போலே தீர்க்கங்களானவென்றபடி. தடம் - விசாலங்களான, கண் - நேத்ரங்களை யுடையவளான, மடப்பின்னை - ஸௌசீல்யமுடையவளான நீளைக்கு, பின்னை - நீளாதேவி, மணாளன் - நாயகனான, நெடியான் - மஹானானவன், இன்னுமுள்ள மஹிஷீபரிஜநாதிகளாலே பரிவ்ருதனானவனென்றபடி. உறை - வஸியாநிற்கிற, "ஸார்த்தம் ஸஹதேவ்யா ஸீதயா ..." எனகிறபடியே திவ்யமஹிஷிகளோடேகூட வவன் வஸிக்கிறவிடமான வென்று பாவம். சோலைகள்சூழ் - உத்யாநங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய் - அந்ததிவ்யநகரத்தை, அடியேன் - சேஷபூதனானநான், "ஸஹம் ஸர்வம் கரிஷ்யாமி" என்கிறபடியே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களுக்கு மிட்டுப்பிறந்தவனான நானென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள் - கிட்டப்பெறும்படியான தினங்கள், அணுகை - கிட்டுகை, யவைகொலோ - எதுகளோ, அந்தநாளிப்போதே வரவேணுமென்று க்லேசிக்கிறபடி.
உ

ஒ— ஸம்பந்தம், வசநத்ரயம் "ஸர்வேஸ்வரயோஜநா" இதி. வடிவேல் தடம் கண் மடப்பின்னைமணாளன்- நிசிதவேல்ஸத்ருச விசாலநயன ஸௌசீல்யவதீ நீளாவல்லபன், நெடியான் - உன்னத:, உறைசோலைகள் சூழ்திரு நாவாய் - நித்யவாஸஸ்தாநபூத உத்யாநபரிவேஷ்டித திருநாவாய் திவ்யதேசம். அடியேன் அணுகப்பெறுநாள் யவைகொலோ - தாஸஸ்ய ஸமீபகமநப்ராப்தி: கதா ஸம்பவிஷ்யதி. உ

ப— அழகியதான இடையையுடையவளாய், வசநத்ரயம் "ஸர்வேஸ்வரயோஜநா" இதி. கலியுகத்தில் பரிபூர்ண அவதாரமாகப் பிறந்தவளாய், சுகாரத்யஸம்பன்னையுமான பிராட்டிக்கு வல்லபனானவன், (வடியித்யாதி) கூரியவேல்போல் கடூரமாய் நேத்ராவி னளவில்லாத ஸௌந்தர்யத்தையை யுடைத்தான கண்ணையுடையளாய் மனோஜ்ஞையான நப்பின்னைபிராட்டியுடைய செவ்வியை அநுபவிக்கைக்கிட்டுப் பிறந்தவன். (நெடியான்) இப்படிப்பட்ட மஹிஷீபரிஜநாதிகளா லெல்லைகாண வொண்ணாதவனாய், தான் அதிசயமானவன், (உறையித்யாதி) அவனுக்குமவன்விபூதிகளுக்கும் குறைவற வதிக்கலானசோலைகளாலே சூழப்பட்டதிருநாவாய், இளையபெருமாளைப் போலே தாம் அடிமைசெய்கைக்கு நேர்பட்டபடியால் (அடியேன்) என்கிறார். அடிமைசெய்வித்துக்கொள்கிற விஷயத்தில் குறைவில்லையாயிற்றிவருக்கு, ஸ்ரீஜநகராஜன் திருமகளொருத்தியுமிறே அங்கு. (அணுக) அத்தேசத்தை நான் கிட்டப்பெறுநாளெதோ. உ

மூ— பவைகொ லணுகப் பெறுநாளென் றெப்போதும் | கவையின்
மனமின்றிக் கண்ணீர்கள் கலுழ்வ | னவையிற்றிரு நாரணன்
சேர் திருநாவா | யவையுட் புகலாவதோர் நாளறியேனே ||௩||

ஆ— (பவைகொல்) என்றே திருநாவாயை யணுகப்பெறுவதென் றெப்போதும் ஏகாக்ரசித்தனாய் கண்ணீர் சோரவிருக்கிறநான், ஸர்வஜ்ஞனான திரு நாரணன்சேர் திருநாவாயிலே அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலே போய்ப்புகுநா ளென்றென் றறிகிலேன் என்கிறார். ௩

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— கவையில்மனமின்றி யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஏகாக்ரசித்தனாயென்று) நவையிலென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸர்வஜ்ஞனாயென்று) அவையுளென்கிறதுக்குத் தாத்பர்யம் (அவனுடைய திவ்யபரிஷத்திலேயென்று) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே அவ்வூரிலேபுக வாசைப்பட்டவ ரிப்பாட்டிலே யங்குள்ள திவ்யபரிஷத்திலே புகவாசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. * * *

இ—ஶ— ௩* அணுகப்பெறுநாள் - திரு நாவாயை நாம் கிட்டப்பெறத்தக்க நாள், பவைகொலென்று - எதுகளோவென்று, எப்போதும் - ஸர்வகாலமும், ஒருக்காலித்தைச்சொல்லி மற்றைப்போது அந்யபரனாய் போதுபோக்கப் பெற்றிலேனென்று கருத்து. கவையில் - வ்யாபாராந்தரத்தில், கவை - வ்யாபாராந்தரம், மனமின்றி - இச்சையில்லாமல், அநந்யப்ரயோஜநனாயே யிதி லேகாக்ரசித்தனாயென்றபடி. கண்ணீர்கள் - பாஷ்பங்கள், கலுழ்வன் - ப்ரவஹியாநிற்பன், கலுழ்கை - ப்ரவஹிக்கை, நான் [illegible] என்றபடி. நவையில் - நவையிலாதவனான, நவை - அவத்யம், [illegible] ஸர்வதோஷரஹிதனானவென்றபடி. திருநாரணன் - ஸ்ரீ ஸஹிதனான நாராயணன், சேர் - வந்துசேர்ந்தவிடமான, திருநாவாயவையுள் - அந்தநிவநகரத்தில் திவ்யபரிஷத்திலே, அவையென்று பரிஷத்துக்குப்பேர். புகலாவது - ப்ரவேசிக்கும்படியான, ஓர்நாள் அறியேன் - ஒருதினத்தை யறிகிலேன், அந்ததிந மென்னதென் றறிகிறேனில்லையென்றபடி. அநதகாலமெப்போ வரப்புகுகிறதென்று அநுஸந்திக்கிறபடி. ௩

ஓ— ௩ * (பவைகொலிதி) பவைகொல் அணுகப் பெறுநாளென்று - ப்ராப்திகாலஸ்ய ஜிஜ்ஞாஸாஸூசநமிதி, எப்போதும் - ஸர்வதா, கவையில்மனம்இன்றி-அவஸ்தாந்தர வ்யாபாரவிஷயாபிலாஷ, கண் நீர்கள் கலுழ்வன் - நயநஜலப்ரவாஹயா திஷ்டாமி, நவையில் திரு நாரணன் சேர் - அவத்யரஹிதஸ்ரீமந்நாராயண ஸாந்நித்ய, தஸ்ய “ஸந்நிஹிதஸ்ரீ வல்லபாவாஸா” இதி. திருநாவாய் - திருநாவாய் திவ்யதேஶ, அவையுள் - ஸபாமத்யே, ஸாமந்தஸபாமத்யே. அவையாவது ஸபா. புகலாவது ஓர்நாள்அறியேன் - ப்ரவேசதிவஸமஹம் நஜாநே. ௩

ப— மூன்றாம்பாட்டில் திருநாவாய் திருவோலக்கத்திலே புகுநாளென்றென் றறிகிலேனென்கிறார். (பவைகொலித்யாதி) நான்வந்துகிட்டப்பெறும் நாள் எவையென்று, ஸதா (கவையில்) வேறொன்றில் புகுநெஞ்சின்றியே ஏகாக்ரசித்தனாய்க் கொண்டென்றபடி. (கண்ணீர்கள்கலுழ்வன்) கண்ணீர்கள் வெள்ளமிட விருப்பன். (நவையில) நிர்தோஷனான, அவாப்தஸமஸ்தகாமனான ஸர்வதோஷமின்றிக்கே யிருக்கிற ஸ்ரீமானான நாராயணனால் விரும்பப்பட்ட திருநாவாயிலே, (அவையுள் புகலாவதோர்நாள்) அவன் பேரோலக்கமாகவிருக்க, “அடியார்கள் குழாங்களை யுடன் கூடுவதென்றுகொலோ” என்றுரைசைப்பட்டநான் அத்திரளிலேசென்று கூடப்பெறுநாளென்றென்றறிகிலேன். அவை-ஸபை, நவை - குற்றம். திருநாரணனித்யத்வவிசேஷாத் “ஜகதிஸந்நிஹிதஸ்ரீவல்லபாவாஸா” இத்யுக்தம். ௩

மூ— நாளேலறியேனெனக்குள்ளன நாளும் । மீளாவடிமைப் பணிசெய்யப்புகுந்தேன் । நீளார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் । வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா ॥ ௪ ॥

ஆ— (நாளேலறியேன்) நிரவத்யஸௌந்தர்ய லாவண்யவிசிஷ்டையான நப்பின்னைப் பிராட்டிக்கு ஸ்நேஹியான வுனக்கு மீளாவடிமைப் பணி செய்யப் புகுந்தேன், அடிமைசெய்யும் நாளென்றென்றறிகிறிலேனென்கிறார். ௪

நாலாம்பாட்டு.

ஈ— ஸ்ரீபவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (நிரவத்யேத்யாதியால்) ப்ராப்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (அடிமைசெய்யும் நாளித்யாதியால) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே திவ்யதேசத்திலே புகவாசைப் பட்டவர் இப்பாட்டிலே கைங்கர்யம்பண்ண ஆசைப்படுகிறாரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. * *

இ—ப— ௪ * நீள் - நீண்டவையான, உத்துங்கமான விஸாலங்களான வென்றபடி. ஆர்மலர் - ஆர்ந்தமலர்களையுடையவையான, பரிபூர்ணபுஷ்பங்களான வென்றபடி. சோலைகள்சூழ் - உத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, அடிமைசெய்கைக்கு ஸ்வாபாவிக உபகரணஸம்ருத்தியையுடைத்தான தேசமென்றுகருத்து. திருநாவாய் - இது மேலோடே ஸம்ஸ்தமாய் ஸ்தானஸந்நிதிசூசகமாயிருக்கிறது. திருநாவாயென்கிற திவ்யநகரத்திலே இருக்கிறவனே யென்றபடி. வாளேய் - வாளுக்கு ஸாத்ருஶ்யமான, வாள் - வஜ்ரம், ஏய்கை - ஸாத்ருஶ்யமாகை. உஜ்ஜ்வலதரங்களான வென்றபடி. தடம் - விஸாலங்களான, கண் - நேத்ரங்களையுடையவளான, மட - ஸௌந்தர்யமானவையான, ஸர்வகுணங்களே யன்றிக்கே ஆத்மகுணங்களாலும் முன்னேவந்து போயிருந்த தன்னூருக்குவருகிற ப்ரஜை ஊர் கிட்டினவாறே தாய்மாரைப் பலகாலும் நினைக்குமாப்போலே ப்ராப்யதேசம் கிட்டினவாறே பாட்டுதோறும் பிராட்டிமார்களை யநுஸந்திக்கிறார். நாளும் - அநாதிகாலம் ஸம்ஸாரியாயிருந்த நானும், ஸம்பந்தத்தால் நித்யஸூரிகள் போலே நானுமென்றபடி. மீளா - புநராவ்ருத்தியில்லாததான, அடிமைப்பணி - கைங்கர்ய ரூபங்களான க்ருத்யங்களை, பணி - க்ருத்யம். செய்ய - பண்ணுகைக்கு, புகுந்தேன் - ப்ரவ்ருத்தனானேன். எனக்குள்ளன - கைங்கர்யம்பண்ணுகைக்கு உன்னாலேயெனக்கு கல்பிக்கப்பட்டவைகளாயிருந்துள்ளவையான, நாளேல் - நாள்களையானால், அறியேன் - அறிகிலேன், அப்படிப்பட்டநாள்கள் எனக்கெப்போ வரப்புகுகிறதென்றறியேனென்றபடி. ௪

ஒ— ௪ * (நாளேலித்தி) நாளேல் அறியேன் எனக்குள்ளன - கைங்கர்யகால வதாவாநவஸ்தி நஜாநே, நீளார்மலர்ச் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் - உத்துங்கபுஷ்போத்யாநவதீ திருநாவாய் திவ்யதேசவாஸிந், வாளேய்தடங்கண் மடப்பின்னைமணாளா - வஜ்ரஸத்ருஶவிஸாலநயந ஸௌந்தர்யவல்லப, மீளாஅடிமை - நித்ய கைங்கர்யம், நாளும்பணிசெய்யப்புகுந்தேன - ஸர்வதாகர்த்தும் ப்ரவ்ருத்தோஸ்மி. ௪

ப— நாலாம்பாட்டில் யாவதாத்மபாவியாஸ்யம் பெறும்படி விஷயீகரித்தவனான நான், நப்பின்னைப்பிராட்டியோடேகூட விருக்கிறவிருப்பிலே அடிமைசெய்யப்பெறுநாளென்றென்று அறிகிலேனென்கிறார். (நாளேத்யாதி) (நானுமித்யாதி) நானும் அநாவ்ருத்திலக்ஷண யாவதாத்மபாவிதாஸ்யத்தில் லக்ஷ்யித்துக் கைங்கர்யம் பண்ண வாசைப்பட்டு உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனே, அதுக்கு (எனக்குள்ளன நாளேலறியேன்) நானதுபெறுகைக்காகக் கற்பித்துவைத்தநாளென்றென்று அறிகிலேன். (நீளார்) ஓங்கிப் பரப்புமாறப் பூத்தசோலைகளையுடைத்தான தேசம், அடிமைசெய்கைக்குபகரணங்களால் குறைவற்ற தேசமென்றபடி. (வாளேயித்யாதி) ஒளியையுடைத்தான பரந்தகண்ணென்னுதல், வாள்போலே தனக்கு விஷயனானவனைத் துவக்கவும் நிரஸிக்கவும் வல்ல கண்ணென்னுதல். ஸுவிஸ்ருதமான கண்ணழகையுடையவளாய், ஆத்மகுணங்களாலும் துவக்கவல்ல நப்பின்னைக்குவல்லபனானவனே. ௪

மூ— மணாளன் மலர்மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும் । கணாளனுலகத்துயிர் தேவர்கட் கெல்லாம் । விணாளன் விரும்பி யுறையுந் திருநாவாய் । கணாரக் களிக்கின்ற திங் கென்றுகொல் கண்டே ॥ரு॥

ஆ— (மணாளன்) ஶ்ரீபூமிநீளா நாயகனாய், தேவாதிஸர்வப்ராணி நியாமகனாய், ஸ்ரீவைகுண்ட நிலயனான வெம்பெருமான் விரும்பியுறையும் திருநாவாயை, இப்பரீரத்தோடே கண்ணாரக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார். ரு

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஈ— இப்பாட்டிலே ஶ்ரீபூமிகளைச்சொன்னது உபலக்ஷணமென்னும் கருத்தாலே (நீளா) ஸஹிதம். இப்படி பாட்டுத்தோறும் பிராட்டிமாரை யநுஸந்திக்கையாலே ஸம்ஶ்லேஷ மென்கிற ஆயத்வலக்ஷணமித் திருவாய்மொழிக்கு வ்யுத்பாதமென்று ஸூசிதம். “ஸம்ஶ்லிஷ்டாபாயஸம் ஸம்ஶ்லேஷ:” என்று உபநிஷத்வாக்யத்திலே “விஶ்வஸ்ய ஸம்ஶ்லேஷணா” என்கிற வாக்யத்தின் வ்யாக்யானத்திலே நாராயணமுநிகள் வெளியிட்டருளினாரிறே. இத்திருவாய்மொழியிலே பிராட்டிமார்க்கு ஸம்ஶ்லேஷம் கண்ணாகு மன்றாகிலும் ஸம்பந்தாவத்தாலே ஸித்திக்குமிறே. அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (தேவாதிகளையால்) இங்கென்கிற பதத்துக்குத் தாத்பர்ய (இப்பரீரத்தோடேயென்று) இச்சரீரத்தோடே

ஈ—ம— ரு* மலர்மங்கைக்கும் - பத்மவாஸினியான பெரிய பிராட்டிக்கும், மங்கை - யுவதி. மண்மடந்தைக்கும் - பூமிப்பிராட்டிக்கும், மடந்தை - ஸ்த்ரீ, மணாளன் - நாயகனான, உலகத்து - லோகத்திலுள்ள உயிர்தேவர்கட்கெல்லாம் - சேதநப்ராணிகள் தேவாதிகளென்கிற ஸகலஜநங்களுக்கும், கணாளன் - நியாமகனான, விணாளன் - பரமவ்யோமத்தை யுடையவன், விண் - பரமவ்யோமம், ஸ்ரீவைகுண்ட நாயகனை யென்றபடி. விரும்பி - ஸ்ரீவைகுண்டத்திற்காட்டிலு மாதரித்து, உறையும் - வஸிக்கும்ஸ்தானமான, திருநாவாய் - அந்த திவ்யதேசத்தை, இங்கு - இந்த லோகத்திலே, இச்சரீரத்தோடே யென்றபடி. கணார - கண்கள் விடாய் தீர்ந்து த்ருப்தங்களாம்படி, கண்டு - கண்ணாலேகாணப் பெற்று, களிக்கின்றது - ஆநந்திப்பது, என்றுகொல் - என்றைக்கோ. அதிப்போதே வரவேணுமென்று ஆசைப்படுகிறபடி. [கண்ணாளன் விண்ணாளன் கண்ணார என்பவை இடைகுறைந்து கிடக்கிறது.] ரு

ஓ— ரு* (மணாளனிதி) மணாளன் மலர்மங்கைக்கும் மண்மடந்தைக்கும் - லக்ஷ்மீபூம்யோ: ஸ்வாமீ, வல்லபோ வா, ததுக்தம் “ஸ்ரீபூதேவ்யோ: பதிரிதி” உலகத்துயிர் தேவர்கட்கெல்லாம் கணாளன் - லோகஸ்ய ப்ராணிநாம் ப்ரஹ்மாதி தேவாநாஞ்ச ஸர்வேஷாம் நியாமகஸ்ய, விணாளன் - வைகுண்டவல்லபஸ்ய, விரும்பி உறையும் திருநாவாய் - ஸாதரவாஸஸ்தானம் திருநாவாய் திவ்யதேசம், இங்கு - அத்ர, கண்ஆரககண்டு - நயநாப்யாம் த்ருஷ்ட்வா, களிக்கின்றது என்றுகொல் - ஆநந்தம் கதா ப்ராப்ஸ்யாமி.
ரு

ப— ஐந்தாம்பாட்டில், ஸ்ரீ வைகுண்டநிலயனான வெம்பெருமான் ஸ்ரீபூமி நீளைகளோடே விரும்பி யுறையும் திருநாவாயைக் கண்ணால்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார். (மணாளனித்யாதி). பெரிய பிராட்டியாருக்கும் பூமிப்பிராட்டியாருக்கும் வல்லபன், போக்தாவானவ னென்றபடி. ததுக்தம் “ஸ்ரீபூதேவ்யோ பர்த்தா” இதி. உலகத்திலுள்ள ப்ராணிகளுக்கும் ப்ரஹ்மாதிதேவர்களுக்குமெல்லாம் (கணாளன்) நியாமகனானவர், (விணாளன்) பரமபதஸ்தரை அடிமைக் கொள்ளுமவன், (விரும்பியுறையும்திருநாவாய்) இப்படி உபயவிபூதிநாயகன் பெறும்பேறு பெற்றானாகவாதரித்து வஸிக்குமதிருநாவாயை, (கணார) தான்கையிலே விடாய்த்தகண், (ஆர) வயிறுநிறையும்படி, (களிக்கின்றதிங்கென்றுகொல்)

மூ— கண்டே களிக்கின்ற திங் கென்றுகொல் கண்க ! டொண்டே
யுனக்காயொழிந்தேன் றுரிசின்றி ! வண்டார்மலர்ச் சோலைகள் சூழ்
திருநாவாய் ! கொண்டே யுறைகின்ற வெங்கோவலர்கோவே ॥ சு ॥

ஆ— (கண்டே) எனக்காகத் திருநாவாயைக் கோவில்கொண்டு நிற்கிற கோவலர்கோவே, உன் பக்கலிலே அநந்யப்ரயோஜநமான ஸ்நேஹத்தையுடையேனான என்னுடைய கண்கள் திருநாவாயிலே யுன்னைக்கண்டு களிப்பதென்றோ வென்கிறார். சு

இ— யென்றபடி. கண்ணாரக் கண்டித்யாதியாலே கீழ்ப் பாட்டிலே தர்சநாபேக்ஷையத்தை யபேக்ஷித்தவ ரிப்பாட்டிலே தத்ஸம்பந்தியான திவ்யநகரத்திலுடைய அநுபவத்தை யாசைப்படுகிறா ரென்று ஸங்கதிசொல்லிற்றாயிற்று. இரண்டாம்பாட்டில் ப்ராப்யத்வமும் திவ்யநகரப்ராப்யஸ்தானமும் உபந்யஸித்ததாகையாலே யிங்கு புநருக்தி யில்லை.

ஆறாம்பாட்டு.

திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (எனக்காகவித்யாதியால்) அதீயவாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (உன் பக்கலிலேயித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்துக்குத் தாத்பர்யம் (என்னுடையவித்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டில்

இ—ப— சு॥ வண்டார் - வண்டுகளாலே ஆர்ந்தவையான, ஸேவ்யமான பதார்த்தங்களான வென்றபடி. மலர்ச்சோலைகள் சூழ் - புஷ்போத்யானங்களாலே பரிவ்ருதமான, திருநாவாய் - அந்த திவ்ய நகரத்தை, கொண்டே - ஸ்வீகரியா நின்றுகொண்டே, ஸ்வாரண உபாயவ்யவஸாயம். இது ஆழ்வாரை ரக்ஷிக்கைக்கு யோக்யமான தேசமென்று திருவுள்ளத்தாலே நிர்த்தாரணியாநின்று கொண்டென்றபடி. உறைகின்ற - அங்கேவஸியா நிற்கிறவனான, எம் - எங்களுடையவனான, ஆஸ்ரிதர்க்கெல்லாம் ஸுலபனான வென்றபடி. கோவலர் கோவே - கோபால நாயனே, கோவென்று நாயன், துரிசு - ஸகலமும், ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தமாகிற ஸங்கமென்றபடி. இன்றி - இல்லாமல், தொண்டே யென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்தைஉனக்குஎன்கிறதோடே அந்வயிப்பது. உனக்கே - நிரதிசய போக்யனான வுனக்கே, ஸ்வாரண ஸ்வப்ரயோஜந வ்யவஸாயம். தொண்டாயொழிந்தேன் - அடிமையாய்விட்டேன். ஒழிந்தேனென்று "பரிசிதஸர்வப்ரயோஜநாந்தரஸங்கோ" மென்கிறகணக்கிலேப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தாவாரங்களுடைய உபாதியை விவக்ஷிக்கிறது. கண்டேயென்கிற விடத்தில் ஏகாரத்தை இங்கு என்கிறதோடே அந்வயிப்பது. இங்கே - இத்திருநாவாயிலேதானே, ஸ்வாரணம் ஸ்ரீவைகுண்டாதி வ்யாவ்ருத்தம். கண்கள் - நயநங்கள், கண்டு - உன்னை ப்ரத்யக்ஷிக்கப் பெற்று, களிக்கின்றது - ஆநந்திப்பது, என்றுகொல் - என்றைக்கோ. அந்த நாளிப்போது வாராதோவென்றபடி. சு

ஓ— சு॥ (கண்டேயிதி) கண்டேகளிக்கின்றது இங்கு என்றுகொல் கண்கள் - ஸ்வஸ்தாநயநே கதா த்ரக்ஷ்யதி; உனக்கு தொண்டாய் துரிசின்றி ஒழிந்தேன் - ஸ்வஸ்ருஷ்டா ஸ்வத்வா ஹ்யபரித்ய

ப— ஒருதேசவிஸேஷத்தேகளிக்கையொழியவிங்கேகளிக்கப்பெறுவதென்றோ. (கண்டே) அதிலுமிவ் வளவானபின்புகாண்கை நிஸ்சிதமென்னும் விஸ்வாஸத்தால்களிக்கையன்றிக்கே கண்டேகளிப்பதென்றோ.இ

ஆறாம்பாட்டில் எனக்காகத் திருநாவாயைக் கோயில்கொண் டுறைகிற கோவலர்கோவே யென்னுடையகண்கள் திருநாவாயிலே உன்னைக்கண்டு களிப்ப தென்றோ வென்கிறார். (கண்டேயித்யாதி) காண்கைசெய்தபடி செய்ய, கண்ணின்விடாய் கெடுவதென்றோ. காண்கை நிஸ்சிதமானபின்பு இத்தனை விளம்பத்துக்கு ஹேதுவென்ன; (தொண்டேயித்யாதி) (துரிசின்றி) க்ருத்ரிமமன்றியே, ஹேயவிஷயத்தில் கால்தாழ்கையன்றியே யென்றபடி. உன்திருவடிகளிலே அடிமையாய்விட்டேன்,

மூ— கோவாகியமாவலியை நிலங்கொண்டாய்! தேவாசுரஞ் செற்றவனே திருமாலே!

ஆ— (கோவாகிய) ஆஸ்ரிதஜநஸம்ரக்ஷிதவ்ரதனாய், ஆஸ்ரிதஜநாநிஷ்ட நிவாரணஸ்வபாவனுமாய்,

இ— தத்ப்ரஸாதி யழகை யநுபவிக்க வேணுமென்றவ ரிப்பாட்டிலே விஶேஷ்யனான வவனை யநுபவிக்க வேணுமென்கிறா ரென்று ஸங்கதி சொல்லிற்றாயிற்று. நாலாம்பாட்டில் ஸௌலப்யத்தை யபேக்ஷித்தார், இங்கே அநுபவத்தை யபேக்ஷிக்கிறா ராகையாலே புநருக்தியில்லை. * *

ஏழாம்பாட்டு.

ஆஸ்ரிதவாத்ஸல்யத்துக்குத் தாத்பர்யர் (ஆஸ்ரிதஜநஸம்ரக்ஷிதேத்யாதியால்) தேவாசுரஞ் செற்றவனே யென்கிறதற்குத் தாத்பர்யர் (ஆஸ்ரிதஜநாநிஷ்ட இத்யாதியால்)

இ—ஶ— எ* கோவாகிய - ஸ்வாமியான, இந்த்ரனைத்தள்ளி த்ரைலோக்யத்துக்கும் தானேஸ்வாமியென்று தன்னை யபிமானித்துக் கொண்டவனை யென்றபடி. மாவலியை - மஹாபலியை, நிலங் கொண்டாய் - பூமியைவாங்கினவனை, இங்கு அநுகூலர்க்கும் ப்ரதிகூலர்க்கும் உபகாரகனாயும். மஹாபலி பக்ஷித்த பூமியைவாங்கி இந்த்ரனுக்குக்கொடுத்தவனை யென்றபடி. தேவாசுரம் - தேவாஸுர விரோதத்தை, தேவாசுரமென்று தேவாஸுர விரோதத்துக்குப் பேர். செற்றவனே - போக்கினவனை, அஸுரர்களை நிரஸித்து தேவாஸுர விரோதத்தைப் போக்கினவனை யென்றபடி. திருமாலே - லக்ஷ்மியினிடத்தில் வ்யாமோஹத்தை யுடையவனை, மால் - வ்யாமோஹம், உக்தமான வாஸ்ரித ரக்ஷணத்துக்கும் ப்ரதிகூல நிரஸநத்துக்கும் நிதானமான லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தை யுடையவனை யென்றபடி. இத்தாலே யவனுடைய ஸௌஜந்யம் ஸூசிதமாயிற்று.

ஓ— ஸ்வாபாவிகஸௌஹார்த்தம், வண்டார் மலர்ச்சோலைகள் சூழ் திருநாவாய் - ப்ரஜவணம் புஷ்பிதோத்யாந வநிதைகளை திருநாவாய்திவ்யதேஶம், கொண்டே உறைகின்ற - ஆஶ்ரிதஸௌகர்யார்த்தம் நித்யவாஸம், என் கோவலர்கோவே - கோப ஜாதீயபந்து, என்றுகொண்டு ஸௌலப்யம். க

எ* (கோவாகியவிதி) கோவாகிய மாவலியை நிலங்கொண்டாய் - த்ரைலோக்ய ராஜ்யஸஹிதம் ஸம்ஹ்ருதவந், தேவாசுரம் செற்றவனே - தேவவிரோதிஸமூஹம் ஸம்ஹ்ருதவந், யதா: தேவஶத்ரு ஸம்பத்த்யோ த்ருஷ்டவ்ய:. திருமாலே - லக்ஷ்மீவல்லப, " ப்ரஶாந்தேந ஸம்பூர்ண ஷட்குண்ய ஸ்வரூபா" இத்யவதாரணமேவ ஸாஹாய்ய ஸ்வீகாரம். வக்ஷ்யதி " அவதாரணமேவ ஸாஹா

ப— (வண்டித்யாதி) பரிமளத்தோபாதி வண்டுகளும் படிந்துகிடக்கும்படி புஷ்பிதமான சோலைகளை யுடைத்தான தேசமாகையால் நல்ல தேசமாகத் திருவுள்ளத்திலே கொண்டே அங்கே வர்த்திக்கிற, (எங்கோவலர்கோவே) கோபாலருக்கு ஸ்வாமியா யவதரித்து இடையர்க்கு ஸுலபனானபோலே, திருநாவாயிலேவந் தெனக்கு ஸுலபனானவனே. வக்ஷ்யம் " அவதாரணமேவ ஸாஹாய்யம்" இதி. க

ஏழாம்பாட்டில் ஆஸ்ரிதார்த்தமாகத் திருநாவாயிலே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேவரீர், " இவனநந்யமதி" என்று, என்பக்கலிலே க்ருபைபண்ணி யருளவேணுமென்கிறார். (கோவாகிய) இந்த்ரனை த்ரைலோக்யாதிபதியாக்கி வைத்தாய்நீ, இவன் நீ கொடுக்கக் கொள்ளுகை யன்றிக்கே அவனைத் தள்ளி த்ரைலோக்யத்துக்கும் தானே நிர்வாஹகனாக அபிமானித்தான், அந்த மாவலியை யபேக்ஷித்து இந்த்ரனதான பூமியை அவன்பக்கல்நின்றும வாங்கினாய், (தேவாஸித்யாதி) தேவாஸுர ஸங்க்ராமத் திலே தேவவிரோதிகளைப் போக்கினவனே. (திருமாலே) ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்தில் மதிகடந்த ஸஹ காரமுள்ள பெரியபிராட்டியா ரிடத்தில் வ்யாமோஹமுடையவனே,

மூ— தேவர்முனிவர்க்கென்றுங் காண்டற்கரியன் । மூவர்முதல்வனொரு மூவுலகாளி ।
தேவன்விரும்பியுறையுந் திருநாவாய் । யாவரணுகப்பெறுவா ரினியந்தோ ॥ கூ

ஆ— (தேவர்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய சக்ஷுராதி ஸகலகரணங்களுக்கு மகோசரனாய், ப்ரஹ்மாதி ஸ்தாவராந்த ஸர்வஸஜ்ஜந நிர்வாஹகனாய் ஸர்வேஶ்வரனான வெம்பெருமான் விரும்பிக் கொண்டு ஸந்நிதிபண்ணி யுறைகின்ற திருநாவாயை அணுகப்பெறுமவர்கள் என்ன ஸாதநம் பண்ணினார்களோ, நான் ஸாதநஹீநனை யிழந்தே னென்று நோகிறார்.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— சூந்யவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (ப்ரவ்ருத்த்யாதியால்) அதீதவாதத்துக்குத் தாத்பர்ய (ப்ரஹ்மாதி ஸ்தாவராந்தாதியால்) இனி என்கிற பதத்தாலே ஸூசிதமாகிற பக்ஷத்தை யருளுமர் (காளிதாஸாதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டில் தாம் வெறுத்துச்சொன்ன விடத்திலும் பலனொரு விஶேஷகடாக்ஷம் பண்ணு தொழிந்தவாறே யிப்பாட்டிலே வ்யதித ராகிறாரென்று ஸங்கதியும் சொல்லிற்றாயிற்று.

இ—ரா— கூ தேவர்முனிவர்க்கு - ப்ரஹ்மாதி தேவர்களுக்கும் ஸநகாதி முநிகளுக்கும், என்றும் - ஸர்வகாலமும், காண்டற்கு - சக்ஷுராதி கரணங்களாலே காண்கைக்கு, அரியன் - அஶக்யனை, ஸ்வப்ரயத்நத்தாலே காணவஶக்யனை யென்றபடி. மூவர்முதல்வன் - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராதிகளுக்கும் காரணபூதனை, ஒரு - அத்விதீயனை, மூவுலகாளி - த்ரைலோக்ய நிர்வாஹகனை, க்ருதகாக்ருதகாதி லோகங்களான ஸர்வலோகங்களுக்கும் நிர்வாஹகனை யென்றபடி. தேவன் - தேவநஶீலன், ஸர்வாத்மாதி லீலாஶீலனை ஸர்வேஶ்வரனென்றபடி. விரும்பி - ஆதரித்து, உறையும் - வஸிக்கிறவிடமான, ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வஸ்வ ஸம்ஸார நிர்வாஹகனை விஷ்ணு நம்பி ஸத்யாஸனம் பண்ணிக் கொண்டு நித்யவாஸம் பண்ணுகிற தேஶமானதென்று பாஷ்யம். திருநாவாய் - அந்த திவ்யதேஶத்தை, இதுக்கு அணுகப்பெறுவா ரென்கிறத்தோடே அந்வயம். இனி - நான் காணப்பெறாதே முடிந்த பின்பு, அந்தோ - அய்யோ, தாம் காணப்பெறாமையாலே ஶோகிக்கிறபடி. அணுகப்பெறுவார் - கிட்டி யநுபவிக்கப் பெறுவார், அணுகை - கிட்டுகை, யாவர் - ஆர்களோ, எந்த ஸாதநம் பண்ணினார்களோ வென்ற படி. அவர்கள் ஶ்ரீவைஷ்ணவரல்லர்; நித்யஸூரிக ளென்று கருத்து. "நமேதேவா விதுர்ஜேஷ்டாதேவா" என்று ஸத்ருவதித்ய மிஷ்டிதாப்போலே விஶேஷிக்கிறபடி.

ஓ— கூ (தேவரிதி) தேவர் முனிவர்க்கென்றும் காண்டற்கு அரியன் - ப்ரஹ்மாதிதேவாநாம ஸநகாதி முநீநாஞ்ச ஸர்வதா து:ப்ரேக்ஷ்ய:, மூவர்முதல்வன் - ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ராணாம் காரணபூத:, ஒரு மூவுலகாளி - அத்விதீயஸ்த்ரிலோகீரக்ஷகஸ்ச, தேவன் - தேவஶ்ச, விரும்பிஉறையும் - ஸாதர நித்யவாஸஸ்தாந பூதம், திருநாவாய் - ஶ்ரீநாவாய் திவ்யதேஶம், இனியாவர் அணுகப்பெறுவார் - இத:பரம் கோவா ப்ராப்ஸ்யதி ஸமீபம், அந்தோ - ஹந்த ஶோகத்யோதகம். "யதிதேநதயிஷ்யதி தேவதேவோ நீபஸஜ்ஜநாய த்ருஷ்ட" இதிவத்.

ப— (தேவரித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் ஸநகாதிகளுக்கும் என்றுமொக்கக் காண வரியனாயுள்ளவன். (மூவர்) ப்ரஹ்மருத்ராதிகள் நடுவே வந்தவதரித்து அவர்களுக்கு நிர்வாஹகன். யதா: ப்ரஹ்மருத்ரேந்த்ரர்களுக்கு நிர்வாஹகன். (ஒருமூவுலகாளி) கீழும் மேலும் நடுவுமான ஸகல லோகத்துக்கு மத்விதீய நாயகன். (தேவன்) ஸஜாதீயன். (விரும்பியுறையும்) "ஆஸ்ரிதரக்ஷணத்துக்குப் பாங்கான தேஶம்" என்று ஸதாதரம்பண்ணி வர்த்திக்கும்தேஶத்தை, (யாவரித்யாதி) நான்முடியப் புகாநின்றேன், இனிப்பெற விருக்கிறா ராரோ, இனி யென்கிற பதத்தாலே நான்முடிந்தே னென்கிறது ஸூசிதமாகிறது. (அந்தோ) ஹந்த. "நமேதேவா விதுர்ஜேஷ்டாதேவா:" என்கிறபடியே அவர்கள் ஶ்ரீவைஷ்ணவர் களுக்குக் கிட்டவல்லர் கிடீர்,

மூ— அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ்சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்।
கொந்தார் மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்வந்தேயுறைகின்றவெம்மாமணிவண்ணா॥௧௦।

ஆ— (அந்தோ) இப்படியுன்னை யாரைப்பட்டுப் பெறாதே யொழிந்தாலும் நிராஶனாய்விட மாட்டாதே, பின்னையும், என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காகத் திருநாவாயிலே வந்திருந்தருளின விக்ரஹத்தை யநுஸந்தித்து, என்றோவுன்னை நானணுகப்பெறுவதென்றெப்போதும் சிந்தை கலங்கித் திருமாலென் றழைபா நிற்பனென்கிறார் ௧௦

பத்தாம்பாட்டு.

இ— இப்பாட்டி னபிப்ராயமருளிச்செய்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்) இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று. பின்னையுமென்கிறதுக்கு அழைபா நிற்பன் என்கிறதோடே ஸம்பந்தம். திருநாவாயித்யாதிக்குத் தாத்பர்யம் (என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கைக்காக வித்யாதியால்) ப்ரயோஜநத்தி லபேக்ஷிதமான பதத்தையத்யாஹரித்து யோஜிக்கிறார் (என்றோவித்யாதியால்.) * * * *

இ—ப— ௧௦* கொந்தார்மலர் - ஶ்ரீரமணீய்யமான எங்கும் வ்யாபித்திருக்கிற பூக்களை யுடையவையான, கொந்து - ஶ்ரேணி. நித்யவஸந்தமா யிருக்கிறவென்று கருத்து. சோலைகள்சூழ் - உத்யானங்களாலே வ்யாப்தமான, திருநாவாய் - அந்தநிவ்ய நகரத்திலே, வந்தேஉறைகின்ற - ஸ்ரீதிவ்ய வஸ்துவாக ஸ்ரீவைகுண்டத்தில்நின்றும் வந்தே நித்யவாஸம் பண்ணுகிற, வந்தேயென்கிறவிடத்தில் ஏகாரம் ஶ்ரீவைகுண்டத்திலும் காணலாமிதுமுதலாய் ப்ரயோஜனமாக உத்தேஶ்யமாக வருவ தென்று காட்டுகிற நிவாஸ ஸ்தானமான ப்ரதேஶம். எம் - அஸ்மதீயனான, என்னோடு ஸம்ஶ்லேஷார்த்தமாக விருக்கிறவனான வென்றபடி. மாமணிவண்ணா - மஹாமணிவர்ணம், நிரதிஶயஶோபமான நீலமணியினுடைய வர்ணத்தையுடையவனே யென்றபடி. அணுகப்பெறுநாள் - உன்னைநான் கிட்டப்பெறுகிறநாள், என்றோவென்கிற வாக்யம் அத்யாஹார்யம். விரஹ வ்யஸநாதிஶயத்தாலே ந்யூநமாக்யமாயிருக்கிறது. அந்தோஎன்று - அய்யோவென்றப்படி விஷாதித்து, எப்போதும் - ஸர்வகாலமும், சிந்தைகலங்கி - ஶோகத்தாலே ஹ்ருதயம்கலங்கி, திருமால் என்று - ஸ்ரீபதியென்று, குழவியான ப்ரஜைகள் மாதாபிதாக்கள்பேரைச்சொல்லிக்கூப்பிடுமாப்போலே

ஒ— ௧௦* (அந்தோவிதி) அந்தோ - ஹந்த, அணுகப்பெறுநாள் என்று - ப்ராப்திகாலங்கஸ்மாத், எப்போதும் சிந்தைகலங்கி - ஸர்வதா க்ஷுபித சித்தஸ்ஸந், திருமாலென்று அழைப்பன் - ஶ்ரீபதே இத்யாஹ்வயாமி. வர்த்தமானம் “ஸம்பஸ்யாமி” இதி. “ஸம்கல்பஸம்பாத்யதா” இதிவத். கொந்து ஆர் மலர் சோலைகள்சூழ் திருநாவாய் - ஸ்தபகவ்யாப்த புஷ்போத்யான வ்ருத திருநாவாய் திவ்யதேஶே, வந்தேஉறைகின்ற - வைகுண்டா தாகத்ய நித்யவஸந், எம்மாமணிவண்ணா - மதீய ஶ்யாமமணி ஸவர்ண, க்ருஷ்ணேதி வபுர்வர்ணாநுபம். ௧௦

ப— பத்தாம்பாட்டில் உன்னைக் காணப்பெறாமே நெஞ்சழிந்து கூப்பிடாநின்றே னென்கிறார். (அந்தோவித்யாதி) சொல்லத்தொடங்கினது தலைக்கட்டமாட்டாத வ்யஸநியாலே, அந்தோ! என்கிறார். “அணுகப்பெறுநாள் யவைகொல்” என்னவிறே நினைப்பது. (எப்போதும்) ஸர்வகாலமும், (சிந்தைகலங்கி) “தத்ஸர்வம் ஹ்ருதயம் மம” என்னும்படி விஶ்லேஷத்தை, (திருமாலென்றழைப்பன்) இருவரும் ஶேஷிகளாய், இருவருமாக ஹவிர்ப்ரதேஶமானது கொண்டு, இருவரும் ஹாதத்தை ஸ்வீகரித்தவர்களாகையாலே திருமாலென்றழைப்பன். மாதாபிதாக்களை “அம்மா அய்யா” என்றுசொல்லி க்ஷுத்ரரான ப்ரஜையழைக்குமாப்போலே, திவ்யதேஶவாஸரானவாழ்வார் ஸத்தில்க்ஷுத்ர ரா யழைக்கும்போது திருவை முன்னிட்டு நிர்தேஶித் தழைப்பதில் நிவைநந மிவனுடைய வாகாரத்ருபவத் மென்று நம்மாசார்யர்க ளருளிச்செய்வார்கள். (கொந்தாரித்யாதி) கொந்து - ஸ்தபகங்கள். கொந்து மிக்கமலரை யுடைத்தான சோலையாலே சூழப்பட்ட திருநாவாயிலே, (வந்தே யுறைகின்ற வித்யாதி)

மூ— வண்ணம்மணிமாட நன்னுவா யுள்ளானைத் । திண்ணம் மதிட் டென் குருகூர்ச் சடகோபன் । பண்ணார் தமிழாயிரத்திப் பத்தும் வல்லார் மண்ணாண்டுமணங்கமழ்வர் மல்லிகையே ॥௧௧॥ ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (வண்ணம்) இத்திருவாய்மொழிவல்லார், ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப்பெறுவ ரென்கிறார். ௧௧

திருக்குருகைப் பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

நிகமனம்.

இ— த்ராவிடோபநிஷத்துக்குத் தாத்பர்ய (ஸௌஹ்ருதகேதாந்தியால்.) * * * *

இ—ப— ௧௧ * வண்ணம்மணிமாட—நாநாவர்ணமாய் ஶ்லாக்யமான ரத்நங்களையுடைத்தான, வண்ணமணி யென்று ஶ்லாக்யோபலக்ஷணம். நன்னுவாயுள்ளானை - நல்ல நாவாயிலேயிருக்கிறவனை, நிரதிஶய போக்யமான திருநாவாயிலே யிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனைக்குறித் தென்றபடி. இதுக்கிப்பத்தும் வல்லாரென்கிறதோடே அந்வயம். திண் - த்ருடமான, அம - அழகியதான, மதிள் - ப்ராகாரத்தை யுடைத்தான, தென் - ஸுந்தரமான, குருகூர்ச்சடகோபன் - திருநகரியை யுடையவரான வாழ்வாருடைய, இதுக்கு ஆயிரத்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். பண்ணார் - ஸ்ருதிஸம்ருத்தமான, பண் - ஸ்ருதி. தமிழ் - த்ராவிடபாஷையினுடைய, ஆயிரத்து - ஸஹஸ்ரத்திலே, இப்பத்துமவல்லார் - இந்த பத்துப்பாட்டுகளையும் அப்யஸித்தவர்கள், மண் - பூமியை, ஐஹிகைஶ்வர்யத்தை யென்றபடி. ஆண்டு - உபாநுபவமாக அநுபவித்து, பரமபதபர்யந்தத்திலே விநியோகித்துக்கொண் டநுபவித்தென்றபடி. மல்லிகையே - மல்லிகைபோலே, ஏகாரம் அவதாரணம். மணம்கமழ்வர் - பரிமளம் பரிமளிப்பர்கள். ஔபநிஷதமாக வகுத்தவர் ப்ரயோகம். பரிமளமுடையவர்களாவரென்றபடி. நித்யவிபூதியிலேபோய் பரமபதநாதனுடைய ஸந்நிதியாலே மல்லிகைபோலே பரிமளமாய் யஶஸ்ஸாரஸ்ய விகாஸமுடைய ளாவரென்றபடி. ௧௧

ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநமேவ ஸ்ரீமதே ரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ஒ— யென்று கருத்து. அழைப்பன் - ஆஹ்வாநம் பண்ணுகிறப்பன. ௧௦

௧௧ * (வண்ணமிதி) வண்ணமணிமாட நன்னுவாயுள்ளானை, நாநாவர்ணமயமாக்கணிமய ப்ராஸாதவதீ நந்த திருநாவாய் திவ்யதேஶ வாஸி நம் ஸ்வாமிநம், திண்ணம்மதிள் தென்குருகூர்ச்சடகோபன்-த்ருடப்ராகார ஸுந்தர குருகாபுரீ ஶடகோபஸ்ய, பண் ஆர் தமிழ் ஆயிரத்து - ஸ்ருதியுக்த த்ராவிடஸஹஸ்ரபாஷா ஸஹஸ்ரே, இப்பத்தும் வல்லார் - ஏதத்தஶகஸ்யாப்யாஸிநோ ஜநா:, மண்ணாண்டு - பூலோகம் பரிபால்ய, மல்லிகை மணம் கமழ்வா - மல்லிகாமதநவாஸிதாபவந்தி. ஸர்வமேதந்நவ ப்ராமாணாஸ்யாத்ம ப்ராப்தி பஞ்சதஶகம். ௧௧

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜ மஹாதேஶிகாய நம:.

ப— ஒருதேஶ விஶேஷத்திலே சென்று காணக்கடவதான வடிவைக்கொண் டாஶ்ரிதாநுகூலமாக வந்து நித்யவாஸம பண்ணுகிறவனே, அவ்வடிவையெனக்குக் காட்டாதவன்று உன்வரவுஎன்னத்துக்கென்கை. ௧௦

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழிவல்லர், ஐஹிகாமுஷ்மிக ஸகலபோகங்களையும் புஜிக்கப் பெறுவரென்கிறார். (வண்ணமித்யாதி) நாநாவர்ணங்களான ரத்நங்களாலே செயயப்பட்ட மாடங்களை யுடைத்தாய் நிரதிஶயபோக்யமான திருநாவாயிலே நின்றருளினவனைப் பரிவால்பாடின விப்பத்தும் அவ்வூருககுத் திண்ணிதான மதிளென்கிறார். (திண்ணமித்யாதி) திண்ணிதான மதிளை யுடைத்தான திருநகரியையுடைய வாழ்வாரருளிச்செய்த, திருநாவாய்க்கும் திருநகரிக்கும் மதிளிப்பத்து மொன்றே தானும். (பண்ணார்தமிழ்) பண்மிகுந்ததமிழ், (மண்ணாண்டு) இஹலோகத்தில் ஐஶ்வர்ய ஸ்ரீயால் வல்லவராய், (மணங்கமழ்வர் மல்லிகையே) மல்லிகை மணம்கமழ்வர். இது உபலக்ஷணமாய் ஸர்வ கந்த ஸாம்யத்தைப் பெறுவரென்றபடி. ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவரதார்ய ஸம்யமீந்த்ர மஹாதேஶிகாய நம:.

ஸௌம்ய யதிராஜ காருண்ய நிமஜ்ஜ மஹாதேஶிகேந்த்ராய நம:.

ஶ்ரீ:.

த்ரமிடோபநிஷத் தாத்பர்ய ரத்நாவளி:.

(அறுக்கும் வினையாயின.)

வல்லீமத்யோபமா*ங்கீ ஸம்விஹித ஶ்ரீபதோர்வாச்யஹாரா
ஹ்ருத்யாமோதப்ரஸூநோபமா அவதரணதஶா ஸாஹசர்யாத்ஸஹாய்யா: ।
ஸம்பாதஸ்ருக்வா ஸ்வோபாயபூர்வாஶ்ரிதஹரக்ருத் ஸ்வாலக்ஷஹாவா
ஶ்லக்ஷ்ணா*ஶ்ரீஶம் ஶௌரி: ப்ரஶயதி ஸம்ஜ்ஞாநி ஹாரெநாயம் ॥கக௦॥

(வல்லீமத்யோபமாங்க்யா:) உ* கொடியேரிடைக்கோகனகத்தவள், கொடிபோலே நுண்ணிதான இடையை யுடையவளாகையாலும், (ஸம்விஹித ஶ்ரீபதோர்வாச்யஹாரா:) ந* திருநாரணன் - கீழ் ஸ்வயம் ஸௌஹார்த்திஶயம் சொல்லப்பட்டது. மேல் குணவிஶேஷங்களும் சொல்லுகிறது. ஶ்ரீயதே ஶ்ரயதே ஶ்ருணோதி ஶ்ராவயதி ஶ்ருணாதி ஶ்ரீணாதி என்கிற நிருக்திகளை யுடைத்தாய் ஶ்ருதி ஸ்ம்ருதி இதிஹாஸ புராணங்களிலே ப்ரஸித்தமான ஶ்ரீஶப்தத்தாலே வாச்யையாகையாலும், (ஹ்ருத்யாமோதப்ரஸூநோபமா:) சூ* மணாளன் மலர்மங்கைக்கு மண்மடந்தைக்கும்-மண்மடந்தை யென்றது கீழும்மேலும் சொல்லும் நப்பின்னைக்கு முபலக்ஷணம். ஹ்ரீ நீளாதிகளை விபூதியாக வுடையவ ளாகையாலும், (அவதரணதஶா ஸாஹசர்யஸ்ஸஹாய்யா:) எ* மாவலியை நிலங்கொண்டாய் திருமாலே - அவதார தஶையிலே “தேவத்வே தேவதேஹேயம் மநுஷ்யத்வே ச மாநுஷீ । விஷ்ணோர்தேஹாநுரூபாம் வை கரோத்யேஷாத்மநஸ்தநும்” என்கிறபடியே அந்தந்த தஶைக்கு அநுகுணமாக எம்பெருமானோடே அவதரிக்கையாலும், (ஸ்வஹஸ்தஸ்ருக்வா:) கூ* திருமாலென்று - எம்பெருமான் ஆஶ்ரிதரு டைய தோஷங்களைப்பாராதே அங்கீகரிக்கைக்குப் புருஷகார பூதையாயிருந்து வடிப்பிக்குமவ ளாகையாலும், (ஸ்வோபாயபூர்வ) அ* தெருளேதரு - வேதநருக்கு ஜ்ஞாநவிஶேஷ வரிவாகத் தையுண்டாக்குமவ ளாகையாலும், (ஆஶ்ரிதஹரக்ருத:) எ* தேவாசுரம் செற்றவனே - ஆஶ்ரிதர்க்கு விரோதிகளைப் போக்குமவ ளாகையாலும், (ஸ்வாலக்ஷஹாவா:) கூ* அணுகப்பெறுநாள் - எப்போதும் ஸந்நிஹிதையா யிருக்கையாலும், (‘ஸாதமேதஸ்வி’ ‘பௌஷ்யம் லக்ஷ்மணதீம்’ இத்யாதிகளில்படியே நிரவதிகதயா லக்ஷணாதயாதிகளை யுடைவளாகையாலும்) லவலக்ஷ்மியான பிராட்டிக்கு வல்லபனை எம்பெருமானை ஸௌஹார்த்தையான ஜாயையை உடையவனாக அறுக்கும்வினையாயின வென்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வார் அருளிச்செய்தருளினார் என்கிறார். இத் திருவாய்மொழியிலே ஐந்து பாட்டுகளிலே பிராட்டி ஸம்பந்தம் சொல்லுகையாலே குறைஐந்துபாட்டுகளிலும் இதுவே விவக்ஷிதமென்று திருவுள்ளம். கக௦

[‘ஜ்ஞமதிஸம்விஹித ஶ்ரீ பதோர்வாச்யஹாரா:’ ‘ஶ்லோகம்’ என்றுபாடம். முதல்பாட்டில் குறுக் கும்வகை யென்று ஸதாஸந்நிதியும் ஆறும்பாட்டில் கோவலர் கோவே என்று அவதரணதஶா ஸாஹ சர்யமும் விவக்ஷிதம். இது பதினெண்ணாயிரத்தின்படி. ஸம் என்பதை ஸாவதாநமாகக்கொண்டு அதையுடையவளாளதுகொண்டு ஸம்ஹீதீஎன்று ஸ்த்ரீலிங்கமாக்கி மேலே பஹுவ்ரீஹி யாயிருக்கிறதென்று ஶ்ரீதேஶிகாசார்யர் திருவுள்ளம். ஸ்ந யாதவின்மேல் ஸாபேக்ஷ பண்ணி ஸௌஹார்த ஸ்ஸ யஸ்யாஸ்ஸா ஸம்ஸ்ஸ, என்றுதல், ஸௌஹார்தம் ஸ்நாதஜதி கதயுரிக்வ் பண்ணி ஸம்ஸ்ஸ என்றுதல்வைத்து, தாஹ்ருஶீஜாயா யஸ்ய என்று ஆஶ்ரிதர்திறத்தில் ஸ்நேஹமான விஷையுடையவனென்று கருத்து. ஸம்ஜ் ஞாநியே விஷ்ணவே, என்னுமிடத்தில் ஸாயவன் இவ்வாறே வ்யாக்யாநம் பண்ணினான். ஸம்ஜ்ஞாஜ்ஞீதி ஸ்தயாதிதா: ஹஸ்தப்ராதநாஸ்யுகாஸ் கதயுரிக்வி ஸம்ஜ்ஞிதிஹஸ்தயுஸம்வெந கவ்யாணகுணங்களை விவக்ஷித்து தேஶ்யாதநத்தையும் விவக்ஷித்துப் பொருள்கொள்ளிலுமாம் என்று நம் மஹாவாயயுயர்கள் அருளிச்செய்யும்படி.] ஶ்ரீமதே நிகமாந்த மஹாதேஶிகாய நம:.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஒன்பதாம்பத்தில் எட்டாம் திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

ஆ— (மல்லிகை) இப்படி வ்யஸந மதிசயித்தமானவாறே, ஸந்த்யாவஸரத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். வண்டுவரைப் பெருமானோடே கலந்தாளொரு பிராட்டி, அவன் பசுமேய்க்கப்போய் மீண்டுவரக்கடவிய அந்தியம் போதானதுவந்து, அவன்றான் வாராமையால் ஸந்த்யை ஈவஹையாய்,

---

ஒன்பதாந் திருவாய்மொழி.

இ— அறுக்கும்வினை, மல்லிகைகமழ், என்கிற விவ்விரண்டு திருவாய்மொழிகளிலும் விரஹவ்யஸநம் நடவாநிற்கக் கீழ் திருவாய்மொழியி லில்லாத ஸந்த்யாவஸர மித் திருவாய்மொழியி லுண்டாவானே னென்ன வருளிச்செய்கிறார் (இப்படி யித்யாதியால்) இப்படியென்றது - கீழ்த்திருவாய்மொழியி லாழ்வார் பஹு ப்ரகாரமாக ப்ரார்த்தித்துப் ப்ராப்திக்கச்செய்தேயும் ஸாக்ஷாத்கரிக்கப் பெறுதொழிந்தவிம்பலத்தாலே யென்றபடி. அவ்வஸந்த்யாவஸரப்ரகாரம் தானேதென்ன; அதைக் காட்டா நின்றுகொண்டு முதற் பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநம் செய்தருளுகிறார் (வண்டுவரை யித்யாதியால்) அவன் பசு மேய்க்கப்போய் மீண்டு வரக்கடவிய வந்தியம்போதென்கிற வித்தால விஸந்தநவஸரமென்கிற ஸமஸ்தன மித் திருவாய்மொழிக்கு வ்யுத்பாதமென்று ஸஹிதமாயிற்று. வாராமையா லென்றது - க்ஷணம் விளம்பிக்கையாலென்றபடி. ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநம்போலே இடையர்களுப் பசுமேய்க்கை ஜாதிப்ரயுக்தமாகையாலே தவிரவொண்ணுதிருக்கச் செய்தேயும் "கடகியஹ்வா நஹ்யாசநம் த்ருஷ்யமாய தேகாலஸ்யதாம்" என்றிருக்கிற மௌவதாஷணிக்கு, அந்தப்பகலெல்லா மொருபடிகழியப்பெற்று, க்ருஷ்ணன் மீண்டுவரக்கடவிய ஸந்த்யாவேளையும்வந்து, க்ருஷ்ணனோடு வரக்கடவிய பசுக்களும் வந்து புகுந்து, க்ருஷ்ணஸஹவா மௌவகுமார ஸஜங்களுடைய வேணுநாத விநோத கோலாஹலங்களும் கேட்கும்போது துடங்கிக் கேளாநின்றவாறே அவன்வருகிறானென்று நிஸ்சயித்து ஸம்மோதந்தீ யாய் தான் [illegible] யிருக்கிற தஸையிலே, அதின்மேலே ஈஸ்வர ஸம்ஸாரிகள் ஸந்த்யாவந்தநாதி களும் ஸந்த்யாராகணீயமும் ஸாயம்கால விசேஷங்களும் ததீய வீக்ஷித விஷயக்ஷேமங்களும் வீதராகராவந்த தீப்யவிப்ரஹத்துக்கு ஸாதகங்களான வஸ்து ஸமுதாயங்களும் மற்றுமுள்ள ஸந்தீபந ஸமூஹங்களுமெல்லாம் ஸஹஜங்களானவளவில், அவன் க்ஷணமாத்ரவிளம்பத்தாலும் விரஹவ்யஸந மெழும் ஸஹிக்கமுடியாதிறே. ஆதலால் க்ஷணமாத்ரம் விளம்பத்திலே ஸந்த்யாஸமயஸமை யாளுனென்றுகருத்து. இங்கு ஸ்வாபதேசத்தில் ஸந்த்யையாவது எம்பெருமான் தம்மை விஷயீ

ஓ— ஸகல ஹேதுபதேசகே ஸுக்ஷ்மஸூக்ஷ்மக்ஷணக்ஷா "ஸந்த்யாக்ஷணே ப்ரவிஸ்ய ஜநகநந்தயா ஸமந்தாதேவ ஸ்வஸாரா ஸ்ராஹஸ்வாதேஷணநாதே ஸம்ப்ரஹ்மதஜநந்தயா ஸ்வாஜ்ஞாநாதஜாதே: । ஸ்ரீவத்ஸாஹ்வதேவா

ப— படைவீட்டி லிருந்தால் மாமனார் மாமியாருக்குக்கூசிப் பெருமாளுடன் நினைத்தபடி பரிமாறப் போகாதென்று காட்டிலேயே ஸ்வைரமாக ஸம்ஸ்லேஷிப்பதாக ப்ரார்த்தித்துப் போந்த பிராட்டியை "[illegible] விஜநேவிஸ்ரப்தா பாதேஷ்வந்யா விஸ்வாஸ ஸீதா" என்கிறபடியே கூப்பிடப்பண்ணி னாப்போலே அந்த திருநாவாயிலே புக்கநுஸவிப்பதாக ப்ரார்த்தித்த விவற்கு வாயகவமுத்துக் கூசிக் கூப்பிடும்படியாய் விளைந்தது. அப்ப்ரார்த்த ஸம்ஜ்ஞாபமே யவனைப்பெறக் காணுமையாலே

இ— கலிப்பதுக்கு முன்னுண்டான காமம். அக்காலத்தில் பாதகபதார்த்தங்களாவன தம்மை விஷயீகரிக்கவந்து ரமிக்கிற எம்பெருமானுடைய ஶங்க ஶார்ங்காதி கோஷங்களும் பெரிய திருவடியுடைய பக்ஷகோஷங்களு மவன் வரவுக்கு ஸூசகங்களான உந்நத ப்ரஸாதாதி நிமித்தங்களும். இவை பாதகங்களாகைக்குக் காரணம் - இவை அவன்வரவுக்கு ஸூசகங்களா யிருக்கச்செய்தே அப்போதே அவனைக் காணாமை. இது நஞ்சீயரருளிச்செய்த நிர்வாஹம். இந்த ஸ்வபக்ஷ ப்ரகாரத்தை "ஸமவஸ்த்ர ஸ்ரவணவிதிஷேவ ஸஹவாநிதி தேஶிகப்ரஸாதஜுஷ்டி திவ்யஶ்ருதிவக்ஷ்யஷா தேஹஸ்யதேஹ ஸமயபதி. தயாச விஶவசஸ்வேது ஸந்நிதிஸ்ரோத்ரபதி ஸம்பத்யதே, ஐஹஹி, திவ்யஸம்ப்ரதிக்ஷா ஸூசிதி ரூபிஷிபி ஸ்வரஸேநேஹஸா ஶ்ருதபதக தேவாநாமேஷி ஹாஸாஹாஸா வஹஸி விக்ஷேபய த்விரம் க்ரூரப்ரதிஸம்க்ஷ்ருதி: க்ருதகேவ ரமிவேவ ஶ்ருவதே ராஜ்ஞாயாஸிஶி ராதிவாஹிந மமேவ ராகிஶ்யதேவஶதி:" என்று ஸங்க்ஷேபத்தில் தஶமஸர்க்கத்திலே பிறங்கோக்தி வாக்யத்தாலே ஆசார்யர்களும் ஸூசிப்பித்தருளினார். *

ஓ— ஶ்ருதஶ்ருத ஸ்வரவேஷ்டைக்ஷகாக்ஷீ நக்ஷத்ரபூஷா விஶ்லேஷவேதநா ஸமயதயா வ்யவபாஸ க்ருஷ்ணம்" இத்யுக்தீஶ்சாஸ்த்ர ஸ்வவிஶ்லேஷவேதநாஸமயகம் ப்ரதிபாதயதி. ஏதத்ஸ்வரூபம் விராஹவேத மோவிவாவாக்யரூபம்.

ப— திருவாய்ப்பாடியிலுள்ளார் க்ருஷ்ணனைப்பிரிந்தொரு ஸந்த்யையில்பட்டநோவைப் படுகிறாரித்திருவாய் மொழியில். [illegible]த்திலே பதினாலாண்டுபோலே யாயிற்று திருவாய்ப்பாடியிலே பெண்களுக்கு க்ருஷ்ண[illegible]ஹத்தாலொரு ஸந்த்யை. ராமாயண விஷயத்தைப் பிரிகையாலே அங்குப்பதினாலாண்டாயே கழியவுங்கூடுமிறே. இங்கு தீம்பிலே கையடியுண்டிருக்கையாலே ஒருபகல் கல்பகோடிமாய்த்தோற்றுமிறே. இவர்க்கும ப்ராப்யவஸ்துவைப்பெறுத வ்யஸநமதிமாத்ர மாகையால் ப்ராப்யவஸ்துவும் கண்ணனாய் விஶ்லேஷித்து பாடாற்றப்போகாதே, ஸ்த்ரீபாவத்தாலே தம்முடைய வ்யஸநத்தைப் பேசுகிறார். ப்ராஹ்மணர்க்கு ஸந்த்யாவந்தநம் போலேயிறே யிடையர்க்குப் பசுமேய்க்கை, இது ஜாதிப்ரயுக்த மாகையாலே தவிரவொண்ணாதிறே. இப்படியாலே அவனைப் பசுக்களின் பின்னே புறப்படவிட்டு, அவன்வரும ஸந்த்யையைப் பார்த்திருக்கு மத்தனையாயிற்று. ஆகவவன் பசுமேய்க்கப்போனால், பகல்பொழுதை வருந்தி யொருபடி ஆற்றினால், அவன் வருங்காலமான ஸந்த்யையும வந்து முகங்காட்டிப் பசுக்களின்முற் கொழுந்து வந்து தலைவைக்கச்செய்தே அவன்றன்னை வரக்காணவிட்டா லாற்றப்போகாதிறே. அவன தான் முற்கொழுந்திலே வாராதே பிற்குழையிலே நிற்குமாயிற்று, நடுவுபடு மலமாப்புக் காண்கைக்காக. அவன்வரக்கடவ காலமான ஸந்த்யையும்வந்து கூடவரும பசுக்களும்வந்து அவன்றான் வரக்காணவிட்ட வாறே, அக்காலத்தில், மல்லிகையின் பரிமளம், நல்லகுழலிசை யிசை தொடக்கமான ஸந்த்யாபதார்த்தங்கள், தென்றல், நிலா, கடலோசை, அன்றில், குழலோசைமுதலானவை பாதகமாகத்தொடங்கிற்று. இப்பாதக பதார்த்தங்களெல்லாம். முன்பு தனித்தனியே பீஷண பாஷணங்களைப் பண்ணி நலிந்த ஏகாக்ஷி ஏககர்ணிகளுள்ளிட்ட ராக்ஷஸிகள் பின்பு அவ்வளவில் நில்லாதே யெல்லாருமொக்க மேல விழுந்து அதுக்குமேலே சில நலிவுகளைப்பண்ண நினைத்தாப்போலே, தனித்தனியும் திரளவும் மேல் விழுந்து நலியவவற்றாலே நலிவுபட்டவாகளெல்லாரும் கூப்பிட்டகூப்பீடை யிவரொருத்தருமே கூப்பிடுகிறார்.

இப்படி அறுக்கும் வினையென்கிற வெட்டாந் திருவாய்மொழியில் ஸ்ரீஶௌர்யாதி ரூப கல்யாண குணவத்த்வ ஸாக்ஷாத்காரத்தைக் கொண்டு நிரவதிக ஸௌஹார்த்தாக ஸஹவாஸ ப்ரஸாதயித்தார், மேல விஶ்லேஷவேதநா ஸமயகத்தைக்கொண்டு நிரவதிக ஸௌஹார்த்தாக ப்ரதிபாதயிக்கிறார். ததுக்தம் "வேதாக்ஷக + க்ருஷ்ணம்" இதி.

மூ— மல்லிகைகமழ் தென்றலீருமாலோ வண்குறிஞ்சியிசைதவழு மாலோ ।

ஆ— மல்லிகைகமழ் தென்றல் முதலான பதார்த்தங்கள் என்னை வாயியாநின்றன,

இ—ப— க* மல்லிகைகமழ் - மல்லிகைப்பரிமளம்வீசாநிற்கிற, கமழ்கை - பரிமளிக்கை. மல்லிகாகந்த ஸஹாயமான தென்றலென்றபடி, பயாவகமான ஸூர்யனாயானைக்கு மதஜலம்போலே யிருக்கிறது உபயஸீரத்துக்கு மல்லிகாகந்தம் ஸேநமென்று கருத்து. த்ராணேந்த்ரியத்துக்கும் வாயகமாய் ஸ்பர்சேந்த்ரியத்தையும் வீசியாநின்ற தென்றலிலிப்ராயம். தென்றல் - உபயஸீரமானது, ஈரும - விதாரணம்பண்ணுகின்றது. என்னையிதி ஶேஷ:. ஈருகை - தெவயீகரிக்கை. ஆல்ஓ - ஹோ, ஆவென்றும் ஓவென்றும் ஈவ்வ ஞாதகங்களான அவ்யயங்கள். இவை யிரண்டாலும் அத்யந்தம் நிர்வேதம் ஶோதிதமாகிறது. ஸூர்யனுக்கொருபுறம் யானையாயிருக்குமாப்போலன்றிகே உபய பார்ஶ்வத்துக் கெங்கும் யானையா யிராநின்றதே என்று கருத்து. "யாநி ஸ்ம ரமணீயாநி தயா ஸஹ பவந்தி மே । தாந்யேவ ரமணீயாநி ஜீவதோ மே தயா விநா ॥ வஸந்த வாயுஸ்ஸேவ ஹோவாயஸ் ஸ்வஸ்வஸ்ய ஹிமாவஹ: । தாம் விசிந்தயத: காந்தாம் பாவகப்ரதிமோ மம" என்கிற கணக்கிலே தத்ஸம்ஶ்லேஷ தஶையிலே சுகந்த ஹேதுவா யிருந்த வஸ்துவே இப்போது தாஹகமாவதே யென்றலிப்ராயம். வண் - மநோஹரமான, குறிஞ்சியிசை - குறிஞ்சியென்கிற ராகவிஶேஷமானது, ஸீதிஜர் ஸம்ப்ரயோகத்திலே யாத்ருச்சிகமாகப் பண்ணுகிற ராகவிஶேஷமென்றபடி. தவரும் - ஶரீரத்தைத் துளையாநின்றது. தவர்தல் - துளைத்தல். பாணம்போலே ஶரீரத்தைத் துளையாநின்ற தென்கிறார், ஆலோ - ஹாகஷ்டம்.

ஒ— க* (மல்லிகைபிதி) மல்லிகைகமழ்தென்றல் ஈருமாலோ - மல்லிகாமந்தவாஸிதோ தக்ஷிணாநிலோ பாததே, ஆலோஇதிகேதே. வஸவம்ஸஹத்ரு. வண்குறிஞ்சியிசை தவருமாலோ - ஸங்கீத குறிஞ்சி

ப— இதில் முதல்பாட்டில் ஸம்ப்ரயோகத்தில் தென்றல் தொடக்கமான பதார்த்தங்கள் தனித்தனியே தனக்கு வாயகமாகிறபடியைச் சொல்லுகிறாள். (மல்லிகை) இவள்தான் "சிதைக்குமாலோ" என்று மளவுமார்கேழ்கக் கூப்பிடுகிறாளோ. வெறும்புறத்திலே நலியவற்றான தென்றல்; அதுக்குமேலே மல்லிகையின் பரிமளத்தை யேறிட்டுக்கொண்டு வாராநின்றது. பயபரீகரமான பத்திரத்திலே நஞ்சூட்டினாப்போலேயாய்த்து, தென்றல் பரிமளத்தைக் கொண்டுவருகிறபடி. அவன் கூடவிருந்தபோ தந்த கூறுங்களுடைய விப்போது வாயகமாகிறதிறே. "யாநி ஸ்ம ரமணீயாநி தயா ஸஹ பவந்தி மே । தாந்யேவ ரமணீயாநி ஜீவதோ மே தயா விநா" "வஸந்தவாயுஸ்ஸேவஹோவாயஸ் ஸ்வஸ்வஸ்ய ஹிமாவஹ: । தாம் விசிந்தயத: காந்தாம் பாவகப்ரதிமோ மம" "ஸதா பத்மஸஹம் மந்தம் ப்ரவாத ஸஹவீதயா । பார்ஶ்வதஸ்ஸுவிநா வீதாம் ஶோகஸம்ஜநநோ மம" "யந்த்ராயுக்ஷேண ஸேவஸேவ வ்யாவ வநமாரதம்" என்று கூப்பிடுவானவனிறே. நாட்டார்கு காற்றுத் தேட்டமாயிருக்க விவளொருத்திக்குமே யாயிற்று வாயகமாகிறது. (மல்லிகைகமழ்தென்றல்) த்ராணேந்த்ரியத்துக்குப் வாயகமாய் ஸ்பர்சேந்த்ரியத்தையு மழியா நின்றது. இராப்படை யேறுவாரைப் போலே யுடம்பிலே பட்க்காணு மித்தனை போகக் கண்ணுக்குத்தோற்றுதாயிற்று. கண்டுதப்ப வொண்ணாது. இத்தென்றலுக்குக் கண்டவிடமெங்கும் வாயா யிராநின்றது, ஈருமாலோ-பண்டேபிரிவாலேசென்றற்றிருக்கிறவுடம்பை, பலகை பலகையாக வீராநின்றது. (வண்) அழகிய, குறிஞ்சிநிலத்தி லுத்தமான ஸீதி விஶேஷமானது துளையாநின்றது. குறிஞ்சியுந் தென்றலுங்கூடி ஸூத ஸஹோதங்களாய்வந்துதென்றல்புறம்பேநலியவும் இசை செவிவழியேயுள்ளேபுகுந்து நலியவும், நற்கொலையாகக் கொல்லவொண்ணாதேன்று உயிர்க்கொலையாகக்கொல்லாநின்றது.

மூ— செல்கதிர் மாலையு மயக்கு மாலோ செக்கர் நன்மேகங்கள் சிதைக்குமாலோ ।
வல்லியந் தாமரைக் கண்ண னெம்மா னாயர்களே றரியேறெம் மாயோன் ।

இ—ஶ— செல்கதிர - செல்லாநிற்கிற கதிரை யுடைத்தான, கதிர் ஶப்தம் ஸாந்த்ரஶப்தம் போலே கிரணத்துக்கும் ஆதித்யனுக்கும்பேர். அஸ்தமியாநின்றுள்ள ஆதித்யனையுடைத்தான வென்றபடி. மாலையும் - ஸந்த்யையும், மாலையென்று ராத்ரிக்கும் ஸந்த்யைக்கும்பேர். மயக்கும் - மோஹிப்பியாநின்றது, வாய்விட்டு விலபிக்கவு மொட்டாதே மோஹிப்பித்துக் கொல்லாநின்றதென்றபடி. ஆலோ - ஹாகஷ்டம். செக்கர் - சிவந்தவையான, ஸந்த்யாராக ரஞ்ஜிதமேகங்களான வென்றபடி. நல் - நல்லவையான, இந்த்ரநீலமணிஸந்நிபங்களான வென்றபடி. மேகங்கள் - மேகங்கள், சிதைக்கும்-ஶரீரத்தைச் சேதிக்கா நின்றது; சிதைக்கை - பக்ஷணம் பண்ணுகை. பீதாம்பராலங்க்ருதமான வவன் திருமேனிக்கு ஸ்மாரகங்களாய்க்கொண்டு ஹிம்ஸியா நின்றன வென்றபடி. ஆலோ - ஹாபத. இங்கு பூர்வ பாதாதிகள் தோறும் தனித்தனியே ஆலோவென்றது இவை யோரொன்றின் பீடையே துஸ்ஸஹமென்கைக்காக. அல்லி - விகஸிதமான, அம் - அழகியதான, ரமணீயஸந்நிவேஶ காந்திஸௌகந்த்யாதி குணஶாலியான வென்றபடி. தாமரைக்கண்ணன் - பத்மம்போலேயிருக்கிற திருக்கண்களை யுடையவனான, எம்மான் - அக் கண்ணழகாலே நமக்கு ப்ராணநாயகனான, ஆயர்களேறு - கோபால ஶ்ரேஷ்டனான, ஏறு - வ்ருஷபம். ஶ்ரேஷ்டனென்றபடி. "பும்ஸாம் த்ருஷ்டிசித்தாபஹாரிணம்" என்கிறபடியே அக்கண்ணழகாலே கோபாங்கனைகளையும் வஶீகரித்துக்கொண்டவனான வென்றபடி. இப்படியிருக்கிறவன் அபலைகளை வஶீகரிக்கச் சொல்லவேண்டாவிறே என்று கருத்து. அரியேறு - ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டமான, அரி - ஹரி. ஸிம்ஹமென்றபடி. இப்படி தன்னுடைய ஸௌந்தர்யத்தாலே ஸ்த்ரீபும்ஸவிபாகமற வெல்லாரையும் வஶீகரிக்கையாலே த்ருப்தஸிம்ஹம்போலே கர்வோந்நதரா யிருக்குமவனான வென்றபடி. எம் - நம்முடையவனான, ஸம்ஶ்லேஷ தஶையிலே நம்பக்க லத்யந்த ஸாதரமாயிருந்தவனானவென்றபடி. மாயோன் - ஆஶ்சர்யசேஷ்டிதன்,

---

ஓ— ஸம்ஸ்ம்ருதவிஶேஷசேஷ்டிதம் ப்ரவிஶ்ய ஆஹ. செல்கதிர் மாலையும் மயக்குமாலோ - ஸஞ்சரித்கிரண ஸந்த்யாகாலோபி மோஹயதி. செக்கர்நன்மேகங்கள்சிதைக்குமாலோ - ரக்தாஸ்ஸ்நிக்தா மேகா ஶோஷயந்தே. அல்லி அம் தாமரைக்கண்ணன் எம்மான் - விகஸிதஸுந்தரபுண்டரீகநயநோ மே ஸ்வாமீ, ஆயர்களேறு - கோபபுங்கவ:, அரியேறு - ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்ட:, எம்மாயோன் - அஸ்மதீயாஶ்சர்யசேஷ்டித:, ததாமம நாகத:

ப— (செல்கதிர) அஸ்தமியாநின்றுள்ள ஆதித்யனை யுடையதான ஸந்த்யையானது மோஹிப்பியா நின்றது. அவ்வாதித்யன் செல்லப்பட்டிருந்துள்ள கதிரை யுடையவனிறே. (செக்கர்) கரைக்கட்டி யிருந்துள்ள சிவந்த ஸந்த்யாராகத்தையும் ஶ்யாமமான நிறத்தையுமுடைத்தான நல்ல மேகங்கள், அவனுடைய பீதாம்பரத்துக்கும் வடிவுக்கும் ஸ்மாரகமாய் ஶரீரத்தை சேதிக்காநின்றது. (அல்லியமதாமரைக்கண்ணனெம்மான்) விகஸிதமாய் அழகிய தாமரைபோலே யிருந்த திருக்கண்களை யுடையவன், அக்கண் ணழகாலே யென்னை யநந்யார்ஹை யாக்கினவன். (ஆயர்களேறு) இவ்வழகாலே இடையரைத் தோற்பித்தாப்போலே யென்னைத் தோற்பித்தவன். தன்னோடொத்தாரை யப்படி யழியாநின்றால அபலைகளை நலியச்சொல்ல வேண்டாவிறே. (அரியேறு) கண்ணாலே குளிரநோக்கி யிவளை அநந்யார்ஹையாக்கி யிவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்து, அத்தாலேதான் பெறும்பேறு பெற்றானாய்மேனாணிப்புத் தோற்றநின்றபடி. ஸிம்ஹஶ்ரேஷ்டம். (எம்மாயோன்) அம்மேன்மை யுடையவன் கையைக் காலைப்பிடித்துத் தாழநின்று பரிமாறினபடி. கலக்கிறபோது மினிமினி பறக்கும்படிகாணும் கலந்தது.

மூ— புல்கிய முலைகளுந் தோளுங் கொண்டு புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ ॥௧॥

ஆ— ஶ்ரிய:பதியான ஸௌந்தர்யாதி குணங்களை யுடையனாயிருந்த எம்பெருமானைப் புல்கி அதுவே யாத்ரையாயிருந்த விம்முலைகளையும் தோள்களையும் கொண்டு புகலிடமறிகிலோம், முடிவுதோம் என்று கூப்பிடுகிறாள்.

முதற்பாட்டு.

இ— த்ருதீய பாதத்துக்குத் தாத்பர்யம் (ஶ்ரிய:பதித்வாதியால்) புகலிட மறிகில மென்கிறதோடு ஸம்பந்தாபாவத்தால் புல்கியவென்கிறத்தில ஸூசித்த ஸம்ச்லேஷத்தை யருளிச்செய்தார் (அதுவே யாத்ரையாயிருந்த வென்று) புகலிட மறிகிலமென்கிறதற்கு ஸூசிதார்த்த மருளிச்செய்தார் (முடிவுதோமென்று.) * *

இ—ஶ— புல்கிய - ஸம்ச்லேஷம் பண்ணின, புல்குகை-ஸம்ச்லேஷிக்கை. தத்ஸம்ச்லேஷமே யாத்ரையா யிருந்தவையான வென்றபடி. முலைகளும் தோளும் கொண்டு - ஸ்தநங்களையும் தோள்களையுங் கொண்டு, நாமொருபடி யாறியிருக்கிலு மவனத்யாதரம் பண்ணிப் போன விவ்வவயவங்களுடைய ஸந்தாபத்துக் கென்செய்வேனென்று கருத்து. புகலிடம் - ஒதுங்குமிடம், தென்றலாதிகள் நலியாதபடியொதுங் குகைக் கொரு ஸ்தலத்தை யென்றபடி. அறிகிலம் - அறிகிறோமில்லை. ஸந்நிதி பஹுவசநம். அவனைப் பிரிந் திருக்கிற நமக்கு தென்றலாதி பாதகவஸ்துக்க ளெங்கும் வ்யாப்தங்க ளானபின்பு, இனி யொதுங்க விடமில்லையென்று ஸுகவேதநாஸங்களுக்கு நிமந்த்ரிதார்த்தம். தமியம் - இத்தசையி லஸஹாயரானோம். தமியர் - அஸஹாயர். இச்சப்தத்தாலே தன்னை சொல்லிக் கொள்ளும் போது தமியமென்று ரூபமாயிருக்கும். இவை யித்தனை பாதகவஸ்துக்கள் வருகிறஸமயத்திலே ரக்ஷகனை தான் கூடவிருக்க வேண்டாவோ, அநந்ய ரக்ஷ்யையான வென்னை யிவற்றின் கையிலே காட்டிக் கொடுத்துத் தான் உதாஸீநனா யிருக்கலாமோ வென்றுகருத்து. ஆலோ - ஹாஹா. "ராகவோ ஸ்வயம் த்ருஷ்டோ விலோகயா ந தோஷத:" என்று அவர் தாம் விரஹார்த்தராய்க் கூப்பிடும்போ தொருதம்பி யாகிலுமுண்டு தம்மை யநுவர்த்திக்கைக்கு, அப்படியுமொரு துணையில்லையெனக்கென்று கருத்து. ௧

ஒ— அந்வயம், தஸ்மாத், புல்கியமுலைகளும் தோளுங்கொண்டு - க்ருத ஸம்ச்லேஷாஸ்வ லக்ஷணா வக்ஷயாகாஸ்ரம் தீவாஸ்ரம் ஸ்ஜாஸ்ரம் யாகாஸ்தீ, புல்கியஉத்ரஸ் -தஸாலிங்கிதேதி வாக்யம். தமியம் - ஏகாகிந்யஸ்தீ, புகலிடம் அறிகிலம் - பாதாநிவ்ருத்த்யர்த்தம் ப்ரவேஸயோக்யம் தேஸம் ந வஸ்தாதீத்யர்த்த:. ௧

ப— (புல்கியவித்யாதி) நான்செய்தபடிசெய்ய, இம்முலைகளின் வீககம்தீர வநுபவிக்கப் பெறுவ தெப்போதோ? ஸ்வஸ்தகாலத்தில் ப்ரஜைகளைப்போலே யிவைக ளென்னைப் படுத்தாநின்றன. அவன்தானு மகலப்போகிறபோது ஸர்வஸ்வஸம்ச்லேஷ ஸ்தநன்றுபோலே காணும். அவனிழிந்ததுறையு மிளப்பாறின விடமு மிம்முலைகளுந தோள்களுமிறே. (புல்கியவித்யாதி) கலக்கிறபோ தையவனுடைய வலமாப்பையுந் தம்முடையகண்களுக்குண்டான ப்ராவண்யாதிசயத்தையுமவன்பெறுப்பேறுபெற்றானாய்நின்றுபரிமாறின படியையும் தமக்கோர் புகலற்றிருக்கிறபடியையுஞ் சொல்லுகிறது. (புகலிடமறிகிலம்) ப்ரதிகூலத்தில் தென்றல் முதலான பதார்த்தங்களைத் தப்பிச்சென்று ஸர்வாத்மாநிவிஷ்டனைக்கொண்டு ஸம்ச்லேஷித்த முலைகளும்தோள்களுங்கொண்டு புகுகைக்கிடம் காண்கிறிலோம். (தமியமாலோ) இத்தசையில் ரக்ஷகனை வனும் வாராமையாலே தனிமைப்படாநின்றோம். இப்படி கற்றுமுற்றுந் தன் விரோதியாக பாதகமான பின்பு ஸமஸ்தன்விட்ட வஸ்த்ரத்துக்கு கஜேந்த்ரனைத்தள்ளித் தன் மார்வை யேற்றாப்போலே, இவைவரு மென்றறிந்தால் தான் கூடவிருக்கவேண்டாவோ. ஆகையால் அவன் விரும்பின வஸ்துக்களை நோக்கவிர

மூ— புகலிடமறிகிலந் தமியமாலோ புலம்புறு மணி தென்ற லாம்ப லாலோ!

ஆ— (புகலிடம்) புலம்புறுமணிதென்றல் தொடக்கமாகவுள்ள விவையும் வாயியாநின்றன,

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— புலம்புறுவித்ருசியாக வருவதாக்குத்துக்குத் தாரர் (புலம்புறுமணி யித்ருசியால்) இவையு

இ—மு— உ* தமியம் - அஸஹாயரானநாம், புகலிடமறிகிலம் - வக்ஷ்யமாண வாயக வஸ்துத்தைத்தப்பி யொதுங்குகைக்கு ஸ்தலம் காண்கிறிலோம். ஆலோ - ஹாஹா. ஆுவனுவனுவ னித்லைமயி லுதவாதொ ழிவதே யென்று கருத்து. புலம்புறு - த்வநிக்கிற, மணி - வணைகள், யளவநலைத்திகளான தாமணமலி களைத் துடருகிற தாமண வ்ருஷபங்களுடைய கழுத்திலே த்வநிக்கிற வணைக ளென்றபடி. தென்றல்- மலயஸமீரம், உத்தீபகமான ஸஹாயம்வேண்டா, கேவலஸமீரமே யமையு மென்னை முடிக்கைக்கென்று கருத்து. ஆம்பல - இலைக்குழல், ஆம்பலென்று மொவபாலர்கள் கதலீ ஸதாதி வஸ்துங்களாலே ரவித்து வாயிலே வைத்துக்கொண்டு ஊதுகிற இலைக்குழலுக்குப்பேர். ஆலோ - ஹாகஷ்டம். ஈருமாலோ சிதைக்கு மாலோ வென்றாப்போலே அவைவயிக்கிற வ்யாபாரத்தைச்சொல்லாதே தத்ஸ்ரூபத்தைச் சொல்லி 'ஆலோ' என்றது - புலியின்கையி லகப்பட்டவர் புலிபுலியென்று கதறி மேற்சொல்லமாட்டாதே தடுமா றுமாப்போலே, வாசாமகோசரமான பயமும் ஆர்த்தியு மதிகமாகையாலே மேற்சொல்ல மாட்டாதே

ஒ—* (புகலிடமிதி) புகலிடம் அறிகிலம் தமியமாலோ - வருவதவதேவாக்யம். புலம்புறுமணி ஸ்வதுகணஸ்ர வொலஷ்டிகள வணாணைய உதி ஸீவ. தென்ற லாம்பலாலோ - உக்திமாதிஷு

ப— கறிகிறிலோம். "ராஜ்ஞோஸிதி ஸஹிதம்" என்று, அவர்தான் நோவுபட்டுக்கூப்பிடுகிறபோது ஒரு தம்பியாராகிலுங் கூடவுண்டு நோவுபடுகைக்கு, அங்ஙனுமொரு துணை யில்லை யெனக்கு. "ஸதாமவஹ் ஙிணீமகவா வணாதூ ஸஷாக வாம। ராஜ்ஞோஸிதி ஸஹிதெ விஷ்வாவா கவொருதியடி" என்னக் கடவதிறே. கீழ் ப்ராப்யஸ்லவைப் பெறவேணு மென்னும்படியான விவருடைய மெநாரத்துக் கேடாக வந்து கிட்டும்படி யவனும் வாராதிருக்க, அவனுடைய வரவுக்கிடான வஸ்துவு வொஷதிகள், உந: ப்யஸாதிக ளென்றாப்போலே சொல்லுகிற வொன்றுங் காணுமையாலே கநககமான வஸ்துக் கள் பாயகமாகிறது. காரணங்களும் மரீரமுமாய் க்லேமப்படுகிற விது விரோதியான ஸம்ஸாரத்தில் நின்றும் கால்வாங்கவுமாட்டாதே, இங்கு பொருந்துவதும் செய்யாதே, கண்டதடையப் பகையாயிரு க்கிறபடி. ஆக, இங்குபொருந்தாதே அங்கு புகப்பெறுதே நடுவேநின்று க்லேமப்படுகிற வவஸ்தா ஸம யாகிறது என்றிங்ஙனே தாத்பர்யமும் சொல்லக்கடவதா யிருக்கும். க

இரண்டாம்பாட்டில், கீழ் தனித்தனியே நலிந்த பாயகவஸ்துக்கள் ஸஹாஸமிகப் பலகூடி வந்துநலியாநின்றன வென்கிறாள். (புகலிடமறிகிலம்) இது கநகாஷ்டமாகிலும் மேல்வருகிற பாயக வஸ்துக்களைக் குறித்து ச சொல்லிற்றும். (தமியமாலோ) புகலிடமற்றார்க்குத் துணையாமவனுமுதவா தொழியத் தனியிருக்கிற விருப்பிலே, (தமியம்) தனிப்பட்டநாம் (ஆலோ) உதி ஸவுதுவெதெ. (புலம்புறுமணி) நாகுகளைத் துடருகிற சேக்கள்கழுத்தின் மணியினுடைய த்வநி, அந்நாகு கைபுகுரா மையாலே கூப்பிடுகிறாப்போலே யிராநின்றது. (தென்றல்) மல்லிகைகமழ் தென்ற லென்னவேண்டா. விளைமுடிகிறல் பின்னையுடம்புக்கிடாதே யேறுவாரைப்போலே, ஆரெதிராக வுடம்புக் கிடுகிறதென்றி ராநின்றது தென்றல். (ஆம்பல்) இலைக்குழல், கூகைமென்றுமாம். இவையெல்லாம் நலியுமது வாசா மகோசரமென்று 'ஈருமாலோ' 'தவருமாலோ' என்னும்படியான க்ரியாகநக்கிக்குக் கருத்து.

மூ— பகலடு மாலை வண் சாந்தமாலோ பஞ்சமமுல்லைதண் வாடையாலோ । வகலிடம்
படைத்திடந் துண்டுமிழ்ந் தளந் தெங்கு மளிக்கின்ற வாயன் மாயோ

இ— மென்கிறவிடத்தில் வ ஶப்தத்தால் கீழ்ச்சொன்ன பதார்த்தங்கள் ஆத்மநாசகங்களே பின்னையும் சில பாதியாநின்றன, இப்படி யிருக்கச்செய்தேயு மவன் வருகிறானில்லை யென்று விஷாதிக்கிறாளென்று ஸங்கதி ஸூசிதை.

இ—ஸ— தடுமாறுகிறபடி. இப்படி மேலுங் கண்டுகொள்வது. பகலடு - ஸஹஸை நம்பியாநின்ற, அடுகை-நம்பிக்கை, மாலை-ஸந்த்யாவேளை, பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டு ராவணன் வந்து நின்றாப்போலே நாநாவதாரங்களுக்கு உபகாரமான ஸூர்யனை முடித்துக் கொண்டுவந்துநின்ற ஸாயம்ஸந்த்யையென்றபடி. வண்சாந்தம்-ஸுகந்தமாய் ஶ்லாக்யமான அங்கராகம், ஆலோ - பதபத, பஞ்சமம் - பஞ்சமமென்கிற ஸ்வரவிஶேஷம், ஸங்கீதத்திலே நீதி ரஸிகருடைய ஸஞ்சாரத்துக்கு ஹேதுவான வஸ்துஸ்வர மென்றபடி. முல்லை - முல்லை புஷ்பங்கள், தண் - ஶீதலமான, வாடை - உதீசீ மாருதம், ஆலோ - அஹோ பத. ப்ரதக்ஷிணாநிலமான வாடையை ஸாயம்ஸந்த்யாநிலமான தென்றலோடே சேரச்சொன்னது ஒருக்ஷணமநேகக்ஷணமாய் தோன்றுகையாலே தென்றலும்வாடையும் மாறிமாறி வருகிறதாய்த் தோற்றுகிற விவள் பாதையாலே உபபன்னம். இங்கு கீழ்ப்பாட்டிலே அவை தனித்தனியே தன்னை நலிந்தபடியைச் சொன்னவ ளிப்பாட்டிலே தனக்கு ஸஹாயாதி வந்தவாறே அவை திரள்திரளாகக்கூடி நலியத்துடங்கிற்றனவென்று விஷாதிக்கிறபடி தோற்றுகிறது. இகலிடத்து - யுத்தபூமியிலே, இகல்-யுத்தம். அசுரர்கள்கூற்றம் - ஆஶ்ரித விரோதிகளான அஸுரருக்கு ம்ருத்யுபூதனான், கூற்றம் - ம்ருத்யு. மாயோன் - ஆஶ்சர்யபூதனான, ஆஶ்ரிதரக்ஷணைகவ்யஸநகாஶ்சர்யஜ்ஞாநஶக்த்யாதிஶாலியானவென்றபடி. அகலிடம் - ஸர்வ பராவர ஸ்வாதாரம்படி விஸ்தீர்ணையான பூமியை, இடம் - பூமி. படைத்து - லோகஹிதார்த்தமாக ஸ்ருஷ்டித்து, இடந்து - ஸ்வஹிதாரம்பமான ப்ரளயார்ணவ ஸம்ப்லவ ஸலிலத்திலே யொட்டிக்கிடந்தவதை வராஹரூபனாய் உத்தரித்து, உண்டு - ப்ரளயகாலத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்து, பின்பு ஸ்ருஷ்டிகாலம் வந்தவாறே உத்கிரணம்பண்ணி, ஸ்ருஷ்டித்தென்றபடி. அளந்து - அத்தை மஹாபலி அபஹரித்தவாறே த்ரிவிக்ரமனாய் அளந்து மீட்டுக்கொடுத்து, எங்கும் - ஸர்வவிஷயத்திலும், நீசனென் நிறைவொன்று மிலேன் என்னாதே ஸர்வஜநவிஷயத்திலு மென்றபடி. அளிக்கின்ற - ரக்ஷணகாரின்ற, ஆயன் - கோபாலனானவன்,

---

ஒ— கூட்டிச்சொன்னது, ஸாயந்தனத்தி லுண்டானவையென்று. பகலடுமாலை - அஹநி நாஶக ஸந்த்யாவேளா, வண்சாந்தம - ஸமீசீநமநு லேபநம், ஸாயந்தனத்வமாம். பஞ்சமம்முல்லைதண் வாடையாலோ - கோகிலாநாம் வஸந்தநியுக்தயோர்காலமல்லிகா புஷ்பஸம்பந்த ஶீதவாயுஶ்ச ஸாயந்தனத்வமாம். அகலிடம் உண்டு உமிழ்ந்து அளந்து எங்கும் அளிக்கின்ற ஆயன் மாயோன் - விஶ்வம் ஸ்ருஷ்டி நிதியென்னுதே

ப— (பகலடுமாலை) பிராட்டிக்கு ஸ்வாஸகாரனான பெரியவுடையாரை முடித்துக்கொண்டுவந்து ராவணன் தோற்றினாப்போலே, ஆஶ்ரயகரமான பகலை முடித்துவந்து தோற்றிற்றாயிற்று ஸந்த்யை. பகல்பதார்த்தம் உபஸம்ஹாரம்பண்ணி ஆற்றலாமிறே. (வண்சாந்தம்) அழகியசாந்து, பஞ்சமமாகிறபண், (முல்லை) யாழ், அன்றிக்கே முல்லைப்பூத்தான், (தண்வாடை) அவ்வாடையோடு தென்றலோடு வாசியற்றுப் போயிற்று, இனித்தென்றலுக்கஞ்சி வாடையின்கீழொதுங்க விரகில்லை. (அகலிடமித்யாதி) வனத்தும் "ஜநகஸ்ய நந்தினீ" த்வ ஶ்லோகமானவ ளிப்படிபாதக பதார்த்தங்கள் கையிலே நோவுபடாநிற்க ஸர்வஸாதாரண

மூ— னிகலிடத் தசுரர்கள் கூற்றம்வாரா னினியிருந்தென் னுயிர் காக்குமாறென் ॥உ॥
இனியிருந்தென் னுயிர் காக்குமாறெ னிணைமுலைநமுக நுண்ணிடை நுடங்கத் ।

ஆ— ஸகலாவஸ்தைகளையும் போக்கிரக்ஷணம் ஸகலாஸ்ரயங்களையும் பலபடியால் ரக்ஷிக்கிறவராகோர ணிகனைவெம்பெருமான் வருகிறிலன், இனியிருந்து நானுஜ்ஜீவிக்கைக்குவாயமென்னென்கிறாள். உ

இ— இகலிடத்தசுரர்கள் கூற்றமென்கிறதற்குத் தாத்பர்யம் (ஸம்ஜ்ஞாதிகரணமியால்) த்ருதீய வாக்யார்த் தக்குத் தாத்பர்யம் (ஸவெடிதந்த்ரமியால்.) * * * * * *

இ—ஶ— வாரான் - என்னுடைய விரஹ ஓலுகமைமிலும் வருகிறானில்லை. இனி - ஆவஸ்வனுடைய வரவு தொழிந்தபின்பு, இருந்து - இவற்றின்ஸந்நிதானத் திலே யிருந்து, என்னுயிர் - என்ப்ராணனை, காக்குமாறுஎன் - ரக்ஷிக்குமுவாயமேது, ஆறு - உபாயம் - ஒருஉபாயமு மில்லை யென்றபடி. உ

ஒ— க்ருதார்த ஸமந்த ரக்ஷகோ மஹாவீரஃ, இகலிடத்து அசுரர்கள் கூற்றம் - ப்ரதிபக்ஷ ஸம்ஹாரகர்த்தா, வாரான்-நாபாதி. இனிஇருந்து-உத்தரவாரமேன, என்உயிர் காக்குமாறுஎன்- ஆத்மாணரக்ஷணோபாயஃகஃ இதி ஸம்பந்தஃ. உ

௩* (இனியிதி) இனியிருந்தென்னுயிர் காக்குமாறுஎன் - ஸம்பந்தஸம்பந்தஃ. இணைமுலைநமுக - ஸமப்ரமாணாவிநம்ரஸ்தநஜாதிஸதி, நுண்இடை நுடங்க - ஸூக்ஷ்மமத்யம்ருதுஸஞ்சரதே,

ப— மாக வாவத்துவந்தால் வயிற்றிலே வைத்து நோக்குமவன்கிட ரிப்போது வாராதொழிகிறான். பரப்[illegible] உருமாய்க்கு கிடக்கஉண்டாக்கி, ப்ரளயங்கொண்ட விதையிடங்கெடுத்து, [illegible]வும் ப்ரளயம்வர வயிற்றிலேவைத்து நோக்கி, உள்ளேகிடந்து தளராதபடி வெளிநாடுகாணப் புறப்படவிட்டு மிடுக்கராயிருப்பாரிருஞ்சிக்கொள்ள வெல்லைநடந்து மீட்டுக்கொண்டு, இப்படிவரையாதே நோக்கும் ஸ்வபாவனுமவன்கிட ரிப்போது வாராதொழிகிறான். (ஆயன்) " க்ருஷ்ணவஹி " இத்யாதி. (மாயோன்) ஜக ஏகரக்ஷணாதிகார்ய ஸம்ப்ராப்தன், (இகலித்யாதி) ப்ரதிபக்ஷத்திலே வந்தால் ஸர்வர ப்ரதிவானவன. ஶரணமென்ற ப்ரஹ்லாத விபீஷணாதிகளை யழியச்செய்திலனிறே. (வாரான்) இங்கே நற்றுமாலப்பட வேண்டா, வந்துமுகங்காட்ட வமையும். (இனியித்யாதி) வரையாதே ரக்ஷிக்கு ஸர்வனும் ஸக்தனுமாய் ப்ராப்தனுமாயிருக்கிறவன் வாராதொழிய, அவனுடைய ரக்ஷ்யகோடியிலேயாய் ஸர்வ ஸக்யுமாய் அப்ராப்தையுமாயிருக்கிற நான் என்ப்ராணன்களை நோக்குகையென் ருெரு பொருளுண்டோ. (இனியிருந்து) வருமதனையும் ஜீவித்துக்கிடக்கும்படி " நஜீவேயம் க்ஷணமபி வினாதம் " என்று சொல்லு தல், " ஸாரஸ்ரியுதவாக்யெ " யென்னுதல்செய்துதா னுறியிருக்கிறேனே. வரவுக்குடலாக வரான் பட்டான், ஸபத்னன் பட்டான், வாலி பட்டான், கடலடைபட்டது, வந்து புகுந்தாரென்றுதா னுறி யிருக்கிறேனே. ' இனி ' என்கையாலே யிதுக்குமுன்பெல்லாம் அவன் சரக்கழிய வொண்ணுதென்று நோக்கிக்கிடந்தமை தோற்றுகிற தாயிறறு. (என்னுயிர) பிறருயிராய்த்தான் நோக்கியிருக்கிறேனே. இவற் றின் கையிலே நோவுபட வெனக்குப் பணியாகவோ வென்னுடைய ப்ராணரக்ஷணம. உ

மூன்றும்பாட்டில் கண்ணுக்கிலக்கான வஸ்துக்க ளடங்க வாயகமாகப் புக்கவாறே, அவற்றுக்குக் கண்ணைச செம்பளித்தாள், அகவாயிலே அவனழகு ஸாக்ஷாத்தமாய் நலியாநின்ற தென்கிறாள். (இனியித்யாதி) ஸம்ஸாரங்கள் வாயக்கஞ்சளானபின்பு எனனதென் றுஹீனித்த வுடமபு பகையாயிற்று, இனியிருந்து என்னுடைய ப்ராணரக்ஷண மென்ருெரு பொருளுண்டோ. (இணை) அவன் சேர்த்தியழகு சொலலிவாய் வெருவும் முலைகளானவைஸம்ஸ்லேஷவிஸ்லேஷத்தால் வாஸீகாதமாய் குழையும்படியாகவும, நுண்ணிமை [illegible] நோக்கவரிதான இடை தளரும்படியாகவும. கலக்கும்போ தெகிாத்தலையைப் பேணவறிந்திலன்,

மூ— துனியிருங்கலவி செய்தாகந்தோய்ந்து துறந்தெம்மை
யிட்டகல் கண்ணன் கள்வன் । றனி யிளஞ் சிங்க

ஆ— (இனியிருந்து) தன்னுடையவாஶ்சர்யமான ஶௌர்யாதிகுணங்களாலேயென்னைவஶீகரித்து,

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— கள்வத்தனி யிளஞ்சிங்கமென்கிறதற்குத் தாத்பர்ய (தன்னுடையவித்யாதியால்) ஶ்ரீஶைத்தாலே ஸௌந்தர்ய ஸௌகுமார்ய ஶௌர்ய ஸௌஹார்த்த நாமாதி ஸ்வபாவங்களாதி குணங்கள் விவக்ஷிதங்கள்.

இ—ஶ— ௩* கள்வ - வஞ்சகனை, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே ஸ்வபூஷாவஹாரிகளான வாமேதக நாநா வசேஷ்டிதங்களை யுடையவனை யென்றபடி. தனி - அத்வீதீயனை, "அப்ரமேயம் ஹி தத்தேஜோ யஸ்ய ஸாஜநகாத்மஜா" என்கிற கணக்கிலே யென்னோடு ஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நிரதிஶயாநந்த ஹ்ருஷ்டனாய் அத்வீதீய னென்று தோற்றும்படி யிருந்தவனை யென்றபடி. இளஞ்சிங்கம் - பாலஸிம்ஹமான, ஸௌகுமார்ய ஸம்வலித ஶௌர்ய குணநிதி யாகையாலே பால ஸிம்ஹம்போலே ப்ரகாஶமான ஶ்ரீமத்தீய னனை யென்றபடி. எம் - நம்முடையவனை, வித்தாக்ஷேபகங்களான விக்ரமங்களாலே நம்மை வஶீக ரித்து நமக்கு ப்ராணநாயகனை யென்றபடி. மாயன் - ஆஶ்சர்யபூதனை, விஶ்லேஷ தஶையிலே யென்னைப் பிரியமாட்டாதே அநவதிக ஸௌஹார்த்த நாமமஹாவமேதக நானாவாதிகளாலே யென் பக்கலதிவாஸத்தை யாவிஷ்கரித்த ஆஶ்சர்யபூதனை யென்றபடி. இதுக்குக் கண்ணனென்கிற தோடே அந்வயம். இணைமுலை - அந்யோந்யமான ஸ்தநங்கள், இணை - அந்யோந்யம். லௌகிக ஹாராதிகளுக்கு ப்ரவேஶ அவகாஶமில்லாதபடி அந்யோந்யம் நிரந்தர ஸம்ஶ்லிஷ்டங்களா யிச்சேர்த்தி யழகைச் சொல்லிச் சொல்லி யாற்றுதே ஸம்ஶ்லேஷ தஶையிலே அவன் வாய்புலற்றிக்கொண் டநுபவிக்கும்படி அத்யந்தவிஶேஷ மிக வும் மோஹநங்களான வென்னுடைய ஸ்தநங்களானவை யென்றபடி. இணை முலை யென்றது அவன் ஶ்லாகிக்கும்படியைத் தானநுவதித்தபடி. அவனுக்கு நிரதிஶய போக்யமாகப் பெற்றதென்று ப்ரீதி யாலும் பின்னுமவனுக்காகவேணுமென்னு மாசையாலும் தான் கொண்டாடுகிற தாகவுமாம். நமுக - தன்னு டைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்துக்கு விஶ்லேஷ ஸம்பந்தியாயிருக்கிற ஸம்ஶ்லேஷ ஸாதிஶயத்தாலே மெநுஹதிருக்கமான காடிந்ய மும் குலைந்து குழையும்படி, நமுகுகை-குழைகை. நுண்-அதிஸூக்ஷ்மமான, இடை-என்னுடைய மத்யமானது, நுடங்க - தளரும்படி, நுடங்குகை - தளருகை. ஸம்வாதிஶயத்தாலே ஶ்யமாம்படி யென்கை.

ஒ— துனிஇரும் கலவிசெய்து-தீர்க்கவாவஹம் மஹாந்தம் ஸம்போகம் க்ருத்வா, ஆகம்தோய்ந்து-ஹ்ருதயே ஸமாஶ்லேஷ்ய, மஹீமோஹநிவிஷேஷா ஸ்பர்ஶாதிவாயுக்தம். எம்மைத் துறந்திட்டு - அஸ்மாந்பரித்யஜ்ய, அகல் - விஶ்லிஷ்டம், கண்வன் - வஞ்சகம், கண்ணன் - க்ருஷ்ணம், தனிஇளஞ்சிங்கம் - அத்வீதீயபாலஸிம்ஹம்,

ப— தன்னபிநிவேஶம் தீர்ந்தானித்தனை. (துனியிரும்) தீர்க்கமாம்படி ஆஶ்சர்யத்தினள வன்றிக்கேயிருக்கிற ஸம்ஶ்லேஷத்தைப் பண்ணி, (ஆகந்தோய்ந்து) அபிநிவேஶத்தோடே யென்வடிவி லவகாஹித்து ஸ்பர்ஶித்து, இக்கலவியாலே நீராக்கி "ஸஹஸ்ர ஶ்ருதிஷ்வபி" என்கிறபடியே யிவ ளோடேகலந்தானாயிற்று. (எம்மை) இப்படி விருப்பத்துக்கு விஷயபூதையான வென்னை, (துறந்து) கைவிட்டு, (இட்டு) புகட்டு, சில அஸ்த்ராயங்களைப்போகடுமாப்போலே போகட்டோமென்கிற நினைவுங் கூடப் போகட்டானாயிற்று. (அகல்கண்ணன்) அகலுகையே நிரூபகமான க்ருஷ்ணனாய், கலவியாலல்லது பிரிவுகூடாமையாலே கலந்தானத்தனை. (கள்வன்) ஸம்ஶ்லேஷத்தில் குளிரநோக்கின நோக்கும்பேசின பேச் சும் பரிமாறின பரிமாற்றமு மெல்லாம் ஸ்வபூஷாவஹாரமாகையாலே க்ருத்ரிம வ்யாபாரத்தை யுடையனாய், (தனி) இக்கலவியாலே அத்வீதீயனென்று தோற்றும்படி யிருந்தானாய், (இளம்) கலக்கக் கலக்கவளரு மிளமையுடையனாய், (சிங்கம்) கலவியால்வந்த மேனாணிப் புடையவனுமான,

மூ— மெம்மாயன் வாரான் றாமரைக்கண்ணுஞ் செவ்வாயு

ஆ— தன்னை யொருக்ஷணம் விஶ்லேஷிக்கில் நிரவதிகது:க்கத்தை விளைக்கு மதிமாத்ர ஸம்ஶ்லேஷத்தைபபண்ணி, ஒருத்ருணத்தைப்பரித்யஜித்தாப்போலே யென்னைபரித்யஜித் தகன்றகண்ணன வருகிறிலன்; அவனுடைய தாமரைக்கண்ணும, செவ்வாயும்,

இ— துனி ஶப்தத்துக்குத் தாத்பர்ய (தன்னையித்யாதியால்) இருங்கலவி யித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய (அதிமாத்ரேத்யாதியால்) அதிமாத்ர ஶப்தத்திலே இணைமுலை யித்யாதியி னபிப்ராயம் விவக்ஷிதம். துறந் தெமையித்யாதிக்குத் தாத்பர்ய (ஒருத்ருணத்தையித்யாதியால்) தாமரைக்கண்ண னித்யாதியாலேபாட்டுக்கு

இ—ஶ— இதுக்குக் கலவிசெய் தென்கிறதோடே அந்வயம். துனி - து:க்கமான, துனி - து:க்கம். தன்னை ஒருக்ஷணம் பிரியில் அநவதிக து:க்கத்தை விளைக்கும்படியான வென்றபடி. இருங்கலவி - பெரிய ஸம்ஶ்லேஷத்தை, இரும - பெரியது. பஹுப்ரகாரமான ஸம்ஶ்லேஷத்தை யென்றபடி. செய்து - என் பக்கலிலேசெய்தருளி, ஆகமதோய்ந்து - என்தேஹத்திலே அவகாஹித்து, ஆகம் - தேஹம். தோய்கை - மூழ்குகை. இந்த ஸம்ஶ்லேஷ விலாஸங்களாலே யென்னை நீராகக்கி ஸ்ரோதஸ்ஸிலே மடுவிலே முழுகிக் கிடப்பாரைப்போலே அத்யாஸக்தியாலே யென்தேஹத்திலே ஸர்வாங்கீணமாயிருந்தென்றபடி. வரதயொழி வாஸநவஸ்த்ர ஸௌரபமாய் வரதக்ஷிண அதிசீதள ஸௌகுமார்ய ஸுந்தர நாதயபார்ஶ்வ ஸம்பந்நிதம் ஸமஸ்தமான பரதேவதமானது ஒரு ஸௌவர்ண [illegible] ஸம்ஶ்லேஷ விலாஸங்களைச் செய்தருளப்பெற்றால் அதிற்காட்டிற் ஸாபராதங்கமில்லாமையாலும் அதை யொரு க்ஷணமிழந்தால் அதைக்காட்டில் து:க்க மில்லாமை யாலு மதை வாய்விட்டுச சொல்லிசசொல்லி யலற்றுகிறாள். எம்மை-இப்படி ஸாரஜ்ஞையிருந்த தன்னைவிட் டுப் பிரியமாட்டா திருக்கிற நம்மை, ஸ்த்ரீத்வபஹுவசநம். துறந்து - த்யஜித்து, ஸம்ஶ்லேஷித்த ஸமநந்தரம என்னை விஶ்லேஷிக்க நினைத்து என்றபடி. இட்டு - எறிந்துவிட்டு, இடுகை-எறிகை, கல்லெறிந்தா னெனகிற ஸ்தானத்திலே கல்லிட்டானென்னக் கடவதிறே. ஒரு த்ருணத்தை யெறியுமாப்போலே நிர்தயமாக வென்னை விட்டு விட்டென்றபடி. அகல்கண்ணன் - விஶ்லேஷிக்கையே ஸ்வபாவமான க்ருஷ்ணன், அகலுகை - விஶ்லேஷிக்கை. அகன்ற கண்ண னென்னுதே அகல்கண்ண னென்கையாலே அகலுகையே ஸ்வபாவ மென்று தோற்றுகிறது. இவனுக்கு ஸம்ஶ்லேஷம் காதாசித்கம்; அகலுகையே நிரந்தரம். ஸம்ஶ்லேஷித்தா லல்லது விஶ்லேஷம கூடாமையாலே ஸம்ஶ்லேஷித்தா னத்தன்னையென்று கருத்து. வாரான்- வருகிறானில்லை. தாமரைககண்ணும - விஶ்லேஷிக்கிறபோ தென்னை விடமாட்டாதே ஸாபிப்ராயமாகக் குளிரப்பார்த்தருளின தாத்பர்ய ஸூசக வீக்ஷணங்களும, செவ்வாயும் - அப்படி பார்த்தருளின வந ந்தரம போய்வருகிறேனென்று சொல்ல உத்யோகித்து வாய்விட்டுசசொல்லமாட்டாதே வ்யாவிஸ்த

ஒ— எமமாயன் - உதீயாஶ்சர்ய சேஷ்டித:, வாரான - நாயாதி. தாமரைக் கண்ணும - புண்டரீக ஸத்ருஶே நயநே, செவ்வாயும - ரக்தாதரஶ்ச,

ப— (எமமாயன்வாரான்) அத்யாஶ்சர்யபூதனாய், இதென்ன வாஶ்சர்யமென்னும்படி தடுமாறினவ னிப்போது வருகிறிலன். அத்யாஶ்சர்யபூததோடாதியும போரு மிப்போதைவிரக்தியும், தான்போகிறு னிவற்றை வைத்துப் போகவேணுமோ. (தாமரையித்யாதி) பிரிவைநினைத்து வாய்விட மாட்டாதே தன் னாற்றாமையடங்கலும நோக்கிலே தோற்றுமபடியான திருககண்ணும, அப்பிரிவை யெண்ணினது கொண்டு [illegible]திருவதரமும்,

மூ— நீலப் ! பனியிருங் குழல்களு நான்குதோளும்
பாவியேன் மனத்தே நின்றீருமாலோ ‖ ௩ ‖

ஆ— நீலப்பனி யிருங்குழல்களும், நான்கு தோளும், என்னெஞ்சை யீராநின்றன; இனி யிருந்தென்னுயிர் காக்கைக் குபாயமென்னென் றலற்றுகிறாள். ௩

(பாவியேன்) திருக்கண்களும் திருப்பவளமும் திருக்குழல்களும் திருத்தோள்களழகும் என்னெஞ்சை நின்றீரா நிற்கச்செய்தே, அதின்மேலே,

இ— ஸூக்தியும்ஸங்கதியும். கீழ்பாட்டிலே பஹிஷ்டிதங்களாய் பீடிக்கிற பதார்த்தங்களைச் சொல்லி யனந்தர மிப்பாட்டிலே அவனுடைய திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யங்கள் அபஹ்ருதங்களாய் நின்று பீடிக்கிறபடியைச் சொல்லி விலபிக்கிறாளென்று ஸங்கதி. * * * * *

நான்காம்பாட்டு.

பாவியேன் மனத்தேநின்றீருமாலோ வென்றது இந்தப் பாவனையின்மேலே பாஹ்யபதார்த்த பீடையும் மிகவுமுண்டாயிற்றென்கைக்காகக் கீழ்ப்பாட்டிற் சொன்னதை யநுவதிக்கிறதென்று காட்டுகிறார் (திருக்கண்களு மித்யாதியால்) இதுவே யிப்பாட்டுக்கு ஸங்கதியுமாயிற்று.

இ—ப— கையாலே துடியாநின்று அத்தாலே மிகவும் சிவந்து தோற்றின திருவதரமும், நீல - திருமேனியிற்காட்டில் அதிநீலங்களான, பனி-சீதளங்களான, அத்யந்த ஸுகுமாரங்களான வென்றபடி. இரும் - விசாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதசையிலே விஶ்லதங்களாய்ப் பின்பு விஶ்லேஷவ்யஸநதசையத்தாலே அங்ஙனே விரிந்திருந்தவையான வென்றபடி. குழல்களும் - அவனுடைய குந்தளங்களும், நான்கு தோளும், அம்ஸஸந்திகளான வந்த கூர்ஜங்களாலே அலங்க்ருதங்களான நாலு திருத்தோள்களும், தான் வருந்தனையும் பரிக்கைக்காக வென்னை நெருக்கி யணைத்த நாலு புஜங்களு மென்றபடி. ஆகாலவயாநு புஜத்வயம் திரோஹித மென்றது ஸாவார்வ ரவஸரக்ஷோஸாத்யவிஷயம், ஸாவீஜநங்களை யணைக்கைக்காக நாலுபுஜங்களு மவர்களுக்குப் ப்ரகாசிதமாயே யிருக்குமிறே. பாவியேன் - இவ்வழகுகளை யநுபவித்திழந்தால் மறந்திருக்கப் பெறுதபடி பாவத்தைப் பண்ணின வென்னுடைய, மனத்தே - ஹ்ருதயத்திலே, நின்று - ஸ்திரமாயிருந்துகொண்டு, அவனென்கண்ணுக்கு விஷயமாகா தொழிந்தாலிவை யென்னெஞ்சுக்கு விஷயமாகா தொழியலாகாதோ; தான்போகிறவ னவற்றை யிங்கேவைத்துப் போகவேணுமோ; வென்றுகருத்து. ஈரும் - என்னை விதாரணம் பண்ணுகின்றது. ஆலோ - ஹாகஷ்டம், இனி - எனக்கு ப்ரதிஸஞ்ஜீவநமான வவனுடைய ஸௌந்தர்யமே உள்ளேநின்று நலியா நின்றபின்பு, இருந்து - ஸத்தையழியாம லிருந்துகொண்டு, என்னுயிர்-என்ப்ராணனை, காக்குமாறு - ரக்ஷிக்குமுபாயம், ஆறு - உபாயம். என் - ஏது. உபாயமொன்றுங் காண்கிறிலே னென்றபடி. ௩

ஒ— நீலப்பனியிருங் குழல்களும் - நீலஸ்நிக்த கேஶாகலாபாஃ, நான்குதோளும் - சதுர்பாஹுஜாஶ்ச, பாவியேன் மனத்தேநின்று ஈருமாலோ - பாபிஷ்டாயா மே ஹ்ருதயஸ்திதா பாதந்த ஹந்த. ௩

ப— கலவியாலே குலைந்து பிரிவையினைத்துப் பேணமாட்டாத கருத்துக்குளிர்ந்த பெரிய திருக்குழலும், என் தடுமாற்றத்தைக் கண்டு குழலைப்பேணி வருந்தனையும் பரிக்கைக்காக நெருக்கி யணைத்த நாலு திருதோள்களும், (பாவியேன) இவ்வழகுகளை யநுபவித்து இழந்தால் மறந்திருக்கப்பெறுத படியான பாவத்தைப் பண்ணின வென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலே ஸ்திரமாகநின்று நலியாநின்றது. அணைக்கும்படி க்கைக் கெட்டுதல் நெஞ்சுக் கெட்டாதொழிதல் செய்யப் பெற்றிலேன. அறிவழிந்து மறந்திழக்கவொண்ணுதபடி பண்ணிப்போனு னாயிற்று. கண்ணனிதற்கு "ஸவ்யேத" தத்ஸ்வம். ௩

மூ— ※கெடுமிடராய வெல்லாங்கேசவாவென்ன நாளுங் | கொடுவினை செய்யுங் கூற்றின் றமர்களுங்குறுகுயிர்

ஆ— (கெடுமிடராயவெல்லாம்) இப்படி ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களோடே கூட திருமோகூரிலெம்பெருமானை ஐயநுஸந்தித்து திருவனந்தபுரத்திலேயுமவர்களோடேகூட வநுஸந்திக்கைக்காக திருவனந்தபுரத்திலே ※

இரண்டாந் திருவாய்மொழி.

இ— ஸ்ரீவைகுண்ட திவ்யநகரத்துக்கெழுந்தருளவுத்யுக்தரான வாழ்வாரிங்குள்ள சில திருப்பதிகளைய நுஸந்திக்கிறாரென்று கீழ்த்திருவாய்மொழியின் ப்ரஸ்தாவத்தில்சொன்னதாலேயித்திருவாய்மொழிக்கும் ஸங்கதியிதுவேயாயிற்றென்று ஸூசிப்பியாநின்றுகொண்டு முதற்பாட்டுக்கு வ்யாக்யாநஞ்செய்தருளுகிறார் (இப்படியித்யாதியால்). அதில் அநுஸந்திக்கைக்காக என்றுமளவும் ஸங்கதிஸூசநாய்யம்.

முதற்பாட்டு.

அடிபரவுதும் தொண்டீர்வம்மினேயித்யாதிகளாலே ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களைக்குறித்து ஸஹ்வித்துக் கொண்டவனை யநுஸந்ித்ததேயவர்களோடேகூட வநுஸந்தித்ததென்று கருத்து. அநுஸந்திக்கைக்காக

இ-ஶ. கேசவாவென்ன-கேசவா என்று சொல்லவே கெஶிஹந்த்ருத்வப்ரதிபாதகமான கெஶவநாமத்தைச்சொல்லவேயென்றபடி. இடராயவெல்லாம்-இடரென்று பேர்பெற்றவையெல்லாம், இடர்-ப்ரதிகூலம், கெடும்-கெட்டுப்போம் போனவிடந்தெரியாதே நஶித்துப்போமென்றபடி. நாளும்-ப்ரதிதிநமும், கொடுவினை-க்ரூரகர்மங்களை செதநர்களுக்கு வாவாநுரூபமான யாதநாவ்யாபாரங்களை' என்றபடி. செய்யும்-செய்கிறவர்களான, கூற்றின்றமர்களும்-யமனுடைய ஹ்ருதர்களும், கூற்று-யமன்

ஓ— ஸர்வம் ப்ரஶமயத்யாஶு ப்ரத்வாத்ய ஸ்வ ஸ்ரீகெஶவகீர்த்தநந்தவஶித வஶ்யாமி க்ஷேமாய க்ஷோபிதாதிவிஷயாத்ஹஸ்தகத்வாத் | வ்யாஸவாக்யாத் [illegible] வ்யாஸஸ்மிருதி [illegible] கெஶவஹதந்தஸ்வஸ்திஶ ஹரிநாம [illegible] ஸ்ரீகெஶவஹதப்ரஸம்ப்ரதிபாத்யதே || (கேசவா என்ன இடர் ஆய எல்லாம் கெடும்)

ப— ப்ராப்யதேஶத்தையேறப்போவதாகவொருப்படபண்டு உண்டான ப்ரதிபந்தகங்களைப்போக்கி வழி கொண்டுபோய்விடுகைக்கு காஶவைத்தை வழித்துணையாகப்பற்றினாராய் நின்றார்கீழ். மேல் பிறந்தகத்தில் நின்றும் புக்ககத்துக்குப்போம் பெண்பிள்ளை ஸம்பந்திகளுள்ளவசலாங்களில் புக்கு கண்டுவினவிப் போமாப்போலே யாழ்வார் தாமும் திருவனந்தபுரத்தில் புகுமவராய் அதேஶமாகிறதுதான், வாசமெகமிழும் சோலையாகையாலே யவன் தனக்கு விரும்பி வஸிக்கும்படி நிரதிஶயபோக்யமாயவன்வந்து வஸிக்கையாலே ஸம்ஸாராநுபூதமும் ~~தட்டாதவிடமாய் ஸம்ஸாரஸம்ப~~ந்தவர்க்கு போனால்செய்யுமடிமைராவிபிரந்தபோதே யிங்கேசெய்யலாம்படியுமாயளித்தான் "அமரர்கோனர்ச்சிக்கின்றங்க கப்பணிசெய்வர் விண்ணோர்" யென்கிறபடியே நித்யஸூரிகளும் வந்தடிமைசெய்கற தேஶமாகையாலே "அடியார்கள் குழாங்களை யுடன்கூடுவதென்றுகொலோ" வென்றாசைப்பட்டபடியை அவர்களுடனேகூடவுமாயிருக்கையாலே திருவனந்தபுரத்தை ப்ராப்யபூதமுமாக வறுதியிட்டு நம்மோடு ஸம்பந்தமுடைய வநுகூலஜநங்களடங்கவங்கேபோய் திரளுங்கோளெங்குறார். இப்படி முதற்றிருவாய்மொழியான "தாளதாமரை" யிலே ஸ்வாமிநுடைய கீர்த்திப்ராபகத்வாநுஸந்தாநத்தை யுபபாதித்தருளி மேலவனுடையபாப நிவர்த்தகத்தை கெஶவநாமங்களாலே யுபபாதித்தருளுகிறார். தநுக்தம் "ஊவெ ஸ்ரீ கெஶவ கீர்த்தநாத......ஶரீரிண:" இதி.

இதில்முதற்பாட்டில்ஸ்ருதியாலே கெஶவாவென்கிற திருநாமத்தைச் சொல்லவே திருவனந்தபுரத்திற்குப் போகைக்கு விரோதியானவையெல்லாம் போமங்கேபுக வாருங்கோளென்று வநுகூலரையழைக்கின்றார், (கெடுமிடராய வெல்லாம்) இடரென்று பேர்ப்பெற்றவை யெல்லாங்கெடும, "பாவெ நு நாஶ:" என்றக்கடவதிறே, எதாலென்ன கேசவாவென்ன ஸதநுக்தம் "கெஶவகீர்த்தநாத்" தி. அவனொரு விரோதியைப்போக்கினபடிசொல்ல விரோதியென்றுபேர் பெற்றவையெல்லாம் நஶிக்கும், போயபிழையும் புகுதருவா நின்னளவுமென்றார்களிறே" அனதிக்கே ப்ரஶஸ்தகெஶனையிருக்குமிருப்பைச்சொல்ல ஸம்ஸாரபாபிதங்களடங்கவும் போமென்றுமாம் "கெஶவ:க்லேஶநாஶந:" என்கிறபடியே, (நாளுமித்யாதி)

— கில்லார் | விடமுடையரவிற் பள்ளி விரும்பினான் சுரும்பலற்றும் | தடமுடைவயலனந்தபுரநகர் புகுதுமின்றே | ௧ | *இன்றுபோய் புகுதராகிலெழுமையும் ஏதஞ்சாரா | குன்றுநேர் மாடமாடே

ஆ— போய் புகுகைக்கு ப்ரயோஜநம் போகைக்கு கெளரவமென்றும திருணுடதனைச் சொல்லிக்கொண்டு *போய்புகுவோம வாருங்களென்கிருர் ௧.

(இன்றுபோய்) ப்ரயோஜநம் போகைக்கு கௌரவமென்றுந் திருநாமஞ் சொல்லவேணு

இ— என்கிறதற்கு ஸோபாநக்ரமத்தில் க்ரமப்ராப்தியபேக்ஷையம். ப்ரஸ்தாவத்திற்கு தா...ர் (திருவனந்தபுரத்திலேயித்யாதியால்). புகுதுமென்கிறதற்கு தா...ருர் (போய்ப்புகுவோமித்யாதியால்). ௧

இரண்டாம்பாட்டு

திருவனந்தபுரத்திலெபெருமானை யநுபவிக்க வந்தவிவரவனுடையஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளைச்

இ-ஶ. யமபடருமென்றபடி. குறுக-கிட்டுகைக்கு கில்லார்-மாட்டார்கள "ஹரிகீர்த்திவஹாவிஷ்டாம்வீக்ஷ்ய ப்ராணிநம் யமதூதா தூராத்பலாயந்தே । தவைமத்ஸம்ஸேவகாஞ்ச ஸ்வயம் ப்ரஜவதிஹத்யமாஜ்ஞாப்ய விஷ்ணும்||" என்கிறபடியே சுழியைக் கண்டாப்போலே கிட்டமாட்டாதே பயந்தோடிப் போவாரென்றபடி. விடமுடை-விரோதிகளுக்கு கிட்டவொண்ணாதபடி விஷத்தை யுடைத்தான, விடம்-விஷம். அரவில்-நாகத்திலே திருவனந்தாழ்வான் மேலே என்றபடி. பள்ளி-ஶயநத்தை, விரும்பினான்-விரும்பினவனுடைய விரும்புகை-ஆதரிக்கை ஸ்ரீமத்ஸம்ஶ்லேஷாதிகஸ்பர்ஶத்தாலே மிக்வுமாதரித்திருக்கிறவனுடையவென்றபடி. இதற்கு ப்ரஸ்தாவமாதோதேயம், சுரும்பு-வண்டுகள், அலற்றும-ஶப்தமாநம் பண்ணுமாப்போலே மதுபாநஜநிதவீர்யத்தாலே ஶப்தமலற்றும்படியான, தடமுடைவயல்-விஸ்தாரங்களையுடையவையான வயல்களையுடைத்தான, அனந்தபுரநகர்-திருவனந்தபுரமாகிற நகரத்தை, இன்றே-இன்றைக்குத்தானே மெள்ளப்போகிறோமென்றிராதே ஐஶ்வர்யாநுபவிக்காலத்திலேயே என்றப , புகுதும்-ப்ரவேஶிப்போம் நீங்கள் நாங்களெல்லோருமாய்க்கூடப்போய்ப் புகுவோம் வாருங்கோளென்றபடி. ௧.

ஓ— கிங்கராஸ்ஸ்வபாஶதண்டதராஸ்தஸ்ய ந ஸமீபே (நாளும்கொடு வினை செய்யும் கூற்றின் தமர்களும் குறுககில்லார்) ஸமுத்ரவாரிக்ருதஶயநஸ்ய ஸேவநாய ப்ரஸந்நே (விடமுடை அரவில்பள்ளி விரும்பினான்) விஷ[illegible] ஸுகாஸநஸ்தஸ்ய [illegible] (சுரும்பு அலற்றும்) [illegible] (தடமுடைவயல்) [illegible] ஸ்ரீமதநந்தஶயநம் (இன்றே புகுதும்) [illegible] || ௧.

ப— நாடோறும கொடிய வினைகளைச் செய்பக்கடவ யமதூதருக் கணம்மராயிருப்பாரும் வந்து கிட்டப்போகார்கள். "ஸ்வபுருஷமபிவீக்ஷ்ய" "தஸ்ய யஜ்ஞவராஹஸ்ய" ப்ராணாம்பவி காலத்ருஷ்டிதோஷாவிஷ்டாந்" என்றிறே யமன் முதலானவர்கள் வார்த்தையும, "இறைஞ்சியும் சாதுவராய் போதுமின்களின்றும்பே"யவர்களுக்குமவம் சொல்லுமது. அவர்களைக்கண்டால் "நாம் கடவோமல்லோம்" என்று போராதே கிட்டி யதாவஸ்த்தப் போருங்கோள, கிடிகொள் ளென்றபடி. "திரம்பென்மின்" "அவன் தமரெவ்வினையித்யாதி" யையுமிங்கே கண்டுகொள்வது. (நாளுமித்யாதி) பழையதாக நலிந்துபோந்தவாஸனைகொண்டு ஸம்ஸாரமானவின்றும் கிட்டவோ குறுககில்லார் "நிரயாஷம்விஷ்ணும் தம்ஜநா:" அன்றேகில்லார் எரியுகிறநெருப்பிலே கிட்டுவாருண்டோ (விடமுடையித்யாதியால்) ப்ராபயம்சொல்லுகிறது. விஷத்தானஶேஷநமேலே விரும்பிகண்வளர்ந்தருளுகிற ஸர்வாணுடைய "வாய்ந்த மதுகைடபரும் வயிருருகிமாண்டார்" கிடர் திருவனந்தாழ்வானுடைய விஷஜ்வாலையிலேபள்ளிவிரும்பினான். வயம் கவிதையிலே சொல்லியிருக்கிறபடியேயாயிற்றிங்கு கண்வளர்ந்தருளுவது. "வாதேநாயநாரோஹதி" யென்று துகைற்றெறலயாய்நிருப்பது, (சுரும்பலற்றும) வண்டுமிகவும்பாடாநிற்குற வனதகஸாமாய ஸ்ரீரங்கே" என்று ஶப்தர்செய்வுத்தை வண்டுகளும் செய்யாநிற்குமாயிற்று, (தடமித்யாதி) விரஜைக்குப் போலியான தடாகமுடையதாம் கலங்காப் பெருநகரத்துக்குப் போலியந்த வனந்தபுரநகரை யின்றேகிட்டுங்கோள்.

மூ— குருந்துசேர் செருந்திபுன்னை | மன்றலர்பொழில் அனந்தபுரநகர் மாயனுமம் | *ஒன்றுமோராய் லகுயிர் வாளே

ஆ— மென்றும் நியமமுண்டோ வென்றிலதில்லை; *அவனுடையவாயிரந்திருநாமத்தைநினைக்கவமை †நினைக்கவே நிரஸ்ஸமஸ்த வ்யதிஸம்சயகராயின்றேபோய் திருவனந்தபுரத்திலேப் புகுரலாம், போய்ப்புகு ராகில் ஒருநாளுமொருக்லேசமில்லை யென்கிறார். உ

இ— சொல்லுகை யுக்திதமாயிருக்க வதுசெய்யாதே மாயன்னுமமித்யாதியாலே திருநாமவைபவத்தைச் சொல்லுகையஸம்கதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார்(வ்யதிஸம்சயகமித்யாதியால்). திருவனந்தபுரத்திலே போய்ப்புகுகைக்கு வ்யதிஸம்சயகமென்றபடி. நாராயணன் க்ருஷ்ணனென்றுப்போல் விசேஷித்துச்சொல்லாதே நாமமொன்றுமென்றுஸாமாந்யமாகநிர்தேசித்ததற்கு தா…றார்(அதில்லையித்யாதியால்)ஆயிரந்திருநாமத்திலே என்றது ஓராயிரமாமென்கிற வசநவிவ்ருத்தாஹார ஸம்க்ஷிப்தமானவர்த்தத்தை ச்சொன்னபடி. உள்ளுவார்க்கும்பருரே என்கிறதற்கு தா…றார் (நினைக்கவேயித்யாதியார்) அதில் நிரஸ்ஸமஸ்த வ்யதிஸம்சயகராயென்கிறத்தாலே ஓராயிரமாமென்றதற்குத்தாத்பர்யம் செபல்சிற்றுயிற்று. வ்யாப்தவாக்யத்திற்கு தா…றார் (போய்புகுதிரித்யாதியால்) உ

இ—ப— குன்றுநேர் - ஸ்ரீவர்தகஸத்ருசங்களான, மாடமாடே - க்ருஹங்களுடைய வரிஸரத்திலே, மாடம் - க்ருஹம், மாடு - வரிஸரம், குருந்து சேர் - குருந்வ்ருக்ஷங்களோடே சேர்ந்திருக்கிற, குருந்து - குருந்தம், செருந்திபுன்னை - செருந்தி யென்கிற வ்ருக்ஷவிசேஷங்களையும் புன்னாக வ்ருக்ஷங்களையுமுடைத்தான, மன்றலர்பொழில் - வரிமளப்ரஸரயா நிற்கும் உத்யானங்களை யுடைத்தான, மன்று-மன்றல் வரிமளமென்றபடி, இங்கு அலருகை-ப்ரஸரிக்கை, அனந்தபுர நகரமாயன் - திருவனந்தபுரமென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிறவாச்சர்யபூதனுடைய "உபயவிபூதிநாதோ பக்தாநுக்ரஹகாம்யயா ஸ்ரீமதநந்தஸயநே" என்கிறகணக்கிலே ஆச்ரயர்க்குபோகமகொடுக்கலான ஸௌலப்யமென்று திருவனந்தபுரத்திலே வைகுண்டத்திற்காட்டிலுமுகந்து வர்த்திக்கிறவாச்சர்யகுணமுடையவனுடையவென்றபடி நாமமொன்றும்-ஒருதிருநாமமென்றபடி ஸவிஸ்தாரம்திருநாமமொன்றானாலும்

ஒ— (இன்று போய் புகுதிர் ஆகில்) அத்யைவாநந்தபுரம் ஸமேத்ய ப்ரவிஸத்யேத (எழுமையும் ஏதம் சாரா) ஸப்தஜந்மஸ்வபி தோஷதுரிதஸ்ருஷ்டாதி (குன்று நேர் மாட மாடே) வர்த்தாகார க்ருஹஸமீபே (குருந்து சேர் செருந்தி புன்னை) குருந்வ்ருக்ஷஸஹித செருந்தி புன்னாகவ்ருக்ஷயுக்தே (மன்று அலர் பொழில்) ஸுரபிஸுரபிதோத்யாநயுக்தே (அனந்தபுரநகர்) அநந்தபுராபிதநகரே வஸத: (மாயன்) ஆச்சர்யசேஷ்டிதஸ்ய (நாமம் ஒன்றும் ஓர் ஆயிரம் ஆம்) ஏகநாம ஸஹஸ்ரகுணதயாஸஹி (உள்ளுவார்க்கு) த்யாயதாம் அநுஸந்ததாம் (உம்பர் ஊரே) திவ்யநகரம் நித்யஸூரிநகரமிதி யாவத் || உ

ப— இரண்டாம்பாட்டில ஒரு திருநாமமே இடரானத்தையெல்லாம்போக்கி ரக்ஷிக்குமோவென்ன ஒன்றே ஆயிரம் ப்ரகாரத்தாலே ரக்ஷகமாமென்கிறார். (இன்றித்யாதி) இத்தனைநாளுமுபேக்ஷித்தோமென்றஞ்சி பிறகுபோவோமென்றுசிக்கவேண்டா அத்யைவ பிறந்தவின்றேபோய் புகுவதிகொளாகில்ப்ரவ்ருஜேத் யதஹரேவவிரஜேத் என்று சொன்ன வைராக்யமேயதிகாரமானபடியே யிதிலுமிச்சாமாத்ரமேயதிகாரமென்னதாயிற்று. (எழுமையுமேதஞ்சாரா) ஒருகாலமும் பொல்லாங்குகள் வந்துகிட்டாது. ராஜகுலஸம்பந்தத்தாலே அப்பேனுதேதானே கைவிட்டோடிப்போம். அவ்வளவேயோ புகவேண்டும்படியன்றோ, அவ்வூரிலைச்வர்யமும் போக்யதையுமிருப்பதென்கிறார். (குன்றித்யாதி) குன்றுபோலுள்ள மாடங்களினுடைய வரிஸரத்திலே அம்மாடங்களுக்கு நிழல்செய்தாப்போலே இருக்கிற குருந்தோடுசேர்ந்த செருந்தி நிவிடங்களான புன்னாகவ்ருக்ஷங்களுடையதாய் (மன்றலர்பொழில்) ஊர்சுத்திலுமலர்ந்துகிடக்கும்பொழிலையுடைத்தான யத்ர மன்றலென்று வரிமளமாயலருகைபரமபதலாய் வைகுண்டத்தைவிட்டு தாழ்ந்தார்க்கு முகம்குடுக்கலாமென்றுமத்தாலே திருவனந்தபுரத்தை விடமாட்டாதேயிருக்கிற ஸௌலப்யகுணத்தால் வசீகரணஸமர்த்தனானவனுடைய வநதநாகூகசேஷாதவரிசேதி | ஒரு திருநாமந்தானே ஆயிரம் ஆயிரம்படி ரக்ஷகமாம். அப்படிக்கொத்ததிருநாமங்கள் ஆயிரமுடையவன் என்றும்படி. (உள்ளுவார்க்கு)

— முள்ளுவார்க்கும்பரூரே ॥ ௨ ॥ *ஊரும்புட்கொடியுமஃதே †உலகெல்லாமுண்டுமிழ்ந்தான் | ‡சேரும் தண்ணனந்தபுரம் ¶சிக்கெனப்புகுதிராகில | தீருநோய் வினைகளெல்லாந் திண்ணம் நாமறியச்சொன்னோம் |

ஆ— (ஊரும்புள்) *ஸௌலப்யகாரணங்களினாலும் †ஶ்ரேஷ்ட்யகாரணங்களினாலும் வாஸ்வலக்ஷணனா யிருந்தவெம்பெருமானுக்கு ‡ப்ராப்யமான திருவனந்தபுரத்திலே ¶அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டு புகுதிராகிலுங்களுடைய ஸம்ஸாரது:க்கங்களும்போமிது நிஶ்சிதம். இப்ராப்யத்தைப் பெருகைக்கும்

மூன்றாம்பாட்டு

இ— ஊரும்புட்கொடியுமஃதே என்கிறதற்கு தா...ரர் (ஸௌலப்யாதியால்). உலகித்யாதிக்குத் தா...ரர் (ஶ்ரேஷ்ட்யாதியால்). சேருமென்கிறதற்குத் தா...ரர் (ப்ராப்யமானத்வாதியால்). சிக்கென என்கிறதற்குத் தா...ரர் (த்வரைத்யாதியால்). தாத்பர்யவாக்யத்தினவ்யாக்யானமருளிச்செய்கிறார்

இ-ப. ஆயிரமாமென்கைக்காக ஓராயிரமாய்-ஒரு ஸஹஸ்ரமாம் ஸஹஸ்ரப்ரகாரமாக ரக்ஷகமாமென்றபடி ஸர்வஸ்வாபாயநிவர்த்தகமாமென்கை உள்ளுவார்க்கு-ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு உள்ளுகை-ஸ்மரிக்கை ஏதேனுமொரு திருநாமத்தை ஸ்மரிக்கிறவர்களுக்கு என்றபடி. உம்பரூரே-உபரிஸ்திதமான ஊரே. உம்பரென்றது உபரி என்றபடி, ஸர்வோத்க்ருஷ்டமான திருவனந்தபுரம் ஸாக்ஷாத்ஸமேயாமென்றபடி. இன்று-ஜந்மபிறந்தவிப்போதே, போய்ப்புகுதிராகில்-போய திருவனந்தபுரத்தில் புகுவீராகில், எழுமையும்-ஏழுஜந்மங்களிலும் இனியொருகாலத்திலுமென்றபடி. ஏதம்-தோஷமானது து:க்கமானதென்றபடி, சாரா-சாராது, உங்களை ஸம்பந்தியாதென்றபடி. ௨

புள்-பக்ஷியை ஶ்ரீவைநதேயனையென்றபடி. ஊரும்-நடத்தாநிற்கும் வாஹநமாக ஸ்வீகரித்து நடத்தாநிற்குமென்றபடி. கொடியும்-விஸ்ராக்ஷணத்துக்காகக்கட்டின த்வஜமும், அஃதே-அந்த புள்ளுதானே என்றபடி. இது ஸௌலப்யகாரணங்களுக்கெல்லாமுபலக்ஷணம். உலகெல்லாம்-லோகங்களெல்லாவற்றையும், உண்டு-ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலே வைத்து, உமிழ்ந்தான்-ஸ்ருஷ்டிகாலத்திலே உத்கிரணம்பண்ணின ஸர்வேஶ்வரன், சேரும்-சேர்ந்திருக்கிற தனக்குக்கூட ப்ராப்யஸ்தலமென்று வந்து சேர்ந்திருக்கிற விடமானவென்றபடி. தண்-ஸாஶீதலமான ஸதாஸேவ்யமானவென்றபடி. அனந்தபுரம்-திருவநந்தபுரத்தை, சிக்கென-த்ருடமாக ப்ரயோஜநாந்தரத்தையவலம்பித்துக்கொண்டித்தை விட்டுவிடாமலென்றபடி அநந்யப்ரயோஜநராயென்று வ்யவஸிதம். புகுதிராகில்-போய் ப்ரவேஶிப்பீர்களாகில், 'நோய்-து:க்கங்களும் வினைகள்-து:க்கஹேதுக்களான கர்மங்களும் எல்லாம்-நிஶ்ஶேஷமாக தீரும்-நிவ்ருத்தங்களாம் திண்ணம்-ஸத்யம். இது நிஶ்சிதமென்றபடி. திண்ணமென்கிறவிடத்தில் ஏகாரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாம்

ஓ— (புள் ஊரும்) பக்ஷிணோ ராஹ்ய ஸஞ்சாரயதி (கொடியுமஃதே) த்வஜஸ்ஸஏவ (உலகெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தான் சேரும் தண் அனந்தபுரம்) ஸர்வலோகாந் நிகீர்யோத்கீர்ணவதோ வாஸஸ்தாநஹேதம் ஶீதலம் அநந்தபுரம் (சிக்கெனப்புகுதிர் ஆகில்) த்ருடாத்யவஸாயேந ஸம்ப்ராப்ய ப்ரவிஷ்டாஶ்சேத்

ப— விருப்பிப்பார்க்கு அதாவது ஶ்ரீவைகுண்டத்தில் நித்யஸூரிகளோலக்கங்கொடுக்க அவர்கள் நடுவேயிருக்கக்கடவ ஸர்வேஶ்வரன் தாழ்ந்தார்க்கு முகங்கொடுக்கலாமென்றிதேஶத்தை விரும்பி வஸிக்கிற நீர்மையிலேற்றத்தையநுஸந்திக்கவல்லார்க்கு இவ்வூரே (உம்பரூர்) பரமபதமென்னவுமாம். அன்றியே உள்ளுவார் பெறுமிடமும்பரூரே வானவர் நாடொன்றுமாம். ௨.

மூன்றாம்பாட்டில் ப்ரத்யக்ஷங்கள் போகைக்கிதேஶப்ராப்தியே யமையும். ஆயிரந்திருநாமத்திலுமேதேனுமொன்றைச்சொல்லியநுஸந்திக்கொளென்கிறார். (ஊரும்புள்) பெரியதிருவடியை வாஹநமாகக்கொண்டு நடத்தும் (கொடியுமஃதே) ஸதத்ஸாந்தம் ஸமாஶ்ரயணீயோபாதிகி. அதுவே கொடியுமென்னதுகொண்டு சென்றால்க்குடையாமென்கிற ந்யாயமநுஸந்திக்கச்சொல்லிற்றாய்த்து. அது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாம் ஸாம்யமானப்போலே இன்றுபோய் கிட்டினவனுக்கும் ஸாம்யமென்கைக்காக சொல்லுகிறது. நிரபேக்ஷனை தான் குறையநின்றவனுடைய குறையைதீர்க்குமாயிற்று. தான்ஸாபேக்ஷனாய்நின்றவனை நிரபேக்ஷனாக்கும் இவனுடைய ஸர்வாபேக்ஷமுமாகவவன் தன்னைத்தாழவிடுகையுமவனுடைய ஸௌபாக்யத்துக்கேயுடலாமிறே. "இன்னார்தூத"னென்ற பின்பிறேயவனுக்கு ஸர்வேஶ்வரத்வமும்

மூ— குமரனார்தாதைதுன்பந் துடைத்தகோவிந்தனாரே ‖ ௭ ‖ *துடைத்தகோவிந்தனாரே †உலகுயிர் தேவு[வர்]மற்றும | படைத்தவெம்பரமமூர்த்தி பாம்பணைபள்ளிகொண்டான் | மடைத்தலைவாளை

ஆ— (துடைத்த) *ஆச்ரிதது:காபநோதநஸ்வபாவனும் †ஸர்வகாரணமாகையாலே ‡ஸர்வேச்வரனுமான பெருமான் கண்வளர்ந்தருளுகிற திருவனந்தபுரத்திலே ¶சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ※

ஏழாம்பாட்டு.

இ— துடைத்த என்கிறதற்கு தா…ஞர் (ஆச்ரிதது:காதியால்). உலகுயிரித்யாதிக்கு தா…ஞர் (ஸர்வகாரணத்யாதியால்). பரமமூர்த்தி என்கிறதற்கு தா…ஞர் (ஸர்வேச்வரனித்யாதியால்). கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்றாலென்கிறதற்குத் தா…ஞர் (சென்றித்யாதியால்). கடுவினையித்யாதிக்குத் தா…ஞர் ※

இ-ஸ, நான் சொல்லக்கேளுங்கோள், குமரனார்தாதை-ஸுப்ரஹ்மண்ய பிதாவினுடைய, குமரன்-ஸுப்ரஹ்மண்யன், ஸாமர்த்யாதிசயத்யோதநாய பஹுவசநம், தாதை-பிதா, தேவஸேநாபதியாகையாலே மஹாஸாமர்த்யசாலியான ஸுப்ரஹ்மண்யனுக்குங்கூட பாதகனான ருத்ரனுடைய என்றபடி. துன்பம்-சாபாதகது:கத்தை, துன்பம்-து:கம், துடைத்த-நிச்சேஷமாகப்போக்கினவரான, கோவிந்தனார் - கோவிந்தனை, காம் விந்ததீதி-கோவிந்த:, பூஜாயாம் பஹுவசநம், பசுக்களுக்குங்கூட ஸுலபனான க்ருஷ்ணனையென்றபடி. நாமும்போய்நணுகவேண்டும் - நாமுமங்கேபோயடிமைசெய்யவேணும், நணுகுகை-கிட்டுகை, அடிமைசெய்கையென்றபடி. ௭.

துடைத்த-ஆச்ரிதது:கங்களை துடைத்தவனான ஆச்ரிதது:காபநோதநஸ்வபாவனனென்றபடி. கோவிந்தனார்-கோக்களை ரக்ஷிக்கையாலே திர்யக்குகளுக்குங்கூட ஸுலபனான, பூஜாயாம் பஹுவசநம் ஏகாரம் வாக்யாவதாரணம். உலகு-லோகங்களையும், உயிர்-மநுஷ்யாதிகளான ப்ராணிகளையும், தேவும்-தேவஜாதியையும், மற்றும்-மற்றுமுள்ள மஹதாதிஸகலபதார்த்தங்களையும், படைத்த-ஸ்ருஷ்டித்தவனான, எம் - அஸ்மதீயனான ஆச்ரிதஸுலபனனையென்றபடி. பரமமூர்த்தி - ஸர்வாதிகஸ்வாமியான, மூர்த்திசப்தம் ஸ்வாமிவாசகம். பாம்பணை - நாகசயநத்திலே, பள்ளிகொண்டான்- கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய, இதற்கு அனந்தபுரத்தோடே அந்வயம். மடைத்தலை - மடைகளுடைய ப்ரதேசத்திலே, மடை-கேதாரத்வாரம் ஜலப்ரவேசமார்க்கம், வாளை-மத்ஸ்யங்கள், பாயும்-பாயாநிற்கிற ஜலஸம்ருத்திஜநிதஹர்ஷாதிசயத்தாலே உத்ப்லுத்ய நர்த்தநம்பண்ணுகிறவென்றபடி. வயலை-கழனிகளை, அணி-அலங்காரமாகவுடைத்தான, அனந்தபுரம்-திருவனந்தபுரத்தில், கடைத்தலை-தலைக்கடையிலே ※ ※

ஒ— (துடைத்த கோவிந்தனார்) ஸர்வஸம்ஹர்த்து: கோவிந்தஸ்ய (ஏ உலகு உயிர் தேவு மற்றும் படைத்த) ஸர்வலோகாந் ப்ராணினோ தேவாம்ஶ்ச ஸ்ருஷ்டவத: (எம பரமமூர்த்தி) அஸ்மத்ஸ்வாமிந: ஸர்வேச்வரஸ்ய ஸ்ரீபத்மநாபஸ்ய (பாம்பு அணை பள்ளிகொண்டான்) நாகசயநே நித்ராம் க்ருதவத: வாஸஸ்தாநபூதே (மடைத்தலைவாளைபாயும்வயல்) ஜலப்ரவேசமார்க்கேஷு மத்ஸ்யாஸ்ஸஞ்சரந்தி கேதாராணாம் (அணி அனந்தபுரம்)

ப— வடிமைசெய்யவேண்டுமநாமெனறு சொன்னதற்குள்ளே அடங்கும்படி எனனோடே நிரபாயக ஸம்பந்தமுடையாரடங்க நாம சொல்லுகிற வார்த்தையைக்கேளுங்கோள் (நாமும்) அவ்வடிமையின் ருசியுடைய நாமுமவர்களோடொருகோவையாய்ச்சென்றுக்கிட்டியடிமைசெய்யவேணும். அவர்கள்நடுவே நமக்குக் கிட்டவொண்ணுமோவெனனில் (குமரனாரித்யாதி) தேவஸேநாபதியாய் ப்ரபலனான ஸுப்ரஹ்மண்யனுக்குங்கூட ஜநகனானவனுக்கு பாதகத்தால்வந்த து:கத்தைப்போக்கின கோவிந்தனாரை நாமும்போய்நணுகவேண்டும து:கிகளுக்கும து:கநிவ்ருத்திபண்ணிக்கொடுக்குமவன் இடையருக்கும்பசுக்களுக்கும் கையாளாயிருக்குமவன் அத்யந்தஸுலபனான நமக்குத் தன்விஷயத்தில் கிட்டுகையிலருமைப்படுத்துமோவென்றபடி. அமரர்கோனர்ச்சிக்க இத்யத்ர தேவா: ப்ராயேண ஸர்வவிஷயாதிஹிதத்வம் அஸ்மின் ஸந்தர்ப்பே ஸ்ருஷ்டம். ௭.

ஏழாம்பாட்டில் திருவனந்தபுரத்திலே சென்றடிமைசெய்யப்பெறில் ஒரு தேசவிசேஷத்தைச்சென்றடிமைசெய்யப்பெற்றிலோமென்கிற து:கம் போமென்கிறார். (துடைத்தகோவிந்தனாரித்யாதி) துடைக்கை ஸம்ஹரிக்கை, ஸர்வஸம்ஹாரமேவ கரோதீதி ஹ்யுக்தி, “க்ருஷ்ண ஏவ ஹி லோகாநாம்.” (உலகுயிரித்யாதி)

ரூ— பாயும் வயலணியனந்தபுரம் | ¶கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்ருற்§கடுவினைகளையலாமே ‖ எ ‖ கடுவினைகளையலாகுங் *காமனைப்பயந்தகாளை | †இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம் |

ஆ— நம்முடைய ஶரீரமெல்லாம்போம் அடிமைசெய்யப்போருங்கோளென்கிருர். எ.

(கடுவினை) *ஸௌந்தர்யலாவண்யாதி கல்யாணகுணநிதியானவெம்பெருமான் †எல்லார்க்கும் ரக்ஷணம்பண்ணிக்கொண்டிருக்கிற திருநகரி திருவனந்தபுரம் என்று சொல்லாநின்ருர்கள் ※ ※

இ— (நம்முடையவித்யாதியால்) ஶரீரமெல்லாமென்றது ப்ராப்திவிரோதியான ஶரீரமெல்லாமென்றபடி. இத்தால்க்கீழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோயடிமைசெய்யவேணுமென்றுசொன்னவர்த்தத்தை ஸவிஶேஷமாக ஸ்வீகரிக்கிறதிப்பாட்டென்று ஸங்கதிஸூசிதை. எ.

எட்டாம்பாட்டு.

காமனைப்பயந்தகாளையென்கிறதற்குத் தா…ருர் (ஸௌந்தர்யேத்யாதியால்). த்விதீயபாதத்திற்கு தா…ருர (எல்லார்க்குமித்யாதியால்). படமுடையித்யாதி உள்ளிரெனறுமளவுக்குத் தா…ருர் ※ ※

இ-ஸ. வெளித்திருமுற்றத்திலே என்றபடி. சிய்க்கபெற்ருல்-திருவலகு திருப்பணிசெய்யப்பெற்ருல், சீய்க்கை-ஸம்மார்ஜநம்பண்ணுகை, இது உபலக்ஷணம். ஸம்மார்ஜநாலேபநாதிகைங்கர்யங்களைப்பண்ணப்பெற்ருலென்றபடி. கடுவினை - க்ரூரமான பாபத்தை வினைஶப்தமிங்கே லக்ஷணயா பாபபரம ப்ராப்திவிரோதியான பாபத்தையென்றபடி. களையலாம்-நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம் பரமபதத்திலுண்டாகக்கடவ கைங்கர்யமெல்லாமிங்கேயுண்டாமென்றபடி. எ.

கடுவினை-க்ரூரமான கர்மத்தை ப்ராப்திவிரோதியான கர்மத்தையென்றபடி. களையலாகும் - நிஶ்ஶேஷமாகப்போக்கலாம். நாம் சொல்லுகிறதைச்செய்வுதிகோளாகிலென்று கருத்து. அதெனென்ன சொல்லுகிருர்மேல். காமனை - மந்மதனை, பயந்த-பெற்றவனை ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளாலே அதிப்ரஸித்தனான மந்மதனுக்குங்கூட உத்பாதகனாகையாலே நிரவதிகஸௌந்தர்யாதிநிதியானவென்றபடி. காளை-நித்யயுவாவான, காளையென்று யுவாவுக்குப்பேர். காமனைப்பெத்திருந்தாலும் ப்ரஸவாநந்தரம் யௌவநம் என்கிற நீதியன்றியேயாவாய் காலோபாதிகயௌவநஶாலியான க்ருஷ்ணனென்றபடி. இட- இடுகைக்கு, இடுகை-கொடுக்கை. ஆஶ்ரிதர்க்கு ரக்ஷணம்பண்ணுகைக்காகவென்றபடி. வகை-வகையாக, உபாயமாக வென்றபடி. கொண்டது-பரிக்ரஹித்தருளின ஸ்தலமென்றபடி, யத்வா இடவகைகொண்டது, ※

ஓ— ஶ்ரீமந்நாராயணஸ்ய ஸந்நிதௌ (கடைத்தலை சீய்க்கப்பெற்ருல்) மஹாப்ராப்திவிரோதிஸம்மார்ஜநகைங்கர்யேண (கடுவினைகளையலாமே) க்ரூரபாபாநி நாஶகத்வம் ப்ராப்நுவந்தி ‖ எ

(காமனை பயந்தகாளை) காமோத்பாதகேநயுநா (இடவகைகொண்டதுஎன்பர்) ஸர்வாவஸ்தாநவரிஷ்டதா தேஶமதி வதந்தி ஸூரய: (எழல் அணி அனந்தபுரம்) உத்ஸவாலங்காரயுக்தே ஶ்ரீஅநந்தஶயநே

ப— லோகத்தையும் தேவஜாதியையும் மற்றுமுண்டானவார்த்தைகளை உண்டாக்கினவனையும் (எம்) ஆஶ்ரிதவத்ஸலனை, (பரமமூர்த்தி) ஸர்வேஶ்வரனை, (பாம்பணையித்யாதி) ஸ்ருஷ்டமான ஜகத்திலே ரக்ஷணார்த்தமாக திருவனந்தாழ்வான்மேலே கண்வளர்ந்தருளினன். அவனுடைய (மடையித்யாதி) ஜலஸம்ருத்தியாலேமடைத்தலைகளிலே களித்து வாளைகள் பாயாநின்றுள்ள வயலாலேயலங்க்ருதமானவனந்தபுரத்திலே (கடைத் தலைசீய்க்க) திருவாசலிலேதிருவலகுதிருப்பணிசெய்யப்பெற்ருல் உபாயவிரோதியான க்ரூரவினைகளெல்லாம்போமமேலுபாயலாபமுண்டானதுகொண்டத்தாலே ப்ராப்திவிரோதிகளைக் கழியப்பெறலாம் என்றருளிச்செய்தார் இதி உதாஹ்ருதவ்யாவ்ருத்திஸ்ருஷ்டிவைசித்ர்யம். எ.

எட்டாம்பாட்டில் திருவனந்தபுரத்திலேகண்வளர்ந்தருளின ஸர்வேஶ்வரனுடையதிருவடிகளைக்காணப்போருங்கோளென்று ஸநகாதிகளை அழைக்கின்ருர். (கடுவினையித்யாதி) நம்மால் போக்கவரிதான பாபங்களைப்போக்கலாம. (காமனை) உங்களுக்கு நாநாவிதஶிக்ஷிக்கவேண்டுவது அவ்வஸ்துவை ஸாக்ஷாத்கரிக்குமளவுமே நாட்டை தன்னழகாலே வெருட்டி (*மிரட்டி) திரிகிற காமனுக்குமுத்பாதகனாயிருக்கும் காளை-மேநாணிப்புள்ள யுவாவென்றபடி. அக்காளையாய்நின்று (இடைவகைகொண்டதென்பர்) வாஸஸ்தாநமாக இவ்விடத்தைக்கொண்டதென்பரறிவுடையார், வர்த்தநாலம் விஶேஷ்யம்யா:. எழில்-

மூ— படமுடையரவிற்பள்ளி பயின்றவன் பாதங்காண | நடமினோ நமர்களுள்ளீர் நாமுமக்கறியச்சொ ன்னோம் ‖ அ ‖ நாமுமக்கறியச்சொன்ன நாள்களு நணியவான | சேமநன்குடைத்துக்கண்டீர்

ஆ— ‡நாமும் அங்கே கண்வளர்ந்தருளுகிறவவன் திருவடிகளைக்காணப்போரீர்கோள், இஸ்ஸ்ரீயை நீங்க ளறியாமையாலே யிழக்கலாகாதென்று உங்களுக்கறிவித்தோமென்கிறார். அ.

(நாமுமக்கறியச் சொன்ன) சேமநன்குடைத்தான திருவனந்தபுரத்திலே சென் *றெம்

இ— (நாமுமித்யாதியால்). காணப்போரீர்கோள்ளென்றது காணவாருங்கோளென்றபடி. இத்தால் கீ ழ்ப்பாட்டிலே திருவனந்தபுரத்திலேபோய் ஸாக்ஷாத்காரத்தை யநுபவியுங்கோளென்றவரிப்பாட்டிலே விக்ரஹத்தை யநுபவியுங்கோள் என்கிறாரென்று ஸம்கதிஸூசிதை. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். அ

ஒன்பதாம்பாட்டு.

தூமநல்வித்யாதி எத்த ஜந்மத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் (எம்பெருமானுக்கித்யாதியால்). மாய்ந் தறுமித்யாதிக்கு தா...றார் (உங்களுடையவித்யாதியால்). வ்யவஸாயத்திற்கு தா...றார் (ஆனபின்பி த்யாதியால்). முடிவதற்குமுன்னே என்றிறவித்தால்க்கீழ்த்திருவனந்தபுரத்திலேபோயடிமைசெய்யுங்கோள்

இ-ஶ. இடமாகக்கொண்டது. வகை-ப்ரகாரம் ஆஶ்ரிதர்க்காஜ்ஞாநம்பண்ணுகைக்குவிதஸ்ஸுகெலநஸ்வ ஸ்ரீகரித்தருளினதென்றபடி. எழிலணி-அழகாலே அலங்க்ருதமான, எழில் - அழகு, அனந்தபுரம்-திருவன ந்தபுரம், என்பர் - என்று சொல்லாநிற்பார்கள், திவ்யஜ்ஞாநஶாலிகளிதி ஶேஷ:. இது ஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் நடமினோவென்று மேலோடேயந்விதமாகிறது. படமுடை-பணங்களையுடைத்தான, ஸமஸ்தவ்ய ஸம்ஹவிஷ்ரஹஸம்ஸ்பர்ஶநத்தாலே விகஸிதபணனானவென்றபடி. அரவில்-நாமத்தின்மேலே ஶே ஷன்மேலென்றபடி. பள்ளி-ஶயநத்திலே கண்வளருகையிலே என்றபடி. பயின்றவன் - பரிசயம்ப ண்ணினவனுடைய நிரந்தரமாகக்கண்வளர்ந்தருளுகிற ஸ்ரீபத்மநாபனுடைய என்றபடி. பாதம்காண-தி ருவடிகளைக்கண்டநுபவிக்கைக்கு, நமர்களுள்ளீர்-நம்முடையவர்களாயுள்ள ஜநங்காள், நடமினோ-நடவு ங்கோள், நாம்-அவர்கண்வளர்ந்தருளுகிறவழகின் சீர்மையறிந்தநாம், உமக்கு அவ்வடிவைக்காணவேணு மென்கிறவபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு, அறியச்சொன்னோம்-அறியும்படி சொன்னோம். அ.

செறிபொழில்-அவிரளங்களானவுத்யாநங்களையுடைத்தான, அனந்தபுரம் - திருவனந்தபுரமான து, சேமம்-க்ஷேமத்தை, இங்கு பரமாத்மஸாக்ஷாத்காரத்துக்கு ஸம்ஹிதாயாமேவ:. நன்கு-நன்றாக, உடை த்துக்கண்டீர்-உடைத்தானது கிடிகொள், ஆஶ்ரிதர்க்கெல்லாம்ஸம்ரக்ஷகமானஸ்துடம் கிடிகொள்ளென்ற படி. இதுஹேதுகர்ப்பம், ஆதலால் வாமனனடிக்கென்றேத்தவினைகள்தானேமாய்ந்தறும் என்றநயிக்கிறது,

ஒ— (படம் உடை அரவில் பள்ளி பயின்றவன் பாதம காண) பணாயுக்த நாகஶயநே நித்யாம்க்ரு தவதஸ்சரணௌ த்ரஷ்டும், (நமர்கள் உள்ளீர்) ஹே அஸ்மதீயஜநாஸ்ஸமாகதா: ஜநா: (நடமினோ) ஶஸ்த (கடுவினை களையில் ஆகும்) க்ருபாணிவாவாநி நாஶயிதும்ஶக்யாநி (நாம் உமக்கு அறிய சொன்னோம்) வயம் யுஷ்மாகம் ஜ்ஞாநாயபூர்வமேவ அவோசாம ‖ அ.

(நாம் உமக்கு அறியச்சொன்ன நாள்களும் நணிய ஆன) அஸ்மாபிர்யுஷ்மாகம் ஜ்ஞாபிதா யொக்ஷ ஸ்ரோணகாலஸ்ஸ ஸந்நிஹித: (செறி பொழில் அனந்தபுரம்) நிபிடோத்யாநயுக்தம் அநந்தபுரம் ※

ப— பரமபதத்தைக்காட்டிலும்ஜ்யைஷ்ட்யமுள்ள, அணி-அலங்காரயுக்தமானவநந்தபுரத்திலே, படமு டை ஸஹஸ்ரபண சாய்ந்தருளினதுகொண்டு விகஸிதபணனான திருவனந்தாழ்வானிடத்தில் (பள்ளிபய ன்றவன்) யோகநித்ரையைப்பண்ணுமவனுடைய பதத்வம் ஸஜ்ஜஶாயிகஸௌலப்யாதி (பாதமித்யாதி) திருவடிகளைக்காணும்படியாக "வாளரவினணைப்பள்ளிகொள்ளிகொள்கின்ற கரியான்கழல்காணக்கருதும் கருத்து" என்றிருக்குமென்னோடொரு குடற்றுவக்குடையாரடங்கலும் போகப்பாருங்கோள், நாம் கண்வ ளர்ந்தருளுகிறவழகில் "அவடரிந்துயவரேலுமவரெம்மையாளும்பரமரே" என்றிருக்கக்கடவ நாம், உமக்கு- அவ்வடிவைக்காணவேணுமென்கிறவபேக்ஷையுடையவுங்களுக்கு அறியும்படிசொன்னோம். அ

ஒன்பதாம்பாட்டில் ஶரீராவஸாநமணிதாய்ற்று. ஈண்டெனத் திருவனந்தபுரத்திலே புக்கு அடிமைசெய்ய விரோதிகர்மங்கள்தானே நஶிக்குமென்கிறார். (நாமுமக்கித்யாதி) வைத்தநாள்வரை

மூ— செற்பொழிலனந்தபுரந் | *தூமம்[ப]நல்விரைமலர் கடுவளறவாய்ந்துகொண்டு | வாமனனடிக்கென் றேத்த §மாய்ந்தறும் வினைகடானே || ௯ ||

ஆ— பெருமானுக்கு அடிமைசெய்ய §உங்களுடைய து:க்கங்களெல்லாம் தானேபோம் ‡ஆனபின்பு அடிமை செய்கைக்குப் ப்ரதிபந்தகமானவிப் ப்ராக்ருத ஶரீரம் முடிவதற்குமுனனே யிப்போதே சென்றடிமைசெய்யுங் கோள், நாமுமக்கறியச்சொன்னேமென்கிறார். ௯

இ— என்றவரிப்பாட்டிலே ஶீக்ரமாகப்போய்ச் செய்யுங்கோளென்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. ப்ரத²மபாத³த்தில் ஸித்³தா⁴ந்தமருளிச்செய்கிறார் (நாமுமக்கித்யாதி³யால்). ௯.

இ-ஶ. தூமம் - தூ⁴பத்தையும், இக்கும் ஶுத்³தோ⁴பகாரத்துக்கு ஸாஹித்யாம் ஜாதம். நல்விரை - ஶோப⁴நஜ்ஞாதிபரிமளங்களான, மலர்கள் - புஷ்பங்களையும், துவளற - தோஷமில்லாதபடி, துவள்-தோஷம் ஶ்ரோத்ரிய நிர்மால்யஸ்பர்ஶாதி³களும் ஸ்பர்ஶிக்கப்படாததாகிற தோஷமில்லாதபடியென்கை ப்ரயோஜநாந்தர ஸம்பந்த⁴தோஷமில்லாதபடியென்றவுமாம். ஆய்ந்துகொண்டு-ஸர்வாங்க³ ஶோப⁴நத்வ விஶிஷ்டமாக ஸம்பாதி³த்துக்கொண்டு, வாமனனடிக்கென்று - தன்னுடைமை பெறுகைக்குத் தானிரப்பாளனும்படியாஶ்ரித வத்ஸலனான ஸ்ரீவாமனன் திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்து, ஏத்த-ஸ்துதிக்க, தத³ங்கீகாராய மாகவவனுடைய ஶீலாதி³கு³ணங்களை ஸ்துதிக்கவென்றபடி. வினைகள் - து:க்கங்கள், தானே - ஸ்வயமேவ, மாய்ந்து - நஶித்து, அறும் - அற்றுப்போம் நிரவஶேஷமாய்விடுமென்றபடி. தானே என்கிற வித்தால் பால்குடிக்கநோய்தீருமாப்போலே ஸ்வப்ரயோஜநமாக கைங்கர்யபரஸத்திலே ஈடுபடக்கவே து:க்கங்கள் தன்னடையேபோமென்றபடி. ஆதலால் அங்கேபோயடிமைசெய்யுங்கோளென்றபடி, நாமும க்கறியச்சொன்னனுள்களும் 'வைற்றனுள்வரையேல்லேகுறிகிச்சென்றெ'ன்று பூர்வம் நாமுங்களுக்குத்தெ ரியச்சொன்ன ஶாஸ்த்ரவஸாநனுள்களும், நணிய - கிட்டினவையாக, நணியவை-கிட்டினவை, ஆன-ஆயத் தின ஆதலாலீண்டப்போயடிமைசெய்யுங்கோளென்று கருத்து. ப்ரத²மபாதா³தி³களிலே ரகாரம் த்³விதீயா க்ஷரமாயிருக்க த்ருதீயபாத³த்திலே தூபனல்விரையென்று பகாரம் த்³விதீயாக்ஷரமாயிருந்தாலுமிதுவொ ஷ்ட்யமாகையாலே வர்ணாநுப்ராஸாலங்காரத்துக்குக்குறையில்லை. தூமனல்விரையென்று இப்படியுமொ ரு பாடமுண்டு என்றுரையில் நிர்வாஹம். இவ்வர்த்தத்தில் தூ⁴பஶப்³த³பர்யாயமான தூமஶப்³த³மிங்கே தூ⁴பபரம் - ௯.

ஒ— சேமம் நன்குடைத்துகண்டீர்)ஸர்வாங்க³ க்ஷேமேணயுக்தம்வதே (தூமம்) தூ⁴பம் (நல்விரைமலர் கள்) ஸுஶோப⁴நபரிமளயுக்தபுஷ்பாணி ச (துவள்அற ஆய்ந்துகொண்டு) அவித்³யாநவஸ்தி²தயா ஸம்ஶோத்⁴ய (வாமனன் என்று ஏற்ற) வாமநஸ்ய ஸ்வாமிந: ஶரணயோர் இதி த்⁴யாத்வா ஸம்யக்ஸ்துதவதாம் (வினைகள் தானே மாய்ந்து அறும்) பாபாநி ஸ்வயமேவ க்ஷீணாநி நஶ்யந்தீத்யர்த²: || ௯.

ப— யெல்லை குறிகிசொன்றென்று முன்புநாமுமக்கறியச்சொன்ன ஶாஸ்த்ரவஸாநநாள்களும் நணியவா னக்கிட்டியவையாய்த்தின. இதுக்கு நஞ்சீயரிப்படிஸ்பஷ்டமாகவர்த்த²மருளிச்செய்திருக்க இதுக்கு மாலேநண் ணியிலேமரணமாலென்று ஶாஸ்த்ரார்த்த²ப்ராப்யத்தையுமறிந்து அதனைபிறர்க்குமுபதே³ஶித்தாரிறே. இதி லும்வராபதே³ஶமிறே என்றுபவார்த்தது அவர் அருளிச்செய்தவர்த்த²ம்போலிசஞ்சதுமன்று. அவ்வர்த் த்திலநுபபத்தியுண்டாகாமையால் ஸ்வாதா⁴ரஸாரணம்ஸ்வீக்ருதம். "தஸ்மிந்ஸ்தி²தே தஸீதே" என்று ப்போலிவ்வுபதே³ஶம். (சேமனன்குடைத்தித்யாதி³)செறிந்த பொழிலையுடையதிருவனந்தபுரமாய்த்து நல்ல க்ஷேமமுடைத்தானதே³ஶம் கண்டீர் நன்றாக ரக்ஷையுடைத்துக்கண்டீரென்றபடி. (தூபமித்யாதி³) நன்றான தூபம் பரிமளத்தையுடைததானநல்லபுஷ்பங்கள். இவற்றை துவளற-துவள் குறறம் குற்றமறும்படிசோ தித்துக்கொண்டு த்ரவ்யஶுத்³தியோடும் கர்த்ருஶுத்³திக்ரமத்தோடும் கூடினதாகக்கொண்டென்றபடி. இது ஸ்ரீவாமநனுடைய திருவடிகளுக்கென்று ஸங்கல்பித்துக்கொண்டு ஏத்த ஸமர்ப்பிக்க யதா²ஸ்துதியைப்பண் ணவே விரோதிகளுடைய நஶித்துப்போம். ௯.

பத்தாம்பாட்டில் திருவனந்தபுரத்லே புக்கடிமைசெயகிறவர்கள் பெருமைபேச நிலமன்றென்கிறார்.

மூ— †அகவுயிரகமகந்தோறுமுள்புக்காவியின்பரமல்லவேட்கையந்தோ | மிகமிகவினி‡யுன்னைப்பிரிவை யாமால்வீவனின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கே ‖ உ ‖

ஆ— †உன்பக்கலிலுள்ள ஸ்நேஹத்தினாலே ‡ பசுமேய்க்கப்போக்குக்காரணமாக நீ பிரிகிறுயெனறு நான் முடியக்கிடாய்புகுகிறதென்கிறுள் உ.

இ— பக்கலிலுள்ளவித்யாதியால்). ஸ்நேஹத்தினாலே என்றதற்கு முடியக்கிடாய்புகுகிறதென்கிறத்தோடே யந்வயம். உன்னைப்பிரிவை யாமநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றநுவயிப்பது. இதற்கு ஸஹிதா யோஜனமருளிச்செய்கிறுர் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்). வீவ என்கிறதற்கு தா…ருர் (நான்முடியவித்யாதியால்). உ.

இ-ஶ. வெள்ளம்-ஸாகரம், விசும்பிறந்து-ஆகாஶத்தையதிக்ரமித்துப்போய், இறக்கை-தர்ஜிக்கையாயி ங்கு அதிக்ரமணத்தைச்சொல்லுகிறது, நிஶ்ஶேஷமாய் என்றபடி. அறிவை-என்னுடைய ஜ்ஞாநத்தை இதற்கு சூழ்ந்து என்கிறத்தோடேயந்வயம். மூழ்க்க-மூழ்க்கும்படி, என்னுடையவறிவெல்லாம் போய் நான் மோஹித்தையாம்படியென்கை. சூழ்ந்து-வ்யாபித்து, அது-அந்த ஸாவஸாகரமானது, கனவெ ன-ஸ்வப்நமென்னும்படி, நீங்கி-நிவ்ருத்தமாய்ப்போய், அதுகனவெனநீங்கி என்கிறவிடத்தில் சூழ்ந்து என்கிற ஆவ்ருத்யத்தாலே ஆநந்தயந்தோற்றுகையால் ஸாவஸ்தஸமானவப்போதே நிவ்ருத்தமாய்ப்போய்வி ட்டதென்று ஶோகம் தோற்றுகிறது. நீ பசுமேய்க்கப்போகவாரம்பித்தவாறே என்று கருத்து. ஆங் கே-அவ்வவஸ்தையிலே இதுக்கு உள்புக்கு என்கிறத்தோடேயந்வயம். வேட்கை-அபிநிவேஶமானது உத் தரோத்தரஸம்ஶ்லேஷாபிநிவேஶமானதென்றபடி. அகவுயிர்-அந்தர்கதமான ப்ராணனுடைய அகமகந்தோ றும்-அந்தர்கதப்ரதேஶங்கள்தோறும், ப்ராணன் வ்யாபித்திருக்கிற ஶரீராந்த: ப்ரதேஶங்களெங்குமெ ன்றுபலிதார்த்தம், உள்புக்கு-உள்ளேப்ரவேஶித்து ஆவியின்பரமல்ல-ஆத்மாவின் பரமன்று அதற்காஶ்ரயண மானவிவ்வாத்மாவால்பொறுக்கமுடிகிறதில்லையெனறபடி. அந்தோ-அய்யோ விரஹவ்யஸநமுனக்கு நா னுபதேஶிக்கவேண்டுவதே ஸம்ஶ்லேஷரஸமிருவருக்காயிருக்க விஶ்லேஷதுக்கமெனக்கொருத்திக்குமே யாவுதே என்று கருத்து. இனி-இதின்மேலே இத்தனை தௌர்பல்யத்திலேயென்றபடி. மி கமிக-மேல்மேலென உத்தரோத்தரமாகவென்றபடி, உன்னைப்பிரிவையாம்-உன்னை விஶ்லேஷிக்கையுண்டா ம்படியான, பிரிவை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரம் வாக்யபூரணம், பிரிவு-விஶ்லேஷம். நின்பசுநிரைமே ய்க்கப்போக்கு-உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தகமநத்தாலே போக்கென்று த்ருதீயார்த்த ப்ரயோகம். வீவன்-நான்முடிவன் வீவனென்கிறவிடத்தில் நகாரஸ்ய நகாரோவனே மோவ:. வீவுதல்-மு டிதல், ஐஐ க்ஷயிஶ்லேஷஹேதுவானவுன்னுடைய கமநமானது யென்னை முடித்துவிடுமென்று பலிதா ர்த்தம். ஆதலால் காலத்ரயத்திலும் எனக்கு ஸாவஸ்யமும் காணேனென்றுகருத்து. ஆல்-ஹா, உ.

ஒ— (நீங்கி) நிவ்ருத்தோஹமக (ஆங்கே) தஸ்யாமேவாவஸ்தாயாம் (உயிர் அக) ப்ராணஸ்தாநஹ்ருதயஸ்ய (அகம் அகம்) ப்ரதேஶவகாஶம் (உள் புக்கு) அந்த:ப்ரவிஷ்ட: (வேட்கை ஆவியின் பரமல்ல) அபிநிவேஶ ஆத்மநோ யதார்ஹஶக்த்யா ஸஹதி(அந்தோ)ஹந்த ததோ உத்தரோத்தரம் கிம்கர்தவ்யமித்யாஹ (மிக மிக தோறும் இனியுன்னை பிரிவையாமால்) உத்தரோத்தரம் உபயாபரி க்ஷயிஶ்லேஷஜநகம் (நின்) த்வதீயம் (பசு நிரைமேய் க்கப்போக்கு) கோரக்ஷணார்த்தாய (வீவன்) மரணாதஹமேஷ்யாமி ‖ உ,

ப— விங்கனே அதிஶயமுடையும் ஸஞ்சாரமுமாகச்செல்லுமித்தனை (தடமுலை) துலையவநுபவித்து மு டிக்கப்போகாதாய்ற்று. ஹேதுவாலுண்டாக்கப்போகாதஹோர்த்தாப்ரகாஶத்தைச்சொன்னபடி. (பு ணர்ச்சிக்காராச்சுகவெள்ளம்) ஸம்ஶ்லேஷத்துக்கடங்காத ஸாவஸாகரம் கலக்கிறவிருவருக்கு மீடாயிறே ஸாவமிருப்பது. அவன்ஸ்வாபாவிகஸ்தமானுப்போலேயாய்ற்றிதின் ஹோர்த்தாப்ரகாஶமும். இ ஸாவந்தானெவ்வளவுபோருமென்றுல் (விசும்பித்யாதி) த்ரிவாதிஸம்பத்தியும் குளப்படியாக்கி உபயவிபூ தியையும் விளாக்குலைகொண்டமயர்வறமதிநலமருளப் பெற்றவறிவையும் விளாக்குலைகொள்ள நின்றதா ய்ற்று. (அது) இப்படிப்பட்ட ஸாவஸாகரமானது (கனவெனநீங்கி, ஸ்வப்நகல்பமாய்க்கழிந்து அச்சுகவெ ள்ளத்தையும் விளாக்குலைக்கொண்டவென்னுத்தானையாலே அதுவும் காணவொண்ணுதபடியாயிருக்குமே

மூ— *வீவநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு வெவ்வுயிர்கொண்டெனதாவிவேமால் | யாவருந்துணையில்லை யானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன் |

ஆ— (வீவநின்) உனபசுமேய்க்கபபோக்குக்காரணமாக நான் முடிவன விரஹாக்நியாலே யென்னு தா உஹ்யமாகாநின்றது, பின்னை பொருந்துணையுமில்லை. உன்வரவு பார்த்துக்கொண்டு நான் தனியே

மூன்றும்பாட்டு.

இ— துணையில்லை என்கிறத்தோடு ஸங்கதயாதால் யானிருந்து என்கிறதற்கு ஹேதுவாயத் தையருளிச்செய்கிறார் (உன்வரவிக்ஷையால்). உன்னஞ்சனவிக்ஷக்கு தா... (என் துணையிக்ஷையால்)

இ-ம. நினபசுநிரைமேய்க்கபபோக்கு-உன்னுடைய கோஸம்ரக்ஷணார்த்தமாநிக்ஷநத்தாலே, த்ருதீயா யெ... வ்யர்த்தா. வீவன்-நான்முடிவன் பசுமேய்க்கை எனக்கு ஸ்வயம்மன்றே அதெனக்கு தவிரப்போ மோ என்றிராதே அது உனக்கு ஸ்வயமாய்க்கிடாய் ஹேதுக்கப்புகுறதென்று கருத்து. அதெங்ஙனேயெ ன்னவத்தையுவவாக்குருள் மேல். யெனதாவி - யென்னுடையாவானது உன்னைப்போலே என்றிராதேகி டாய் யென்னையுமென்றபடி. வெவ்வுயிர்கொண்டு-உஷ்ணமான நிஸ்வாஸத்தை உடைத்தாய், வெவ்விய து- உஷ்ணமானது, உயிர்-நிஸ்வாஸம், விரஹதுஃகத்தாலே உஷ்ணமாக நிஸ்வஸித்து என்றபடி. வேம் - வேவா நின்றது, நிஸ்வாஸவாதமெங்களாலே யுலர்ந்து விரஹாக்நியாலே உஹ்யமாநமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்-ஹா, துணை-இதுகெலையிலே யெனக்குத்துணையாவார், யாவருமில்லை-ஒருவருமில்லை. துணையான நீ கைவிட்டுப்போனாய், யென்வ்யஸநத்தைப் பார்க்கமாட்டாமையாலே தோழிமார் யெனக்குமுன்னேமாய் ந்து கிடவாநின்றார்கள். குயில்மயில் துடக்கமானவையெனக்கு உள்பகையாய்விட்டதென்று கருத்து. யானிருந்து-நான் ஜீவித்திருந்து, நீ பிரிந்தால்வரக்கடவ துஃகத்தைத்தான் க்ஷணத்திலேயடையப்பெற் றேனோ. இன்னமொருக்கால்காணலாமோவென்னு நசையாலேயப்போதே முடியப்போகிறதில்லை, க்ஷ ணந்தோறுமுன்னைக்காணாமையாலே வ்யஸநமும் முடிகிறதில்லையென்றுகருத்து. உன்னஞ்சனமேனியை- அஞ்ஜநம்போலே உஜ்ஜ்வலமானவுன் திருமேனியை, ஆட்டங்காணேன் - ஸஞ்சாரத்தைக்காணேன், *

ஒ— (வீவன் நின்பசுநிரைமேய்க்கபபோக்கு) வர்த்தநம் (வே உயிர்கொண்டு எனது ஆவி வேம்) ஷோ ரநிஸ்வாஸேந ஶோஷ்யா உஹ்யதே (யாவரும் துணையில்லை) ஸஹாயா நஸந்தி (யா ன் இருந்து உன் அஞ்சனமேனியை ஆட்டமகாணேன்) ஸஹேஜீவிதா ஸ்யாமாஞ்ஜநாபவபுஷஸ்

ப— நஸித்தவ்யவஹாரம்போலே (ஆங்கே) அநவரதமாகவே (அகவுயிர்) ப்ராணஸ்தாநஹ்ருதயம் (அகமக ந்தோறும்) ஹ்ருதயத்திலுண்டான அவகாசந்தோறும், முன்புள்ள ஸம்ஶ்லேஷவிஶேஷங்களாலே ஹ்ருதயம் புடைப்பட்டிறேயிருப்பது ஸம்ஶ்லேஷவிகாரத்தையுண்டாக்கும. அந்த அவகாசமுள்ளவிடமெங்குமாற் றுமைபுகுந்து (ஆவியினிக்ஷ) க்ஷணமாந்நேணமானவாக்யவஸாநினளவல்ல வஹிநிவேஶம். (அந்தோ) இது தனக்குவதேஶம்கொண்டநியவேண்டுவதே கலக்கிறபோதிருவரும்வேண்டி பிரிவில்வந்தவாத்தாமை க்கு நான் சொல்லவேண்டும்படியாவதே. கலவிக்கிருவராயாற்றுமையொருதலையேயாவது, ஆனால் செ ய்வதென்னென்னில் (இனிமிகமிகவுன்னைப்பிரிவையாதல்) மேலுமேலுமுன்னைப்பிரிவதை நாங்களடை யோமாம்படியாக (பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு) போக்குகளானவை. (இனிவீவன்) அதுக்குமுன்புள்ளகா லமெல்லாம் பிரிந்துபோந்தாயாகிலும் இனிமேலுள்ளகாலமாகிலும் தவிரவேணும். பிரிவையென்கிறது செய் யுட்பாடாய் பிரிவுண்டாமபடிவருகிற பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு என்றபடியாம். கண்ணுக்ஷ ‘பஶுகாஜநநாக’ ஊக்ஷ. உ.

மூன்றும்பாட்டில் நீ உபேக்ஷித்திருக்க நாங்கள் ஜீவித்திருக்கிற வொருதலைக்காமம் நஸிக்க வேணுமென்கிறாள். (வீவநின்பசுநிரை ஊக்ஷ) உன்பசுநிரைமேய்க்கபபோக்குநிமித்தமாக நான் (வீவன்) முடிவன். அதெனக்கு ஸ்வ-மென்றிராதே உனக்கு ஸ்வயமாய் ஹேதுக்கைக்கிடாய் புகுகிறது. இப்போது முடியும்படி வந்ததேதென்னில் (வெவ்வுயிரிக்ஷ) என்னைப்பார்க்கமாட்டாயோ உன்னுடையபோக்கு நிமித்தமாக நெடுமூச்செறிந்து அதுவே ஹேதுவாக வுலர்ந்தவென்னுடைய ஹ்ருதயமானது விரஹாக்நி கொளிந்தெரியாநின்றது, இதிலே நீரைச்சொரியவில்லையேயென்கிறாள். (யாவருந்துணையில்லை) துணையான நீ

மூ— போவதன்றொருபகலெம்முறிற்பொருகயற்கண்ணிணைநீருநில்லாச் | சாவதிவ்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்தவித்தொழுத்தையோந்தனிமைதானே || ந ||

ஆ— பிரப்பன்னேன் துணையான உனனை வரவுங்காணேன், நீயகன்றால் இப்பகலெங்கும் போவதுஞ் செய்யாது, இக்கண்ணிணைநீரும்நில்லாது, இந்தவொருதலைமாத்திரமான ஸம்ஹமானது சாலப்பொல்லாதாகாதேயென்கிறாள். ந.

இ— [illegible] (இந்தவொருதலையிலே). ஒருதலையான என்றது உனக்கென்பக்கல் ஸம்ஹமன்றிக்கே யெனக்கொருத்திக்குமேயுண்டாயிருக்குறதானவென்றபடி. சாலப்பொல்லாது என்றது மிகவும் பொல்லாது என்றபடி [illegible]மாக்கிவிடுமென்கை. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே உன்னுடைய பசுமேய்க்கப்போக்கில் நான்முடிவனென்று சொன்னவளிப்பாட்டிலே முடியும் ப்ரகாரத்தை விஸ்தரிக்குறாளென்று ஸம்கதி சொல்லிற்றாயிற்று, ந.

இ-ஶ. ஆட்டம்-ஸம்வாரம், [illegible]. உன்னழகிய திருமேனியோடேகூட வென்கண்முன்னேவந்து ஸம்வரிக்கக்காணேனென்றபடி. நீயகன்றால்-நீ விஶ்லேஷித்துப்போனால் ஒருபகல்-ஒரு [illegible]தானும், போவதன்று-போகத்தக்கதன்று, முடிகிறதில்லையென்றபடி. பொருகயல் – பொருகிற கயலைப்போலேயிருக்கிற, போருகை-[illegible]பண்ணுகை, [illegible]போலே [illegible]வங்களானவென்றபடி. கண்ணிணை-[illegible]த்தினுடைய, நீரும்-ஜலமும், நீருமென்கிறவிடத்தில் ஸம்ஹிதாயாம் [illegible]. நில்லா-நில்லாது, என்னாலே நிறுத்தமுடியாதென்றபடி. போகுறவுன்னைத்தகையமாட்டாமானாலும் பெருகிறகண்ணீரைத் தகையமுடிகிறதில்லையென்று கருத்து. இவ்வாய்க்குலத்து-இந்த [illegible]த்தில், ஆச்சியோமாய்-இடைச்சிகளாய், ஆச்சியர்-இடைச்சியர், [illegible]த்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது ஆச்சியோமென்று [illegible]மாயிருக்கும், பிறந்த-ஜநித்தவர்களான, இத்தொழுத்தையோம்-இந்த தொழுத்தைகளானவெங்களுடைய, தொழுத்தை-நிக்ருஷ்டை, [illegible]த்தாலேதங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது தொழுத்தையோமென்று [illegible]மாயிருக்கும் கிங்கரிகளானவிந்தவெங்களுடைய என்றபடி, தனிமைதான் – தனிமையானது, தானென்று [illegible], [illegible]மானதென்றபடி. அதாவது நீ யெங்களையுபேக்ஷித்திருக்கச்செய்தே எங்களுக்கு [illegible]முன்பக்கலுள்ள வொருதலைக்காமமானது என்கை. சாவது – நசித்துப்போமது, மிகவும் பொல்லாதது என்றபடி. ஏதேனுமொன்றைப்புக்கவர்கள் அது பாழ்த்தது என்று சொல்லுமாப்போலே சாவது என்று சொல்லுகிறாள், ந.

ஓ— [illegible] (நீ அகன்றால்) [illegible] (ஒரு பகல் போவது அன்று) [illegible] (பொருகயல்கண் இணை,நீரும் நில்லா) [illegible] (ஆயர்குலத்து ஆச்சியோம் ஆய்பிறந்த இத்தொழுத்தையோம்) [illegible] (தனிமை தானேசாவது) [illegible] || ந.

ப— தானேபோய் அதுகொண்டே தோழிமார்தானேயிலலை குயில்மயில்துடக்கமானவைதான் உள்பகைபாயிற்று (யானிருந்து) நீ போனால் படுவுதைதான் படப்பெற்றேனோ, எல்லாம்பட்டும் நூறேபிராயமாகவிருந்து இன்னமொருக்கால்க் காணலாமென்றும் நசை முடியவொட்டாதிறே. (யானிருந்து)[illegible] நன்பின்பிருந்து எளிவரவுபட்டாப்போலே (உன்னி[illegible]) உனக்கு [illegible]யமையாதொவந்த நீ [illegible]போ லுள்ள (மேனியை) [illegible]. [illegible] உடம்பையாமெப்படுகிறவளிறே. (ஆட்டங்காணேன்) அவ்வடிவோடேயென்முன்னிலே ஸம்வரிக்கக்காணப்பெறுகிலேன். “இதெல்லாமொருபகலைக்கே” என்றான் (போவதன்று) நீ கூடவிருந்தால் இரவு காணவொண்ணாதாப்போலேயாய்ற்று , நீயகன்றால் பகல் போகாதபடி(பொருகயலி[illegible])உன்போக்கைநினைத்துப்பாய்கிற கண்ணிநீர் என்னால் தகயப்போகிறதில்லை. (நீருநில்லா) உன்னைத்தகையிலும் நீரைத்தகையப்போகிறதில்லை பொருகிற கயல்போலேயாய்ற்றுப் பிரிவைநினைத்துத் தடுக்கிறபடி. அதற்குச் செய்யவேண்டுவதென்னென்ன

மூ— தொழுத்தையோந்தனிமையுந் *துணைபிரிந்தார்துயரமுநினைகிலை கோவிந்தாவுன் | தொழுத்தனிற் பசுக்களையேவிரும்பித்துறந்தெம்மை[விட்டிட்ட]யிட்டவைமேய்க்கப்போதி |

ஆ— (தொழுத்தையோம்) அடியோங்கள் தனிமையையும் *உன்னைப்பிரிந்து நாங்கள்படுகிற வ்யஸநத்தையுமொன்றும்பாராதே உன்னுடைய பசுக்களையேயுகந்து எங்களைத்துறந்துபோகட்டு அவைமேய்க்கப்போதினென்ன, 'உனனுடையகடாக்ஷமேயாரக்ஷமாயிருக்கிற நான் உன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதேன்'

நாலாம்பாட்டு.

இ— துணைபிரிந்தார்துயரமுமென்கிறதற்கு தா...ரூர் (உன்னைப்பிரிந்திதர்ஷியால்). யெங்களைத்துறந்திதர்ஷியாலே ஸம்ஶயும் ஸம்விதை. எங்கனேயென்னில் கீழ் ஒருதலைக்காமமென்று தான்சொன்னவர்த்தத்தைப்பாட்டிலேயவன் தங்களையுபெக்ஷிக்கிற வ்யாபாரத்தைச்சொல்லியாவவாஷிக்குறுளென்று

இ-ஶ. தொழுத்தையோம் தனிமையும்-உன்னழகுக்குத்தோத்துனக்கு கிங்கரிகளான வெங்களுடைய விரஹத்தையும், துணைபிரிந்தார்துயரமும்- எங்களுக்குத்துணையானவுன்னைப்பிரிந்துகிடக்கிறவெங்களுடைய துக்கத்தையும், நினைகிலை - நினைக்கிறுயில்லை வராமஶிக்கிறுயில்லை என்றபடி. பிரிகிறவர் நாங்களென்றுமெங்களுக்குவருகிற துக்கம் உன்னைப்பிரிகையால் வருகிறதெனறும வராமஶிக்கிறுயில்லையென்றபடி, அதாவது ஸுகஸம்ஶ்லேஷைகஜீவிதஸ்வாபைகளாகையாலேயுனனைப்பிரிந்தால் நாங்களொருக்ஷணம் ஜீவிக்கவல்லோமோ "த்ருஷ்யமாயதகாலேஸ்ய தாம்"என்னும்படி நீ தேடியாயாதவஸாநயவாருகையால் யுனனைப்பிரிந்தால்வரும் துக்கஸம்ஹபவிஶதயிலுந்தானடங்குமோவென்று கருத்து. கோவிந்தா-கோவிந்த, இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணினது கோ கோவஜாதிகளிரண்டையும் ரக்ஷிக்கைக்காகவன்றோ கோஜாதிரக்ஷணார்த்தத்துக்கோவென்று கருத்து. உன்-உன்னுடைய இதுக்கும் பசுக்களோடேயந்வயம், உனக்கு ரக்ஷ்யங்களானவென்றபடி. இதுவும் ஸாபிப்ராயநிர்தேஶம். உனக்கு ரக்ஷ்யவர்க்கமிரண்டாயிருக்க ஒன்றையேவிரும்புகையுசிதமோவென்றபிப்ராயம். தொழுத்தனில்-தொழு என்று மாட்டுத்தொழுவம் தன் என்றது ஸ்வார்த்திகம். ஒரு பாஹ்யப்ரதேஶத்திலே நீ வளைத்துவைத்த ஜந்துக்களையோ ரக்ஷிக்கலாவது. உன்தோளையே யவலம்பநமாகப்பற்றிவிடாதாரை ரக்ஷிக்கலாகாதோ என்று கருத்து. பசுக்களையே-கோக்களைத்தானே ஸ்வயாரணம் தங்களையவனுதரியாமையைக்காட்டுகைக்காக உன்னைப்பிரிந்தால் வ்யஸநப்படவறியாதவற்றையேயோ நீ ஆதரிப்பது, பிரிந்தால்வ்யஸநப்படுவாரை யாதரிக்கலாகாதோவென்று, விரும்பி-ஆதரித்து, யெங்களையணைத்துக்கொண்டுகிடக்கச்செய்தேயும் நெஞ்சு பசுக்களின்மேலேயாய்த்திருப்பது. இங்குள்ளது ஶிஷ்யாவஸிரம்ஹணமேயென்று

ஓ— (தொழுத்தையோம் தனிமையும்) தாஸீநாம்ஸ்மாகம் ஏகாகிதயாவஸ்தாநம்ச (துணைபிரிந்தார்துயரமும்) விரஹிஜநவ்யஸநம்ச (நினைகிலை) நவிஜ்ஞாயஸி (கோவிந்தா) ஹேகோவிந்த (தொழுத்தனில் பசுக்களையேவிரும்பி) ஸ்வீயகோஷ்டகதா மாஶ்வ ஆத்ருத்ய (எம்மை துறந்து இட்டு) ஸ்மாந்விஹாய (அவை மேய்க்கபோதி) தாஸாம் சாரணாய ப்ரஸஸி ※ ※ ※ ※

ப— (சாவத்ரா) நீபிறந்தவிவ்விடைக்குலத்திலே இடைச்சிகளாய்ப்பிறந்து (இத்தொழுத்துயோந்தனிமைதானே) அண்ணியோமானவெங்களுடையவித்தனியிருப்புததான (சாவது) நஶிப்பது 'இவனுக்குநான் நூருபிள்ளை பெறவேணு'மென்ன ஸாவித்ரியைப்போலே சொல்லுகிறுள். ௩.

நாலாம்பாட்டிலிவன்போக்கை நினைத்து இவளிப்படி நோவுபடப்புக்கவாறே உன்னைப் பிரிகைக்கு ஸம்ஹாவனையுண்டோவென்றிப்புடைகளிலே ஸவிநயமாகச் சிலவார்த்தைசொல்லயிவையிறேயென்னையழிக்கிறதென்கிறுள். (தொழுத்தையோமித்யாதி) ஸம்ஶ்லேஷம் குடியில் பெண்களும்கூடிதனிமையிறே. உனக்கு ரக்ஷ்யமாய் யடிமைப்பட்டவெங்களுடைய தனிமையையும தொழுத்தையோமென்று தாங்கள் தோத்தமிதார்வி தோததச்சொல்லுகிறுள். துணையானவுன்னைப்பிரிந்தவர்களாற்றுமையும் நினைகிலை பிரிகிறேன்னங்களென்றும் பிரியிகிறது உனனையென்றும் பார்கிறிலை நினைக்கிறிலை (கோவிந்தா) பசுக்களையுமிடையரையும் ரக்ஷிக்கைக்கன்றோ கோவிந்தாபிஷேகம்பண்ணித்து. "பிறவிப்பாடும் பின்துடருமிறே" அதாவது தன்ஸ்வரூபத்யாயிருந்தாலும பசுக்களைவிரும்பி யவைத்துக்கு புல்லும்நீருமுள்ளவிடந்தேடுமித்தனையிறே. ஸதத்ரக்ஷம் (கோவிந்தஸ்வாமி). (இன்னித்யாதி) உன்னஹிதாநத்தையோரிடத்தைவைத்து *

மூ— †பழுத்தநல்லமுதினின்சாற்றுவெள்ளம் பாவியேன் மனமகந்தோறுமுள்புக் | கழுத்தநின்செங்கனி வாயின் கள்வப்பணிமொழி‡நினைதோறுமாவிவேமால் || ௪ ||

ஆ— எனறுப்போலே †ஸாநுராகமாய் ப்ரேமஸஹமாய் மதுரதரமாயிருப்பன சில பணிமொழிகளையருளிச்செய்தருள ‡இவையிறே நினைக்கநினைக்கவென்னை மாய்க்கிறனவென்கிறாள். ௪.

இ— ஸுவிதமாகிறது. அவனுடைய ஸௌந்தர்யலாவண்யாதிகளநேகங்களிருக்கப்பணிமொழியை விசேஷித்துச்சொல்லுகிறது எதென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (உன்னுடைய கடாக்ஷமேயித்யாதியால்). ஸாநுராகமாய் ப்ரேமஸஹமாய் மதுரதரமாயென்கிறவித்தாலே த்ருதியபாதத்தாத்பர்யம் ஸங்க்ரஹீதமாய்த்து. நினைதோறுமித்யாதிக்கு தா…றார் (இவையிறேயித்யாதியால்). ௪.

இ-ஶ. கருத்து. எம்மை-எங்களை, துறந்து-பரித்யஜித்து, அவைத்தின்பக்கலாஸக்தியாலே யெங்கள்பக்கல் ஸம்பந்தத்தைவிட்டு என்று பாதாந்வயம். இட்டு-எறிந்துவிட்டு, குணங்களைப்பொகட்டுமாப்போலே யெங்களைப்பொகட்டுவிட்டு என்றபடி. அவை-அந்தப்பசுக்களை, மேய்க்கப்போதி-மேய்க்கைக்காகப்போகாநிற்புதி. ஆதலால் நாங்கள் ஒருதலைக்காமத்தால் பரிதவியாநின்றோமென்றுகருத்து. உங்களைமொழியவெனக்கு ஆதாரமுண்டோவென்றாப்போலே காலவிளம்பயோக்திகளையவனருளிச்செய்ய அதைக்கேட்டுச்சொல்லுகிறாள் மேல். பழுத்த-பரிபக்வமான பரிபூர்ணமானவென்றபடி. நல்-நல்லதான நிர்தோஷமானவென்றபடி. அமுதின்-அம்ருதத்தினுடைய, இன்சாற்றுவெள்ளம் - இனியசாற்றுவெள்ளம் போலேயிருக்கிற, இனியது - போக்யமானது போக்யதமஸாரப்ரவாஹம்போலேயிருக்கிறவென்றபடி. இது பணிமொழிக்கு விசேஷணம். நின்-உன்னுடைய, செங்கனிவாயின்-சிவந்த பிம்பபலம்போலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தினுடைய, இதுக்குப்பணிமொழியோடேயந்வயம். கள்வ-க்ருத்ரிமங்களான எங்களுடைய ஸர்வஸ்வாபஹாரகங்களானவென்றபடி. பணிமொழி - தாழ்வையுடைத்தான சொற்களை, பணி-தாழ்வு, மொழி-உக்தி, ஸவிநயோக்திகளையென்றபடி. பாவியேன்-அம்ருதமும் விஷமாம்படியான பாபத்தையுடையேனுடைய வென்னுடைய, மனமகந்தோறும் - ஹ்ருதயாந்தரப்ரதேசங்கள்தோறும், உள்புக்கழுத்த - உள்ளேபுக்கழுந்தும்படிபண்ண, யெனக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி யென்னெஞ்சிலே வைத்து ஸ்வீகரிக்கையாலே என்றபடி. நினைதோறும்-நினைக்கும் க்ஷணங்களிலெல்லாத்திலும், ஆவி - யென்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்-வேவாநின்றது, உஷ்ணமாகாநின்றதென்றபடி. ஆல்-ஹா. ௪.

ஓ— (பழுத்த நல்ல அமுதின் சாத்தின்வெள்ளம்) பரிபக்வஸுசீதாம்ருதபோக்யரஸப்ரவாஹ (பாவியேன்மனம் அகந்தோறும் உள்புக்கு) பாபிஷ்டாயா மே ஹ்ருதயாவகாசேஷு ப்ரவிஶ்ய (அழுத்த) தேநாத்மநா ஸம்…ப்ரதிபஸதி (நின் செங்கனிவாயின்) த்வதீயாதரஸம்ப்ருக்தநிமக்ந (கள்வபணி மொழி நினைதோறும்) கபடவிநயோக்திஸ்மரணேஷு ஸர்வேஷு (ஆவி வேம்) ஆத்மா உஷ்ணத்ருதோ பவதி|| ௪.

ப— உபவரிக்கப்பட்டப்பசுக்களையேயோ ரக்ஷிக்கலாவது. (பசுக்களையே) நீ போனால் பிரிவுக்காற்றாமைப்படவறியாதாரையேயோ நீபாலிப்பது. (விரும்பித்துறந்தெம்மை) அவைத்தைவிரும்பித்தங்களை ஸந்த்யஜித்ததென்றிருக்கிறாள். (எம்மையிட்டு) சுவேதநவஸ்துக்களைப்பொகட்டுமாப்போலே எங்களைப்பொகட்டு, இத்தால் இவர்களுடனேநிற்கும்போது பசுவைத்தைஸ்வீகரிக்குமிவர்களையணைக்கும்போதுள்ளதுமவளுக்கு பிரியாபரிக்ரஹணமே என்னதாய்த்து. (அவைமேய்க்கப்போதி) அவைத்தை ரக்ஷிக்கைக்காகப்போகாநிற்புதி, அவைத்தினுடைய ரக்ஷணத்திலாயாஸமுண்டு எங்களுடைய ரக்ஷணத்திலாயாஸம் வேண்டா கூடவிருக்கவமையும் உன்னுடைய கடாக்ஷமே தாரகமாயிருக்கிற நானுன்னைப்பிரிந்துபோகையாவதேதன் என்றாப்போலே ப்ரேமஸஹமாதுர்யரஸாம்ருதவப்பணிமொழிகளை அருளிச்செய்தருளயிவையிறே யென்னைமாய்க்கிறனவென்கிறாள். (பழுத்தவித்யாதி) பரிபக்வமான நல்லவம்ருதத்தினுடையவினியசாற்றினுடைய வெள்ளம்போலேபோக்யமான (நின்செங்கனிவாயின கள்வபணிமொழி) உன்னுடைய சிவந்த கனிபோலேயிருக்கிற திருப்பவளத்தில் பிறப்படுமதான வாய்ப்பிரிவைநினைத்துச் சொல்லுகிறவார்த்தையாகையாலே நெஞ்சையழிக்கக்கடவனவாய் நினைவொன்னும் சொலவொன்னுமாயிருந்த மொழிகளான (பாவியேன மனமகந்தோறுமுள்புக்கழுத்த) அம்ருதமே விஷமாம்படியான பாபத்தைப்பண்ணின

மூ— பணிமொழிநினைதோறுமாவிவேமாற் *பகனிரைமேய்க்கியபோயகண்ணா ! §பிணி[மது]யவிழ் மல்லிகைவாடைதூவப்பெருமதமாலையும்வந்தினறாலோ !

ஆ— (பணிமொழி) "பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கச்செய்தே இப்படிபடுகிறதேன" என்ன, *பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ, பசுமேய்க்கப்போய் பகலுமெல்லாம்முடிந்து பிணியவிழ்மல்லிகைவாடைதூவப்

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— பசுக்களையேவிரும்பி யெங்களைவிட்டு அவைத்தைமேய்க்கப்போகாநின்றாயென்று கீழ்ப்பாட்டில்சொன்னவர்த்தத்தை பகல்நிரையித்யாதியாலே யிப்பாட்டிலும் சொல்லுவானே யென்னவதரிப்பிக்கிறார் (பசுமேய்க்கவித்யாதியால்). பகல்நிரையித்யாதிக்கு தா...றார் (பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ) வென்று. விதியவாக்யத்திலர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (பசுமேய்க்கப்போய்ப்பகலுமெல்லாம்முடிந்து)

இ-ஶ. பகல்-திவாவெல்லாம், நிரை-கோவர்க்கத்தை, நிரை என்று பங்க்தி யிங்கே கோஸமூஹம் விவக்ஷிதம், மேய்க்கிய-மேய்க்கைக்காக, போய்-போய்விட்டவனுன, கண்ணா-க்ருஷ்ண, பணிமொழி-உன்னுடைய ஸவிநயோக்திகளை, நினைதோறும்-நினைக்கிற க்ஷணந்தோறும், ஆவி-என்னுடைய ப்ராணனானது, வேம்-வேகாநின்றது தஹ்யமானமாகாநின்றதென்றபடி, ஆல்-ஹா, பிணியவிழ்-கட்டவிழ்கிற, பிணி-கட்டு ஸம்பந்தஜாதமான ஸங்கோசமொழிந்துபோய் விகஸியாநிற்கிறவென்றபடி, மல்லிகை-மல்லிகையை ஸம்பந்தித்த வாஸனைத்தையென்றபடி, வாடை-உதீசீந மாருதமானது, தூவ-தூவாநிற்க, வீசாநிற்கவென்றபடி, இதுக்கு வந்தின்றாலோவென்கிறத்தோடேயந்வயம், பெருமதம்-மஹாமதயுக்தமான மத்தகஜம்போலே உதக்ரமாயானவென்றபடி, தனக்கு பாதகமாயிருக்கையாலே யிப்படி சொல்லுகிறாள். மாலையும்-ஸாயம் ஸந்த்யையும், வந்தின்று-வந்துவிட்டது, ஆலோ-ஹா கஷ்டம், ※ ※ ※

ஓ— (பணிமொழி நினைதோறும் ஆவி வேமால்) ஸவிநயவசநாநி (பகல் நிரை மேய்க்கிய போய கண்ணா) கோஹிதாய ப்ராணாயமஹ்னை க்ருஷ்ண (பிணி மது மல்லிகை வாடை தூவ) ஸஞ்சாரிவிகஸிதமல்லிகாவாஸனாவாஸிதஸமீரணா (பெருமத) மஹாமதகஜஸத்ருஶீ (மாலையும வந்து இன்று ஆலோ) ராத்ரிரவாதரா, ※

ப— வென்னுடைய ஸ்ருத்யாவகாஸந்தோறும் ஸ்மரணமாத்ரத்தே மறக்கவொண்ணாதபடியமுந்தபண்ணி அவைத்தை (நினைதோறும்யாத்) நினைக்கநினைக்கவெனக்காஶ்ரயமான ப்ராணனானது வேவாநின்றது. ச.

அஞ்சாம்பாட்டில் நான் ஸந்நிதானுயிருக்க நீ யிப்படிப்படுகிறதேனென்ன நீ பசுமேய்க்கப்போகக்கடவையானபின்பு நீ போனாயே அன்றோ நீ போனால் நலியக்கடவ ஸம்ப்ராதிபதாயங்களாலே நலியப்படுகிறவென்னைபாஸ்வஸிப்பித்தருளவேணுமெனகிறாள். (பணிமொழியித்யாதி) பிரிவைநினைத்து பிரியேனென்னுமபடியாக ஸாஸ்வாஸகரமாகச்சொல்லுகிறவார்த்தைதானே பிரிவுக்குறுப்பாகையாலே (நினைதோறுமாவிவேமால்) இவை யாரகமரமோவென்னும நினைவாலே நினைக்கவது பாதகமாகப்பின்னையும் விடமாட்டாதே நினைத்தாலாஶ்ரயமான ப்ராணனும வேவாநின்றது. நான் போனேனோ வென்ன (பகல்நிரைமேய்க்கியப்போய கண்ணா) பகலெல்லாம பசுநிரைமேய்க்கைக்காகப் போனாய் கண்ணா வென்று ஸம்போதித்து அவன்றனக்கு 'நீபோனாய்' என்கிறாளிறே. (பிணியித்யாதி) கட்டவிழ்கிற ஸ்வ வையுடைத்தான மல்லிகையினுடைய மணத்தை வாடையானது தூவாநின்றது. ராவணன் ஸந்யாஸிவேஷத்தைக்கொண்டு வந்துதோற்றினாப்போலே வாடையானது குளிர்காத்தாய்வந்து நலியாநின்றது. நீ போனால் பாதகமாகக்கடவ மல்லிகைகமிழ் தென்னல்துடக்கமானவை மறுவலிடுகையாலே நீ போனமை நிஶ்சிதமென்கிறாள். (தூவ) என்வேக்காயந்[ஔஷ்ண்யம்]தனக்குத்தட்டாமே கடக்கநின்று வீசாநின்றது. "வஸ்ரகேஸரஸம்ஸ்ருஷ்டஃ" மத்தகஜமானது முனனே தலைப்பறைகொட்டவருமாப்போலே வாடையை முன்னடக்கவிட்டுக்கொண்டதாய்த்து மாலைவருகிறது. இவளை மதித்தபடியாலே கூட்டுப்படையாய் வாராநின்றதாய்த்து. (வந்தின்றாலோ) வந்ததுகிடாய்-உடம்பிலேபட்டொழிந்ததுகிடாய், ஹமத்தன்விட்ட ஸஸ்த்துக்கு கஜேந்த்ரனை பின்னையிட்டு உன்மார்பையேற்றாப்போலே நடுவேபுகுந்து கட்டிக்கொள்கிடாய். பெரிய கீர்த்தியையுடைய மாலையானது வரும் என்றஞ்சுகிறதல்ல வந்தது, ஆனால் செய்யவடுப்பதென்னென்ன. (மணியித்யாதி) ஸ்ரீகௌஸ்துபமணிப் பெறும்படியான மார்பினில் யதா கௌஸ்துபஹஸ்தே ※

மூ— ‡மணிமிகுமார்பினின்முல்லைப்போதென்வனமுலைக்கமழ்வித்துன் வாயமுதந்தந் | ¶தணிமிகுதாமரைக்கையையந்தோவடிச்சியோந்தலைமிசை நீயணியாய் ‖ ரு ‖

ஆ— பெருமதமாலையும வந்ததுகிடாய் ‡ ஈண்டபகலெல்லாமுன்னைப்பிரிந்தாலுள்ள வ்யஸநமெல்லாம் தீரும்படியென்னையொருக்கால் புல்கி ம்ருதஸஞ்ஜீவநமாய் ஸுரஸமான திருவாயதரங்களாலேயென்னையுஜ்ஜீவிப்பித்து ¶என்னுடைய வார்த்தையெல்லாமபேக்ஷமபடி யுன்னுடையவழகியதிருக்கைகளை யென்றலையிலே யொருக்கால் வைத்தருளாயென்கிறாள். ரு.

இ— என்று. மணிமிகுவித்யாதிக்கு தா...ளூர் (ஈண்டபகலெல்லாமித்யாதியால்). உன்வாயமுதந்தந்து என்கிறதற்கு தா...ளூர் (ம்ருதஸஞ்ஜீவநமித்யாதியால்). தாமரீயவாக்யத்துக்கு தா...ளூர் (என்னுடையவித்யாதியால். ரு.

இ-ஶ. மணிமிகு-மணியானது மிகுந்திருக்கிற ஸ்ரீகௌஸ்துபஸாந்நித்யமெங்கும் பரம்பியிருக்கிறவென்றபடி. மார்பினில்-உன்னுடைய வக்ஷஸ்ஸ்தலத்தில், முல்லைப்போது-முல்லைப்புஷ்பங்களாலே, என்வனமுலை-என்னுடையவழகிய ஸ்தநங்களை, வனமென்று-அழகியது, கமழ்வித்து-வாஸிதமாக்குவித்து, கமழ்விக்கை - வாஸிதமாக்குவிக்கை, உன்திருமார்பின்முல்லைப்பூவாலே என்முலைகளைவாஸிதமாக்குவிக்கவேணுமென்கையாலே ஸுரதஸ்ம்ருதியன்றியே ஸம்ஶ்லேஷத்திற்கு மாஸஸம்ஶ்லேஷத்தையபேக்ஷித்தபடி. உன்வாயமுதம்-உன்னுடைய வாமம்ருதத்தை, உன்னுடைய ஸூக்திகளையென்றபடி. தந்து-எனக்குத்தந்தருளி, ஸுதாம்ருதங்களானவுன்னுடைய உக்திகளாலே என்னையாஶ்வஸிப்பித்தென்றபடி. அணிமிகு-அணிகள் மிகுத்திருந்துள்ள, அணி-அலங்காரம், ரத்நாங்குலீயகாதி திவ்யாபரணஶோபிதமானவென்றபடி. தாமரைக்கையை- தாமரைப்புஷ்பம்போலேயிருக்கிற வுன்னுடைய திருக்கையை, இதுக்கு அணியாயென்கிறத்தோடேயந்வயம். அடிச்சியோம்-உனக்கு கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, அடியான்-கிங்கரன், ஸ்த்ரீத்வாதிக்யேவ இடைச்சி என்றுமாப்போலே அடிச்சி என்று ரூபமாயிருக்கும் இஸ்த்ரீத்வத்தாலே தங்களைச்சொல்லிக்கொள்ளும்போது அடிச்சியோமென்று ரூபமாம். தலைமிசை-தலைமேலே, நீ-எங்களுக்கு ம்ருதஸஞ்ஜீவிநியான நீ, அணியாய்-அலங்காரம்போலே வைத்தருளவேண்டும். அந்தோ-அய்யோ, இது க்லேஶாதிஶயஸூசகமான க்லேஶோக்தி. ரு.

ஒ— (மணிமிகுமார்பினில்) கௌஸ்துபவ்யாப்தவக்ஷஸ்ஸ்தலே (முல்லை போது) மல்லிகாபுஷ்பேண (என்வனமுலை கமழ்வித்து) மதீயஸுந்தரகுசௌ ஸுரபீகுர்வந்ந (உன் வாய் அமுதம்தந்து) ஸ்வீயாதராம்ருதந்தத்வா (அணிமிகுதாமரை கையை, ஆபரணவ்யாப்தம் ஹஸ்தாம்புஜம் (அடிச்சியோம்தலைமிசை நீ அணியாய்) தாஸீநாமஸ்மாகம்ஶிரஸி த்வம் நிவேஶயத்ய (அந்தோ) அஹோ ‖ ரு.

ப— விஞ்சியிருக்கிற மார்பினில் கலவியிலும் கழற்றவேண்டாதபடியிறே நிரதிஶயஸௌந்தர்யமாய் ஸ்ரீகௌஸ்துபமிருப்பது. இவளுடைய ஸ்தநத்துக்கு ஸ்தாநம்போலேயாய்த்து அவனுடைய வக்ஷஸ்தலத்துக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம். அம்மார்பின் முல்லைமாலையாலே யென்னுடையவழகியமுலையைப்பரிமளமாக்கி ஸ்ரீகௌஸ்துபத்தோடு மாலையோடு வாசியின்றிக்கே ஸம்ஶ்லேஷகாரணமாயிருக்கிறதாய்த்து. இத்தால் ஸுரதஸ்ம்ருதிமாகக்கலவியைச்சொன்னபடி. குளித்துப்பூச்சூடியிருப்பாரைப்போலாய்த்திம்முலைகள். இவை ஸ்வாபாவிகமுலையாகாமே இம்மாலையின் வாஸனையாலே இவைதம்மை வாஸிதமாக்காய் அம்மாலையின் வாஸனைமிக்குதோங்கும்படியாகப்பண்ணவேணும். (உன்வாயமுதந்தந்து) உன்வாமம்ருதத்தைத்தந்து ஸம்ஶ்லேஷரஸாநுபவஸூசகமாகச்சில பேச்சுண்டிறே. பேசுவது அதனைச்சொல்லுதல் (அணியித்யாதி) உன்போக்கைநினைத்து நானீர் வருகிறதில்லை. அதுக்குப் பரிஹாரமாக உன்கைய்யை யென்தலைமேலேவைக்கவேணும். ஆபரணப்ரசுரமானதுதான் மிகையாம்படி ஸர்வாபரணபூஷணமாய் ஸர்வஸ்ரீதரஸௌகுமார்யஸௌந்தர்யாதிகளுள்ள திருக்கைய்யை (அந்தோ) சேர்ந்து குளிர்ந்த தண்ணீரை விடாயர்க்கு வாராயென்று சொல்லவேண்டுவதேயுனக்கு ! (அடிச்சியோம்) உன்திருவடிகளுக்கு தாஸியானவென்தலைமேலே நீயேவைய்யாய் நாங்களெடுத்துவைத்துக்கொள்ளும் தஶை விஞ்சினதுக்காண், ஆர்த்தி மைமிக்குதென்ன, அல்வழக்கும் செய்யோங்காண், நீசெய்ததை நாங்கள் செய்யவோ. பணிமொழியித்யாதிஸூக்தி ஸ்த்ரீயோக்த்யநுபவபரமதயேத்யாக்தம் தொகொடீண்வபாவநோக்திபரதயேத்யர்த்தம், ரு.

மூ— *அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாய்ஆழியங்கண்ணாவுன்கோலப்பாதம் | பிடித்த‡துநடுவுனக்கரி[ரு] வையரும்பலர்அதுநிற்கவெம்பெண்மையாற்றோம் |

ஆ— (அடிச்சியோம்) *உன்னுடையவழகிய திருக்கைகளை அடியோங்களுடைய தலையிலேவைத்த ருளித்§திருக்கண்களாலே குளிரப்பார்த்தருளாயென்று பின்னையுமிங்கனே சொல்லுமளவில்; "ஒருபகல் மாத்திரமேயன்றோ, பசுமேய்க்கப்போய் நான் பிரிந்திருப்பது இதுக்கிங்கனே படவேணுமோ" என்று அவன் சொல்ல, ‡பசுமேய்க்கப்போகையாவது உனக்கபிமதைகளாயிருப்பாரோடே நீ கலந்து ※ ※

ஆறும்பாட்டு.

இ— அடிச்சியோமித்யாதிக்கு தா…ரர் (உன்னுடையவித்யாதியால்). ஆழியங்கண்ணா என்கிறதற்கு தா…ரர் (திருக்கண்களாலேயித்யாதியால்). அவனுடைய பசுமேய்க்கப்போக்கு நிமித்தமாக வ்யஸந ப்படுகிறவளிப்பாட்டிலே உனக்கருவையரும பலரித்யாதியாலே நாயிகாஜநஸம்ஶ்லேஷநிமித்தமாக வ்யஸந ப்படுகையஸம்மதமன்றோவென்றவிதுக்கு தாத்பர்யம்சொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்கிறார் (பின்னையுமிங் கனேயித்யாதியால்). சொல்லுமளவிலென்கிறதற்கு அவன்சொல்ல என்கிறத்தோடே அந்வயம். அது நடு வுனக்கரிவையருமபலர் என்கிறதற்கு தா…ரர் (பசுமேய்க்கப்போகையாவதித்யாதியால்). ※ ※

இ-ஶ. அடிச்சியோம்-கிங்கரிகளானவெங்களுடைய, தலைமிசை-தலைமேலே, நீ-பரமஶேஷியானநீ, அணியாய்-அலங்காரமாக வைத்தருளவேணும, உன்தாமரைக்கையை இதி ஶேஷ꞉. ஆழியங்கண்ணா-ஸமுத்ரம்போலே அழகிய கண்களையுடையவனே, ஆழி-ஸமுத்ரம், அம்-அழகியது, அம்ருதஸமுத்ரம்போ லே அதிஶீதலவிஶாலஶோபனமனோஹரதர்ஶநீயகாந்திகலிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனே வென்றபடி. இது ஸாபிப்ராயஸம்போதநம், உன் திருக்கண்களாலே யென்னைக்குளிர கடாக்ஷித்தரு ளவேணுமென்றபிப்ராயம். அதுநடுவு-அந்தப் பசுமேய்க்கப்போகிற வ்யாபாரத்தினடுவே, உன்கோ லப்பாதம-உன்னுடைய அலங்காரஶாலியான திருவடியை, பிடித்து-அவலம்பித்து, தங்களுக்கு ஶரண்ய மாகப்பற்றி என்றபடி; உனக்கு நிரதிஶயஸாந்த்ரனானவுனக்கு, அருவையரும்-அபிமதைகளாயிருப்பா ர்களும், அருவயர்-அபிமதைகள், பலர்-அநேகருளர், யத்வா அருவயர்-அருமையான வயஸ்ஸையுடைய வர்கள் துர்லபமென்னலாம்படி ஶ்லாக்யமான யௌவநத்தையுடையவர்களென்றபடி. உனக்குப்பலர்-உ னக்கனேகர்களுண்டென்றபடி. அதுநிற்க-அதுகிடக்கிடு, நீ மற்றும்சிலஸ்த்ரீமாரை விரும்புகிறாயென் று அதுக்கு ஶங்கிக்கப்படுகிறோமல்லோமென்றபடி. எம்பெண்மை-எங்களுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தாலே, த்ரு தீயார்த்தேஷஷ்டீ, நாங்கள பெண்பிறவியில்ப்பிறக்கையாலே என்றபடி. ஆற்றோம்-பொறுக்கமாட்டோம்,

ஒ— (அடிசசியோம் தலைமிசை நீ அணியாய்) ஶிரஸ்யலங்குரு, (ஆழி அம கண்ணா) ஸமுத்ரவத்ஸாந்த்ர விஶாலநயந, (அதுநடுவே) தத்ஶ்யாவாரணமத்யே (உன் கோல பாதம் பிடித்து) த்வதீயஸாந்த்ரவாரண மவலம்ப்ய (உனக்கு அருவையரும் பலர்) த்வதநுராகவத்யஸ்ஸ்த்ரியோ பஹ்வ்யஸ்ஸந்தி, (அதுநிற்க) த்வாம்விநா ஶ்ரீ காந்தாஸ்ஸூசி ஶங்க்யாஶங்காவகாஶம்தீஷ்டா꞉, (எம பெண்மை ஆற்றோம்) அஸ்மதீயஸ்த்ரீத்வம்நஸஹாமஹே, த்வத்விரஹே அஸ்மதீயம் ஸ்த்ரீத்வம் ஸோடுமஶக்யமிதி பாவ꞉, ※ ※ ※ ※

ப— ஆறும்பாட்டிலுனக்குப்போனவிடமெங்குமபிமதைகள் பலருளர் உனக்கொருகுறையில்லை, நாங்களு ன்னைப்பிரிந்து தரிக்கமாட்டுகிறிலோம், உன்போக்கானதெங்களுக்கு அஸஹ்யமென்கிறாள். அடிச்சியோ மித்யாதி) அடிச்சியோமென்றும் தொழுத்தயோமென்றும நாயகன்செயலுக்குததோத்த பெண்கள்சொல் லும் ஸம்ஜ்ஞை தோத்தாரை ஈரக்கையாலேதடவவேண்டாவோ. (ஆழியங்கண்ணா) கடல்போலேஶ்ராவிஹ ரமாய் உபஸ்த்யமான, கண்ண - அழகிய திருவாழியையுடைய கண்ணனே, " உன் திருவாழியும் " " அருளார் திருச்சக்கரமும். " நீயும கூரவாளாகையாலே கண்ண இப்படிக்கொத்த நீ அணியாய், யத்வா (நீயணியாய்) என்கிறவதினருகே (ஆழியங்கண்ணா) என்கையாலே திருக்கண்களாலே குளிரநோ க்கவேணும், திருக்கையை யெநதலையிலே வைத்தருளவேணுமெனனுமவெக்ஷை தோத்துகிறது. இது தான் என்வார்த்தையன்றோ, யெனக்குப்போக்குத்தான புரம்புவிஷயந்தானுண்டோவென்ன, (உன்கோல வித்யாதி) நடுவுனக்குன்கோலப்பாதமபிடிததரிவயரும பலர்போருகிற காயமொழிய நடுவே அரிவயர்ச ங்கள் பருவத்தாலே துவக்கவல்லவராயுந் திருவடிகளைப்பற்றியிருப்பார்களுனக்கு பலர்-ஒருவரிருவரோ

மூ— வடித்தடங்கண்ணிணைநீருநில்லா மனமுநில்லாவெமக்கது தன்னாலே | †வெடிப்புநின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு ¶வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்கே || ௬ ||

ஆ— பரிமாறுகையிறே, ஆனபின்பு இங்ஙனே படவேணுமோவென்று சொல்லலாமிறேயுனக்கு அதுநிற்க நாங்களுன்னைப்பற்றியல்லது தரிக்கமாட்டாத பிறவிபிறக்கையாலே உன்னைப்பிரியில் நாங்கள் தரிக்கமாட்டோம், இக்கண்ணுநீரும் நில்லாது நெஞ்சு தளராநின்றது. ஆதலால் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகுற†தெங்களுக்கொன்றும் பொறுக்கவொண்ணாது ¶எங்களுயிரானது விரஹாக்நியாலே வேவக்கிடாய்ப்புகுகிறதென்கிறாள். ௬.

இ— அதுநிற்க வெமபெண்மையாற்றோமென்கிறதற்கு தா...ரூர் (அதுநிற்கவித்யாதியால்). வெடிப்பு என்கிறதற்கு தா...ரூர் (எங்களுக்கொன்றுமித்யாதியால்). வேமெமதித்யாதிக்கு தா...ரூர் (எங்களுயிரானதித்யாதியால்). ௬.

இ-ஶ. உன்னைப்பிரியில் தரிக்கமாட்டோமென்றபடி. உங்களுக்கு ஸ்ரீஶ்வ ஸ்வாபாவமாஹல் வாஷ்ன் வருமளவும் வருந்தியாகிலும் தரிக்கவேண்டாவோவென்ன வெங்கள் நிலையைப்பார்க்கமாட்டாயோவென்கிறாள் மேல். வடி-கூரியதுகளான, வடியென்று கூரியது. சூகண-ப்ரணம் தீவ-ப்ரஹாதக்ககளானவென்றபடி, யதா நாயகஹ்ருதயவிதாரகமாம்படியதிதீக்ஷ்ணகடாக்ஷவீக்ஷணஶாலிகளானவென்றபடி. தடம்-விஶாலங்களான, ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே யுன்னாலிப்படி கொண்டாடுமவையான வென்றபடி. கண்ணிணை-நேத்ரங்களுடைய யுகளத்தில், நீரும்-பாஷ்பஜலமும், ஶப்தஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் லோபஃ. நில்லா-நில்லாது, மனமும்-எங்களுடைய மநஸ்ஸும், சுந்தாவி ஶப்தஸ்ய லோபஃ. நில்லாது-ஸ்திரமாயிராது, தரித்திருக்கமாட்டுகிறதில்லையென்றபடி. அது தன்னாலே-இப்படி மநஸ்ஸுஶிதிலமாகையாலே, நின்பசுநிரைமேய்க்கப்போக்கு-உன்னுடைய கோவத்ஸசாரணாயகமநமானது, எமக்கு-யெங்களுக்கு, வெடிப்பு-உபமகாரம் துஸ்ஸஹமென்றபடி; வெடிப்பு என்று உபமகாரமானதுக்குப்பேர். எமதுயிர்-அஸ்மதீயமானவாத்மாவானது, அழல்மெழுகில்-அக்நிமதமான மெழுகில் காட்டில், அழல்-அக்நி, உக்கு-உருகி, வேம்-விரஹாக்நியாலே தக்தமாய்விடும். ௬.

ஒ— (வடிதடம்கண் இணை நீரும் நில்லா) தீக்ஷ்ணவிஶால நயநயுகளஜலமபி நதிஷ்டதி, (மனமும் நில்லா) மநஸ்ச நதிஷ்டதி, (அது தன்னாலே) அஸ்மாதேவ ஹேதோஃ, (எமக்கு) அஸ்மாகம், (நின் பசு நிறை மேய்க்க போக்கு) த்வதீயகோகணசாரணாயகமநம் (வெடிப்பு) விநாஶஹேதுஃ, (எமது உயிர்) மமாத்மா, (அழல் மெழுகில்) அக்நிஸந்நிகர்ஷஸ்த்திதமதூச்சிஷ்டாபேக்ஷயா, (உக்கு வேம்) த்ருதம் ஸந்தப்தம் பவதி. ௬.

ப— "ஷோடஶஸ்த்ரீஸஹஸ்ராணி" "பதினாறுமாயிரவர் தேவிமார்" (அதுநிற்க) அதுகிடக்க, ஆனைக்கூட்டத்துக்குக் கதவிடப்போகிறோமோ. (என்பெண்மையாற்றோம்) எங்கள் ஸ்த்ரீத்வங்கொண்டாத்தமாட்டுகிறிலோம், நீ போனால் நாங்கள் ஜீவிக்கமாட்டோம். ஆகிலும் வருமளவும் வருந்தி தரிக்கவேண்டாவோவென்ன. (வடித்தடமித்யாதி) கூர்த்துப்பெருத்திருந்துள்ள கண்கள்நீர் மாறுகிறதில்லை. இதோ கூர்மையை இதென்ன ஹோமத்தையில் பறப்பு என்று நீவாய்வெருவுங்கண்கள் படுகிறபாடுபாராய்-நீநிற்கிலும் நீர் நிற்கிறதில்லை உன்னைத்தகையிலும் நீரைத்தகையப் போகிறதில்லை நில்லாவாவதென் அதற்கு மூற்றானநெஞ்சைத் தகையுமித்தனையன்றோ (மனமும்நில்லா) வையக்ரமாபிரந்து நாங்கள்படுகிற பாடு பாராயோ ஒருநிலையில் நிற்கிறதில்லை. மநஸ்ஸானதும் வருந்தி நெஞ்சைப்பிடித்து தரிக்கவேணுமேயதுக்கு பிரிகைக்கும் பிரிவில் நெஞ்சிளையாமைக்கும் யாமுடையாயன்றன் மனம் கல்லிறே. (அது தன்னாலே) இப்படி மநஸ்ஸு ஶிதிலமாகையாலே நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகையாகிறவிது (எமக்கு வெடிப்பு) எங்களுக்கு விநாஶம் அத்தனைக்கிவந்ததேதென்ன (வேமித்யாதி) எங்களுடையவாத்மாவானது அக்நிஸகாஶத்தில் மெழுகிலும்காட்டிலுமுருகி வெந்துபோகாநின்றது. ஆழியங்கண்ணாநீதேத்ரஸ்ய ப்ராணாக்ஷயமபி வித்ருத்ய வசுராராஜாயாஸ்ய ப்ராஜ்திதாக்ஷம். ௬.

ஏழாம்பாட்டில் நாங்கள்நோவுபட உன் ஸுகுமாரமான திருவடிகள்நோவ பசுமேய்க்கப்போனாலங்கே அஸுரர்கள் கிட்டினாலென்னாய்விளையுமென்கிறாள். ※ ※ ※ ※

மூ— *வேமெமதுயிரழன்மெழுகிலுக்குவெள்வளைமேகலைகழன்றுவீழத்|| தூமலர்கண்ணிணைமுத்தஞ்சோரத் துணைமுலைபயந்தெனதோள்களவாட | †மாமணிவண்ணாவுனசெங்கமலவண்ணமென்மலரடிநோவ

ஆ— (வேமெமதுயிர்) விரஹாக்நியாலே எங்களுயிர்வேவ*குஶ்ரூஷையமுடிகையாலே வளைகளும மேகலையும் கழன்றுவீழ (உன்னைக்காண்கையாலே புதுக்கனித்தவென கண்கள அருவிசோர்ந்து துணைமுலை

ஏழாம்பாட்டு.

இ— வேமெமதுயிரென்று தொடங்கி வெள்வளையித்யாதியை யநந்தரநிர்தேஶித்ததுக்கு தா...ரூர் (ஶுஶ்ரூஷித்யாயால்). கழன்றுவீழ என்றதுக்கு தோள்வாட என்கிறதோடேயந்வயம். தூமலரென்கிற விஶேஷணத்துக்கு தா...ரூர் (உனனையித்யாதியால்). வந்தவுன்னைக்கண்டு ஹர்ஷபாஷ்பமாயிருந்த வையான வென்றபடி. * * * * * * *

இ-ஶ. எமது-அஸ்மதீயமான, உயிர்-ஆத்மாவானது, அழல்மெழுகில்-அக்நிகதமானமெழுகில், உக்கு-உருகி, வேம-விரஹாக்நியாலே வேவாநின்றது. வெளவளை-வெளுத்தவளைகளும, சங்குவளைகளுமென்றபடி, மேகலை-மேகலையும் காஞ்சீகுணமுமென்றபடி, கழன்று-தேஹத்ஸம்ஶ்லேஷமாய்விடுமாகையாலே ஶிதிலங்களாய், வீழ-விழுந்துபோம்படியாக, தூமலர்-நிர்மலபுஷ்பம்போலிருந்ததான, தூ-நிர்மலம், வந்தவுன்னோடு ஸம்ஶ்லேஷித்திருந்தபோது உஜ்ஜ்வலஸ்வரூபமாயிருந்ததானவென்றபடி, கண்ணிணை-நயநயுகளத்திலே, முத்தம-முக்தாஸமமானது, ஆநந்தபாஷ்பபரிமளாதிக்கயமான பாஷ்ப ஜலபிந்துஸந்ததியானதென்றபடி, சோர-சோரும்படியாகவும ப்ரவஹிக்கும்படியாகவுமென்றபடி, துணைமுலை-ஒன்றுக்கொன்று துணையாயிருக்கிற முலைகள் பரஸ்பரஸாத்ருஶ்யத்தையைக்கண்டு ஸம்ஶ்லேஷதஶையிலே நீயிப்படிக்கொண்டாடும்படியானவென்னுடைய ஸ்தநங்களென்றபடி. பயந்து-விவர்ணமாய், பயக்கை-விவர்ணமாகை, என்தோள்கள்-என்னுடைய புஜங்களானவை, வாட-வாடும்படியாகவும, இதுக்கு நோவ என்கிறத்தோடேயந்வயம். மாமணிவண்ணா நீலமணிவர்ண, மா என்று நீலம், இது ஸாத்ருஶ்யஸம்பந்தம். இத்தனை ஸௌகுமார்யமான திருமேனியைக்கொண்டு கோரமான வநத்திலேபோனாலெங்களாலாறியிருக்கப்போமோ என்றபிப்ராயம். உன்-உன்னுடைய, இதுக்கு அடியோடேயந்வயம். காட்டிலே போகவேண்டினீர்த்தான உன்னடியாலேபோகவேணுமோ. 'கதம் த்வமிஷ்யாதி ஸ்ரக்ஷ்டி கௌஸல்யாகாக' என்றுமாப்போல் பேராசைப்படுகிறவென்னடியாலேயன்றோ போகலாவது என்று கருத்து. செங்கமலவண்ண-அருணகமலவர்ணமான, மென்மலர்-ஸௌகுமார்யஸாம்யமாயிருக்கிற, மெல்லென்று ஸௌகுமார்யம், மெல்லென்கிறவிடத்தில் மகாரஸ்ய ககாரவகார நகாராதேஶம், லோகத்தில ஸௌகுமார்யமெல்லாம்

ஓ— (வேம எமது உயிர் அழல் மெழுகில உக்கு) வஹ்நிபதித மத்கா, (வெளவளைமேகலைகழன்று வீழ) யவ ஹாரிலயானி ஶைலராவ யதாஸ்தாநி பதந்தி, (தூமலர்கண் இணை முற்றம் சோர) அநவத்ய கமல ஸத்ருஶ நயநயோமாகு ஶோகாஶ்ருபிந்தவோ யதா சுவஸ்தயா பதந்தி, (துணைமுலை பயந்தென) பரஸ்பர ஸத்ருஶகுசயோரவைவர்ண்யம்ப்ராப்ய, (தோள்கள்வாட) புஜயோர்ம்லாநியதாஹவதி ததா, *

ப— (வேமித்யாதி) உனக்கு அநுபவமில்லாமையாலே தெரியாவிட்டால் எங்களுடைய தேஶங்கொண்டறிந்தாலாகாதோ. (எமதுயிர்வேம்) என்கையாலே உனக்கதில்லை என்றதாமிறே. (வெளவளை) விரஹகார்ஶ்யத்தாலே வெளவளைகளும் மேகலைகளும கழன்றுவிழும்படியாகவும், (தூமலர்) நாயகஸந்நிதியாலே சொல்லுகிறபடி நிர்மலமான பத்மம்போன்ற பரஸ்பரஸத்ருஶமான கண்கள் ஶோகாஶ்ருபிந்துக்களவசமாக ப்ரவஹிக்கவும், உனக்கோரவஸ்தை காணலாமாய்த்து. தாமரைப்பூவிலே முத்துப்பட்டதுபாராய் (துணைமுலைபயந்து) சேற்றியழகுள்ள முலைகளானவை விவர்ணங்களாகவும், (என்தோள்கள்வாட) உனக்கு கோயில்கட்டணமான [ராஜக்ருஹம்] தோள்களானவைவாடவும், முதலத்துபபோனால்தத்தளிர்ப்பின்னை வாடுமிறேனையிறே. இதுக்குமுனபு அவனிழந்தவைகளைசசொனனால் மேல்தானிழக்குமவைகளைசசொல்லுகிறாள். மாமணிவண்ணா நீலரத்நம்போன்ற வடிவையுடையவனே, மஹார்க்கம் நீலாஶ்மாதிஶ்யஹலோகாதி, மாவென்று கறுப்பு, இவ்வடிவைகொண்டே நீபோகிறது வெய்யல்காணப்பொறுக்குமோவிவ்வடிவு. (உன்னித்யாதி) உன்னுடையவதிஸ்நிக்தமான மலர்போல் ஸௌகுமார்யமான திருவடிகளுக்கு வர்ணத்தாலும் விகாஸாதிகளாலும் தாமரையை ஒருவகைக்குப்போலியாகசசொல்லலாமானவனே (நீபோய்) தன்

மூ— நீபோ | யாமகிழ்ந்துகந்தவைமேய்க்கின்றுன்னோடசுரர்கடலைப்பெய்யி¶லெவன்கொலாங்கே ||எ||

ஆ— பயந்து என தோள்கள்வாட அதினமேலே ‡உனதிருமேனியும் சுத்கோமளமானவுன் திருவடிகளும நோவ நீபோய் ஆமகிழ்ந்து கந்தவைமேய்க்கின்று உன்னோடசுரர்கள தலைப்பெய்யிலென்னாய்விளையக்கடவதெனகிறாள். எ

இ— அதனமேலே என்கிறதற்கு நோவ எனகிறத்தோடேயந்வயம். மாமணிவண்ணவிசேஷணத்துக்கு தா...றூர் (உன் திருமேனியுமிசேஷியால்). எவனகொலாங்கே என்கிறதற்கு தா...றூர் (என்னாய்விளையவிசேஷியால்). இத்தால்க்கீழவனுடைய விரஹத்தால் தன திருமேனியில் வருகிற தாவங்களைச்சொல்லியலத்தினவளிப்பாட்டிலே யதிஸுகுமாரமானவவனுடைய திருமேனிக்கூக் காட்டிலேயஸுரர்களாலே யென்வருகிறதோவென்று விஷவிக்குறுளென்று ஸம்மதியும் ஸூசிதை. எ.

இ-ஶ. வஜ்ர ஶரீராஶகஸங்களென்று தோததுமபடி பதிவ்ரதாஸுந்தராயிநியாய் எங்களுத்தமாங்கங்களுக்கு அலங்காராயமாகப்பிறந்ததொரு லோகவிலக்ஷணவஸ்துவமாயிருக்கிறதானவென்றபடி. அடி-திருவடியானது, நோவ-நோவும்படியாகவும், உன் திருவடி நோவவாவது எங்கள் ப்ராணன் நோவுகையிறே என்று கருத்து. “யதேஜஸாஜாதவாரணாம்பாரஹம் ஸ்நேஷ ஸீதாஸ்மோ: ப்ரியதயிதேஹிக க்ருமேஷ | தேநாடவீமடவி ஶதப்யதே நகிம் ஸ்வித் கௌ வர்த்ததிஹ்ருத்திஹ்ருத்யஸாயஷாணா:”என்கிற ஶ்லோகமிங்கேயநுஸந்தேயம். நீ-துருதருக்கையான நீ, போய்-வனத்துக்குப்போனால்த்தான் நீ போகலாமோ, ஶுணாயிகனை வக்ரவதிஷ்டத்திருமகனே தன்வழியேபோய் தன்வழிவருகைக்கு; போன-போனவிடமெங்கும், பூசல்விளைக்குமவனல்லையோ-ஸாவம்ஶியமான நீ வனத்திலேபோனால் எங்களாலாறியிருக்கப்போமோவென்று கருத்து. ஆமகிழ்ந்து- பசுக்களை மிகவும் விரும்பி, ஆ என்று பசுக்களுக்குப்பேர், எங்களையுபெக்ஷித்தாப்போலே நீ யுன் திருமேனியை மறந்து வநத்திலேதிரிந்தாலென்ன ப்ரமாதம் வருகிறதோவென்று நாங்களஞ்சாநின்றோமே என்று கருத்து. உகந்து-பசுக்களைமேய்க்கையே பரமபுருஷார்த்தமாகபரிக்ரஹித்து, அவைமேய்க்கின்று-அநதப்பசுக்களைமேய்க்கிறவிடத்தில், உன்னோடு-அதிஸுகுமாரதநுவானவுன்னோடே, அசுரர்கள்-வஜ்ரகடோரஶரீரரானவஸுரர்கள், தலைப்பெய்யில் - தலைப்படில், வநதுகிட்டிவிட்டார்களாகில் என்றபடி; ஆங்கே - அவ்விடத்திலே, எங்களுக்கொருக்கால் கிட்டவொணாததபடி அத்யந்தமான ஹோரத்திலேயெனறபடி; யவங்கொல்-எவைகளோ என்ன வநர்த்தங்களுண்டாமோவெனறபடி, அது தன்வாயால் சொல்லமாட்டாமையாலே யவங்கொலென்கிறாள்.

ஒ— (மாமணிவண்ண) ஹே உத்க்ருஷ்டமணிஸமாநவர்ண (உன் செங்கமலவண்ண மெல் மலரடி நோவ) த்வதீய ரக்தாம்போஜஸமாநவர்ணம் ம்ருதுவாரணாரவிந்தே க்லிஶ்யதி ஸதி (ஆமகிழ்ந்து உகந்து) கோவிஷயே அநுராகேண ப்ரீதாஸ்ஸந் (அவைமேய்க்கின்று) தேஷாம்வாரணஸமயே (உன்னோடு அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில்) த்வயாஸஹ அஸுரேஷு யுத்தாயோத்யதேஷு (ஆங்கே) தஸ்மின்தேஶே (யவங்கொல்) கிம்வா ஸம்பத்ஸ்யதே || எ.

ப— தன்காலாலே போகவேணுமெனனிருக்கிறாள்காணும் “அஹம் தவைஷ்யாமி புரோ மார்க்கே ம்ருத்நந்தீ குஶகண்டகாந்” எனறுமவளிறே. (நீபோய்) ஶுணாயிகவக்ரவதிஷ்டத்திருமகனே வழிபோய்வழிவருகைக்கு போனபோனவிடமெங்கும பூசல்விளைக்குமவனிறே (ஆமகிழ்ந்து) எங்களைபபோலே உபெக்ஷித்திருக்கிறாயல்லயே பசுக்களை, அவைத்தின்பக்கலுண்டான விருப்பத்தாலே அவைத்தையுகந்து மேய்ப்புதி. (மேய்க்கின்று) மேய்க்குமிடத்தில் நீ அநவதானமான ஸ்தலத்திலே (உன்னோடசுரர்கள்) கருமுகமாலையும் காளாஸ்த்ரமும் கூடினாப்போலேயிறே. (தலைப்பெய்யில்) தலைப்படில் (ஆங்கே யவங்கொல) அங்கே யென்னாய்விளையுமோவென்று (எமதுயிரழல்மெழுகிலுக்குமேம்) “அப்யஸ்மாஹி தேஹம் யதே ஜயவராஜபள”மிறே. நீ ஜயஶீலனாகிலும் மற்றப்படியாகில் செய்வதென்னென்னனஞ்சாநின்றேன். அது தன்வாயால்சொல்லமாட்டாமையாலே ஆங்கே யென்னாய்விளையுமோவென்கிறாள். எ.

எட்டாம்பாட்டில் நீ போனால் ஸப்ரமாதமெனறஞ்சாநின்றேன். உன்னைப்பிரியவும் மாட்டேன் பசுமேய்க்கை வ்யாஜமாகவன்யவிஷயங்களை நினைத்துப்போகிறாயாகில் யென்கண்வட்டத்திலே * *

மூ— அசுரர்கடலைப்பெய்யிலெவங்கொலாங்கென் *ஆழுமென்னருயிரானபின்போகேல் | † கசிகையும் வேட்கையுமுட்கலந்து கலவிநலியுமென்கைகழியேல் |

ஆ— (அசுரர்கள்) அங்கேயசுரர்கள் தலைபபெய்யிலென்விளைகிறதென்று *நடுங்காநின்றேன், பிரானே ஆன்பின்போகேல், †நீ போனாலுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும, அந்த ஸ்நேஹாதிசயமாயுன்னைக்கண்டல்லதுதரிக்கவொண்ணாதவபிநிவேசமும், இப்போதுகலக்கிறகலவியுமநலியும், என்கைகழியேலென்ன

எட்டாம்பாட்டு.

இ— ஆழுமென்னருயிரென்கிறதற்கு தா...ஞர் (நடுங்காநின்றேன்பிரானே) என்று. கசிகையுமித்யாதிக்கு தா...ஞர் (நீபோனாலித்யாதியால்). அதில் ஸ்நேஹமும் யென்கிறத்தாலே கசிகை ஸ்வபாவமும் அந்த ஸ்நேஹாதிசயாபிநிவேசமும என்றுமளவாலே வேட்கை ஸ்வபாவமும் சொல்லிற்றாயிற்று. நீ போனால் எனகிறதற்கு நலியுமென்கிறததோடேயந்வயம். ஆனபின்போகேலென்கை கழியேல் என்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே அஸுரர்களாலே என்வருகிறதோவென்று அஞ்சினவளிப்பாட்டிலே அவனைப் போகவேண்டாவென்று சொல்லுகை அநுபவவளுமன்றேவென்னில் “தாம் தம்மைக்கொண்டகலுதல் தகவன்றென்றுரையீரே” என்று தாமபோகுறவர் தம்மையிங்கேவைற்றனரோ போகக்கடவதென்று கலங்கும்ப்ரக்ருதியானவிவளுக்கு ப்ரேமாதிசயத்தாலே பாஹ்யங்களான விருத்தங்கள் ஸம்பாவிதங்களாகையாலே யிப்போதவனபோனாகை நிச்சயமிருக்கச்செய்தேயும் உதகஸ்பர்சம் போகப்புகுறுகைவும தோததக்கூடுகையாலிப்படி ப்ரதிஷேதிக்கையநுபவம். அங்ஙனே இத்திருவாய்மொழியின் ப்ரவேசத்திலே அவன் பசுமேய்க்கப்போங்காலம் வருமளவில் அவன் போனாகை ஸ்மரித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடியன்று. அப்படியாகிலிறேயிங்கு விரோதமுண்டாவது. மததெங்ஙனேயென்னில் ராத்ரியெல்லாங்கூடவெழுநதருளியிருநது ரஸிக்கச்செய்தே ப்ராதஸ்ஸமயம்வந்தவாறே அவன் பசுமேய்க்கப்போகச்செய்தேயும் பண்டைப்போகுமிக்காலத்திலேவிச்லேஷிக்ககாண்கையாலே

இ-ஸ. அங்கு-அநத பசுமேய்க்கப்போனவிடத்திலே, அசுரர்களதலைப்பெய்யில்-அஸுரர்கள்வந்து தலைப்பட்டார்களாகில், யவங்கொல் என்று-எவைகளோவென்று எனனவநர்த்தங்கள் விளையுமோவென்று எனறபடி. என்னருயிர்-என்னுடைய ச்ரேஷ்டமானவாத்மாவானது, ஆர் ச்ரேஷ்டா உனக்கு சேஷபூதமானவென்னாத்மாவானது என்றபடி. ஆழும-ஆழாநிற்குறது, ஆழுகை-ஆழாநிற்கை பயஸாகரநிமக்நமாகாநிற்கிறதெனறபடி. ஆன்பின-பசுக்களின்பின்னே, ஆனென்று பசுவுக்குப்பேர்; போகேல்-போகாதேகொள்; கசிகையும-த்ரவீபவிக்கையும், த்ரவீபாவகாரணமானவுன்பக்கலுள்ள ஸ்நேஹமும் என்றபடி; வேட்கையும்-அபிநிவேசமும்; உள்கலந்து-அந்தஃப்ரவிஷ்டமாய் யெனக்கு ஸ்வபாவாஸ்ரயமாய்க்கொண்டென்றபடி; கலவியும்-ஸம்ச்லேஷமும; நலியும்-என்னைப்பீடிக்கும்; என்கைகழியேல்-என்கையைவிட்டுபபோகாமதேகொள, நானுணததகையை நீ விட்டுப்போகாதிருக்கவேணுமென்றபடி; ❋ ❋

ஒ— (அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில் யவனகொல் ஆங்கு என்று) வ அவத்யபயாத், (என ஆர் உயிர் ஆழும) மே ப்ரஸ்ஸ்ருதப்ராணோபி பயஸாகரே மஜ்ஜதி, (ஆன்பின்போகேல்) தஸ்மாத் மா அநுஸ்ருதா காவ:, (கசிகையும்வேட்கையுமகலவியுமஉள்கலநதுநலியும) ஸ்நேஹஸ்ச அபிநிவேசஸ்ச ஸம்ச்லேஷஸ்ச அந்தஃப்ரவிஸ்ய

ப— உனக்கபிமதைகளோடே ஸஞ்சரிக்கவேணுமென்கிறாள (அசுரரித்யாதி) எமமாவீட்டுலே தனக்கேயாக வெனைக்கொளளவேணுமென்னிறே. ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷம் பண்ணிற்று. அதிலும ப்ராப்யநிஷ்கர்ஷமாயித்திஙகு. என்னோடேகலக்கவுமாம வேறே சிலரோடே கலக்கவுமாம் அங்குத்தைக்குறை தீருமத்தனையே வேண்டுவதென்கிறதிறேயிங்கு. என்னருயிருங்கு அசுரர்கள் தலைப்பெய்யில் (யவங்கொலென்றாழும்) உன்னிடததிலாஸக்தமுடையவெனாத்மா அங்கே அஸுரர்கள்தலைப்படில் என்னாய்விளையுமோவென்று நீ வெத்தியோடே மீண்டாலுமதுக்குமுனனே கடலிலே புக்காபபோலே ஆழங்கால்பட்டு கெடாநிற்கும், அதுக்கு நமமால்சசெய்யலாவதெனனென்ன (ஆன்பின்போகேல்) பசுக்களின்பின்பு போகாதேகொள். நானுனக்கு வேணுமாகில் ஜாத்யுசிதமத்தைத்தவிரப்போமோ வருநதியரிக்கவேண்டாவோவென்ன பிரியில் தரிக்கலாம்படியோ நீ கலவியில் பரிமாறிற்றென்கிறாள். (கசிகையுமித்யாதி)

வசிசெய்யுன்றாமரைக்கண்ணும் வாயுங்கைகளும் பீதகவாடையுங்காட்டி | ஒசிசெய்நுண்ணிடை யிளவாய்ச்சியர் ¶நீயுகக்குநல்லவரொடுமுழிதராயே ‖ ௮ ‖

ஆ— பேசாதிருந்தவாறே பின்னையும் ‡உன்னுடைய ஸௌந்தர்யாதிகளிலே ஈடுபட்டு ¶உனக்கபிமதைகளாயிருப்பார்யாவர்சிலர் அவர்களும நீயுங்கூட என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரிக்கவமையுமென்கிறாள். ௮.

இ— இப்போதுமவன் போகாதொழியானென்று பாவியாமலேயவன் போனதாகவத்யவஸித்து வ்யஸநப்பட்டாளென்றபடி. இப்பக்ஷத்தில் நீ பசுநிரைமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று ப்ரதிஷேதிக்கை யஸாமர்த்தமன்றோவென்றவிதுக்கு தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்குறார் (பேசாதிருந்தவாறே என்று). அவன் பேசாதிருந்தவாறேயிவளுக்குப் பசுமேய்க்கையை ப்ராஜீகரித்து ஸ்வாபிமதமோவீஜநங்களோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கையிலே யபிப்ராயமென்று ஊஹித்து நீயேதேனுமொரு ப்ரகாரத்தாலே யாகிலும் சுஸஞ்சாரஸ்தமான வநத்திலே புகாதொழிகையேயெனக்கு மிகவும் ப்ரியதமம். ஆதலால் நீயும் அபிமதப்ரியைகளோடேகூடவாகிலும என்கண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவமையுமென்கிறாளென்று ஸங்க்ஷிப்தமாய்த்து. பின்னையுமென்றது அவனபிப்ராயத்தையறிந்தாலும் பின்னையுமவனைவிடமாட்டாமையாலென்றபடி. இதுக்கு ஆறாயிரப்படியில் க்ரியையோடேயந்வயம். த்ருதீயவாக்யத்துக்கு தா...றார் (உன்னுடையவிஷயாதிகளால்). நீயுகக்குமித்யாதிக்கு தா...றார் (உனக்கபிமதைகளாயித்யாதியால்). ௮.

இ-ஶ. வசிசெய்-வசத்தைச்செய்யாநிற்குற, வசி-வஶ்யத்தை ஸாபிப்ராயவீக்ஷணவாதுர்யாலே ஸர்வவஶீகரணமானவென்றபடி; உன்றாமரைக்கண்ணும்-உன்னுடைய தாமரஸஸத்ருஶங்களான திருக்கண்களையும்; வாயும்-அந்த வீக்ஷணத்தினபிப்ராயத்தையாவிஷ்கரிக்கும் முறுவலையுடைத்தான திருப்பவளத்தையும்; கைகளும்-அந்த ஸாபிப்ராயவீக்ஷணத்திலும் முறுவலிலும் எதிர்விழிக்கமாட்டாதே வ்ரீடையாலே வணங்கினவர்களை யெடுத்தணைத்துக்கொள்ளும் திருக்கைகளையும்; பீதகவாடையும்-திருப்பீதாம்பரத்தையும்; காட்டி-ப்ரகாஶிப்பித்தருளி, இதுக்கு நீயுகக்குமென்கிறத்தோடேயந்வயம், உன்னழகுகளைக்காட்டி வஶீகரித்து ஸ்வவஶரானவாறே நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான வென்றுவாக்யதாத்பர்யமாம். ஒசிசெய்-ஒசிகையைச்செய்யாநிற்குற, ஒசிகை-துவள்சசியென்றபடி. ஸ்வபாவத்தாலும் ஸம்ஶ்லேஷரஸத்தாலும் துவண்டிருக்கிறவென்றபடி. நுண்-ஸூக்ஷ்மமான; இடை-மத்யத்தையுடையவர்களான; இளவாய்ச்சியர்-பாலகோபிகளான, உனக்குத்ருஶ்யயோக்யைகளாய் கோபிகளாகையாலே ஸஜாதீயைகளுமானவென்றபடி; நீயுகக்கும்-நீயுகந்தருளும்படியிருக்குமவர்களான,உகக்குமென்கிறவிடத்தில் ஆகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம் லோபஃ, எங்களைப்போலன்றிக்கே உனக்கபிமதைகளானவென்றபடி; நல்லவரொடும்-குணாயிகைகளான நாயிகைகளோடேகூடவாகிலும், வஶ்யம் நீ வநத்துக்குப்போகாதிருக்கப் பெற்றோமாகில் உதாரகோபிகளோடேகூடவாகிலும் எழுந்தருளியிருக்கவமையும், அத்தாலெங்களுக்கொரு குறையுமில்லையென்கைக்காக; உழிதராய-ஸஞ்சரித்தருளவேணும், உழிதருகை - ஸஞ்சரிக்கை, வநத்திலேபுகாதே எனகண்வட்டத்திலே ஸஞ்சரித்தருளவேணுமென்கை. ௮.

ஒ— பாயதே (என்கை கழியேல்) அஸ்தம்பரித்யஜ்ய காமஃ (வசிசெய்யுன்றாமரைக்கண்ணும) வஶீகரிகா த்வஸ்ய நயநே (வாயும்) ஸ்யாரம் (கைகளும) ஹஸ்தௌ ச (பீதகவாடையும்காட்டி) பீதாம்பரம் ச ப்ரகாஶ்ய (ஒசிகைநுண் இடை இள ஆச்சியர்) ஸம்பாரஸாந்த்ரஸூக்ஷ்மமத்யபாலகோபாங்கநாபிஃ (நீ உகக்கும்நல்லவர் ஒடு) ஸ்வப்ரீதிவிஷயஸாதாஸ்வீநாபிஸ்ஸஹ (உழிதராய்) ஸஞ்சாரங்குரு, நயோஸமேவ அதிகதவ்யம் இதி நிபத்யம் யதாக்ஷயம் விஸ்தரேண நஶக்யதீதி பாவஃ ‖ ௮.

ப— கசிகையும ஶ்ரவணத்தால்வந்த ஈரப்பாடும் (வேட்கையும) கலவியிலுண்டான அபிநிவேஶமும், (கலவியும்) ஸம்ஶ்லேஷமும்; உள்கலந்து நெஞ்சுக்குள்ளேகலந்து நலியாநின்றது. (கசிகையித்யாதி) நீ பண்ணும் ஸ்நேஹமும் அறுகயிருக்கசெய்தேயகலவிருந்தாரைப்போலேமேன்மேலெனபண்ணுமபிநிவேஶமும் தத்நாஶமணமாகத்தலைத்தடுமாறுகக் கலப்புதானவிவையும் நீபெறநினைவாறே ஹ்ருதயத்திலே புகுந்து நலியுட. ஆனால் செயயவேண்டுவதென்னென்ன; (என்கைகழியேல்) நானணைத்த கைக்குள்நின்றுமகலாதொழியவேணும் ஸ்வயம்ஸந்தோஷம் பண்ணுவது ஸ்வஜாதத்தைவிட்டோகாமிநியோடு கலக்கத்துடங்கிற்று. விராஹயத்தை நினைக்கக்கடவதோ ஜாத்யாதிதயஸந்தோஷிப்பதந்த்ராஹத்யையைவைத்தோ

மூ— உகக்குநல்லவரோடு முழிதந்துன்றன் றிருவுள்ள*மிடர்கெடுந்தோறு †நாங்கள்|வியக்கவின்புறுது

ஆ— (உகக்கும்) உனக்கபிமதைகளாய் விலக்ஷணைகளாயுள்ளவர்களோடு திரிநது உன்னுடைய திரு
வுள்ளத்தி*லிடர்கெடுமளவில் †நாங்கள் எங்களோடு ஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் மிகவுமினியராவுதோம்

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— இடர்கெடுந்தோறுமென்கிறதற்கு தா…ருர் (இடர்கெடுமிதற்ராதியால்). நாங்கள் வியக்கவின்பு
றுதுமென்கிறதற்கு தா…ருர் (நாங்களெங்களோடேயிதற்ராதியால்). ※ ※ ※

இ-ம. உகக்குநல்லவரொடும்-நீயுகக்கும்படி நல்லவாராயிருப்பார்களோடேயாகிலும், உகக்குமென்கி
றவிடத்தில் உகாரஸ்ய ஸாஹித்யம் ஜோவம், நீயுகந்தருளும்படி ரமணீயகுணஶாலிகளான ஜோவிக
ளோடேகூடவானாலுமென்றபடி, வஸ்வா நீ வநத்திலேபுகாதொழியப்பெத்தோமாகில் ஐதரஜோவிக
ளோடேகூட ஸஞ்சரித்தருளுகையும் எங்களுக்குப் ஸாஸ்ஸாயமென்கைக்காக; உழிதந்து-ஸஞ்சரித்த
ருளி; உன்திருவுள்ளமிடர்-உன்னுடைய திருவுள்ளததில் து:க்கமானது, தன்னென்று ஸ்வயிகம், இப்
போது அவர்களோடு கலக்கப்பெறுமையால் உன் திருவுள்ளத்திலுண்டாயிருக்கிற து:க்கமெல்லாமென்ற
படி; கெடுந்தோறும்- கெடும்போதெல்லாம், அவர்களோடு ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பெத்துன் திருவுள்ளத்தில்
து:க்கமெல்லாம்தீர்ந்து நீ ஸ்ரீதனும்போதெல்லாமென்று ஸபாயம், இதுக்கு இன்புறுதுமென்கிறத்
தோடே யநயம்; நாங்கள்-உன்னைப்பிரிந்து யரிக்கமாட்டாத நாங்கள்; வியக்க-மிகவும் இங்கு வியப்பு
மிகுதி, எங்களோடுஸம்ஶ்லேஷித்ததிற்காட்டிலும் அயிகமாகவென்றபடி; இன்பு-ரஸத்தை, இன்பு-ரஸம்,

ஒ— (உகக்கு நல்லவர் ஒடும்) கூகபிரியாபிஸ்ரீபி நாபிஜெராவிப ஸஹ, (உழிதந்து) வரிகுா, (உன்
திருவுள்ளம் இடர்கெடுந்தோறும்) கூ நதெநாவெநா நிவ்ருத்திஸமயெஷு ஸவெஷு, (நாங்கள் வியக்க
இன்பு உறுது) வயம் கூதீவா நநும் ப்ராப்ஸ்யாம:, ※ ※ ※ ※

ப— போகாதொழியப்போமோ. புரம்பேயும நமக்குங்களைப்போலஹ்ருதவிஷயங்களுண்டாயிருதொ
ழியமத்தனையேயன்றேவேண்டுவது. நீ விரும்பியிருக்குமவர்களோடே யென்கண்வட்டத்தைப்பரிமாற
ப்பாரென்று, ஆனலவர்களை அழைத்துத்தருவானுரென்ன. (வசிசெய் ஐதற்ராதி) வனதசாகூதிஸாஹஸ
தயெதி. உனக்குப்பரமதாதசெய்கண்களுண்டாயிருக்கப்புரம்பே வரிகூரந்தேடியழைக்கவேண்டியிரு
ந்ததோ. இனிப்போந்தோமென்றிருப்பார்நெஞ்சுகளின் மறத்தை [கோபத்தை] மாத்தியவர்களை வஸீ
கரித்து தரும்கண்களும் அன்றைக்கில் கருத்தையாவிஷ்கரிக்கும் வாயும் அன்றைக்கிலும் முறுவலிலும்
தோர்விழிக்கமாட்டாதே ஸ்ரீஜையாலேவிழுந்தவர்களை யெடுத்துக்கொள்ளும் கைகளும் ஸ்பர்த்துக்குத்
தோற்றவர்களைக்கீழ்ப்போகாதபடியாக தன்மேலே யேறிட்டுக்கொள்ளுகிற திருப்பீதாம்பரமும் "பீ
தாம்பரயரஸ்ரீ" என்னக்கடவதிறே. (காட்டி) உனக்குப்புரம்பே அழைத்துதருவார்வேண்டியிருந்
துதோபிடாத்தை [பச்சைவடதை] விழவிட்டு வடிவைக்காட்டவமையாதே (ஒசிசெய் ஐதற்ராதி) தளர்சி
யைவிளைப்புதாய் பண்டேதொட்டார்மேலே பழியைச்சுமத்துமிடை அதுக்குமேலே கலவியாலே துவண்
டவிடை இவையுள்ளவர்கள். (இளவாச்சியர்) உன்னோடொத்த பருவத்தையுடையவர்கள் வடிவழகா
லும் பருவத்தாலுமுன்னைத்துவக்க வல்லாரெ ததனை வர்கிடக்கிறது நீ போகாநிற்க இடையில்தங்கள்பரு
வத்தால் துவக்கவல்லாரனெகர் நீயுகக்கும் நல்லவர் வடிவழகுண்டானாலும் ப்ரயோஜநமில்லையெயெங்க
ளுக்குபோலெ நீயுகவாயாகில் நீயுகக்கும்படி விலக்ஷணைகளானவர்களோடே என்கண்வட்டத்திலே வரி
மாறவமையும். * * * * * * * அ.

ஒன்பதாம்பாட்டில் நான போகாமைக்காகவிவ்வார்த்தையித்தனையொழிய சிலரோடே நான் ப
ரிமாறுகைவுங்களுக்கநிஷ்டமன்றேவென்ன யெங்களோட்டை கலவியில்க்காட்டித் திருவுள்ளத்தின ப்ரி
யமே யெங்களுக்கு ஸாவம் ஆனபினபு ஸப்ராஜமானஜெஶத்திலே போகாதொழியவேணுமென்கிறுள்.
(உகக்குமிதற்ராதி) யெங்களைப்போலன்றிக்கே நீயுகக்கும் வைலக்ஷண்யத்தையுடையவர்களோடே உழி
– து நாங்கள் காணும்படியே ஸஞ்சாரவிஹாரம்பண்ணி (உந்றனிதற்ராதி) நாமின்னாரோடு கலக்கப்பெற்றி
லென்றமுன் திருவுள்ளத்தில்ப்பட்ட து:க்கங்கள்தீர்ந்த நீ ஸ்ரீதனைபோதெல்லாமுன்னிலு மவர்
களுக்கப்பே ப்ரயோஜநமானநாங்கள் நீயும் விஸ்மயப்படும்படி மிகவுமுகப்புடையோமாவோம்.

மூ— ஒ்மெம்பெண்மையாற்றோமெம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல் | மிகப்பலவசுரர்கள் வேண்டுரு
வங்கொண்டுநின் றுழிதருவர்¶கஞ்சனேவ | அகப்படிலவரோடுநின்றேடாங்கேயவத்தங்கள்விளையு

ஆ— ஒ்வேறுசிலரோடே ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொறுக்கமாட்டாதபெண்மை வேண்டாம், பலவசுரர் ¶கம்
ஸவைரிதராய் வேண்டினவடிவுகளைக்கொண்டு ஸஞ்சரியாநிற்பார். அவர்கள் கையிலேயகப்படில் அவ
ர்களோடுன்னோடேவ்விடத்தில் பொல்லாங்குகள் விளையும் ஐயோ ! என்சொல்கொள்ளாயென்கிறள். கூ.

இ— எம்பெண்மையாற்றோமெனகிறதற்கு தா...ருர் (வேறுசிலரோடேயிதர்ாதியால்). இத்தால் நீ
கீழ்ப்பாட்டிலே நீ யுனக்கு நல்லவரோடுமுழிதராயே என்கிறவிடத்தில் தன்திருவுள்ளத்திலே சுஹிவைரத
மாயிருந்தவயர்த்தையவனுக்கு விஸ்ரம்ஸஜநநாயம் கண்ணாக்ஷியாலே வெளியிடுகிறளிப்பாட்டிலென் று
ஸம்மதி ஸம்விதையாய்ற்று. கஞ்சனேவ என்கிறதற்குதா...ருர் (கம்ஸேதர்ாதியால்). உழிதருவாரென்கி
றத்தையுரைக்கிருர் ஸஞ்சரியாநிற்பரென் று. அவத்தங்களென்கிறத்தையுரைக்கிருர்பொல்லாங்கென் று. கூ

இ-ம. கூநநுத்தையென்றபடி.; உறுதும்-அடைவுதோம், உறுகை-கிட்டுகை, இங்கு அடைகையைச்
சொல்லுகிறது உறுதுமென் று வியிஶிஷ்ட வ்யாயோகம் உத்தமபுருஷ பஹுவசநம்; எம்பெண்மை-எங்
களுடைய ஸ்த்ரீத்வத்தை, ஸபத்நிகளோடு நாயகன் ஸம்ஶ்லேஷிக்கப்பொருதவெங்களுடைய ஸ்வபாவத்தை
என்றபடி; ஆற்றோம்-ஸஹியோம், அந்த ஸ்வபாவமெங்களுக்கு வேண்டாவெனறபடி, நீயுகந்த ஐ
நங்களையொழிய கேவலமுன்னை தரித்துகக்குமவர்களல்லோம்காண் நாங்கள், கேவலமுன்னை தரித்துகப்
பான் மூக்கறச்சி [=ஶூர்பணகை] யன்றோவெனறு கருத்து; எம்பெருமான்-எங்களுக்கு ஸ்வாமியானவ
னே, உனக்கு நித்யகிங்கரிகளாயிருக்கிறோம் நீ பசுமேய்க்கப்போகாதிருக்கவல்லையேயென் று கருத்து;
நீ பசுமேய்க்கப்போகேல்-நீ பசுமேய்க்கப்போகாதேகொள்; பலவசுரர்கள் - அநேகவஸுரர்கள்; கஞ்ச
னேவ-கம்ஸன் ப்ரேரிக்க, கம்ஸன் ப்ரேரிக்கையாலென்றபடி, இதுக்கு உழிதருவாரென்கிறத்தோடே
யந்வயம், கம்ஸப்ரேரிதராகையாலெங்கேதப்பிப்போனுலுமவன் தண்டிக்குமென் று ஹயத்தாலேப்ராணனு
க்குத்துணிந்துன்மேல்விழுவரென்றஞ்சாநின்றோமென் றுகருத்து; வேண்டுருவங்கொண்டு-வேண்டின ரூ
பங்களை ஸங்க்ரஹித்துக்கொண்டு, காமரூபியாரிகளாய்க்கொண்டென்றபடி; நின் று-ஸ்த்ரீ வ்ரதீக்ஷராய்
க்கொண்டுநின் று; மிகஉழிதருவர்-மிகவும் ஸஞ்சரிப்பார்கள் வநத்திலேஇதி ஶேஷ:; அகப்படில்-அவர்
கள்கையிலே நீயகப்பட்டாயாகில், அவர்கள் கண்ணிலே நீயகப்பட்டாயாகிலென் றுமாம்; ஆங்கே - அந்த
வநத்திலே; அவரோடு-ஶதகோடிஶதமாணகதிநரானவந்த வஸுரர்களோடும்; நின்னோடு - நவநீத
ஸுகுமார தநுவானவுன்னோடுங்கூட; அவத்தங்கள் - அநர்த்தங்கள், அவத்தம்-அநர்த்தம், யுத்தமுமாம்;
விளையும்-ப்ரஸாரமாகவுண்டாய்விடும், இப்படிச்சொல்லச்செய்தேயும் தேவானைக்குப்பாடினுப்போலேய
வனுதரித்திருந்தவாறே சொல்லுகிறுள்மேல்; ❋ ❋ ❋ ❋ ❋

ஒ— (எம் பெண்மை ஆற்றோம்) ஸ்திரஹே ஸ்வீயம் ஸ்த்ரீத்வம் ஸொடுமஶக்தா:, (எம்பெருமான் பசு
மேய்க்கப்போகேல்) ஹே ஸ்வஸ்வாமிந் கோசாரணாய நமகமஸ்வ, (மிகபல அசுரர்கள்) அதிஶயித ப
ஹவோ ஸுரா:, (வேண்டுருவங்கொண்டு) காமரூபம் ஸங்க்ருஹ்ய, (கஞ்சனேவ உழிதருவர்)
கம்ஸப்ரேரிதா ஸஞ்சரந்தி, (அகப்படில் நினனோடு) தைஷாஸஹவ ஸம்ஶ்லேஷேப்ராப்தே, (ஆங்கே யவ
த்தங்கள் விளையும்) தஸ்மிந்வநே அநர்த்தா: ப்ராதுர்பவந்தி; ❋ ❋ ❋

ப— (வியப்பு) விஸ்மயம் மிகுதியும நானப்படிச்செய்தால் நீங்கள் மிகவுமின்புறுவதாகச்சொன்னவிது
கூடுமோவென்ன; (பெண்மையாற்றோம்) அதுக்கடி இதுகாண், நீ பிரிந்தாலெங்கள் பெண்மையையாற்ற
மாட்டோங்காண், யதா உன்னுகப்புக்குப்புறம்பாய்வரும் ஸ்த்ரீத்வம்; நாங்கள்வேண்டோம் நீ யுகந்தாரை
யொழிய உன்னையுகக்குமவர்களல்லோங்காண் நாங்கள் உன்னைத்தனித்துகப்பான் மூக்கறச்சியன்றோ. அ
தற்காக எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல் போகாதொழியவேணும் நாந்தான் போகாநின்றேனே
ஸயமாநுஷ்டாநத்துக்காகப்போனுல்த்தான் வருவதென்னென்னவருவதுசொல்லுகிறுள் (மிகவிதர்ாத்)
கம்ஸப்ரேரிதராய் பலவசுரர் வேண்டினவடிவுகொண்டு நீ விரும்பும் ரூபங்களைக்கொண்டு நின் று என்
னுமாம். (உழிதருவர்) ஸஞ்சரியாநிர்ப்பார்கள், கம்ஸப்ரேரிதராகையாலே தோத்துப்போகிலும் ❋

மூ— மென்சொற்கொளந்தோ ||௯|| அவத்தங்கள்விளையுமென்சொற்கொளந்தோவசுரர்கள் வன்கையர் கஞ்சனேவ | *தவத்தவர்மறுகநின்றுழிதருவர் †தனிமையும்பெரிதுனக்கிராமனையும் |

ஆ— (அவத்தங்கள்) பலவான்களானவஸுரரை கம்ஸனேவ *"உனக்கென்வருகிறதோ" என்று ரிஷிகளுங்கூட கலங்குவர்கள, †அவன் ஸந்நிதியிலே தீமைசெய்யவொண்ணுதென்று இராமனோடேகூட

பத்தாம்பாட்டு.

இ— தவத்தவர் மறுகநின றுழிதருவரென்கிறதற்கு தா…ருர் (உனக்கென்வருகிறதோவித்யாதியால்). இத்தால் கீழ்பாட்டில் அவத்தங்கள்விளையுமென்றனுசிநின்றவளைக்குறித்து ஸஹஸ்ரஸ்ஸஹஸ்ரங்களா லென்வருகுறுதோவென்றனுசுவாரைப்போலே யெனக்கவஸுரர்களாலென்வருகுறுதோவென்றனுசுகை யபஹாஸ்யமன்றோவென்றருளிச்செய்வதறகுத்தாநுசொலலுகுருளிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. தனிமையுமித்யாதிக்கு தா…ருர் (அவன ஸந்நிதியிலித்யாதியால்). அவன ஸந்நிதியிலென்றது அந்த

இ-ஸ. என்சொல்-என்னுடையசொலலைவ; கொள்-ஆஜ்ஞதருளு பசுமேய்ககபபோகவேண்டாவென்று நான் சொல்லுகிறவார்த்தையை நீயங்கீகரித்தருளவேணுமெனறபடி; அந்தோ - அய்யோ, எங்கள் ஸௌகுமார்யத்தையறியாவிட்டால் உனனுடைய ஸௌகுமார்யத்தையும நீயறியாதொழியவேணுமோ, பின்னேயநுகூலர்சொல்லும வார்த்தையை கேளாதபடியுனக்குகப்பாரக்குண்டாவுதேஎன்றுகருதது. ௯.

அவத்தங்களவிளையும் - நீ வநத்திலேபுகுந்தாயாகில் அநர்த்தங்கள ப்ராப்தமாயுண்டாய்விடும்; என்சொல்கொள்-என்னுடைய வாக்கியை அங்கீகரித்தருளு, அநுஷ்டாநப்ராயமொன்றில்லை யென்னுடையவாக்கியை அங்கீகரிக்கிறமாத்ரமே வேண்டுவதென்று கருத்து; அந்தோ-அய்யோ, என்வார்த்தையைக்கேளாதொழிவதே; கஞ்சன்-கம்ஸனனவன்; ஏவ-ப்ரேரிக்க, ப்ரேரிக்கையாலேயென்றபடி, இதுக்கு உழிதருவாரென்கிறததோடேயந்வயம்; வன்கையர்- வலியகையையுடையவர்களான; அசுரர்-அஸுரரான வர்கள; தவத்தவர்மறுக-தவஸ்விகள வ்யதவிக்கும்படி, தவம் - தவஸ்ஸு, தவத்தையுடையவர்-தவத்தவர், உனக்கென்னவருகிறதோவென்று வ்யதவிக்கும்படியெனகை; நின்று-வநத்திலே ஸ்திரராயிருந்துகொண்டு; உழிதருவா - ஸஞ்சரியாநிறபார்கள; உனக்கு-ஸர்வஜ்ஞனான ஸஹஸ்ரவனனவுனக்கு; தனிமையும்-ஏகாகித்வமும; பெரிது-ப்ரபலம், தனிமையுமென்கிறவிடததில் உம்மைசப்த்ததாலே அஸுரர்கள் ப்ரபலரெஷிகளாயிருக்கச்செய்தே யதன்மேலேயுனக்குத்தனிமையுண்டாவுதென்றபடி; * *

ஓ— (என்சொலகொள) மத்வாக்யமங்கீகுரு, (அந்தோ) கஷ்டம் ஏதத்யக்தம் || ௯.

(அவத்தங்களித்யாதி) அநர்த்தா:ப்ராப்தா:, (கஞ்சன் ஏவ) கம்ஸப்ரேரிதாஸ்ஸந்த:, (வன்கையர் அசுரர்) ப்ரபலபாஹவோ அஸுரா:, (தவத்தவர் மறுக) தபஸ்ஸம்பந்நாநாம் சித்தவ்யதாவஹா: ஸஞ்சரந்தி, (நின்று உழிதருவர்) ஸ்திதா: ஸஞ்சரந்தி, (உனக்கு தனிமையும பெரிது) தவஹ்யேகாகித்வமேவ ப்ரபலம், ப்ராயேண ஸஹாயதயா ராமஸ்த்வயா; (இராமனை) ராமம் ராமேவ *

ப—குலைதப்பாதென்று மேலவிழுவர்கள, ஆகிலினி வேததகொண்டனனோ நான மீளுவதெனன (அகப்படிலித்யாதி) அவர்கள கையிலேயகபபடிலவாகளும நீயுமான யுத்தம் ப்ரவ்ருத்தமானவிடததிலே ஜயமே வ்யவஸ்திதமாகையாலே பொலலாங்கு விளையினும் விளையும; இபபடி சொனனவிடத்திலும ஆனைக்குப்பாடுவாரைப்போலே யநாதரித்திருநதான் (என்சொல்கொள)அநாதரியாதே நானசொலலுகிறவார்த்தையை ஸ்வீகரிப்பண்ணுய் (அநதோ) எஙகளையறியாவிட்டாலுஙகளையுமறியாதொழியவேணுமோ எமபெருமான் பசுமேய்ககப்போகேலித்யாதிஹ்ருதயே ப்ரத்யோவநிவ்ருத்தகாரித்யர்த்தம். ௯.

பததாம்பாட்டில் முன்கைமிடுக்கரானவஸுரர்கள் கம்ஸப்ரேரிதராய் ஸஞ்சரிக்கிற காட்டிலே நம்பி மூற்றபிரானையுமொழியததனியேதிரியாநிற்றியென்று மிகவும் நோவுபடாநின்றேனென்கிறாள். (அவத்தங்களித்யாதி) அநர்த்தங்களமாகவேணுமென்றிருக்கவேண்டாசொன்னவார்த்தையைப்ரதிபத்திபண்ணவமையும. (அந்தோ) பசுமேய்க்கப்போகையில் வாயகம் தவரவுமறிநதும் யென்வார்த்தையாகவுமாவுதே கேளாமைக்கு. (அசுரரித்யாதி) ஐநூத்தால் தண்ணியருமாய் பலருமாய் முன்கைமிடக்கருமானவஸுரர்கள கம்ஸனேவுகையாலே அஙகேவந்திருப்பார்கள். அதுக்குமேலே அவர்களாலவாயெப்பட்ட (தவத்தவர்) தபஸ்வீரான ரிஷிகள் மறுகநின்று தபோவிஷ்டத்தாலே நெஞ்சுகலங்கி உனக்கு மறுக்கப்போகும்படி உடல்மறுகி தெறிகெட்டுநினனவர்களாய் (உழிதருவார்) ஸஞ்சரியாநிற்பர்கள். ஆனல்

மூ— உவர்தலையுடன் திரிகிலையுமென்றென்‡றூடுறவென்னுடையாவிவேமால் | §திவத்திலும் பசுநிரை மேய்ப்புகத்திசெங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே ‖ கO ‖

ஆ— திரிகிறதும் செய்கிறிலையென்று ‡மிகவுமென்னுஞ்ஞா வேவாநின்றது. "நாம்போகிலன்றோ ஸயப்ப டவேண்டுவது இதென்னஸ்நேஹந்தான்" என்றுமுறுவல்செய்ய; §திருநாட்டிலும் பசுநிறைமேய்ப்புகத்தி ஆயர்தேவே ஆனபின்பு போனாயேயல்லையோவென்கிறாள்.

கO.

இ— ராமன் ஸந்நிதியிலேயென்றபடி. சுநஜாரவெவ வக்ஷ்ரோணதயா ப்ராப்தஸூனைகயாலே அவனென்று தஜ்ஜஷத்தாலே நிஷேதிஸித்தது, தீமை-சுஷ்டத்தனம், ஊடுறவென்னுடையாவிவேமாலென்கிறதற்கு தா...றூர் (மிகவுமித்யாதியால்). நீ பசுமேய்க்கப்போகவேண்டாவென்று நிஷேதிக்கவேண்டியிருக்கவது செய்யாதே திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்தியென்று அவனுக்கு பசுமேய்க்கை ப்ரியதமமானபடியை ச்சொல்லுவானேனென்றவிதுக்கு தாத்பர்யம் சொல்லுகைக்காகவவதரிப்பிக்குறூர் (நாமபோகிலன்றோ வித்யாதியால்). அதுக்கு தா...றூர் (திருநாட்டிலுமித்யாதியால்).

கO.

இ-ஶ. இராமனையும்-ஸ்ரீபலராமனையும்; உவத்தலை-ஆநந்தம்பண்ணுமவனல்லை, உவக்குமது-உவத்து-உவக்கை-ஆநந்திக்கை, உவந்தவுள்ளத்தனாயென்றும் பொருகிறைப்புள்ளுவந்தோறுமென்று சொல்லித்திறே, உவக்குமவனல்லாதவன் உவத்தலன இஸ்வபாவத்தாலே ஆநந்தவனைச்சொல்லும்போது உவத்தலையென்று ரூபமாயிருக்கும், ஸ்ரீபலராமனது ஸந்நிதியிலே ஸ்வைரவிஹாரரூபசேஷ்டிதங்களைச்செய்ய ஒண்ணாதென்று ஆநிஸந்நியாலே அவனோடு ஸஹாயனாயிருக்குறாயில்லை என்றபடி. இராமனையும் என்கிறவிடத்தில் ஸமுச்சயத்தாலே நீ யெங்களைக்கைவிட நினைக்கிறவனான தாக்கே வித்யாஸநினைவுனமூத்த பிரானையுமுகவாதொழிவதோ, இதென்னவுன்னுடையவதிசாரங்களிருக்கும்படியென்று கருத்து. உடனும் திரிகிலையென்று ஸமுச்சயத்தை கிழேயநயிப்பது, அவனோடேகூடவும் திரிகிறாயில்லையெனறபடி, ஸமுச்சயத்தால் உநஸ்லேயஹிராமியில்லாதொழிந்தாலும்ஹ்ருதாவேஷிகளானஶத்ருக்கள் உபாரத்திலேயுங்களைக்கண்டாலிவர்களிருவராகத்திரிகுறுரென்றஞ்சும்படி, இராமனோடேகூடவாகிலும் திரியலாகாதோ அதுவும் ஸம்மதமாகிறது செய்கிறாயில்லையென்று; என்றென்று-இப்படி பலகாலம் விஜ்ஞைப்பட்டு; என்னுடையாவி-என்னுஞ்ஞாவானது; ஊடுற-உள்ளிலும் ஸம்பந்திக்கும்படி, ஊடு-உள்ளு, உறுகை-ஸம்பந்திக்கையிலே நினைவுங்கூடநமக்கில்லாதிருக்கவுங்களுக்கு இதெனனவகாணுவ்ராக்ஷகமென்றவன்ஸ்துதிதம்செபிம்பாயரனான; எங்களாயர்தேவே-எங்கள் கோவர்க்கு தைவதமே, யெங்கள்குலத்தில் கோவார்க்கெல்லாம் ஸோமநான ஸ்வாமியாயிருக்கிறவனே என்றபடி; திவத்திலும்- திவத்திற்காட்டிலும் பரமவ்ருமத்திற்காட்டிலுமென்றபடி, பசுநிரைமேய்ப்பு கோவத்ஸகளை மேய்க்கையை உகத்தி-உகந்தருளுவது ஆனபின்பு பசுமேய்க்கப்போனாயேயல்லையோ திருநாட்டிஉள்ளாரையுங்கூடக் கைவிட்டுப்பசுமேய்க்கையிலே காதமஹிமயானநீ யெங்களையுமுபெக்ஷிப்புதி என்றுமிடஞ்சொல்லவேணுமோவென்றுகருத்து.

ஓ— (உவத்தலை) நாநந்தயஸே, (உடன்திரிகிலை) ஸஹ நசரஸி, (என்று என்று) இதி பஹுதா, (என் உடை ஆவி ஊடுற) மதீயப்ராணா: ஸாந்த்ரம், (வேம்) தஹ்யந்தே, ஆஸ்ரிதபக்ஷ நாயக:, (திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்பு உகத்தி) பரமபதாதபி கோகணஸம்சாரணம் ஹ்ருஷ்யஸி தத்யகம:, (செங்கனிவாய் எங்கள் ஆயர்தேவே) ஶோணஸ்நிக்தாதர கோபகோபஜநஸ்வாமிந்த்யகம: ‖

கO

ப— நம் ஸ்நேஹிகளுடைய விரோதியையப்பின்னே போக்கவேண்டாவோவென்ன. (தனிமையும்பெரிதுனக்கு)உன்கால் நெடுகநெடுகத்தனிமையைமிக்குவிட்டுதேயுனக்கு"வனசுநா தாஷிநாராஸம் க்ருஷ்ணா ஷ்ஷ நாவநம்யஸ"என்றுநம்பி மூத்தபிரானையொழியவே ஸஞ்சரிக்கும்காலம்பெரிதுனக்கு. (இராமனையுமுவர்த்தலை) ஸ்வைரவிஹாரப்ரதிபந்தகமென்னு நம்பி மூத்தபிரானும் நெஞ்சுபொரிந்துவதிக்கிறிலை. பொரிந்துவதியாதவனை உவத்தலையென்னக்கடவதிறே. (உடன்திரிகிலையும்) நெஞ்சு பொருத்தமில்லாவிட்டாலிவர்கள்கூடத்திரியாநின்றூர்கள், எதிரிகளஞ்சும்படி ஒக்கத்திரியவுஞ்செய்கிறிலை, இவ்வளவிலே *

மூ— *செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத்திருவடிதிருவடிமேற்பொருநற் | சங்கணிதுறைவன்வண்டென் குருகூர்வண்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள் | மங்கையராய்ச்சியராய்ந்தமாலையவனோடும்பிரிவதற்கிரங்கித்

ஆ— (செங்கனிவாய்) *செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவத்திருவடிதிருவடிமேல பொருநல்சங்கணி துறைவனாயிருந்த வண்டென்குருகூர் வண்சடகோபன்சொன்னவாயிரத்துள மங்கையராய்ச்சியராய்ந்த

நிகமனம்.

இ— அவைத்தின்சார்வு என்கைக்கு தா...ரூர் (அவன் திருவடிகளையிதற்றாதியால்). ௧௧.

இ-ஶ. செங்கனிவாய்-ஶ்யாமளமான அதரத்தையுடையவனான; எங்கள்-எங்களுடையவனான தன் திருப்பவளத்தின் முகாலே 'வம்ஶாம் ஶ்ருஷ்டி விஸ்தாரவஹார்ஷ'மென்றபடியே எங்களை வஶீகரித்து எங்களுக்கு ஸ்வாமியான ஸர்வாதிவியஹோம(?)வென்றபடி; ஆயர்தேவ-கோபாலர்களுடைய நெஞ்சையுமபஹரித்து அவர்களுக்கு ஸர்வ(?)வென்றபடி; திருவடி-ஶ்ரீமானை ஸ்வாமியுடைய அடியென்று ஸ்வாமிக்குப்பேர்; திருவடிமேல்-ஸம்ந்த ஸ்வாமியானவென்றபடி; திருவடி-ஶ்ரீமானை ஸ்வாமியுடைய அடியென்று; பொருநல்-தாம்ரவ ஶ்ரீமஹாணக(?)விஷயமாக, இதுக்கு சடகோபன்சொலலென்கிறதோடேயந்வயம்; சங்கணி-சங்குகளாலே அணியப்பட்ட ஶம்வங்களினாலே ஶோபையினுடைய, இதுக்கு துறையோடேயந்வயம்; சங்கணி-சங்குகளாலே அணியப்பட்ட ஶம்வங்களினாலே ஸ்தூபையினுடைய, இதுக்கு துறையோடேயந்வயம்; துறைவன்-துறையையுடையவரான, ஹோஜநாஸ்ருதகஸ்வரான ஶாரி ஸுஸம்ஸ்க்ருதமானவென்றபடி; துறைவன்-துறையையுடையவரான, ஹோஜநாஸ்ருதகஸ்வரான ஶாரி ஸங்கஸ்ருதமானவென்றபடி; துறைவன்-துறையையுடையவரான ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி ஸாஶ்வதமாய்ப்போருகிற ஶ்ரீஹாம்யகம்பவத்தை விஞாவிஶேஷஜநங்களோடு ஸம்வாஸத்தையுண்டாக்கி ஸாஶ்வதமாய்ப்போருகிற ஶ்ரீஹாம்யகம்பவத்தை மநஸ்ஸாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி யத்ஸ்ருஷ்டிமாய திரமணீயஸம்வரதஶோபிதமான தாம்ரவணி மநஸ்ஸாலும் நினைக்கவொண்ணாதபடி யதாஸ்ருஷ்டமாய கிருபிடமாயிருக்கப்பெற்றவரானவென்றபடி, யதா'கலௌ வலு துறையே ஶிவாரா த்ரவிஹாமமறத்தமககிருபபிடமாயிருக்கப்பெற்றவரானவென்றபடி, யதா'கலௌ வலு ஶவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: | க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷு சமஹாஶம: || தாம்ரவணீநதி ஸவிஷ்யந்தி நாராயணபராயணா: | க்வசித்க்வசிந்மஹாபாகா த்ரமிடேஷு ச பூரிஶ: || தாம்ரவணீ நதீ யத்ர" என்று மஹர்ஷியருளிச்செய்துவைத்த விஷயங்களிலே ப்ரதமவிஷயமான தாம்ரவணீஸம்பந்தத்தையுடையராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி. இத்தால மஹர்ஷிகள கொண்டாடும்படியான தம்முடையவாத்தையுடையராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி. இத்தால மஹர்ஷிகள கொண்டாடும்படியான தம்முடையவாத்தையுடையராயிருக்கப்பெற்றவரானபடி; வண்-ஸர்வஸாவகஸ்ஸம்ஸமான; தென-ஸுந்தரமான; குருகூர்-குருநமபத்மம் சொல்லிததாய்த்து; வண்-ஸர்வஸாவகஸ்ஸம்ஸமான; தென-ஸுந்தரமான; குருகூர்-குருநகரிபையுடையவரான, குருநகரிக்கு நிர்வாஹகரானவென்றபடி; வண்-உதாரமான; சடகோபன்சொல்-ஆழ்வாரருளிச்செய்ததான; ஆயிரத்துள்-ஸஹஸ்ரத்துக்குள்ளே, இதுக்கிவையும்பத்து என்கிறத்தோடேயந்வயம்; மங்கையர்-யுவதிகளான, மங்கையென்று யுவதிக்குப்பெயர்; ஆச்சியர்-இடைச்சிகள்; *

ஓ— (செங்கனிவாய்) ஸர்வஸாவஶ்யம், (திருவடி திருவடிமேல்) ஸ்வாமிஶ்ரீசரணயோராஶ்ரி, (பொருநல் சங்கு அணி துறைவன்) தாம்ரவணீஸம்வஞ்ஜிவ்ரதேஶவாஸி, (வண் தென்குருகூர் வண்சடகோபன்) ஸுந்தரகாரகாயீஶஸம்கோவஸ, (சொல் ஆயிரத்துள) ஸஹஸ்ரகஸ்வே மாயாஸஹஸ்ரே, (மங்கையர் ஆச்சியர் ஆய்க்தமாலை) யளவநஸ்பாவ கோவீஜநாநுஸம்ஹிதஸந்த ஸம்ரம்பவம், (அவனோடு பிரிவதற்கு

ப— அவதங்கள விளையுமென்றென்று பலகாலம்நினைத்து (என்னுடைய ஆவி) யென்னெஞ்சு (ஊடுற) உள்ளூரவேவாநின்றது; இப்படி நிர்வஹிக்கைக்கு நானிவ்விருப்பைக்குலைந்துபோகாநின்றேனோவென்ன. (திவத்திலும் இத்யாதி) ஆமகாண் நீ ஒருவிருப்புக்கள்குலைத்துக்கொண்டுபோந்தரியாயிறே, பரமபதத்திலிருப்பைக்குலைந்தன்றோ பசுநிரைமேய்க்கப்போந்தது அவர்களைவிட்டுப்பசுக்களைவிரும்பக்கடவ நீ பெ ருங்களையும் உபேக்ஷிக்கச்சொல்லவேணும்மா பரமபதத்திலிருப்பிலும் காட்டில் பசுமேய்ப்பையுகப்புதிகா ண. இதையெல்லாம் கண்டும்கேட்டுமிதோர் ப்ரஸ்தாவமிருந்தபடியென்னென்று ஸ்மிதம்பண்ணினான் (செங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே) யென்றதிலேயீடுபடுகிறாள். அவவிருப்புக்குலைந்துபோந்தமையுண்டு. ஆகிலும் நானுங்களைவிட்டுப்போவேனோவென்று ஸ்மிதம்பண்ண வாய்கரை[=ஸமயம்]யிலேயழிந்துகிறாள்.

நிமஶத்திலவனை பசுநிரைமேய்க்கப்போதிவேண்டாவென்று நிஷேயப்பாசுரமானவித்திருவாய் மொழியுமல்லாதவைத்தோடொக்கஒருதிருவாய்மொழியேயென்று விஸ்மிதராகுறார். (செங்கனிவாயித்யாதி) அம்முறுவலாலே எங்களைத்தோற்பித்தாப்போலே தன்பருவத்தில் ஆண்பிள்ளைகளையும் தோற்பித்தவ ஸர்வஸ்வாமி திருவடிகளிலே செங்கனிவாயென்கையாலே தங்களைத்தோர்ப்பித்தபடி சொல்லித்து. ஆயர்தே வென்கையாலே தன்பருவத்திலுள்ளாரை தோர்ப்பித்தபடி சொல்லித்து. (அத்திருவடி) அந்த ஸர்வ ஸ்வாமியானவன் (பொருநலித்யாதி) தாமிருந்தவிடத்தில் வஸ்துக்களடங்கலிலும் வந்துசேருமாப்போலே

மூ— தையல் | அங்கவன பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பானுரைத்தனவிவையும்பத்தவற்றின்சார்வே ||௧௧||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— மாலையவனோடும பிரிவாற்றாமையாலே தையல் பசுநிரைமேய்ப்பொழிப்பான் சொன்னவிப்பத்து அவன் திருவடிகளைச்சேர்விக்குமென்கிறார்.

௧௧.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ-ஶ. ஆய்ந்தமாலை-விசேஷித்த ஸ்நேஹமான, ஜ்ஞாநாநுஸந்தித்தஸ்நேஹமானவென்றபடி, அவர்கள் ஜ்ஞாநாநுஸந்தித்தவ்யஸ்நேஹங்களைப்ரதிவாதித்ததானவென்கை, இது பத்துக்குவிசேஷணம்; அவனோடுபிரிவதற்கு-அந்தக்ருஷ்ணனோடு விஶ்லேஷிக்கைக்கு; இரங்கி-என்னெஞ்சுரிகி, மிகவும் வ்யதிதஹ்ருதயையாயென்றபடி; தையல்-பெண்பிள்ளையானவள், ஸம்ஸ்தங்களாய்வந்த வல்லவீஜநங்களுக்குள்ளே ப்ரதானையாயிருப்பாளொருபெண்பிள்ளை என்றபடி, இதுக்கு உரைத்தன கிறத்தோடே யந்வயம், கோபிகளெல்லோருமாக ஜ்ஞாநாநுஸந்தித்தவ்யங்களை ஸஹைபோலேயெல்லோருமாகச்சொன்னால் செவிப்படாதென்றுபார்த்து அவனுக்கு மறக்கவொண்ணாதபடி நப்பின்னைப்பிராட்டிபோலே ப்ரதானையாயிருப்பாளொருத்தி யவர்களெல்லார்க்குமாகத்தான் சொன்னாளென்று பாவாதாத்பர்யமாயிற்று. அங்கு-அந்த வல்லவீஜநகோஷ்டியிலே அவன பசுநிரைமேய்ப்பு, அந்த க்ருஷ்ணனுடைய கோவத்தவாரணவ்யாபாரத்தை ஒழிப்பான் - நிவர்த்தயிதுகாமாவாய் ஒழிப்பானென்றது ப்ராஸங்கிகமன்று ஸநிவந்தநமாய்த்ருதிவஸ்நாநாவஸ்ததாலேஸவ்யதிஜ்ஞஸாதாரணமானவிசேஷாம்சம்உரைத்தனசொன்னவையான தைய்யல்சொன்னதாக வாழ்வாரருளிச்செய்தவையானவென்றபடி. இவைபத்து மென்றநயிப்பது இந்தப்பதுப்பாட்டுக்களுமென்றபடி. அவைதமின்சார்வு-அவைத்தினுடைய ப்ராவண்யத்தையுடையனவை சார்வு-ப்ராவண்யம் அந்தகோபீஜநங்களுடைய ப்ராவண்யத்துக்குஸமமான ப்ராவண்யத்தையுடையவையென்றபடி அவர்களுடையவுக்திகளாலே அவன்பசுமேய்க்கப்போகாதொழியவத்தாலேயவர்களுக்கவனோடுஸம்ஶ்லேஷம் ஸித்தமாப்போலேயிப்பத்தையப்யஸித்தார்க்கும் பகவச்சரணகமலஸம்ஶ்லேஷம்ஸித்திக்குமென்கை.

௧௧.

ஜ்ஞாநவைராக்யாநுஷ்டாந ஶேவதி: ஶ்ரீஶைலேஶாசார்ய ராமாநுஜ மஹாதேசிகாய நம:.

ஒ— இரங்கி தையல்) தத்விஶ்லேஷஸ்தயா ஸகாதரா கோபிகயா (அங்கு) கஷ்டநஸமயே (அவன் பசுநிரைமேய்ப்புஒழிப்பான் உரைத்தன) ததீயகோகணவாரணப்ரதிபந்தயாய ப்ரணீதம் (இவையும் பத்தும்) ஸதஶகமிதி (அவைத்தின்சார்வே) தஸப்ரவணஸ்ஸாரஜத்வத:.

௧௧.

ஶ்ரீஶைல ஶ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம:.

ப— யாய்ற்று. திருப்பொருநலில்சங்குகள் வந்துசேரும்படியானதுறையையுடைத்தானவாரேஶ்வரமான (தென்) தக்ஷிணதிக்பதியானகுருநகராதிபராயுதாரமான வாழ்வாரருளிச்செய்த வாயிரத்தில் (மங்கையரித்ராதி) யளவநஸ்வாவ கோபீஜநாநுஸம்ஹிதமான வசஸ்நேஹமுள்ள வித்திருவாய்மொழியானது அவனோடு பிரியுகிறதறகுக்லேஶப்பட்டு (அங்கு) அத்திரளிலே ப்ரதானையான (தையல்) இடப்பெண்பிள்ளை அவன்பசுநிரைமேய்க்கையை ஒழிக்கைக்காக (உரைத்தன) உரைக்கப்பட்டனவாயிற்று. (இவையுமபத்தவத்தினசார்வே) அவை யென்கிறது கீழ்த்திருவாய்மொழிகளையா யவத்தினருகே இதோர்திருவாயமொழியேயென்றுஶ்ருதியிலேயாகக்கடவது. யதா அவைகளுக்குச் சொன்னஸம்பந்துகளோடுசேர்ந்ததே யித்திருவாய்மொழியுமென்றுமாம்.

௧௧.

ஶ்ரீஶைலஶ்ரீகோவர்த்தநராஜகாருணிகேஶநிகமாந்தமஹாதேசிகேந்த்ர நம:.

ஶ்ரீஶைலஶ்ரீவராஹாஸம்யமீந்த்ர மஹாதேசிகாய நம:.

ஸ்ரீ:

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்ய ரத்நாவளி:

வேய்மருதோளிணை.

ஸம்மோஹாக்ஷைஃக்ருத்த்ரா யதுகுலஜதயா வாஸுதேவஃ ஸுபாங்கை:
கோவிந்தஃ ப்ரியோக்த்யா வசநவரதயா சக்ரராஜாயுதஃ |
ஸ்ரீநீலாஸ்மப்ரபத்வாத் வஶிதஸ்மிததயா கோபநிர்வாஹகத்வாத்
ஸ்லாக்யோ நேஹஸம்ஸ்காஸ்வாரஸ்யஉசித: ஸ்ரீபதிஃ ஸூரிஜேந || ௧௦௬.

(ஸம்மோஹாக்ஷைஃக்ருத்த்ரா) தாமரைக்கண்கள்கொண்டீர்தியாலோ ஸாவஜ்ஞஸ்யாஸ நயநங்களையாலும்; (யதுகுலஜதயா) தகவிலைதகவிலையே நீகண்ணா யதுவம்ஸத்திலே க்ருஷ்ணனாய் வந்தவதரிக்கையாலும்; (வாஸுதேவஃ ஸுபாங்கை:) அஞ்சனமேனியையாட்டங்காணேன் மைபோலேகறுத்த ஸ்நிக்தமாயிருக்கிற திருமேனியையுடையனாகையாலும்; (கோவிந்தஃ) நினைகிலேகோவிந்தா ஆஸ்ரித வத்ஸலனாகையாலும்; (ப்ரியோக்த்யா வசநவரதயா) பணிமொழிநினைதோறும் "பூர்வபாஷீ ப்ரியம்வத:" என்கிறபடியே ப்ரியங்களான வசநங்களை சொல்லுகிறவனாகையாலும்; (சக்ரராஜாயுதஃ) ஆழியங்கண்ணா திருவாழியை திவ்யாயுதமாகவுடையனாகையாலும்; (ஸ்ரீநீலாஸ்மப்ரபத்வாத்) மாமணிவண்ணா நிகரில்லாத நீலரத்நம்போலே ஸ்லாக்யமான நிறத்தையுடையவனாகையாலும்; (வஶிதஸ்மிததயா) வசிசெய்தாமரைக்கண்ணும் வாயும் மந்தஸ்மிதத்தாலே ஸகலவிஷயத்தை வஶீகரியாநிற்கும் திருக்கண்மலர் மந்தஸ்மிதவ்ருஷ்டிகளாலே மநோஹரனாயிருக்கையாலும்; (கோபநிர்வாஹகத்வாத்) எம்பெருமான் பசுமேய்க்கப்போகேல் திவத்திலும் பசுநிரைமேய்ப்புகத்திசெங்கனிவாயெங்களாயர்தேவே கோகுலத்திலே கோபாலர்களுக்கெல்லாம் ஸ்ரேஷ்டனாயிருந்து அவர்கள் கார்யமெல்லாம்செய்து நிர்வஹிக்குமவனாகையாலும்; வண்டுவரைப்பெருமாள் ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே ஆஸ்ரிதராலே ஸ்லாகிக்கப்படுமவராக "வேய்மருதோளிணை" என்கிற தஶகத்திலே ஆழ்வாராலே வெளியிடப்பட்டதென்கிறார். ௧௦௬.

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பத்தாம்பத்தில் மூன்றாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

நாலாந்திருவாய்மொழி.

இ— தமக்குள்ளவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் காரணமாகத்தம்மை யெம்பெருமான் விடிலோவென்றுண்டா னவதிசங்கையாலே யிப்படியவஸந்நராய் விஶ்லேஷித்தவநந்தரத்திலே சார்வே தவநெறிக்கித்யாதியாலே தபோமார்க்கத்துக்கு அவன் திருவடிகள் ப்ராப்யங்களென்று சொல்லத்துடங்குகையாலும் தமன்றோவெ ன்னவவத...ருர் (இப்படியித்யாதியால்). ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்து பத்துடையடிவரில் ப்ராரப்தமான ஸத்யோமஸௌலப்யத்தை நிகமிக்கிறாரென்கிற இவ்வநந்தரத்தியாலே பத்துடையடியவற்குமேலிதுக்குக்கீழ் ப்ராஸங்கிகமென்றுதோற்றுகையாலிப்படியென்றது. அஞ்சிறையமடநாரைததுடங்கி வேய்மருதோளி ணையுள்படக்கீழ்நடந்த ப்ரகாரத்தாலே என்றபடி. ப்ராஸங்கிகத்தையென்றது பத்துடையடியவிரிலே பிறர்க்குத்தாமவனுடைய ஸௌலப்யத்தை யுபதேசித்தவாறேயிப்படி ஸௌலப்யனானவனோடு பாஹ்யஸம் ஶ்லேஷத்திலே தமக்கபேக்ஷிதத்து கைவாராமையாலே மிகவுமவஸந்நராய் அஞ்சிறையமடநாரையி லே தூதுவிடுகையும் அத்தாலிரங்கியவனெழுந்தருளினவாறேயவனுடைய வைலக்ஷண்யத்தைக்கண்டு வளவேழு லகிலே ஸ்வாநர்ஹதாநுஸந்தாநத்தாலே தாமகலுகையும் அத்தை நிவர்த்திப்பிக்கைக்காகவவன் தன்னு டைய ஸௌஶீல்யத்தை ப்ரகாஶிப்பித்தருளினவாறே அந்த ஸௌஶீல்யகுணாநுஸந்தாநநிரவதிகவ்ரீ தியாலே பரிவதிலீசனிலேயவனுடைய ஸ்வாராதநத்தை யுபதேசிக்கையுமாயிப்புடைகளிளே யாத்ரு சௌஸ்த்ரம் ப்ரஸக்தாநுப்ரஸக்தமான நாநாகதோபநயாநுஸவபரிவாஹத்தையென்றபடி. பத்து டையடியவரில் ப்ராரப்தமான என்றது நாளுநின்றனெம்பழமையென்கிறபாட்டிலே ஓர்குறைவில்லையென் கிற வாக்யத்திலே ஸர்வேந்த்ரியவ்யாபாரமானவடைத்தைச் சொல்லுகுறதென்றக்கூடாதிறே. அது ஸத்யோமஸௌலப்யமன்றிறே. காணவேணுமென்றவபேக்ஷையுடையார்க்கு ஸௌலப்யனென்றிறே. பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்கிற வாக்யத்துக்குப்பிள்ளான் வ்யாக்யானஞ்செயதருளித்து. இத்தால் பரித்ராணாயஸாதூநாமென்று சொல்லப்பட்டதாய் ஸத்யோமவிஷயமானவதாரஸௌ லப்யம். பத்துடையடியவர்க்குப்ரதிவாக்யமென்று ஸத்யோமத்தாலே நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திஹேது கமாக ஸர்வப்ராவண்யமித்திருவாய்மொழிக்கு ப்ரதிவாக்யமென்று திருவாய்மொழிகளுக்கடைவுமுஞ் சொல்லித்தாய்த்து நிகமிக்குறாரென்கிறது. ஓர்குறைவில்லையென்று ஸர்வேந்த்ரியவ்ருத்தித்தையவஸ ரௌசித்யமாக விஶேஷித்துச்சொல்லி யுபஸம்ஹரிக்குறாரென்றபடி, இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தம் கார ணமாகவவன்னம்மைவிடிலோ வென்கிறவதிசங்கையாலே பந்தாவதோஷமிவெண வேய்மருதோளிணை யிலேவிஶ்லேஷியாநின்றதம்மை யெம்பெருமானினியொருநாளுமும்மைப்பிரியேனென்றாஶ்வஸிப்பித்தருளவத் தாலேயாஶ்வஸ்தராயினியொருநிமேஷாஹமுமில்லாமையாலே பரிபூர்ணராயநின்றவாழ்வாரி வ்வளவாகப்ராஸங்கிகங்களாயப்போந்த ஹேயுபேதஸ்வரூபாதிகளெல்லாம் முடிந்து பத்துடையடி யவரில்ஸர்வேந்த்ரியவ்யாபாரமாய் இருந்தஸத்யோமஸௌலப்யத்தைவிஶேஷித்துச்சொல்லுகைக்காக

ஒ— ஏவம் த்ருதீயதஶகே ஸ்வாநந்யஶரணஸ்வபாவம்...... "ஶ்ரீஶோ நாராயணோ ஜகத்காரணவஸ்து ...... ஶரணாகதஸுலப இதி" ...... ஸ்வாமித்வம் ...... இதி ப்ரதமோயம் ஸௌலப்யத் ‖ இதி

ப— இப்படிதமமைப்பிரியநினைவனறிக்கே யிருக்கசங்கையாலே பிரிந்தார்படுமவஸ்தைதைப் ப ட்டத்தாலே அவஸந்நரானவரை "உம்மையொருநாளும் பிரியேன்" என்றவநாஶ்வஸிப்பிக்க அத்தாலேய ரிதத்துமிகவும் ஸ்ரீ தராருற்கீழத்திருவாய்மொழியில்யிப்படி ப்ராஸங்கிகத்தைமுடித்துப் படமுடையறவி ற்பளளிபயினறவனென்றும் கடத்தலைசெய்க்கப்பெற்றுலென்றும் கெடுமிடரிலநுஸந்தித்தஸாத்யப்ராப்யங் களுக்கு விபோவாயனலர்மேல்மங்கையுறைமார்பனென்னறுதியிட்டாரிவ்வளவால் இவ்வுஸயவிஷயோவெ யத்துக்கும்தாம்தமக்கறுதியிட்டுக்கொண்டவஸ்வித்தஸாத்யப்ராப்ய ப்ரவ்ருத்தியேயாகிலும ஸத்ப்ரவ்ருத்தி களிரண்டும்ஸாத்யாப்யபேக்ஷாஜுவிஹிதமாகையாலேகாருணிகராய்பரோபதேசத்தில்ப்ரவ்ரு த்தரானவாழ்வார்ப்ரபத்த்யதிகாரிகளைக்குறித்துவீடுமின்முற்றதில் ப்ரபத்தியைப்பண்ணுங்கோளென்று பதேசித்தார். ஸக்த்யதிகாரிகளைக்குறித்துபத்துடையடியவரில் ஸக்தியைப்பண்ணுங்கோளென்றுபதேசி த்தார். இப்படியாகிலுமித்திருவாய்மொழிகளிரண்டிலொன்றுமிருவருக்குமுபதேசமாயிருக்குமிருவரும்

மூ— சார்வேதவநெறிக்குத்தாமோதரனருள்கள | காமேகவண்ணனகமலநயநத்தன் |

ஆ— (சார்வே) இப்படி ப்ரஸங்கத்தை முடித்து பத்துடையடியவரிலே ப்ரஸ்துதமான ஸக்தியோக ஸாம்யத்தை நிகமிக்கிறார்; ஸௌலப்யத்திலும்,

இ— ப்ரஸ்துதமானவாறேயத்தைச்சொல்லி முடிக்கிறாரென்று பட்டர்வ்யாக்யானம். உயர்வறவென்கிற முதல் திருவாய்மொழியிலே பரிவக்ஷ்ணத்து ஸமஸ்தஜனஜ்ஞத நிரவதிகஸ்ம்ருதியானது ஸமஸ்தைக ஹோமராயிருப்பார் பலரோடேகூட ஸமஸ்தஸ்தானகளைச்சொல்லியுங் கேட்டநுபவிக்கவேணுமென்று அபேக்ஷையைப்பிறப்பிக்கையாலே யதுக்காகவிந்த லோகத்திலுள்ளாரை ஸமஸ்தைகஹோமராகக்கியாகிலு மவர்களோடேகூட யநுபவிக்கவேணுமென்று பார்த்தவர்களைக்குறித்து வீடுமின்முற்றவிலே ஸமஸ்தைக ஹோமஸ்வாபமான ஸக்தியோகத்தையும ஸாம்யஸக்திஸித்த்யர்த்தமாகப்பத்துடையடியவரிலே யவனு டைய ஸௌலப்யத்தையுமுபதேசித்துப்போந்தவிவர்க்கு அநந்தவபேக்ஷையானது பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷா பேக்ஷையாலே அப்போதேயநுசிதமாயநுசிரைய மடனுரைத்தடங்கியிவ்வளவாக நாநாவிபரஸவி ஶேஷங்களும் நடந்துபோந்தனவாகையாலே யிப்போதவபேக்ஷாஸமயமுமில்லாமையவிவரந்தஸக்தியோ கத்தை ஸூசிக்க ப்ரஸக்தியில்லையேயாகிலும தாம்பபோது பரிவக்ஷ்ணத்துஜ்ஞரநாராய் ஸம்ஸ்தித்தரான வாறே "ப்ரதிஶப்தாஸ்ஸமாநஶேஷவாஸஸ்"மென்கிறகணக்கிலே தாமபெற்ற வைராக்யத்தையெல் லாருமபெறவேணுமென்று தமக்கிப்போதொரு நிவ்ருத்யஜ்ஞரபேக்ஷையுண்டாயத்தாலே பண்டுதாமிதுவுத நர்க்குபவரஸவைராக்யஸாதநமாக பத்துடையடியவரிலே யாவக்ஷ்ரித்துவைத்த ஸக்தியோகத்தை விஶேஷித்துச்சொல்லியதிலுடைய ப்ரகாரங்களையுமிவர்களுக்குநன்றாகவுபதேசித்துத் தலைக்கட்டிக் கொடுக்கவேணுமென்று பார்த்தருளியதிலே ப்ரவ்ருத்தராகிறாரென்று கருத்து.

முதற்பாட்டு.

ஸித்தியவாசத்துக்கு தாத்பர்யமருளிச்செய்கிறார் (ஸௌலப்யத்திலுமென்று),

இ-ஸ. காமேகவண்ணன்-காளமேகவர்ணனை, பத்துடையடியவரிலே புயற்கருநிறத்தனனென்றதை ப்ரத்யபிஜ்ஞாபித்தபடி; கமலநயனத்தன்-கமலநயநனை வாத்ஸல்யகாருண்யஸௌஹார்தாதி ஸமஸ்த குணங்களாய்க்கொண்டு குதிரமணீயங்களான திருக்கண்களையுடையவனையென்றபடி; ※

ஒ— உக்தரீத்யா ஸக்திஸாஜாம் ஸாப்ராவஸ்தவேந ஸ்ரீஹிதௌ ப்ரதிவாதயதே (காமேகவண்ணன) நீலவர்ணபுஸ், (கமலநயனத்தன்) கமலநயநஸ், ※ ※ ※ ※

ப— ப்ரவஸாரய் இருவருமஸக்தரமேவாராகையாலே "ஸ்வதந்த்ரம்ஸப்ரவத்திஸ்ரம் ப்ரவஸாவதந்த்ரதாவா ஸை | ஸௌஸாயநஸக்திஸ்ரம் ஸக்தாவதிவதஸீதை ||" என்னதிறே தேசிகனால் நிஷ்கர்ஷிக்கப்பட்டது. ஆகையாலிவ்வளவாலுள்ள வபாவதேசங்களு மிருவரையுங்குறித்தேயாகக்கடவது. இப்படி அவ்விர ண்டு திருவாய்மொழியாலும தத்த்வதிகாரிகளைக்குறித்து உபக்ராந்தமான தத்த்வோபாயஸ்வபாவத்தை மேலதிருவாய்மொழியில தவநெறியென்னவிரண்டுபாயங்களையுமனுவதித்துக்கொண்டு நிகமிக்கிறார் கெ டுமிடரில கடத்தலேசிக்கப்பெறுலென்றருளிச்செய்த ஸாத்யோபாயத்தில உந்தன் திருவுள்ளமிடா கெடுந்தோறும நாங்கள வியக்கவின்புறுதுமென்னு உத்தரவண்ணநஶ்லோகாய்த்துவிவரணமாயுள்ள வேயமரு தோளிணைகளைப்பிரித்துக்கொடுக்கிறது. இப்படி மூன்றாந்திருவாய்மொழியான வேய்மருதோளிணையில ஸமஸ்தனுடைய ஸ்வாநுஸம்ஸாரஸ்வதைஷவிஷயத்தையருளிச்செய்தார். மேல் நாலாவதான சார்வேத வநெறியால் ஜமஹஸ்ரவ்ராவத்தயை அவனுக்குவவாதித்தருளுகிறார். தத்த்வம்-ஸ்ரீதோரோதரகாஸ... லோஸஹ்யதேத். இதில் முதற்பாட்டில் அவனுஸயஹ்திநாயனுகிலுமவனுடையதிருவடிகள் தவனெ றிக்கு ஸாமஸமென்றுமதிலொரு ஸம்ஶயமில்லையெனகிறா (சார்வேதவநெறிக்கு) தவநெறியென்கிற விஶேஷம் ஸக்தனுக்கு ஸக்தியோகத்தைச்சொல்லுகிறது, ப்ரவஸனுக்கு ந்யாஸவித்யையைச்சொல்லுகி றது. (தாமோதரன்றாள்கள தவநெறிக்குச்சார்வே) பத்துடையடியவர்க்கெளியவனென்று சொன்னவ வன்திருவடிகள் சார்வே எனகிறார், சார்வு-ப்ராப்யம். அங்கு சார்வே என்றுசொன்னவர்த்தத்தின் நிகம நமாகையாலிங்கு சார்வே என்னவபிகரிக்கிறா. அவ்வர்த்தத்தில ஸம்ஶயிக்கவேண்டாவென்றபடி. ※

மூ— நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்றநேமியான் | பேர்வானவர்கள்பிதற்றும்பெருமையனே ‖ ௧ ‖

ஆ— ஸௌஶீல்யத்தினாலும் நித்யவிபூதியாலும் பரிபூர்ணனாயிருந்துவைத்து ஸ்ரீயஶோதாஸ்தநந்தயமாக ஸஜாதீயதயாவதீர்ணனானவெம்பெருமானுடைய திருவடிகள் பக்தியோகத்தினாலே ப்ராபிக்கலாம். இதிலொருஸம்ஶயமில்லையென்கிறார். ௧.

இ— த்ருதீயபாதத்திற்கு தா…ர் (ஸௌலப்யத்தினாலுமென்று), துரீயபாதத்திற்கு தா…ர் (நித்யோக்தியால்), தாமோதரன் தாள்களென்று உதரபந்தநநாமத்தையருளிச்செய்ததுக்கு தா…ர் (ஸ்ரீயஶோதாஸ்தநந்தயத்வோக்தியால்), சார்வேதவநெறிக்கு என்கிறதற்கு தா…ர் (பக்த்யுக்தியால்). ௧.

இ-ஶ. நீர்வானமண்ணெரிகாலாய்நின்ற - ஸலிலாகாஶப்ருதிவ்யக்நிமாருதாத்மகனாய் நின்னவனை தத்ஶரீரகதயா வ்யாபித்துநின்றவனையென்றபடி. யாவையும் யாவருந்தானமைவுடைநாரணனென்றத்தை ஸூசிப்பிக்கிறபடி; நேமியான்-சக்ரத்தையுடையவனை ப்ரஶஸ்தமான ஜகத்தினுடைய ரக்ஷணத்துக்குபரிகரமான திருவாழியையுடையவனையென்றபடி; பேர்வானவர்கள்-ப்ரஹ்மாதிகளைப்போலன்றிக்கே ஸர்வப்ரகாரஶேஷபூதரான தேவர்களென்றபடி நித்யஸூரிகளென்கை. பிதற்றும்பெருமையன்-ப்ரீதிப்ரகர்ஷத்தாலே யத்ருச்சமாகப்பிதற்றும்படியான மாஹாத்ம்யத்தையுடையவனை; தாமோதரன்தாள்கள்-தாமோதரனுடைய திருவடிகள், எற்றிறமுரலினோடிணைந்திருந்தேங்கியவெளிவே என்கிறத்தை ஸூசித்தருளுகிறபடி; தவநெறிக்கு-தபோமார்க்கத்துக்கு, வணக்குடைத்தவநெறியென்றங்குசொன்ன பக்தியோகத்துக்கு என்றபடி. அவதாரணமிதில் ஸம்ஶயமில்லையென்கைக்காக. ௧.

ஓ— (நீர்வானமண் எரி கால் ஆய் நின்ற) ஜலாகாஶப்ருதிவ்யக்நிவாயுரூபேணாவஸ்திதஸ்ய, (நேமியான்) சக்ரிண:, (வானவர்கள் பேர் பிதற்றும் பெறுமையன) நித்யஸூரிபிரக்ஷணஸங்கீர்த்யமாநநாமவைலக்ஷண்யமஹத்த்வஸ்ய, (தாமோதரன்) தாமோதரஸ்ய, (தாள்கள்) சரணௌ, (தவநெறிக்கு சார்வே) பக்திமார்க்கஸ்ய ஆஶ்ரய: சரணாவேவ பக்திமார்க்கநிஷ்டஸ்ய ப்ராப்யாவித்யர்த்த: ‖ ௧.

ப— தவநெறிக்கு-பக்தியாகிறமார்க்கத்துக்கும் ப்ரபத்தியாகிறமார்க்கத்துக்கும் தவநெறி என்றும்காட்டில் பக்திப்ரபத்திகளைச்சொல்லிற்றோவென்னில் "யஸ்ய ஜ்ஞாநமயம் தப:" என்கையாலே ஜ்ஞாநவிஶேஷமான பக்திப்ரபத்திகளை தபஸ்ஸென்று சொல்லுகிறது. வணக்குடைத்தவநெறி என்றாரே அங்கே "தபஸாம் ந்யாஸமேஷாமதிரிக்தமாஹு:" என்று தபஸ்ஸுக்களிலே மிக்க தபஸ்ஸாகச்சொல்லித்திறே ப்ரபத்தியை. (தாமோதரன்றாள்கள்) என்றத்தால் யஶோதாதிகள்கையிலே கட்டுண்டு தழும்புசுமந்தது அதுவே திருநாமமாகவிருக்குமவன் திருவடிகளவையுகந்தவணக்குடைத்தவநெறியற்கு சார்வென்னுமதில் ஸம்ஶயிக்க வேணுமோவென்று தெளிக்கிறது. எப்படிப்பட்டவன் ஸமாஶ்ரயணானுகுணனென்னில் விலக்ஷணவிக்ரஹயுக்தனாய் உபயவிபூதிநாயகனானவனென்கிறார். (காரித்யாதி) நீர்கொண்டெழுந்த காளமேகம்போலே ஶ்யாமமான வடிவையுடையவன ஸக்ருதாஶ்ரிதாஸ்வாதகமுமாயிருவர்க்கும்பக்திஜனகமுமாய் மேல்ப்ராப்யமுமான வடிவையுடையவன், காதல்கடல்புரையவிளைவித்தகார்மாமேனியிறே, புயல்கருநிறத்தனென்னபடி (கமல) அவ்வடிவுக்குப்பரபாகமாயகவாயில் குணங்களுக்கு ப்ரகாஶகமான திருக்கண்களையுடையன். ஸௌந்தர்யத்தாலும் வடிவழகாலும் மேன்மையாலும் மேல்விழவேண்டுமவனென்னதாய்த்து. (நீரித்யாதி) விக்ரஹவைலக்ஷண்யமே அன்றிக்கே ஸ்வரூபமும் விலக்ஷணமென்கிறார். யாவயும் யாவரும்தானமைவுடைநாரணனென்னத்தை நிர்வஹிக்கிறார். ப்ருதிவ்யாதிபஞ்சபூதங்களையும்சொன்னவித்தாலே ப்ரபஞ்சத்தின் காரணத்தையுமெடுத்ததாயித்தால் லீலாவிபூதிவிஶிஷ்டதையைச்சொல்லுகிறது. (நேமியானின்று) நித்யவிபூதியிலேயிருக்குமிருப்பைச்சொல்லுகிறது.. (பேர்வானவர்கள்) இவ்வருகிலுள்ள ப்ரஹ்மாதிகளன்னிக்கே யவ்வருகில் பெறுமக்களேத்தும்படியான பெருமையுடையவன் யதா வானவர்கள் பிதத்தும் பெருமையனென்னவுமாம், தாமோதரனித்யத்ர "ஸ்ரீதாமோதரஸ்வாமீதி." ௧.

இரண்டாம்பாட்டில் ஸர்வேஶ்வரனை ஶ்ரிய:பதியாயிருந்துவைத்து என்விரோதியைப்போக்கி யென்னையிங்கேயடிமைகொள்ளாநின்றானென்றுகீழ்ச்சொன்னஸௌலப்யம் தமக்குஸூசித்தபடி யையருளிச்

மூ— பெருமையனே வானத்திமையோர்க்கும் காண்டற்‌ | கருமையனேயாகத்தணை யாதார்க்கென்றுந் திருமெய்யுறைகின்றசெங்கண்மாலுநும் | இருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாள்கின்றானே ‖ உ ‖

ஆ— (பெருமையனே) ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமீஶ்வரனாய் ஸ்நாஶ்ரிதர்க்கு துர்ஜ்ஞேயனாய்ப் பெரியபிராட்டியாரோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டனாயிருந்த எம்பெருமான், நானுமிருமைவினைகடிந்திங்கென்னையாளுகின்றானென்றுகொண்டு, தம்முடையலாபத்தைப்பேசுகிறார்   உ.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— ஆகத்தணையாதார்க்கு என்கிறத்துக்கு தாத்பர்யம் (ஸ்நாஶ்ரிதர்க்கு)என்று, இப்பாட்டுக்கு ஸங்கதி காட்டுகிறார் (தம்முடையவித்யாதியால), கீழ்ப்பாட்டிலே ஸகிமோமத்தாலேயவன ஸர்வஜ்ஞனென்றருளிச்செய்தவர் ஸகிமோமரூவமாராத்யோராவாயமில்லாதவெனக்குங்கூடவவன ஸாஹஹனாயிருக்க ஸகிமோமமுடையாற்கு ஸாஹனுமென்னுமிடம் சொல்லவேணுமோவென்று தௌர்த்யதாலேயத்தை ஸமீக்கைக்காக தம்முடையலாபத்தை பேசுகிறாரென்றதாய்த்து. ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம்.   உ.

இ-ஶ. வானத்து-வ்யோமத்தில ஊர்த்வலோகத்திலென்றபடி; இமையோர்க்கும்-தேவர்களுக்கும் ஸநகாதிகளெல்லாரும் கீழ்லோகத்திலேயிருக்கத்தங்களுடைய ப்ரகர்ஷம் ஸ்பஷ்டமாம்படி ஊர்த்வலோகவாஸிகளாயிருக்கிற ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட என்றபடி, அமைவுடைமுதல்கெடலொடிவிடையிதர்ஹாதிகளையுஜ்ஜீவிப்பிக்கிறபடி; பெருமையனே-பெரியவனான நியந்த்ருத்வாதி ஸர்வப்ரகாரவாராதுஸ்ஸ்ருஷ்டனானவென்றபடி, ஏகாரமிவ்வர்த்தில் ஸம்ஶயமில்லையெனகைக்காக; ஆகத்து - ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே; அணையாதார்க்கு - அணைத்துக்கொள்ளாதார்க்கு, வ்யோமப்ரத்தராய்கொண்டு நெஞ்சிலேயநுஸந்தியாதார்க்கென்றபடி; காண்டற்கு - காண்கைக்கு; அருமையனே - ஶக்யமல்லாதவனான பிறர்களுக்கரியவித்தகன என்றத்தை ப்ரதிஸந்தானம்பண்ணினபடி, ஏகாரம் உத்தாயப்ருத்திகாரணாயம்; திரு- பெரியபிராட்டியானவள்; மெய்-தன்திருவுடம்பிலே, மெய்யென்று உடம்பு; என்றும-ஸர்வகாலமும்; உறைகின்ற - வஸியாநிற்கும், அகலகில்லேனிறையுமென்றுகொண்டு நிரந்தரவாஸம்பண்ணுமபடியவளுக்குங்கூட நிரதிஶய ஹோக்யனாயிருக்கிறவனானவென்றபடி, மலர்மகள்விரும்பு நமரும் பெறலென்னதத்தையருளிச்செய்தபடி; செங்கண-அக்ஷியோடு நிரந்தராவஸம்ஶ்லேஷத்தாலே ஸூர்யாநர்த்தரைபபோலே ஸஹோஹிதங்களான திருக்கண்களையுடையவனான; மால்-பெரியவன், 'க்ருதே யம்ஹிதவேத்ஜோ யஸூவாஜநகாத்ஜா' என்கிறபடியே அக்ஷீவதிகநிவாஸநமான ஸௌஹார்த்தியையுடையவனான ஸர்வேஶ்வரனையென்றபடி; இருமை-புண்யபாபரூபவான பந்தகாரங்களான; வினை-கர்மங்களை; கடிந்து - நிரஸித்து; இங்கு- இஹலோகத்தில்; நாளும்-ப்ரதிதினமும்; என்னை-ஸகிமோமாதிஶாராத்யோராவாயமநந்யனானவென்னை; ஆள்கின்றான-அடிமைகொள்ளாநின்றான், ஶாஶ்வதமானதேஶத்திலேபோனாலல்லது கிடையாதவையான நிரதிஶயகைங்கர்யங்களையிந்த ப்ராக்ருதலோகத்திலேதானே யென்னைச்செய்வித்தருளுகிறாரென்று வாக்யார்த்தம். இப்படியானபின்பு ஸகிமோமமுடையார்க்கவன ஸர்வஜ்ஞனென்றுமிடம சொல்லவேணுமோவென்று கருத்து   உ.

ஓ— (வானத்திமையோர்க்கும் பெருமையனே) ஊர்த்வலோகவாஸி ப்ரஹ்மாதிதேவேஶ்வரஃ (ஆகத்து அணையாதார்க்கு என்றும் காண்டற்கருமையனே) சித்தகஸ்ருநஶோநர்நாம ஸர்வதா த்ருஷ்ப்ரயோஶக்யஃ (மெய் உறைகின்ற திரு) ஸ்விக்ரஹாஶ்ரிதலக்ஷ்மீகஃ (செம கண் மால்)ரக்தநயநஸ்வாமீ (இருமை வினை கடந்து) புண்யபாபலக்ஷணம் த்விவிதம்கர்மவிநாஶ்ய (இங்கு என்னை நாளுமாள்கின்றானே) ஐஹிகேசஶரீரே வர்த்தமானம் மாம் கைங்கர்யம் ஸ்வீக்ருதவாந் நித்யம்.   உ.

ப— செய்கிறார். (பெருமையனேயித்யாதி) ப்ரஹ்மாதிகளுக்கு தன்னையாஶ்ரயித்து ஸ்வரூபமபெறவேண்டும்படியான பெருமையுடையவன, (வானத்து) அவ்வாசியேயவர்களுக்கும நமக்குமுள்ளது ஸம்ஸாரத்தில் நம்மிலுங்கனவியராயிமீறயவர்கள். (காண்டற்கு) ஆகத்தணையதார்க்கு ப்ரீதத்தோடே நெஞ்சிலே அநுஸந்தியாதார்க்கு காண்கைக்கரியன் இததால "பிறர்கறியவித்தகன" என்றத்தைச்சொல்லுகிறது (என்றும்திருமெய்யுறைகின்ற) என்றுமொக்கபெரியபிராட்டியார் வர்த்திக்கும்திருமேனியை யுடையவன (செங்கண்) அவளோட்டைநித்யஸம்ஶ்லேஷத்தாலே நீர்பாய்ந்தபயிர்போலே செவ்விபெற்றத்

மூ— ஆள்கின்றானாழியானாரால்குறைவுடைய | மீள்கின்றதில்லைப்பிறவித்துயர்கடிந்தோம் | வாள்கெண்டையொண்கண்மடப்பின்னைதன்கேள்வன் |

ஆ— (ஆள்கின்றானாழியான்) ஆள்கின்றானாழியான ஆரால்குறைவுடையம்; இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்தில் மீளக்கடவதன்று; எங்ஙனேயென்னில், இந்தஸம்ஸாரது:கத்தைக்கடிந்தோம்வாள்கெண்டையொண்கண்மடபபின்னை தனகேள்வனுடைய, ※ ※ ※ ※ ※

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— மீள்கின்றதில்லையென்கிறதற்கு தா...ரர் (இனியிதற்றாகியால்). இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே இருமைவினைகடிநதென்று ஸம்ஸாரநிவ்ருத்திரூபஸ்வரூபத்தை அருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே பகவத்ப்ராப்திரூபஸ்ரீகரணாயத்தமாகவே ஸ்வரூபவிஶேஷங்களை விஸ்தரிக்கிறாரென்று ஸங்கதி கண்டுகொள்வது.

இ-ஶ. ஆழியான்-சக்ராயுதனானவன்; ஆள்கின்றான்-நம்மையடிமைகொள்ளாநின்றான், கைகழலாநேமியான்நம்மேல் வினைகடிவானென்கிறபடியே கையும்திருவாழியுமாய்க்கொண்டு விரோதியைப்போக்கி நம்மை ஸகலவிதகைங்கர்யங்களையும் செய்வித்துக்கொண்டருளாநின்றானென்றபடி; ஆரால்குறைவுடையம்-ஆராலேகுறைவையுடையோம், குறைவு-அபேக்ஷை, ஸர்வேஶ்வரன் நம்மை ரக்ஷியாநின்றபின்பு மற்றொருவராலும் நமக்கபேக்ஷையில்லையென்றபடி; மீள்கின்றதில்லை-இனி இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே நாம் மீளுவதில்லை, இனி நாம் ஸம்ஸாரிகளாகப்புகுகிறதில்லையென்றபடி; பிறவித்துயர்-ஜந்மது:கத்தை, இது உபலக்ஷணம், ஜந்மஜராமரணாதிது:கங்களெல்லாவற்றையுமென்றபடி; கடிந்தோம்-நிரஸித்தோம்; வாள்கெண்டையொண்கண்-வாளுங்கெண்டையும்போலே ஒளியவானகண்களையுடையவளான, வாள்-ஸாம்யம் கெண்டை-ஸாத்ருஶ்யம், கூர்மையாலும்தைர்க்யத்தாலும்வாள்களைபோலவும்ப்ரகாஶித்வஸந்திவேஶத்தாலும் விலாஸங்களாலும்மத்ஸ்யங்கள்போலவும்மநோஹாரிகளானதிருக்கண்களையுடையவளானவென்றபடி, மடப்பின்னைதன்-ஸௌஸீல்யத்தையுடையவளானபின்னைப்பிராட்டியுடைய, மடப்பம்-ஸௌஸீல்யம், தன்னென்ற-ஸாயிப்யம், நப்பின்னைப்பிராட்டியுடைய ஸம்ஸ்லேஷரூபமிருகிதாஜீவிதங்களைப்பெறுகைக்காக என்னை உஜ்ஜீவிப்பித்தருளாநின்றவன் அந்தவிருகிதாஸங்களைத்தானிழந்துபோக ப்ராஸங்கிக்குமாகையால் எனக்குப்பாநஸ்ராவ்ருத்தியையுண்டாக்கவல்லனேயென்று கருத்து; கேள்வன்-வல்லபனுடைய;

ஒ— (ஆழியான) வக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்ரீ:, (ஆள்கின்றான்) ஶேஷத்வேந ஸ்வீக்ருதவாந், (ஆரால்குறைவுடையம்) கேநவா ஶேஷபேக்ஷிதம்ஸாயநீயம், (மீள்கின்றது இல்லை) உத்ஸரம் ஸ்வீக்ருதஸ்யாத்மநிவ்ருத்திநாஸ்தி, (பிறவித்துயர்கடிந்தோம்) ஜந்மது:கம் வயம் நிராக்ருதவந்த:, (வாள் கெண்டை ஒண் கண் மடப்பின்னை தன் கேள்வன்) ஔஜ்ஜ்வல்யசக்ஷுஸ்ஸதராயநயநாயா நீளாவல்லபஸ்ய, (தாள் கண்டு கொண்டு

ப— திருக்கண்களையுடையவன் (மால்)யஸ்யாஜநகாத்மஜா என்றவளுடையவனுகையாலேவந்தபெருமையைச்சொல்லுகிறது (நாளுமிதற்றாகி) பூர்ணாவதாரவைணவிவிதமானகல்யாணங்களைப் போக்கிதேஶவிஶேஷத்திலே போனால் கொள்ளக்கடவ வடிமையை இஹலோகத்திலே நாள்தோறும்கொள்ளாநின்றான். பெருமையனேவானத்திமையோர்க்குமிதற்றெந சுஸூரவரிஷ்டபாவேற்றஸ்யாத்தம். உ.

மூன்றாம்பாட்டில் மறுவிலிடாத ஸம்ஸாரத்தைபபோக்கின நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனைவனுடைய திருவடிகள் ஶிரோபூஷணமாகப்பெற்றேனென்கிறார். (ஆள்கின்றானிதற்றாகி) கையுந்திருவாழியுமானவன் நம்விரோதியைப்போக்கி அடிமைகொள்ளாநின்றான். இனி (ஆரால் குறைவுடையம்) ப்ரஸ்தவ்யத்தவோபதீஶவதூந்திவ்யஸஷேவத்யேஷ ப்ரஸந்யவராவரம் தஸ்மிந்ப்ரஸந்நேகிம்ஹ ஸந்நஸந்ம" என்னும்படி அதிஶயம்பெற்ற நாமொருவராலும ஒருகுறைவுடையோமல்லோம். (மீள்கின்றதில்லை) இனி மறுவிலிடுகிறதில்லை பிறவித்துயர் ஸம்ஸாரது:கித்தையோட்டினோம் கடிந்தோமென்கிறாரிறே அவன் செய்ததாகவேறிட்டுக்கொண்டகாயத்திற்கு ஸிதோஸி என்னலாம்படியிருக்குமிறே. இவ்வளவேயோ (வானிதற்றாகி)வைஷ்ணவபிள்ளைகளைப்போலே அவன்ஸாதநம்தலையெடுக்கும்படியோநான்பேர்பெற்றது' என்றிங்கே ஸஹிப்பாருமுண்டு. அவர்களவன்நினைவால் நிதற்றர்களேயிவனில் பிறவியையும்பெற்று யிவனுலவனையும் பெற்றார்களென்னிறேநிவஹித்தது. ஆகையால்வைஷ்ணவனைப்போலேயோ

மூ— தாள்கண்டுகொண்டென்றலைமேற்புனைந்தேனே ‖ ௧ ‖ தலைமேற்புனைந்தேன் சரணங்களாலின் இலைமேற்றுயின்றானிமையோர்வணங்க |

ஆ— திருவடிகளைக்கண்டுகொண்டு என்தலைமேல் புனைந்தேனென்கிறார். ௧.
(தலைமேல்) இனியிவனையென் தலையில்நின்றும் ஒருவராலும் பேர்க்கவொண்ணாதென்கிறார். ௪.

இ— ஆள்கின்றானாழியானென்று தமக்குச் சேஷி ஸம்பந்தங்களும் உண்டான்படி சொல்லியாயிருக்க இவ் வ்ருத்தாந்தத்திலே தலைபுனைந்தேனென்றொரு சேஷத்வவிசேஷத்தைத் தனித்துச்சொல்லுவானேனென்னவவதரிப்பிக்கிறார். எங்ஙனேயென்னிலென்று ஸம்ஸாரத்திலே மீளக்கடவதல்லாமையை நீரறிந்தபடியெங்ஙனேயென்னிலென்றபடி. இஸ்ஸம்சேகத்துத்தரமாகச்சொல்லுகைக்காக என் தலைமேல்புனைந்தேனென்று விசேஷித்துச்சொல்லுகிறாரென்றதாயிற்று. ௧.

நான்காம்பாட்டு.

இப்பாட்டுக்கெல்லாம் ப்ரயோஜனாந்தரீயவர்ஜனமுங்களிலே தாத்பர்யமென்று காட்டுகிறார் (இனியிவனையித்யாதியால்). ௪.

இ-ஶ. தாள் - திருவடிகளை; கண்டுகொண்டு - ஜந்மதரித்ரனானவன் மஹாநிதியைப்பெற்றாப்போலே ப்ரத்யக்ஷமாகக்காணப்பெற்று; என தலைமேல்-ஶிரஸ்ஸிலே; புனைந்தேன்-தரிக்கப்பெற்றேன், புனைகை-தொடுக்கை, இங்கு தரிக்கையைக்காட்டுகிறது, ஸ்திரீகளான புஷ்பங்களைச்சூடுமாப்போலே தலையிலே தரிக்கப்பெற்றேனென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக புனைந்தேனென்று ப்ரயோகித்தது, நின்செம்மாபாதபற்பத்தலைசேர்த்து என்றும் பாதபங்கயமே தலைக்கணியாயென்றும் நெடுங்காலமாகவாசைப்பட்ட பாரார்த்த்யத்தையடையப்பெற்று ஸர்வசேஷியாய நாராயணனையென்றபடி. இப்படியவன்திருவடிகளை ப்ரத்யக்ஷமாகக்கண்டு ஶிரஸ்ஸிலே தரிக்கப்பெற்றவெனக்கு இஸ்ஸம்ஸாரத்திலே புனராவ்ருத்தியில்லையென்னுமிடம் ஸாத்யமன்றேயென்று கருத்து. ௧.

சரணங்கள்-அவனுடைய சரணங்களை; தலைமேல்-என் ஶிரஸ்ஸின்மேலே; புனைந்தேன்-புஷ்பங்களைத் தலையிலேசூட்டிக்கொள்ளுமாப்போலே தரித்துக்கொண்டேன், நிரதிஶயபோக்யமாக தரிக்கப்பெற்றேனென்றபடி, கீழ்ச்சொன்னதையநுவதித்தபடி, இதுக்கினிச் சலனமில்லையென்று சொல்லவருகைக்காகவிவ்வநுவாதம் இதிலாதராதிஶயமும் ஸூசிதம், இப்பேறிவர்பெறுகைக்கு அவன் க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறது மேல்; ஆலினிலைமேல்-வடதளத்தின்மேலே; துயின்றான் - கண்வளர்ந்தவனை ப்ரளயத்திலே ஸூக்ஷ்மவிஶேஷங்களாய்க்கிடந்தவிந்த ஸமஸ்தஜீவஜாதங்களை கரணகளேபரங்களையிட்டு உஜ்ஜீவிப்பிக்கையாகிற தபஸ்ஸாகக்கொலர்மாதவஞ்செய்தனன், கொலெனகிறபடியே மஹாதபஸ் பண்ணுகிறவன்போலே மஹார்ணவஶயநம் பண்ணி ஒரு வடதளத்திலே நெடுங்காலம்கிடந்தவனையென்றபடி; இமையோர்-அநிமிஷர்கள், நித்யஸூரிகளென்றபடி; வணங்க-வணங்கும்படி, * *

ஒ— என் தலைமேல் புனைந்தேனே) சரணௌ புஷ்பாஞ்ஜலிவத் ஶிரஸா வ்ருதவாநஸ்மி ‖ ௧.
(சரணங்கள் தலைமேல் புனைந்தேன்) தச்சரணௌ ஶிரஸி வ்ருதவாநஸ்மி (ஆலிலைமேல் துயின்றான்) வடதளே ஶயிதவத: (இமையோர் வணங்க) தேவேஷு ப்ரணமத்ஸு, * * *

ப— நான் பெறப்பெற்றதென்னிங்கே ஸம்ஸ்லேஷிக்கக்கடவது என்னிடத்திலவன் ஸ்வாதந்த்ர்யம் தலையெடுத்ததோ தன்னாணையிழக்கின்றான். மணநோக்கமுண்டானிறை ஒளியையுடைத்தான கெண்டைபோலே முழுமாய் வைத்தகண் வாங்காதே கண்டுகொண்டிருக்கவேண்டும்படியான அழகிய கண்களையுடையாளாய் ஆத்மகுணோபேதையான நப்பின்னைப்பிராட்டிக்கு வல்லபனானவனுடைய துயரறுசுடரடிகளை ஸேவித்துகாட்சிக்குஹேது சொல்லிற்றிறே. மடப்பின்னை என்று 'நின்செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்து' என்று ப்ரார்த்தித்தவென்தலைமேல் தரிக்கவும்பெற்றேன். ஆழியானித்யநேந வக்ஷ்யமாணாயாஸஹ்ய ஸூசிதம். ௧.

நாலாம்பாட்டில் என்ஶிரஸ்ஸிலேயிருக்கிற அவன் சரணங்களையொருவராலும் விஶ்லேஷிப்பிக்கவொண்ணாது, என்று நிஶ்சயித்து அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருக்கிறேனென்கிறார். (தலைமேலித்யாதி) அமரர்சென்னிப்பூவானவத்திருவடிகளை தலைமேலேவைத்துக்கொள்ளப்பெற்றேன். இப்பேறிவர்பெறுகைக்கவன்

மூ— மலைமேற்றானின்றென்மனத்துளிருந்தானை | நிலைபேர்க்கலாகாமைநிச்சித்திருந்தேனே ‖ ௪ ‖ நிச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சங்கழியாமை | கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன் |

ஆ— (நிச்சித்திருந்தேன்) இவ்வளவேயாளன்றிறத்திலவன் செய்யநினைத்திருக்கிறான், இப்படி *

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— கள்வம்பெரிதுடையனென்கிறதற்கு தா...றார் (இவ்வளவோவித்யாதியால்). தமக்கவனத்யந்தஸாமஹத்துனென்றுசொல்லுகிறவிதுக்கு மெச்சப்படானித்யாதியாலேயவனுடையவநாஶ்ரிதஉபேக்ஷகத்வத்தைச்சொல்லுகையநாவஶ்யகமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (இப்படியித்யாதியால்). நம்ராஹம்ஸ்கெநவிஸக்வவிதித்யாதிப்ராஶஸ்த்யங்களவனை உபேக்ஷகனாகச்சொல்லித்திலையோவென்றபடி. * *

இ-ப. இந்தஜ்வஜாதங்களுக்காகத் தான்பண்ணுகிற க்ருஷிவாரம்பரெகளைக்கண்டு விஸ்மயாவிஷ்டராய்க்கொண்டு ஸங்க்ஷாரத்தாலே ப்ரணிபதநவாராம்படியென்கை; மலைமேல்-திருமலையின்மேலே; தானின்று-தானாகநின்று, நாமொருயத்நம்பண்ணியறியாதிருக்கத் தானேவந்துநின்று என்றபடி. அந்த ஜோணதவஸ்த்தில்பண்ணின தபஸ்ஸு முடிந்தவாறே நம்மைபெறுகைக்காக பரமதஶிவாரத்தில் நிற்கையாகிற ஜோதபஸ்ஸைப்பண்ணி என்றபடி; என்மனத்துள்ளிருந்தானை-இப்படி தான்பண்ணின க்ருஷிகளுக்கெல்லாம் ஃபலமாகவென்னுடையஜநஸ்ஸிலே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்தவனை நிலைபோக்கலாகாமை எந்தலையில்நின்றும் வஶிப்பிக்க ஶக்யமல்லாமையை; நிச்சித்து-நிஶ்சயித்து; இருந்தேன்-அத்தாலே க்ருதக்ருத்யனாயிருந்தேன். ௪.

என்னெஞ்சங்கழியாமை-அவனென்ஜநஸ்ஸைவிட்டுப்போகாமையை; நிச்சித்திருந்தேன்-நிஶ்சயித்திருந்தேன், தபஸ்ஸுபண்ணுவான்போலே நீரிலேகிடந்தும் பரமதாமத்திலேநின்றும் நெடுங்காலம் வருந்தி யென்னெஞ்சிலேயிருக்கப்பெற்றானாகையாலே யினியொருக்காலும்விட்டுப்போகேனென்று நிஶ்சயித்து ஸாஸ்திரவித்தனானென்றபடி; கைச்சக்கரத்தண்ணல்-கையிலே சக்ரத்தையுடையவனானஸ்வாமி கைகழலாநேமியானென்கிறபடியே சக்ரத்தையொருக்காலும் கைவிடாதாப்போலே யாஶ்ரிதரையொருக்காலும் கைவிடாதஸ்வாமியானவென்றபடி; பெரிது - பெரியதான; கள்வம் - காஹநாவஹாரத்தை; உடையன்-உடையவன், என்னெஞ்சைக்கைவிடாதிருக்கிறவளவன்றைக்கே என்னெஞ்சில் தானிருக்கச்செய்தேயும் என்னாலறியமுடியாத பஹாவியஜந்ய க்ஷணஸம்ரம்பத்தையுடையவனென்று பாவம்;

ஒ— (மலைமேல்தான்நின்று) ஶ்ரீஶேஷாசலஸம்யஞ்ஜ்ஞா (என் மனத்துள் இருந்தானை) ஜநஸிப்ரதிஷ்டிதம் (நிலைபேர்க்கல் ஆகாமை நிச்சித்து இருந்தேனே) ஸ்வபதோஜ்ஜ்ஜ்தாவரித்யம் நிஶ்சித்ய ஸ்திதோஸ்ம்யஹம் ‖ ௪.

(நிச்சித்தித்யாதி) பஶ்யாம்யஹம் (கை சக்கரத்து அண்ணல்) சக்ரபாணஸ்வாமி (கள்வம் பெரிது உடையன்) ஜோதா கபடவரிதேஜணயாக்ஷ,

※ ※ ※ ※

ப— க்ருஷிபண்ணினபடி சொல்லுகிறது. மேல், அவனுநிலையில்கிடந்து தபஸ்ஸுபண்ணித்திவரிப்பேறுபெறுகைக்கு. அது ஸாதித்தவாறே நித்யஸம்ஶிகனாதானுமாகவந்து திருமலையிலேநின்றான் அதுவும் ஸாதித்தவாறே இவருடையஹ்ருதயத்திலேவந்துபுகுந்தான். அன்னெஞ்சமே நின்கண்ணுகக்கொண்டு அங்கே ஸ்தாவரப்ரதிஷ்டையாகவிருந்தான், இப்படியிருந்தவனை (நிலைபேர்க்கலாகாமைநிச்சித்து) இவ்விருப்பையென்னாலேப்போக்கவொண்ணாமையை நிஶ்சயித்து இவன்போகைக்குறுப்பாக தம்மாலாவதெல்லாம் செய்தாப்போலே காணும் (இருநதேனே) 'பவிஹேதி' என்றிருந்தேன். "ஆநந்தம்ப்ரஹ்மணோவித்வாந் நபிபேதிகுதஶ்சந" ஆமிலைமேல்த்துயின்றுநித்யதஶாக்ஷம் பாவஜஸ்யநாஶித. ௪.

அஞ்சாம்பாட்டில் அவனென்திறத்தில் செய்யநினைக்கிறவை ஒருவர்க்கரியநிலமன்னனென்கிறார். (நிச்சித்தித்யாதி) நீரிலேகிடநதும பரமதாமத்திலேநின்றும் தன்பேறாக தபஸ்ஸுபண்ணிவந்தென்னெஞ்சிலேயிருக்கையாலே இனி ஒருகாலமும் வந்தென்னெஞ்சம்கைவிடாமையைநிச்சித்திருந்தேன். (கைச்சக்கரத்தண்ணல்) கையிலேதிருவாழியையுடைய ஸர்வேஶ்வரன் ஆஶ்ரிதரை ஒருக்காலும்கைவிடானென்கை. (கள்வப்பெருதடையன்) நெஞ்சிலேயிருக்கச்செய்தே நானறியாதபடியென்னை வராவேஶத்தைக்

மூ— மெச்சப்படான்பிறர்க்குமெய்போலும்பொய்வல்லன் | நச்சப்படுநமக்குநாகத்தணையானே ||௫||
நாகத்தணையானைநாடோறுஞானத்தால் | ஆகத்தணைப்பார்க்கருள்செய்யுமம்மானை |

ஆ— பெரியவனேயவனென்னில்; ப்ரதிகூலர்க்குக்காணவரியன், நமக்கெளியன்காணென்கிறார். ௫.
(நாகத்தணையானை)ஆஸ்ரிதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே திருவனந்தாழ்வானுக்கருள்செய்யுமாப்

இ— த்ருதீயவாக்யத்திற்கு தா. ற்பர் (ப்ரதிகூலர்க்கித்யாதியால்). நச்சப்படும்நமக்கென்கிறதற்கு தா...ற்பர் (நமக்கித்யாதியால்). ௫.

ஆறும்பாட்டு.

மாகந்தித்யாதி வைத்தானித்யந்தத்திற்கு தா...ற்பர்(ஆஸ்ரிதருடைய உத்யாதியால்)நாகத்தணையானை

இ-ரு. பிறர்க்கு-ப்ரதிகூலர்க்கு; மெச்சப்படான்-கொண்டாடப்படான், அவர்கள் தன்குணங்களை யறிந்துகொண்டாடும்படியிரானென்றபடி, அவர்களுக்கு ஸ்வாஹ்யனுயிரானென்கை; மெய்போலும்-மெய் போலேயிருக்கிற; பொய்வல்லன்-பொய்களை செய்யவல்லன், அநாஸ்ரிதர்க்கு மெய்செய்கிறாப்போலேயிரு ந்து பொய்யைச்செய்யவல்லனென்றபடி; நாகத்தணையான் - நாகத்தினுடைய சயனத்தையுடையவன் நாகத்தினுடைய சயனாகாரஸந்நிவேசத்தையுடைய வனென்றபடி, சேஷனுடையசயனாகாரஸந்நிவேசத்திலே கண்வளர்ந்தருளுகிற வனென்கை, திருவனந்தாழ்வானோடுபோலேயாஸ்ரிதரெல்லாரோடும் நிரந்தரஸம்ச்லேஷாபிலாஷனனவனென்று தாத்பர்யம்; நமக்கு-ஆஸ்ரிதரான நமக்கு; நச்சப்படும்-ஆசை ப்படும், நச்சுகை-ஆசைப்படுகை, ஆசைப்படலாம்படி ஸுலபனாயிருக்குமென்றபடி. ௫.

மாகத்து - மஹாகாசத்திலே, மா - மஹத் அகம் - அம் ஆகாசமென்றபடி இளமதியம் - பால சந்த்ரனவன் மதிஸ்பந்தத்தினமேலே ப்ரத்யக்ஷ ஸ்வாபேக்ஷகாரம் நவாம்ஸகநிவேசம் ஸுத்ராதி ஸ்பர்சம் ஸ்பர்சஸஹாவம். சேரும - சேர்ந்திருக்கிற சடையானை - ஜடையை யுடையவனை ருத்ரனை, விசாலமான ஆகாசத்திலே யிருக்கையாலே ஸம்ஸாரவாஸிகளான இந்த்ராதிகளோடு ஸ்வர்க்க வாஸிகளான தேவகந்தர்வாதிகளோடு வாசியற வெல்லார்க்கும ஸமாச்ரயணீயமபடியிருக்கிற சந்த்ரன் தனக் கொருவனுக்குமே ஸமாச்ரயணீயமபடி தந்தலையிலேவந்திருக்கையாலே ப்ராக்ருதவிஷயஸம்பந்தத்திலே அத்ய ஸக்தனும் தாபஸவேஷமான ஜடையை யுடைக்கையாலே ஸம்ஹாரநிஷ்டனும் ஸக்தனுமாயிருக்கிற

ஓ— (பிறர்க்கு மெச்சப்படான்) அஹங்கார ஸ்வாபீநபாநஸ்வதி (மெய்போலும பொய்வல்லன்) ஆஸ்ரி தாநாம் ஸத்யமிவ அநாஸ்ரிதாநாம் அஸத்யம்வ அத்ருச்யம் ஸக்தம் (நாகத்து அணையானே நச்சப்படும் நமக்கு) ஸர்வம்ஸமச்ரிதாஸாஜநஸ்யநவனவ அஸ்வாகவேஷணீயம். ௫.

(நாகத்தணையானை) ஸாஜநஸ்யநஸ்ய (நாள்தோறும்) ப்ரத்யஹம், (ஞானத்தால் ஆகத்து அணைப்பா ர்க்கு) ஸக்திரூபஜ்ஞாநேந ஹ்ருதயேநிவேசயதாம்

ப— கொண்டுபோகவொருப்படுவது. அநந்தனையிடுவித்து ஸ்வீகரிக்கநினைப்பதும் திருமுகமடந்த யரைவரக்காட்டி எதிர்கொள்ளப்பாரிப்பதாய் குவாலை[அயிக்கதை]ப்பாரியானின்றான். உம்மைப்போல வனைப்புகழவரா மற்றில்லையே உம்மாலவனைமெச்சப்போமோவென்ன மெச்சப்படான் பிறர்க்கு நான் தன் குணங்களைசசொல்லி புகழுகிறாப்போலே பிறர் தன்குணங்களை சொல்லிப்புகழலாம்படியிரான். அவர்களு க்கு அஸ்ப்ருச்யனாகயிருக்கும மெய்போலும் துர்யோதநாதிகள்பக்கலிருக்குமாப்போலேயிறே. துர்யோதந நாதிகள்பக்கலிலுமிருப்பது காரியகாலத்தில்வந்தால் மெய்செய்வாரைப்போலே பொய்செய்துதலைக்கட் டும அப்படி நம்மளவிலுமவருமோவென்னவேண்டா. (நச்சப்படுமநமக்கு) உகவாதார்பக்கல்செய்வதை நம்பக்கல்செய்யான், அதுக்கு நிதர்சநமுண்டோவென்னில் (நாகத்தணையானே) இவிஜாதியரில்செய் வதுகொண்டு காண்பமென, நம்-ஸஜாதீயர்பக்கல்பரிமாறினதனறே நமக்குப் படிமா [த்ருஷ்டாந்தம்] வனத ஸம்ஸாராஜேஷ்யஸ்வாதிதி. ௫.

ஆறும்பாட்டிலின்றாருயிப்பாரையும் நித்யாஸ்ரிதரைப்போலே விஷயீகரிக்குமவன் திருவடிகளில் நித்யஸேவைய விழப்பெறறேன் என்கிறார். (நாகத்தணையானை) உகந்தாணைப்படுக்கையாகக் கொள்ளுமவனை யிறே, (நாள்தோறும) பக்தியாலே ஹ்ருதயத்திலே கொண்டுபுகுந்து சேர்ப்பார்க்கும் நாள்தோறும் மெம

மூ— மாகத்திளமதியஞ்சேருஞ்சடையானைப் | பாகத்துவைத்தான்றன்பாதம்பணிந்தேனே ‖ ௭ ‖ பணி நெஞ்சேநாளும்பரம்பரம்பரனைப் | பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தாளும் |

ஆ— போலே அவர்களுக்கு நாடோறுமருள்செய்யுமம்மான்றனபாதம்பணியப்பெற்றேனென்கிறார் ௭ (பணி) ஸ்ரீயஃபதியாய் ஸர்வஜ்ஞனாய் ஸர்வஶக்தியுக்தனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருந்தவெம்பெருமானை நெஞ்சே வணங்கு ; வணங்கில் பின்னையொருநாளுமொரு

இ— என்கிறதற்கு தா...றார் (திருவனந்தாழ்வானுக்கித்யாதியால்), ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். தாள்கண்டுகொண்டென்தலைமேல் புனைந்தேனென்று கீழ்ஸம்க்ரஹேண ஸம்க்ஷேபத்தைத்தமக்கவதாரஸௌலப்யவிஶிஷ்டரூபவைபவ விஶிஷ்டஸேவ்யத்வமாகவருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலேயத்தையே வ்யாஜமாகவநுஸந்திக்கிறாராகையாலே புநருக்தியில்லையென்று கருத்து. ௭.

ஏழாம்பாட்டு.

மணிநிறச்சோதி என்கிறவிடத்தில் ஶ்ரீஸ்ரீஸூக்ததாலே ஸ்வநிக்கிறயர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரீஸ்ஸ்தோத்ராதியால்), மதுசூதனனென்கிறதற்கு தா...றார் (தமோமயீத்யாதியால்), அடலாழியானென்கிறதற்கு தா...ர்(தர்ஶநாஸூத்யாதியால்), பரம்பரம்பரனையென்கிறதற்கு தா...றார்(ஸர்வேஶ்வரத்யாதியால்)

இ-ப. ரூத்ரனையென்று விஶேஷவ்யம்; பாகத்து-வாமத்திலே தந்திருமேனியிலொருவார்ஶ்வத்திலே என்றபடி; வைத்தான் தன்-அவன்பக்கல் ப்ரீதியாலேவைத்துக்கொண்டவனை, தன்னென்று ஸ்வாமித்வம், ஸ்ரீதருடைய நிகர்ஷம்பாராதே ஸம்ஶ்லேஷிக்கும்ஸ்வபாவனனென்று கருத்து; நாகத்தணையான்-நாமத்தினுடைய ஶயநத்தையுடையவனை, நாகராஜனுடைய ஶயநாகாரஸந்நிவேஶத்தைப்படுக்கையாகவுடையவனனென்றபடி; ஞானத்தால்-ஸத்ருஶவாவஜ்ஞாநத்தாலே; ஆகத்து-தங்கள்ஹ்ருதயத்துக்குள்ளே, ஆகம்-உள்ளு; அணைப்பார்க்கு-ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுவார்க்கு ப்ரீதியாலே ஸம்ஶ்லேஷித்துக்கொள்ளுமாப்போலே நிரந்தரஸ்மரணம்பண்ணியநுஸந்திப்பார்க்கென்றபடி; நாடோறும்-நாள்தோறும், ஸர்வகாலமுமென்றபடி; அருள்செய்யும் - நிரவதிகஸ்நேஹயுக்தனாயிருந்துவகரிக்குமவனை திருவனந்தாழ்வான்பக்கல் பக்ஷபாதயுக்தனாயிருக்குமாப்போலே யாஶ்ரிதரெல்லார்பக்கலிலும்பக்ஷபாதம்பண்ணும்ஸ்வபாவனனை என்று விஶேஷவ்யம்; அம்மான்-ஸ்வாமியினுடைய; அணையானை, அம்மானை என்கிறவிடத்தில் ஐகாரங்கள் விபக்திவ்யத்யயங்கள், இது உரையில்சொன்ன நிர்வாஹம், இவை வாக்யாலங்காரங்களாதல் விஶேஷாதிஶயத்யோதநார்த்தங்களாதலாகக்கடவன; பாதம் - திருவடிகளை; பணிந்தேன்-ஸேவிக்கப்பெற்றேன். ௭.

நெஞ்சே-என்னுடைய மநஸ்ஸே; பரம்பரம்பரனை-பரமர்க்கும்பரராயிருப்பார்க்குப்பரனானவனை ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் ஸர்வப்ரகாரஸர்வாதிகனானவனையென்றபடி; நாளும் - ப்ரதிதிநமும்; பணி - ப்ரணாமம்பண்ணுப்ரீதியாலே நிரந்தரமாகஸேவித்தநுஸந்தியென்றபடி; பிணி-வ்யாதிகள், ஸாம்ஸாரிகஸகலதுஃகங்களுமென்றபடி; ஒன்றும-ஏகதேஶத்தும்; சாரா-நம்மையாஶ்ரயியா;

ஒ— (அருள்செய்யும அம்மானை) ஸர்வாங்கஸ்பர்ஶினம் (மாகத்து இளமதியம் சேருஞ்சடையானை) ஆகாஶமதவாவஜ்ரயாக்ஷ ஜடாயாரூத்ரித்யர்த்தம் (பாகத்து வைத்தான் தன்) ஸ்விக்ருதைகதேஶ நிவேஶிதவதம் (பாதம்பணிந்தேனே) வாரணஸ்வரணதோஸ்மீத்யர்த்தம் ‖ ௭.

(பணிநெஞ்சேநாளும்) ஹேவதம்ப்ரத்யஹம்ப்ரணம, (பரம் பரம் பரனை) ஸர்வேத்க்ருஷ்டப்ரஹ்மரூத்ராதிஹ்ருதயவரேண்யாவி நித்யஸூரிஹ்ருதயவரம் (மணிநிறச்சோதி) இந்த்ரநீலமணிவத்ஸ்வப்ரகாஶம்

ப— மேலருள்செய்யுமவனாயிறு, வததாக்ஷம் "ஶோக்ஷஸமோநாநுவக்ஷாதிதி." (அம்மானை) தன்பக்கல் ப்ரீதியுடையாரை தன்பேருகவிடாமைக்குவ்யாஜ்ஜசொல்லுகிறது. (மாகவித்யாதி) ஆகாஶவ்யாநனிவனென்றுதோத்தும்படி வாமவத்ராஸங்க்யஜடையையுடையனை ரூத்ரனுக்கு திருமேனியிலொருவார்ஶ்வத்திலே இடங்கொடுத்தவனுடைய திருவடிகளையாஶ்ரயிக்கப்பெற்றேன் யெனக்கோர்குறையுண்டோவென்கிறார் ௭.

ஏழாம்பாட்டில் நம் ப்ரதிபந்தகங்களையெல்லாம் தானேபோக்கியடிமைகொள்ளுமவனை நாள்தோறுமநுஸந்தியென்று திருவுள்ளத்தைகுறித்தருளிச்செய்கிறார். (பணிஇத்யாதி) நெஞ்சேநாளும் ※

மூ— மணிநின்றசோதிமதுசூதனென்னம்மான் | அணிநின்றசெம்பொனடலாழியானே || எ || ஆழியா னாழியமரர்க்குமப்பாலான் | ஊழியானூழிபடைத்தானிரைமேய்க்கான் |

ஆ— து:க்கமும் வாராது, து:க்கஹேதுவான ஸம்ஸாரத்தைப்போக்கி நம்மையடிமைகொண்டருளு மென்கிறார். எ.

(ஆழியான்) அயர்வறுமமரர்களதிபதியாய் அவர்களிற்காட்டிலும் விஜாதீயமான ஸ்வரூப ரூபகுணவிபூதிகளையுடையனாய நித்யஸூரிகளைக் காட்டில் ஸ்ருஷ்ட்யாதிஸமஸ்தவ்யாபாரங்களுக்கும *

இ— பணி என்கிறத்தையுரைக்கிறார் வணங்கு என்று; பிணியொன்றுஞ்சாரா என்கிறதற்கு தா...ர் (வணங்கிவித்யாதியால்); ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். இப்பாட்டுக்கு வ்யாஸம்க்ஷமென்று கருத்து. எ.

எட்டாம்பாட்டு.

ஆழியானென்கிறவிடத்தில் திருவாழியாழ்வானைச்சொன்னது நித்யஸூரிகளுக்கெல்லாமுபலக்ஷணமென்று நினைத்தருளிச்செய்கிறார் (அயர்வறுமித்யாதியால்); ஆழியமரர்க்குமப்பாலானென்கிறதற்கு தா...ர் (அவர்களிற்காட்டிலுமித்யாதியால்); ஊழியானென்கிறதற்கு தா...ர் (நித்யஸிஜ்ஞனென்று);

இ-ஶ. மணிநின்றசோதி - நீலரத்நத்திலேஸ்திரமாயிருந்தஜ்யோதிஸ்ஸுப்போலிருக்கிற, ஜ்யோதிஸ்ஸை யுடையவனை ஔஷதிகளைச்சொல்லாதே மணியைச்சொன்னதாலே மணிபோலே முந்தாணியிலேமுடிந்தாளலாம்படி யாஶ்ரிதர்க்கு ஸுலபனாயிருக்குமென்று ஸூசிதமாகிறது; மதுசூதன் - மத்வஸுரஹந்தாவான ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஶீலனனென்றபடி; அணிநின்ற-அணியாநின்றதான, அணி-ஆபரணம் வலத்திருக்கைக்காபரணமாகநின்றதானவென்றபடி; செம்பொன் - சிவந்தபொன்போலிருக்கிற, ஸ்ப்ருஹணீயமானவென்றபடி; அடலாழியான்-பராக்ரமஶாலியான திருவாழியையுடையவனை, அடல் - பராக்ரமம், ஶாகவாஶிஷ்வவசஸாஸம், ஆஶ்ரிதவிரோதிநிரஸநஸாதநமான திருவாழியையுடையவனை என்றபடி, ஆஶ்ரிதருடையஹோமத்துக்கும் தானேயாம் தத்விரோதிநிரஸநத்துக்குந்தானேயான திருவாழியையுடையவனென்று பாவஜ்ஞதாதுர்யம்; என்னம்மான்-என்னுடையஸ்வாமியானவன்; பிறவி- ஜந்மத்தை, ஸம்ஸாரத்தையென்றபடி; கெடுத்து-நஶிப்பித்து; ஆளும-நம்மையடிமைகொண்டருளுவன், நம்மையிட்டு ஸர்வவிதகைங்கர்யங்கொண்டருளுவானென்றபடி. எ.

ஆழியான்-திருவாழியையுடையவனை, திருவாழியாழ்வான் முதலான நித்யஸூரிகளுக்கு ஸ்வாமியானவென்றபடி, ஆழி-கம்பீரமான, ஆழி - கம்பீரம், கதிகம்பீரஸ்வபாவனனென்றபடி; அமரர்க்கும- நித்யஸூரிகளுக்கும்; அப்பாலான்-அப்பால்பட்டவனை ஸ்வரூபரூபகுணவிபூதியாலே தத்விஜாதீயனை; ஊழியான்-ஊழியிலேயிருக்குமவனை, ஊழி - கல்பம், ஸர்வதேஶகாலங்களும் ஸம்ஹ்ருதங்களான

ஓ— (அணிநின்ற) ஆபரணரூபதயாவஸ்தித, (செம்பொன) ரக்தஸுவர்ணஸத்ருஶ, (அடல ஆழியா ன்) பராக்ரமவச்சக்ராயுத:, (என் அம்மான்மதுசூதன்) மத்ஸ்வாமீமதுஸூதந:, (பிறவிகெடுத்து ஆளும்) ஜந்மஸம்ஸாரம்விநாஶ்ய தாஸ்யேந ஸ்வீகரோதி, (பிணி ஒன்றும சாரா) து:க்காநிவ்ருத்தி நஸ்ப்ருஶந்த்யபி; தஸ்ய ப்ரத்யஹம் ஸம்ப்ரணமேதி வக்தவ்யம் ॥ எ.

(ஆழியான்)வக்ஷணம், (ஆழி அமரர்க்கும அப்பாலான)வக்ஷ்யாநித்யஸூரிஹ்ரேவர்திஶயிதஸ்ய

ப— நெஞ்சே நாளுந்தாறும் நமஸ்கரிக்கப்பார் ஸம்ஸாரிகளுக்குப்பரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும பரரான நித்யஸூரிகளுக்கும நிர்வாஹகனானவனை (பிணி) து:க்கங்களொன்றும் நம்மை ஸ்பர்ஶியாது. அ து:க்கங்களுக்கடியான ஜந்மத்தையும வேரோடேபோக்கி நம்மை நித்யகைங்கர்யங்கொள்ளுமவன் (மணி நின்றசோதி) நீலமணியினொளியை வடிவாகவகுற்றுப்போலேயிருக்கிறவடிவையுடையவன். அவ்வடிவழ கையநுபவிப்பார்க்குவரும விரோதிகளையும் பேயைப்போக்கினாப்போலே தள்ளிக்குடுக்குமவன் (என னம்மான்) அப்படியெனவிரோதியைப்போக்கி முகந்தந்தவன் (அணியித்யாதி) அநுபவிப்பார்க்கு வி ரோதிகளையும்போக்குந்திருக்கைக்குத்தானேபாபரணமாய நுபவிப்பார்க்கு ஸ்ப்ருஹணீயமானவடிவை யுடைய பாஞ்சஜந்யமானதிருவாழியை கையிலேயுடையவன் பணிநெஞ்சே பிறவிகெடுத்தாளுமித்யத நுஷ்ட்ஸ்வஸ்தாந்த ஶேஷபூதஸ்வரூபாநுவர்ணித்யக்தம். எ.

எட்டாம்பாட்டிலவனையநுபவியென்னவாறே ஓகநதநெஞ்சேகொண்டாடியவனையிடைவிடாதே

மூ— பாழியந்தோளால்வரையெடுத்தானபாதங்கள் | வாழியென்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கண்டாய் ||அ||

ஆ— ஸ்ருஷ்டாவாயிருந்து வைத்து ஸ்ருஷ்ட வஸ்துக்களுக்காபத்தாக ஸஜாதீயனாயவதீர்ணனாய் ஸர்வரக்ஷகனாய் எல்லாருக்கும் புகலிடமாயிருந்த திருத்தோளாலே வரையையெடுத்து ஸ்ருஷ்டரக்ஷணம் பண்ணியருளினவன் திருவடிகளை என்னெஞ்சே மறவாதுவாழ்கிடாயென்கிறார். அ.

இ— ஊழிபடைத்தானென்கிறதற்கு தா…ரூர் (காலத்வேதாத்யால்); நிரைமேய்த்தானென்கிறவிடத்தில் அவதாரஸ்வாமித்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ருஷ்ட்வஸமஹேதாத்யால்); பாழியையென்கிறதற்கு தா…ரூர் (ஸமேந்த்யாதியால்); மறவாதுவாழ்கண்டாயென்கிறவித்தாலே கீழ்ப்பாட்டிலே நெஞ்சேயவனெனவியென்றநயனேநவருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே வ்யதிரேகத்தை ஸ்வீகரிக்குறாரென்று ஸமதியும் ஸம்வித்தை. அ.

இ-ரு. ப்ரளயகாலத்திலே ஸ்தாயியாயிருக்குமவனென என்றபடி, ஊழி - கல்பத்தை, இது உபலக்ஷணம், காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையுமென்றபடி; படைத்தான்-ஸ்ருஷ்டித்தவனென; நிரைமேய்த்தான்-க்ருஷ்ணனாயவதரித்துப்பசுக்களைமேய்த்தவனென; பாழி-விஸ்தாரமான, பாழியென்று விஸ்தாரம் ஸகலலோகங்கள்லாற்கும் ஸ்ருஷ்டிஸமயத்துக்கொதிங்கியிருக்கலாமபடி யதிவிஸ்தாரமானவென்றபடி ; அந்தோளால் - அழகியதிருத்தோள்களாலே; வரையெடுத்தான்-கோவர்த்தனபர்வதத்தையெடுத்தவனுடைய; பாதங்கள்-திருவடிகளை இதுக்கு மறவாதெங்கிறத்தோடேயந்வயம்; என்னெஞ்சே-என்னுடையநெஞ்சே ஸ்நேநாநுஸந்தானமும் மென்கிறபடியே விபரீதவிஷயங்களிலேமூண்டு பிறர்க்கு ஸம்ஸாரஹேதுவாகிறப்போலன்றிக்கேயென க்கநுகூலமாயிருக்கிற ஸ்நேஹ என்றபடி; வாழி-உனக்கு மங்களமுண்டாயிடுக, ஸம்போதித்துவைத்து நடுவே மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறார் மேற்சொல்லப்புகுறவார்த்தையை நன்றாகயங்கீகரிக்கைக்காக; மறவாது வாழ்கண்டாய்-ஒருக்காலும் மறவாதேயநுபவித்து வாழப்பார்கிடாய், கண்டாயென்றது ஸம்ப்ரதிபத்திஸூசகம். அ.

ஒ— (ஊழியான்) கல்பாந்தகாலவர்த்திநம் (ஊழிபடைத்தான்) கல்பாதிஸகலபதார்த்தஸ்ரஷ்டாரம் நிரைமேய்த்தான்-கோசாரணஸம்வாரகாரிணம் (பாழி அம் தோளால்) விபுலயா ஸுந்தரேண பாஹுநா (வரையெடுத்தான்) பர்வதமுத்தவந்தம் (பாதங்கள்) சரணௌ (என்னெஞ்சே) ஹேமதீயம்மநஃ (மறவாது) விஸ்மரணரஹிதேந நித்யாநுஸந்தாநேந (வாழ்கண்டாய் ஸாநந்தம் சிரஞ்ஜீவ வாழி இதி மங்களாசாஸநம். அ.

ப— யநுஸந்தியென்கிறார். (ஆழியான்) ஸர்வேச்வரத்வஸூசகமான திருவாழியைக்கையிலேயுடையவன். (ஆழி) மஹீதரஸ்தாவரென நித்யஸூரிகளுடைய ஸ்தாவரஜங்கமாதிகள் ஸ்தாநமாயிருக்குமவன் (ஊழியான) ஸமஸ்தவஸ்துஸம்ஹ்ருதமாயிருந்துள்ளகாலத்திலே தான்வந்துதோத்துமவன் (ஊழிபடைத்தான்) காலாதிஸகலபதார்த்தங்களையும் பஹுஸ்யாமென்கிற ஸங்கல்பத்தாலேயுண்டாக்கினவன் ஸம்ஸாரத்தன் (நிரைமேய்த்தான்) தன்னைவேறேசிலர் படைத்தார்களென்னலாம்படி வந்தவதரித்துப் பசுக்களை ரக்ஷிக்குமவன் (பாழியநதோளால்) பாழியென்னுமமாதலிடமுடைமையாதல் இவன்தோள் நிழலிலேயொதிங்கினவர்களுக்கு ஜந்துடைய கல்வர்ஷத்தால்வரும் பயங்கெட்டிருக்கலாம்படியான வலியைச்சொல்லுதல், ஸம்ஸாரகுடியிலுள்ளாருமித்தோள்நிழலிலே ஒதுங்கினுமின்னமிப்படிக்கொத்தப்பத்துத்திருவாய்ப்பாடிக்கு இடம்பெறுமென்னுமபடியானபடியைச்சொல்லித்தாதல்; (அந்தோள்) அழகியதோள் பலவத்துமாயழகியதுமானதோளாலே கோவர்த்தனகிரியை எடுத்து அவ்வாபத்தைவரிஹரித்து அவனுடைய திருவடிகளை ஸஞ்சரணத்தில் வாஸிபண்ணவேணுமென்று நடுவே நெஞ்சுக்கு மங்களாசாஸநம்பண்ணுகிறார்; (வாழி) உனக்கத் திருவடிகளை யநுபவிக்கும் ஸம்பத்மாருதேசென்னிடுக என்னெஞ்சே, க்ருஷ்ணாவுக்குத்தான் சேஷமாயுமாத்மாவுக்கேசுமையெடுத்துநிற்க ஸம்ஸாரிகளநெஞ்சுபோலன்றிக்கே யென்வழியேபோநது எனக்கு மோக்ஷஹேதுவானநெஞ்சே; (மறவாது வாழ்கண்டாய்) கைபுகுந்ததென்ன இதரவிஷயத்திலாசைவறச்செய்யாதே நித்யாநுஸவம்பண்ணி வாழப்பார்; அமரர்க்குமப்பாலரநித்யதர்சக்கும் "பரமேவாராஷதே." அ.

மூ— கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்காண்டலுமே | விண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லாந் | தொண்டேசெய்தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப் | பண்டேபரமன்பணித்தபணிவகையே || கூ ||

ஆ— (கண்டேன்) "என்னை ஶரணாகதராநுடைய ஸ்வீகாரமெல்லாம் நானே செய்வே"னென்று எம்பெருமான பண்டேயருளிச்செய்தருளினபடியே அவனுடைய வ்யாஜத்தாலே நிரவதிகஸ்ஹகாரிதமான ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும் ஸர்வகாலமும்பண்ணலாம்படியவன் திருவடிமலர்களைக்கண்டேன கண்டவாறே என்னுடைய ஸகலதுஃகங்களும் போயினவென்கிறார். கூ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— அநந்தரவாக்யத்திற்கு அா... ரூர் (என்னையிதழ்நாதியால்); வ்யாஜத்தாலேயென்கிறத்தோடேயநுயம், இத்தால் கீழ்ச்சொன்னதம்முடைய ஜ்ஞஷ்வ்யாவ்ருநிஷ்டிநிவ்ருத்திகளெல்லாம் ஸ்ரீகீதாசார்யனுடைய ஸரமஶ்லோகத்திலருளிச்செய்தருளின வ்யவஸ்தையால் வஶீக்ருதனானவனுடைய வ்யாஜத்தாலே ஸித்தனவெனகிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை; இத்தால்ப்பத்துடையடியவரில் "மாளுமோரிடத்திலும் வணக்கோடுமாள்வதுவல" மென்று ஸாரோத்தரநவதுஃகஜ்ஞமாயிருந்த வ்யவஸ்திஸம்ஹத்தையிங்கே ஸாநுஷ்டானவிஶேஷித்துச்சொல்லி நியமித்ததாயிற்று; த்ருதீயவாக்யத்திற்கு அா... ரூர் (நிரவதிகே தந்நாதியால்); சதுர்த்தவாக்யத்துக்கு அா... ரூர் (அவன்திருவடியிதழ்நாதியால்). கூ.

இ-ஶ. பண்டே-ஸர்வகாலத்திலேதானே; பரமன்-ஸர்வேஶ்வரனானவன்; பணித்த- அருளிச்செய்ததான, பணிவகையே ஸ்ரீகீதாவ்யாகாரத்திலே ஸ்ரீகீதாசார்யனருளிச்செய்த ஸரமஶ்லோகவ்யாகாரத்திலேயென்றபடி, ஸரமஶ்லோகவிஹிதமானஶரணாகதியாலேயென்கை, இதுக்கு கண்டேனெனகிறத்தோடேயநுயம்; தொண்டேசெய்து - தன்பக்கல் ப்ரீதியைப்பண்ணி, தொண்டு - தாஸ்யம், இங்கு ப்ரீதியைச்சொல்லுகிறது ஸ்வயாரணத்தால் ப்ரீதியினுடைய நைரந்தர்யம் விவக்ஷிதம்; என்றும்-ஸர்வகாலமும்; தொழுது ஸேவித்து, ஸர்வஶேஷவ்ருத்தியையும்பண்ணி என்றபடி; வழியொழுக-வழியிலேயொழுகும்படி, அந்த நிரஞ்ஜரஶேஷவ்ருத்திஸ்வரூபவ்யதிலேயாத்மாத்மீயந்தடையின்றியே நடக்கும்படியென்கை; கமலமலர்ப்பாதம் - கமலபுஷ்பம்போலே நிரதிஶயபோக்யமானதிருவடியை; கண்டேன்-காணப்பெற்றேன, தமக்கு ஸர்வஸ்வாநுபவம் ஸத்யஸங்கமாகையாலே கண்டேனென்று ஸித்தவ்யாயமாக நிர்தேஶிக்கிறார்; காண்டலுமே - கண்டவளவிலேதானே; வினையாயினவெல்லாம்- கர்மங்களாயுள்ளவையெல்லாம், ஸர்வஸாவஸகலகர்மங்களுமென்றபடி; விண்டேயொழிந்த-விஶ்லிஷ்டங்களாய்ப்போயிற்றின.
கூ.

ஓ— (கண்டேன் கமலமலர்பாதம) ஸம்ஹாஜவஷஸத்ருஶசரணள த்ருஷ்டவாநஸ்மி, (காண்டலுமே) த்ருஷ்ட்வைவ (வினையாயின எல்லாம) ஸர்வாணிபாபானி (விண்டே ஒழிந்த) வினஷ்டாநி ஸந்து (தொண்டேசெய்து) ப்ரவர்த்தமானஸ்ஸ்வேக்ருத்வா (என்றும்) ஸர்வகாலே (தொழுது) ஶேஷவ்ருத்திம்க்ருத்வா (வழியொழுக) ப்ரவ்ருத்திர்ப்ரவ்ருத்த்யை: (பண்டே) ஸர்வகாலே (பரமன்பணித்த பணிவகையே) ஸர்வேஶ்வரேண ஸாக்ஷாத்ஸ்வாமிநா ஸிதவ் காரேண; தொண்டேசெய்து கண்டேன்பாதமிதி ஸம்பந்த்நீயம். கூ.

ப— ஒன்பதாம்பாட்டில் ஸஹகாரஸஹிதஸர்வாஜ்ஞ கைவல்யமவன் வ்யாஜத்தாலேகாணப்பெற்றோமென்கிறார். (கண்டேன்) ஸாக்ஷாத்வ்யவஸ்திகாரீநமான ஸாக்ஷாத்காரத்தையிங்கே கண்டேனென்கிறது (கமலமலர்பாதம்) அப்போதுள்ள காட்சியேயமையும்படியாயிற்று, ஸ்ஹ்ருதயிருக்கும்படி (காண்டலுமே) கண்டவளவிலே வினையாயுள்ளதெல்லாம் விட்டுப்போயிற்றின "ஸர்வ ஸுவஸ்தஸ்வ்வாவநீ வ்யவஸ்த்யை" என்னக்கடவதிறே; (தொண்டேயிதழ்நாதி) அவன் ஸ்ரீகீதையிலேயருளிச்செய்தவகையே தான்கண்டவகையை வெளியிடுகிறபடி தொண்டேசெய்து ஸர்வாத்மஸ்வரூபஹாரமவனுதேயாமபடியான நைஸர்க்கிகஶேஷஸ்வரூபநாஶோதக நிக்ஷேபத்தைப்பணணி யத்தையுமுபதித்ததைச்செய்வதெனனென்னில் என்றும் (தொழுதுவழியொழுக) யாவதாத்மபாவிகைவல்யஸாஸ்யநைஸர்க்கியத்தைப்பண்ணிக்கொண்டு (வழியொழுக) அந்தவழியாலே ஸ்வாநுவ்ருத்தியாய் நடக்கைக்காகயிதுவேயிறே இவனுக்கு

மூ— வகையான்மனமொன்றிமாதவனைநாளும் | புகையால்விளக்கால்புதுமலரால்நீரால் |

ஆ— (வகையான்) ஸக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து நிர்ஹேதுகமாக நானெம்பெருமானுக் கடிமைசெய்யப்பெற்றேனென்றுகொண்டு நடுவே தம்முடையஸம்ருத்தியைப்பேசி பின்னையும் அனுஸந்தானத் தை நியமித்து ஸமஸ்தவிஷயமாக்கி தத்ஸாராயதெளஷதமான உபஹாரவிசேஷங்களைக்கொண்டு அ நுராகமாக ஐம்பொறிகளவனையாச்ரயிக்க அவர்களுடையவவைபவத்தைச்செய்தருளுகிறவன் *

பத்தாம்பாட்டு.

இ— தகையான்சரணமித்யாதியாலே ஸக்தர்களுக்கவன்திருவடிகள் ப்ராப்யமென்றிப்பாட்டில் சொ ல்லுகிறவிது சார்வேதவனெறியென்கிற முதற்பாட்டைக்கொண்டு வாக்யத்தின்றேவென்ன அவதரிப்பி க்கிறார் (ஸக்தியோகத்தையித்யாதியால்); ஸக்தியோகத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து என்றது ஸக்தியோகத்தி ற்கவன் ஸாத்யமென்னுமிடத்தைச்சொல்லவுபக்ரமித்து என்றபடி; இவ்வர்த்தந்தானும் பத்துடை யடியவரில் ப்ராப்யமான ஸக்தியோகஸாத்யத்தையென்று பத்துடையடியவரிலே உபக்ரமித்ததாகக் கீழேதாமருளிச் செய்திருக்கவித்திருவாய்மொழியிலே உபக்ரமித்ததாகவிங்குசொல்லுகை விரோதமன் றோவென்னில் இங்கு உபக்ரமித்து என்றது பத்துடையடியவரில் ஓர்குறையில்லையென்று ஸாமான்யேந உபக்ரமித்தத்தை ஸக்தியோகத்துக்கு ஸமஸ்தாரணம் ஸாத்யமென்றிங்ஙனே யித்திருவாய்மொழியிலே விசேஷித்துச்சொல்லவுபக்ரமித்து என்றபடி. ஆதலால் பத்துடையடியவரில் ப்ராப்யமென்று கீழ்ச் சொன்னதற்குமித்திருவாய்மொழியிலுபக்ரமித்ததாகவிங்கு சொன்னதற்கும் விரோதமில்லை. நிர்ஹேது கமாக என்றது ஸக்தியோகஸாதனஸாத்யத்வாத்மன்றிக்கே என்றபடி. நடுவேயித்யாதிஸக்தியோ கஸாதனஸாத்யத்வாத்மமில்லாதவனென்கிறதற்குங்கூடவிப்ப்ரஸாதம் முக்யமாகையாலேயனுஸா தனத்வாத்மமுடையார்க்கு இது கௌதுகமென்று ஸம்ஜிப்பிக்கவேணுமென்கிற * *

இ-ஸ. வகையால்-ஸாதனாநுஷ்டானத்தாலே, ஸ்நாநம் அனுஷ்டானவிதிகளிலுக்தயென்ற படி; மனம்-அந்தஸ்ஸானது; ஒன்றி-ஏகாக்ரமாய், ஸமஸ்தவிஷயமாயென்றபடி, தங்கள்அந்தஸ்ஸை ஸம ஸ்தவிஷயமாக்கிக்கொண்டென்று பர்யவஸிதார்த்தம், இதுக்கு இறைஞ்சயென்கிறத்தோடே அந்வயம், மாதவனை-இதுக்கும் இறைஞ்ச என்கிறத்தோடே அந்வயம்; நாளும்-ப்ரதிதினமும்; அமரர்கள் - ப்ரஹ்மாதி தேவர்கள்; திசைதோறும் - திக்குகள்தோறும், க்ஷீராப்தி, பதரிகாச்ரமம், ஸாளக்ராமம், ஸ்ரீரங்கம், வ்ருஷகிரி, ஹஸ்திகிரி, யாதவாத்ரி ப்ரமுகமான திவ்யதேசங்கள்தோறுமென்றபடி; சென்று -பெ ரியதிருநாளுக்குப்போவாரைப்போலேபோய்; புகையால் - தூபத்தாலும்; விளக்கால் - தீபத்தாலும்; புதுமலரால்-அபிநவபுஷ்பங்களாலும்; நீரால்-அர்க்யாதிஜலங்களாலும்; * * *

ஒ— (வகையால் மனம் ஒன்றி மாதவனை) ஸாதனாநுஷ்டானேந ஏகாக்ரம் சித்தம் ஸம்வாத்ய (நாளும்) ப்ரத்யஹம் (புகையால் விளக்கால்) தூபதீபை (புதுமலர் நீரால்) நவபுஷ்பை அர்க்யஜலைச்ச, * * * * * * *

ப— ஸாத்யாதம் அநுஷ்டானத்தேசம் "அஹம் ஸ்மராமி மத்பக்தம்" என்கிறபடியே என் றும் தொழுதுவழியொழுகைக்காக தொண்டேசெய்யென்று "ஸர்வதர்மான்பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்று ஸர்வேச்வரன் பண்டேயிறே. (பணித்தான்) அந்தப்பணிவகையே அந்த ஸர்வேச்வரனரு ளிச்செய்த ப்ரபத்தியாநுஷ்டானத்திலே நானவன்திருவடிகளைக்காணப்பெற்றேன்; அப்போதே வினை யாயினவெல்லாம் ஸவாஸநமாகவிட்டேபோயிற்றின; பரமனிதிப்தத்வத்ப்ருத்ய "ஸர்வபாபேப்யோ மோக்ஷயிஷ்யாமி" த்யுக்தம். ௬.

பத்தாம்பாட்டில் ப்ரயோஜநாந்தரபரரோடு ஸாதநாந்தரநிஷ்டரோடு ப்ரபந்நரோடுவாசியற அவனே ஆச்ரயணீயமென்று உக்தத்தை நிகமிக்கிறார் .(வகையாலித்யாதி) ஸாதனாநுஷ்டானங்களாலே நெஞ் சையொருங்கப்பிடித்து ஏகாக்ர்யத்தைஸம்பாதித்து என்றபடி ;(மாதவனை) இத்தாலாராத்யத்வமும் ஸ்ரீஸ்ஸம்பந்தத்வமுமாச்ரயணீயத்வமும் உபேயத்வமும் சேஷித்வத்வமுமாயிருக்கும் ஸ்வரூபமென்றதாயிற்று; ஸாதநாந்தரஸாதகவாதியொக்கும். (நாளுமித்யாதி) நாள்தோறுமுள்ளவாராதநநியதகாலங்களிலே

மூ— திசைதோறமரர்கள்சென்றிறைஞ்சநின்ற | தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே || ௧௦ || பற்றென்றுபற்றிப்பரம்பரனை | மற்றிண்டோண்மாலைவழுதிவளநாடன் | சொற்றொடையந்தாதி, யோராயிரத்துளிப்பத்துங் | கற்றார்க்கோர்*பற்றாகுங்கண்ணனகழலிணையே || ௧௧ ||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— திருவடிகளே ப்ராப்யமென்றிருப்பாருடைய அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமே, அதிலொரு ஸம்சயமில்லையென்றுகொண்டு அந்த ஆக்ஷேபமதத்தினாலே ஸர்வப்ராப்யமுமென்னுமிடத்தையே சொல்லிமுடிக்கிறார். (பற்றென்று) இத்திருவாய்மொழி கற்றார்க்கு எம்பெருமான்திருவடிகள் ஸுலபமாமென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான் பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம்.

இ— ஈஸ்வரனுமிப்படி ஸர்வப்ராபஸம்பந்நமான ஸர்வோத்பாதகஷாயத்தைய ருளத்தாலே பெ தேனென்கிற ஹர்ஷத்தாலும் நடுவே தம்முடைய ஸம்ருத்தியைப்பேசி என்றபடி. பின்னையுமென்கிறதற்குச் சொல்லியென்கிறத்தோடே அந்வயம். வகையால்மனமொன்றி என்கிறதற்கு தா...றார் (அஷ்டாக்ஷரத்தைவிதராதியால்). த்விதீயபாதத்திற்கு தா...றார் (ஸர்வாயநேதராதியால்). த்ருதீயபாதத்திற்கு தா...றார் (அநந்யமாகவிதராதியால், ப்ரயோஜநாந்தராயமாக என்றபடி. அநந்யமாகவென்றது அமரருடைய அபேக்ஷிதஸாதநவ்யாவ்ருத்யம். த்ருதீயபாதத்திற்கு ஸங்கதாயமருளிச்செய்கிறார் (அவர்களுடையவிதராதியால்). தமர்களுக்கென்கிறதற்கு தா...றார் (திருவடிகளேயிதராதியால்). தன் திருவடிகளேப்ராப்யமென்றிருக்கிற ஸக்திபாமந்ஷருடையவென்றபடி. ஓர்பதென்கிறதற்கு தா...றார் (அபேக்ஷிதஞ்செய்தருளுமிதராதியால்). ௧௦.

நிகமனம்.

பற்றாகுமெனகிறதற்கு தா...றார் (ஸுலபமாமென்று). ௧௧.

இ-ஸ. இறைஞ்சநின்றதகையான்-ஆஸ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய, இறைஞ்சுதல்-ஆஸ்ரயிக்கை, தகை-ஸ்வபாவம், தகையுடையவன்-தகையான், தேவர்கள்ஸ ஸ்வப்ரயோஜநஸித்யர்த்தமாகவாஸ்ரயிக்கும்படியிருக்கிற ஸௌஹார்தஸௌசீல்யவாத்ஸல்யாதிகல்யாணஸ்வபாவஸாலியான பரமபுருஷனுடையவென்றபடி; சரணம்-திருவடிகள்; தமர்கட்கு-ஸ்வீயர்க்கு, தமர்கள்-ஸ்வீயர்கள், ப்ரயோஜநாந்தரபரித்யாகியாய் ஸமஸ்தகல்யாணகுணத்தையே பரமப்ராப்யமாகப்பற்றின ஸக்தியோகநிஷ்டர்க்கு என்றபடி; ஓர்பற்று-அத்விதீயமான ஆஸ்ரயம் அவர்களுடைய ப்ராப்யமான ஸமஸ்தகல்யாணகுணப்ராப்திக்கு அத்விதீயஸாதநமென்றபடி ஸக்தியோகநிஷ்டர்க்கு அந்த ஸக்தியோகத்தாலே பரமப்ராப்யஸாக்ஷாத்காரவேளையிலேப்ரயோஜநவாயத்தான ஸமஸ்தகல்யாணகுணங்கள் ஸர்வப்ராப்யங்களென்று தாத்பர்யம். ௧௦.

பரம்பரனை-பரரெல்லார்க்கும் பரரான ஐஸ்வர்யாதிகளாலே பரரான ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் உத்க்ருஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்குச்சேஷனென்றபடி; மல்-யுத்தத்திலே, மல்லென்று யுத்தத்துக்குப்பெயர்; திண்- த்ருடங்களான வாணாஸுராதிஹஸ்தநிரஸநஸமர்த்தங்களானவென்றபடி; தோள்-ஸுஜங்களையுடையவனை; மாலை-ஆஸ்ரிதவ்யாமோஹனனை, மால்-வ்யாமோஹன்; பற்றென்றுபற்றி-

ஓ—(திசைதோறமரர்கள் சென்றிறைஞ்ச) ஸர்வாணிமாதாஸ்ரயணாய, (நின்றதகையான) ஸர்வதஸ்தஸ்வாமிநயாதவ, தேவஸம்ஸ்ரயணாநுகூலஸ்வபாவஸ்ய ஸ்வஸ்யேத்யர்த்த:; (சரணம்) சரணள (தமர்கட்கு) ப்ரபந்நாநாம்ஸ்தாகம் (ஓர்பற்று) ஏகாவலம்பநமித்யர்த்த:, ப்ரயோஜநாந்தரஸம்பந்தரஹிதமாகோபாஸநரூபமான ஸர்வசக்திஸம்பந்நஸாதநபரதந்த்ரமான ஸமஸ்தகல்யாணம் ப்ரயோஜநாதிகாலமாயநம் உபாயாந்தரஸ்தாநே தத்சரணாரவிந்தமேவ நிரபேக்ஷமித்யர்த்த: ||௧௦.
(பரம்பரனை) ஸர்வேஸ்வரம் ஸர்வஸ்வாமிநம் (மல்) யுத்தாய (திண் தோள்) த்ருடஸுஜம்

ப— ஸமஸ்தவேதாந்தாதிகாரணங்களைக்கொண்டு ஸர்வோத்க்ருஷ்டமாகப்ரஹ்மாதிகள்வந்தாஸ்ரயிக்கும்படிக்கித்தகும்படியானஸ்வபாவத்தையுடையவனுடைய (சரணம்) திருவடிகள் (தமர்கட்கு) ஸக்தர்க்கும் ப்ரபந்நரான நமக்கும் (ஓர்பற்றே) மற்றுமோர்பற்று தேடவேண்டாதபடியானபற்று. ௧௦.

நிகமத்தில் இத்திருவாய்மொழிகற்றார்க்கு க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகள்ஸுலபமாமென்கிறார். (பற்றென்னிதராதி) ஸர்வேஸ்வரனை ப்ராப்யமென்றுபற்றி (மற்றிண்டோள்மாலை) இவன் ஸர்வவிஸ்வாஸமுடையனாய்

இ-ஶ. ப்ராப்யமென்றநுஸந்தித்து, இதுக்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம்; வழுதிவளநாடன்-திருவழுதியென்கிற திருநாமத்தையுடைத்தாய் ஸம்பந்நஸஸ்யமான ஜநபதத்தையுடையவர், வளம் - ஸம்பத்து வளநாடென்று ஶாகபார்த்திவவத்ஸமாஸம், நாடுடையவன் நாடன், அந்ததேஶத்துக்கு நிர்வாஹகரான வாழ்வாரென்றபடி; சொல்-சொன்னதான; தொடை-ஸந்தர்ப்பரூபமான வாசகப்ரயோகரூபஸ்ஸ: என்கிறபடியே மாயாஸந்தர்ப்பரூபமானவென்றபடி; அந்தாதி - அந்தாதியான, கீழ்ப்பாட்டினந்தமெல்லாப் பாட்டுக்காதியாயிருக்கையாகுற ஶப்தவிசித்ரத்தையுடைத்தானவென்றபடி; ஓர் - லோகவிலக்ஷணமான; ஆயிரத்துள்-ஸஹஸ்ரத்தில்; இப்பத்தும் - இந்த பத்துப்பாட்டுக்களையும்; கற்றாருக்கு-அப்யஸித்தவர்களுக்கு; கண்ணன கழலிணை-க்ருஷ்ணனுடைய சரணயுகளமானது; ஓர்பத்தாகும்-அத்விதீயமான ப்ராப்யமாம், பத்து-அவலம்பம், ப்ராப்யமென்றபடி. ஸ்ரீமதே வேதாந்தராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:. ௧௧.

ஒ— (மாலே) ஸ்வாமிநம் (பற்று ஒன்று பற்றி) அயமேவாஸ்மாபிஸ்ஸமாஶ்ரயணீய: (வழுதிவளநாடன்) ஸம்பந்நஜநபதநிர்வாஹகஸ்ஸ (சொல் தொடை அந்தாதி ஓர் ஆயிரத்துள்) ஸூக்திஸந்தர்ப்ப அந்தாதிரூப அத்விதீயமாயாஸஹஸ்ரே (இப்பத்தும் கற்றார்க்கு) ஏதத்தஶகமேதவதாம் (கண்ணன்கழலிணை) க்ருஷ்ணஸ்ய சரணயுகளம் (ஓர் பற்று ஆகும்) அத்விதீயாவலம்பநம் பவதீத்யர்த்த: ‖ ௧௧.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேஶிகாய நம:

ப— ஸந்நிக்ஷேபம்பண்ணுமத்தனையேவேண்டுவது ரக்ஷணத்திலவன்பக்கலொருகுறையுமில்லை, இவர்களை விரோதிகளைப்போக்குகைக்கீடானமிடுக்கையும் வ்யாமோஹத்தையுமுடையவனென்கிறதுமல்லயுத்தத்திலே திண்ணிதானதோள்களையுடையவன (வழுதீஶ்வரர்) "வாசோமேயவஸ்யாரம் வஸ்தோமணிஸ்ஸந்நிஹிதம்" என்கிறபடியே அழகியசொற்களாலே தொடுக்கப்பட்டவந்தாதியானவாயிரத்திலும் வைத்துக் கொண்டு இந்தப்பத்தையும் கற்றார்க்கு தாமோதரன்தாளகள் தவநெறிக்கிச்சார்வென்கிறபடியே இனி அவ்வருகுபோய் ஒன்றுதேடிப்பற்றவேண்டாதபடியுள்ள க்ருஷ்ணன் திருவடிகளத்விதீயமான ப்ராபகமும் ப்ராப்யமுமாம். ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவரதாசார்யஸ்வாமிமஹாதேஶிகாய நம:. ௧௧.

த்ரமிடோபநிஷத்தாத்பர்யரத்நாவளி:,

சார்வேதவனெறி.

ஸ்ரீதாமோதரஸ்வாதரவஶிஷ்டாதிவ்யமஹாஸம்ஹா

அக்ரூயிமாயாஸ்வாதுடுதஸமய நாமாஞாமராஜேஶயஸ்வாக |

வக்ஷஸ்ஸதேவா நாந்தவஸ்வாக வரவேராஷ்டா ஶயவஸ்வாஜியொமா

தாஷ்ட்ராவொயம்ஸஜ்ஜீஸஸாமஶதீஷ்யம் ஶயவம்வொஸ்யத்து ‖ ௧௭ ‖

(ஸ்ரீதாமோதரஸ்வாக) தாமோதரனருள்கன்-ஆஶ்ரிதரக்ஷணார்த்தமாக க்ருஷ்ணனவதரித்து வாத்ஸல்யத்தாலே அவர்களாலே கட்டுண்டு அவற்றையே நிரூபகமாகவுடையனாகையாலும்; (அநவஶிஷ்டாதிவ்யமஹாஸம்ஹா) பெருமையனேவானத்திமையோர்க்கும் - அப்படி "கண்ணிக்குறுங்கயிற்றால் கட்டுண்டானாகிலும எண்ணற்கரியனிமையோர்க்கும்" என்னும்படி நிற்கையாலும; (அக்ரூயிமாயாஸ்வாக) ஆள்கின்றானாழியான்-திருவாழியை நிவ்யாபாயமாகவுடையவனாகையாலும்; (வடதளஶயநாக) ஆலினிலைமேல் துயின்றான்-ப்ரளயகாலத்திலே ஆலிலைமேலே கண்வளர்ந்தருளுகையாலும்; (நாமராஜேஶயஸ்வாக) நாகத்தணையானே - திருவனந்தாழ்வானைத் திருப்படுக்கையாகவுடையனாகையாலும்; (வக்ஷஸ்ஸதேவா நாந்தவஸ்வாக) நாடோறும்ஞானத்தாலாகத்தணைப்பார்கருவசெய்புட-தன்னை ஹ்ருதயத்திலே த்யானிக்குமவர்களுக்கு அநிமேஷனாய் க்ருபைபண்ணுவனாகையாலும்; (வரவேராஷ்டா) இது மூன்றுபாட்டிலர்த்தம், பரம்பரனை-அமரர்க்குமப்பாலான்-பண்டேபரமன்பணித்த- ப்ரஹ்மாதிகளிற்காட்டிலும் பரரான நித்யஸூரிகளிற்காட்டிலும் பரனாகையாலும; (ஶயவக்ஷாஜியொமாக) மனமொன்றிமாதவனைநாளுமிந்த்ராதி-ஸ்ரீயபதியாகையாலும் ப்ரஹ்மாதிகளானதேவர்கள் ஸபத்நீகமாகவந்து ஸேவிக்கும்படி நிற்கையாலும் எம்பெருமான் எத்தனையேனுமதிஶயிதஜ்ஞாநரானும் ஆஶ்ரயணீயனாயிருக்கவும் தன்னிடத்தில் பக்தி பண்ணினபேர்களாலே ஸுப்ராபனாகிறானென்று "சார்வேதவனெறிக்கு" என்கிறதஶகத்திலே ஶடகோபரருளிச்செய்தாரென்கிறார். ஸ்ரீமதே நிகமாந்தமஹாதேஶிகாய நம: (௧௭).

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். (பத்தாமபத்தில் நாலாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று.

மூ— கண்ணன்கழலிணை | நண்ணுமமனமுடையீர் |

ஆ— (கண்ணன்) ஸமாஶ்ரயணத்தைச்சொல்லுகிறது; எம்பெருமான் திருவடிகளைப்பெறவேணுமென் *

ஐந்தாந் திருவாய்மொழி.

இ— இப்படி ஸமாஶ்ரயணத்தாலே ஸமஸ்த து:க்கங்கள் ஸாத்யங்களென்றுபதேஶித்தவநந்தரம் ஸமாஶ்ரயணப்ரகாரத்தையுபதேஶிக்கவேண்டியிருக்க எண்ணுந்திருநாமந் திண்ணநாரணமே என்றும் பாடீரவர்நாமமென்றும் மாதவனென்றென்றோதவல்லீரேன்றும் பேராரோதுவாரென்றுமிப்புடைகளிலே திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையுபதேஶிக்கையாலும் ஸமாதமன்றோவென்ன அவதரிப்பிக்கிறார் (ஸங்கீர்த்யாதியால்). ஸமாஶ்ரயணப்ரகாரங்களைச்சொல்லுகிறதித்திருவாய்மொழியென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமித்யாதிகளாலும் 'ஸ்த்ரீஜீவாரூபோஶ்தா' என்கிற யஜநநமநாதிகளைப்போலே 'ஸததம் கீர்த்தயந்தோமாம் யதந்தஶ்ச த்ருடவ்ரதா: நமஸ்யந்தஶ்ச மாம் பக்த்யா நித்யயுக்தா உபாஸதே' இத்யாதிகளிற்படியே ஸமாஶ்ரயணஶரீரமாக ப்ரவிஷ்டமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல், திருமந்த்ரஜபத்தையாதல், ஸமாஶ்ரயணாங்கமான திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல் சொல்லுகிறனவாகையாலேயதுவும் ஸமாஶ்ரயணத்தினுடைய ஒரு ப்ரகாரவிஶேஷமென்று கருத்து. இத்தாலித்திருவாய்மொழிக்கு விஷயஜநப்ரகியமென்கிற ஸமாஶ்ரயணம் ப்ரதிபாத்யமென்று ஸூசிதமாயிற்று.

முதற்பாட்டு.

வாக்யார்த்தத்துக்கு தா...ரூர் (எம்பெருமானித்யாதியால்); எண்ணுமித்யாதிக்கு தா...ரூர் (திருவித்யாதியால்); திண்ணமென்கிறதற்கு தா...ரூர் (அவன்திருவடிகளையித்யாதியால்). இங்கு திருநாமத்தையென்றது நாராயண எங்கிற திருநாமத்தையென்றபடி. எண்ணுந்திருநாமமென்று திருநாமத்தை பாட்டில்சொல்லிற்று. இது திருமந்த்ரத்தில்வ்யாக்தமான திருநாமமாகையாலே மற்றதிருநாமங்களிற்காட்டில் ப்ரயாநமென்றுமிதுக்கு திருமந்த்ரத்தோடொத்த வைபவமுண்டென்றும் வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக

இ-ஸ. கண்ணன்கழலிணை-க்ருஷ்ணனுடையசரணயுகளத்தை, சார்வேதவநெறிக்குததாமோதரந்தாள்களென்று ஸமாஶ்ரயணத்துக்குப்ராப்யமாக நாம கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணனுடைய திருவடிகளையென்றபடி; நண்ணும்மனமுடையீர் - சேரவேணுமென்று நெஞ்சையுடையஜநங்காள், நணுகை-சேருகை, ஸமாஶ்ரயணத்தாலே சேரவேணுமென்றிச்சையுடைய முமுக்ஷுக்காளென்றபடி; * * *

ஒ— ஏவம் ஸத்யஸ்ய ஸமாஶ்ரயணம் ஸாத்யம் ப்ரதிபாத்ய "நாமஸங்கீர்த்தநம் ஸர்வஶ்ரேஷ்டதயா ஸாதநாநாம் ஸம்ஸ்த்ராவ்யானாம் நிஷ்டோ ப்ரத்யாதிஷ்ட: | யதேவம் ஶாஸ்த்ரோக்த ஸமாஶ்ரயணப்ரகியா தீவ்யம் ஸ்ரீமந்நாராயண ஶ்ருத்யாதிவிஷயப்ரக்ஷேஷ்யதீ ||" இத்யுக்த்யா ஸமாஶ்ரயணப்ரகாரஞ்ச ப்ரதிபாத்யதே. (கண்ணன கழல் இணை) க்ருஷ்ணசரணயுகளம்; (நண்ணு மனம உடையீர்) ஹேஸமாஶ்ரயணேச்சவ:

ப— இப்படியிருவகைப்பட்ட முமுக்ஷுக்களையுங்குறித்துபதேஶ்யமெல்லாமிவ்வளவாலுபதேஶிப்பித்தவெம்பெருமான் "நாளேலறியேன்"னென்று ப்ராப்தியிர்த்வரித்தவாழ்வாரை பரமபதத்திலேகொண்டு போகிறதாக தானும் த்வரித்து இவ்விருவரும நம்மிடத்தில் ஸமாஶ்ரயணப்ரகாரத்தையும் சுருங்கக்கடுகவுபதேஶியீரென்றும் நியமிக்கவத்தாலிவ்வொருகுறைகேட்கவொண்ணாதென்று முமுக்ஷுக்களெல்லாரும் ஸமாஶ்ரயணப்ரகாரத்தைககேளுங்கோளென்றதையுபதேஶித்து இத்தோடே தொடங்கின உபதேஶத்தைத்தலைக்கட்டுகிறார். இப்படி நாலாநதிருவாய்மொழியான சார்வேதவநெறியில் ஸமாஶ்ரயணுடைய ஸாத்யஸாத்யத்தையருளிச்செய்தார் மேல் ஸமாஶ்ரயணுடைய ஸமாஶ்ரயணப்ரகியத்தையுபதேஶித்தருளுகிறார். தது:க்தம் "நாமா......ஶ்ருதிஷ்ட்யதீ" இதி.

இதில் முதற்பாட்டிலவனையடையவேண்டியிருப்பார்க்கு கீர்த்தநீயமானதாயும் ஜப்யமானதாயுமுள்ள திருநாமங்களிலே ப்ரயாநமின்னதென்கிறார். (கண்ணனித்யாதி) க்ருஷ்ணதற்கு தூதுபோம்படியாயும ஸாரத்யம்பண்ணும்படியாயும் ஸௌலப்யனவனுடைய திருவடிகளை (நணணும்) அடையும்படியான (மனமுடையீர்) நியியுடையீரென்றுமாப்போலே இது தன்னையேகுவாலாக நினைத்திருக்கிறார், அப்படி

மூ— எண்ணுந்திருநாமந் | திண்ணநாரணமே || க || நாரணனெம்மான் | பாரணங்காளன் |

ஆ— இருப்பார்திருமந்த்ரத்தையேசொல்லுங்கள் அவன் திருவடிகளைப்பெறுகை நிஶ்சிதமென்கிறார். க.
(நாரணன்) திருமந்த்ரத்தில்ப்ரதிபாத்யனான நாராயணனாகிறானென்னில், ஸர்வேஶ்வரனாய்

இ— இது தன்னையே திருமந்த்ரமாக உபபாதித்தருளினார். இது தன்னையே ஸ்வாப்ஜநமஹோபதத்தாலே எட்டுத்திருவக்ஷரமாகஹாவித்துத்திருமந்த்ரத்தோடொக்குமென்று பூர்வாசார்யர்களாகுமென்றுவ்யாக்யாதாக்களருளிச்செய்தருளினாரிறே. ஆகவா திருமந்த்ரத்தையென்றது ஸாக்ஷாந்மூலமந்த்ரத்தையே சொன்னபடி. இவ்வக்ஷத்தில் பாட்டிலே திருநாமமென்றது திருமந்த்ரத்துக்கு தேஶகாலாதிநியமங்களாலே சில நியமங்கள் குறைந்தாலும் நியமநிரபேக்ஷமான திருநாமம்போலே தன் ப்ரபாவம் குறைவற்றிருக்குமென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக திருமந்த்ரத்தை திருநாமஸப்தத்தாலேயுபபாதித்தருளிச்செய்தபடியேயென்று கருத்து. நாரணமென்றதுவும் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியுங்குறைந்தாலுமவைகூடினதுள்ள ப்ரபாவத்திற்கு குறைவில்லை என்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காகவென்று திருவுள்ளம் ப்ரயமவக்ஷத்திற்கு பாட்டில் ஸப்தஸ்வாரஸ்யமும் நாராயணஸங்கீர்த்தநந என்கிற தாத்பர்யத்தாவஸீ வாக்யாநுஸந்தாநமுமுறையோடைகாயமுமுண்டு. த்வீதீயவக்ஷத்திற்கு ஆறுயிரப்படி திருமந்த்ரஸப்தஸ்வாரஸ்யமும் ஒன்பதினாயிரப்படி முப்பத்தாறுயிரப்படிகளோடே வைகாயமுமுண்டு. க.

இரண்டாம்பாட்டு.

ஸக்தியோமப்ரகாரஞ்சொல்லவநதவிபப்ரகரணத்திலே வாரணந்தொலைத்தவித்யாதியாலே க்ருஷ்ணாவதாரத்தை வ்ணிக்கையஸம்மதமன்றோவென்னவவதாரபிக்கிறார் (திருமந்த்ரத்யாதியால்). ஆரென்றது தேஶவமஸ்யமான ப்ரஸம், க்ருஷ்ணனன்றே என்றபடி. திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யம் பரத்வமாகையாலே க்ருஷ்ணாவதாரபரத்வமல்லாமையால் க்ருஷ்ணபரத்வத்தையுபாஸிப்பார்க்கு திருமந்த்ரஸ்மரணம் ஸம்யமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஸம்ஶேபிறக்க திருமந்த்ரம்பரத்வத்திலே விஶேஷித்து விநியோகமாயிருந்தாலுமிது ஸகலஶ்ருதிஸாதாரணமுமாகையாலே க்ருஷ்ணபரவபரமுமாமென்றருளிச்செய்கிறாராகையாலே ஸம்மதமென்றதாயிற்று. கீழ்ப்பாட்டுத்திருநாமஸங்கீர்த்தநபரமானவக்ஷத்தில் *

இ-ஸ. திருநாமம்-திருநாமமான அவனுக்கு ப்ரதானநாமதேயமானவென்றபடி; நாரணம் - நாராயண பதத்தை, யதா நாரணமே-நாராயணஸப்தமாத்ரமான உபாதாரணத்தால் ப்ரணவநமஸ்ஸுக்களும் சதுர்த்தியும் ப்ரவ்ருத்திகங்கள், அவையில்லாவிட்டாலும் ப்ரபாவத்துக்கு குறையில்லையென்று கருத்து; திருநாமம்-திருநாமத்தை, மனவ்ருத்தா திருமந்த்ரத்தையென்றபடி; எண்ணும்-எண்ணுங்கோள் அநுஸந்தியுங்கோளென்றபடி; திண்ணம்-ஊர்யம், ஸமஸ்தகல்யாணகுணப்ராப்தியுண்டாகை நிஶ்சிதமென்றபடி. க.

நாரணன்-திருமந்த்ரப்ரதிபாத்யனான நாராயணனவன், இதுக்கு வாரணந்தொலைத்தகாரணந்தானேயெனகிறதத்தோடேயநுபம்; எம்மான்-ஸ்வஸ்வாமியானவன், ஸ்வஶாஸ்தியாகிய ஸகலசேதநாசேதநங்களுக்குஸ்வாமியானவென்றபடி; பாரணங்கு - ஶ்ரீபூமிப்பிராட்டியை, பார்-பூமி, அணங்கு-பெண், இங்கு பூமியைச்சொன்னது ஶ்ரீயாதிகளுக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம், அதில் பாரென்று பூமியைமாத்ரம்

ஒ—(எண்ணும் திருநாமம) ப்ராதஸ்மரணீயநாம (நாரணமே) நாராயணஇதிநாமதேயம் (திண்ணம) நிஶ்சிதம். க.
(நாரணன எம்மான்) நாராயணோநாமஸ்வாமி (பார் அணங்கு ஆளன்) பூமிதேவீவல்லப:,

ப— நமஸ்ஸுயுடைய நீஙகள் (எண்ணும) அநுஸந்திக்கப்படும் ஜபிக்கப்படுமென்றல் எண்ணப்படுந்திருநாமங்களில் ப்ரதானம். (நாரணமே) எண்ணுமென்றது கீர்த்தநமாத்ரபரமானவிஶ்வமிதநாமமே கீர்த்தநத்தில் ப்ரதானமெனறதுமாய் அதுக்கு ஜபப்ரகாரமானவஷ்டாக்ஷரத்தைக்காட்டும். (திண்ணம) இது நிஶ்சிதம், “நமோ நாராயணாயேத்யஷ்டாக்ஷரஸ்வர:” என்கிறதிங்கவயாரணம். நாராயணாநுவாகஸ்ரவிஸியால் கீர்த்தநீயமுமித்திருநாமமென்கிறதாதல், வாதஷீந்த்ரம் “நாராயணஸங்கீர்த்தநேநேதி.”

இரண்டாம்பாட்டிலும் மூன்றாம்பாட்டிலுமிந்நாராயணஸப்தார்த்தத்தைச்சொல்லுகிறார். (நாரணனித்யாதிநா) இஶ்வஶ்வஸ்வாதந்த்ர்யமாகிலும் ப்ரஸந்நஸத்வநஸநீயமென்கிற நியமமுண்டிறே, அவதாரணம் ஸ்வாமி ஸ்வபாவஸிதமெனனபத. (எம்மான்)எனக்குஸ்வாமியானவன், (பாரணங்காளன்)

மூ— வாரணந்தொலைத்த | காரணந்தானே ‖ ௨ ‖ தானேயுலகெல்லாம் | தானேபடைத்திடந்து |

ஆ— ஸர்வலோகரக்ஷகனாய் ஸர்வஜகத்காரணமாய் வாரணந்தொலைத்தவன்றானேயென்கிறார். ௨.
(தானே) நிகிலஜகதுதயவிபவஸ்திதிரக்ஷணாதிகளைப் பண்ணுவானும், * *

இ— திருமந்த்ர ப்ரதிபாத்யனானவனுடைய திருவடிகளன்றோ சேதநர்களுக்கு ப்ராப்யம். கண்ணன் கழலிணை ப்ராப்யமென்னக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே ஶங்கைபிறக்க திருமந்த்ரம் ஸர்வஶப்தஸாமாநாதிகரண்யமாகையாலே திருமந்த்ர ப்ரதிபாத்யன் கண்ணனுமாகையால் விரோதமில்லை என்று அருளிச்செய்கிறாரென்றிங்ஙனே ஸங்கதிகண்டுகொள்வது. எம்மானென்கிறதற்குத் தா...றார் (ஸர்வேஶ்வரனையென்று); பாரணங்காளனென்கிறதற்குத் தா...றார் (ஸர்வலோகைகநாதியால்); ஸர்வஜகந்நாதாதிஷு. ௨

மூன்றாம்பாட்டு.

உலகெல்லாமென்கிறதற்குத் தா...றார் (நிகிலைகநாதியால்); படைத்து என்பதினர்த்தத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் ஸ்ருஷ்டிஶப்தத்தாலே, ஆளவானென்பதினர்த்தத்தை ஸம்க்ரஹிக்கிறார் ரக்ஷணஶப்தத்தாலே, ஆதிஶப்தத்தாலே இடந்து உண்டுமிழ்ந்து என்றுசொல்லப்பட்ட ஜகதுத்தாரணஸம்ஹாரணாதிகள்

இ-ஶ. சொல்லாதே பாரணங்கென்று ஸம்ஶ்லிஷ்டாநியான பிராட்டியைச்சொன்னது நித்யவிபூதிக்கெல்லாம் உபலக்ஷணார்த்தம்; ஆளன் - ரக்ஷிக்குமவனை, ஸர்வலோகரக்ஷகனையென்றபடி; வாரணந்தொலைத்த - கஜத்தை ஸாவதாநம்பண்ணினவனை, குவலயாபீடத்தை ஸம்ஹரித்தவனையென்றபடி; காரணந்தானே - ஜகத்காரணபூதந்தானே க்ருஷ்ணாவதாரஞ்செய்தவனானவன்தானேயென்றபடி. ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலிவ்வர்த்தத்தில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ௨.

உலகெல்லாம் - ஸர்வலோகங்களும், இஶ்ஶப்தமிங்கே சராசரவர்க்கவாசகம்; தானே - கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணந்தானே, இந்த ஸாமாநாதிகரண்யம் க்ருஷ்ணஜகதாதாரத்வஶரீரஸாவதிகமாகையாலே ஸர்வலோகநியந்தா அந்த க்ருஷ்ணந்தானேயென்று அர்த்தஸித்தம், ஸாமாநாதிகரண்யத்தாலவன் ஸர்வஜ்ஞஸர்வஶக்தனாகையாலே இவ்வர்த்தத்தில்ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி; தானேபடைத்த-ஸர்வமும் ப்ரளயதஶையிலே அசித்விஶிஷ்டமாய்த்தன்னை அபேக்ஷிக்கவுமறியாதே கிடக்க தயமாநமநாவாய்க்கொண்டு தான்தானே ஸ்ருஷ்டித்து; இடந்து - இதிலுந் தானேயென்கிறபதமந்வயிக்கிறது. ப்ரளயார்ணவமக்நமாய்க்கிடக்கவபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாகத் தான்தானே வராஹரூபியாய் உத்தரித்தது, இங்கு உலகெல்லாமென்று ஸர்வலோகமும் ப்ரஸக்தமாயிருந்தாலும் ப்ராப்யஜங்கமஸ்தாவராத்மகமானவையென்கிறவிடத்தில் தாவீஶப்தம் ததிதராத்ததிலேயந்வயிக்கிறப்போலே இடந்து என்கிறது பூலோகமாத்ரத்திலே *

ஓ— (வாரணம் தொலைத்த) குவலயாபீடாபத்யகஜஹந்தா, (காரணம் தானே) ஜகத்காரணபூதஶ்ச எம்மாநிதி ஸம்பந்தநீயம். ௨.

(தானே உலகு எல்லாம்) ஸ்வயமேவ ஸர்வலோகாத்மகோஹம்ஸா, (தானே படைத்து இடந்து) ஸ்வயமேவஸ்ரஷ்டா தம்ஷ்ட்ரயா உத்ருத்ய, ※ ※ ※ ※ ※

ப— ஸம்ஶ்லிஷ்டப்பிராட்டி அவளுக்கு வல்லபன் இத்தால நித்யவிபூதியோகம் சொல்லிற்று, எம்மானென்றதுகொண்டு லீலாவிபூதியோகமுபலக்ஷிதமாயிற்று, ஆக உபயவிபூதியுக்தனென்றபடி. நாராயணஶப்தார்த்தமுந்தத்ரக்ஷகத்வாபர்த்தவிரோதிநிவர்த்தகத்வத்தைச்சொல்லுகிறார். (வாரணந்தொலைத்த)வென்று குவலயாபீடாபத்யகஜஹந்தாவான (காரணந்தானே) காரணந்தானே நாரணன், அவனே எம்மானும் இப்படி ஜகத்காரணனாய் உபயவிபூதிநாயகனை ரக்ஷகனாராயணனென்று நாராயணஶப்தார்த்தம் சொல்லிற்று, இப்படி ஸாவிக்கையும் ஸஹிதஶ்ச காரமேயென்று ஸ்வவஶித்வவதயா ஸாவதாந ஜகத்ரக்ஷணம் ஸ்வஸ்திகம் வஶித்வகேந ப்ரஹ்மணோ ஸாவதாநஜகத்யர்த்தம். ௨.

மூன்றாம்பாட்டில் ஸ்வாமித்வப்ரயுக்தமான ஸர்வவியாரக்ஷணம் பண்ணும்படியைச்சொல்லுகிறார்மேல். (தானேயுலகெல்லாம்) "ஸர்வம் கல்விதம் ப்ரஹ்ம" என்றபடியே அதெங்ஙனேயென்ன தஜ்ஜலாந் என்னும்படியைச்சொல்லுகிறார்மேல். (தானேஜகத்ரக்ஷா) ஸூக்ஷ்மசிதசித்ஶரீரகனை தானே ஸகலலோகங்களையுமுண்டாக்கி ரக்ஷிப்பாருமன்றிக்கே தடாதீநராய்த்தானேயிறே ஸ்ருஷ்டித்தானே, அவன்தானேயிறே

மூ— தானேயுண்டுமிழ்ந்து | தானேயாள்வானே ‖ ௩ ‖ ஆள்வானாழிநீர்க் | கோள்வாயரவணையான் | தாள்வாய்மலரிட்டு |

ஆ— அந்த வ்யாபாரங்தொலைத்தருளினவன்றானேயென்கிறார் ௧.

(ஆள்வான்) ஜகத்ரக்ஷணார்த்தமாகத் திருப்பாற்கடலிலேவந்து கண்வளர்ந்தருளுகிறவெம்பெருமான் திருவடிமலர்களிலே திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு * * * * *

இ— விவக்ஷிதங்கள்; தானேயென்கிறதற்கு தா...ரூர் (அந்தவாரணேத்யாதியால்); இத்தால் திருமந்த்ரம் ஜகஜ்ஜந்மஸ்த்திதிஸம்ஹாராதிகளான காரணாகாரணங்களைச் சொல்லுகிறதாகையாலே காரணத்வவிசிஷ்டமானவதாரமெல்லாம் தச்சப்தவாச்யமாகக்கூடுமோவென்று கீழ்ப்பாட்டின்மேலே சங்கைபிறக்க ஸஹஸ்ரநாமதயா அவதாரம் ஸர்வாகாரவிசிஷ்டமாகையாலே திருமந்த்ரத்தில் நிர்வ்யூஜகந்நிபாதாதிகத்வேந ப்ரதிவனுனவந்தாவதாரவிசிஷ்டனை க்ருஷ்ணனேயாகத்தட்டில்லையென்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ௧.

நான்காம்பாட்டு

ஆள்வானென்கிறதற்கு தா...ரூர் (ஜகதித்யாதியால்); ஆழிநீரித்யாதிக்கு தா...ரூர் (திருப்பாற்கடலிலேயித்யாதியால்); தாள்வாய்மலரிட்டென்றநயித்து தா...ரூர் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்); திருமந்த்ரத்தைக்கொண்டு என்றது ப்ரகாரணவ்யாக்யாநம், இத்தால் முதற்பாட்டிலே ஸஜ்ஞ்யோமாஞமக்தமான

இ-ஸ. சுநயிக்கிறது; தானேயுண்டு-எங்களையும் உன்வயத்திலேவைத்துரக்ஷித்தருளவேணுமென்றவெக்ஷிக்கவறியாதிருக்கத்தாந்தானே ப்ரளயத்திலே தன்வயற்றிலேவைத்துக்கொண்டு; உமிழ்ந்து - பின்னையும் ஸ்ருஷ்டிகாலம்வந்தவாறே கரணகளேபராதிதாநத்வேந ஸ்ருஷ்டித்து; ஆள்வான்- மற்றுமுள்ள ஸர்வப்ரகாரத்தாலும் ரக்ஷித்தருளுகிறவன்; தானே-கீழ்ச்சொன்ன க்ருஷ்ணன்தானே, ஸதாஜ்ஞாகாரவிசிஷ்டதயா திருமந்த்ர ப்ரதிவாச்யனானவன் அந்தக்ருஷ்ணன் தானே என்று வயவஸிதார்த்தம். ௧.

ஆள்வான் - ஆளுகைக்கிடேயுடையவனாய், ஆளுகை-ரக்ஷிக்கை, பசுமேய்ப்பொழிப்பானென்னுமாப்போலே ஆள்வானென்றது ஸாமர்த்த்யாதிசய, ரக்ஷிதாத்வோவாய்க்கொண்டு என்றபடி; ஆழிநீர்-க்ஷீரஸமுத்ரஜலத்தில், ஆழி-ஸமுத்ரம்; கோள்வாய்-காந்திமாமிகளானதேவங்களையுடையவனை, கோள்-காந்தி, ஃபணாமணிப்ராதீப்தவங்கைதங்களான ஸஹஸ்ரதேவங்களையுடையவனையென்றபடி; அரவு-நாமத்தை, திருவனந்தாழ்வானையென்றபடி; அணையான்- சயநமாகவுடையவனுடைய, அணை - சயநம்; தாள்வாய் - திருவடிளிகலே, தாள்கள் - திருவடிகள், * * * *

ஒ— (தானே உண்டு உமிழ்ந்து) ஸ்வயமேவநிகீர்யோத்கீர்ய; (தானே ஆள்வானே) ஸ்வயமேவலோகாநாம் ரக்ஷிதாபீஷ்டதாயி ‖ ௧.

(ஆள்வான்) சேஷிஸங்கதஸ்ய; (ஆழிநீர்) க்ஷாரஸமுத்ரஜலே; (கோள்வாய்) பலவதாஸ்யாத்; (அரவு அணையான்) ஸர்ப்பசயநஸ்ய; (தாள்வாய்) சரணயோ; (மலர் இட்டு) புஷ்பாணிஸமர்ப்ய;

ப— ப்ரளயமதமான ஸா திபை அதுவுமபெக்ஷியாதிருக்க (இடந்தான்) அவன்தானேயிறே ப்ரளயம்வரப்புக உலகத்தையுண்டானுமுமிழ்ந்தானும் ப்ரளயம்மென்நதுயெங்ஙனேநோக்கவேணுமென்றும் எங்களை வெளிநாடுகாணப்புறப்படவிடவேணுமென்றுமபெக்ஷிக்கவில்லையிறே; (உலகம்) இப்படி தானேபடைத்ததிடந்து தானே உண்டுமிழ்ந்து தானேயாள்வானாகையாலே தானே உலகெல்லாமென்கிறது ஸர்வஸ்ரஷ்டதயா ஸாவநாத ஜகத்காரணம். ஜகம் ஸாவநமேவ ப்ரஹ்மணஸ்ஸர்வஸ்ரஷ்டதயா ஸாவநிதிமொக்ஷம். ௧.

நாலாம்பாட்டில் குலோநாராஜதிவ்யாகாரனென்று நிர்வசநீதபடியாலே நாராயணசப்தார்த்தத்தைச்சொல்லிக்கொண்டு ஸாஷ்டாங்கமாகப்பண்ணி சுப்ரயித்துஸரியுங்கோளென்கிறார், (ஆள்வான்) இவற்றையடையவடிமைகொள்ளுமவன் (ஆழிநீராள்வான) அடிமைகொள்ளும் ப்ரகாரமிருக்கிறபடி காரணஜலத்திலே ஸ்ருஷ்ட்யோந்முகனாய் கண்வளர்ந்தருளி ஸுகமேயிலே வேதாபஹ்ருதியை ரக்ஷித்தவன். (கோள்வாய்) மிடுக்கையுடையவாயென்னுதல், ப்ரதிகூலர்க்கு த்ருதாவாயென்னுதல்; (அரவணையான் றாள்வாய்மலரிட்டு) ஸாராயநொன்றதாயிற்று. சுரணமாய் திருவடிகளிலே செவ்விப்பூவைப்பணியாரி;

மூ— நாள்வாய்நாடீரே ॥ ௪ ॥ நாடீர்நாடோறும் | வாடாமலர்கொண்டு | பாடீரவர்நாமம் | வீடே பெறலாமே ॥ ௫ ॥

ஆ— நாடோறும் மலரிட்டவன் திருவடிகளைப்பெறுங்கோளென்கிறார். ௪.

(நாடீர்) திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லியவன் திருவடிமலர்களிலே வாடாமலர்கொண்டு பணிமாறவவன்திருவடிமலர்களை பெறலாமிது நிஶ்சிதமென்கிறார் ௫.

இ— திருமந்த்ரஜபத்தையாதல் திருநாமஸங்கீர்த்தநத்தையாதல்அருளிச்செய்தவர் நடுவே ப்ரஸங்காத் ஸம்ஶயங்களையிரண்டு பாட்டாலே பரிஹரித்து அநந்தரம் இப்பாட்டில் "ஈஶ்வரீம்" என்ற ஶ்ருதியோபப்ரும்ஹணமாக விதிக்கப்பட்ட புஷ்பஸமர்ப்பணாராதநத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதி ஸூசிதை. நாடீரென்கிறதற்கு தா...ரர் (அவனிதாஶியால்). ௪.

ஐந்தாம்பாட்டு.

ஸம்பந்தத்திற்கு தா...ரர் (திருமந்த்ரத்தையிதாஶியால்); இங்கும் திருமந்த்ரத்தையென்றது ப்ரகரணபலாத்லப்தம். தாத்பர்யார்த்தத்திற்கு தா...ரர் (அவன திருவடி ஐதாஶியால்); இது நிஶ்சிதமென்கிறவித்தால் கீழ்ப்பாட்டில் சொன்ன புஷ்பஸமர்ப்பணமெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரியதமமென்றுஷ்ணாதிஶயத்தாலேயத்தையே த்ருடீகரிக்கிறாரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ௫.

இ-ஶ. வாயென்பது-இடம; நாள்வாய்-நாளிடத்திலே, திநங்களிலேயென்றபடி, ப்ரதிதிநமுமென்கை; மலரிட்டு - புஷ்பங்களைஸமர்ப்பித்து; நாடீர் - தேடுங்கோள், அவன் திருவடிகளையடையப்பாருங்கோளென்றபடி. ௫.

நாடோறும் - நாளதோறும, க்ஷீராப்திமதநத்தில்போலே புஷ்பஸமர்ப்பணத்தில் ப்ரீத்யதிஶயத்தாலே நாடோறுமென்கிறார்; வாடாமலர்கொண்டு - வாடாதபுஷ்பங்களைக்கொண்டு ப்ரீதிப்ரேரிதராய் அர்ச்சநஸாமக்ரீஸம்பாரங்களான புஷ்பங்களை ஸம்பாதித்துக்கொண்டென்றபடி; நாடீர் - தேடுங்கோள், தத்ப்ராப்யத்வேகஷ்ரராய்க்கொண்டவனையாஶ்ரயிங்கோளென்றபடி; அவர்நாமம் - அந்தக்ருஷ்ணனுடைய திருநாமங்களை; பாடீர் - பாடுங்கோள், "ஸந்ததம்கீர்த்தயந்தோமாம்" என்று உக்தர் ஸாமகாநம் பண்ணுமாப்போலே ப்ரீதிப்ரேரிதராய கானம்பண்ணுங்கோளென்றபடி; வீடு - மோக்ஷத்தை, அவன் திருவடிகளேயென்றபடி, இவ்விடத்தில் ஏகாரத்தைப்பெறலாமென்கிறத்தோடேயன்வயிப்பது தாத்பர்ய வாதாஞ்சத்திலிருக்கிற ஏகாரம் ப்ரஸித்தவாதத்தால் பாட்டுதோறுமுள்ளதொன்றாகையாலேயது ப்ராக்ருதஸங்காராந்த்ரமிறே; பெறலாமே- நிஶ்ஶேஷஸம்ஸாரநிவ்ருத்திபூர்வகமாகயடையலாமே அவதாரணத்தால் பெறுகையில் ஸம்ஶயமில்லையென்றபடி. ௫.

ஒ— (நாள்வாய்) அஹரஹர்வே ப்ராதஸ்ஸாயமுதியாவஸ, (நாடீர்) விஜயதே தத்வம். ௪.

(நாடீர் நாள்தோறும் வாடா மலர்கொண்டு) அர்ச்சநதிவ்யபுஷ்பாணிஶ்ருண்வந்தா ப்ரத்யஹம் ஸ்ராயநு (பாடீர் அவன் நாமம் வீடே பெறலாமே) ததோநிதீக்ஷா மோக்ஷஸம்ப்ராப்திம் ஸம்ஶய: கிமுத ... இதி ஹாஸ: ॥ ௫.

ப— (நாளவாய்நாடீரே) நாளதோறுமுள்ள ஸந்த்யாபூஜையிலும் நாடீர், ஆராதநஸம்பூஜநம்பண்ணுங்கோள; ஸந்தர்ப்பணம் ஸம்பூர்த்தி ॥ ௪.

ஐந்தாமபாட்டிலிப்படி செவ்விமாறுதபுஷ்பத்தைக்கொண்டு அவன்திருநாமத்தை ஸங்கீர்த்தித்துப் போக்குவீடாகசசொல்லுங்கோள் அததால வீடுபெறலாமென்கிறார். (நாடீரித்யாதி) நாளதோறும் ஸமயஅநுஷ்டாநம்பண்ணுங்கோள் (வாடா) விண்டுவாடாமலா கொண்டு திருவடிகளிலே ஸமர்ப்பித்து அவனுடைய திருநாமங்களை ப்ரீதிபூர்வகமாகப்பாடுங்கோள், நாடீரென்று மாநஸவ்யாபாரத்தையும் வாடாமலர்கொணடென்று காயிகத்தையும, பாடீரென்கையாலே வாசிகவ்யாபாரத்தையும சொல்லிற்று. இவ்வளவால் பெறுமதெவ்வளவெனனில (வீடேபெறலாமே) உக்தத்தில் நேர்ததியிலலையேயாகிலும் மோக்ஷம் ... வீடேபெறலாமென்கை. வாடாமலர்கொண்டு "புஷ்பாதி" தாத்பர்யம். ௫.

மூ— மேயான்வேங்கடம் | காயாமலர்வண்ணன் | பேயார்முலையுண்ட | வாயான்மாதவனே || ௬ ||
மாதவனென்றென | றோதவல்லீரேல் .|

ஆ— (மேயான்) ஶ்ரீதவீஸந்நஸநாதோஜ்ஜ்வலமாய் ஶ்ரியஃபதியாயிருந்த பேயார்முலையுண்டவாயான். நம்முடைய சக்ஷுராதிகரணங்களுக்கு விஷயமாயிருக்கிறேயவன் திருவடிகளிலடிமைசெய்யலாவதென்னில்; அவனன்றோ ஸகலமநுஜநயநவிஷயதாம்கதனாய் ஸௌலப்யத்தையுங்கொண்டு திருமலையிலேபுகுந்துநின்றருளுகிறானென்கிறார். ௬

(மாதவன்) இந்த ஸக்தியோகத்திலநதிகாரிகள் மாதவனென்றுந்திருநாமத்தைச்சொல்லுங்கோள்,

ஆறும்பாட்டு.

இ— ஸக்தியோகவ்யாபாரமொன்றும்சொல்லாதவிப்பாட்டில்வ்யாகரணத்திலேயஸங்கதமன்றோவென்ன ஶவ…றார் (ஶ்ரீதவீத்யாதியால்); இவ்வவதாரிகையிலே ஶ்ரீதவீத்யாதியாலே த்விதீயபாதமும், ஶ்ரியஃபதிஸம்பந்தத்தாலே மாதவனென்னதும்வ்யாவ்ருத்தம். இப்பாட்டுக்கு வ்யஸ்வோக்தியமொன்றுமேவியெயமென்று காட்டுகைக்காக தகிதரவாக்யத்தையுமிஸ்ஸங்காவாக்யத்திலே தேர்த்தவருளிற்று. வ்யஸ்வோக்த்துக்கு தா…றார் (அவனன்றோவித்யாதியால்). ௬.

ஏழாம்பாட்டு.

வக்தவ்யாஸத்திற்குதா…றார்(ஸக்தீத்யாதியால்); ஓதவல்லீரேலென்று திருநாமஸங்கீர்த்தநத்திலுங்கூட

இ-ஶ. காயாமலர்வண்ணன் - அஸதீபுஷ்பவர்ணனை, காயாவென்று ஶ்ரீதவீ; மாதவன் - ஶ்ரியஃபதியான நீலமேகநிபமான திருமேனிக்குப் பரபாகமுண்டாம்படி வித்யுத்வைவஸ்வரூபையான லக்ஷ்மியோடே நித்யஸம்ஶ்லிஷ்டதயாஸம்பந்நீயதமனையென்றபடி, ஸம்பந்நஶதேந நிரவயிகஸக்த்யாஜ்ஜ்வலனையென்கிறது; பேய்-பூதனையுடைய; ஆர்-ஸம்பூர்ணமான, விஷஸம்பூர்ணமானவென்றபடி; முலையுண்டவாயான்- ஸ்தநத்தைப்பாநம்பண்ணினவாயையுடையவன், பூதனையினுடைய விஷஸம்பூர்ணமான ஸ்தநத்தை நிவீர்யமாக்கினாப்போலே ஸக்திவ்யதிவம்யகையான வ்யாக்ருதியை நிவீர்யமாக்கவல்ல வாத்ஸல்யத்தையுடையவனை க்ருஷ்ணனென்றபடி; வேங்கடம்-ஸ்ரீவெங்கடகிரியிலே; மேயான் - மேவியிருக்கிறவன், மேவுகை- ஆதரிக்கை, எல்லாரையும் தன்திருவடிகளையாஶ்ரயிப்பித்துக்கொள்ளுகைக்காகப்பொருந்திவஸியானின்றானென்றபடி. இப்படி க்ருஷ்ணன்ப்ரத்யக்ஷவிஷயனாயிருக்கையாலே நிரதிஶயஸக்திவக்தவ்யமாகவுங்களுக்கு அவன் திருவடிகளிலேயடிமைசெய்யக்குறையில்லையென்று கருத்து. ௬.

மாதவனென்றெண்ணு - மாதவனென்றென்று நிரந்தரமாக; ஓத - ஓதுகைக்கு, ஓதுகை-பராவாரணாநுஸந்தாநம் ஸ்வயமேவ சொல்லமாட்டிகோளாகில் பரஸ்ரீதாயாகிலும் சொல்லுகைக்கு

ஒ— (மேயான் வேங்கடம்) வெங்கடாசலே ஸாதரம்வஸந் (காயாமலர் வண்ணன்) ஶ்ரீதவீபுஷ்பஸவர்ணஃ (பேய் ஆர் முலை உண்ட) பிஶாச்யா விஷஸம்பூர்ணஸ்தநபாயி (வாயான்) ஆஸ்யஃ (மாதவனே) ஸாக்ஷாத்ஶ்ரியஃபதிஃ. ௬.

(மாதவன் என்று என்று ஓத வல்லீர் ஏல்) ஸாக்ஷாத்ஶ்ரியஃபதிநாம உச்சாரயிதும்யதி ஶக்தாஃ ஸ்ரு

ப— ஆறும்பாட்டில் நீர்சொன்னபடியே ஆஶ்ரயிக்கலாவது ஸௌஶீல்யாதிகுணவிஶிஷ்டவிஶேஷத்தைச்சொல்லிலன்றோவென்ன தயாவியனேபிர்பாடனைநமக்காகத்திருமலையிலேநின்றருளினவனை யாஶ்ரயிங்கோளென்கிறார். (மேயான்வேங்கடம்) வேங்கடமேயான் உங்களாலே ஸஜநீயனாகைக்காகவே திருமலையிலே நித்யவாஸம்பண்ணுநின்றான். கண்டவாறேதான் அவன் ஸஜிக்கலாம்படியாயிருக்கலாமோவென்னில் (காயாமலர்வண்ணன்) தரும்புமெழுந்தாடி அடிமையிலேமீண்டல்லது நிர்க்கவொண்ணா படியான வடிவைப்படைத்தவன் நம் வக்தவ்யத்தைக்கண்டு நம்மாஶ்ரயணத்தை அங்கீகரியானோ வென்ன; (பேயார்முலையுண்டவாயான்) ஸ்வவ்யாமதைக்காய் கைவிடுமவனன்றிகையாலே இவை ஶ்ரியம் ரஸ்யாவஸீக ஜநஸ்யோஃ" என்னும்படியிறேயவன்செயல். ப்ரதிகூலனை ஸ்ரீவநாதியிலே ஸம்கிக்கும். அநுகூலரில் அது கோவிஷயமாம். இதுக்கடியென்னென்ன "செஞ்சொ ௧௧௦
வப்ஸ்ரீதம்பாராதேவிஷயீகரிக்குமவ[ளி]னிருக்க நம்மையவன்விஷயீகரியானோ ச்மொழி முற்றிற்று).

ஏழாம்பாட்டில் அதேஃவாரவரிகரமானார்சொல்லுந திருநாமதை

மூ— தீதொன்றுமடையா | ஏதஞ்சாராவே || ௭ ||

ஆ— சொல்லுமிடத்தில் ஸாவதாநராய் சொல்லவமையும், சொல்ல ஸமர்த்தரல்லாதாரும் கைங்கர்யவிரோதியாய் ப்ராரப்தாப்ராரப்தமான ஸர்வபாபங்களும் நசிக்குமென்கிறார். ௭.

இ— ஸாத்யத்தையநுவதித்தமாய் நிஷேதிக்கையாலே ஸக்தியோகத்தில நதிகாரிவம் தோற்றுகிறது என்று கருத்து. இங்கு சநதிகாரிகளென்றது பரிவர்ணாதிஸக்தியோகத்தில நதிகாரிகளென்றபடி. இத்தால் கீழ் ஸக்தியோகவ்யாபாரங்களையருளிச்செய்தவிப்பாட்டிலே அதில வர்ணாநதிகாரிகளெல்லாதார்க்கு தத்ருஸவாயத்தையருளிச்செய்கிறாரென்று ஸம்பதிவஸிதை. பேசவல்லீரென்றதே ஓதவல்லீரென்று நிஷேதித்ததற்கு தா…ர்ர் (சொல்லுமிடத்திலித்யாதியால்). ஓதவென்றது ஸம்ப்ரதாயபூர்வகாத்யயநமாகையாலே ஸாவதாநஸம்ப்ரதிபந்நமாகிறது என்று கருத்து. இங்கு ஸாவதாநராய்ச்சொல்லுகையாவது ஸ்வரஸவாஹிநியான ஸக்தி தங்களுக்கில்லாமையாலே தாங்கள் ஸ்ரீதிவதாநராய் ஸ்வயமேவசொல்ல ப்ரவ்ருத்தியாதிருக்கத் தயாவிஷ்டமானகள் சிலர் சொல்லக்கண்டு தங்களுக்கும் அதில் ருசிபிறந்து தாங்களுமவர்களோடே கூடியவர்களையநுஸரித்துச்சொல்லுகை. உத்தரார்த்தத்திற்கு தா…ர்ர் (சொல்ல ஸமர்த்தரல்லாதாரும்…யால்). கைங்கர்யத்திற்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரத்தில் ஹேதுவுமான கைங்கர்யத்திற்கு பரிவர்ணாதிஸக்தியோகவ்யதிவ ந்தநாராவும் கைங்கர்யவிரோதியாயென்றது ப்ராரப்தவிஸ்வேநந பரிவர்ணாதிஸக்திவ்யதிவ்யந ராரா ஸாக்ஷாத்விரோதியாயென்றபடி, யதா இங்கு ஸாதநபூர்வமான பரிவர்ணாதிஸக்தியோகப்பூர்வ கைங்கர்யத்திற்கு ஸாக்ஷாத்தாயும் பரம்பரத்தில் ஹேதுவமான கைங்கர்யத்துக்கு பரிவர்ணாதிஸக்தியோகவ்யதிவ்யந்தநாராவும் விரோதியாயென்றபடி, பரிவர்ணாதிஸக்தியோகஸாதநபூர்வமாகு லும பரம்பராஷாராய நைகவெஷணா நுஷ்ஷயமாகையாலே அதுவும் கைங்கர்யஸ்வாவ்ய மாகக்குறையில்லையிறே. ப்ராரப்தாப்ராரப்தமான என்றது பரிவர்ணாதிஸக்த்யுத்தவ்யதிவ்யகாரஜ ஸஞ்சிதவிஸ்ந பூர்வகாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தங்களாயும் காலாந்தரப்ரவ்ருத்திஷ்யாணங்களாயுமுள்ளவை யான என்றபடி. ௭

இ-ஸ. என்றபடி, வல்லீரேல்-வல்லிகொளாகில் யதஸ்பூத்தால் பரிவர்ணாதிஸக்தியோகத்திலுங்களுக்க திகாரமில்லையாகில் ஸாயவநாமத்தையாகிலும் நிரந்தரமாகச்சொல்லவல்லிகொளாகிலென்றபடி; தீது-பா பங்கள், பரிவர்ணாதிஸக்திவ்யதிவ்யக ப்ராரப்தவிஸ்வநகாயத்தில் ப்ரவ்ருத்தங்களான பாபங்களெ ன்றபடி; ஒன்றும்-ஸம்ஷத்தும; அடையா-உங்களைக்கிட்டமாட்டா, உங்களைவிட்டு நசித்துப்போமெ ன்றபடி; ஏதம-பாபங்கள, தயாவிஷ்காயத்திலேபோது ப்ரவ்ருத்தங்களன்றிக்கே காலாந்தரத்திலே ப்ரவ்ருத்திஷ்யாணபாபங்களென்றபடி; சாரா-உங்களையாஸ்ரயிக்கமாட்டா, நிஸ்ஸேஷமாக நசித்துப் போமென்றபடி. ௭.

ஓ— (தீது ஒன்றும அடையா) ஜொஷோவிநஸ்யதி (ஏதம் சாராவே) ஹேயா நிஸ்ஸேஷநீததயஃ

ப— ஸகலவிரோதிகளும தன்னடையே நிவர்த்திக்குமெனகிறா. (மாதவனென்று) நாரணமென்றுரேகீ ழேஅத்திருநாமத்தோடே இத்திருநாமத்தைசசொலலிப்பாருங்கோள்; ஓதவல்லீரென்கையாலேஜெஸகா ஞாநியரேயக்ஷராய் சொல்லுங்கோளென்றதாயிற்று; ஸ்ரீதிவதாநராய்க்கொண்டு ஓதவல்லீர்களாகில் (தீதொன்றுமடையா) பாபமெல்லாம நசிக்கும; (ஏதமசாராவே) உத்தரபாபத்தில் நெஞ்சுசெல் லா ஸாயவஸ்வராஜத்தில் ஸாயவஸ்பூர்வெஹவத்தைததிருவுள்ளமபத்தி இவ்வர்த்தத்தை யாழ்வாரருளிச் உநாவீந ஞளிசசெய்வார்கள் நமமாவாயர்கள் கீழ் மாதவனென்னதே கொண்டெனனீரேயருளிச் டைய திருநாமங்கள் ...யமாமபோது அவளோட்டைச்சேத்திவேண்டினப்போலே அவந்திருநாமத்துக்கு மலர்கொணடென்று காநாமத்தோடேசேர்த்தியும வேணுமென்று திருவுள்ளம் அதனைக்கொண்டிறே அ வவளவால் பெரியமதெவ்வள ஸ்ரீஸூக்தநம் ஓதவலலீரேலிதை தத்ஸ்வரூபநதி. ௭.

உ ...நிரதிஸயவ ... வுர்களாகிலும திருநாமத்தை நிரந்தரமாகசசொல்லுவார்களாகில் நிதர் ன்கை. வாடாமலர்கொண்டுகிறார். * * * * *

மூ— சாராவேதங்கள் | நீரார்முகில்வண்ணன் | பேராரோதுவார்|ஆராரமரரே ||அ| அமரர்க்கரியானை

ஆ— (சாரா) ஸர்வோத்க்ருஷ்டரானநாங்களதிகாரிகளோவென்னில் யாவர்சிலர் திருநாமஞ்சொல்லவல்லார் அவர்களிறேயித்திருநாமஞ்சொல்ல அதிகாரிகளான ஸர்வோத்க்ருஷ்டராகிறாரென்கிறார். இத்திருநாமத்தைச் சொல்லுவார்யாவர்சிலர் அவர்கள் நிரவத்யஸ்வரூபஸ்வபாவரானாலுமவன் திருவடிகளிலேஅடிமைசெய்யப்பெறுவாரென்றுமாம். அ.

(அமரர்க்கு) ஸநாதநரான தேவாதிகளுக்குங்கூடவரியனாயாஶ்ரிதர்க்கெளியனாயிருந்தவனை

எட்டாம்பாட்டு.

இ— பேராரோதுவாரென்றிப்பாட்டிலும் திருநாமஸங்கீர்த்தனவைபவத்தைச்சொல்லுகை ப்ராதான்யேநவென்னவனுஸந்திக்கிறார் (ஸர்வோத்க்ருஷ்டரித்யாதியால்). திருநாமஞ்சொல்லுகைக்கு எங்களுக்கு யோக்யதையுண்டோவென்கிறஶங்கையைப் பரிஹரிக்கையிலே இப்பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமாகையாலேப்ராதான்யமில்லையென்றதாயிற்று. ஆர்பேரோதுவாரென்றநுவதித்துக்கொண்டு உத்தரவாக்யத்திற்குத்...றார் (யாவர்சிலரித்யாதியால்). இந்தயோஜனையில் அதிகாரத்திற்கு ப்ரயோஜநமில்லை என்கிற ஸ்வாரஸ்யத்தாலே யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (இத்திருநாமத்தையித்யாதியால்). அதிகாரத்திற்கு த...றார் (நிரவத்யேத்யாதியால்). ஸ்வரூபஸ்வபாவ ஸ்வரூபத்வ வஸ்துவ ஸ்வரூபாநுரூப ஸ்வபாவம். அமரரென்கிறதற்கு த...றார் (என்றுமவனித்யாதியால்). அ.

ஒன்பதாம்பாட்டு.

அமரத்தொழுவார்களுக்கு என்கிறதற்குத...றார்(ஸநந்தநாதித்யாதியால்), இத்தால் கீழே பரிபூர்ண

இ-ஶ. ஆர்-யாவர், சிலஜநங்கள்; நீரார்முகில்வண்ணன-ஸஜலஜலதம்போலேஶ்யாமமானதேஹத்தின்ஸ்வபாவமுடைய, வண்ணம்-ஸ்வபாவம், ஜலஸ்ரஷ்ட்ருவிஷயமாறவஷ்டிக்கும்மேகம்போலே உத்க்ருஷ்டாபக்ருஷ்டவிபாகமின்றியே ஸர்வஜநஸாதாரண்யதைகஸ்வபாவனான பரமோதாரனுடையவென்றபடி; பேர் - திருநாமத்தை; ஓதுவார்-ஓதவல்லவர்கள், பரமேஶ்வரராயாகிலும் சொல்லவல்லவர்களென்றபடி, ஸ்ரீகரன்றிக்கே திருநாமம்சொல்லும்படி பாஹ்யவ்யுத்பத்தியுடையராயிருப்பாரென்கை, அவர்களென்றுருவ ப்ராமாண்யம்; அவர்கள் - அந்ததிருநாமோச்சாரிக்கவல்லஜநங்கள்; ஆரார் - எவர்களெவர்களாகிலும் யெத்தனைய பக்ருஷ்டமான ஜந்மவ்ருத்தாதிகளையுடையவர்களானாலுமெனறபடி; அமரரே-தேவர்களைப்போலே திருநாமஞ்சொல்லுகைக்குப்பூர்ணாதிகாரிகளானஸர்வோத்க்ருஷ்டரே என்றபடி; ஏதங்கள்-தோஷங்கள், ஒருதோஷங்களுமென்றபடி; சாரா-அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அதீதயோஜனைக்கு ஶப்தார்த்தம்; நீரார்முகில்வண்ணன்பேர்-பூர்வவத்; ஓதுவார் ஆர்-பரமேஶ்வரராயாகிலும் சொல்லுவார்யாவர்சிலர், அவர்களித்யத்ரா ஹாரம்; ஆரார்-பூர்வவத்; அமரரே-நித்யஸூரிகளே, நித்யஸூரிகளைப்போலே ஸர்வவிதகைங்கர்யங்களையும ஸர்வகாலமும பண்ணப்பெறுவாரென்றபடி; ஏதங்கள்-அந்த கைங்கர்யவிரோதிகளாயுள்ள பாவங்கள்; சாரா-அவர்களைக்கிட்டமாட்டா, அவர்களுக்கு கைங்கர்யவிரோதிகளெல்லாம் நிஶ்ஶேஷநிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி. அ.

அமரர்க்கு-தேவர்களுக்கு, மேலேதமர்களெனகையாலே இங்கு ஸநாதநரானதேவர்களுக்கென்று

ஒ— (சாரா ஏதங்கள்) பூர்வவத் (நீர் ஆர் முகில் வண்ணன) ஜலபூர்ணமேகவர்ணஸ்ய (பேர் ஆர் ஓதுவார்) யே நாமாநி படந்தி (ஆர் ஆர்) யேகேவநாபிதேஸர்வே (அமரரே) நித்யஸூரயஇத்யர்த்தः அ (அமரர்க்கு அரியானை) ப்ரஹ்மாதிதேவாநாம் துர்லபம், * * *

ப— (சாராவேதங்கள்) ஒருபொல்லாங்குகளும் வந்துகிட்டாது அவன்வண்ணம கண்டவர்களுடைய ஸர்வமே ஹரிக்குமென்கிற நியமமில்லை கிடிகொள அவன்பேரைச்சொல்லிலும் அவன்வண...னோனேயாயாகாரம் கிடிகொளென்கிறார (நீராரித்யாதி) நீராலேபூர்ணமான மேகம்போலே...கையாலே இவையுடையவன் (பேராரித்யாதி) அவன் திருநாமத்தை நிரந்தரமாகசசொல்லுவார் யா...னை ஶ்ரீவநாதியிலே பிறந்தவர்களாய் (அமரரே) அவரேனும நீசஜந்மவ்ருத்தங்களுடையோராகிலும் ...ருனென்று "செஞ்சொ ஸூரிகளோடொப்பர்.

கக)

ஒன்பதாம்பாட்டில அவனையாஶ்ரயிக்கையே ஸர்வோபாயமெனவநுஷ்டிக்கைமொழி முடித்திறது).

க்கும்ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமடுகபோக்ஷமாஸாஸமமெங்கனேயெனனிருளிச்செ

மூ— தமர்கட்கெளியானை | அமரத்தொழுவார்கட் | கமராவினைகளே || ௯ || வினைவல்லிருளென்னு |

ஆ— அநந்யப்ரயோஜநராய்க்கொண்டோராதித்த்ரம்பண்ணவமையும், ஸகலபாபவிரோதிகளெல்லாம்போமென்கிறார். ௯.

(வினை) திருமந்த்ரத்தைச்சொல்லியழகிய மலர்களைக்கொண்டவன் திருவடிகளிலே பரிமாறியவனே

இ— ஸக்தியுக்திக்குபாயமாகத் திருநாமஸங்கீர்த்தனத்தையருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே அநந்யப்ரயோஜநத்வாதிகளை தத்ஸாத்யோபாயமாகவருளிச்செய்கிறாரென்று ஸங்கதிஸூசிதை. அமராவினைகளென்கிறதற்குத் தா…ரர் (ஸகலபாபேத்யாதியால்); இங்கும் பரிபவணேஸக்திப்ரதிபந்தகாநாபாதேர க்ஷப்ரதிபந்தகங்களான என்றபடி; சேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௯.

பத்தாம்பாட்டு.

சுனைநன்மலரிட்டு என்கிறதற்கு தா…ரர் (திருமந்த்ரத்தையித்யாதியால்) திருமந்த்ரத்தை என்றது

இ-ரா. விவக்ஷிதம்; அரியானை-அஸுலபனை, அநாஸ்ரிதருக்கில்யஜாயமானவாநு ப்ரஹ்மாதிநாதிவாசா ஷோத்தம் என்கிறபடியே அதிசயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்குங்கூட துர்லபனை என்றபடி; தமர்களுக்கு-ஸ்வகீயர்க்கு, ஆஸ்ரிதருக்கு என்றபடி; எளியானை-ஸுலபனை, ஆஸ்ரயிக்குமவர்களாகில் ஸர்வஸ்ய ஸரணம் ஸுஹ்ருத் ஸுஹ்ருதாந்தேஜா: ஜ்ஞாநஸ்வாதீநேயம் என்கிறபடியே உத்க்ருஷ்டாபகர்ஷம்பாராதேயவர்களுக்கு ஸுலபனானவனை; அமர-ப்ரதிஷ்டிதமாக ப்ரயோஜநாந்தரத்தை வாங்கிக்கொண்டு விட்டுப்போகையன்றிக்கே அநந்யப்ரயோஜநமாக என்றபடி; தொழுவார்கட்கு - ப்ரணாமம் பண்ணுவார்க்கு; வினைகள்-கர்மங்களான, வினை-பரிவணேஸக்திவிரோதிகளான பாபங்களென்றபடி; அமரா-நில்லா அதிஸீக்ரமாக நஸித்துப்போமென்றபடி. ௯.

வினை-பாபரூபவகர்மங்கள்; வல்-ப்ரபலமான; இருள்-அந்தகாரம், அஜ்ஞாநாந்யாஜ்ஞாநவிபரீதஜ்ஞாநங்களென்றபடி; என்னும்-என்றுசொல்லப்படுமவையான, கர்மாவித்யைகளைச்சொன்னவிது பாஸநாரூபப்ரக்ருதிஸம்பந்தங்களுக்குபலக்ஷணம்; முனைகள்-கூட்டங்கள், முனையென்று கூட்டம்; வெருவிப்போம்-பீதங்களாய்ப்போம், பீதரோடிப்போமாப்போலே அதிஸீக்ரமாக நிவ்ருத்தங்களாமென்றபடி, இது ஹேதுகர்பம் ஆதலால் நினைமினென்றும் மேலேயந்வயிக்கிறது; * *

ஓ— (தமர்கட்கு எளியானை) ஸ்வஸக்தஜநஸுலபம் (அமரத்தொழுவார்கட்கு)ப்ரயோஜநாந்தராதிரஸவை வர்ணாஸ்ரயதாம் (வினைகள் அமரா) பாபாநி நதிஷ்டந்த்யபர:. ௯.

(வினை) கர்ம (வல்லிருள்) தஹேதுப்ரதிபந்தகாஜ்ஞாநம் (என்னும் முனைகள்) ஸமவாயிஸம்வா: (வெருவிப்போம்) ஸ்வயமேவபீதாமஹந்தி; * * * * *

ப— எத்தனையேனுமதிசயிதஜ்ஞாநரான ப்ரஹ்மாதிகளுக்கும் அதிஸுலபனென்னவறியவொண்ணாதவனை "யஜாயமாநவாநுப்ரஹ்மாஜாநாதி"(தமர்கட்கெளியானை) அகிஞ்சநரானவநந்யப்ரயோஜநர்க்கதிஸுலபனானவனை, யதா ஸ்நேஹஸக்தர்களுடையவர்களுக்குமத்யந்தவியனானவனைகுரங்காகவுமாம் வேடுவிச்சியாகவுமாம், அவர்களுக்கெளியனாயிருக்கும் ஸர்வஸ்ய ஸரணம் ஸுஹ்ருத் ஜ்ஞாநஸ்வாதீநேயம்" என்றும்சொல்லுகிறபடியே(அமர)விலம்பாக்ஷேருமாய்அநந்யப்ரயோஜநருமாய்க்கொண்டு பொருந்தத்தொழுவார்களை மோக்ஷவிலம்பாவஹமான வினை மெம்மேல் ப்ரயோஜநாந்தரரூபாவாதகவினைகளும் ஸம்பியாது. ௯.

போதை பத்தாம்பாட்டில் "ஸ்ருதிஸ்ம்ருதிஹேஸவர்ஷ்யம்யி நாமவிப்ரமோக்ஷ:" என்கிறபடியே அநந்யப்ரணாமாநுஸந்தாநமேற்கொண்டு யாதநம்பண்ணுங்கோள். வினைகளும் தஹேதுஹேதுங்களானவவித்யாதிகளுமடைய திருநாமகளானிருவகைப்பட்ட ஸாக்ஷாத்க்களையுங்குறித்தருளிச்செய்கிறார், (வினையித்யாதி) மலர்கொணடென்று காரணமான கர்மங்கள் (வல்லிருள்) இவ்வுபயவிஷயத்துக்கும ஹேதுவானதுகொவ்வளவால் பெருமத்தவ்வளவு (என்னும்) ஸமவாயிகளாயித்தைப்பற்றிவருகிற கர்மவாஸநாரூபப்ரக்ருதிஸம்பந்தநிரதிஸயபாபஷ(ங்கள்) திரள்கள் (வெருவிப்போம்) சுமமன்றுதே கைவிட்டோடி எனகிறபடின்கை. வாடாமலர்கொண்டென்றிக்கே முனையென்றுமுகமாய் முகங்கெட்டுப்போமென்னுமாம்; *

ரு— மாணாங்காரத்திவைபத்துந்திருமாலிருஞ்சோலைமலை

ஆழ்வார் திருவடிகளே

ஆ— திருமாலிருஞ்சோலையை ப்ரதிபாதிக்கிறதென்கிறது. பிறவித்துயரற ஞானத்திலிருந்தவனும் வலிகளத்தமா தைக்கொண்டென்னோடுகலந்தபரிமாறுகைக்

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே இனியென்பக்கலில்லாதவொன்றோ

இ— சொல்லுகிறதாக என்கிறதற்கு எழுந்த அவதாரிகையென்றபடி. திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுமிச்சொல்

இ-ஸ மாணாங்காரத்திவைபத்தும் - ஸம்ஹாரகாரத்திலிப்பத்துப்பாட்டு மென்பக்கலிலேயில்லை. * *

அஹங்காரமென்றது அதிஸ்ஷத்தைச்சொன்னபடி, ஸர்வேச்வரன் ஆச்ரிதஸர்வஸ்வமிக்கிறேனென்று ஸம்பந்தஸம்பந்தத்தாலேயாழ்வாருக்குப்பிறந்த ஸ்வாதந்த்ர்யத்திலுண்டான ஸம்பந்தமான் ப்ரதிபாத்யமென்

டி; திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே- திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையில் உபஸர்க்ககலாதிசேஷ விசேஷாங்கீகாரக

என்றுமாப்போலே மலைக்கே என்றது ஸப்தமீநந்தம். திருமாலிருஞ்சோலை

யென்றபடி, ஆதலாலெம்பெருமானுக்கு மிகவும் ப்ரியங்களாயிருக்குமென்று கருத்தாகச்சொல்லவொண்ணாதெ

தையபஹ்ருதியுங்கொளென்று வாக்யார்த்தம். இத்திருவாய்மொழியில்சொன்னார்த்தங்கள் ஸர்வேச்வரனாக

பெருமானுக்குத்திருமாலிருஞ்சோலையோடுள்ள ஸம்பந்தத்தாலேவந்தவையாலித்திருவாய்மொழியை ஸம்வாதமெ

டையஸூக்திகளைச்சொன்னவிடமெல்லாம் தத்ஸம்பந்தஸ்தானம் ப்ரணிஹம் என்கிறதுக்கலிலேஜநித்திருந்த

ருஞ்சோலையிலே வர்த்தவஸிதமென்றுகருத்தாலேயித்திருவாய்மொழி திருமாலிருஞ்சோலைமலையவன்பக்கலி

கிறார். ஜ்ஞாநவைராக்யநிதாநமஸ்துநமோ ஸ்ரீமதேவேதாந்தராமாநுஜமஹாதேசிகாய

ஒ— (ஆயிரத்துள்) மாயாவஹஸ்ர (மான் ஆங்காரத்தி இவைபத்தும்) அஹங்காரா

யுக்திவதஸ்வத்ஸகம் (திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே) ப்ரவிஶ்யதாதிகர்த்ருத்வம். யுக்ததை

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீரங்கராமாநுஜமஹாதேசிகாய நம: ||

*

ப— ப்ரத்யர்த்தஸம்பந்தவாக்யகாரகையால் இவைபத்தும் திருமாலிருஞ்சோலைமலைக்கே என்று நஞ்

ருளிச்செய்தார். ஸ்ரீமதே ஸ்ரீவராகாத்மஸம்பந்தமஹாதேசிகாய நம: || ௧௧

ஶ்ருதிப்ரகாசிகாவ்யாக்யாநம்.

செஞ்சொற்கவிகாள்.

அத்யாத்மிகஸ்வாத்மாநுபவயந்தயா ஸ்வவ்யக்திதாராஜ்யாபாதகரூபா ஸர்வாதிகாரஸுவ்யக்தாஞ்சராஸநம

ததயா ஸ்வஸ்தம் அத்ருஷ்டவாக | ஸ்வதந்த்ர்யஸம்யோகாதிவ்யாஸ்ரயஸநவதேவதேவ ஸ்ரீமந்

த்ரிபுரஸ்ரீகஸ்வஜநவைகுண்டபூஷிதயோஸம்ஜமாத ||

௧௧௦.

(அத்யாத்மிகஸ்வாத்மாநுபவயந்தயா) மாமாயன்மாயக்கவியாய்வந்தென்னெஞ்சுமுயிருமுள்கலந்து ஸ்வரூபவிஸிஷ்டங்களையுடையவனைக்கொண்டு ஸ்வஸ்ரூபத்தருடையஹ்ருதயமதனையிருக்கையாலும் (ஸ்வஸ்தம்தளவ்யாபாதகரூபா) தானேயானென்பாகுகித்தனைத்தானேதுதித்து-ஸ்வவிஷயவைராக்யத்திலே ஸ்வஸ்ரூபத்தைரவேசிக்குமவனாகையாலும்; (ஸர்வாதிகாரக) நின்றமாயவம்மான்சேர்-எல்லார்க்கும் நிரவதிகஸஹாசியாகையாலும்; (ஸர்வாதிகாரஸதாஞ்சராஸநமததயா) உலகுமுயிரும்தானேயாய் - ஸர்வாத்மா தங்களுக்கும் ஸ்வஸ்ரூபத்தராவாய்நிற்கையாலும்; (ஸ்வஸ்தம் அத்ருஷ்டவாக) யானாய்த்தன்னைத்தான்பாடி-அப்படியே ஸ்வஸ்ரூப்தறகுதயாயிருந்து தன்னைத்தானேஸ்துதிக்குமவனாகையாலும்; (ஸ்வதந்த்ர்யஸம்யோகாக) செழுமூவுலகும் தனதொருமாவயிற்றினுள்வைத்தூழியூழிதலையளிக்கும் - ப்ரளயந்தோறும் எல்லாலோகங்களையும் திருவயிற்றிலேவைத்துரக்ஷிக்குமவனாகையாலும்; (வைஹவ்யாஸ்ரயஸநவதேவ) எம்மான் திருமலைமருள்கள்கடியும்மணிமலை திருமாலிருஞ்சோலைமலையே - தப ... சோலைமலையே திருப்பாற்கடலே யித்யாதி ஸ்தானவிஶேஷங்களான ஸ்ரீவைகுண்டஸ்ரீராமாயணவேங்கடாசலஸ்வஸ்ரூபாதிஸ்ரீரங்காதிதேநா வாஸஸ்தானங்களிலே ஸந்நிதாயதித்திருக்குமவனாகையாலும்; மேலிரண்டுபாட்டிலும் "ஊழிமுதல்வனொருவனே யென்னுமொருவனுலகெல்லாமூழிதோறும்தன்னுள்ளேபடைத்துக்காத்து" என்றும் "நங்கள்கோனேயானேயாகியென்னையளித்தானே" என்றும் ரக்ஷகஸர்வாதிகாரிகளாத்தானேயருளிச்செய்கையாலே இவை ஸ்ரீமேவஸ்வராபாதநாகையாலே ஸம்ருத்தமாய்த்தென்று திருவுள்ளம்; ஸர்வாத்மதனை ஸ்ரீவைகுண்டத்திலெம்பெருமான் ஸ்வஸ்ரூபத்தருடையஸ்ரீரப்ரஹ்மாதிகளிலும் அதிசயமாம்பண்ணிநின்றானென்று "செஞ்சொற்கவிகாள்" என்கிறதஶகத்திலே ஸ்ரீகோவரருளிச்செய்ததில் ஏழாந்திருவாய்மொழி முற்றிற்று). ௧௧௰

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம். (பத்த

எட்டாந்திருவாய்மொழி.

இ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்திலே [illegible] தாமருளி [illegible] னார் [illegible] ப்படியிதாழ் சொல்லப்பார்க்கிறுமென்றுமளவாலே அதிலிப்படி [illegible] நிவிஷ்டனாய்க்கொண்டென்றோடு கலந்துபருமாறு கைக்கு ஹேது வென்கிறவளவாலே [illegible] த்திருவாய்மொழிக்கு ஸங்கதியும ஸம்பவிதை. எங்கனேயென்னில் அருள்பெறுவாரடியாரென்கிற திருவாய்மொழியிலேயவன் தம்மைத்திருநாட்டிலேகொண்டுபோகையிலே கரிதனாயிருக்கிறபடியையுமப்படி தான கரிதனாயிருக்கச்செய்தேயும் ஆஜ்ஞாவை [illegible] நா என்கிறபடியே தமக்குப் [illegible] தாத்ருத்வத்தைக்கொண்டு தம்முடையவாஜ்ஞாப்ரதீக்ஷனாயிருக்கிறபடியையும செஞ்சொற்கவிப [illegible] ந்திறத்தில் [illegible] தத்தாலே தம்முடையதிருமேனியிலும நி [illegible] மாகக்கலந்தருளித்தம்மை [illegible] திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவ [illegible] மிக்கிறவ [illegible] திசயத்தையும் [illegible] தாமவகுத்தவாறே தன்னளவிலேவ [illegible] தைத்தவிர்த்து [illegible] மருளிச்செய்தபடியே செய்தருளக்கடவனாய்நிற்கிற நிரதிசயவா [illegible] தத்தையும் [illegible] மிகவும் [illegible] ஸித்தானவராய்வார [illegible] யாக [illegible] ஸாரிகவ [illegible] கிடந்தவென [illegible] த்திலே [illegible] பொழிவா [illegible] நஸ [illegible] ஸௌரவஜ்ஞன [illegible] நிர்த்தலையட நிவிஷ்டனாயிப்படிக்கலந்தருளுகைக்கு என்பக்கலுள்ள ஹேதுவேதோவென்று விமர்சித்ததாலே [illegible] த்துப்பார்த்தவிடத்தில் தம்பக்கலுள்ள [illegible] நிர்ஹேதுகமாயிருப்பதொரு [illegible] தமாய் மேலுள்ள [illegible] களெல்லாமித்தை வ்யாஜீகரித்துக்கொண்டு [illegible] ஹேது [illegible] வானதானேயுண்டாக்கினவையாயந்த யாத்ருச்சிக ஸாக்ருதந்தானும் [illegible] யத்ருச்சா [illegible] என்கிறபடியே தம்முடையவ நாதிகால [illegible] ஸம்பந்தத்திலேவ [illegible] திக்ஷனாயிருந்தவனுடைய கேவல [illegible] தாலேநிர்ஹேதுகமாயிருந்த படியைக்கண்டு கீழ்த்திருவாய்மொழியிலே விஷயமெல்லாமொருமொக்ஷமென்றும்படி [illegible] ஹாண [illegible] ராய் பொய்நின்றஞானந்தொடங்கியிவ்வளவாகத்தன்பக்கலவன்செய்தருளினவாத்ரா திசயங்களெல்லாமிப்படி நிர்ஹேதுகஸௌஹார்த்தத்தாலே செய்தருளினனிதென்னவாச்சர்யமென்றந்த

ஒ— [illegible] "[illegible] ஸ்ரீவத்ஸ [illegible] மாயி" || இ [illegible] ||

ப— அருள்பெறுவாரடியாரிலே தமமைக்குறித்து ஸர்வேச்வரனுக்குண்டான வாத்ஸல்யத்தைப் பேசினர். அந்தவாத்ஸல்யம் தன்னைமுடியநடத்தினபடியைச்சொன்னார். "செஞ்சொற்கவியில்" நீர் சொன்னபடியேசெய்யக்கடவோமென்று தலைகுலுக்கினான். அதற்குமேலே தம்மைத்திருமேனியோடேகொண்டுபோகையில் நமக்குவிளம்பிக்குமென்று பதறத்தொடங்கினான். செழும்பறவைதானேறிவந்து இவரைக் கொடுபோவதாகப்பாரித்தான். சிலரை ஆதிவாஹிகர்களைவறவிட்டுக்கொடுபோம் சிலரை பெரியதிருவடியைவறவிட்டுக்கொடுபோம் திருவடி திருத்தோளிலேவந்து தானேகொடுபோமவரிறேயிவர். கள்வங்கொல்லி பிராட்டியையாளிட்டுக்கொண்டுபோமென்னிறே [illegible] மாளிட்டுக்கொடுபோமது ஆகவப்படியே தம்மையவ்வருகேகொண்டுபோகையிலே [illegible] ருகிறபடியை [illegible] ஸம்பித்தார் ஸர்வேச்வரனொருவனிலே [illegible] என்று [illegible] காலங்குமிப்படி [illegible] ஸஹாவனேயாயிருந்தான். [illegible] துக்கடியேதென்னவென்னையே [illegible] மென்று தி [illegible] வளமபற்றி [illegible] வனாய் இன்னிப்படி [illegible] னென் டன்டெல்லாமடியேனைகைவிட்டிருப்பானேனென்றுகேட்டார். பல [illegible] வைக்கு [illegible] வாயங்களைவிடித்தநம்மை [illegible] வாரிபபடிக்கேழ்க்குமபோது நமக்குஸஹஜங்களானஸாதந [illegible] நாட்டுக்குவெளியிடுகைக்காகவா யிருக்குமென்றிரிந்தீச்வரன் [illegible] அத்தாலிச்சேதனனை [illegible] ணமாக்குகைக்கு வ்யாஜகாரணமீச்வரஸாதந் [illegible] ஸர்வேச்வரனை [illegible] பான ஸ்வதந்த்ராஜ்ஞாத்வம்வசநம். இவனை * *

மூ— திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்னத் |

ஆ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை) இப்படி ஸந்நிவிஷ்டனாய்க்கொண்டென்னோடேகலந்து பரிமாறுகைக் குஹேதுவென்னென்றெம்பெருமானைக் கேட்டாலங்கனே ஸந்நிவிஷ்டனாயிருந்தவனானும் வசீகரணமான ஹேதுக்களில் ஒரு ஹேதுவுமென்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாது இனியென்பக்கலில்லாத ஹேதுவையென்பக்கலிலே ஆரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கும் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுமிச்சொல்லைச்சொன்னேனென்றுமிதுக்குமேல்பட்ட சொல்லலாவதொருஹேது வென்பக்கலிலேயில்லை. * *

இ— விஷயாதிசயமுள்ளடங்காமையாலே பாசுவித்துக்கொண்டு அநுபவிக்கிறாரென்று ஸங்கதியாவிதையாகிறது. இத்தாசித்திருவாய்மொழிக்கு யாத்ருச்சிகஸுக்ருதமென்கிற ஸமர்த்தநம் ப்ரதிபாத்யமென்றதாயிற்று. என்பக்கலுண்டாகச்சொல்லவொண்ணாதென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதஜ்ஞா | விஷ்ணோ:கடாக்ஷமென்கிறவாக்யகடாக்ஷத்துக்குமுந்தினகாலத்திலே யென்பக்கலுண்டாயிருந்ததாகச்சொல்லவொண்ணாதென்றபடி என்பக்கல் உபாயமாதிகள் ஸாத்யமெனவயில்லை யாத்ருச்சிகஸுக்ருதாதிகள் ஸாதநமாகவில்லையென்று கருத்து. ஆரோபித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றது ஜைவநாமத்வம்ஸமென்கிறபடியே ஸ்ரீகனை வென்ப்ரயாநகத்வாகையாலே விசிஷ்டனவன்பக்கலிலே ஜநித்திருந்த ஹேதுவை விசேஷ்யஸம்பந்தனவன்பக்கல் தாத்வயமன்றிக்கே விசேஷணஸம்பந்தனவன்பக்கலிலே வயவஸித்துச்சொல்லப்பார்க்கிலுமென்றபடி.

முதற்பாட்டு.

திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவிடத்தில் ஸ்வரவிசேஷத்தாலே ஹிம்ஸிக்கிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (இதற்குமேல்பட்டவிதாயியால்); * * * *

இ—ஸ. திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேன்-திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றுசொன்னேன், திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்று ஸமவநாவாஸமான திருமலையினுடைய திருநாமத்தை யாத்ருச்சிகமாய்ச்சொன்னேனென்றபடி, இவ்வாக்யத்தில் மலையென்கிறவிடத்திலே ஆகாரம் விச்ரமித்திவ்வாக்யத்தையநுஸரித்தால் அந்தஸ்வரவிசேஷத்தாலே நானிதொன்றும் ஒழியப்பின்னையொன்றும்செய்திலேனென்று ஸவிக்கும்; *

ஒ— (திருமாலிருஞ்சோலைமலை என்றேன் என்ன) திருமாலிருஞ்சோலைமலை உதாஹரிஷ்ய ஸதாவஸ்தாத்ரஹேது தயாவஸ்ப்ய; * * * * * *

ப— ஹேதுவாவகரணமாக்குகைக்கு வ்யாநகாரணம்ஸம்ஸாரனுடையஸ்வாபாவிககாரண்யமேயிதற்கு வ்ருத்திவம்சுமான ஸம்ஸாரநிக்ரஹத்தைஸம்பிப்பித்துக்கொண்டு ஸஹகாரிகாரணமென்றுபேர் பெத்தது இவனுடைய ஸுக்ருதவிசேஷஉதாரகக்ரமெவபடியாகவந்த ஸத்வ்யவத்தீரவவஸீகரணங்களென்னவனஸிவ்யபத்தின்படியே ஈஸ்வரஸ்திதியையுமதுகொண்டே ஸமவானுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யமில்லாமையையும் வ்யவஸ்தாவக்ரமையும் வ்யாஸவ்யதிரிக்தமானபடியையநுஸந்தித்து ஸ்வதாத்ருனுடையஸ்ருஷ்டியிலே ஊன்றினவராயிதிலே ஆழங்கால்பட்டு விஸ்மிதராய் ஹ்ருஷ்டராகுகிறார். இப்படி செஞ்சொற்கவிகாளென்கிறவேழாந்திருவாய்மொழியிலே ஸமவானுடைய ஸ்வஜநஸம்ஹநாவதாரத்தையருளிச்செய்து மேல் வ்யாஜவிசேஷமாத்ரமெனவ யத்ருச்சயா ப்ரஸன்னவான் ஸமவானென்கிறவர்த்தத்தை ஜ்ஞாநீகாராதிகளாலே வெளியிடுகிறார். தத்வம் "ஜ்ஞாநீகாரஸ்ய ஸாவா ஸ்வ ஸ்வஸ்விதயா ... நகாஸ்ர ... த்ராமாத்ரயம் க்ருதஸ்வயதயா ஸவ்யதஸ்ந்யாநாக | ஹ்ருதயஸ்தஸ்ந்யாநாதிவிதாரணதஸ்வ்ய வ்யகாஸாக ஸாத்விகாக தேஷ்டிசோ நிராவயிஸவிநாம ஸ்ரீவதிஸ்வதாமாயீ"தி || ப்ரவதாதிக வசீகரணவிசேஷமாத்ரம் க்ருதைவப்யாநகாரணம் தஜ்ஞதிரிக்தவ்யாநகாரண உபாஸ்யஹாவாநிரா ... தந்நாஹீதமாவாமெய:.

இதில் முதற்பாட்டில் யாத்ருச்சிகமாக திரு ... யைச்சொல்லுங்காட்டில் பிராட்டியோடேகூடவந்தென்னுள்ளேபுகுந்தருளினனென்கிறார். (திருமாலிரு ... சோலையிதாதி) யதா உடலுமுயிருமங்கவொட்டுள்ளேவிவரையித்திருமேனியொழியவே அவ்வூருக்கே ... ண்டுபோகவரித்தஸவெம்ஸாரநு பின்னையுமித்திருமேனியிலுள்ளவாஸாதிஸயத்தாலேயினியொருக்க ... கிலுமத்திருமேனியோடேகலந்து *

மூ— திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான | குருமாமணியுந்துபுனற்பொன்னித்தென்பால் |

ஆ— இச்சொல்லித்தனையுமெய்யேசொன்னேனோ தான் ஹேதுவா குருமாமணியுந்து புனல்பொன்னித்தென்பாலான திருப்பேரைத் திருநகரியாகவுடையனாகவிருந்தவெம்பெருமான் * *

இ— என்னவென்கிறதற்குதா…ருர் (இச்சொல்லித்தனையுமித்யாதியால்); சொன்னேனோ என்றது சொன்னேனோகையென்றபடி; தான்ஹேதுவாவென்றது தான்ஹேதுவாக என்றபடி; இந்தஹேதுவானது கேவலாஸ்வஸ்மின்றிக்கே ப்ரவாஹாநாதிகாலமாக ஸம்ஸாரத்திலே ஸப்ரதீக்ஷனை தன்னாலே வந்ததென்றுகையாலே வ்யாஜமாத்ரமாகையால் ஸர்வமுக்தியில்தானே ஹேதுவாக என்றபடி, யஆ தானென்கிறவிடத்தில் ஸ்ரீவசனபூஷணவ்யாக்யானத்து வ்யாஜமாத்ரமன்றிக்கே ஸகாரஸஹிதமாகவும் வாசிக்கவேணுமாகையால் தான் ஸஹேதுவா என்று பாடமாகக்கடவது, அப்போது தானென்னெஞ்சுநிறையப்புகுருகைக்கி இந்தபாஹ்யஸாக்ஷாத்கம் விசேஷஹேதுவாகையாலே தனக்கு வைஷம்ய நைர்க்ருண்யம் ப்ரஸங்கியாதபடி தான் ஸாதாரணஹேதுவாயிருக்கிறவத்தனைபோக்கி தஸ்யைகதஸ்யோபாதி ஸம்விதைகதஸ்யோபம் என்கிறபடியே இதில் விசேஷஹேதுவல்லாதவனாகவென்றபடி; * *

இ-ஸ. என்னென்றவாறே - இப்படி நான் பாஹ்யஸ்மரகமாகச்சொன்றவாறேயென்றபடி; இதற்குப்புகுந்தானென்கிறத்தோடே அந்வயம்; திருமால் - லக்ஷ்மீயிடத்திலே வ்யாமோஹனனவன், திரு-லக்ஷ்மீ இது ஸாஹித்யாய நிதேசம், லக்ஷ்மீவிசிஷ்டனாய்க்கொண்டுவந்துபுகுந்தானென்றபிப்ராயம்; வந்து - வருகிறக்ருத்தத்திலேவந்து அதாவது இந்தவ்யாஜத்திற்குமேல் வேண்டினஹேதுக்களையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து என்றபடி; என்னெஞ்சுநிறைய - ஸம்வத்ஸரணஸ்மரணமம்பமின்றிக்கே அநாதியாகப்பாழ்கிடந்தவென்னுடையநெஞ்செங்கும்நிறையும்படி; புகுந்தான் - ப்ரவேசித்தருளினான், அதிஹமவாநாஸ்ருத்தில் நான் ராஜ இவள் தெய்வீ இவன் ஈக்ஷணனென்று நிஸ்சரித்துக்கொண்டு ஸாஹயநுஷம்பகாரணம் நீவெது நவஸுநவிதஜஸா என்கிறகணக்கிலே ஷம்பகாரணத்தில் பாழெல்லாம்தீரும்படிவந்துபுகுந்தாப்போலே என்னெஞ்சில் பாழெல்லாம்தீர்ந்து தங்களிருவருடையதிருவழகாலும் என்னெஞ்சு வரிவ மணமாம்படி வந்துபுகுந்தானென்று வடிதாசவயம்; திருமால் - லக்ஷ்மீவ்யாமோஹனனவன், ஸவியாஜத்திலே லக்ஷ்மீ ஸம்பந்தத்தைச்சொன்றது திவ்யதம்பதிகளிருவரும்வந்துபுகிரக்கண்டு தம்முடையநெஞ்சில் ப்ரவேசிவாஸங்கரைபுராணகிறதென்று வ்யாஜிப்பிக்கைக்காக இங்குத்தராயத்தில் லக்ஷ்மீஸம்பந்தத்தைச்சொன்னது ஊஹ்யாஜ்ஜியநகொஜநத்யஸதியம் ஸ்ரீவைகுண்டாத்வரம் என்கிறஸ்லோகத்தின்படியே தன்பெண்ணையும் மணவாளப்பிள்ளையைபும்கண்டு ஹஷித்தாலே திருக்காவேரி கரைபுராணகிறதென்று வ்யஜிப்பிக்கைக்காக யதாஸ்தந்த்ரத்தில்போலே உபாயதசையிலும் ப்ராப்யதசையிலுமுள்ள லக்ஷ்மீவைசிஷ்ட்யத்தை இப்பவெர்தாதுங்களிலேயடவேயருளிச்செய்தபடி; * * * *

ஒ— (திருமால் வந்து) ஸ்ரீவல்லஸ்ஸமந்த (என் நெஞ்சு நிறைய புகுந்தான்) ஈஸ்ரூதயேவவமணத்தயா ப்ராவிசத் (குருமாமணி புனல் உந்து பொன்னி) ஹாரநீலஸுவப்ராதிநிகாஸநி தாஸமஜாதெ க்ஷிவ்யக்ஷ்யாக காவேரியா (தேன் பால்) தக்ஷிணதீர; * * * *

ப— பரிமாறவேணுமாழ்வீரென்னான் நின்மேலிவபுபின்பேரடதமொன்னென்றுழ்வார் உம்மோடுகலந்து பரிமாறுகைக்காகவுள்ள நம்மலையின்பேர் நீர்சொல்லவல்லியாவென்றான். அடியேன் திருமாலிருஞ்சோலைமலையேயென்றார். எவனயிமாத்ரத்தையே தனக்காஸமாகப்பண்ணிக்கொண்டு ஸந்தோஷ உவகாஸத்தால் ப்ரதவிஷயத்தின்மேலேவிழுக்காமுகனைப்போலே எம்பெருமான் பெரியபிராட்டியோடேகூட யென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்து யிப்படியெனதோடேவந்து பரிமாறுவதே இதென்னஆஸ்சர்யவாவிசேஷந்தானென்றவனுடைய ஸந்நிவேசமிருக்கும்படியேசொல்கிறார். திருமாலிருஞ்சோலையித்யாதிநா மற்றமலைகள்பலவுமேகெடக்க உம்மோடுகலக்கைக்காகவேகொண்டவிம்மலையைச்சொல்லித்து. என்னோடுகலக்கையிலுண்டானவாதராதிஸயமன்றோவென்றிராநின்றுகொண்டாயித்திவன். இத்தாலவனென்றுசெய்யும்போது ஸாயத்கிம்விஅவ்யாஜஸாவெக்ஷனென்னதாய் கெஸ்ரீஸ்வநாயத்தாலே மோக்ஷப்ரதாநத்தில் ஸ்வஹிதஸாயதஹிவதேவ்யநாதரவ ஸாபெக்ஷ்யஸாவெக்ஷனென்றதாயிற்று. * *

மூ— திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்றிருப்பேரே ‖ க ‖

ஆ— பெரியபிராட்டியாரோடேகூடவென்னெஞ்சு நிறையப்புகுந்தபிபடியென்னோடேகலந்துபரிமாறுவதேபொருவனுடையவஸ்திநிவேசமிருக்கும்படியென்கிறார். க.

இ— இதற்குப் புகுந்து என்கிறத்தோடே அந்வயம். இந்தவ்யாஜத்தைக்கொண்டிதற்குமேல் வேண்டின நன்மைகளையெல்லாம் தானேவிளைத்துக்கொண்டுவந்து புகுந்தானென்று கருத்து. பாட்டுக்கு வாக்யார்த்தா...ரார்(இப்படியென்னோடே ஐகத்யாதியால். க.

இ-ரூ. சென்றுசேர்விடம் - வாத்ஸல்யனானவவன்தானும்பிராட்டியுமாய்ப்ராப்யணீயதேசம்தேடிக்கொண்டுபோய்ச்சேர்ந்திருக்கிறவிடம் இதற்குத்திருப்பேரென்று மேல்செல்லுகிறத்தோடே அந்வயம். குரு - மஹார்க்களான மஹாவஸ்துங்களான என்றபடி; மா - மஹத்துக்களான விஷ்ணுகாந்த்யாதிகளான என்றபடி; மணி-மாணிக்கங்களை; உந்துபுனல் -உந்துநிற்கிற புனலை உடைத்தான, உந்துகை-ஸ்வபாவமாகத்தள்ளுகை புனல்-ஜலம், மஹாமாணிக்யம்க்ரோதஸ்காராநு காவேரீஸஹ்யகெளவிச்யதீ என்கிறபடியே தன்பெண்ணை ரக்ஷிக்கும் மணவாளப்பிள்ளைக்கும் வேணுமென்று மாணிக்கங்களைக்கைகளிலேயேந்திக்கொண்டுவருமாப்போலே தரங்கங்களின்மேலே தள்ளிக்கொண்டுவருகிறஜலங்களை உடைத்தானவென்றபடி; பொன்னி- கநகாவஹெமியினுடைய; தென்பால்-தக்ஷிணபாகத்தில், பாலென்று-பாகம், தென்-ஸுந்தரமான; திருப்பேர் - திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசம், இவ்வஸ்தராங்கம் ஸாமீப்யாயம். தான்சேர்ந்திருக்கிறவிடமித்தனைப்ராப்யணீயமாயிருக்கச்செய்தேகிடீரவனென்னெஞ்சிலே புகுந்திருக்கிறானென்று விஸ்மயஸ்வமாய்க்கொண்டு கீழோடே அந்வயிக்கிறது. க.

ஒ— (திருமால் சென்று சேர்வு இடம்) ரக்ஷீவஸஸ்யமத்யா வாஸஸ்தானஸ்தம் (தென்) ஸுந்தரம் (திருப்பேர்) ஸம்ஜ்ஞகே திவ்யதேசஜத்யஷம். க.

ப— (அன்றியே) அவன்செய்யுமதெல்லாம் நிஹேதுகமாகில் என்னேயென்ன. (திருமால்வந்து) புகுந்தானென்னுமது விபூஜமாம். (திருமால்) மங்கவொட்டு என்னவளவிலே இத்திருமலைபோலே நம்மிருவருக்கும் வாத்ஸோமயமானவித்திருமேனியை நீர் விடலாமோவென்ன அத்திருவைமுன்னிட்டுக்கொண்டாயிற்று தான்வந்தென்னெஞ்சில்புகுந்தது. (வந்து) எல்லாற்குமஸிமத்யனவனுக்கு நானஸிமத்யனேன் “ஸொஹம்மது சமவேஸீ”மென்றுமாப்போலே இதென்னகூவாவிசேஷந்தான் ஶத்ருஹமவாநாஸ்ரமத்திலே நான் ராமநு, இவள் ஸெமிமீ, இவன் லக்ஷ்மணனென்று நகேஸரித்துநின்றாப்போலே அக்காட்டில் பாழுடையத்திரும்படி புக்காப்போலே என்னெஞ்சில்ப்பாழ்தீரப்புகுந்தான். (குருவிக்யாதி)தான்விரும்பிச்சென்றுசேரும்தேசமதுவாய்க்கிடீரென்னெஞ்சிலேவந்துபுகுந்ததென்கிறார். எல்லாற்கும் ப்ராப்யனவன்கிடீரென்னைப்ராப்யனாகக்கொள்ளுகிறான். பெறுவிலையுமாய தர்சநீயமானரத்நங்களைக்கொண்டுவந்து தள்ளாநின்றுள்ளபுனலையுடைய பொன்றி ஸ்ராவ்யமான காவேரியினுடையதென்கரையிலே சுநகஸரித்தாகையாலே இத்தைப் பொன்னி என்றது. அதில் ஸ்ராவ்யமாய் ஸ்ரூஹமமானதேசத்தையுடையவன் கிடீரிங்கேவந்துபுகுருகிறான் யென்னெஞ்சில்வருகைக்காக (திருமால்சென்றுசேர்விடம்) இந்தபொன்னித்தென்பாலுள்ள திருப்பேர்கிடீர். வாத்ஸல்யனானதானும் பிராட்டியும்விரும்பிச்சென்றுசேரும்தேசமதுவாயிருக்கச்செய்தே அதுகிடக்கத் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்னேயென்னதுகொண்டேயென்னுடைய ஹ்ருதயத்திலேவந்துபுகுந்தான். கீழ்த்திருமாலென்னவிடம் திருவினுடையவுபாயத்தையும் வாத்ஸல்யகாராஹாவதையும் வெளியிடுகைக்காக மேலித்திருமாலென்னவிடம் திருவுனுடையவுபாயஹாவத்தைவெளியிடுகைககாக. திருமால்வந்து ஐதெத்ரகம் ரக்ஷீகாஞ்சஸ்வாதி. க.

இரண்டாம்பாட்டில் தான் ஸர்வேச்வரனுய்வைத்து யென்னோடுகலக்கப்பெறுமையாலே குறைவானனவனுய் யென்ஹ்ருதயத்திலேபுகுந்து பூர்ணனேனென்கிறார். (பேரே) திருப்பேரிலேவந்து நித்யவாஸம்பண்ணுகிற ஸர்வேச்வராநு இவன்வாவைனேத்திருக்கவின்றுவந்தவனுய் யென்னநெஞ்சியன்றிக்கே யிறுக்கத்தானேபுகுந்து பேரேனென்றுநின்றான். பிராட்டி தன்விஷயத்தில்சொல்லும்வார்த்தையைத்தானென்விஷயத்தில்ச்சொல்லாநின்றான், ❊ ❊ ❊ ❊ ❊

மூ— பேரேயுறைகின்றபிரானின்றுவந்து | பேரேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் | காரேழ்கடலேழ்மலையேழுலகுண்டும் | ஆராவயிற்றானையடங்கப்பிடித்தேனே ‖ ௨ ‖

ஆ— (பேரே) அகாரணமாகவின்றுவந்து இனிப்பேரேனென்றுநெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான். இதற்குமுன்னிப்படியென்னெஞ்சில்புகுந்தருளப்பெருமையாலே ஸர்வஜகதீஶ்வரனாயிருந்துவைத்து ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனின்றென்னுள்ளேபுகரப்பெற்று நிரபேக்ஷனானானென்கிறார். ௨.

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— இன்று வந்து என்கிறவிடத்திலர்த்ததாத்பர்யமரு···றார் (அகாரணமாகவென்று); அகாரணமாகவென்றது அபேக்ஷாநிரபேக்ஷமாயே தன்காருண்யமொழிய வேறொருப்ரயோஜகாரணமின்றிக்கேயென்றபடி. இப்பதப்ரஸங்கத்தோடு ஸஹிஷ்ணுவாகாரதாலுத்ராஸத்திலபேக்ஷமானவர்த்தத்தை யரு···றார் (இதற்குமுன் உதாஹரியால்); பெருமையாலே யென்கிறத்துக்கு ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்கிறத்தோடே அந்வயம். உலகுண்டமிதாஹத்துக்கு தா···றார் (ஸர்வேஶ்வரதாஹியால்); ஆராவயிற்றானை யென்கிறதற்கு தா···றார் (ஸாபேக்ஷனாயிருந்தவனென்று); அடங்கப்பிடித்தேனென்கிறதற்கு தா···றார் (இன்றென்றன்னுள்ளே உதாஹரியால்); இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே யென்பக்கலுள்ளவ்யாஜத்தைக்கொண்டு தன்னுடைய கேவலகாருண்யத்தாலே யென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தருளினனென்றவரிப்பாட்டிலேயப்படிச்செய்தருளினவதுவும்ஸ்வாபமாகநினைத்து ஹ்ருஷ்டனாயிராநின்றானென்று விஷாதாகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ௨.

இ-ஶ. பேரேயுறைகின்ற - திருப்பேரிலேதானேவஸியாநிற்கிற, அவயாரணத்தாலதர்ஶநீயமாகையாலேயங்கேதானே நிரந்தரவாஸம்பண்ணுகிறவனை என்றபடி; பிரான் - உபகாரகன்; இன்று வந்து - நானநாதியாக ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்குவந்து, இன்றைக்குயென்றது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கிப்பால்பட்டகாலத்திலேயென்றபடி; பேரேனென்று இந்தநெஞ்சைவிட்டினிச்சலியேனென்றுகொண்டு திருப்பேர்நகரில்காட்டில் யென்னெஞ்சு தனக்கு மிகவும்ப்ரியமாயிருக்கையாலே இத்தைவிட்டுபோக்கமாட்டேனென்று கொண்டென்றபடி; அகல்கில்லேனிறையுமென்று பிராட்டி தன்விஷயத்தில்சொல்லும்வார்த்தையை இவனென்விஷயத்திலேசொல்லாநின்றானென்று கருத்து; யென்னெஞ்சுநிறைய - விஷயாந்தரங்கள் புகுருகைக்கவகாஶமில்லாதே யென்னெஞ்செல்லாம்தானேயாய்நிறையும்படி; புகுந்தான் - ப்ரவேஶித்தருளினன்; காரேழ் - ப்ரஸித்தமான ஸப்தமேகஸமூகத்தையும், காரென்று-மேகம்; கடலேழ் - ஸப்தஸமுத்ரஸமூகத்தையும்; மலையேழ்- குலாசலஸமூகத்தையும்; உலகு-ஸப்தலோகங்களையும்; உண்டும் - ப்ரளயத்திலே வயிற்றிலேவைத்து ரக்ஷித்தருளியும் ஸர்வஜகதீஶ்வரனாயிருந்து வைத்துமென்றபடி; ஆராவயித்தானை- த்ருப்தமாகாதஜடரத்தையுடையவனை, யென்பக்கல் விஶேஷகடாக்ஷம்பண்ணுவதற்குமுன் இப்படியென்னெஞ்சிலேபுகுரப்பெருமையாலேக்ஷுபிதரைப்போலே ஸாபேக்ஷனாயிருந்த ஸர்வேஶ்வரனைக்கேனென்றபடி; அடங்கப்பிடித்தேன் - ஸர்வாத்மனாப்படிபற்றினேன், அடங்குகை-ஸமஸ்தனுகை, ஸர்வாத்மநா ஸம்பூர்ணனாம்படியென்னெஞ்சிலே ஸ்திரமாகவைத்துக்கொள்ளப்பெற்றேனென்றபடி, நிராகாங்க்ஷமாகத்ருப்தனாயிருந்தவென்னெஞ்சிலேஸ்திரமாயிருக்கப்பெற்றவாறே ஸம்பூர்ணநாராயணனென்று தாத்பர்யம். ௨

ஓ— (பேரே உறைகின்ற பிரான் இன்று வந்து) ஶ்ரீவைகுண்டவாஸ உபகாரகஶ்ரீஶ்ரீநிவாஸ(பேரேன் என்று என்னெஞ்சு நிறைய புகுந்தான்) ஸுதர்ஶநம் ஸ்வாமிநம்ஸ்வாமிநி ஸ்வஹ்ருதயே ஸம்பூர்ணதயா ப்ரவிஷ்டம் கார்மேகஸமுத்ர (ஏழ்கடல்) ஸப்தஸாகராந் (ஏழ்மலை) ஸப்தபர்வதாந் (ஏழ் உலகு) ஸப்தலோகாம்ஶ்ச (உண்டும்) ஸம்ஹ்ருத்ய (கார் ஏழ்) ஸப்தமேகாநிதிவாக்யம் (ஆரா வயிற்றானை) அத்ருப்தோதரம் (அடங்க பிடித்தேனே) ஸம்பூர்ணவிஶேஷதாஹிவிஶிஷ்டநஹம்த்வாநப்ஹீதவாந். ௨.

ப— (என்னெஞ்சு) எனக்குமிவ்வுடலுமக்ஷேமமாய்மங்கவொட்டேன்; கைக்குவிஷயமானவென்னெஞ்சுக்குள்ளே (நிறைய) பூர்ணமாம்படிபுகுந்தான்; (காரிதாஹி) ப்ரஸித்தமானமேகங்களேழும் கடலேழும் மலைகளேழுமான ஜகத்தையெல்லாம்திருவயித்திலேவைத்தும் ரக்ஷணத்தில் பாரிப்புலேநிறையாதவயித்தையுடையவனை; ஸந்தர்ப்பம் "ஸவதிஸாவதயேதி" இப்படி ரக்ஷிக்குமிவர்களுக்குவாயத்தை

மூ— பிடித்தேன்பிறவிகெடுத்தேன்பிணிசாரேன் | மடித்தேன்மனைவாட்கையுள்நிற்பதோர்மாயைக் | கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான் |

ஆ— (பிடித்தேன்) எம்பெருமானை யினியொருநாளும்பிரியாதபடி பற்றினேன். ஸாதநாதிபூர்வமாகி நாநாவிததேஹப்ரவேசரூபஜந்மத்தையும் ஜந்மநிபந்தநதுக்கத்தையும்போக்கினேன்; துக்கஹேதுவாய் அநாதிகாலந்துடங்கியின்னளவுஞ்செல்லுகிறவிந்த ப்ரக்ருதிஸம்பந்தத்தையும் நிவ்ருத்திப்பித்தேன்.

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— பிடித்தேனென்கிறதற்கு தா...ரூர் (எம்பெருமானைப்ராப்தியால்); பிறவிகெடுத்தேனென்கிறதற்கு தா...ரூர் (ஸம்ஸாரநிவ்ருத்தியால்); பிணிசாரேனென்கிறதற்கு தா...ரூர் (ஜந்மநிபந்தநநிவ்ருத்தியால்) மனைவாழ்க்கையுள்நிற்பதோரென்கிறதற்கு தா...ரூர் (துக்கநிவ்ருத்தியால்); மாயைமடித்தேனென்ற நயித்து தா...ரூர் (இந்தப்ரக்ருதிநிவ்ருத்தியால்); * * * * *

இ-ஸ. பிடித்தேன - எம்பெருமானையினியொருநாளும் விஶ்லேஷியாதபடி ஸ்திரமாகவலம்பிக்கப்பெற்றேன்; பிறவி-ஜந்மத்தை, ஸாதநாதிபூர்வமாகி நாநாவிததேஹப்ரவேசரூபமான ஸம்ஸாரவைரையையென்றபடி; கெடுத்தேன் - நசிப்பித்தேன், இனியெனக்கதுவாராதபடி பண்ணிநின்றேனென்றபடி; பிணிசாரேன் - சரீரப்ரவேசநிபந்தநமானவ்யாதியை இனியடையேன், இது உபலக்ஷணம், ஒருதுக்கங்களையுமென்றபடி, 'நரோகம் நாதுக்கதா'மென்றத்தையருளிச்செய்தபடி; மனைவாழ்க்கையுள்-மனையில்வாழ்க்கையிலே மனை-க்ருஹம், வாழ்க்கை-போகங்களைபுஜிக்கை, ஒருக்ருஹஸ்தாச்ரமத்திலேகிடந்து புத்ரதாரக்ருஹக்ஷேத்ரபஶுதநாதிஸஹிதஸுகதுக்களையுக்கொண்டுஜந்மஜந்மாந்தரங்களான ப்ராக்ருதவிஷயங்களைபுஜிக்கை விஷயப்ரவணத்தாலேயநுபவிக்கையிலேயென்றபடி; நிற்பது-நிற்பதான, அநுவர்த்திக்குமதானவென்படி; அநாதிஸம்ஸாரப்ரவாஹத்திலே மூலகாரணமாகக்கொண்டு க்ஷேத்ரஜ்ஞரைவிடாதேயநுவர்த்திக்குமதான என்றபடி; ஓர்-விலக்ஷணமான அஸாதாரணதிஜ்ஞாநநிவர்த்தகஸ்வரூபவரானவர்களைப்ரயாஸிக்கும்படியான விசித்ரஶோப நஶக்தியையுடைத்தானவென்றபடி; மாயை-மூலப்ரக்ருதியை; மடித்தேன் - என்னைத்தொடராதபடி திருப்பிவிட்டேன், இவ்விஷ நிவர்த்தநத்தில்கர்த்ருத்வம் ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கக் கெடுத்தேன்,மடித்தேனென்று தம்மையே கர்த்தாவாகநிர்தேசித்தது அதின்மனத்துவைகையேயென்கிற படியே தாம் ப்ரயோஜககர்த்தாவாம்படி 'ஜ்ஞாநேந ஹேது வஸிநா'மென்கிறகணக்கிலே அவன் தமக்கு கிங்கரஸ்தனாயிருக்கிறானென்று ஹர்ஷத்தாலேயருளிச்செய்தபடி; கொடிக்கோபுரமாடங்கள் - த்வஜவிராஜிதங்களான கோபுரங்களாலும் க்ருஹங்களாலும், கொடிக்கோபுரமென்று ஸாகாசயிந்திரவிலாஸம்; சூழ்-பரிவ்ருதமான, திருப்பேரான்-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிறஸர்வேஶ்வரனுடைய.

ஒ— (கொடி கோபுரம் மாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான) த்வஜபதாகாப்ராகாரஹர்ம்யவரீதிவ்யதேசாஶ்ரிதஸ்ய (அடிசேர்வது) சரணஸமாஶ்ரயணம் (எனக்கு எளிது ஆயின ஆறு) மமைஹாஸுலபமபவதி தாத்ருஶமுபாயமவலம்ப்ய (பிடித்தேன்) தச்சரணஸமாஶ்ரிதோஸ்மி (பிறவிகெடுத்தேன்)ஜந்மஸம்பந்தம் நாசிதவாநஸ்மி (பிணிசாரேன்) ஜந்மமூலதுக்கம்ச நஹஜாமி * * * *

ப— பலிப்பித்து மோக்ஷப்ரதானம்பண்ணப்பெருமையாலே 'ஒன்றுஞ்செய்யப்பெத்திலோமென்றிருக்கு வனை என்றபடி; (அடங்கப்பிடித்தேனே நாமெல்லாம்செய்தோமென்று அவன்தேகுட்டும்படிபண்ணிக் கொண்டேன், யதா நான் மங்கவொட்டென்னத்தான்மேல்விழ இப்படி நானென்றுசொல்ல தானென்று செய்யும்படியாகாதே எனக்கு ஸ்வதந்த்ரனும்படி நியமித்தேன்; ஆகவிரண்டுவகையாலும் அவனுடைய பரிவ்ருணவிஷயீகாரத்துக்குப்பரதந்த்ரஸ்தனானேனென்றபடி. உ,

மூன்றும்பாட்டில் தாமகலுகில்லேனென்கிறபாட்டிலே திருவடிகளை உபாயமாக பிடித்தேன் அதின்பலமிறே இதெல்லாமென்றநுஸந்தித்து இவர்திருவடிகளெனக்கு இங்ஙனே எளிதாவதென்கிறார்; (பிடித்தேன்) உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேன் களைகண்மற்றிலேன் என்று திருவடிகளை உபாயமாகப்பிடித்தேன் உன்னை நான் பிடித்தேன்கொள்சிக்கனவே என்னிறே இவர் தாம்பிடித்தவகையே அருளிச்செய்தது. அதுகொண்டு சரீரஸம்பந்தத்தைப்போக்கினேனென்கிறார் (பிறவிகெடுத்தேன் பிணிசாரேன்)

மூ— அடிச்சேர்வதெனக்கெளிதாயினவாறே ‖ ௩ ‖ எளிதாயினவாறென்றென் கண்கள்களிப்பக் ! க
ளிதாகியசிந்தையனாய்க்களிக்கின்றேனை ! கிளிதாவியசோலைகள்சூழ்திருப்பேரான் !

ஆ— இப்படி திருப்பேரானடிசேர்வதெனக்கினிதாவதேயென்று களிக்கிறார். ௩.
(எளிதாயினவாறு) திருப்பேர்நகரானை பெற்றென்னுடைய ஸகலகரணங்களோடுங்கூட *

இ— உத்தரவாக்யத்திற்கு தாத்பர்யம் (இப்படி ஐத் யால்); இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலேயவன் நி
ர்ஹேதுகமாகத்தன்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தபடியையுமதனையவன்தன்னுடையபோகமாகவுகந்திருக்கிறப
டியையும் பேசியநுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலே பரத்ருஷ்டமாகவந்துபுகுந்தவனாலே தாமநுபவஸ்நப்பெற்ற
வைஷாஸ்ரூஸவ்வரோகளைப்பேசியநுஸந்திக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. ௩.

நான்காம்பாட்டு.

எளிதாயினவாறென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (திருப்பேரிதற்றியால்); * * *

இ-ஶ. அடிச்சேர்வது - திருவடிகளையடைவது; எனக்கு-அநாதிஸம்ஸாரியாய்ப்போந்தவெனக்கு; எளி
தாயினவாறே - ஸுகரமானவ்யாபாரமே ஆறு வ்யாபாரம், வகாரஶ்லேஷமான் ஸூசகம், இப்படி ஸக
நிஷ்கங்களுமநாயாஸேந நிவ்ருத்தங்களாகையாலே திருப்பேரானடிசேர்வது எனக்கு ஸுகரமாய்வி
ட்டதே இதென்னவாஶ்சர்யமென்று வசனவ்யாப்தாரங்களுக்கு அபயம் ௩.

எளிதாயினவாறென்று-ஸுலபமானவ்யாபாரமென்று, இங்கு எளிது-ஸுலபம் ஸுஸாத்யமான
விஷயமிங்ஙனே நமக்கெளிதாவதே என்று விஸ்மிதனாயென்றபடி, இதற்குக்களிக்கின்றேனென்கிறத்தோ
டே அந்வயம்; என்கண்கள் - காணக்கருதுமென்கண்ணே என்று விடாய்த்தவையானவென்கண்கள்; களி
ப்ப-ஆனந்திக்கும்படி; களிதாகியசிந்தையனாய்-களித்ததான சித்தத்தையுடையவனாய் நெடியானே என்றுகி
டைக்குமென்னெஞ்சமென்கிறபடியேவிடாய்த்திர்ந்தவென்நெஞ்சமோதிக்கும்படிபெத்தவனாயென்றபடி;
களிக்கின்றேன்-கூவியுங்காணப்பெறேனென்றுவிடாய்த்தநான்ஸந்தோஷியாநின்றேன், முடியானிலேகரணங்
களுந்தாமுமாய் விடாய்த்தவரிங்கு கரணங்களுந்தாமுமாய்க் களியாநின்றேரென்றருளிச்செய்கிறபடி;
கிளிதாவிய - கிளிகள்தாவாநின்றுள்ள, வைசேஷிகரூபஸம்ஜநிதஹர்ஷாதிசயத்தாலே ஶாகா
வலிகள் உத்தஸ்தஸ்ரீவாஸ ஸஞ்சரியாநின்றுள்ளயென்றபடி; சோலைகள்சூழ் - உத்யாநங்களால் பரி
வ்ருதமான; திருப்பேரான் - திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமேஶ்வரனை; *

ஓ— (மனைவாழ்க்கையுள்) ஸாநந்தக்ருஹாவஸ்தாநலக்ஷணஸம்ஸாரே (நிற்பது ஓர் மாயை)ஆவஸ்திதிலக்ஷ
ணா ஆயாஸஸம்ஸாரவஸ்திதிலக்ஷணமாயாம் (மடித்தேன்) நிவர்த்திதவாநஸ்மீத்யர்த்த:. ௩.

(எளிது ஆயின ஆறு என்று என் கண்கள் களிப்ப) ஸுலபோபாயம்வஸ்துஇதிமத்வா ஸிக்ஷிதாயேஷு
ஹ்ருஷ்டேஷு (களிது ஆகிய சிந்தையனாய்) ஹர்ஷாவிஷ்டசித்தஸஞ்ச்வா (களிக்கின்றேனே) ஸந்தோஷவாநிதி;
(கிளிதாவிய சோலைகள் சூழ் திருப்பேரான்) ஶாகவிஹாரயோக்யோத்யாநவரீதசிவ்யதேஶாஶ்ரித:; *

ப— போலியால்வரும்துக்கங்களை இனி அடையேன் மனைவாழ்க்கையுளநிற்பதோர்மாயைமடித்தேன்
க்ருஹத்திலிருந்துவாழ்க்கைமுதலானஸம்ஸாரத்திலேநிற்கைக்கடியானமாயையுண்டேவ்யாக்ருதி அத்தை
த்திரியவிடுவித்தேன துடர்கிறபாம்பைத்திரியவிடுவிப்பரைப்போலே (கொடியிதற்றி) கொடிகளையுடைத்
தான கோபுரங்களையும மாடங்களையுமுடைத்தான திருப்பேரிலேநிற்கிறவனடிசேருகையாகிறவிது எனக்
கிஙகனே (எளிதாயனவாறெ) எளிதானவ்யாபாரமிருந்தபடியென அந்தர்ஹாதிஙனனவெனக்கு இங்கனேயி
ருப்பதோர்மூலையடிவழியைத்தருவதே இதென்னவாஸ்ரயவிஶேஷந்தான்; திருப்பேரானிதென்றசதுக்கம் 'தி
வ்யதேஶவஸ்திதகாஷ்டி.' ௩.

நாலாமபாட்டில் தமக்கு பரபேதத்தைத்தருவானாயிருக்கிறவனுடைய நீர்மையையநுஸந்தித்து
என்கரணங்களுங்களிக்குமநானும களியாநின்றேன்காணென்கிறார். (எளிதாயனவாறுஎன்று)ஸுலபமா
னவிஷயமிங்ஙனே எளிதாவதே என்று காணக்கருதிவிடாய்த்தவென்கண்கள் களிக்கும்படி களிதாகியக
ளித்தசித்தத்தையுடையனாய் நெடியானே என்றுகிடக்குமென்னெஞ்சுகளிக்கப்பெற்றது. (களிக்கின்றேன்)
கூவியுங்காணப்பெறேனென்ன நானுங்களியாநின்றேன், கரணங்களுந்தாமுமொக்கவிடாயற்றவர் *

மூ— தெளிதாகியசேண்விசும்புதருவானே ‖ ச ‖ வானேதருவானெனக்காயென்னோடொட்டி |

ஆ— நான் களிக்கின்றேன். இப்படி திருப்பேரிலே தானெழுந்தருளியிருக்கிறவிருப்பை யெனக்குக் காட்டித்தந்தருளினவிவனினி திருநாட்டையுந்தந்தருளுமென்கிறார். ச.

(வானேதருவான்) நமக்கவன் திருநாட்டைத் தந்தருளுகைக்கு நம்பக்கலிலே ப்ரதிபந்தகங்களில்லையோவென்னில் திருப்பேர்நகரானெனக்கு வானேதருவானாய்நானென்னோடொட்டேன். ※

இ— த்ருதீயவாக்யத்திற்கு தா...ரூர் (ஆனிஜத்யாதியால்) இத்தால்கீழ்ப்பாட்டிலே தமக்கு ப்ராஸங்கிகமாகப்பிறந்தவநிஷ்டநிவ்ருத்திகளை அநுபாஷித்து விஹிதானவரிப்பாட்டிலேயப்படியாநுஷங்கிகமாகவருகிற இஷ்டப்ராப்திகளை யநுபாஷித்து விஹிதராகுறென்று ஸங்கதிஸூசிதை. ச.

ஐந்தாம்பாட்டு.

வானேதருவானென்று கீழ்ச்சொன்னதையே சொல்லுகிறதாகையாலே இப்பாட்டுபௌநருக்த்யன்றோவென்னப் பாட்டுக்கு தாத்பர்யஞ்சொல்லுகைக்காக அவதரிப்பிக்கிறார் (தமக்கவனித்யாதியால்); இத்தால் த்ருதீயவாக்யத்திலேயிப்பாட்டுக்குத்தாத்பர்யமாகையால் பௌநருக்த்யமில்லையென்றதாயிற்று; என்னோடொட்டியென்கிறதற்கு தா...ரூர் (நானென்னோடொட்டேனித்யாதியால்); நான் தன்னைப் புகிறவொட்டேனென்னிலுமென்றபடி; வென்று என்றது ஜயித்துயென்றபடி; ஒட்டிக்கொண்டுயென்றது ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணிக்கொண்டு என்றபடி; * * * * *

இ-ஸ. தெளிதாகிய - ரஜஸ்தமஸ்ஸுக்களின்றிக்கே ஸத்வைகமயமாகையாலேதெளிந்ததான இருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக்கே தான் ஸ்வப்ரகாசமாய்த்தன்னையடைந்தார்க்கு நிரதிசயஜ்ஞானப்ரஸாரணமாயியானவென்றபடி; சேண்-அத்யுந்நதமான "ப்ரஹ்மணஸ்ஸதநாதூர்த்வம் தத்விஷ்ணோ: பரமம்பதம்" என்கிறபடியே ப்ரஹ்மலோகாதிகளுக்கெல்லாமுபரிஸ்திதமான என்றபடி; விசும்பு - ஆகாசத்தை பரமவ்யோமத்தையென்றபடி; தருவான்-இனி தந்தருளுவான். ச.

தேனேய் - பூக்கள் எய்ந்திருக்கிற, தேனென்று வண்டாகவுமாம், எய்கை-சேருகை, மகரந்தவர்ஷங்களான என்றபடி; பொழில்- உத்யாநங்களையுடைத்தான; தென்-ஸுந்தரமான; திருப்பேர்நகரான்- திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரன்; எனக்கு-அநாதிஸம்ஸாரியான வெனக்கு வானேதருவானென்றநயிப்பது, பரமபதத்தையேதரக்கடவனாய்க்கொண்டென்றபடி, அவதாரணம் ஸ்வர்க்கலோகத்தையும் ப்ரஹ்மாதிகளுடையலோகத்தையும் வ்யவச்சேதிக்கிறது, என்னைஇலோகத்திலேவைத்து திருவாய்மொழிபாடுவிக்கையாகிற கைங்கர்யங்கொள்ளுகையும் தவிர்ந்து "ஸதேவேநிராயாஸ்தா" என்னும்படியான ப்ரஹ்மாதிலோகங்களிவருக்குவிதங்களன்றென்றவற்றைத்தரவும் நினையாதே பரமபதத்தையேதந்தருளக்கடவனாயென்றபடி; என்னோடொட்டி - என்னோடே ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி, ஒட்டுகை-ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணுகை, ஹேயமானவென்னுடம்பிலேயுன்னைப்புகிரவொட்டேனென்று நான் ப்ரதிஷேதித்தாலும் நான் புகிராதொழியேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைபண்ணி என்றபடி; *

ஓ— (தெளிது ஆகிய) ஸத்வைகதயா ப்ரகாஶாத்மகம் (சேண் விசும்பு) உந்நதம் பரமாகாஶம் (தருவான்) ப்ரதாஸ்யதீத்யர்த்த:. ச.

(தேன் ஏய்பொழில் தென்திருப்பேர்நகரான்) ப்ரமரஸேவ்யோத்யாநவச்ச்ரேஷ்டஸுந்தர திருப்பேர்திவ்யதேஶவாஸீ (தானே) ஸ்வயமேவ (எனக்கு வானேதருவானாய்) மம வைகுண்டப்ரதாதாஸந் *

ப— கரணங்களுந்தாமுமொக்கக் களிக்கப்பெற்றார்; (கிளிதாவிய) நித்யவஸந்தமான சோலைகளாலே சூழப்பட்ட திருப்பேரான (தெளிதித்யாதி) யிருள்தருமாஞாலம்போலன்றிக்கே தெளிவைப்பண்ணக்கடவதாய் (சேண்) பூநராவ்ருத்தியன்றிக்கேயிருக்கிற (விசும்புண்டு) பரமபதம் அத்தையெனக்குத்தருகையிலே துணிந்திருந்தான். ஸதஹஸ்தம் ரோக்ஷாத்ரமாதிதி. ச

அஞ்சாம்பாட்டில் திருப்பேரான்பரமபதத்தை எனக்குத்தருவதாகவென்னோடே பூணித்து (ப்ரதிஜ்ஞை)த்தானேயென்விரோதிகளையும்போக்கினனென்கிறார். (வானேதருவானெனக்காய்) எனக்கு வானேதருவானாய் இங்கேவைத்துக்கைங்கர்யங்கொள்ளுமதத்தையுந்தவிர்ந்தான் எம்மாவீட்டுத்திறமும் ※

மூ— ஊனேய்குரம்பையிதனுட்புகுந்தின்று | தானே தடுமாற்றவினைகள்தவிர்த்தான் | தேனேய்பொழி
ற்றென்திருப்பேர்நகரானே || ரு || திருப்பேர்நகரான்றிருமாலிருஞ்சோலைப் |

ஆ— என்னிலுமென்னைவென்று ப்ரஸஹ்யவாகிலும்புகிரக்கடவனாயொட்டிக்கொண்ட த்ருடமான
வென்னுடையவிந்த ஶரீரத்திலேபுகுந்து தானேயந்த ஶரீரஸம்பந்தங்களையும் போக்கியருளினானென்கிறார்.
(திருப்பேர்நகரான்) திருப்பேரையுந் திருமாலிருஞ்சோலையுந்தனக்குக்கோயிலாகவுடையவன்

இ— த்விதீயபாதத்திற்கு தா...ரூர் (ஸ்தூலதேஹபரித்யாகியால்); ஶரீரத்திலேயென்றது ஶரீர
பரிணாமமான ஶரீரத்திலே என்றபடி; த்ருதீயபாதத்திற்கு தா...ரூர் (தானேயந்தவித்யாகியால்) ரு.

ஆறும்பாட்டு.

திருப்பேர்நகரான் திருமாலிருஞ்சோலைப்பெருமையேயுறைகின்ற பிரானின்றுவந்து என்கிற வாக்
ஸௌலப்யஸௌஹார்த்தத்தால் தோத்துகிறவர்த்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (தனக்கோரிருப்பிடமித்யாதி
யால்); இத்தால் பென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று முதல்பாட்டிலநுஸந்தித்தவர்த்தத்தை ஸிம்ஹா
வலோகிதந்யாயத்தாலே நினைத்தருளி விவ்ருதராய் தனக்கிருப்பிடமானகோயில்கள் அநேகங்களுண்டா
யிருக்க ஒரிடமில்லாதாரைப்போலே யென்னையிரந்துகொண்டுவந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானிதென்
னவாஶ்சர்யமென்று விஸ்மிதராகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. * * *

இ-ப. ஊனேய்-ஊன்கள ஏய்ந்திருக்கிற, ஊன்-மாம்ஸம், மாம்ஸஜாலஜடிலமானவென்றபடி; குரம்பையித
னுள் - இந்தக்குரம்பைக்குள்ளே, குரம்பையென்றது கூண்டு, அதிஹேயமாக ப்ரத்யக்ஷஸித்தமாய்க்கூண்
டுபோலேயிருக்கிறவென்னுடைய தேஹத்துக்குள்ளேயென்றபடி; இன்று-அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநி
ற்கச்செய்தே நடுவே இன்றைக்கு அதாவது யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்துக்கு இப்பால்பட்டகாலத்திலே என்
றபடி; புகுந்து - ப்ரவேசித்தருளி; தானே - திருநாட்டைத்தறக்கடவனாயிருக்கிற தான்தானே;
தடுமாற்றவினைகள் - தன்னைக்காணவொட்டாதே தடுமாறப்பண்ணுவிக்கிற கர்மங்களை, தடுமாறுகை-வ்யா
குலப்படுத்துகை, ஜந்மஜராவ்யாத்யாதிஸம்பந்தங்களாய்க்கொண்டு க்லேசப்படுத்துகை, பாபரூப
வலக்ஷணகர்மங்களையுமென்றபடி; தவிர்த்தான் - நிவர்த்திப்பித்தருளினான்; தானேயென்கிறவிடத்தில் அ
வதாரணத்தால் பரமபுருஷார்த்தம் தந்தருளக்கடவனாயிருக்கிறவன்தானே தச்சரீரஸம்பந்தங்களை
யும் நிவர்த்திப்பித்தருளினானகையாலே நமக்கிதில் விசாரணீயமில்லையென்று கருத்து. ரு.

திருப்பேர்நகரான் - திருப்பேரென்கிற திவ்யதேசத்தையுடையவனை; திருமாலிருஞ்சோலைப்
பொருப்பே - திருமாலிருஞ்சோலையென்கிற திருமலையிலேதானே, பொருப்பு-மலை, ஸப்தம்யர்த்தே ப்ரத்யயோ;

ஒ— (என ஒடு ஒட்டி) யோஸஹ ஸ்வயம்க்ருத்வா (இன்று ஊனே குரம்பையிதனுள் புகுந்து) கர்ம
மாம்ஸஸ்ராவே கவசநவிர்ணேஶரீரே (தானே தடுமாற்றவினைகெடுத்தான்) ஸ்வயமேவ வ்யாகுலதாபாத
காபாவம் நாசிதவாநித்யர்த்த:. ரு.

(திருப்பேர்நகரான்) தச்ஸம்ஜ்ஞகநகரவாஸீ (திருமாலிருஞ்சோலை பொருப்பே உறைகின்ற பி
ரான்) திருமாலிருஞ்சோலைஸம்ஜ்ஞபர்வதே நித்யம்வஸந் உபகாரக: * * *

ப— செப்பமென்னவெனக்குஅத்தையேதருவானாகவென்றேயொட்டியென்றேபூணித்துயென்றே
ஸமயம்பண்ணி வநதனுக்கு க்ருதஸங்கல்பனெதி. (ஊனேகுரம்பையிதனுள்) மாம்ஸம்செறிந்து கூடாயிருக்
கிறவிந்தஹேயஶரீரத்துக்குள்ளே மேலெழக்கலக்கையன்றிக்கேவிடாய்மடுவினுள்ளே புகுருமாப்போலே
புக்கானாய் இன்று-இவ்வளவாயுள்ள வ்யாஜவிசேஷம்ஸவித்தவின்று (தானேயித்யாதி) புகுருகிறபோது
தானேயாய்ப்பின்னைதான் நானும் நானுமனுபவிக்கப்பெற்றதோ தானேஸர்வ்யானவனாய் தான் தடுமாறு
கைக்கடியான பாபங்களைத்தவிர்த்தான். பொங்கையும்புனலுமித்யாதிகொண்டிரே நான்தடு
மாறிற்று அத்தைத்தவிர்த்தானென்றுமாம். தேனேயித்யாதி போக்யமிக்கப்பொழிலையுடைத்தான திருப்
பேரையுடையவன்கிடீரிப்படிப்படுகிறான். ரு.

ஆறும்பாட்டில்தனக்கிருப்பிடமானகோயில்களனேகமுண்டாயிருக்க ஒரிடமில்லாதாரைப்போலே
என்ஹ்ருதயத்திலே ப்ரார்த்தித்துவந்துபுகுந்தானென்று விஸ்மிதராகிறார். (திருப்பேர்நகரான்) *

மூ— பொருப்பேயுறைகின்றபிரானின்றுவந் | திருப்பேனென்றென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் | விருப்பேபெற்றமுதமுண்டுகளித்தேனே || ௬ ||

ஆ— தனக்கோரிருப்பிடமில்லாதாரைப்போலே யின்றுவந்திருப்பேனென்றென்னையிருந்துகொண்டென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்; பின்னையுமொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கும் ஸ்ப்ருஹணீயனாய் நானுமவனுடைய குணங்களாகிறவம்ருதத்தை புஜித்து களிக்கப்பெற்றேனென்கிறார். ௬.

இ— விருப்பேபெனகிறவிடத்திலவதாரணத்திற்கு தா··· ர்ய (பின்னையுமித்ராஷியால்); விருப்புப்பெறுளென்கிற வசனங்களுக்கு தா··· ர்ய (அவனுக்குமித்ராஷியால்); அமுதமித்ராஷிக்கு தா··· ர்ய (அவனுடையவித்ராஷியால்). ௬.

இ-ஶ. உறைகின்ற - வஸியாநிற்கிறவனை, பொருப்பே என்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தாலிதரஸ்தல நிவாஸவ்யாவ்ருத்திதோற்றுகையால் திருப்பேர்நகர் திருவெக்கா போலேயாய் அபிமதவாஸஸ்தானமென்கிறகணக்கிலே திருப்பேர்நகரில்காட்டிலும் திருமாலிருஞ்சோலையவனுக்கு மிகவும்ப்ரியதமமான திவ்யதேசமென்றுதோற்றுகிறது; பிரான்-உபகாரகனானவன்; இன்றுவந்து- தானிப்படி திவ்யங்களான வாஸஸ்தானங்களை பனாதியாகவுடையனாய் அத்தாலே அவாப்தஸமஸ்தகாமனாயிருக்கச்செய்தே ஓரிடமில்லாதவனைப்போலேயின்றைக்குவந்து; இருப்பேனென்று - நானிங்கேயிருக்கப்பெற வேணுமென்று 'ஜஹவஸ்ப்ராஹிவஸாதித்ரு ஸாகேதே நவஷிணா' என்கிறபடியே நம்மயர்தாள்நிழலின்கீழே வஸிக்கப்பெறுதவிழவெல்லாம் தீரும்படி இனிமேலுள்ளநாளிவர்சிறகின்கீழேயொதுங்கிவஸிக்கப்பாராநின்றேனென்று பெரியவுடையார்கீழே தாம் வாத்ருகொடியாய்க்கொண்டுவஸிக்கையை ப்ரார்த்தித்தாப்போலே ஆழ்வாரினிமேலுள்ளநாள் நானும்முடையநெஞ்சிலேயிருக்கவேணும்கீடென்று பேருசையாகவென்னையாவித்துக்கொண்டு என்றபடி; என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான்-நெடுங்காலம்வந்த்யாய்ப்போந்தவளுக்கு மடிநிறையப்பிள்ளையுண்டாயிற்றென்றுமாப்போலே என்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்று பரஸம்ஶ்லேஷஸாதிஶயத்தாலேயருளிசசெய்கிறபடி; விருப்பேபெற்று - விரும்பப்படுகையைத்தானேபெற்று, விரும்பப்படுகை-ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கை, அவதாரணத்தால் ஒருவனும்வைரஸ்யமின்றிக்கேயொருநாளைக்கொருநாளவனுக்கு நான் ஸ்ப்ருஹணீயனாயிருக்கையேபெற்றேனென்றபடி; அமுதமுண்டு-அவனுடையகுணங்களாகிறவம்ருதத்தைபுஜித்து; களித்தேன்-ஆநந்திக்கப்பெற்றேன், "யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்தி தேவா:" என்கிறபடியே பரமபதத்தில்ஜ்ஞாநாத்யஸ்த்ரஸூரிகள் வாஸஸ்தாநத்திலே தாங்கள் விழப்புகாநிற்கவிப்போதம்ருதம்போலேதோத்தி ஹிம்ஸிக்கிற க்ஷுத்ரவிஷயங்களைபுஜித்துக்களிக்கும் ஸம்ஸாரிகளைப்போலன்றிக்கே பரமபதத்தில் நிரதிஶயஸுகாவஹமாயிப்போதும் நிரதிஶயஸுகாவஹமான பரமஸாம்யாபத்திமூலகுணாம்ருதத்தை புஜித்துக்களிக்கப்பெற்றேனென்று கருத்து. ௬.

ஒ— (இன்று வந்து) அத்ய ஆகத்ய (இருப்பேன் என்று என்னெஞ்சு நிறைய புகுந்தான்) அஹம் ஸ்தாஸ்யாமீதி ப்ரதிஜ்ஞாய மம மநஸி பூர்ணதயா ப்ரவிஶ்ய (விருப்பே பெற்று) ஸ்ப்ருஹணீயத்வமாப்ய (அமுதம் உண்டு) குணாநுபவரூபாம்ருதபாநம் க்ருத்வா (களித்தேன்) ஆநந்தயுக்தோऽஸ்மீத்யர்த்த:. ௬.

ப— கலங்காப்பெருநகரத்திலிருப்புப்போலேயாயிற்று திருப்பேரில்வாஸம். திருமாலிருஞ்சோலைப்பொருப்பே திருமாலிருஞ்சோலையாகிற திருமலையிலே நித்யவஸிக்குமவன் 'ஸாகேதே நவஷிணா' என்கிறபடியே குறைபெற்றவனுசிதாநந்தத்திலேவஸிக்குமாப்போலேயாயிற்று திருமலையில்வாஸம். (இன்றுவந்து) இவ்வரவுக்கு நேற்றோர் நினைவன்றிக்கேயிருக்கவந்துகொண்டுநிற்கக்கண்டவித்தனை இந்தவ்யாஜத்தை இன்றுகண்டாக்கிக்கொண்டானுயவனேதன்னபடி. இருப்பேனென்று உம்மிடத்தில் நானிருப்பேனென்று ப்ரதிஜ்ஞைத்தவனாய் "ஜஹவஸ்ரந்தநகாஸ்யாபஸாயஜிநிஷ்தே, ஜஹவஸ்ப்ராஹிவஸாதித்ரு ஸாகேதே நவஷிணா" என்றாப்போலே யென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தான் இருந்திடுவானுக்கென்னிராதவெனனெஞ்சிலேநிறையப்புகுந்தான். (விருப்பேபெற்று) இப்படியானுள்ளவவனுடையநிரதிஶயவஹமானத்தையொருபடிப்படப்பெற்று (அமுதமித்ராஷி) குணாநுபவரூபமான அம்ருதபாநத்தைப்பண்ணி ஆநந்தியானேன் யதா அவனுடைய கொண்டாட்டமாகிறவம்ருதபாநத்தைப்பண்ணிப்புகுந்தானித்யர்த்த: ஹிப்ராயேண "ஸர்வஸ்த்ரியாநாதித்ருக்ஷு" ௬.

மூ— உண்டுகளித்தேற்கும்பரென்குறைமேலைத் | தொண்டுகளித்தந்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன் | வண்டுகளிக்கும்பொழில்சூழ்திருப்பேரான் |

ஆ— (உண்டுகளித்தேற்கு) என்னுள்ளடங்காதே பொங்கிப்புறப்படுகிற பகவத்ப்ரீத்யநுபவமாய் இவ்வாத்மாவினுடைய ஸ்வரூபப்ரதிபாதகமான திருமந்த்ரத்திலே ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த ஸர்வவிதகைங்கர்யத்தைப்பெற்ற நான் ※ ※ ※ ※ ※

ஏழாம்பாட்டு.

இ— மேலைத்தொண்டு உ களித்து என்று பதவிபாகமாக்கி உ களித்து என்கிறதற்கு தா…ருர் (என்னுள்ளித்ருஷ்டியால்); மேலைத்தொண்டு என்கிறதற்கு தா…ருர் (பகவத்ப்ரஸாதத்தாலே); அந்திமத்தையுரைக்கிறார் (சரமாவஸ்தமென்று) பகவத்ப்ராப்த்யவஸ்தமாயென்றது பகவத்விஷயஅவஸ்தமாயென்றபடி; பாட்டில் தொண்டென்றது தாஸ்யத்தைச்சொன்னது தத்ஸம்பந்தமான பகவத்ப்ரீதிக்குவகுத்ததென்று கருத்து, அதாவது பகவத்ப்ரீதியினுடைய ஸர்வோத்க்ருஷ்டபரிமாணதசையில் பரிபாகாவஸ்தமாயென்றபடி; இதற்கு ப்ரதிபாத்யமாயிருந்த என்கிறத்தோடே அந்வயம். தொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேனென்கிறதற்கு தா…ருர் (இவ்வாத்மாவினுடையவித்யாஷியால்); தொழுஞ்சொல்லென்றது நமஶ்ஶப்தமாகையால் திருமந்த்ரத்தால்ப்ரதிபாத்யமென்றது திருமந்த்ரத்திலே நமஶ்ஶப்தத்தால் ப்ரதிபாத்யமென்றபடி. நமஶ்ஶப்தார்த்தமே ஶேஷத்வப்ரதிஷேதமாகையாலத்தாலேயாத்மாவுக்கு ஸர்வவிதகைங்கர்யம்ப்ரதிபாத்யமென்னக்குறையில்லையிறே பாட்டிலே மேலைதொண்டென்று தொடங்கி சொல்லுப்பெற்றேனென்று ஶப்தஸ்வாரஸ்யாநிர்க்க கைங்கர்யத்தைபெற்ற நானென்றிங்ஙனேவ்யாக்யாநம்செய்தருளினது பாஹ்யமான பாவிகபராமர்ஷாயத்தில்க்காட்டில் ஸூக்ஷ்மமான

இ-ஶ. மேலை-மேல்பட்டதான அதிப்ரக்ருஷ்டமான என்றபடி; தொண்டு-தாஸ்யமானது; உகளித்து-உஜ்ஜ்ரும்பித்து, உகளுகை-உபரக்கிளம்புகை; அந்தி - அந்தத்தில் அந்த தாஸ்யவோஜ்ஜ்ரும்பணாவஸாநத்திலே என்றபடி; தொழுஞ்சொல்லு-தொழுகையைச்சொல்லுகிறசொல்லை நம: என்கிற உக்தியை என்றபடி, அந்த தாஸ்யவோஜ்ஜ்ரும்பணாவஸாநபரீவாஹமாகப்பிறக்கும் நமஉக்தியையென்று பாவம்; பெற்றேன் - அடைந்தேன், ஸர்வவிதகைங்கர்யரஸாதிப்ரக்ருஷ்டமாயுள்ளடங்காமையாலே அந்த ஸர்வவிதகைங்கர்யப்ரதிபாதிகையான நமஉக்தியை தத்பரிவாஹமாகச்சொல்லப்பெற்றேனென்றபடி. இப்படி நமஉக்தியானது பரிவாஹமாம்படி பரிவர்த்தமான ஸர்வவிதகைங்கர்யரஸத்தைப்பெற்றேனென்று பாவஶிதார்த்தம்; வண்டுகளிக்கும்-தேநுகாக்கரஸாஸ்வாதனரஸஸ்ருதிகளாலே ஹ்ருஷ்டங்களாநடிக்கும்படியான; பொழில்-உத்யாநங்களாலே; சூழ்-பரிவ்ருதமான; திருப்பேரான்-அவ்வூரிலிருக்கிற பரமபுருஷன்; ※ ※ ※ ※

ஒ— (வண்டு களிக்கும் பொழில் சூழ் திருப்பேரான்) ஹ்ரும்மாநதஸஹிதோத்யாநபரீதநிவாஸவாஸீ (கண்டு களிப்ப) ஶரண்யப்ராக்தாநவ்யஸ்யம் (கண் உள் நின்று அகலான்) நயநவைஷ்யிகவாநாந்த்ராவயாதி (மேலைத்தொண்டு களித்து) அதிஶயிதேநதாஸ்யேந ஸுநந்தேந ஸாயம் காலம் (தொழும் சொல்லும் பெற்றேன்) நமஶ்ஶப்தப்ரயோகம்ஸலப்யவாநஸ்மி ※ ※ ※

ப— ஏழாம்பாட்டிலவனுடைய பாவத்தாலே தமக்குண்டான காதார்த்யத்தையருளிச்செய்கிறார். (உண்டித்யாதி) அவனுடையகுணங்களையிப்படியநுபவித்துக்களிக்கப்பெத்தவெனக்கு உம்பரெனறது மேலென்றபடி, மேலொருகுறையுண்டோயிப்படியவனருள்பெற்றவெனக்கு மேல்வேண்டுவதுண்டோவென்கிறார். இவ்வளவேயோ மேலைத்தொண்டுகளித்து மேலாய் அதிகமாய் தாஸ்யமானது தலைமண்டையிட்டு அந்திதொழுஞ்சொல்லும்பெற்றேன் அந்திமோபாயஸ்ததாஸ்யப்ரதிபாதகமான அயமர்த்தத்தைச்சொல்லப்பெத்தேன் திருவடிகளிலே ஸ்வாத்மஸமர்ப்பணப்ரதிபாதகமாகையாலது தொழுஞ்சொல்லாயிற்று. அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்து புகுந்தேனென்னன்றேயிவர்தாமருளிச்செய்தது. இத்தால் ஶரணமித்யுக்தி வாசகநேமமென்னுப்போலே ஶரணாகதத்தை மாநஸமாகத்தாமநுஷ்டித்தபடிஸூசிதமாயிற்று. (வண்டித்யாதி) வண்டுகள்போகாநம்பண்ணி

மூ— கண்டுகளிப்பக்கண்ணு ணின்றகலானே ॥ ௭ ॥ கண்ணுணின்றகலான்கருத்தின்கட்பெரியன் | எண்ணிலுண்பொருளே ழிசையின்சுவைதானே |

ஆ— கண்களாரளவுந்நின்றுகண்டுகளிக்கும்படியாக திருப்போரனென் கண்ணுள்நின றகலான். இப்படியவனை ஸாக்ஷாத்கரித்துக்களிக்கப்பெற்றவெனக்கினிமேல நவாப்தமாயவாப்தவ்யமாயிருப்பதொருவஸ்துவுமுண்டோவென்கிறார். ௭.

(கண்ணுள்நின்றகலான்) வாஞ்ஜநஸாமொவரஸ்பூர்த்தேவனுய் [illegible] தனுயிருந்த ※

இ— [illegible] வஸ்துமாகையால் [illegible] ஸகலஸாக்ஷாத்காரத்திலே யிவ்வாக்யத்துக்கு தாத்பர்யமென்றுகருத்தாலே [illegible] தாற்பர்(இப்படியிதமர்ஷிபால்); ஸ்ரீரவிரொமஸ்வஸ்வரூபஸ்வரூப [illegible] நாஸவநவாப்தமாயிருந்தாலும் தமக்குக்குறைவற்றிருக்கையாலே உத்தேவ்ய ரவாப்தவ்யமில்லையென்கிறாரென்று கருதது. இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாஜ்ஞ்யஸ்தாகவவன் தமக்குசசெய்தருளினஸஸ்ரீகளைய நுஸந்தித்தவரிப்படி தாம் [illegible] வந்ததம்முடைய நிரபேக்ஷத்தையருளிச்செய்குறரிப்பாட்டிலென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதையாயிற்று. ௭.

எட்டாம்பாட்டு.

எண்ணிலுண்பொருள் எனகிறதற்கு தா... ஸூர் (வாமிதம்ரஷியால்); ஏழிசையின்சுவைதானேயென்கிறதற்கு தா... ஸூர் (வரஷேதம்ரஷியால்); * * * * *

இ-ஸ. கண்டுகளிப்ப-நான் தன்னைவரிவண்ணமாககண்டாநுபவிக்கும்படி; கண்ணுள்நின்று-கண்களுக்குள்ளே ஸ்திரமாயிருந்து, என்கண்களுக்குள்ளே நிரந்தரவிஷயமாயிருந்து என்றபடி; அகலான்-விஶ்லேஷிக்கிறதில்லை, ஒருக்காலும் விஶ்லேஷமின்றிக்கே என்கண்களுக்கு நிரந்தரவிஷயமாகாநின்றானென்று வ [illegible]. [illegible] வியக்தாவஸ்தாயாதே [illegible] என்று [illegible] யிலருளிச்செய்தபடியே யாழ்வாருடையதிருக்கண்கள் [illegible] களாகையாலே [illegible] களாகையால் திருநமரியிலிருக்கப் தம்கண்கள்நின்று திருப்பேர்நகரான் விஶ்லேஷியானென்னக்குறையில்லைபிறே; உண்டு-இப்படி தன்னைஸாக்ஷாத்தித்து; களித்தேற்கு-அநுபவித்தவெனக்கு; உம்பர்-உவரி, இதுக்கு மேலென்றபடி; என்குறை-என்னகுறை ஒருகுறையுமில்லை எனறபடி. ௭.

எண்ணில் எண்ணப்பார்க்கில் ஸ்வஸாமர்த்யத்தாலேயவனையறியநினைத்தாலெனறபடி, இங்கு [illegible] ஸம்ஹிதாயாம்[illegible]; நுண்பொருள்ஸூக்ஷ்மவஸ்துபரமவனுன, நுண்-ஸூக்ஷ்மம் [illegible] ல்லாதவனுனவென்றபடி; தானே ஏழிசையினசுவை-தான்தானே ஸப்தஸ்வரங்களினுடைய ரஸமாயிருக்கிறவனுன, சுவை-ரஸம் ஸப்தஸ்வரரஸம்போலே ஸ்வாதவதமவ நிரதிஶயபோக்யதையுடையனுன என்றபடி;

ஒ— (உண்டு களித்தேற்கு) ஸமவகத [illegible] (உம்பர்) உவரி உதுவர [illegible] (என்குறை) [illegible]. ௭.

(கண்ணுள் நின்று அகலான்) [illegible] (கருத்தின்கள் பெரியன்) [illegible] (எண் இல் நுண் பொருள்) [illegible] (ஏழ் இசை இன் சுவை தானே) ஸப்தஸ்வரபோக்யரஸஸ்வரூபஃ; ※ ※ ※ ※ ※ ※

ப— களிக்கிற பொழிலாலே சூழப்பட்ட திருப்பேரிலேவர்த்திக்கிறவன் கண்டுக்ளிப்ப மெய்கொள்ளக்காணவிரும்புமென்கண்களென்று விடாயற்றகண்கள் ஸதாகண்டுகளிக்கும்படியாகவென்கண்வட்டத்தில் நின்றுமகலுகிறிலன். இப்படியவனைய நுஸந்தித்துக்களிக்கப்பெற்றவெனககு மேலொருகுறையுண்டோ கண்ணுள்நின்று என்றது உன்கண்ணனநெஞ்சில் ப்ரகாஶித்தவனுயெனனபடியாலே ஸ்ரூத [illegible] என்னருளிச்செய்தார். ௭.

எட்டாம்பாட்டில் நிரதிஶயபோக்யனுன திருப்பேர்நகரான் என்பக்கலிலேவ்யாமோஹத்தைப்பண்ணி ஒருநாளும்போகாதபடியென்னெஞ்சில்வந்துபுகுந்தானென்கிறார். (கண்ணுள்நின்றகலான்)

மூ— வண்ணநன்மணிமாடங்கள் சூழ்திருப்பேரான் । திண்ணமென்மனத்துப்புகுந்தான்செறிந்தின்றே ‖

ஆ— திருப்பேரான் கண்ணுள்நின்றகலான தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கவொண்ணாதொருபடி யென்னெஞ்சிலேபுகுந்து செறிந்தான். இன்னமிவ்வளவன்றவனுடையபாரிப்பென்கிறார். அ.

இ— திண்ணமென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (தன்னாலும் இத்யாதியால்); ஏவம்ப்ரகாரஸ்ஸ்தவ்ய இதி என்கிறவிடத்தில் ப்ரகார என்று ஶப்தமாயிருந்தாலும் ஏவம்ப்ரகாரம் ஸாவதாரணார்த்தமாயிருக்கிறாப்போலேபுகுந்தான், செறிந்து என்கிறவிடத்தில் செறிந்து என்றதும் ஶப்தமானாலும்ப்ரஸ்தாவஸாமர்த்யத்தாலே ஏகஸ்வஸ்தாவதாரணார்த்தமான செறிவைச்சொல்லுகிறதாகவேணுமென்றுநினைத்தருளுகிறார் புகுந்துசெறிந்தானென்று; கருத்தின்கண்பெரியனென்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (இன்னமித்யாதியால்); பாரிப்பு-ஸம்ரம்ஸம் இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே யாத்ருச்சிகமாகத்தாமவனாலே யவாப்தஸமஸ்தகாமரானபடியைபஹுஸம்யித்திவரிப்பாட்டிலே தாமிப்படி நிரபேக்ஷராயிருக்கச்செய்தேயுமவனுடைய ரக்ஷணஸம்ரம்பங்களநந்தங்களாயிருக்கிறனவென்று ஸ்ரீதாரகுருரென்று ஸம்மதியும் ஸூசிதை. அ.

இ-ர. வண்ணநன்மணி - வர்ணஶாலிகளாய் நல்லவையானமணிகளையுடையவையான நாநாவர்ணங்களாய் ஶ்லாக்யங்களானரத்னங்களையுடையவையான என்றபடி; மாடங்கள்சூழ்-ஸதநங்களாலே பரிவ்ருதமான; திருப்பேரான்-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான பரமேஶ்வரன்; கண்ணுள்-என்னுடைய கண்ணுக்குள்ளே; நின்று-ஸ்திரமாயிருந்து; அகலான்-விஶ்லேஷிக்கிறானில்லை ஒருக்ஷணமும் விச்சேதமின்றிக்கே யென்கண்களுக்கு ஸதாவிஷயபூதனாகாநின்றானென்றபடி; திண்ணம்-த்ருடமாக இனி தன்னாலும் விஶ்லேஷிக்கமுடியாதபடியாக என்றபடி; யென்மனத்து-என்னுடையமநஸ்ஸிலே; இன்று-அநாதியாக நான் ஸம்ஸாரியாநிற்கச்செய்தேநடுவே இன்றைக்கு; செறிந்துபுகுந்தான் - அவிஷ்டனாய்க்கொண்டுபுகுந்தான், செறிவு-அவிஷ்டி என்மனஸ்ஸில்ப்புகுறத்தொடங்கினவாறே அவிஷ்டமான ஸௌந்தர்யலாவண்யாத்யபரிமிதகல்யாணகுணங்களையுடையவனாய்க்கொண்டு புகுந்தானென்றபடி; கருத்தின்கண்-அபிஸந்திகளிலே கண்ணென்று ஸப்தம்யர்த்தே த்விதீயா; பெரியன்-அதிகனானவன் யென்பக்கலிப்போது செய்தருளினவளவன்றிக்கே இன்னம் பஹுவிதரக்ஷணாபிஸந்திகளையுடையவனாயிராநின்றானென்றபடி. அ.

ஓ— (வண்ண நன் மணிமாடங்கள் சூழ் திருப்பேரான்) நாநாவர்ணமஹாரத்னமணிமயஸௌதாவ்ருதநகரவாஸீ (செறிந்து இன்று புகுந்தான்) ஸகலகுணவிஶிஷ்டஸ்ஸன் மத்ஹ்ருதயம் ப்ரவிஶ்ய (திண்ணம்) நிஶ்சலதயா ஸ்திதவான். அ.

ப— ஸதா ஸ்மரணத்துக்கு விஷயமாகாநின்றான்; (கருத்தின்கட்பெரியன்) இவனினைவைப்பார்த்தவிடத்தில் இங்கனின்றுமொருதேஶவிஶேஷத்தோடேகொண்டுபோய் அநுபவிக்கைக்கீடானபாரிப்புப்பெரியனாயிராநின்றான், அதாவது சூதிவாஹிகரைநியமிக்கையாலும் தானவர்களுக்கு முற்பாடனாய்க்கொண்டுபொகையிலும் பாரியாநின்றான் என்றபடி; தன்கார்யத்தில் க்ஷமிக்கிறபடி நம்மாலெண்ணிமுடியுமளவல்ல ஐயத்தாரஹிதன்; எண்ணிலும்பொருள் அஹங்காரனையவன்படிகளையறியவேணுமென்றெண்ணுமளவில அதிஸக்ஷ்மங்களானஸ்வபாவங்களுடையன், ஏழிசையின்சுவைதானே அவந்தானேயிப்படிவந்துமேல்விழில் எழியவனுமாயிராநின்றான்; (வண்ணமித்யாதி) நாநாவர்ணங்களான மணிமயமாடங்களால் நிவிஷ்டமான திருப்பேரிலுள்ளான் என்மனத்துச்செறிந்துபுகுந்தான். அநந்யாரவணாஹமென்கிறவிஷயத்தில்ப்போலேபிரிக்கவொண்ணாதபடிபுகுந்தான் யெனதாவியுள்கலந்தபெருநல்லுதவி என்னிறே அருளிச்செய்தது. அதன்றன்றேவென்ன அன்றுபோலின்றும்புகுந்தான அங்குமேலாடியாடியிலாத்தாமைவரும்படியாயிற்றின்னிப்படியாகாதே இன்றுதிண்ணம்புகுந்தான் த்ருடமாம்படிபுகுந்தான். இனியிதில் கண்ணழிவில்லை நிஶ்சிதம். வக்தவ்யம் "அதிஸ்திரணத"ஆதி அதிக்ராந்தமித்யாதிஸ்வஸ்திரண இத்யர்த்த:. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டிலாழ்வார் 'ஜாயமாநம்ஹி புருஷ'மென்கிறபடியே ஜமவத்கடாக்ஷத்தாலே ஸாத்விகர்களாய் 'ப்ரம்ஸ்வஸ்த்வஸளஹாஸ'மெங்கிறபடியே ப்ரணாமா ஜமவத்கடாக்ஷவிஶேஷவத்ஸாத்யாவாயருமாய் ஸம்ஸாரபக்ஷருமான ஸ்ரீபக்ஷஜநதாதாத்ருவாணராய் பண்டென்னை வராஹவருக்குகைக்கு இன்னெனனைபலிரவருக்குகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் கூடவெயுமொழிய *

மூ— இன்றென்னைப்பொருளாக்கித்தன்னையென்னுள்வைத்தான் |

ஆ— (இன்றென்னை) திருப்பேர்நகரானின்றென்னை ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கித்தன்னையென்னுள்ளேவைக்குகைக்கு ஹேதுவென். * * * * * *

இ— பொருளாக்கி எனகிறதற்கு தா…ரூர் (ஸ்வவிஷயேத்யாதியால்); "அஸ்தி ப்ரஹ்மேதி சேத்வேத ஸந்தமேநம் ததோ விது:" என்கிற வாக்யார்த்தமிங்கே அபிவ்யக்தமென்று கருத்து. வ்யாக்யாநத்தில் இன்று என்கிற பதத்திற்கு நானநாதியாக ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நடுவே நிர்ஹேதுகமாகவின்றைக்கென்றபடியாகையாலே யென்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைக்கைக்கு நாதொருஹேதுவைக்காணேனென்று ஹேதுவைக்ஷேபிக்கிறதாக ஸூசிக்கையாலும் ஒன்றெனக்கருள்செய்யவேத்யாதியாலேயிதுக்கொருத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனை ப்ரச்நம்பண்ணுகிறதாக முடிக்கையாலும்வ்யாக்யாநம் ஹேதுவிஷயத்தில் ப்ரச்நமாத்ரக்ஷேபபரமென்றுநினைத்தந்த ப்ரச்நப்ரகாரத்தைக்காட்டுகிறார் (தன்னையீத்யாதியால்); * * * * * * *

இ-ஸ. குன்றென்ன-உன்னதங்களென்றுசொல்லலாம்படி; திகழ்-விளங்காநிற்கிற; மாடங்கள்-திவ்யஹர்ம்யங்களாலே; சூழ்-பரிவ்ருதமான; திருப்பேரான்-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தையுடையவனான ஸர்வேச்வரன்; இன்று-அநாதியாக நான் ஸம்ஸரியாநிற்கச்செய்தே நிர்ஹேதுகமாக வின்றைக்கு, யாத்ருச்சிகஸுக்ருதத்திற்கிப்பால்பட்ட காலத்திலென்றபடி; என்னை-'அஸந்நேவ ஸ பவதி' என்கிறபடியே ஸம்வஜ்ஞாநமுமில்லாமையாலே அஸத்கல்பனாய்க்கிடந்தவென்னை; பொருளாக்கி - வஸ்துவாக்கி, 'ஸந்தமேநம் ததோ விது:' என்கிறபடியே ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநப்ரதாநத்தாலே ஸத்பாவனாக்கி என்றபடி; தன்னை-ஸத்துக்களுக்கும் நித்யஸ்ப்ருஹணீயனான தன்னை; யென்னுள்-அதிஹேயமான வென்னெஞ்சிலே, உள்-ஸ்வாங்கம் வைத்தான் 'யத்ரநஷ்டேதிநிவேசயந்தி' என்கிறபடியே யோகிகள் ப்ரத்யாஹாரதாரணாதிப்ரயத்நங்கள்பண்ணுகிறப்போலே நானொன்றும்பண்ணமாட்டாதே அசித்கல்பனாய்க்கிடக்கச்செய்தே தாந்தானேகொண்டுவந்துவைத்தருளினான் தான்புகுந்தானென்னாதே தன்னைவைத்தானென்கிறவித்தால் ஹாநியை நல்லவிடம்தேடிவைத்தாப்போலே தானென்னெஞ்சிலேபுகுந்தது தனக்குக்ஷேமமாகநினைத்திருந்தானென்றபடி; பொருளாக்கி என்கிறவிடத்தில் ஸ்வஸ்வரூபவைலக்ஷண்யாதிஜ்ஞாநதாநமும் என்னுள்வைத்தானென்கிறவிடத்தில் நிரதிசயப்ரீதிரூபதாவஸ நிரந்தராநுஸந்தாநாகாரமும் விவக்ஷிதமாகையால் புநருக்தியில்லை. இன்று என்னுள்வைத்தானென்கிறவித்தாலே இது நிர்ஹேதுகமாகச்செய்தருளினத்தனைபோக்கியிதுக்கு நானொருஹேதுவும்காண்கிறிலேனென்று தாத்பர்யம்.

ஒ— (இன்று என்னை பொருளாக்கி) அத்ய அஸத்பாவாபந்நம் ஸத்பாவாபந்நஞ்சகார (தன்னை என்னுள் வைத்தான்) ஸ்வாத்மாநம் ஹ்ருதயே நிவேசிதவாந் ஸர்வேச்வர:; * * *

ப— வேறொருவ்யாஜகாரணம் கண்டிலேன். 'அத்ரவரோபாவாவலி வ்யவதாநா ஹோதோதே | வ்யாஜோஹம் நாநாவ்யாஜ ஜாவஜ்ஞ்' இன்றுன்னால் ப்ராப்தகாலஸம்ஸாஹித்யா அநாதிஸம்ஸ்ருதமாயுன்ள வ்யாஜமெல்லாமெனக்குவழித்த ஸாத்யவிஷயமானது யென்ஸ்வப்ரயத்நஸாத்யமுமல்லவானதுகொண்டு நீயென்னிடத்திலுனக்கு க்ஷணவ்யாஜமுண்டாக்கிக் கொண்டாயத்தனைபோக்கியது வ்யாஜகாரணமல்லவென்பது நீயுமறிவுதி உன்னால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றநானுமறிவேன். இனியெனக்குக்காட்டாதே ஸத்ஸஹவாஸநாநீ வேறொருவ்யாஜகாரணம்கண்டதுண்டாகில் அருளிச்செய்யவேணுமென்று ஸமவாயத்தைக்கொண்டு இப்படித்தன்திருவுள்ளத்திலுள்ளவர்த்தத்தை தம்பொட்டைவிச்ராஸவ்யாபமுள்ள ஸாத்விகர்களுக்கு தெளிவிக்கைக்காகவவனுடையவும் தம்முடையவும் திருவுள்ளமேகமானதுகொண்டவனை நினைந்திருந்தானுக்கி அவனுடைய ஸ்வாவப்ரகாசதையை வெளியிடுகிறார். (இன்றென்னைப்பொருளாக்கி இத்யாதிநா) பொய்ந்நின்றஞானந்தொடங்கி வீஜாங்குரந்யாயத்தாலே உத்தரோத்தராதிசயவத்தாய் ஸஹஸ்ரஸாதிவிசேஷவைலக்ஷகமாய் அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே என்னுமளவானவருள்பெற்றதுகொண்டென்னைப்பொருளாக்கி என்றருளிச்செய்தது. * *

மூ— அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான் |

ஆ— இதற்கு முன்பிப்படி செய்யாதொழிகைக்கு ஹேதுவென்றென்னவனை நான் கேழ்க்கிறேன்; *

இ— த்ருதீயபாதத்திற்கு தா…ர்யர் (இப்படிச்செய்யாதிருந்தாதியால்); உணர்த்தலுத்தலெனகிறதற்கு தா…ர்யர் (அவனைநான்கேழ்க்கிறேனென்று); * * * * *

ஈ-டு. மென்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்கிறவநந்தரத்தாலே ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸௌஹார்த்தமுன்னதைச்சொல்லித்தாய்த்தாகையாலேயவனுடைய ஸௌஹார்த்தம்தாரணமான காரணமொழிய வேறொருகாரணங்கண்டிலேனென்று வாக்யத்துக்கு பாவமாய்த்து. இங்கு திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்கிறவாக்யத்தாலேயவன் காருண்யமொழியவும் தம்பக்கல் ஒருகாரணமும் அஸித்தமாகையாலே அவனுடையகாருண்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணமும் கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்திற்கு பரமதாத்பர்யம்; அன்று - இந்த யாத்ருச்சிகஸாக்ஷாத்கரத்திக்கு முன்புள்ள வநாதிகாலமெல்லாம், இதற்கு புணர்த்தது என்கிறத்தோடேயந்வயம்; என்னை - தனக்கு நித்யபரதந்த்ரனையென்னை; புறம்போக - பஹிர்முகத்திலேபோம்படி, ஸ்வவிஷயஜ்ஞாநமின்றிக்கே ப்ரக்ருதிவிஷயாநுஸந்தேகநிரதனும்படியெனகை; புணர்த்தது - ப்ரக்ருதியோடே ஸம்பந்திப்பித்தது, தேஹாத்யாத்மாபிமானப்ரக்ருதிப்ரவணனுக்கிவைத்தது என்றபடி; என்செய்வான் - என்னசெய்யக்கடவானாய் என்னசெய்கைக்காகவென்றபடி; புறம்போகப்புணர்த்தது எந்தஹேதுவை ஸமமாக்குகைக்காக என்று பாவம், இது க்ஷேபமஹமான ப்ரஶ்நம், புறம்போகப்புணர்த்ததுக்கு ஒருஹேதுவும்கண்டிலேனென்று பாவம், என்னைபுறம்போகப்புணர்த்தது என்கிறவநந்தரத்தாலேயவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யஞ்சொல்லித்தாகுறதாகையாலேயவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருகாரணம் கண்டிலேனென்று வாக்யதாத்பர்யம், தமோத்தவினைகளென்கிறவாக்யத்தாலேயவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழியவும் தம்பக்கலொருகாரணமஸித்தமாகையாலேயவனுடைய ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணங்கண்டிலேனென்றிவ்வாக்யத்துக்கு பரமதாத்பர்யம்; * * *

ஒ— (மென் செய்வான் அன்று என்னை புறம்போக புணர்த்தது) கிம்விதீர்ஷுஸ்ஸ்வாஸம் வஶீக்ருத்ய பஹிர்விஷயப்ரவணம்கரோதிதவாந; * * * * *

ப— மென்னைஸ்வஸ்வரூபயாதாத்ம்யஜ்ஞாநமேயற்றதாலே ப்ரக்ருதிவிஷயப்ரவணனையென்னைப்பொருளாக்கி என்னும்படி ஸம்யக்ஜ்ஞாநம்பெறுவிக்கையுஸ்வாநாதரொக்தியாலே ஹம்ஸங்களும் ப்ரக்ருதிவிஷயாபரனை பொருளாக்கித்தில்லையிறே. அவ்விஷயமாஹம்முதலாக மங்கவொட்டு என்றுமளவானநமெயவனருளாலேபிறந்த என்னைப்பொருளாக்கி தன்னையென்னுள்வைத்தானென்னருளிச்செய்தது‘நகாரிஹஸ்யாம ஜாநீதே’ எங்கிறபடியேபித்தலையில் நிலைநின்றிறேயிவ்வளவாகவவனிரங்குவது. இங்கு தன்னை என்னுள்வைத்து மெனதாவியுள்கலந்தபெருநல்லுதவி என்றுமளவாயுமங்காடியாடி உதிர்த்தாப்போலே பிரிவுயிருக்கும்படியோதிண்ணமென்மனத்தில்ப்புகுந்தான்சிறிந்தினரே ஜூன்றலாயிற்று அதர்க்குயேலே உத்தேனுகந்துபணிசெய்துன்பாதம்பெற்றேன். சூழ்விசும்பணிமுகில்தூரியமுழக்கினவென்று மேன்மேலானந்திக்கும்படியாயன்றேவென்று திருவுள்ளம்பத்திபொருளாக்கி தனனை என்னுள்வைத்தானென்னருளிச்செய்கிறார். தன்னை நிரதிஶயபோக்யனாகக்கொண்டு ஸர்வதோமுகமான்னையென்னைப்பலகாலகன்றதன்னை (வைத்தான்) இனி என்னுமகலாதானாய் வைத்தான். (அன்னிதர்யாதி) அன்று - ப்ரத்யக்ஷகடாக்ஷத்துக்குமுன்பு, மென்னை-ஸ்வாதீநனையென்னை, புறம்போக-விஷயாந்தரங்களிலே கைகழன்றுபோம்படி, புணர்த்தது-ஸம்ஸ்ருஷ்டித்தது, மென்செய்வான்-நானென்னசெய்தேனாக நானேதுசெய்வேனாகவென்றபடி; இத்தாலின்றிவ்வுபாயத்தில் நானேயென்றும் ஸ்வாதீநகர்த்தாவோ, அன்றிவ்வுபாயத்தையெனக்கு வழிப்பிக்கவேணுமென்று நினைத்தால் நானேதேனும் ப்ரதிஷேதித்ததுண்டோவென்றுஹரித்தது; (குன்றிதர்யாதி) மலைகளைச்சேரவைத்தாப்போலேவிளங்காநின்றுள்ளமாடங்கள்சூழ்ந்த திருப்பேரனென்னும் திவ்யதேஶமாயிவனானவன் (ஒன்று உதர்யாதி) இவை இரண்டிலுமொன்றுக்கு ஹேதுவையெனக்குயருளிச்செய்கைக்காக (உணர்த்தலுததேனே) யிவ்விஜ்ஞாபநத்திலே ப்ரவ்ருத்தனானேன். * * *

மூ— குன்றென்னத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான்| ஒன்றெனக்கருள்செய்யவுணர்த்தலுற்றேனே ||

ஆ— இதற்கொருத்தரம்வல்லனாகில் சொல்லுவானென்கிறார்; ஒருக்ஷணம்பிரியில் தரிக்கமாட்டாதே ஶமதப்ராணனாயிருக்கிறவிவனிதுக்குமுன்பு நாழியானகாலமெல்லாமென்னைவிட்டெங்ஙனே தரித்திருந்தானென்று கேட்கிறாரென்றுமாம். ௯.

இ— ஒன்றெனக்கருளிச்செய் என்கிறதற்கு ஜீயர் (இதற்கோருத்தரமிதி ப்ராஹ்யால்); வல்லனாகில் என்கிறவித்தால் ஸர்வஜ்ஞனானவனாலுமதற்குத்தரஞ்சொல்லமுடியாதென்று பாட்டுக்கபிப்ராயமென்றதாயிற்று; இங்கு ஹேதுவென்ன என்றது வ்யாஜஹேதுவென்னென்றபடி; இங்ஙனன்றிக்கே ஹேதுமாத்ரபரமாகில் பாட்டிலே ஸர்வேஶ்வரப்ரவ்ருத்திநிமித்தஹேதுக்களையும் ப்ரதிக்ஷேபித்ததாக வ்யவஸிக்கையால் திருமாலிருஞ்சோலைமலையென்றேனென்ற திருமால்வந்தென்னெஞ்சுநிறையப்புகுந்தானென்கிற ஸ்வவசநத்தோடு விரோதமும் ஸர்வேஶ்வரனுக்கு வைஷம்யநைர்க்ருண்யதோஷமும் ப்ரஸங்கிக்குமிறே ரக்ஷணத்திற்கு வ்யாஜஹேது ஸர்வேஶ்வரனுடைய ஸஹஜகாருண்யமாகையாலும் ஸாபராதரையும் ஸஹிப்பிக்கைக்கு வ்யாஜஹேது அவனுடைய நிரங்குஶஸ்வாதந்த்ர்யமாகையாலும் இன்றென்னை ஸவிஷயஜ்ஞாநவானாக்கி தன்னை என்னுள்ளே வைத்தருளுகைக்கு தன்காருண்யமொழிய வேறு வ்யாஜஹேதுவேது முன்பிப்படிசெய்யாதொழிகைக்கும் தன்ஸ்வாதந்த்ர்யமொழிய வேறு வ்யாஜஹேதுவேது என்று வாக்யதாத்பர்யம். இத்தால் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே யாத்ருச்சிகமாகவவன் தம்பக்கல்பண்ணின வாஸ்துப்யங்களையெல்லாமநுஸந்தித்தவர் மிகவும்விஸ்மிதராய்நின்றவாறே நீர் முன்பநாதிகாலம் ஸம்ஸரித்து தம்முடைய கர்மங்களாலேவந்ததானப்போலேயிப்போதுமக்குண்டானஸம்ருத்திகளுமும்முடைய ஸுக்ருதங்களால் வந்தவனயத்தனையன்றோ, ஸம்ஸாரனைவத்துக்கு ஸாதாரணகாரணமாத்ரமன்றோ, தத்தத்கர்மவைசித்ர்யங்கள் தத்தத்ஜந்மஸ்வபாவவிஶேஷப்ரயோஜகங்களாகையாலே அவைத்தில் ஸாதாரணகாரணமான ஜகத்தைக்குறித்து விஸ்மயிக்கப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலேயிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பத்த ஸாதாரணனானவீஶ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்கப்ரஸக்தியில்லாதாப்போலேயிங்கும் கார்யமாத்ரத்தைப்பத்த ஸாதாரணனானவீஶ்வரனைக்குறித்து இத்தனைவிஸ்மயிக்கப்ரஸக்தியுண்டோவென்று ஶங்கைபிறக்கவென்பக்கலுள்ள ஸுக்ருதது்ஷ்க்ருதங்கள்வேதநஸமாதிகளல்லாமையாலே ஸாத்யஸாதநஶக்திகளல்லாமையாலும் காயத்துக்கப்ரஸக்திகாரணங்களல்லாமையாலும் இவைத்தின்ஸ்வரூபவ்ருத்திகளெல்லாமீஶ்வரஸங்கல்பாதீநங்களாகையாலுமிவையத்யோவகாரணமாத்ரமாகையால்ப்பண்டென்னை பராங்முகனாக்குகைக்குமின்றென்னை அபிமுகனாக்கியித்தனைஸம்ருத்திகளையெனக்கு தந்தருளுகைக்குமுன் ஸ்வாதந்த்ர்யமும் க்ருபையுமொழிய வேறொருவ்யாஜகாரணம் கண்டிலேன். ※ ※ ※

இ-ஶ. எனக்கு - இப்படிச்சொல்லாநிற்குறவெனக்கு; ஒன்று அருள்செய்ய-ஒரு உத்தரமருளிச்செய்கைக்காக; உணர்த்தல்-விஜ்ஞாபநத்தை; உற்றேன் - கிட்டினேன், உறுகை - கிட்டுகை விஜ்ஞாபநம்பண்ணவாரம்பியாநின்றேனென்றபடி. இதற்கு ஒரு உத்தரமருளிச்செய்யவேணுமென்றவனைக்கேழ்க்கவாரம்பியாநின்றேனென்கை; விஜ்ஞாபநம்பண்ணுகுறேனென்னாதே விஜ்ஞாபநம்பண்ணவாரம்பியாநின்றேனென்றது, இப்ரஶ்நப்ரத்யுத்தரமருளிச்செய்கைக்கு ஶக்யமல்லாததாகையாலேயிதையவன்ஸந்நிதியிலே கண்ணாரவெணச்சொல்லுகையாவிதமன்றென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக இப்படி நான் ப்ரஶ்நம்பண்ணினால்

ஒ— (குன்றே என்ன திகழ் மாடங்கள் சூழ் திருப்பேர்) பர்வதஸத்ருஶதயாஸாஸமாந ஸ்ருஹவதீத திவ்யதேஶவாஸிந (ஒன்று எனக்கு அருள் செய்ய உணர்த்தல் உற்றேனே) சத்ருவிஷயே ஏக வசநம்ஹேதுஶரநாஸ்ருஹாரணைதி விஜ்ஞாபநெப்ரவ்ருத்தோஸ்மி. ௯.

ப— ஒன்றென்கையால் முன்புகைவிட்டதற்கு ஹேதுசொல்லவுமாம் இன்றென்னைவிஷயீகரித்ததற்கு ஹேதுசொல்லவுமாமென்று திருவுள்ளங்காட்டப்பட்டது. இதிலொன்றுக்குஹேதுசொல்லிலும் மதததத்ரைகத்தாலே என்று விஸமாமென்று திருவுள்ளம். இத்தைத்திருவுள்ளம்பத்தியே ஸம்ஸாரன் நிருத்தரனாயிருந்தான். இப்படி நிருத்தரனாயிருந்தவீஶ்வரனுக்குதிருவுள்ளம் ஸிஜோவாயஸாயநாயிகாரத்திலாவாயர் அருளிச்செய்தபடியாகுதல் 'விஜ்ஞாயப்ரஜ்ஞாங்குவீத ஈஶ்வெப்ரஸாரணஹ ப்ரவத்ய | தஸ்மாதவிவஸ்ம்ப்ரவஸம் நப்ரதிப்ரயஸ்ம்தி| யஎவைஷ்ணவஸ்தேநைஜஸ்'ஜதர்ஷி

இ— யெனக்கு காட்டாதே ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனைவிஸ்வரன் கண்டதுண்டாகிலருளிச்செய்யவேணுமென்று கிறானென்று ஸாமாந்யம்ஸாவிதையாயிற்று. அன்றென்னைப்புறம்போகப்புணர்த்ததென்செய்வான் என்கிறதற்குப் பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினது யென்னசெய்யக்கடவனென்றபிப்ராயமாயிருக்க பண்டென்னைஸம்ஸாரியாக்கினதற்கு ஹேதுவென்னவென்றபிப்ராயம்பண்ணும்போது என்செய்வானென்கிறவாக்யம் கிஞ்சித்காரமென்கிறவ்யாபாரத்தாலே பாட்டுக்கு யோஜநாந்தரமருளிச்செய்கிறார் (ஒருக்ஷணமித்யாதியால்); அதில் பரகுணமிருக்கிறவிவனென்றுமளவாலே ப்ரதமவாக்யமுமித்துக்குமுன்பித்யாதியாலே த்விதீயவாக்யமும் கேட்கிறேன் என்கிறவித்தாலே த்ருதீயவாக்யமும் வ்யாக்யாதம். இந்தயோஜனையில் கீழ்ப்பாட்டுக்களிலே பாஞ்சஜன்யவைனை தம்பக்கல்ப்பண்ணின ஸம்ஸ்லேஷ்திகளைய நுஸந்தித்தவரிப்பாட்டிலேயென்பக்கலித்தனை பாரஸ்ஸ்யனயிருக்கிறவவன் அநாதிகாலமென்னைவிட்டெங்ஙனே யாரித்திருந்தானென்று விஸ்மிதராகுறாரென்று ஸாமாந்யம் கண்டுகொள்வது. கூ.

இ—ரூ. ஸ்வதஸ்ஸர்வஜ்ஞனைவனுனுமிதற்குத்தரமருளிச்செய்யமுடியாதென்றபிப்ராயம், இது ப்ரயம யோஜனை. த்விதீயயோஜனைக்கு ஸ்லோகம் குன்றென்றத்திகழ்மாடங்கள்சூழ்திருப்பேரான் வசவர்த்திவசு. இன்று யாவுஜ்ஜீவஸம்ஸாரத்துக்கப்பால்ப்பட்டவிக்காலத்திலேயென்னைப்பொருளாக்கி வசவர்த்திவசு. தன்னையென்னுள்வைத்தான் தானென்னுள்புகுந்தானென்னுதே தன்னையென்னுள்வைத்தானென்று சொன்னத்தால் புறம்போரிடத்திலும் ஸ்திதியத்துத்தமோறுகுறதன்னையே யென்னெஞ்சிலேகொண்டுவந்து நிலைநிறுத்தினானென்றபடி. யென்னையொருக்ஷணம்பிரியில் யரிக்கமாட்டாதவனைப் யென்னெஞ்சிலேவந்து புகுந்து ஸாஸ்திதனானனென்கை; அன்று — முன்புள்ளவநாதிகாலமெல்லாம், இதற்கு புணர்ந்ததென்கிறத்தோடேயன்வயம்; யென்னை-இப்படி தனக்கத்யந்தப்ரியனயிருக்கிறவென்னை புறம்போகப்புணர்ந்தது; தன்னோடேகலவாதே விஷயாந்தரங்களிலேபோம்படி பண்ணிவைத்தது; புணருகை — ரூசிக்கை; என்செய்வான் — என்னசெய்யக்கடவானாய் எப்படியாத்யாரணம் பண்ணக்கடவானாயென்றபடி; யென்னோடு தான் ஸம்ஸ்லேஷியாதே என்னைவிஸ்லேஷவனுக்கி யெங்ஙனேயரித்திருந்தானென்று விஸ்மயிக்கிறபடி; த்ருதீயவாக்யம் வசவர்த்திவசு. கூ.

ப— ஸ்ருதிகளும் 'ஸத்யாவரயோவாவ' த்யாதி ஸமவஸ்தநங்களும் மற்றுமிவ்வாத தில்ப்ரஸித்தமான வீதிஹாஸாதிகளும் ஸமவஸம்ப்ரயாவேதகமாய்விளங்கும், அன்றியே யிவர்தலையிலே ஒருபழியையேற்றிட்டு நெடுனுளிழந்த நாம் சொல்லுவதென்னென்று உஜ்ஜாவிஷ்ணுப் காலாலே தரையைக்கீறி நிருத்தரனாய் நிற்குமித்தனை என்னபடியேயாகிவிதுப்ராவேஸ்வாயஸவ்யநிஷேக்ஷஸாயாரணமாகையாலே ஸுரதிஸ்ருத்யாதிகளும் ப்ரயதவேஸஹி வாணீயோஸவதீத்யாதி ஸ்ரீஸாஷ்யாதிகளும் மற்றும் விரோயிக்கும் ஞானக்கைதாசொல்லாயானுன்னை சார்வதோர்சூட்சியென்றுதாம் ப்ராயித்தநுஷ்டித்தப்ரவஸ்தியோடு விரோயிக்கும். இந்தப்ரவஸ்தியையேபண்ணுங்கோளென்றும் வீடுமின்முற்றவுமித்யாதிகளாலே பண்ணின வரோவதேஸாதிகளும ஸாமதமாய்யாவருமவுலகமித்யாதிகளில உன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே என்றுகூப்பிடவும் தேவையில்லையாம். எம்மாவீட்டில் ப்ராவஸ்நிஷ்டையும் பண்ணவேண்டாதொழியும் ஆகையாலே விஸோவாயஸோயநாயிகாரத்திலே அருளிச்செய்தநிஷ்டையே தனக்குத்திருவுள்ளமாய் நிருத்தரனய்விட்டானீஸ்வரன். இத்தால் ப்ராவஸ்னைதனக்கே ப்ராவகக்ஷமும்ஸாஜோவாயாயிகத்துனுடைய ப்ரயாநநிவாரணமும் ஸாஜோவாயத்துக்குவ்யாஜாத்ரக்ஷமும் இவனை ஹாஹாவகாரணமாகக்கைக்கொள்ளுமதிலவன்காருணையே ப்ரயாநகாரணமென்று யறுதியிடப்பட்டது. இவ்வர்த்தத்தைத் திருவுள்ளம்பத்தி ஸ்வப்ரஸாவப்காஸாக என்றருளிச்செய்தார். இப்பாட்டுக்குக் கீழெல்லாம் ஸோவதேஸாநுஷ்டாநங்களால் அதிரஸ்யங்களெல்லாமறிவித்துக்கொண்டு யெல்லாருமவாயாநிவ்ருத்துமுவாயெவ ப்ருத்துமாகில் யெல்லாரும்வீடுபெத்தாலுலகில்லையென்கிறபடியே ஸம்ஸாரனுக்கு நம்மாலே லீலாவிஸூதிஸ்தம்வருமென்றுநிஸ்யித்து ஓசோரயிகாரிகளிலிப்படி உவாயஞாஸாதிகளுண்டாக்கக்கடவதென்று ஸ்வப்ரஸாதத்திலிப்படிவ ஸ்த்தைப்பண்ணி ஸம்ஸாரனை நிருத்தரனுக்கி சிலரைக்கலங்கப்பண்ணியீஸ்வரனுடைய லீலாவிஸூதியழியாதபடிபண்ணினாராழ்வாரென்று நம்மாவாயர்களிப் பாட்டுப்ரவ்ருத்தமானபடியைத்திருவுள்ளம்பத்தியருளிச்செய்வார்கள். கூ.

மூ— உற்றேனுகந்துபணிசெய்துனபாதம் | பெற்றேனீதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய் | கற்றார்மறைவாணர்கள்வாழ்திருப்பேரார்க்கு |

ஆ— (உற்றேன்) எம்பெருமானொரு த்ராங்காணுமை உம்முடையதிறத்தில் நான்செய்தசெயலெல்லாம் நீர்சொன்னபடியே நிஷ்ப்ரயோஜனமாகவேசெய்தேன். அதுநிற்கவினி நான்செய்யவேண்டுவதென்னென்ன உன்திருவடிகளைப்பெற்றேன் பெறுகிறேனுகந்துபணிசெய்துகொண்டுன் திருவடிகளைப்பெற்றேன். இன்னமுன் திருவடிகளிலடிமைசெய்யுமிதுவே யெனக்குவேண்டுவதெந்தாயென்றாழ்வார்சொல்ல வெம்பெருமானுமப்படியேசெய்கிறோமென்றருளிச்செய்ய * * * * *

பத்தாம்பாட்டு.

இ— இப்படியவனுடைய கைங்கர்யத்தாலே ஸகலஸம்ருத்திகளையும்பெற்றேனென்று தாமிப்போது வரிவண்ண ஸந்நிதியராயிருக்கச்செய்தே ஈதேயின்னம்வேண்டுவதெந்தாய் என்றும ப்ரார்த்திக்கை யபேக்ஷிதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானித்யாதியால்); காணுமை என்றது காணுமையாலே என்றபடி, இதற்குவேண்டுவதெனனென்ன என்கிறத்தோடேயந்வயம்; நிஷ்ப்ரயோஜனமாக என்றது என்காரணத்துமும் ஸாத்ருஷ்யமும்மொழிய வேறுப்ரயோஜனமன்றிக்கே என்றபடி; உற்றேனென்கிறதற்கு தா... ர்ர் (உன்திருவித்யாதியால்); இவ்வர்த்ததையே உனபாதம்பெற்றேனென்று பின்னையும்சொன்னது உகந்துபணிசெய்தென்கிற ப்ரீதிபூர்வககைங்கர்யவிஷயப்ரார்த்தனமென்று காட்டுகிறார் (பெறுகிறேனித்யாதியால்); பெறுகிறேனென்றது ப்ரியாவஹமன்று பெறுகிறனென்றபடி; எந்தாய் என்று ஸம்போதித்து விண்ணப்பம்செய்கிறதாயிருக்கையாலேயுனக்குத்தாரடியார் தமக்கென்றுநிஷ்ப்ரயோஜனமபேக்ஷிதமாயிருக்க திருப்பேரார்க்கென்றுவராக்கமாக நிஷ்ப்ரயோஜனமபேக்ஷிதமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்கிறார் (எம்பெருமானுமித்யாதியால்); * * * * *

இ-ஶ. உற்றேன்-கிட்டினேன், உன் திருவடிகளை அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி; உகந்துபணிசெய்து-ப்ரீதிப்ரேரிதராய் கைங்கர்யம்பண்ணி ப்ரீதிபரிதராய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடுகையாகிற வாசிககைங்கர்யம்பண்ணியென்றபடி; உனபாதம்-உன்திருவடிகளை; பெற்றேன்-அடைந்தேன், அநுபவிக்கப்பெற்றேனென்றபடி; எந்தாய்-ஸ்வாமிந்; ஈதே-இதுவே, இந்தவுன்திருவடிகளையநுபவிக்கையேயென்றபடி; இன்னம்-மேல்பாவகாலமும்; வேண்டுவது-எனக்கபேக்ஷிதமானது, ஈதேயென்கிறவிடத்தில் அவதாரணத்தால் மற்றொரு ப்ரயோஜனமும்வேண்டா என்றபடி, அப்படியேசெய்குறோமென்றெம்பெருமானருளிச்செய்ய ப்ரீதராயவனுடையவசனத்தைத்தாமாக தமக்குள்ளேபேசியநுபவிக்கிறார் மேல்; கற்றார்-அப்யஸித்தவர்களான, ஆசார்யோபதேசத்தாலே ஸகலஶாஸ்த்ரங்களையுமப்யஸித்தவரானவென்றபடி; மறைவாணர்கள்-வேதநிர்வாஹகர்கள், மறை-வேதம், வாணர்-நிர்வாஹகர், ஶ்ருதங்களான வேதார்த்தங்களையெல்லாம் பாஹ்யகுத்ருஷ்டிகளின் துஸ்தர்க்கதூஷிதங்களாகாதபடி நிர்வஹிக்கவல்ல ஸ்ரீவைஷ்ணவர்களென்றபடி; வாழ்-வாழாநிற்கிற பகவதநுபவத்தாலே க்ருதார்த்தராயிருக்கிற என்றபடி; திருப்பேரார்க்கு-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்திலிருக்கிற ஸர்வேஶ்வரனுக்கு; * *

ஓ— (உற்றேன் உகந்து பணிசெய்து உனபாதம பெற்றேன்) ஸந்நிஹிதோஸ்மி ப்ரீதிபூர்வகம் கைங்கர்யம் க்ருத்வா ஸ்வரூபப்ராப்யம் ப்ராப்தவாந் (ஈதே இன்னம்வேண்டுவது) இதமேவ உத்தரோத்தரமபேக்ஷிதம் (எந்தாய்) ஹே மம ஸ்வாமிந் (கற்றார் மறை வானர்கள் வாழ் திருப்பேரார்க்கு) அப்யஸ்தஸகலவேதார்த்ராவகஸாதரவாஸஸ்தாநஸம்பந்நதிவ்யதேஶவாஸிநஃ ஸ்வாமிநஃ; * * *

ப— பத்தாம்பாட்டிலிவர்கேட்டவிறுக்கு தன்ஸ்வாதந்த்ர்யகாருண்யவ்யதிரேகேண ஸ்ரீநிர்வ்யாஜ ஹேதுவில்லாமையாலே நிரூர்த்தாருயுமக்கு மேல்செயயவேண்டுவதென்னென்ன ப்ரீதிபூர்வகமாகவடிமைசெய்யப்பெத்தேன், இதுவே யின்னம்வேண்டுவதெங்கிறார். (உதேனித்யாதிநா) உனபாதமுற்றேன் உந்திருவடிகளைக்கிட்டினேன் இந்தகிட்டுகை வ்யவஹாரஸம்பத்திலபண்ணினஶரணவரணம் இதுகொண்டுரேமுதலிலே மயர்வறமதிநலமருளபெத்தது. ஆகிலிங்கேயத்தையுத்தேனென்னவேணுமோவெனனில் குவாலாகவுபகரித்தவனிடத்தில்மத்துமொரறையயிருக்கும்போது அவன் பண்டுபகரித்ததுகளை ஸ்மரிப்பித்துங்கொண்டயிருக்குமாப்போலே அவனால் தாம்பெத்தமுதல்ப்பேருகையால் உற்றேனெங்கிறார். *

மூ— அற்றாரடியார்தமக்கல்லல்நில்லாவே.|| ௰ || நில்லாவல்லல்நீள்வயல்சூழ்திருப்பேர்மேல் | நல்லார் பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடகோபன | சொல்லார்தமிழாயிரத்துளிப்பத்தும் |

ஆ— ஆழ்வாரந்த திருப்பேர்நகரான்திருவடியைப்பற்றினார்க்கொரு து:கமில்லையாகாதேயென்கிறார். ௰
(நில்லாவல்லல்) அவன் திருவடிகளையாச்ரயித்தார்க்கல்லல்நில்லாவே இது நிச்சிதமென்றுகொண்டு இதனையே பின்னையுமநுஸந்தித்த திருப்பேரை வ்யதிவாதித்தவித்திருவாய்மொழி * *

இ— இப்படி நிர்வஹிக்க அவனப்படிச்செய்கிறானென்றவாறே மிகவும்ப்ரீதராயந்த ப்ரீத்யதிசயத்தாலேயவனுடைய குணத்தை ஸ்தோத்ரமாக அநுஸந்திக்கிறாராகையாலே ஸப்ரகாசமாக நிர்வஹிக்கிறாரென்றதாயிற்று; இல்லையாகாதே என்றது இல்லையன்றோவென்றபடி. ௰

நிகமனம்.

அநுஸந்தித்து என்கிறதற்கு ஸ்ரீவாக்யத்தில் க்ரியையோடேயந்வயம்; திருப்பேர்மேலென்கிறதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயமென்று நினைத்தருளுகிறார் (திருப்பேரைவ்யதிவாதித்தவென்று)

இ-ம. அற்றார்-அற்றவர்களான, ஸ்வதேஹே என்கிறவாத்மத்தையும தேவதாந்தரசேஷத்வத்தையும் தவிர்ந்து அவனுக்கே சேஷமென்றுதீர்ந்திருக்குமவரான என்றபடி; அடியார்தமக்கு-ஸ்ரீஜநங்களுக்கு, தம்மென்று ஸ்வாமிகம்; அல்லல்-து:கங்கள், ஸம்ஸாரஜந்யஸம்ஸாரது:கங்களென்றபடி; நில்லாவே-நிற்கமாட்டாவே, அவதாரணத்தாலிதில் ஸம்சயமில்லையென்றபடி. ௰

அல்லல்-து:கங்கள், ஸர்வேச்வரனாச்ரயணகரணநாநுஸந்தாநநிமித்தது:கங்களென்றபடி; நில்லா-நிற்கமாட்டா, திருப்பேரான்திருவடிகளையாச்ரயித்தார்க்கிதிசேஷ:, கீழ்ச்சொன்னதை ப்ரீத்யதிசயத்தாலே பின்னையுமநுஸந்தித்தபடி; நீள்வயல்- நீண்டவயல்களாலே அதிவிசாலதயா உபலக்ஷிதங்களான கழனிகளாலேயென்றபடி; சூழ்-வ்யாப்தமான; திருப்பேர்மேல்-திருப்பேரென்கிற திவ்யநகரத்தின் விஷயமாக, இதற்கு சொல்லென்கிறத்தோடேயந்வயம்; நல்லார்-ஸம்பூர்ணகுணாதிகரான ஸ்ரீவைஷ்ணவர்கள்; பலர்-அநேகம்பேர்; வாழ்-வாழாநிற்கிற, திருவாய்மொழியைக்கேட்டநுபவித்தாநந்தியாநிற்கிற என்றபடி; குருகூர்ச்சடகோபன்-திருநகரியையுடையவரானவாழ்வாருடைய; சொல்-உக்தியான, இது பத்துக்குவிசேஷணம்; ஆர்-வர்ணநீயமான, ரஸவத்தியையுடைத்தான என்றபடி; ※ ※

ஓ— (அற்றார் அடியார் தமக்கு) விஷயாந்தரஸம்பந்தரஹிதாநாம் தாஸாநாம் (அல்லல் நில்லா) து:கம் நதிஷ்டேத்யர்த்த:.
௰
(அல்லல் நில்லா) நிர்து:கமே (நீள்வயல் சூழ் திருப்பேர்மேல்) தீர்கக்ஷேத்ரபரிவ்ருததிவ்யதேசவிஷயே (நல்லார் பலர் வாழ் குருகூர்ச்சடகோபன்) ஸகலகுணவர்ணநீயஸஜ்ஜநவாஸவாஸஸ்தாந கர்த்ருகாயீசம்ஸாரகோவித; ※ ※ ※ ※ ※

ப— அவனுபகரித்ததெல்லாம கீழ்கீழுபகரித்ததின்ஸபலமாய் மேல்மேலுபகரிக்குமதுக்கு ஸாதநமாயிறேயிருப்பது, முதலிலே அவனருளாலுத்தார், அததால் மயர்வறமதிநலமருளப்பெற்றார், அத்தாலுகந்துபணிசெய்தார் என்றுதோத்தமபடி உற்றேனுகந்துபணிசெய்துன்பாதம்பெற்றேன் ப்ரீதியைப்ரீதனாய்க்கொண்டு திருவாய்மொழிபாடியுந்திருவடிகளையநுபவிக்கப்பெறறேன்; குன்னேன்மனத்துதிண்ணம் செரிந்துபுகுந்தானுகையாலே உன்பாதம்பெற்றேனென்கிறது; உகந்துபணிசெய்யவும்பெற்று உன்பாதத்தையும்பெத்தேனென்றபடி; (ஏதேதத்ராதி) யித்திருவடிகளிலடிமையை உள்ளதனையுமபேக்ஷிதம், யிதுவே அடியேனுக்கு ஸர்வஸ்வமெங்கைக்காக எந்தாயெங்கிறார், யிவரிப்படியபேக்ஷித்தபோதே அவனுமிசைகிறானென்ன ப்ரீதராய் யெந்தாயென்றருளிச்செய்கிறார்; (கத்தாரித்யாதி)மாராதவத்தாலே ஜ்ஞாதவ்யங்களையெல்லாம்ஸ்வித்தவர்களாய், மறைவாணர்-வேதாத்யாயநிரதரானவர்கள் திருவடிகளையநுபவிக்கவும திருவடிகளிலேபணிசெய்யவும்பெத்துவதிக்கிறதேசமானதிருப்பேரானவனுக்கு யதா ப்ரீதி கஷ்டத்தாலே முகத்தைமாறி ஸ்தமாகச்சொல்லுகிறபடியாம்; (அற்றார்) திருப்பேரானவனுக்கநந்யாஹரானவடியார்தமக்கு ஸகலராக்ஷத்தால் திருவடிகளில் நந்தஸ்ஹரர்க்கு அவனுக்கத்தவர்களுக்கடியாரென்றுதல், அல்லல்-து:கம், து:கங்கள் தன்னடையேநில்லாதிறே. எந்தாயி தென்ததகம் 'ஸாதிகாதி.
௰.
நிமத்திலித்திருவாய்மொழியிலுள்ள பொருளையறியவல்லாரிட்டவழக்கு ஸர்வேசமெங்கிறார்.
(நில்லாவல்லல்) அல்லல்நில்லா து:கங்களுக்காவாஸஸ்தாநமல்லாததேசமாய் * *

மூ— பதியினிற்பாங்கினிற்பாதங்கள்கழுவின | நிதியுநற்சுண்ணமும்நிறைகுடவிளக்கமும் | மதிமுகமடந்தையரேந்தினர்வந்தே || ௧௦ ||

ஆ— தங்கள திருமாளிகைகளிலே யதோசிதமாகவிவர்களுடைய திருவடிகளைவிளக்கினார்கள்; விரகாதுரவிரஹிதவாத்ஸல்யாதிசயத்தினாலே ஜநநீ ஸ்ரீதேவியாமாப்போலே யிவர்களைக்கண்டு ஸ்ரீதேவிகளா யந்தஸ்ஸ்ரீத்ரியத்தினாலே ஸாக்ஷாத்தில் பரிவர்ணாதுர்யமான திருஷ்டிவர்ணங்களை யுடையரான பெரியபிராட்டியும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியும் நல்பின்னைப்பிராட்டியுந்தன்னுடையதிவ்யபரிவாரிகைகளோடேகூட தங்களுக்கு வரவேற்பமான ஸ்ரீஸாகோவம் நல்ச்சுண்ணமுன்னிரைகுடவிளக்கமும மற்றும்மங்களமான ஸத்காரோபகரணங்களெல்லாமேந்திக்கொண்டுவந்தெதிர்கொண்டார்களென்கிறார்.

இ— பதியினிலென்கிறதற்கு தா…றார் (தங்களிதாழியால்); இததால் கீழ்ப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்ட திவ்யநகரஅபராவாருகாசெய்யுபவாரங்களை யருளிச்செய்தவரிப்பாட்டிலே ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்யநகர அபரகவாடத்தைக்கடந்து மாளிகைப்பெருந்தெருவீதிநடுவேசென்றவாறே திவ்யநகரத்திலுள்ளார்செய்யுபவ்வாரங்களை செய்குறாரென்று ஸம்பாதியுமஸம்லிதை; பாங்கினிலென்கிறதற்கு தா…றார் (யதோசிதமாக) என்று; மடந்தையரெனகிறத்தை விவரிக்கிறார் (பெரியபிராட்டியுமிதாழியால்); நிதியும் என்கிறதற்கு தா…றார் (தங்களுக்கு உதாழியால்); ஶேஷம் ஸ்பஷ்டம். ௧௦.

இ-ஶ. சுஸ்மிதஜ்ஞாநாரனவெனறபடி; வேதியர்-வேதவ்யுத்பாதர், "யத்ருஷயஃ ப்ரஜாஜயே பாராணாஃ | யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஸ்ஸந்திதேவாஃ | தத்விப்ராவாவிநந்த்ஸஃ | ஸ்வாவஸ்ருத்திஸம்ஸ்ரயஃ |" ஐதாழி வேதவாக்ய த்வாதஶாரான நித்யஸூரிகளென்றபடி; பதியினில்-தங்கள் திருமாளிகைகளிலே பதி-வாஸஸ்தாநம்; பாங்கினில் - உசிதக்ருத்திலே அதாவது இவனொருஸம்ஸாரியாய்க்கிடந்தவேதநன் நாமநாசியாகவஸ்வ்யாஷ்டிஸம்ஸாரமம்யரென்று தாரதம்யவையாதே இவனை ஸிம்ஹாஸநத்திலே உயரவைத்து தாங்கள்ஶேஷபூதராய்க்கொண்டிப்படி ஸ்வரூபவோசிதமானக்ருத்திலேயென்றபடி; பாதங்களை-இவர்களுடையதிருவடிகளை; கழிவினர்-திவ்யதீர்த்தோதகங்களாலே விளக்கினார்கள்; மதிமுக-வக்த்ரசுவிகளான, மதி-வக்த்ரன; மடந்தையர்-பெரியபிராட்டியார், ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிமுதலான தேவிகளும் தங்கபரிவாரிகைகளும் மடந்தை ஸ்ரீவிரபேராஷிதனுயிருந்துவருகிற புத்ரனுக்கெதிர்வருமாப்போலே உல்லாஸங்களாய்க்கொண்டிவர்களுக்கெதிரேவந்து; நிதியும்-நிதியையும் தங்களுக்கு வரவேற்பமான ஸ்ரீஸாகோவதனதயும, நிதியுமென்கிறவிடத்தில் உகாரஸ்ய ஸம்ஹிதாயாம்லோபஃ; நல்ச்சுண்ணமும்- நல்ல சூர்ணத்தையும், ஸ்ரீவைகுண்டநாயனுடைய திருமேனியோட்டைஸ்பர்ஶத்திலே நிரதிஶயபோக்யமான திவ்யவர்ணாலங்காரத்தையுமென்றபடி; நிறைகுடவிளக்கமும்-பூர்ணகும்பங்களோடேகூடின தீபங்களையும் திவ்யாபூதவர்ணங்களான கநககும்பங்களையும் மங்களதீபங்களையுமென்றபடி; ஏந்தினர்- இவர்களுக்கு மங்களோபசாரமாகத்தாங்கள் திருக்கைகளிலேயேந்திநின்றார்கள். ௧௦.

ஒ— (பதியினில பாங்கினில) ஸாம்ய ஸ்வாபசாரம் (பாதங்கள கழுவினர்) ஸ்ரீபாதளக்ஷாலிதவந்தஃ (நிதியும்) ஸாமவதாநாம் நிதிஸந்தாம் ஸ்ரீபாதுகாம் (நற்சுண்ணமும்) ஸுசீநஸ்ரீசூர்ணம்ச (நிறைகுடவிளக்கமும) பூர்ணகும்பம்தீபம்ச (மதிமுகமடந்தையர்) சந்த்ரவதநாஸ்த்ரியஃ (வந்து ஏந்தினா) சுமிப்ய வதயா ஆதத்யு யுதவத்யஃ. ௧௦.வ

ப— விதிவகைபுகுந்தனரென்று மணவர்கியென்று இவர்சொல்லுகிறது வார்த்தையென்றென்றால் முனபு பூர்வாசார்யர்களும ஸப்ரஹ்மசாரிகளும இவர்களிங்கேவந்துபுகுரப்பெத்தது; நம்மிடத்தில் பெற்றாண்டான ஸமவஸ்யவாவிஶேஷஸமன்றோவென்பார்கள விஷயங்கள்நடையாடுகிறஸம்ஸாரத்திலே இனிலந்துவைத்த சுநநவ்யயோஜநராய் ஸமவஸதாணாநபவகைங்கர்யங்கள்பண்ணப்பெத்த பூர்வாசார்யர்களாய் விண்ணுளாரிலும்சீரியரே என்னப்படுகிறவிவர்களிங்கேவந்துபுகுரப்பெத்ததும் திவ்யவிஷய ஸமவஸ்யவாவிஶேஷஸமன்றோவெனபார்கள் என்றிவரிப்படிச்சொன்னவநந்தரததிலே, நல்வேதியர் யத்ருஷயஃ ப்ரஜாஃ யத்ர பூர்வே ஸாத்யாஃ தத்விப்ராஸஃ என்று உபநிஷத்துக்களால் சொல்லப்பட்டவர்கள், பதியினில்-தங்களுக்குஸ்தாநங்களான திருமாளிகையிலே பாங்கினில்- ஸோபசாரமாக அவர்களதிருவடிகளை விளக்கினார்கள்; (நிதியும) சூர்ணதறகுநிதியான திருவடிநிலைகளையும்; * *

மூ— வந்தவரெதிர்கொள்ளமாமணிமண்டபத்து | அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை | கொந்தலர் பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல் | சந்தங்களாயிரத்திவைவல்லார்முனிவரே || கக ||

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆ— (வந்தவர்) ஸர்வேச்வரனும் ஸ்ரீபரமபதியாயிருந்தவெம்பெருமான தானும்வந்தெதிர்கொள்ள திருமாமணிமண்டபத்திலேசென்று அந்தமில்பேரின்பம்விளையும்படி அயர்வறுமமரர்களோடேகூடத்தாமிருந்தமையைச்சொன்னவித்திருவாய்மொழியை வல்லாரந்தமின பேரின்பத்தடியோரிடுருக்கப்பெறுவாரென்கிறார்.

திருக்குருகைப்பிரான்பிள்ளான் திருவடிகளே சரணம். க0.

நிகமனம்.

இ— அவரென்கிற வ்யக்தி நிர்தேசத்திற்கு தா...றூர் (ஸர்வேச்வரனாயால்); அந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமைக்கு தா...றூர் (அந்தமிலிருந்தமையால்). கக.

இ-ஸ. அவர் - அந்தஸ்ரீவைகுண்டநாதன்; வந்து - இவர்களைகாண்கையிலுள்ளஸாபிலாஷத்தாலே பிராட்டிமார்களோடே தானும்வந்து; எதிர்கொள்ள- இவர்களைஎதிர்கொண்டவளவிலே, இதற்குஇருந்தமையென்கிறததோடேஅந்வயம்; மா - மஹத்தான, "தஸ்யாந்தேஸுரஸாவாஸீத் ப்ரஜாநாதாவிஸ்வமாஹாவகாஸ" மென்கிறபடியே அபரிச்சேத்யவிஸாலதாஸாலியான என்றபடி; மணிமண்டபத்து-ஸஹஸ்ரஸ்தூணாதிவாக்யங்களாலேபோதப்படுகிற திருமாமணிமண்டபத்திலே; அந்தமில் - அந்தமில்லாததான, உத்தராவதியில்லாததானஎன்றபடி; பேரின்பத்து - பெரியவினபத்தையுடையவர்களான அநந்தக்லேஸபாஜந மென்கிறதற்கு எதிர்தட்டாகவநந்தஸமவந்ஹவாநந்தஸாலிகளான என்றபடி; அடியரோடு - ஸமஸ்தபரிசரணைகவ்ருத்திகரானநித்யஸூரிகளோடு; இருந்தமை - அடியார்கள்குழாங்களுடன் கூடுவதென்றுகொலோவென்றுவாசைபட்டபடியேயிருக்கப்பெற்றபடியைக்குறித்து; இதற்குச்சொல்லென்கிறத்தோடேஅந்வயம்; கொந்தலர் - கொத்துக்களலருகிற, புஷ்பமஞ்ஜரிகள் விகஸியாநிற்கும் என்றபடி; பொழில் - உத்யாநங்களையுடையதான; குருகூர் - குருநகரியையுடையவரான சடகோபன்சொல் - ஸடகோபனுடையஸூக்திகளான, இதுஇவையென்கிறத்திற்கு விஸேஷணம்; சந்தங்கள் - ஸ்தோத்ரங்களான ஸ்தோத்ரங்களன்றிக்கே வாதபேஸாக்ஷரஸமம் என்கிறபடியே வத்ருதங்களானஎன்றபடி;

ஒ— (அவர் எதிர் கொள்ள வந்து தஸ்மிந்ஸமவதி ப்ரத்யுத்கதிஸதி (மா மணிமண்டபத்து) மஹதி மணிமண்டபே (அந்தம் இல் பேரின்பத்து அடியரோடு இருந்தமை) அபரிச்சிந்நாநந்தஸாலி ஸமஸ்தஜநஸஹாவஸ்திதிவிஷயே (கொந்தலர் பொழில்) புஷ்பஸ்தபகயுக்தோத்யாநவதி (குருகூர் சடகோபன் சொல்) ஸ்ரீஸடகோபஸ்ய ஸடகோபஸூக்திரூபே (சந்தங்கள் ஆயிரத்து) வ்ருத்தஸஹஸ்ராத்மகாயாம் ஸம்ஹிதாயாம் (இவை வல்லார்) ஏததப்யாஸஸக்தா (முனிவரே) ஸமவந்நநஸீலாஸ்ஸந்த்யா பவந்தி. கக.

ஸ்ரீமதே ஸ்ரீராமாநுஜமஹாதேஸிகாய நம: ||

ப— (நற்சுண்ணமும) ஸுகந்தசூர்ணஸம்ஸ்ருஷ்டா என்கிறபடியே திருச்சூர்ணத்தையும (நிறைகுடவிளக்கமும்) பூர்ணகும்பங்களையும் மங்களதீபங்களையும் (மதிமுகமடந்தையர்) சௌந்தர்யம்போனவுஜ்ஜ்வலத்தால் தாய்முகம் குளிர்ந்திருக்குமாப்போலே ஹர்ஷத்தாலே பூர்ணசந்த்ரனைப்போலேயிருக்கிற முகங்களையுடைய திவ்யஸ்த்ரீக்கள வந்தேந்தினர் எதிராகவந்தேந்தினார்கள். க0.

ஜு— நிகமத்திலித்திருவாய்மொழி அப்யஸித்தவர்கள் நித்யஸூரிகளோடொப்பாவாரென்கிறார். (வந்தவரெதிர்கொள்ள) அவர் ஸ்ரீஸவனேவந்தெதிர்கொள்ள அயர்வறுமமரர்களெதிர்கொள்ளவென்றுமாம; (மாமணிமண்டபத்து) அநந்தரூபமானமண்டபத்திலே (அந்தமிலித்யாதி) யாவதாத்மாவியாய் நிரதிஸயமானவாநந்தத்தையுடைய ஸூரிகளோடேகூடியிருந்தமை இருந்தவாகாரத்தை உடனகூடுவதென்றுகொலோவெனனுசைப்பட்டபடியேயிருந்தவாகாரததை (கொந்தலரித்யாதி) நித்யவஸந்தமான சோலையையுடைத்தான திருநகரியையுடையவாழ்வார் அருளிசசெய்தபோக்குலேயொருப்பட்டவாறே திருநகரிதுடங்கிப்போலேகாணும் சோலைசேத்தி சந்தங்களாயிரத்து ஸஹஸ்ரங்களான வ்ருத்தங்களையுடைய யதா ஸஹஸ்ராம்ஸத்யத என்றுசொல்லப்பட்ட ஸ்தோத்ரமானவாயிரமென்னுதல் *

இ-ப. பொல்லுதல்-துளைத்தல், துளையாமையாலே யொருவருமுபயோகிக்கப்படாமல் நித்யாஸ்ரயவமாயிருக்கும் தான் என்றபடி; கருமாணிக்கமே-உஜ்ஜ்வல நீலமாணிக்கமே, வனஷஸஞ்சயஸ்ஸங்காசம் தோயதேவர்ஷம் மேஹநந்தம் என்றபடி தர்க்ஷஸஞ்சயஸ்ஸௌந்தர்யவிஷ்டமநாயியான திருமேனியையுடையவனே என்றபடி, தாமரைப்பூத்தாப்போலே வாத்ஸல்யமாயிருப்பதொரு தேஜஸ்ஸாஹ்யம்பண்ணிப்போலே யிருக்கிறதுவ்வி ஹரஸம்ஸவிக்ருஹமென்றுவர்த்தாக்ஷயம், இங்கு வ்யூஹஸௌஸ்வஸ்ஹவாத்தால் தெய்வீகனிஸம்வ்யூவதாரமென்கிறவிஷ்வதாரவிக்ருஹதைச்சொன்னபடி, ரக்ஷாய ஸர்வபூதாநாம்விஷ்ணுக்ஷரணஜஸ்ஸ்வாரு என்கிறபடியே ரக்ஷணத்துக்கேயிட்டுப்பிறந்திருக்கிற நீ நிர்ஹேதுகஸௌலப்யமாக நம்முடைய வென்னையிங்கனையுபேக்ஷித்திருக்கலாமோபிரானே என்றுகருத்து, திருமேனிக்ஸூதமானவிவ்வவதாரத்தை நான்முகனுக்கும் முக்கண்ணனுக்கும் நடுவேயநுஸ்ஸ்யூதொழுந்தது, வ்யூஹஸூரிகளில் போலே இந்தமூர்த்தியில் வைஸம்யமில்லாமையாலும் ஸமாஸ்ரயணீயமாகையாலும் ஸத்வவை தமக்கு நிரதிஶயவஸ்துவாயுகெந்தாந்யமாகையாலும் என்று கண்டுகொள்வது; யென்களவன்-யென்னுடையகள்வனே, உனக்கு நித்யஸூமாயிருக்கிறவிவ்வாத்மாவைபநார்யாகவஸ்ஹதத்தவனுயிருக்கிறவென்னையேவஹரித்தவனே என்றபடி; கருமாணிக்கமே என்களவா என்கிற ஸாமாநாதிகரண்யத்தால வடிவழகாலே யபஹரித்தாயென்கிறபடியே யுன்வடிவழகைக்காட்டி என்னைபவஹரித்தவனே என்று கருத்து, உனக்கு ஸ்ரீகௌஸ்துபம்போலே நித்யஸூமாயிருக்கிறவாத்மாவை தேவதாந்தரங்களில்வதென்கிறபடியே திருமணத்தூண்டாகாரத்திலேயொருவருக்குந்தெரியாதபடி யொளித்திருந்தபஹரித்தேன நான யங்கனன்றிக்கே வடிவைக்கொண்டுவந்துகாட்டியேயிப்படி யஹோவாரனுனவென்னையுங்கூடவபஹரித்தாயென்கை உன்ஸௌந்தர்யலாவண்யங்களைக்காட்டி என்னைவஸீகரித்துனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டவனே என்று தாத்பர்யம், இப்படி என்னைவஸீகரித்தாகிலுமுனக்கடிமையாக்கிக்கொண்டநீ இப்போது நானிப வ்யக்ருதியிலேகிடந்து நோவுபடப்பார்த்திருக்கலாமோவென்ற கருத்து; * * *

ப— ஸங்கல்பித்துவிமக்ஷயாகவித்தஸ்ரூபமவ்யாக்கி அத்தை ஸூக்ஷ்மமாக்கி ஸூக்ஷ்மத்தினின்றும் வ்யக்தத்தையுண்டாக்கி வ்யக்தத்தினின்றும் மஹானையுண்டாக்கி மஹானிலநின்றும் அஹங்காராதிகளையுண்டாக்கி அஹங்காரத்தின்னின்றும் தந்மாத்ராதிகளையுண்டாக்கி அவைத்தை ஸம்ஹதங்களாகமுதத்வித்து ஸமஷ்டிஸ்ருஷ்டியநுகுணமானஜமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுவதாயுள்ள ஸங்கல்பத்தையுடையனுய் ஸமஷ்டிரூபவாயுவனுய் வரவ்யூஹ வாஸுதேவாதிரூபங்களினாலே வேதாந்தங்களில்ச்சொல்லப்பட்ட ஸூக்ஷ்மவெணாவஸ்திதவாஸுதேவ ஸங்கர்ஷணனென்றபடி; ஆகாஸமானதெநாவாய்க்கொண்டு வஹாஸஹஸ்ரமென்று தேவாதிவிஸேஷாநுகுணமான ஜமஷ்டிஸ்ருஷ்டியைப்பண்ணுவதான தேநத்தைப்பண்ணும் ஸங்கல்பிகனென்னதாய்றது; இத்தால் நானில்லாதவன்று என்னையுண்டாக்கினநீ நானுண்டாய்நோவுபடுகிறவின்றெனக்குதவவேண்டாவோவென்கிறூர் ஹம் நவந்யே ஸாயஞ்சூதே என்னும்படிகிடந்தவன்று கரணகளேவரங்களையுண்டாக்கி யிவ்வளவானதஸையைத்தந்தாய, உன்னலல்லாலசெல்லாமைபோய்த்து உன்னையாசைப்பட்டவின்று எனக்குதவலாகாதோ நீநினைக்குமன்று உதவலாவது நானநினைக்குமன்றுதவலாகாதோ “ஸாவஸ்தமாநாரண்வாயகாந்தயாஞ்” என்றும் “ரக்ஷஸ்ஸ்ர்வபூதாநாம் வாநராணாம் தேஹவைஸரண்யம்ஸரணம்யாதா:” என்றுமசொல்லுகிறபடியே பொன்னையொழிய ஒருக்ஷணமும்போராதபடியான தஸையையுடையார்க்குதவுமவனன்றோவென்றுார். (நான்முகனே) தேவாதிஸ்ருஷ்டியை ஸ்வபதே பண்ணி கர்ஷோதவஸ்த்ருஷ்டிக்காக வ ந்தவ பரமேஸ்வரனவனே “ஜகத்ஸ்ருஷ்டிம் ஸரீரந்தேநாவிஷ்டாயநித்யவஸ், தத்ஸ்ருஷ்டிம்வா ஹரிஸ்ஸ” என்றுசொல்லுகையாலே ஸரீரவாவிஸ்ஸ்பம் ஸரீரவ்யஞ்ஜஸாம்யாஹியாநம்பண்ணக்கடவதான ந்யாயத்தாலே ஸ்வஸரீரவைதஜன வந்தவேவனைக்காட்டக்கடவ வதவே ஸ்வரூபத்தாலே அவனில வேறுபவ ஸ்ந்தர்யாவாயிருந்தவெம் பெருமானைச்சொல்லுகிறது. (முக்கண்ணப்பா) என்றுமது ஸம்ஹாரங்களோடே ஸம்ஹாரகனையும் ஸம்ஹரிக்கிறஸர்வேஸ்வரனுக்கு ஸரீரபூதனை திரிணேத்ரனுக்குப்போல் ஸ்வத்திருமேலவனில்வேறுபவனுக்கு அந்தராத்மாவானவெம்பெருமானை ஸம்போதிக்கிறது; (எப்பா) உபகாரகனே, ஸ்ருஷ்டியிலுமுபகாரமிறே ஸம்ஹாரம்; நரலுநாளத்தாம்ஸ்ருஷ்டிகிலும் ஸேதநநகிடக்கும் நடக்கெனஸம்ஹரியாவிடில்ஸத்தையிழக்கவேண்டிய, ஆமயிலேயாய்றருக்கைவளருமப்; பாயினெயனில தந்தாமகைகொண்டு தன்கண்ணைக்குத்திக்கொள்ளுமாளைப்போலே *

மூ— தனியேனாருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு |

ஆ— யென்னைத்தேர்ப்பித்தடிமையாக்கி யெனக்கொருவனுக்குமுன்னுடைய குணங்களையே யாரக மாக்கி யென்னெஞ்சுசிறையப்புகுந்திருந்தவுன்னை இனி நான் போகலொட்டேன். * *

இ— என்கள்வாவென்கிறதற்கு தா...ருர் (எனக்கொருவனுக்குச்சித்ராதியால்); தனியேனாருயிரோ என்கிறதற்கு தா...ருர் (எனக்கொருவனுக்குச்சித்ராதியால்); பென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு என்கிறதற்கு தா...ருர் (பென்னெஞ்சமித்ராதியால்); * * * * *

இ-ஸ. தனியேனாருயிரே-ஸஹாயனுயிருக்கிறவெனக்குவர்ண ப்ராணனே, ஆர்-வர்ணம், உயிர்-ப்ராணன், ஸம்ஸாரஸமுத்திலொருதுணையன்றியே தனகாகிப்பாயிருக்கிறவெனக்குனனுடைய ஸௌந்தர்ய ஸௌசீல்யாதிகுணங்களைக்காட்டி எனக்குப்பரிவர்ணாயாரகனானவனே என்றபடி, நாட்டார்க்கநு வாநங்கள்போலே எனக்கொருவனுக்குமுன்னுடையகுணங்களையே யாரகமாக்கினவனே என்னை தம க்கு ஶரீரிஶேஷிகளான ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருப்பு பிராட்டிக்கஶோகவநிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடு விலிருப்பப்போலே துஸ்ஸஹமாயிருக்கையாலே தனியேனென்கிறார், என்னையறியாதே வாவித்துவஶீகரி த்துக்கொண்டவளவன்றிக்கே புநகுணங்களிலே எனக்கு ரஸாதிஶயத்தையுண்டாக்கினநீ இப்போது பரிதபிக்கிறவென்னையுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானேயென்று கருத்து; என்தலைமிசையாய்வந்திட்டு - எனக்கு த்தலைமிசையாகவந்துவைற்று, தலை-ஶிரஸ், மிசை-மேல், இங்கு உபரிகமென்றபடி, ஶிரஸ்ஸுமானவபரிகமா யென்றதாயிற்று, அதாவது ஶத்ருஞ்ஜயிகோபரிகமாயென்றபடி பரிவர்ணமாக என்னை, என்னெஞ்சிலே பரிவர்ணமாகவந்திருந்தருளினைவற்று என்று பதார்த்தம்; * * * *

ஓ— (தனியேன ஆர் உயிரே) ஸங்கேஸ்வஸ்ய ஸர்வப்ராணஸமத (என்தலை மிசையாய் வந்து) மூர்த்த ஸ உபரிஷ்டாத் (இட்டு) மூர்த்தஸி வாரணநியாய வத்யூர்த்வஸ்தவ (போகல்) வ்யர்த்தம் பதம் *

ப— ஸ்ருஷ்டியால்பெத்தகாரணகௌபவராதிகள்பேத்துக்குடலன்றிக்கே தீமபுக்குடலாகையால் சிறுப்ர ஜைகளை கையிலுங்காலிலும் விலங்கிட்டு ரக்ஷிக்கும் மாதாபிதாக்களைப்போலே காரணகௌபவாபவியா ரமாக்கி ஸம்ஹரித்திட்டுவைக்கையுபகாரமாயிருக்கிறபடி; "ஸகொஹவை நாராயணஆஸீந்ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ நக்ஷத்ராணி நாபோ நாக்நிர்ந ஸோமோ ந ஸூர்ய: ஸஏகாகீ ந ரமேத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்ஸ்தஸ்யைகா கந்யா தஶேந்த்ரியாணி" தத்ரஹ "ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நாபோ நாக்நிஷோமௌ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி ந ஸூர்யோ ந சந்த்ரமா: ஸ ஏகாகீ ந ரமேத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்ஸ்தஸ்ய" ஏகோ ஹ வை நாராயண ஆஸீந் ந ப்ரஹ்மா நேஶாநோ நாபோ நாக்நிஷோமௌ நேமே த்யாவாப்ருதிவீ ந நக்ஷத்ராணி ந ஸூர்யோ ந சந்த்ரமா: ஸ ஏகாகீ ந ரமேத தஸ்ய த்யாநாந்தஸ்ஸ்தஸ்ய ஏகா கந்யா தஶேந்த்ரியாணி ததாத்ம ப்ருஷ்வாணி ஜாயத" என்றுசொல்லுகிற மஹோபநிஷத்வாக்யத்தை வ்யக்தமாக்கிநைப்பண்ணுகிறது (முனியே நான்முக னே முக்கண்ணப்பா)வென்று ஸ்ருஷ்டிஸ்திதிஸம்ஹாராதி; (என்பொல்லாக்கனிவாய்த்தாமரைக்கட்க ருமாணிக்கமே) ஸ்ருஷ்டிஸம்ஹாரதஶத்திலே ரக்ஷகரில்லாவிட்டால் பருந்திருஞ்சிறைப்போலே யிருஞ்சிக் க்கொண்டுபோவார்களிறே; அதற்காக ப்ரஹ்மாதிகள்நடுவேதானவதரித்தும் தானிக்ஷ்வாகுவம்ஶரோ டும் யதுவம்ஶரோடுமொத்ததரத்தனுய்க்கொண்டு திருவவதாரம்பண்ணியும் ரக்ஷிக்கும்படியைச்சொல்லி ஸம்வோயிக்கிறது தானே தன்னளிபண்ணி செய்யவேண்டுவதொன்றுகையாலே ரக்ஷணத்துக்கு ஸ்ருஷ்டி ஸம்ஹாரங்களைப்போலே ஆளிடவொண்ணாது ஆளிட்டாலுமவரால் ரக்ஷிக்கவொண்ணாது; "நஹிபாலந ஸாமர்த்யம்ருதே ஸர்வேஶ்வரம் ஹரிம்" என்றும "ஸம்வத்ஸரம் ஸமாஹாரோ விவத்ஸம் விநிவர்த்தநே | ஸமர்த்த:ஸ்ருஷ்டிதேஷ்வாதி நாராயணேஷு ஸ்த்ரம்" என்றும சொல்லுகிறபடியே (என்பொல்லாவிக்ராதி) நான்முகனே முக்கண்ணப்பாவென்கிறவிடத்தில்க் கண்ணைச்செம்பிளித்துக்கொண்டுபோய் விஶேஷத்தி லே யிளைப்பாறினார்; இங்கு விஶேஷணமே உத்தேஶ்யமானபடியைச்சொல்லுகிறது; என்-எனக்கு, ராஜி பிறக்கைக்காக எனகனிவாய்த்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமே என்று ஆழ்வார்கள்திருமேனிக்கப்பால்போ கவறியார்களிறே, இத்தை ஶாஸ்த்ரமாகச்சொல்லாநிற்கச்செய்தே இத்தைவிட்டு ஶிவப்ரஹ்மாவேத்த ளவும்போவானென்கிறது இத்தைவிடச்சொல்லுகிறதன்று ஶிவப்ரஹ்மாவேத்தளவும்போவானென்கை யிலே தாத்பர்யம்; * * * * * * *

மூ— இனிநான்போகலொட்டேனொன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னையே ‖ க ‖

ஆ— இனி பண்டுபோலே யுன்னுடைய குணவைலக்ஷண்யாதிகளைக்காட்டி வஞ்சித்தென்னை யென்றும்மறப்பிக்கவொண்ணாது இனி மெய்யேவந்துகலந்தருளவேணுமென்றுகொண்டு தம்முடையவ வெகுளிதஞ்செய்தல்லது எம்பெருமானுக்குத் திருநாட்டிலுங்கூடவிருக்கவொண்ணாததொருபடி பெரிய வாதியோடே பெருங்கூப்பாடாகக்கூப்பிடுகிறார். க.

இ— ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்கு தா...ரூர் (இனிபண்டுபோலேயிதற்காயால்); இதுக்குப்பராசுதராகயம் அருளிச்செய்கிறார் (இனிமெய்யேயிதற்காயால்). க.

இ-ஸ. இனி-உன்னைக்காட்டினசௌந்தர்யமன்றிக்கே குணாதிமத்தினழகையும் பரமபதத்திலுள்ள ஸஹாதிஸயங்களையுமெனக்குக்காட்டினபின்பு; போகல்-போகைக்கு, நீ என்னை விஶ்லேஷித்துப்போகைக்கு என்றபடி; நான்-குணாதிஶயஸாக்ஷாத்காரத்தைக்கண்ட நான்; ஒட்டேன்-ஸம்ஶயமேன 'ஸர்வஸ்வம் ஸஹாயாஸ் யாவந்த்ஸம்ஸ்ரவதி'என்கிறபடியே யுன்னைமறித்துக்கொள்ளுவேன்,ஹஸ்தஸ்பர்ஶம் என்னும்படியிருக்கிற நானிப்படிமறித்தாலுனக்கென்னைபதிக்ஷேபித்துப்போகமுடியுமோவென்று கருத்து, என்னை இப்படி விரஹஜ்வரவீபிதனாய் உபநிஷத்ஸ்ரவணமாக்கிடக்கிறவென்னை ஸஹஜஸம்ஸ்ரீ ராணி என்னுமாப்போலே விரஹம்தின்றதம்முடம்பைக்காட்டி வஞ்சிக்கிற என்றபடி; ஒன்றும்மாயஞ் செய்யேல்-ஒருமாயமும்செய்யாதேகிடாய், இங்கு அர்த்தபஞ்சகம் உபாஸ்யஸ்வரூபமும், பண்டு போலேயுன்னுடையவிக்ரஹ குணவைலக்ஷண்யாதிவ காரணத்தாலேயென்னை ஸம்ஸாரத்துக்கி யின்னமிஸம் ஸாரத்திலேயிருத்தும்படி நீ வஞ்சியாதொழியவேணும்பிரானே என்றபடி; க.

ஒ— (இனி நான் ஒட்டேன்) உத்தேஶ்யம் நாஹம்ஸஹே (ஒன்றும் மாயம் செய்யேல் என்னை) உபேக்ஷ ணீயம் ஶாகாவதீர்தம். க.

ப— (பொல்லா) என்கிறவித்தை கருமாணிக்கத்தோடேசேர்ப்பது பொல்லாக்கருமாணிக்கமென்கிறது கண்ணிச்சில்வாருமமக்குக்கரிபூசுகிறாரதல் அழுகில் விஜாதியதையாதல் கனிவாய் "கவாக்ஷநாதம்"என்கிறதகவ கநகங்கனைக்கண்டு வெயப்பஹ்மம்பிறந்து ஷிதம்பண்ணிநிற்கும்படியைச்சொல்லுகிறது 'ஸகஸ்ரநயதவாநம் ஆயிரநாம்வெதஸம் தபெ' என்னும்படியே (தாமரைக்கண்) வினவப்புக்குவிக்கி தடுமாறினல் குறையும் தலைக்கட்டும் கண்ணைச்சொல்லுகிறது "கவளாகநதரநந ஹபொரோம வாஸயாவய" என்னும்படியே (கருமாணிக்கமே) ஸம்ஸாரத்தில் விடாய்தீரவணைக்குமுடம்பைச்சொல் லுகிறது "ஸதஷஸவஹஸ்ஹதஸ" என்னும்படி தாமரைபூத்தொருமாணிக்கம் நிஷ்டிதம்பண்ணிணைப் போலேயாய்நிறு வடிவிருப்பது; (என்கள்வா) என்னிசைவின்றிக்கேயென்னையபஹரித்தவனே சுத்தி லேல ஸம்ஸார னுடையதானவாத்மாவை முன்தோத்தாதேநின்றபஹரிக்குமிவன்; வடிவைக்காட்டி தாழ் ந்தவனையபஹரிக்குமவன் ஸவெஷ்ஸாரனுக்கு தன்வஸ்துகைக்களவுகண்டுகொள்ளவேண்டும்படிக்கீடாயி றே இவனுடையவென்னினுர(*ஶிதாவநா*)மிருப்பது. ஸ்ரீஜநகராஜன்பெண்பிள்ளையை நீர்வார்ப்பித் துக்கொண்டு தனக்காக்கினுப்போலேபிறே ஆத்மாவைதனக்காக்கிக்கொள்கையாவது; (தனியேனாருயிரே) என்னிசைவன்றிக்கே யென்னைவிஷயீகரித்தவளவோ உன்சுவடையறிவித்துப்பிரிந்தாலும் முடியாதபடி குணாவிஷ்காரத்தாலேயபிப்பித்தவனே ,தனியேன் ஸம்ஸாரிகளோடுபொருந்தமையும் ஸ்ரீவைகுண்டத் தில்புகப்பெறுமையும் பிராட்டி அஶோகவனிகையில் ராக்ஷஸிகள்நடுவேயிருந்தாப்போலே காணுமிவர்க் கு ஸம்ஸாரிகள்நடுவேயிருக்கிறவிருப்பு. ஆழ்வாராதரமானதன்மையில் தனியேயென்கையாலே இவர் த ம்மைஸம்ஸாரியாகச்சொல்லுமவர் வக்ஷ்யமாணமிதமென்றறியலாம்; (ஆருயிரே) உன்னைப்பிரிந்து பொரு ந்தாத ஸம்ஸாரத்திலேயிருந்தவெனக்கு ப்ராணஸஹாயுள்ளவனே யித்தாலுமிவர் ஸம்ஸாரியன றென்கை மிஸ்ரிதா; (யென்றலைமிசையாய்வந்திட்டு) செழும்பறவைதானேறித்திரிவானருளினை (யென்தலை மேலே) எந்தலைமேலேதாளிணைகளென்றும்சொல்லுகிறபடியே வரணமாகவந்துதோத்தி யெந்தலையிலே திருவடிகளைவைத்துநின்றாய் யினிமேலுள்ளதுமன்று ஸ்வீகாரஹாஜனவுனக்கேஹமெங்கை இனி உன் னைக்காட்டினசௌந்தர்யமன்றிக்கே பரமபதத்தில் சுவட்டையறிவித்து அதினுடைய பரமவைலக்ஷண்யத் தையுமாவிஷ்கரித்து ருசியையுமபிநிவேஶத்தையும் ஜநிப்பித்தபின்பு நான்போகலொட்டேன் ❊

மூ— மாயஞ்செய்யேலென்னையுன் திருமார்வத்துமாலைநங்கை |

ஆ— (மாயஞ்செய்யேல்) பண்டென்னைக்காணவேணுமென்றாசைப்பட்டுக் காணப்பெறாமையாலே நான் வ்யஸநப்படுமளவில் கண்ணாரக்கண்டாப்போலே விசதமாம்படியென்னெஞ்சிலேயுன்னைக்காட்டிக்காணவேணுமென்றவபேக்ஷையைப்பிறப்பித்தென்னுடைய வ்யஸநத்தை ஸபாயமாநம்பண்ணினாப்போலே *

இரண்டாம்பாட்டு.

இ— மாயஞ்செய்யேலென்னை என்கிறதற்கு தா..றார் (பண்டெனைபிதாத்ரியால்); ※ ※

இ-ஸ. பென்னை முன்பு பலவிடங்களிலுமுண்டானவாதிசேபோலன்றிக்கேயிப்போதொருக்ஷணமுன்னைப்பிரியிலும் முடியும்படியெயுடையனானவென்னை; மாயஞ்செய்யேல் - வஞ்சனம்பண்ணாதேகிடாய், அத்யந்தாஸஹ்யமான ஒருகார்யத்தைக்காட்டி யாஹாத்ம்ப்பித்து ஸ்ருஷ்டியைவிட்டுப்போகவேணுமென்கிறவபேக்ஷையைமறக்கப்பண்ணி என்னை சோஷியாதேபிரானே என்றபடி, இப்படி கீழ்ப்பாட்டில்த் தாம் ப்ரார்த்தித்தவிடத்தில் அவனொன்றுமருளிச்செய்யாதொழிந்தவாறே பின்னையுமொருக்காலத்தையேயநுவதித்தபடி, இதின்மேலுமொன்றுமருளிச்செய்யாதிருந்தவாறே ஆர்த்யதிசயத்தாலேயாணையிடுகிறார்மேல் உன்திரு-விஷ்ணோஶ்ரீ: என்கிறபடியே உனக்குஸ்ரீயான தத்யாஹிரண்யநிதிநிஹிதமென்கிறபடியே ஜகத்துக்கெல்லாம்ஸம்பத்தாயிருக்கிற உனக்கும்கூடஅஸாதாரணநிரதிசயஸம்பத்தையான என்றபடி ஸம்பத்விஜயாஶ்ரயவிஜயநீ: என்னக்கடவதிறே; மார்வத்துமாலை-வக்ஷஸ்தில்மாலையான, உத்தீர்ணஹாரவக்ஷஸ்த்தலாபரணீயமான உனவக்ஷஸ்ஸுத்துக்கு அநர்கஸம்பத்தையான என்றபடி, ※ ※

ஓ— (மாயம் செய்யேல் என்னை) வஞ்சனம்வசனம் (உன் திருமார் வத்து) சுவக்ஷஸ்ஸ்தலஸ்திதயா ※

ப— முன்புபோலே நீயகன்றுபோகவிசையேன் நான-உனபடியெல்லாத்தையுமறிந்த நான அவிஜ்ஞாதாஸாமர்த்யத்தையறிந்த நானென்றுமாம்; போகலொட்டேன்-தம்முடையசெல்லாமையாலும் ப்ராப்தியாலும் தடுக்கவும்வளைக்கவுமுரியரானபடி "ஶேஷத்வாப்ரஹார்யாஸ்ஸமாயாவஷ்டநவ்யவஸ்திதி" என்னும்படியே (போகலொட்டேன்) வரும்போது உன்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தாலேவரலாமந்தனையல்லது போம்போதுன்காயமுன்கையதோ இவர்க்கிப்படிச்சொல்லவாகிறதுஸவஜ்ஞனறிபதனக்குண்டானஸ்வரையாலேயும் அபேக்ஷித்தவளவில் கார்யஞ்செய்யப்போறாதே பிற்பாட்டுக்கு ஹ்ரீஶேஷாஹீ: தலா என்று லஜ்ஜிக்குமவனுகையாலுமிறே; (ஒன்றும்மாயஞ்செய்யேல்) உன்னையறிவதுக்குமுன்பு த்யாஜ்யமானவிஷயங்களைக் காட்டி அதுவேயமையுமென்னப்பண்ணினாய் உன்னையறிந்தபின்பு குணங்களைபாவிஷ்கரித்து "உம்பரொன்குறை" பென்றும் "ஈதேயின்னுமவேண்டுவதெந்தாய்" என்னவும்பண்ணினாய், அப்படியே குணாவிஷ்காரத்தைப்பண்ணி அவ்வயாலே சான்பெத்தேனாகப்பண்ணியென்னைவஞ்சியாதேகொள், அங்கனவேண்டுவானென்னென்ன (என்னையே) 'மஹிவஸ்ரோரிணி' என்கிறபடியே விரஹாதின்றுசோஷித்தவுடம்பைக்காட்டுகிறார், அங்கு ஶரீரநாஶர்த்துமவர்களுக்கு இவர்க்கு ஸ்வரூபநாஶமிறே. முனியேநான்முகனே உத்தேஶ்யதவ்யக்த வ்யாஹாரா:ஸ்வப்ரவேஶாதித்ரயம். க.

இரண்டாம்பாட்டில் தம்முடையவபேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு திருவாணையிடுகிறார். (மாயஞ்செய்யேல்) கீழ் 'மாயஞ்செய்யேல்' என்றச்செய்தேதிரியவுஞ்சொல்லுகிறதென்னவாததாமைதான; கீழ்ப்படி ப்ரார்த்தித்தவிடத்திலும் 'மாயஞ்செய்யோம் ஶாஶ்வம்' என்னுமையாலே மாயஞ்செய்யேல என்றநுவதிக்கிறது; (என்னை) இத்தாலுன்னுடைய ஸீலாவிஹாரமுடியாதுகிடாய் (மாயஞ்செய்யேலென்னை) "மாமேவ யே ப்ரபத்யந்தே மாயாமேதாந்தரந்தி தே" என்கிற உனவார்த்தையை விஶ்வஸித்து அலர்மேல்மங்கையுறைமார்பா உன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனென்று ஶரணம்புக்கவென்னைவஞ்சியாதேகொள; வெரிபபதி ப்ரார்த்திக்கச்செய்தேயும ஶாஶ்வம் என்னுமையாலே மறுக்கவொண்ணாதபடி பெரியபிராட்டியார திருவாணையிடுகிறார்; (உனதிரு) 'விஷ்ணோ:ஶ்ரீ:' என்கிறபடியே நாட்டுக்கெல்லாம ஸம்பத்துக்கவன் அவன தனக்குஸம்பத்தவள், திருவுக்குந்திருவாகிய 'ஶ்ரிய:ஶ்ரியம் ஸ்வாம்ஹி ஶ்ரிய:ஶ்ரியஶ்சாஹாரஹாரவாஸ:' என்னுமபடியே 'பவாந் ப்ரஜைவ:பவஸ்ய ஸாஜநகாத்மஜா ஸ்வஸ்யைவ லக்ஷ்மீதேஜ:' என்னுமபடியே ஸ்ரீக்குஸ்ரீயான உன்னால் உஜ்ஜ்வலாபோகத்தையான திருவென்றுதல் ※

மூ— வாசஞ்செய்பூங்குழலாடிருவாணைநின்னாணைகண்டாய் | நேசஞ்செய்துன்னோடென்னையுயிர்வேறின்றியொன்றாகவே |

ஆ— செய்தருளவொண்ணாது இனியுன்னைக்காட்டிடாதே ஒளித்தொளிக்கிலுனக்கு ஸர்வஸ்மாத்பரத்வமாயுள்ளதும் ஸௌந்தர்யமாயுன் திருமேனிக்கு வாஸஞ்செய்யாநின்றவழகிய திருக்குழல்களையுடையளாயிருந்த பெரியபிராட்டி திருவாணை நின்திருவாணைகண்டாய்; *

இ— உன்திருமார்வத்தித்ராதிவாக்யத்திலே ஸம்பத்தமானபத்தத்தையருளி...ரார் (இனியுன்னையி த்ராதியால்) உன் திருவென்கிறதற்கு தா...ரார் (உனக்கித்ராதியால்); மார்வத்துமாலை என்கிறதற்கு தா...ரார் (நிரவதிகஸௌந்தர்யத்தையாலென்று); நங்கை என்கிறதற்கு தா...ரார் (உன்னாலுமித்ராதியால்) இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே இனிதம்முடைபவவேக்ஷிதஞ்செய்தல்லது நிற்கவொண்ணாதபடியவனுக்கு வல்லபையான பெரியபிராட்டியார் திருவாணையிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை; *

இ-ஸ. உனக்கு கேவலஸாவத்தாயிருக்கிறவளாவன நிக்கே அகலகில்லேனிறையுமென்கிறபடியேயவளுக்கு ம்கூடவநுகூலவ்யூஹணீயமான உன்திருமார்வாலேபநவரதம் ஸஜிக்குமபடியுனக்குங்கூட நிரதிசய ஸௌந்தர்யத்தித்ராதிமைகயான என்கை; நங்கை-ஸம்பூர்ணையான ஸகலஸ்வாத்மகுணஸம்பூர்ண ஸ்வரூபரூபகுணவிபவைஸ்வர்ய ஸ்ரீதாத்நவதிகாதிசயாஸங்க்யேய கல்யாணகுணகணபரிபூர்ணையா ன என்றபடி; வாசஞ்செய்-வாஸனையைசசெய்யாநிற்கும மார்வத்துமாலை என்று திருமேனியிக்கு வாஸ்ஸ்யமாயிருக்கையாலே ஸர்வகந்த: எனனும்படியான உன்திருமேனிக்கநவதிகாதிசய ஸௌரப்யஸௌகுமார்யாதி ஜநகங்களான என்றபடியும் ஸ்வப்நீபங்களான காம்யஸௌந்தர்யஸாரங்களான என்றபடி; குழலாள்- கேசபங்களையுடையவளான; திருவாணை-ஸத்யமாணை; நின்னாணைகண்டாய்-உன்னாணைகிடாய், கண்டாய் என்றது இவ்வாணைகள் ஸாதிக்கங்களென்றுமிடம் "ஸ்வதஸீதபாதேவ ஸ வேதாஸிர ஸ்யந்தநந" என்று ஸர தாழ்வானைக்குறித்தருளிச்செய்தவுன்திருவுள்ளமேயறியுமிறேயென்று வ்யஞ்ஜிப்பிக்கைக்காக ஆதலால் மாயஞ்செய்யேலென்று கீழோடே ஸம்பந்திக்கிறது, உம்முடையவொழுக்கத் தையைப்பாராதே நீரென்னை இப்படியாணையிட்டுவளைக்கையுசிதமோவென்னவருளிச்செய்கிறார் மேல்; *

ஓ— (மாலை) ஸ்ரக்ஷாஸ்பதஸ்ய (நங்கை) ஸம்பூர்ணாவஸ்தைப்யா (வாசம் செய் பூங்குழலாள்) ஸௌரப்ய காந்தஸௌந்தர்யவிசேஷ்யா (திருவாணை நின்னாணை கண்டாய்) ஸத்யஸப்பதஸபதமேதாஸ்து ஆதர:; (நேசம் செய்து) ஸ்நேஹஸ்ஸமாஹத்ய (உன்னோடு என்னை உயிர் வேறு இன்றி) தவ ஜீவ நிபந்தநு நியாஜ்யாவலக்ஷணாத்ததேஹஜீவஸ்வரூப்ய); * * * * *

ப— ஸாக்ஷாதாயா எனனக்கடவதிறே உனக்கதிரபாயாயகனை திருவென்றுதல், "ஸம்பூர்ணதேஜ: ஸாரதிஹவதீவாதவ்ரக்ஷாரஸாகம்" நிரவத்துக்கு நிரவகத்தையொழியஸ்ரவஸிஸியில்லையே "சுகாரிண ஸாமவிஜ்ஞா நகாரஜ்ஞா நவசேவம் | தேநாகாரம் ஸ்ரீயஞ்ஜாத்வா ஜாதவேத்ரா ஹவாநு ஹரி: || ததேதஸ்ய சேக்ஷத்ரநம் வரஸ்யவிஹிதம் | ஆத்மநேத்ரந்த்ரிம் ஸ்வாத்ம நாத்ர ந்யவதிவா தக"மென்னக்கடவதிரே தன்னைத்திருமங்கைதங்கியதிருமார்வன் மார்வைத்துமாலை,நங்கையேகவஸ்துவா த்தேயாயிருக்கை மார்வுக்கலங்காரமிவள் இவளுக்கலங்காரம் மார்வு (நங்கை) ஸம்பூர்ணையித்தா லுனக்குமவல்லபைவென்றதாயற்று வாம வ்யாநேநவிரஸ்ய என்னக்கடவதிரே; (வாசஞ் செய்பூங்குழலாள) ஸர்வகந்த: என்னவுன்திருமேனிக்கும் பரிமளங்குடுக்குங்குழல் ஸர்வகந்த: என்கிற வேறறமித்தலையாலேகாணுமவனுக்குவந்தது, பூங்குழல்பூவைபுடைத்தானகுழலென்றுதல அழகியகுழலெ (திருவாணைநின்னாணைகண்டாய்) உனக்கு திருவினுடையவாணைகிடாய் என்காப்யஞ்செய்தல்லது, இட்டவ டிபேறவொண்ணாதபடி யுனக்கிட்டவாணைபோகவல்லையாகில் பொய்காணென்று கருத்து, நின்னாணையெ ன்றது திருவுக்கு உன்னுடையவாணைகிடாயென்றபடி, இருவர்க்குமதனடையாக யிருவருடையவாணையிட்ட துகொண்டுமுவாபகமிருவரிலும் வ்யாஸக்தம், ஸாக்ஷாத் திருவாணையென்பதுகொண்டேயிங்கமய நின்னா ணையெனபது வ்யர்த்தமாம்?பிராட்டியினுடைய ஹேஷவிசேஷணங்களை திருவுள்ளம்பத்தி யவளையஹி தாவையாக்கிக்கொள்ளாதது, பிராட்டியினுடையஸங்கேதத்தாலும * * *

மூ— கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ || உ ||

ஆ— ஸம்ஸ்லேஷ பாவமாயிருந்தவென்னை யருவாராதே யென்பக்கலிலேயதிஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி யுன்னோடொன்றென்றுசொல்லலாம்படி யென்னோடேகலந்தருளினாய்; ஆதலாலதுபெறுவாணையென்று இனிச்செய்கிறோமென்னப்பற்றாது சண்டெனவந்தென்னைக்கூவிக்கொள்ளாயென்கிறார். உ.

இ— கூசஞ்செய்யாதென்கிறதற்கு தா...ஞர் (ஸம்ஸ்லேஷதசையால்); அருவாராதே என்றது ஜுகுப்ஸை படாதே என்றபடி; நேசஞ்செய்து என்கிறதற்கு தா...ஞர் (என்பக்கத்திலேயிதசையால்); உயிர் வேறின்றி உன்னோடு ஒன்றாகவென்னைகொண்டாயென்றதயிதது தா...ஞர் (உன்னோடிதசையால்); இவ்வாகாரணத்திலே தம்முடையகாவப்யங்களைச்சொல்லுகையுசிதமாயிருக்க நேசஞ்செய்திதசையாலே முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவதிசயங்களைச்சொல்லுகையஸம்கதமன்றோவென்னவிதுக்குப்பரிஹாரதாத்பர்ய...ஞர் (ஆதலாலிதசையால்); திருவாணையென்றது ப்ராப்தமல்லாதவாணையென்றபடி, அதாவது ஸர்வஸ்வாமியானவன் தன்னை ஸ்ரீராமாயணத்திலே ஸம்ஸ்லேஷம்பண்ணவேணுமென அநுஸந்தாநமாணையாணையிட்டது அதுப்ராப்தமல்லாததாயிருக்குமாப்போலேயிருக்குமாணையென்கை; இத்தால்தாமவனைக்குறித்திட்டவாணை ப்ராப்தமென்கிறஸம்கை முன்பு தமக்கவன்செய்தருளினவதிசயங்களைச்சொல்லுகை யுசிதமாகையாலே ஸங்கதமென்றதாயிற்று; அந்தோவென்கிறதற்கு ஹாதாத்பர்ய...ஞர் (இனியிதசையால்). உ.

இ-ஸ. கூசஞ்செய்யாது-ஸங்கோசம்பண்ணாதே, ஸம்ஸ்லேஷபாவனானவென்னைக்கண்டு நீ ஜுகுப்ஸை படாதே என்றபடி; நேசஞ்செய்து-ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி, நேசம் - ஸ்நேஹம், பெரியபிராட்டியார்பக்கல் பண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல் ஸ்நேஹத்தைப்பண்ணி என்று ப்ரவாஹ ஸம்ஹிதாஹாரத்தால் விவக்ஷிதம், இதுக்கொண்டாயென்கிறத்தோடே அந்வயம்; உயிர்வேறின்றி-ஆத்மா வேறில்லாமல் யென்னாத்மாவானது வ்யக்திதமாகவெனக்குததோத்தாமலென்றபடி; உன்னோடு-ஸ்வரூபமாநீகனானவுன்னோடு; ஒன்றாகவே-ஸவ்யக்தியாலே ஏகவ்யக்திவ்யவஹாரவிஷயமாம்படி யென்னை ஸம்ஸ்லேஷானனவென்னை; கொண்டாய்-பரிக்ரஹித்தருளினாய், உன்னுடைவ்யக்திஸாக்ஷாத்காரத்தையெனக்குண்டாக்கி என்னையங்கீகரித்தருளினாயேயென்று அர்த்தம்; இப்படி நீ எனனைப் பரிக்ரஹித்தருளுகையால் நானே அநவரதமாக உன்னையாணையிட்டுவளைத்துயிடுகை யநுசிதமன்றென்று கருத்து; அந்தோ-அய்யோ நீதானே ஸ்வீகரிக்கவேண்டினகாரியத்துக்கு நானாணையிடவேண்டியிருப்பதே என்று கருத்து; வந்து-ஸீக்ரமாகவந்து; என்னை-யென்பக்கல் நீ பணணின ஸம்ஸ்காரங்களையெல்லாமறிந்திருக்கிறவென்னை; கூவிக்கொள்ளாய்-ஆழ்வீர் வாரீரென்று திருமிடத்தோசையைக்காட்டி நீ என்னை அழைத்துக்கொண்டருளவேணும். உ.

ஒ— (ஒன்றாகவே கூசம் செய்யாது கொண்டாய்) ஸஹஸ்ராதயா ஸம்பாராவஸ்திதயாஹவதித யா மயி ஜுகுப்ஸாமேரண ஸ்ம ஸ்வீக்ருதவாநஸி (என்னை கூவிக்கொள்ளாய்வந்து) ஸ்வாமதஸ்ம ஸ்ரீஹஸ்ய நவேதியாவக, அந்தோ ஐதி வெதெ. உ.

ப— ஆழ்வாரவனையேயஹமுவனுக்கிக்கொணடாணையிடவுகூடும, அவனுக்கும 'யாவஸ் தயாமெவ ஸம்வொஸிரவாநநந' என்று வேண்டித்திறே நீரிட்டவாணை உம்முடையஸர்வத்தோடு விரோதமாகாணும, மோஷஹேதரானநீர் நாம்செய்தபடிகண்டிருக்கவேணுங்காணுமென்ற கவிராஜமெனகிறார். மேவித் திருவாய்மொழிக்குறையும் மோஷஹேதனுளனாய்க் கண்டிருக்கவேணுமே யெனனுத்தாமையின் மிகுதியை திருவுள்ளம்பத்துமென்கிறார்; (நேசஞ்செய்து) பெரியபிராட்டியார்பக்கலிலும்பண்ணாதஸ்நேஹத்தை யென்பக்கலிலேபண்ணி நான்ஸ்நேஹிக்கவிருந்தாயோ யென்விடாய்க்கடி உன்விடாயன்றோ, 'அகலகில்லேனிறையு'மென்றவள்சொல்லாமையைக்கண்டீரே அவள்பக்கல் வ்ருத்தைப்பண்ணிற்று; (உன்னோடென்னை) உன்னையறிந்தாயோ யென்னையறிந்தாயோ விழுமியவமரர்முனிவர்விழுங்குங்கன்னலக்கனி அதற்கெதிர்த்தலையடியேன்; இவனனுவரிஜனன் நியாமகன் நாம் விஹா நியாமகனென்று பார்த்தாயோ (உயிர் வேறின்றியொன்றாகவே) ஸ்தூலமில்லாதபடியன்றோயென்னைவரிக்ரஹித்தது 'உன்னதென்னாவியுமென்னதுன்னாவியும்' என்றும்படி யென்னைப்பிரித்துக்காணவொண்ணாதபடியன்றோ நீ தலையாலேசுமந்து *

மூ— கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே | ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னல்லாலறிகின்றிலேனான் | மேவித்தொழும்பிரமன்சிவனிந்திரனாதிக்கெல்லாம் |

ஆ— (கூவிக்கொள்ளாய்) ப்ரஹ்மாதிகளுடைய ஸ்ருஷ்டிஸ்த்திதி ப்ரவ்ருத்த்யாதிகளும் த்வதாயத்தமாய் நாஆதலாலென்னுடையவுஜ்ஜீவநத்துக்குமுபாயமும்நீயல்லதுமற்றொன்றுங்காண்கிறிலேன்

மூன்றாம்பாட்டு.

இ— உத்தராயத்துக்கு தா...ரூர் (ப்ரஹ்மாத்யாதியால்); மேவித்தொழுமென்று ப்ரஹ்மாதிதேவதைகள் வாரமிங்குவசனாரக்ஷமாகையாலே ப்ரஹ்மாதிகளும்ஸமாஸ்ரிதமென்றுகருத்து; த்விதீயபாதத்துக்கு தா...ரூர் (ஆதலாலித்யாதியால்); இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே தம்முடையவார்த்திரூபத்தாலேயவனையாணையிட்டு சூக்ஷ்மபண்ணினவரிப்பாட்டிலே ப்ரஹ்மாதிகளுமிருக்கவென்னையாணையிடுகைப்ராப்தமன்றோவென்னவதுக்குத்தரமசொல்லாநின்றுகொண்டு தம்முடைய உபநீபஜீவாவபக்ஷமானவநந்யஸரணத்வத்தையுஞ்செல்விக்கூப்பிடுகிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸங்கதியாயிற்று; * *

இ-ஸ. மேவி-ஆஸ்ரித்து, உன்னைவந்துகிட்டி என்றபடி; தொழும் - ஸேவிக்குமவர்களான தந்தாமைஸ்வர்யங்கள் ஸம்ரக்ஷிதங்களாகைக்காக உன்னை ஆஸ்ரயிக்குமவர்களான என்றபடி; பிரமன்-ப்ரஹ்மாவென்ன; சிவன்-ருத்ரனென்ன; இந்திரன்-இந்த்ரனென்ன; ஆதிக்கெல்லாம்-இவர்கள்முதலான தேவர்களுக்கெல்லாம், முதலென்கிறவசத்தையிங்கேபகயிப்பது முதல்காரணமான வதாஸ்ருஷ்டிஸ்ரஜநஆரா ஸ்ருஷ்டிஜநகமான என்றபடி; நாபிக்கமலக்கிழங்கேஎன்றுகூட்டுவது-நாபீகமலத்துக்கு கந்தபூதனே அவர்களுடையஸத்தாஸ்திதீத்யாதிநிர்வாஹகனே என்று வட்டாதகவர்ப்பம்; உம்பர்-உபரிவர்த்திநார்க்கு ப்ரஹ்மாதிகளுக்குமேலாயிருக்கிற நித்யஸூரிகளுக்கென்றபடி, ப்ரஹ்மாதிஸத்ருவர்க்கஸ்ரேஷ்டரான நித்யஸூரிகளுக்கென்கை; அந்ததவே-அந்தகந்தயானவனே, அப்படி ஸத்தாஸ்திதீத்யாதிநிர்வாஹகனானவனேஎன்றபடி;

ஓ— (கூவிக்கொள்ளாய் வந்து அந்தோ) ஸமீபமாகவ்ய (என் பொல்லா கருமாணிக்கமே) ஸ்வரூபவிலக்ஷணரத்நஸ்வரூப (ஆவிக்கு ஓர் பற்று கொம்பு நின அல்லால் அறிகிலேன நான்) ஆத்மநம் ஸங்க்ஸ்ரமம் நஸா வாஹம் ஸாமிந ஜந்துவஸ்யாதி (மேவி தொழும் பிரமன் சிவன் இந்திரன் ஆதிக்கெல்லாய்) ஆஸ்ரயணஜநித்வைவஸ்வர்ய்ாநாம் ப்ரஹ்மேஸேந்த்ராதீநாம்; * * * *

ப— (கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாய்) ஸர்வஜ்ஞனநீயும் வாசிவைத்துக்கலக்கவறிந்திலே, யென்பக்கலதோஷத்தைப்பார்த்தோவரிஹரித்தாய்முதலிலேயென்வைலக்ஷண்யத்தைப்பாராதே மயர்வறமதிநலமருளினாய் பின்புவளவேழுலகிலே நானயோக்யனென்றகல என்னைஎன்வஸ்த்தியிலேவிடாதே உன்செல்லாமையைக்காட்டிச்சேர்த்துக்கொண்டாய் இப்படியன்றுசெய்திலையாகிலினறுகூப்பிடாதொழியலாயிற்றே (என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்து) ஆனபின்புயென்னைபீண்டெனவந்தணுகப்பாராய் ஸாஸ்த்ரங்களாலறிவிக்குமளவுபோராது மானஸாக்ஷாத்காரத்தால்போரது ஊநஸமாகஸாக்ஷாத்கரிக்குமளவும்போராது உன்னைக்கிட்டிஅநுபவிக்கும்படிபண்ணவேணும்;(அந்தோ) தனனையொழியச்செல்லாமையைதானேவளைத்துக்கூப்பிடவும் வந்துமுகங்காட்டாதொழிவதே. திருவாணையித்யுக்த்யா 'ஜநநியஸாதயாஸந்நிரோதவ்யாவாதி' த்யுக்தம்.

மூன்றாம்பாட்டில் பெருமிடுக்கானப்ரஹ்மாதிகளுடையஸ்ருஷ்டிஸ்திதீத்யாதிகளுக்குமெல்லாம்நிர்வாஹகனான நீ உன்னாலல்லது ஜீவிக்கவிரகின்றிக்கேயிருக்கிறவென்னை அய்யோ வந்துவிஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். (கூவிக்கொள்ளாய்)கீழே கூவிக்கொள்ளாயென்றவரிங்கேயும்கூவிகொள்ளாயெனகிறார்காணும்; தாஹித்தவன் தண்ணீர்தண்ணீரென்னுமாப்போலே ஆர்த்தமைமிக்குச்சொல்லாநின்றாலும் பாசுரமிதுவல்லது யில்லையாயிருக்கிறபடி கூவிக்கொள்ளுமளவும்போராது வந்துகூவிக்கொள்ளாய் என்கிறார்காணும். ஆர்த்தமைமிக்காலும் நான்வந்துகிட்டுகைமுறைமையன்று உனக்கவத்யகாரணமென்கிறார்;'ஸரோஸ்த ஸங்கா ஸாங்க்யகா' வருகையவனுக்கே வ்யவஸ்திதமாயிருக்கிறபடி (அந்தோ) ... நிறமன்றென்று நான்சொல்லவேண்டுவதே (என்னித்யாதி) அதிலோகமானவடிவழகைக்காட்டியென்னையீடுபடித்தினவனே நீயழைத்தபோது கண்டிருக்கலாயித்திரே நீயன்றிக்கேயிருந்தாயாகில் அத்திலேயழைக்கநினைத்தாயாகில் அழகைக்காட்டி அநந்யார்ஹமாக்கித்தென (பொல்லா) துளையாத, பொல்லல்-துளைததல், * *

மூ— நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கேயும்பரந்தத்துவே ‖ ௩ ‖

ஆ— நீயேயுன்திருவடிகளிலேயென்னைவாங்கியருளிப் பிரானேயுன்திருவழகைக்காட்டியருளாயென்கிறார்.

இ— கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ என்கிறதற்கு தா…ருர் (நீயேயுன்திருவடிகளிலேயித்யாதியால்); என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே என்கிறதற்கு தா…ருர் (பிரானேயித்யாதியால்). ௩.

இ-ஶ. ஆவிக்கு-யென்னாத்மாவுக்கு; ஓர்பற்றுக்கொம்பு-ஓரவலம்பமாய்ப் பற்றும்படியான ஒரு உஜ்ஜீவநோபாயத்தையென்றபடி, பற்றுக்கொம்பு என்கிறவித்தால லதையானது உபாஶ்ரயமில்லாவிட்டால் ஜீ[illegible]டையமாட்டாதாப்போலே இவ்வாத்மாவுமொரு உபாஶ்ரயமில்லாவிட்டால் உஜ்ஜீவிக்கமாட்டாதென்று கருத்து; நின்னலால்-உன்னையொழிய; இலன் அறிகின்றிலேன்-நான்காண்கிறேனில்லை; என்-என்னுடைய எனக்கு நிரதிஶயபோக்யமான என்றபடி; பொல்லா-பொல்லாததான துளையாததான என்றபடி, பொல்லுதல்-துளைத்தல், அபிநவமான என்றபடி; கருமாணிக்கமே-இந்த்ரநீலரத்னமே இந்த்ரநீலரத்னம்போல ஸ்ப்ருஹணீயமான திருமேனியையுடையவனென்றபடி; வந்து-நீதானேவந்தருளி; கூவிக்கொள்ளாய்-யென்னையுன்திருவடிகளின்கீழேயழைத்துக்கொண்டருளவேணும்; அந்தோ-அய்யோ, உன்காரியம் நான்சொல்லவேண்டுவதே என்று கருத்து. ௩.

ஓ— (நாபிக்கமல முதல்கிழங்கே) உக்வாதிக நாபீகமலஸம்பந்தஹேதுக (உம்பர் அந்தத்துவே) ஸமஸ்தாவதி தவைவஸ்தாபிதநியாமகத்வம். ௩.

ப— ஜந்மஸாம்யமான ரத்னமென்னுதல், நாட்டொப்பானவழகன்றிக்கேவிஸஜாதீயமாயிருக்கையாலே பொல்லாதென்கிறதென்னுதல், விலக்ஷணவிஷயமானாலும்ஸ்வாதந்த்ர்யத்தைப்பார்த்தாறியிருக்கவேண்டாவோவென்னில் அதுசெய்யுமிடத்து நானுன்னையொழிய உளனாகவேணுமே; (ஆவியித்யாதி) கொடிகொழுகொம்பையொழியநிற்கவற்றோ என்னாத்மாவுக்கவாஶ்ரயமாயுஜ்ஜீவநஹேதுவாயிருப்பதொன்று உன்னையொழியவேறுகாண்கிறிலேன்'நவஸீதாக்யாஹீநா'என்கிறபடியே நாமேயோ உமக்குமற்றாரிருக்கில்லையோவென்ன (மேவியித்யாதி) அல்லாதபோது ப்ரஹ்மேந்த்ராதிகள் விரோதிகளாயிருக்கிலும் தங்களொல்லாறதுமொருகாரியம்வந்தவாறே எல்லாருங்கூடித்தொழுவார்கள், அப்படி ப்ரஹ்மேந்த்ராதிதராய தொழும் ப்ரஹ்மாதிகளுக்கெல்லாம் காரணமான திருநாபீகமலத்துக்குக்கிழங்கானவனே (உம்பரந்தத்துவே) அவர்களுக்கும்மேலான நித்யஸூரிகளுக்குமப்படிப்பட்டவனாய் ப்ராப்யப்ராபகமுமானவனே அந்தவும்பற்கும துவானவனே என்று ப்ரணவத்விவக்ஷையைச்சொல்லுகிறது; நித்யஸூரிகளோடு ப்ரஹ்மாதிகளோடுவாசியற நிர்வாஹகனாயிருக்கிற நீ ஐதந்த்ரஶரணனானவென்னைவந்து கூவிக்கொள்ளாய். இப்பாட்டால் கீழ்மேலும்சொல்லுகிற ஸாதநாதிகாரத்துக்கு நிவாரணம் காரியகாரணஹாவமென்றருளிச்செய்தாராயிற்று. என்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே நாபீகமலமுதல்க்கிழங்கேஇதி தாத்பர்யம் 'ப்ரஹ்மஸ்ரீவிஷ்ணுஹ...'இதி. ௩.

நாலாம்பாட்டில் என்னுடைய ரக்ஷணபாரத்தை நிர்வஹிப்பதாகவே யிட்டுக்கொண்ட நீ ப்ராப்திவிஷயமாகவவரொக்ஷித்தும் அதுபண்ணித்தரவிலம்பித்தருளினையாகில் யென்னைக்கைவிட்டாயல்லயோவென்கிறார். (உம்பரந்தண்பாழேயோ) உம்பர்-ப்ரஹ்மாதிகார்யங்களுக்கெல்லாமவ்யாநஹேதுவாகையாலேமேலாய் (அந்தண்) அழகியதுமாய் 'அஜாமேகாம்ஸாராவா'மென்னக்கடவதிறே குளிர்ந்திருக்கை, ஸ்ருஷ்டிஶக்தியாகிறவழகும் விசித்ரவர்ணாதிகுமாகுற நன்மையையுமுடைத்தாயிருக்கை, யதா குணத்ரயஸாம்யத்தாலே தணிந்திருக்கையுமாம்; (பாழ்) க்ருஷிக்கிபோக்யமாயிருக்கை. காரணாவஸ்தமாய்நின்று ஸ்வகார்யத்தாலே சேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களை விளைக்கவற்றென்றுமிடத்தைச் சொல்லுகிறது; (பாழேயோ) நலதரையான ப்ரக்ருதியைஶரீரமாகவுடைய நீ, ஹமவானுக்கு ப்ரகாரமானவத்தைஶளக்யமென்னுமாப்போலே நிஷ்கர்ஷகஶப்தத்தாலே பிரியச்சொல்லப்போகாது, பாழேயோவென்கிறவித்தால் சேதநனுக்கு ப்ரகாரமாயவ்வழியாலே ப்ரகாரமாகையன்றிக்கே “யஸ்யாத்மாஶரீரம் யஸ்ய ப்ருதிவீஶரீர”மென்கிறபடியே ஸாக்ஷாதேவ ப்ரகாரியானவென்கை; இத்தால் ஶூந்யம்ஸங்கொள்ளுகிற பௌத்தர்களையும் ஸ்வரூபணாபஹம்கொள்ளுகிற மாயாவாதிகளையும் கழிக்கிறது; (அதனுள்மிசை நீயேயோ) அதிலேவ்யாப்தமாய்நிற்கிறவதின்மேலானவாத்மதத்வத்துக்கு நிர்வாஹகனானவனே * *

மூ— உம்பரந்தண்பாழேயோ அதனுள்மிசைநீயேயோ | அம்பரநற்சோதியதனுட்பிரமனரனீ |

ஆ— (உம்பர்) ப்ரக்ருதிவாராஹ மஹதஹங்கார வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி ப்ரஹ்மருத்ராத்மா ✻

நான்காம்பாட்டு.

இ— உம்பரந்தண்பாழென்கிறதற்கு தா...ரூர் (ப்ரக்ருதிரூபத்தாலே); அதனுள்மிசை என்கிறதற்கு தா...ரூர் (பராஹ்ஷரூபத்தாலே); அம்பரநற்சோதி என்கிறவிடத்திலபூதஸ்ருஷ்டியைதையருளிச்செய்கிறார் (மஹதஹங்காரஎன்று); அம்பரநற்சோதிஎன்றது பாவஸ்ரேஷ்டலக்ஷணமென்றுநினைத்தருளிச் செய்கிறார் (வ்யஷ்டிஸ்ருஷ்டி என்று); அவனென்கிறவதத்தையுமருளிச்செய்கிறார் (ப்ரஹ்மரூபத்தாலே);

இ-ஸ. உம்பர் - உபரிவர்த்தமானமான மஹதஹங்காராதிகார்யவர்க்கங்களுக்கெல்லாம் மூலகாரணமாகையாலே யெல்லாவற்றிலும்மேல்பட்டதான என்றபடி, மூலகாரணதயா ஸர்வச்ரேஷ்டமான என்கை; அம - அழகியதான, உனக்கு ஸ்ரீவிலாஸகரணமாமபடிவிசித்ரபரிணாமஸக்திஸாலியான என்றபடி; தண்- தணிந்ததான ஸாத்த்விகஹேதுவான ஸத்த்வைகரூபமின்றிக்கே ஸத்த்வஸாத்த்விகஸம்மிஸ்ரமாகையாலேபதார்த்தங்களை ஞானத்தவியக்கசெய்யும் விபரீதஜ்ஞானங்களாலே தவியாதிருப்பதான என்றபடி; பாழ் - ஸூக்ஷ்மத்தாலேசொல்லும்படி தேவாதிநாமரூபவிபாகமற்றதான மூலப்ரக்ருதி, யதா பாழென்றிப்போது பயிரின்றிக்கே உத்பாதம் க்ருஷிபண்ணுகைக்குயோக்யமாயிருக்கும்நிலத்துக்குப்பேராகையாலே கரணகளேபராதிகார்யத்தாலே சேதநர்க்கு போகமோக்ஷங்களைவிளைத்துக்கொடுக்க வற்றான காரணாவஸ்தப்ரக்ருதி என்றபடி, இஸ்ஸூமிங்கு தமோவ்யாப்தவிபாகதேவாவகம், நீ என்கிறவதத்தையநுஷங்கித்து இங்குள்ள வகாரத்தையத்தோடே கூட்டிப்பது; நீயே-நீதானே, ப்ரக்ருதிஸரீரகன் நீதானே என்றபடி; ஓ என்றது ஸ்ருதிவியாலேகூப்பிடுகிறபடி க்ஷேத்ரஜ்ஞருக்கு ஸர்வஸ்வாமியாதிரமா ன மூலப்ரக்ருதியுன்னதீநமாயிருக்கவென்தலைமேலேபாரத்தைச்சுமத்தி நீ என்னையுபேக்ஷிக்கலாமோபிரானேஎன்றுகருத்து; அதனுள்-அந்தப்ரக்ருதிக்குள்ளானதிவ்யவிசேஷமாஹ்வஹிதென்கிறபடியேயந்த ப்ரக்ருதியிலவ்யக்தவிஷமாயிருக்கிறயென்றபடி மிசைமேலான தத்த்வதந்த்ராம்ப்ரக்ருதிஸம்ஸ்ருஷ்டவாமென் கிறபடியே கர்மக்ருதஸம்ஸ்காராதிகளாலேயந்தப்ரக்ருதியில்காட்டிலுமுத்க்ருஷ்டமானஜீவதத்த்வமென்றபடி; நீயே-நீதானே தச்சரீரகனுமநீதானேஎன்றபடி;ஓ-அய்யோஸர்வஜீவஸ்வரூபஸ்திதிகளும்ஸ்வாதீநமாயிருக்க நீ என்தலையிலேபாரததைச்சுமத்தி என்னைக்கைவிடுவதே என்றுகருத்து; அம்பரநற்சோதி- அம்பரமும் நல்லஜ்யோதிஸ்ஸு ஆகாயமும் ப்ரகாஸநாதிஸ்வபாவமானதேஜஸ்ஸுமென்றபடி, இது பஞ்சபூதங்களுக்குபலக்ஷணம் இதுக்குக்கீழ்ச்சொன்னகாரணாவஸ்தைக்கநந்தரம் கார்யாவஸ்தையைச்சொல்லுமிடத்தில் மஹதஹங்காராதிகளையெடாதேமுற்படவாகாஸத்தையெடுத்ததும் தநந்தரம்வாயுவையெடாதே தேஜஸ்ஸையெடுத்ததும் 'ஆத்மந ஆகாஸஸ்ஸம்பூதஃ தத்தேஜோऽஸ்ருஜத' என்று தைத்திரீயச்சாந்தோக்யங்களில் ப்ரயோகவாதத்தால் பேதமானவிவைத்திநுக்கஷ்டத்தைநினைத்தெடுத்தபடி; நீ தச்சரீரகன் நீ என்றபடி; அதனுள-அந்தபஞ்சபூதங்களுக்குள்ளிருக்கிறபாஞ்சபௌதிகமானவண்டத்துக்குள்ளிருக்கிறவனான என்றபடி;பிரமன-ப்ரஹ்மாவும்அவன் ப்ரஸித்தனவந்தராத்மாவும் நீ தச்சரீரகன்நீஎன்றபடி,

ஒ— (உம்பர்) உபரிஸ்திதகார்யவர்க்காதிஸயிதேதியாவத் (அம) ஸ்ரேஷ்டிவ்யஸ்ஸ (தண்) ஸீதல ஹேமஸாயநேதியாவத் (பாழே) பாழ்ஸப்தேந போகமோக்ஷவித்தக்ஷேத்ரயோக்யாஸப்ரக்ருதிராஹ்யதே ஸகலகார்யவர்க்காதிஸாயி ஸ்ரேஷ்டிவ்யஸப்ரக்ருதிரசேதத்வம், தாத்ருஸப்ரக்ருதிஸரீரகேதியாவத் ஓ ஐதத்ராஸ்துயேத்யவபோத்தவ்யம் (அதனுள் மிசை நீயே) தத்ஸம்ஸ்ருஷ்டாதிஸயிதஜீவஸரீரக (ஓ அம்பர நல் சோதி) ஆகாஸஸமீசீநஜ்யோதிஸ்ஸரீரக ஏதத்பஞ்சபூதேஜஸ்ஸப்ரஸூதஹேதுத்வாதுபாதானபூதேஷுவலக்ஷணம் உதாரவந்தர்யாமினம் ஸ்ருஷ்டிஹேதுஸம்ஸ்கருதாமிதீக்ஷிவ * * *

ப— இவ்விரண்டாலும் காரணாவஸ்தைசொல்லிற்று; இததால் ஜீவாத்மாவுக்குப்ரயாநத்வம்சொல்லுகிற நயாயவைஸேஷிகவக்ஷமும் ஜீவஸ்வாவாரஸாமர்த்யம்சொல்லும்ஸாங்க்யவக்ஷமுமநிரஸிக்கப்படுகிறது (நீயேயோ)யென்குறவித்தால் வேதநனையொழிய அவேதநத்துக்குஸ்திதியில்லாதாப்போலே ஸர்வஸ்வரனையொழியவாத்மாவுக்குஸ்திதியில்லையென்கிறது; (அம்பரநற்சோதி)அம்பரம்-ஆகாஸம்,நற்சோதி-விலக்ஷணமானதேஜஸ்ஸு, இவ்விரண்டுமெல்லாபூதங்களுக்குபலக்ஷணம். * * *

மூ— உம்பரும்யாதவரும்படைத்தமுனிவனவனீ | எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றென்னைப்போரவிட்டிட்டாயே॥

ஆ— தேவாதிஸ்வராதுவேதநாவேதநாத்மக ஸகலவஸ்துக்களினுடைய ஸ்ருஷ்ட்யாதிவ்யாபாராதிகளுக்குன்னீயே நிர்வாஹகனாயிருந்துவைத்தென்னுடைய ஸ்ரமத்தையும் நாமே நிர்வஹிக்கக்கடவோமென்னுகைப்பார்த்தருளினையாகில் யென்னைக்கைவிட்டாயென்கிறார். ௫.

இ— உம்பரும்யாதவருமென்கிறதற்கு தா...ளூர் (தேவாதிஸ்ரூவரோ தந்த்ரியால்); இஸ்ரூஷ்டிங்களுக்கு நீ என்கிற ஸ்ரூஷ்டிகளோடு ஸாதாரணாயிகாரணத்தாலும் ஹரித்தவயைத்தையருளிச்செய்கிறார் (ஸ்ரூரோவெ தந்த்ரியால்); எம்பரஞ்சேதிக்கலுற்று என்கிறதற்கு தா...ளூர் (என்னுடையபரஸிதாந்தியால்) இத்தால் கீழேதாமாணையிட்டவநந்தரமேயவன்ஸ்வரிதனுய்த் தம்மைத் திருநாட்டிலேகொண்டுபோகவுத்யமியாநிற்கச்செய்தேயும் க்ஷணவிளம்பம்பொறுக்கமாட்டாதபடியானதம்முடையவாதந்த்ரிரூபத்தாலே தம்மை அவனுபேக்ஷிக்கிறதாகவெண்ணி யவனைக்குறித்துமுறையிடுகிறேனென்று ஸாமதியும் ஸாதிதை. ௫.

இ-ஸ. உம்பரும-மேலானவர்களும ப்ரஹ்ஷாதிகளுக்குமேல்பட்ட தேவர்களையுமென்றபடி; யாதவரும்-ஸகலரையும் மநுஷ்யாதிகளான ஸகலவேதநர்களையுமென்றபடி; படைத்த-ஸ்ருஷ்டித்தவனை; முனிவனவன்னீ-முனியாகவ்யவஸிதனனவன் நீதானே ஸதவொதவ்ரத ஜதந்த்ராதிகளில்படியே தத்துவிதிஸ்ருஷ்டிமாக தத்துவதநருடைய வம்வ்ஸக்ஸங்களை ஸநமபண்ணுமவனாக வெதாஜ்ஞங்களிலே வ்யவஸிதனனவன நீதானே என்றபடி; எம்பரம்-ஸ்வஸ்ஸரத்தை; சாதிக்கல்-ஸாதித்துக்கொள்ளுகை நானே ஸாயிதுக்கொள்ளுவதாக என்றபடி; உற்று-நினைத்து, உறுகை- கிட்டுகை, இங்கு நினைவையக்ஷிக்கிறது; யென்னை-உனக்கதந்த்ரனவனவென்னை; பொர-போமபடி யென்னைச்சேராதேயின்னம் ஸம்ஸார த்திலேபோம்படிவிட்டிட்டாயே; சாதிக்கலுற்றுவிட்டாயென்றது சாதிக்கலுத்தாயாகில் விட்டுவிட்டாய ல்லையோ என்றபடி. ௫.

ஒ— (நீ எம் பரம் சாதிக்கல் உற்று) மதாநுஸ்ரூ ஸ்வயமேகாயம்நிவஹவ ஸ்ருஷ்டாஹஸ்வா (என்னை போர) ஸம் வஹிவிஷயஸம்ஸாரணாய (விட்டிட்டாயே) க்ஷிவ்வாநவீதந்த்ரம். ௫.

ப— "யதம்பசுவெஷவஸ்காயம்" என்று ஜலத்தைச்சொல்ல அல்லாதபூதங்கள் தந்தூபவக்ஷணமானுப் போலே இத்தாலண்டகாரணாகாஸமஹஜஸ்வ ஸ்ருதிஹத்தவமவ்வ்காரியென்னதாய்த்து (அதனுள்பிரம னரனும்நீ) வம்ஸீகரிததஹதங்களாலேஸ்ருஷ்டமான ஸமஷ்டிவ்யஷ்டிகளான ப்ரஹ்மருத்ராதிகளுமுனக்கு ஸ்வகாரமாகையாலவர்களும் நீயிட்டவழக்கென்கிறது (உம்பரும்) மேலானதேவர்களும்மை மத்தும்மனு ஷ்யாதிகளையும்படைத்தமுனியாகவ்யவஸிதனனவன் நீஸநநம்பண்ணிஸ்ருஷ்டித்தவன்நீ என்றபடி, ஸகலவெதாஸ்ங்களையுமஸ்தாநமாக ஸ்ருஷ்டிக்கைக்காககர்மங்களின் கவடுகளைபாராயுமவனை முனியாகிறான் "தஹஸதெவஸநொகாரதஸ"மிதி, இத்தால் ஸ்ருதிதவிஸ்ருஸீஸ்வத்தாலே ப்ரஹ்மத்தினு டையகாயத்ஸ்வச்சொலவிற்று; (எம்பரமிதந்த்ரி) இப்படியாயிருக்கை என்னுடையஸரத்தை நிவ ஹிப்பதாகவேறிட்டுக்கொண்டு வ்யாவ்ருத்தமாகவவரோக்ஷிப்பித்து என்னைப்போரவிட்டிட்டாயே உ னாலல்லதுசெல்லாதவென்னையுபேக்ஷித்துக்ஸதநத்தைபொய்மோப்போலேபொகட்டாப்ஸகலத்தை யும்நிவஹிகிறநீ என்னைபொருவனையுபேக்ஷித்து உன்பக்கல் நின்னுமகத்திஞய் அவன்பக்கல் நின்னும் பிறிகதிற்பட்டுபொந்தாருயிருக்கிறபடி உன்னணம்நடையாடாததேஸத்திலே உனனைக்கண்டடிமைசெய் தனுபவிக்கவொட்டாததேசத்திலே தள்ளினுயென்கிறார், ஜ்ஞாநஸௌஸத்தைப்பண்ணி வ்யாவ்ருத்தனவும் வ்யவஸ்தியாதிருக்கிற இது நளன் தமயந்திக்குவஸ்காட்டிவிட்டாப்போலே இருக்கிறதுகாணும். முனிவன வனீயிதந்த்ராஸிவ்யாவெண 'ஸ்விருதநதய' என்னருளிச்செய்தார். ௫.

ஐந்தாம்பாட்டில் ஸம்ரக்ஷகனை நீ உபேக்ஷித்தால் யென்காயம் நான்செய்யவோ பிறர்செய் யவோமுடிந்தேனிறே என்கிறார். (போரவிட்டிட்டு) உன்பக்கல்நின்றும்பிரித்துவபேக்ஷித்து (என்னை)ஸந ந்யமதயானவென்னை (நீ) ஸ்ருஷ்ட்யாதிகதரவாய் ஸம்ரக்ஷகனை நீ ஸஜ்ஞாநாஸக்திகளுக்கெல்லையானவெ ன்னை ஜ்ஞாநஸக்திகளால்வமணனை நீயென்னுதல் "தெநவஸம்விஸவரோக்ஷதெ ப்ரதந்த்ரோக்ஷாவிநகஸ விஸ" எதிர்சூழல்புக்குத்திரியும் நீ என்னுமாம்; * * * * *

மூ— போரவிட்டிட்டென்னை நீ புறம்போக்கலுற்றால் பின்னை யான் | ஆரைக்கொண்டெத்தை யந்தோ வெனதென்பதென் யானென்பதென் |

ஆ— (போரவிட்டிட்டு) உம்முடைய ஸாரத்தை நான் நிவர்த்திக்கத் தவிர்ந்தால் ஸாரத்தை நீரே நிவர்த்தித்துக்கொள்ளலாகாதோ வென்னில் நீ யென்னைக் கைவிட்டு உபேக்ஷித்தால் பின்னை யாரைக்கொண்டெத்தைச் செய்வது; நானென்றொன்றுண்டோ வென்னுடையதென்றொன்றுண்டோ ※ ※

ஐந்தாம்பாட்டு.

இ— ஆவிக்கோர் பற்றுக்கொம்பு இத்யாதியாலே கீழே அநுஸந்தித்த தம்முடைய அநந்ய ஶரணத்வாவஸ்தையை யானாரைக்கொண்டு இத்யாதியாலே யிப்பாட்டிலுஞ் சொல்லுவானேனென்ன வவதரிப்பிக்கிறார் (உம்முடைய இத்யாதியால்); கீழ்ப்பாட்டிலே பாதங்களாய்முறையிட்டவரிப்பாட்டிலே யவன்வருமளவும் பொறுக்கமாட்டாத வார்த்தி ஸமயத்தாலே கலங்கியவனும்முடைய ஸாரத்தை நீரே நிவர்த்தித்துக்கொள்ளுமென்றெண்ணியிருக்கிறானாகஶங்கித்து நிஷேதிக்கிறாரென்றுகருத்து; போக்கலுத்தவித்ருத்துக்குத்தா… றார் (நீ என்னை இத்யாதியால்); யெனதித்யாதிவாக்யத்துக்கு வாக்யார்த்தவைக்ஷண்யா பவிஷ்யமானவபூர்வத்தாலே தா…றார் (நானித்யாதியால்); * * * * *

இ-ஶ. நீ-ஜ்ஞாநஶக்திகளால் பரிபூர்ணனான நீ; யென்னை-ஜ்ஞாநஶக்திகளில் ஸாரவயானவென்னை; போரவிட்டு-உன்பக்கல்நின்றும் த்யஜித்துவிட்டு, தூணவதநாதரித்து; புறம்போக்கல்-பஹிர்விஷயத்திலேபோகைக்கு; உற்றால்-அத்யவஸித்தால், அதாவது பென்கார்யம்நானே செய்வேனாகப்பார்த்து நீ என்னையுபேக்ஷித்தாலென்றபடி; பின்னை - ஸர்வஶக்தியான நீ அநாதரித்தபின்பு; யான் - அஶக்தனான நான்; ஆரைக்கொண்டு-எந்தவுபாயத்தைக்கொண்டு, ஆரையென்று பும்லிங்கமாக நிர்தேஶித்தது ஒருஸாசேதநனல்லது பராப்ராப்யஸித்தியில்லையென்கிறகருத்தாலே, இது ஸாசேதநனுக்குவ்யதிரிக்தியோவென்று உபலக்ஷணமாயெண நிர்தேஶித்தபடி; எத்தை-எந்தப்ராப்யத்தை; அந்தோ-அய்யோ, 'மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ' என்றுபதேஶித்தவுனக்கு அஶக்தனானவென்வ்யாபாரங்கள் கார்யகரங்களன்றென்று நானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே என்று கருத்து, ஆரைக்கொண்டெத்தை என்கிறவசநாத்திகையாலே மேல்செல்லமாட்டாதே விஷண்ணராகிறபடி, ஆதலால் க்ரியாபதமின்றிக்கே இருக்கிறது, ஆரைக்கொண்டெத்தைஸாதிப்பதென்று வாக்யார்த்தம் ஒருகார்யம்ஸாதிக்கமாட்டாதவளவேயோ; யானென்பதென்-நானென்கிறவஸ்துவேது; யெனதென்பதென்-யென்னுதென்கிறவஸ்துவேது ஒன்றுமில்லை என்றபடி, அஶக்தனானுனொன்றும்சொல்லமாட்டாமையாலே உன்னையடையப்பெறாத மஹாஶோகதாவாஸ்தியாலே யென்னுடைய வாத்மாத்மீயங்களெல்லாம் முடியுமிறே என்று கருத்து; * *

ஒ— (போர விட்டிட்டு என்னை) ஸர்வக் விஸ்ருஜ்யமாம் (நீபுறம் போக்கல் உற்றால்) ஸ்வேந்த்ரத்ரமண்யாஸவேஶ (பின்னையான் ஆரைக்கொண்டு எற்றை) கேநவா ப்ராப்தேண ப்ராப்யம்ஸாதநீயம் (அந்தோ) ஹந்த நந ஸ்வயாஸ்வீயப்ரகாரேண ஶ்வேப்யோஜநம்ஸாத்யதாமித்யத்ராஹ (எனது என்பது என் யான் என்பது என்) மதீயஸ்ய நஹாஸாராநீபதாயமாவா ஸ்வப்ருதிவேகேண கோவாஸ்த்யர்த்தஸ்யே ராவி ஸ்நிபாத்மவ அதம் ஸநியாமகேண ஸ்வகார்யஸாயநாபநவ்யூத்த; *

ப— (புறம்போக்கலுற்றால்) புறம்போக்குகையிலே அத்யவஸித்தால் என்கார்யம் நான்செய்வேனாகப் பார்த்து யென்னையுபேக்ஷித்தால் (பின்னையானாரைக்கொண்டெத்தை) ஸர்வஶக்தியான நீ அநாதரித்தபின்பு உனக்கே அநந்யார்ஹஶேஷனான நான் ஆரைப்பிடித்தெந்தப்ராப்யத்தைப்பெறுவது, உன்னைக்கொண்டே உன்னைப்பெறவேண்டியயான் மற்றாரைக்கொண்டெத்தைப்பெறக்கடவேன், எத்தை என்றது அநேகாக்தி, எத்தைக்கொண்டெத்தை என்னாததுஸாதநாந்தரவ்யாயத்தில நாதரவாராமைக்காக வ்யூஹாதிகளில நாதரத்துக்காகவிறே; ஆரென்று ஸாதநாந்தரத்தைய நாதரித்திறே அவனைக்கொண்டவனைப் பொவிருக்கிறாரிவர்; ஸாதநாந்தரவ்யாயத்தால் அவனைவஶீகரித்தாலிறே அவனவனுக்கு ஸிதோபாயனாவதுமவனவனலவனைபெறுமதும் (அந்தோ) மாமேகம்ஶரணம்வ்ரஜ என்றவுனக்கு உன்திருவடிகளிலேநிர்ஹேதுகனான நானுபதேஶிக்கவேண்டுவதே நீ இப்படியுபேக்ஷித்தாயாகில் (யெனதென்பதென் யானென்பதென்);

மூ— தீரவிரும்புண்டநீரதுபோலவென்னாருயிரை | ஆரப்பருகவெனக்காராவமுதானாயே ‖ ரு ‖

ஆ— அடையமுடிந்ததிறே ஆனபின்பு த்ருஷ்ணாவான விரும்பு தாபந்தீரும்படி நீரைப்பருகினாற்போலே யுன்னைப்பிரிந்தவென்னுடைய ஸந்தாபமெல்லாந்தீரும்படியுன்னைப்பருகவெனக்காராவமுதானாய் இனிக்குறையும் நீயேதெய்தருளாயென்கிறார். ரு.

இ— அடைய என்றது ஸகலமுமென்றபடி; ஆனபின்பு எனக்கு நீயேசெய்தருளினாயென்கிறத்தோடே அந்வயம்; இரும்புண்டநீரென்கிறவிடத்தில த்ருஷ்டாந்தத்தையருளிச்செய்கிறார் (த்ருஷ்ணாதப்தமானவென்று); தீர என்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (தாபந்தீரும்படியென்று); பென்னாருயிரையார என்கிறதற்கு தாத்பர்யம் (உன்னைப்பிரிந்தவித்யாதியால்); அமுதானாயென்றது க்ரியாபதமன்று ஸம்போதி அமுதானவனே என்றபடி; பாட்டுக்குப்பாவதாத்பர்யம் (இனிக்குறையுமித்யாதியால்); ஶேஷம்ஸ்பஷ்டம். ரு.

இ-ஶ. தீர-தீரும்படி, த்ருஷ்ணாவசத்தால்வந்த தாபந்தீரும்படியெனகை; இரும்புண்ட-அயஸ்ஸாலேபீதமான, தப்தமான அயஸ்ஸாலேபீதமான என்றபடி; நீரதுபோல - ஜலத்தைப்போல, அது என்றது ஸ்வார்த்திகம், இதுக்குப்பருக என்கிறத்தோடே அந்வயம்; என்னாருயிர் - யென்னுடைய ஸ்வரூபமானவாத்மாவானது, ஆர்-ஸ்வரூபம், பரிபூர்ணமாய்நித்யமானவென்றாத்மாவானது என்றபடி; இவ்விடத்திலகாரம் வாக்யாலங்காரமாதல் விஶேஷ்யத்வெந ப்ரயோகிப்பிரதீயையாதலாகக்கடவது, ஆர் - த்ருப்தமாம்படி உன்னைப்பிரிந்துபடுகிற ஸந்தாபமெல்லாம்போய் ஸம்வ்ருத்தமாம்படி என்கை; பருக-பானம்பண்ணும்படி, யெனக்காராவமுதானாய் என்கிறத்தோடு ஸம்பந்தஹாரத்தால் நானுன்னைப்பானம்பண்ணும்படி என்று தாத்பர்யம்; இரும்புண்டநீரால் இரும்புக்கு ஸந்தாபம்போமாப்போலேயென்னுடையஸந்தாபம்போம்படியுன்னை நான் அனுபவிக்கும்படியாக என்று பத தாத்பர்யம்; எனக்கு-அகிலஹேயப்ரத்யநீகனானவெனக்கு; ஆரா - ஆராததான, எத்தனைகாலமனுபவித்தாலும் த்ருப்திவாராதபடியான என்றபடி; அமுது-அம்ருதமாக, நிரதிஶயபோக்யனாக என்றபடி; ஆனாய்-ஆனவனே, இது ஸாபிப்ராய ஸம்போதநம், இது எனதென்பதென்யானென்பதென்னென்கிறத்தோடே ஸம்பந்திக்கிறது, யாத்ருச்சிகமாக நீயேவந்து எனக்கித்தனைபோக்யனானாப்போலே யின்னம்குறையும நீயேசெய்தருளவேணுமெனறபிப்ராயம். ரு.

ஓ— (இரும்பு உண்ட நீர் அதுபோல்) தப்தாயஸா ஸம்ஶோஷிதஜலமிவ (என ஆருயிரை) மதீயாத்மாநம் (ஆர் பருக) ஸம்ஶோஷயதா (எனக்கு ஆராவமுது ஆனாயே) ஹே அத்ருப்தாம்ருதயாஸ்மேதத்ய: ஹே போக்யஸ்ய மதாத்மநஸ்ஸந்தாபநஶீல அவஸந்தாபநஶீலத்ய:, ஸநிஷ்கபாஷம்நிவர்த்தயதாந ஶக்திபாவக, பரிபூர்ணாநந்த:. ரு.

ப— முடிந்ததனிறே என்கிறார். நானேமுடிந்தேன் இனி காரணங்களும்போய்த்திறேயென்கிறார்; யதா உம்மால் நீர் ஸாந்நித்யம்பண்ணினீரானால் நம்மை இப்படிநிர்வஹிப்பது என்றுவருளிச்செய்கிறார் (யெனதென்பதென்யானென்பதென்) யென்று என்னதெனகைக்கு ஒருகாரணாதிகளில்லை நானென்கைக்கு ஒருஸ்வதந்த்ரஜ்ஞானகர்த்ருத்வமில்லை 'ஸர்வஸ்வம்ஶேஷம்ஸ்வயம்ஸம்ஹாரகேநநிவ்ருத்தம் | ஸ்வதத்வஸ்யயாஸாயும் ஸ்வஸ்வஸ்திரம்ஸ்ய'மென்னிறே உபாயகாலத்தில் நீ மயர்வறமதிநலமருளுற்றுயென்கை யானென்னும்தான் உம்முடையபக்ஷபாதமெயை அன்றுநாமிப்படியாம்படியழித்தோமோவென்ன (தீரவித்யாதி) த்ருஷ்ணாதப்தமானவிரும்பு தன்காய்த்தல்தீரும்படி நீரை நிஶ்ஶேஷமாகஸம்ஜிக்குமாப்போலே (யென்னாருயிரை) அஹங்காரமகாரவர்ணமானவென்னாத்மாவை (ஆரப்பருக) பூர்ணமாகப்பருகைக்காக அடியேனுடலும்நின்பாலன்பாயே நீராயலந்துகரைய உருக்குகின்றநெடுமாலே என்னும்படியிறே என்னை நீ பருகைக்குப்பண்ணித்து; நாமஸ்ரீயாயோ உம்மைக்காயஉருக்கினதென்ன; எனக்காராவமுதானாயே எனக்குனனுடைய நிரதிஶயபோக்யத்தையைக்காட்டி என்னை உருகப்பண்ணி அகப்படுத்திக்கொண்டாயன்றோ ஆராவமுதிலுருக்கிறாதுக்கு மேலுலகமுண்டபெருவாயனையதிலே உன்னடிகீழமர்ந்துபுகுந்தேனே என்னும்படியன்றோ என்னைய அகப்படுத்திக்கொண்டதென்று அவனுக்குறநெறிவிக்கைககாக எனக்காராவமுதானாயே என்றருளிச்செய்தார்; அன்றிக்கே விஶேஷ்யத்வமாயென்னாருயிரானது உன்னையாறப்பருக என்னவுமாம்; அப்போது காய்ந்தவிரும்பு அக்காய்த்தல்தீரும்படி நீரைப்பருகுமாப்போலே *

மூ— எனக்காராவமுதாயெனதாவியையி[யெ]ன்னுயிரை | மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டாயினியுண்டொழியாய் | புனக்காயாநிறத்தபுண்டரீகக்கட்செங்கனிவாய் |

ஆ— (எனக்காராவமுதாய்) ஸௌந்தர்யாதிஸகல்யாணகுணங்களினாலுமுனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கு ஹேமமானாப்போலே யெனக்குஹேமமாயிருந்துவைத்தாயேயன்றியே யென்னுடைய ப்ரக்ருதியையுமென்னுடையவாத்மாவையும் நிரவயகமானவபிநிவேஸத்தோடே புஜித்தருளினை ※

ஆரும்பாட்டு.

இ— அன்பாவென்னன்பே எனக்காராவமுதானாயென்கிறவசனங்களுக்குதா... ஞர் (ஹேமமானாப்போலே உதாஹ்ருதியால்); இருந்துவைத்தாயேயன்றியே என்றது நீ இருந்துவைத்தவோதமன்றியே என்றபடி; இருந்துவைத்தானென்கிறஸப்ததாலே கவிகளினைச்சொல்லும்போது இருந்துவைத்தாயென்று ப்ரயோகமாம்; எனதாவியை என்கிறதற்கு தா...ஞர் (யென்னுடையப்ரக்ருதியையுமென்று); ப்ராணேந்த்ரியதேஹாதிரூபமாயுள்ள ப்ரக்ருதியையுமென்றபடி; மனக்காராமைமன்னியுண்டிட்டா யென்கிறதற்கு தா... ஞர் (நிரவயகபிதாஹ்ருதியால்); இனியுண்டொழியாயென்கிறதற்கு தா...ஞர் (என்னைபிதாஹ்ருதியால்); ※

இ-ஸ. புனக்காயா - புனத்திலிருக்கிற காயாவினுடைய, புனம் - ஸ்வக்ஷேத்ரம், காய என்று லதவி, ஸ்வக்ஷேத்ரஸ்தயா லதாஜூமாயிருந்தவதவீஸாமீதத்தினுடையவென்றபடி; நிறத்த - காந்தியையுடையவையான, நிறத்தையுடையவன் நிறத்தான், நிறத்த புண்டரீகக்கண்ணென்று ஸமாஸம்; புண்டரீகக்கண் - பத்மஸ்ரீகவிரோதநனான, கண்ணென்கிறவிடத்தில் ணகாரஸ்வாஹிதாயாம் டகாராதேஸம்; செங்கனிவாயுனக்கு-ஆரக்தபிம்பாதரனானவுனக்கு; ஏற்கும்-அநுரூபயாகாநிற்குறவளான தவ்ரஸ்ரீபேயாக்ருதாமென்கிறபடியே ஸௌந்தர்யலாவண்யஸௌஸீல்யகாருண்யாதி கல்யாணகுணங்களாலே ததநுரூபையான என்றபடி; கோல-கோலமாயிருக்கிற, கோலம்-ஸௌந்தர்யம்; ஸௌந்தர்யாஸ்ரயமாயிருக்கையன்றிக்கே ஸௌந்தர்யமேவடிவுகொண்டாப்போலே இருக்கிறவளான என்றபடி; * ※

ஒ— (புனக்காயா நிறத்த) வநாகவனாதவீஸமாநவர்ணாய (புண்டரீகக் கண்) பத்மஸ்ரீகநயந (செம் கனிவாய்) ஸோணபிம்பாதராய (உனக்கு ஏற்கும் கோலமலர்ப்பாவைக்கு அன்பாகிய) ஸ்வாநுரூபஸௌந்தர்யஸ்ரீமஹிஷீப்ரியாய (என் அன்பே) மமப்ரேமாஸ்பத (எனக்கு ஆரா அமுதாய்) மமாப்யாராத்ருப்தஹேது (எனது ஆவியை என உயிரை) மதீயம்ப்ராணம் மதாத்மாநம்ச * *

ப— என்னஹங்காரமமகாரக்ருத ஸகலமெல்லாம்தீரும்படி யுன்னைபுஜிக்கப்பண்டுநிரதிஸயஹேமமானவனேயென்கை ஆகயென்யானென்னுமதான அஹங்காரமமகாரங்களை நஸிப்பித்தஉன்னருளால் பெற்ற உபாயத்தால் நீ ஸ்வீக்ருதஹானாய் உபேக்ஷித்ததுகொண்டே உன்னாலுன்னைப்பெறவேண்டினவெனக்கு யெனதென்பதென்யானென்பதென்; அதஃ உன்னாலே உன்னுடையஹாத்தைஸ்வீகரித்தநீயே என்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தென்கிறேனென்னதாயிற்று; எனக்காராவமுதனாயேயிதேதாநுஹிப்ரேத்ய அத்ருவ்யஷீயஷாவாநென்னருளிச்செய்தார். ரு.

ஆரும்பாட்டில் பெரியபிராட்டியார்பக்கல்போலே என்பக்கலத்யாஹிநிவேஸனாய் யென்ப்ரக்ருதியிலும் ஆத்மாவிலுமத்யாதரத்தைப்பண்ணிபுஜித்தநீ என்னையுபெக்ஷியாதேயிண்டென விஷயீகரித்தருளாயென்கிறார். (எனக்காராவமுதாய்)தேவஜாதியினுடையவுடம்பையூ[பூ]ண்கட்டிக்கொள்ளுமதான வமுதுபோலன்றியே ஸதாஸேவ்யமாய் நித்யஸூரிகளெல்லாரும்கூட வநுபவிக்குமுன்னே எனக்கு அனுபவிக்கத்தந்தவனாய் (எனதாவியை) என்னுதென்னுமதுவேஹேதுவாக வஹிதவிஷபத்திலழுக்குக்கும் காமுகனைப்போலே என்னுடம்பைவிரும்பினாய்(இன்னுயிரை)உனக்கினிதானவாத்மவஸ்துவையும் மனக்கு-மநஸ்ஸுக்கு ஆராமை - அமையாமை (மன்னிஉண்டிட்டாய்) நிரந்தரமாகபுஜித்தாய் (இனி உண்டொழியாய்) நீதுடங்கினகாயத்தை நடுவேகுறைகிடக்கவிடாதே விஷயீகரித்துவிட்டாய்; நீ ஆரம்பித்தகாயத்தில் குறைகிடப்பதுண்டோ, அய்யோ உன்காயத்துக்குன்னைவேண்டிக்கொள்ள வேணுமோ (புனக்காயாவிதாஹ்ருதி) இவ்வாத்மாவையுமிதினுடைய ஸரீரத்தையும்விரும்புகை உனக்குச்சேருமோ நீயுகந்தார்க்குச்சேருமோ, புனக்காயாநிறத்த தந்நிலத்தில் அலர்ந்தகாயாப்போலேயாய்ற்று வடிவிருப்பது; * *

மூ— உனக்கேற்குங்கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாவென்னன்பேயோ ‖ ௬ ‖

ஆ— பிரானே யென்னைப்போகடாதேகொள்ளாயென்கிறார். ௬.

இ— போகடாதே என்றது உபேக்ஷியாதே என்றபடி; இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலேயவன தாமையு பேக்ஷிக்கிறனென்று சங்கித்து நீயுபேக்ஷித்தாலென்னுடைய தீபங்களெல்லாம் நஷ்டமாய்விடுமென்று விஜ்ஞாபித்த வரிப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல்பண்ணும் ஆதரத்தை யென்பக்கலிலே பண்ணி யென்னை ஸ்வீகரித் தருளின நீ இப்போதென்னையுபேக்ஷிக்கையுசிதமோ பிரானே என்று விஜ்ஞாபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும ஸம்ஹிதை. ௬.

இ-ஶ. மலர்பாவைக்கு-வக்ஷஸ்தத்தில் பெண்ணுக்கு, பாவை-ப்ரதிமை, ப்ரதிமைபோலேயதர்ஶனீயெ யஸ்வபாவையான பெண்ணென்றபடி, ஸர்வஸ்வாமினியான பெரியபிராட்டியார்க்கு என்கை; அன் பா-ஸ்நேஹியானவனே, அன்பன்-ஸ்நேஹீ; என்னன்பே-என்பக்கல் ஸ்நேஹமே, அன்பு-ஸ்நேஹம், பெரியபி ராட்டியார்பக்கல் ஸ்நேஹியாயிருக்குமாப்போலே யென்பக்கலிலும் ஸ்நேஹியாயிருக்கையன்றிக்கே யென் பக்கலில் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்குமவனே என்றபடி; ஓ என்று விஷயாதிஶய த்யோதகம், இத்தனைஸ்நேஹியாயிருந்துவைத்தெனையிங்கனேயுபேக்ஷிக்கையுசிதமோபிரானே என்று கருத்து; எனக்காராவமுதாய்-எனக்கு எத்தனைகாலமநுபவித்தாலும் த்ருப்திபிறவாதவஸ்துமாய் நிரதி ஶயபோக்யனானவனேயென்றபடி; எனது-மதீயமான; ஆவியை-ப்ராணனை, இது உபலக்ஷணம், ப்ராணேந்த்ரியதே ஹாதிரூபமெயானவென்னுடையவஸ்துவை என்றபடி; இன்-போக்யமான; உன் பக்ஷமா உனக்கு மிகவும்போக்யமான என்றபடி; உயிரை-என்னுடைய ஆத்மாவையும், இதற்கு உண்டிட்டாயென்கிறத்தோடே ஸ ம்பந்தம்; மனக்கு-மநஸ்ஸுக்கு, ஆராமை-ஆராமையாலே, எத்தனையநுபவித்தாலுமுன்னதிநிபோக்யாதிஶய த்தாலே த்ருப்திபிறவாமையாலே என்றபடி; மன்னி-ஸ்திரனாய், நிரந்தரமாயென்றபடி; உண்டிட்டா ய்-புஜித்தருளினாய், அதிபோக்யமாகவநுபவித்தருளினாயென்றபடி; இட்டாயென்று ஸாகல்ய ஸந் த்யோதகம்; இனி-இதற்குமேல்; உண்டொழியாய்-நீ புஜித்துவிடவேணும், முன்பு புஜிக்கத்தொடங்கி னநீ இதற்குமேலுபேக்ஷியாதே புஜித்தேவிடவேணுமென்றபடி. ௬.

ஓ— (மனக்கு ஆராமை) மநஸஸ்த்ருப்திரஹிதஸ்ஸந் (மன்னி) நிரந்தரம் (உண்டிட்டாய்) புக்தவாநஸி (இனி) இதபரம் (உண்டு ஒழியா) மோக்ஷமஹாமேவ ப்ரத்யக்ஷம் ஸக்ருத் மோக்ஷாநம் புஜிக்த நமேவ விஷ்ணுக்தவத்யதி பாவம், நிரந்தரம் மேஷமப்ரபந்நஸ்யாஸ்ய வ்யாப்தியாவத் ‖ ௬.

ப— (புண்டரீகக்கண்) வாத்ஸல்யாதிஶயமுண்டாயிற்றுக் கண்களிருப்பது; சிவந்தகனிந்ததாயிற்று மு றுவலிருப்பது; பிராட்டிவிரும்பினதுறைகளிறேயிவை (புனக்காயா) தாமரைபூத்துக்கனியப்பழுத்தாப் போலேயாயிற்று திருமேனியும் திருக்கண்ணும் திருப்பவளமுமிருப்பது; உனக்கேர்க்குமா இவனோபாதி வாவாவிஷ்டிக்கைக்கும்பொருத ஸௌகுமார்யத்தையுடையவன் இப்படிப்பட்ட உனக்கு ஏற்குங்கோல ஸத௄ஶமானவழகையுடையவளாய் (மலர்பாவைக்கு) வக்ஷஸ்தத்தில்பரிமளத்தைவடித்துவகுத்தாப்போலே யிருக்கிறபிராட்டிக்கு ஸ்நேஹனவனே (கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாவென்னன்பேயோ) அவள்பக்கலன் பனென்று தோத்தியிருகின்றது தம்முடையபக்கல் அன்பென்னுமதுடையனென்றும் தெரிக்கப்போகிற தில்லை அன்புதானொருவடிவாயிருக்கிறவனே என்றபடி தச்ஶப்தணஸாரஸ்வாத்யுபதேஶ: எனக்காரா வமுதாய் என்னன்பேயோ ஐதரேயப்ரத்யந நாநாபவம்யுக்த என்றருளிச்செய்தார். ௬.

ஏழாம்பாட்டில் பெரியபிராட்டியாருக்கடிமைப்பட்ட நான் ப்ரயோஜனாந்தரமேயான ஸம்ஶ்லேஷிப்பி ராட்டியை எடுத்தவளோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாப்போலவும் கடலைக்கடந்து பெரியபிராட்டியாரோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளினாப்போலவும்ப்ரகாரத்தையுடையனானவென்னை எடுத்து என்னோடே ஸம்ஶ்லேஷித்தருளி என்பக்கலதி வ்யாமோஹத்தைப்பண்ணின உன்னைப்பெத்துவைத்து இனி தப்பவிடுவேனோவென்கிறார். (கோலவிதாக) பிராட்டிபக்கல் ஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே அந்தஸ்நேஹமேஹேதுவாக அவளுக்கடிமை ப்பட்டவென்பக்கலிலே அதிப்ரவணனானவனே இத்தாலிவ்வாழ்வார் பிராட்டிதிருவடிகளிலே ஶரணவர ணம்பண்ணினபடியும் 'பாரமாயித்த ஹமவஸ்தாரணார விதயா ஶரணாகதியாவஶிதாஸ்விரதா ஸம்' என்று ப்ராயித்தபடியும், ❊ ❊ ❊ ❊ ❊ ❊

மூ— கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகியவென்னன்பேயோ! நீலவரையிரண்டுபிறைகவ்விநிமிர்ந்ததொப்பக் |
கோலவராகமொன்றாய்நிலங்கோட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய் |

ஆ— (கோலமலர்ப்பாவைக்கு) பெரியபிராட்டிபக்கலிலும் ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டிபக்கலிலும்பண்ணும் வ்யாமோஹத்தை என்பக்கலிலேபண்ணிக்கொண்டு * * * * *

ஏழாம்பாட்டு.

இ— நீலக்கடல்கடைந்தாய் கோலமலர்ப்பாவைக்கன்பாகிய என்கிறபதங்களுக்கு தா…ற்ர் (பெரிய பிராட்டியால்); த்விதீய த்ருதீயபாதங்களுக்கு தா…ற்ர் (ஸ்ரீபூமிப்பிராட்டியால்); என்னன்பேயென்கிறதற்கு தா…ற்ர் (என்பக்கலிலேபிராட்டியால்); * * * * *

இ-ஶ. நீலக்கடல்-நீலமானஸமுத்ரத்தை 'ஸ்வேதகடக்ஷோபமுச்சைர்ஸஹஸ்ரை:' என்கிறபடியே அஸ்தமயந ஸமயமுதாரதாரகஸ்ரேணிஸ்ரீவதனமும் ஸஹிரணஹரிவராஹவதனத்தாலே அவிர ளோதீரிநவக்ஷேபாஜாதவராஹஸ்ரீவரிஷ்டதாலோலமானதுப்போலே ஸமுத்ராதீநமான க்ஷீரா ர்ணவத்தையென்றபடி, யதா ப்ரதாகாரமாகையாலே நீருறுதுங்களையுடைத்தான க்ஷீரார்ணவத்தையெ ன்றபடி, ஶாகவாயித்வஸம்ஸாரஸ்:; கடைந்தாய்- 'மமந்த ஹிமஹிதுகளாநாஸேநஸமுத்ரஸ்:' என்கிற படியே பிராட்டிதுமிக்கைககாக மதநம்பண்ணினவனே; நீலவரை-நீலசித்ரவர்ணமானது; இரண்டுபிறை- இரண்டுதம்ஷ்ட்ரைகளை; கவ்வி-வாயிலேகவ்விக்கொண்டு, இது ஸ்ரீவராஹனுடையதம்ஷ்ட்ராயுகளத்தை வர்ணிக்கிறாயென்னவருளிச்செய்தபடி; நிமிர்ந்தது-எழுந்திருந்தது; ஒப்ப-ஸத்ருஶமாம்படியாக, ஒரு நீல மணிமயமாகமிரண்டுதம்ஷ்ட்ரைகளைக்கவ்விக்கொண்டெழுந்திருந்தாலது தன் திருமேனிக்குஸத்ருஶமாம்படி யாக என்று வக்தாஸ்வயம், 'ஸாத்ரிதோநீலநவாசலோமஹாந்' என்று ஸ்ரீவராஹமஹாபுராணவ சனமுங்காரமாகவருளிச்செய்தத்தையாழ்வார் வணங்கித்துக்கதிஶபதேநாபம் ப்ரதீவாமுங்கார மாகவருளிச்செய்தாராயிற்று, இதற்கு கோட்டிடைக்கொண்ட என்கிறத்தோடேயன்வயம்; கோல-சுந்தர ரமணீயமான, கோலமென்று அழகியது; வராகமொன்றாய்- ஒரு விலக்ஷணவராஹமாய், லோகத்தில் வரா ஹம்போலன்றிக்கே அப்ராக்ருத திவ்யமங்களவிக்ரஹஶாலியாய் ஸமுயஜ்ஞமயமாய் அஜஹத்ஸ்வஸ்வபாவதி வைபவங்களையுடைத்தான மஹாவராஹனாயவதரித்து என்றபடி; நிலம் - பூமியை; கோட்டிடை - தம் ஷ்ட்ரையாலே, கோடு-தம்ஷ்ட்ரை, இடை என்று ஸப்தம்யர்த்தகம்; கொண்ட-க்ரஹித்தவனை, ப்ரளயார்ண வத்திலேமுழுகியுத்தரித்தவனை எனறபடி; எந்தாய்-ஸ்வாமிந், அப்படி ஸம்ஸாரஸமுத்ரத்தில்முழுகிக் கிடந்தவென்னையுமிவ்வளவாகவுத்தரித்தவனே என்று கருத்து; கோல-நிரதிஶயஸௌந்தர்யஶாலியான; மலர்ப்பாவைக்கு-பத்மத்தில்ப்பெண்ணுக்கு 'ஸாஹம்ஸே பங்கஜஜாதா ஸ்வயம்ஸ்ரீர்வ்ரதாயினே' என்கிறபடியே பத்மத்தில் பரிமளமும் காந்தியும் ஸௌகுமார்யாதிகளும் ஸமுதிதமாய்க்கொண்டொருபெ ண்ணுப்பரிணமித்தாப்போலே இருக்கிற லக்ஷ்மிக்கு என்றபடி; அன்பாகிய - ஸ்நேஹியான; என்னன்பே- என்பக்கலில் ஸ்நேஹமே, அவள்பக்கலுனக்குள்ளஸ்நேஹாதிஶயத்தாலே தத்கடாக்ஷவிஷயீபூதனனவென் பக்கலிலும் ஸ்நேஹந்தானொருவடிவுகொண்டாப்போலேயிருக்கிறவனே என்றபடி; * *

ஓ— (நீலவரை இரண்டு பிறை கவ்வி நிமிர்ந்ததொப்ப) வாஸ்துபவதி தம்ஷ்ட்ராயுகளபதாகா ஸமு த்தநீலசலஸமுச (கொல வராகம் ஒன்றாய் நிலங்கோட்டிடை கொண்ட எந்தாய்) ஸமுத்ரவராஹோத்ஸ்ர க்ஷாமபூமிந் தம்ஷ்ட்ரயா உத்த்ருதவாந் ஸ்வாமிந்; * * * * *

ப— 'அஸ்மாகே தவைவஸந்தஸம்வஸ்ஸரே' என்னிவரிடத்திலவளருள்பண்ணினபடியு மிவரவனி டத்தில் ஹாரத்தைஸமர்ப்பித்தவிடத்திலவளவன்மார்விலிருந்து ஹாரத்தைஸ்வீகரிப்பித்தபடியும் வ்யக்தமாய்அ றியலாம. ஆழ்வாரிடத்தில் அவன்பண்ணினவன்புக்கடி இவனஹம்பாவரிகாரமன்றோ வென்னுயிறறு; (நீலவரையித்யாதி) ஓராநீலமணி இரண்டுபிறையைக்கவ்விநிமிர்ந்தாப்போலே பிறையில்மறுவோவாதியாய் ற்று; திருவெயத்தில்கிடந்தபூமி கோலவராகம்மாசுடம்புநீர்வாராநின்றநிலையிறே இவற்காலத்திவழிக்கும் விஷயமாய்த்து பாசிதூர்த்துக்கிடந்தபார்மகளென்கிறபடியே ப்ரணயினியழுக்கோடேயிருக்கத்தாமானப டியேவருவராகிலிவர் ப்ரணயித்வத்துக்கு நஸ்வாரமாமித்தனையிறே அவனழிவுக்கிட்டவடிவுக்கிறே *

மூ— நீலக்கடல்கடைந்தாயுன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனோ ‖ எ ‖ பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னை யென்றனிப்பேருயிரை | உற்றவிருவினையாயுயிராய்ப்பயனாயவையாய் |

ஆ— யென்னை ஸ்வீகரித்தருளினவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். எ.
(பெற்றினி) ஸர்வாபராதஸஹிஷ்ணுத்வ ஸர்வமோக்ஷப்ரதத்வ ஸகலஸுஹ்ருத்வ ※ ※

இ— விடுவேனோ என்றது இனி நானிழந்துபோமித்தனையோவென்று ஶோகோக்தி, இதனால் கீழ்ப்பாட்டிலே நீ என்னையுபேக்ஷியாதேயங்கீகரித்தருளவேணுமென்று தாம்சொல்லுகிறவந்த க்ஷணத்திலே தானேயவன்வரக்காணாமையாலே மிகவுமார்த்தராய் ஏங்கி இப்பாட்டிலே இனி நானுன்னையிழந்துபோமித்தனையோவென்று ப்ரலபிக்கிறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை. எ.

எட்டாம்பாட்டு.

இருவினையாயென்கிறதற்கு தா…ரர் (புண்யபாபாதியால்); உயிராயென்கிறதற்கு தா…ரர் (ஸுகதுக்காதியால்); பயனாயவையா என்கிறதற்கு தா…ரர் (ஸுகஸம என்று); * *

இ-ஶ. ஓ என்று ஸம்போதிஸப்தப்ரயோகம், என்பக்கலிதத்தனைஸஹ்யாயிருந்தஉன்னை யினியிழந்துவிடவோவென்று கருத்து; உன்னை-இப்படி பிராட்டிபக்கல்ப்ரீதிபண்ணுமாப்போலே யென்பக்கல்ப்ரீதிபண்ணின உன்னை; பெற்று-அடைந்துவைத்து, ஏதஸ்ஸாக்ஷாத்காரவ்யக்தமாகக்கிட்டியிருந்துவைத்து என்றபடி; இனி-நீ ஸமஸ்தாவலம்பனபின்பு; போக்குவனோ-நானிழந்துபோமித்தனையோ பாஹ்யஸம்ஶ்லேஷாநுபவமன்றிக்கேயிழந்துவிடுமித்தனையோ என்றபடி. எ.

உற்ற-ஸம்பத்ததான, க்ஷேத்ரஜ்ஞரை விடாதேஸம்பந்தித்துக்கொண்டிருக்கிற தானவென்றபடி; இரு-புண்யபாபரூபேண த்விவிதமான; வினையாய்-கர்மமாய், கர்மங்களுடைய ஸத்தாஸ்திதியாதிகள் ஸ்வாதீநங்களாம்படியத்தைத்தனக்கப்ரக்ருதிவிஶேஷணமாகவுடையவனாயென்றபடி; உயிராய்-கர்மஹேதுவாயிருக்கிறவாத்மாவாய்; பயனாயவையாய்-ஸமமானவை யெல்லாமாய், ஸர்வஶரீரவை ண கர்மஸமமாயிருந்துள்ள ஸமஸ்தமுமாயென்றபடி, தத்வஶரீரகனாயென்கை; * * *

ஓ— (நீலகடல் கடைநதாய்) நீலஸமுத்ரம் மதிதவாந் (உன்னைப்பெற்று) த்வாம்லப்த்வா (இனி போக்குவனோ) இதஃபரம் கிம் த்யஜாநீத்யர்த்த:. எ.

ஓ— (பெற்று இனி போக்குவனோ உன்னை) த்வாம்லப்த்வா இதஃபரம் கிம் த்யக்ஷ்யாமி (என் தனி பேர் உயிரை) அத்விதீயம் மஹாந்தம் ப்ராணம் (உற்ற இருவினையாய்) ஆத்மாஸ்ரிதபுண்யபாபரூபம்

ப— இவராலத்திவழிக்கிறது; (ஒன்னாய்) வராஹஸஜாதீயஶரீரமென்னுதல் த்ரைவிக்ரமத்தையும் கண்செரியிட்டாப்போலே விம்மவளர்ந்தபடியாலேயத்விதீயமென்னுதல் (நிலமிதயாதி) ப்ரளயங்கொண்ட ஸம்ஹாரியை அண்டபித்தியிலேபுக்கு திருவயிற்றிலேகொண்டுயிர்த்தாப்போலே இப்ப்ரக்ருதிஸம்பந்தயாணத்ஸங்கொண்டவென்னையெடுத்தவனே, ஸதஸ்துக்கம் ஸம்ஸாரகாரணதஹதி; (நீல)பிராட்டியைஸ்ஹிக்கைக்காகவுன்னிழலிட்டாலே நீலமானகடலைக்கடைந்தவனே; "க்ஷீராம்போநிதிமத்யதோ மஹா ஸம்ப்ராப்தோ ஜாகரூகோ ஜலதஸமஜலதே தமோபவாநயநே" மொன் திருமேனிப்ரபையால் நீலமாயிறே கடலிருப்பது; ஸகலஸஷயங்களையும் பொகடுகையாலேவந்து நிறைவேருபாடாதல் யதா நிறத்தாலே நீலரூபத்தைச்சொல்லித்தாயற்று ப்ரஸாதமான ரத்னாகரமென்னுதல்; (உன்னைப்பெற்றினிப் போக்குவனோ) ஸ்ரீமஹிஷிப்பிராட்டியை லபிக்கைக்குப் பண்ணினவ்யாபாரத்தையும் லபிக்கைக்குப்பண்ணினவ்யாபாரத்தையும் பெரிய பிராட்டியை பின்புஉன்னைப்போக விடுவேனோ; நீ க்ருஷிப்பண்ணினஸமத்திலே ஸமயித்தனன்கைப்பட்ட ஸம்பத்தை விடக்கடவேனோ.

எட்டாம்பாட்டில் ஸர்வாபராதஸஹிஷ்ணுத்வ ஸர்வமோக்ஷப்ரதத்வ ஸகலஸுஹ்ருத்வ ப்ரக்ருதிஸம்பந்தநாஶநஸமர்த்தனாய் ஸம்ஸாரகாரணனாய் ஸர்வேஶ்வரனாயிருக்கிறவிருப்பையும் கூட வெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி எனக்காதாரனாயிருந்த உன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். (பெற்றினிப்போக்குவனோவுன்னை) ஒருசில்லாக்காசாய்போய்த்தாகில்போகிறதென்றிருக்கிறேனோ, ஸதா அவிஸஜாதீயனாயிருந்த உன்னைப்பெற்றுவைத்து இனி விடுவேனோ; ※ ※ *

மூ— முற்றவிம்மூவுலகும் பெருந்தூறாய்த் தூற்றிற் புக்கு । முற்றக் கரந்தொளித்தா யென்முதற்றனி வித்தேயோ ॥ அ ॥

ஆ— ஸௌலப்யகாரணப்ரீதி ஸகலஜகதுபாதாநபூதனாய் ஸகலஜகத்காரணமாய் ஸர்வாந்தர்யாமியாயிருக்கிறவிருப்பையுங்கூடவெனக்குக்காட்டித்தந்தருளி யெனக்கு தாரகனாயிருந்தவுன்னைப்பெற்றினி விடுவேனோவென்கிறார். அ.

இ— முற்றவிம்மூவுலகும்பெருந்தூறாயென்கிறதற்கு தா...ருர் (ஸௌமேதர்யாதியால்); கார்யவ தசை யுண்டு வேதநஸ்த கார்யமுஸௌலப்யகாரணனென்றிதம்; ப்ரீதிஸ்மேத ஸௌஹார்த்தாநஸ்வாம்யஸ்யோ ஹர்ஷணம், முதல்தனிவித்தே என்கிறதற்கு தா...ருர் (ஸகலஜகத்காரணமாயென்று); தூற்றலிதர்யாதிக்கு தா...ருர் (ஸர்வாந்தர்யாதியால்), இத்தால் கீழ்ப்பாட்டிலே பெரியபிராட்டியார்பக்கல்போலே யென்பக்கல் ப்ரீதிபண்ணினவுன்னையினியிழக்கவோவென்று ப்ரீதித்தவரிப்பாட்டிலே ஸகலஜகதுபாதாநவாகையாலே யொருவர்க்கும் காண்கைக்குசக்யனல்லாத உன்னை நிரதிசயமான ஞாநஸங்கோசத்தாலே ஸாக்ஷாத்கரித்தநுபவிக்கப்பெற்றுவைத்தினியிழக்கவோவென்று ப்ரீதிக்குறாரென்று ஸங்கதியும் ஸூசிதை; யென்தனிப்பேருயிரையென்கிறதற்கு தா...ருர் (யெனக்கு தாரகனாயிருந்தவென்று). அ.

இ-ஸ. முற்ற-உத்தாநத்தஸத்தஸவதாயத்ராவமாயிருக்கிற; இம்மூவுலகும்-இந்தத்ரைலோக்யமுமாயிருக்கிற; பெருந்தூறாய்-ஸஹாகாரபூதமாய், இந்தத்ரைகுண்யகாரணத்தில்நின்றும் தம்மையதில்னின்றுமெடுத்துவிடாதவெதத்தாலேயித்தைதூறாக்கிவெறுக்கிறார், தத்ஸ்ரீகனென்றபடி; தூற்றில்-தூறுக்குள்ளே, வேதநர்க்குதர்ஸ்தமானவிந்த ஜகத்தாகிறதூறுக்குள்ளே என்றபடி; புக்கு-ப்ரவிஷ்டனாய்; முற்ற-ஸர்வகாரத்தாலும் ஸ்வரூபகுணவிக்ரஹாதிகளெல்லாத்தாலுமென்றபடி; கரந்து-ஸங்கோசத்தனாய் தர்சநயோக்யனென்றபடி; ஒளித்தாய்-'தம்தேவம்ப்ரஹ்மாம்ஸநவ விஷ்'மென்கிறபடியேயொருவருக்கும்தெரியாதபடிமறைந்திருக்கிறவனே; என்-என்னுடையவனான, இப்படி நீ தர்சநயுனாயிருக்குமிருப்பையுங்கூடவெனக்குக்காட்டித்தந்தருளினவனான என்றபடி; முதல்-ப்ரதானமான; தனிவித்தே-அத்விதீயொபாதாநகாரணமே, வித்து-வீஜம், நிமித்தாந்தரஸஹிதமான ஜகதுபாதாநகாரணமே என்றபடி; ஓ என்று தாவாதிசயத்தாலேமுறையிடுகிறபடி; என்-எனக்கு, இதுக்கு உயிரென்கிறத்தோடேயந்வயம்; தனி-அத்விதீயமான நிருபமமான என்றபடி; பேருயிரை-பெரியவஸ்துவான அபரிச்சேத்யமானதாரகமான என்றபடி, அதிசயஸ்வஸ்வரூபாவிஷ்காரத்தாலே எனக்குதாரகனானவென்று பாவம்; உன்னை-நிரதிசயவாத்ஸல்யாதிவைலக்ஷண்யனான உன்னை; பெற்று-அடைந்துவைத்து, பஹுவியஸம்ஶ்லேஷங்களாலேகிட்டியநுபவித்து என்றபடி; இனி-இப்படி நீ எனக்குஸுலபனாயிருந்தபின்பு; போக்குவனோ-நானிழந்து போகவோ யென்பக்கல் தயைசெய்தருளாயோபிரானே யென்று வரிதவிக்கிறபடி. அ.

ஓ— (உயிராய் பயனாய் அவையாய்) ப்ராணவாயவஹேதுஜீவ தத்ஸம்பந்தாநாம் ஸர்வேஷாம் ஸூத்ரஸ்தம் (பெருந்தூறு மூவுலகம் ஆய்) ஸம்ஸாரஸம்பந்தவத் தேவாதி த்ரைலோக்யஶரீரகஸ்துஸம் ஸா (தூற்றில் புக்கு) ப்ரஸம்பந்தஸங்ஸ்ரஷ்ட த்ரைலோக்யப்ரவிஷ்ட (முற்ற கரந்து) ஸர்வஸ்வரூபாவஹ (ஒளித்தாய்) அதுஹித (என்) ஸ்வாமிந் (முதல்) நிமித்தகாரணபூத (வித்தே) உபாதாநகாரணபூத, யத்வா (தனிவித்தே) அத்விதீய உபாதாநகாரணபூதைதத்யர்த்த; ஓ இதராஸ்யுபி (பெத்தினி போக்குவனோ) இதி வக்தவ்யம். அ.

ப— (உன்னை) நீயறியாயோ உன்னை (என்தனிப்பேருயிரை) உபாதாநஸஹிதனாய் விபுவாய் எனக்கு தாரகனாயிருக்கிற உன்னை பெத்தினிப்போக்குவனோ வென்னிதரவாஸங்களில்வ்யாவ்ருத்தி; என்தனிப் பேருயிரை என்கிறது தம்மில்வ்யாவ்ருத்தி, உன்னை என்னத்தை மேலுபபாதிக்கிறது (உத்தவிருவினையாய்) ஜீவாத்மாவைப்பத்திவிடாதே கிடக்கிற ப்ராண்யவாபவகர்மங்களுக்கு நிர்வாஹகனாய், ஸதாதத்தம் "ப்ராண்யவாவெபசிதர்யாதி" அந்தகர்மங்களுமுனக்கு பரதந்த்ரம் உன்னால் வ்யவஸ்திதமுமன்றோ (உயிராய்) அநுஷ்டாதாதானுன்னயீநமன்றாகில் அன்றோ உன்னைவிடலாவது கர்மாநுஷ்டாதாவானவா த்மாவுக்கும்நிர்வாஹகனாய் (பயனாவையாய்) கர்மபலமானவவை அதுக்குநிர்வாஹகனாய் *

மூ— முதற்றனிவித்தேயோமுழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் | முதற்றனியுன்னையுன்னையெனைநாள்வந்து |

ஆ— (முதற்றனி) நான் ஜகதாகாரனாயிருக்கிறவிருப்பைக்கண்டோமாகில் * * *

ஒன்பதாம்பாட்டு.

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வத்தையும் ஜகதாகாரவிசிஷ்டத்வத்தையுமே யிப்பாட்டிலும்சொல்லிக்கூப்பிடுகையஸமஞ்ஜஸமன்றோவென்னவவதரிப்பிக்குறார் (நானிதத்ராதியால்); உன்னுடைய ஜகதாகாரவிசிஷ்டத்வாநுஸந்தானமெனக்கமையாதென்கைக்காகவநுவதிக்கிறதாகையாலே ஸாமஞ்ஜஸமென்றதாயிற்று; *

இ-ஸ. முழு-முழுமணை, ஸங்கோசமும்விகலமுமாகாதே ஸம்பூர்ணமானவென்றபடி, இது ஸர்வஸஹிதமான மூவுலகிலே அந்வயிக்கிறது; மூவுலகாதிக்கெல்லாம்-ஜகத்த்ரயம்முதலான ஸகலவஸ்துஸமூஹங்களுக்கும், ஜகத்த்ரயம்முதலான மற்றுமுள்ளவநேககோடிப்ரஹ்மாண்டங்களுக்கும் தத்ஸப்தாவரணங்களுக்குமென்றபடி; முற்பட முழுவென்றது ஓரோருலோகங்களிலே ஸங்கோசமும்விடாதே என்றபடி, பின்பெல்லாமென்றது அண்டங்களிலும் ஸப்தாவரணங்களிலும் ஒன்றும்விடாதேயென்றபடி; முதல் - ப்ரதாநகாரணமான, கர்த்ருகாரணமானவென்றபடி; தனி-அத்விதீயமான, ஸஹகார்யந்தர நிரபேக்ஷமானவென்றபடி; வித்தே- உபாதானகாரணபூதனே, த்ரிவிதகாரணமுமாயிருக்கிறவனே என்று ஸம்போதனம்; *

ஒ— (முழு மூவுலகு ஆதிக்கு எல்லாம்) க்ருத்ஸ்நஜகத்ப்ரப்ருதி ஸர்வவஸ்தூநாம் (முதல் தனி விற்றே) ப்ரதாநாத்விதீயோபாதாநபூதம்; ※ ※ ※ ※ *

ப— (முத்தவும்முவுலகும்பெருந்தூறாய்) இவையெல்லாமாகிறத்ரைலோக்யமாகிறதூறத்தையும் ப்ரகாரமாகவுடையையாய்இந்தத்ராஜ்யமானஸம்ஸாரந்தானுன்னையொழியவேறென்றுநினைத்திருந்தேனாகில்அன்றோ விடலாவது இஸ்ஸம்ஸாரம்புக்கவிடமும் போந்தவிடமும் தெரியப்போகாததுகொண்டு (பெருந்தூறாய்த்தூற்றுத்தூத்திற்புக்கு) உன்ஸங்கல்பத்தாலேப்ரவேசித்து ஜீவேநாநுப்ரவிஶ்ய என்றபடி; (முற்றக்கரந்தொளித்தாய்) ஒருப்ரகாரத்தாலுமறியவொண்ணாதபடி ஸூக்ஷ்மனாய்ப்ரவேசித்து "யமாத்மா நவேத" எனகிறபடியே ப்ரஹ்மாக்களறியாதபடி நின்றாய், நீ ப்ரவேசியாததோரிடமுண்டாகிலன்றோவிடலாவது நீ கண்ணுக்கு விஷயமானாயாகிலயிழையேனே (என்முதல்த்தனிவித்தேயோ) அல்லாதார்க்குவெளியிடாதேயிருந்ததெல்லாமெனக்குவெளியிட்டவனே எனக்கு ப்ரயோஜநாந்தரத்ரிதீயகாரணமானவனே யிப்படி இருந்தவென்தனிப்பேருயிரைப் பெத்தினிப்போக்குவேனோ எனக்கத்விதீயப்ராணபூதனாயிருக்கிறவுன்னைப்பெத்துகைபுகுறப்பெத்துவைத்து இனிவிடவிரகுண்டோ. அ.

ஒன்பதாம்பாட்டில் "தாநிஸர்வாணி தத்வபு: யத்ப்ரஹ்மாண்டஶரீரம் யஸ்யவ்யக்திவிஶரீரம் தத்ஸர்வம் ஹரேஸ்தநு:" என்னும்படியே எங்கும்வந்து முகங்காட்டலாம்படி ஜகச்சரீரகனாயிருக்கிறவிருப்பைக்காட்டித்தந்தோமிறேயென்ன அதுகந்தார்க்குமுகவாதார்க்கும்பொதுவாயிருந்தது. ஸாகாராஸாரமில்லையாகிலன்றோயிதுவே அமையுமென்னிருக்கவேண்டுவது; திருநாட்டிலேப்ராப்யத்தமாகவஸிவேஷணமாகவிருக்கிறவிருப்பையுங்காணவேணுமென்கிறார். முதல்த்தனிவித்தேயோ முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம்) ரக்ஷிக்கவென்னுபுக்கால் ரக்ஷ்யவஸ்துஸஹகாரிக்கவேண்டாதவனே மூவுலகுந்துடக்கமானவை ஒன்றொழியாவெல்லாத்துக்கும் த்ரிவிதகாரணமுமானவனே (முதல்) நிமித்தகாரணம் (தனி) ஸஹகாரிகாரணம் (வித்து) உபாதானகாரணம் (முழுமூவுல்காதிக்கெல்லாம்) க்ருத்ஸ்நஜகத்யாதி ஸகலவஸ்துக்களுக்கும், யதா மூவுலகென்கையாலே க்ருதகாக்ருதகம் க்ருதகாக்ருதகமென்று மூன்றுவகைப்பட்டவண்டத்தைச்சொல்லுகிறது, முழுவென்கையாலே "அண்டாநாந்து ஸஹஸ்ராணாம் ஸஹஸ்ராண்யயுதாநிச | ஈத்ருஶாநாம் ததா தத்ர கோடிகோடிஶதாநிச ||" என்னும்சொல்லப்பட்ட அஸங்க்யாதமான அண்டங்களைச்சொல்லித்து; ஆதிஶப்தத்தாலே அவ்வண்டங்களுக்குக்காரணமான ஆவரணங்களைச்சொல்லித்து; ஆக மூவுலகும்துடக்கமாய் ஒன்றொழியாமலெல்லாததுக்கும் த்ரிவிதகாரணமுமானவனே என்றாயிற்று. (முதலித்யாதி) ப்ரதாநனாய் ஒப்பின்றிக்கே குணவிபூதிகளால் வஸிவேஷணனாயிருந்த நீயான உன்னை என்றுவந்துகூடுவேன், யதா முதலுன்னையென்றுமளவால் ஸ்ரீயபதித்வவிசிஷ்டனாயிருக்கிறவிருப்பைச்சொல்லிற்று. இரண்டாமுன்னை என்பது த்ரிவாதிபதியிலயர்வறு மமரர்களுக்குநிரதிஶயபோக்யனாய் எழுலகும்தனிக்கோல்செல்லவீத்திருந்தருளுகிறவுன்னை என்று சொல்லுகிறது. * *

மூ— கூடுவன் [நா] யான் | முதற்றனியங்குமிங்குமு

ஆ— இனி மற்றவெக்ஷிதமென்னெனனில் எனக்கது
றியேயிவைத்தோடொருகலப்பின்றியே * *

இ— முதல்த்தனியுன்னையென்று ஜகத்காரணஸ்வாதிவிஶிஷ்டவேஷ
வவமாக உன்னை என்று நிதெஶித்தவிந்தஸநஹத்திற்கு தா·
யால்); இரண்டாந்தாமுன்னையென்றது விஶேஷணமென்று கருத்
ன்றவநதாரம் அன்றி என்றொருவத்தையங்ஹரித்துக்கொண்டு ஹா·
ரென்றவுமாம்; ※ ※ ※ ※

இ-ஶ. அங்குமிங்கும்-ஞானஹிரண்யதேஶத்திலும் ஞானஸ்வயதேஶத்திலும்
ஸகலபதாயங்களையும், ஞானஹிரண்யதேஶவதிகளாய் ஸகலதேஶமும்
ங்களான ஸராஸராத்தகஸலவஸ்துக்களையுமென்றபடி; உறு-வ்யாநிற்கிற, வ
படி; முதல்-ஹதாவெக்ஷயா வ்யாநகாரணமான; தனி-உவமாநாஹிதமான
மதான, காயகாரணாதிராவவரிணாமத்தாலே வெதநர்க்குவகரித்து ஹாமஷ·
முண்டாக்குமதானவென்றபடி; பாழாய்-ஜெவப்ருதியாய், பாழென்று ஸஸ்யஶந
க்குயோமமானநிலத்துக்குப்பேராகையாலிங்கு காயகாரணாதிவரிணாமவெந
மஹோக்ஷஸெவயோமிநியாகக்கடவஜெவப்ருதியைச்சொல்லுகிறது தத்ஸீாகனுயெ·

ஒ— (முதல் தனி உன்னை) வ்யாநம் ஸஹாயம் (உன்னை) ஜமதிலக்ஷண ஸ்வாவவிஶிஷ்டம் (
நாள் வந்து கூடுவன் யான்) அஹம் கதா வ்ராப்ஸ்யாமி (முதல் தனி) அதீதவ்யாநஹேது (அங்
இங்கும்) ஞானதவதிஷு வாஹ்யஷு ஹதாதிஷு (முழு) ஸவேஷுவதாவேஷு (மு
உறு) காஷ்ட்ந வ்யாவ்த (வாழ்பாழாய்) ஹாமைகவத்யாநலக்ஷணவ்ருதிஹேத தாத்ஶவ்
ஶரீரகெதிபாவக ※ ※ ※ * ※ *

ப— அதாவது முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோவென்று விகல்பிக்கும்படி இ
திருவபிஷேகமும் கொழுகின்றகொளிருளைச்சுகர்ந்திட்டகொழுஞ்சுருளினுள்கண்ட நீலநன்றால்
கோலென்ன மாயன்குழலென்னும்படியான திருக்குழலும் கோளிழைத்தாமரையும் கொடியும்ப
வில்லும் கோளிழைத்தண்முத்தமும் தளிரும் குளிர்வான்பிறையும் கோளிழையாயுடைய கொழு
வட்டங்கொலென்னும்படியானவழகியதிருமுகமும், நாச்சிமாரோடேஹஸ்தாஹரணங்களாலே
க்ஷதாணஶ்ரீவா கம்வுவ்திமான திருக்கழுத்தும் கற்பகக்காவனநற்பலர்தோள்களும்
ராட்டியாருக்குக்கோயில்க்கட்டணமானதாய் அவள் நித்யம் அவன்திருமார்விலிருக்கச்செய்தே
லேயென்னும்படியவனைப்பிச்சேத்தும்படியும் ஜெயஜ்யோதிஷ்மதமுமாயுள்ள
வக்ஷஸ்தலநிரதிஶயஸௌந்தர்யால் "திகழுதிருவாரவும் மென்னுள்ளத்துள்நின்றுல
என்கிறபடியே நித்யருக்கும் ஸ்ருக்குமழகுசெண்டேறுகிற திருவுதரவந்தமும் ஸளர
ட்டளப்பட்டச்சுழித்தாப்போலேயிருக்கிற திருவுந்தியும், ஒருவிசேஷணமிடவொண்ணாதெ
ன்னும்படியாயிருக்கிறவல்குலும் சிற்றிடையும், ஸம்ஸ்பராமராஜிதமானவாகாஶம்போலே
வளைபூத்தாப்போலேயிருக்கிற வந்திபோலே நிறத்தாடையும், ஸாஸ்தஸஹஸ்ரமான
ளும் ஸுகுமாரராஜிதமாய் காந்தியூராகராதிகெயான ஜங்காயுகங்களும், ஸாவா
ஸுஶவஜ்ராங்கிதமாய் நாச்சிமாருங்கூடக்கூசித்தொடவேண்டும்படிமெல்லடியாய்
படி நிரதிஶயஹோமமான திருவடிகளும், ஸவவ்யாதிஹோம திவ்யாவயவங்களை
லகும் தனிக்கோல்செல்ல வீற்றிருந்தருளுகிற உன்னை என்றபடி; (எனைநாள்வந்து
நகிட்டக்கடவேன்; மயர்வறமதிநலமருள்பெத்தவனுகையாலே பிராட்டிமாரோபாதி
றபடி (யான்) அவ்வடிவைக்காணவாசப்பட்ட நான் (முதலிதத்ராதி) (அங்குமிங்

மூ— முதற்றனிவித்தேபோமுழுமூவுலகாதிக்கெல்லையே ‖ கூ ‖

ஆ— (முதற்றனி) நான் ஜகதாகாரந்தாயிருக்கிறவனை வேணுமென்கிறார். கூ.

தற்கு தா… ரூர் (காணவேணுமென்று). கூ.

இ— கீழ்ச்சொன்ன ஜகத்காரணத்வ ஸௌலப்ய ஸௌசீல்ய வ்யக்தியில் காட்டில் வ்யாபநமான க்கூப்பிடுகையபஸாமதமன்றோவென்று அவ்யக்த ஸ்வரூப நிரூபிதமான, இது ஜீவதத்வத் தாக்குவிசேஷணம்; விஷ்ணு ஸ்வரூபமெனக்கமையாமல் ஸங்கல்ப ஸஹஸ்ர தத்ஜ்ஞாநத்தாலே வ்யாபித்து; அநந்த-திய்யத்வ

இ-ஸ. முழு-முழுமனை, வளர்ந்து-ஸம்ஸ்வதேசத்திலே வ்யாப்தமாய்; உயர்ந்து-ஊர்த்வதேசத்திலே னமூவுலகிலே வ்யாபிக்கிறது; தோநஆரா உபாதிக்குக்களிலுமவ்யாப்தமான என்றுவகு தாத்பர்யம்; முடிவி த்ரயம்முதலான மற்றுமுள்ள நித்யமானஜீவதத்வத்தை அவ்யயத்வ ஸங்கல்ப காரணமாக உடையவனேயென்றபடி, முழுவென்றது ஓரோருவொரு தத்திலும் ஓ என்றது ஏவகாரத்தாலேயாக நடமபண்ணுகிறபடி; முத ங்களிலும் தராவரணத்வத்தாலும் தநூஸ்கத்தாலும் வ்யாபகனை; தனி-நிரவதிகனை; உன்னை- தத்காரணமானவனை உன்னை, இதற்கு கூடுவனென்கிறத்தோடேயந்வயம்; உன்னை-இந்த விசேஷவிசே உபாதாநகாரண ஜகத்ஸ்ரீரகனாயிருக்கிறவாகாரமன்றிக்கே உன்னஸாதாரணாகார விசிஷ்டனைவென்ற

ஓ— (முழு மூவுலகாதி) ஸாதாரண திவ்ய ரூபவிசேஷணாயாய தேவீவரிஜநவிசிஷ்டனைவென் வ்யாநாதிதீர்க்ய மவிஹந்திவரிஷ்டனையுன்னைக்காணப்பெருமையாலே பெருவிடாய்ப்பட்டிருக்கிற

ப— (ஏ)னுள்-எந்நாளிலே; வந்து-திருமணநகாதாரத்தில்நின்றுமுன்னுடைய ஸ்ரீவைகுண்டதிவ்ய மாகல த்திலேவந்து; கூடுவன்-கிட்டியனுபவிக்கப்புகுறேன். கூ.

ஞே— (முதல்) வ்யக்தவ்யக்தாவி வ்யாபநஹேத (தனி) அநந்த (சூழ்ந்து) ஸங்கல்பஸஹஸ்ர தத்ஜ்ஞாநே யற்றுவ்யாபக (அகன்று ஆழ்ந்து உயர்ந்து) தஸதிக்வ்யாப்த (முடிவு இலி) நாசராஹிதஜீவாத்மதத்வ தொள் வ்யாநாநந்த ஸவ்யக்திவஸ்துவ்யாபகஸங்கல்பஸஹஸ்ர தத்ஜ்ஞாநாஸ்ரயஜீவஸ்ரீரகதி வயப்வஸி கிறபடியும், தாவ்யாவ்ருத்தி வசெபுண்ணாயம். கூ.

கண்ணுட (முற்று) எங்கும் (உறு) உற்று வ்யாபித்து (வாழ்பாழாய்) வேதநர்க்கு ஹோமதோக்ஷங்களை வி ருந்தவேதகொள்ளுகைக்கிடாக கருநிலமாயுள்ள தமஸ் வ்யக்திக்குசேதயா நியாமகனாய் (முதலிதாழி) ருந்தவெவ்யாக்ருதங்களைப்பத்ததான் வ்யாபகமாய் (தனி) தராஹயவிலக்ஷணமாய் (சூழ்ந்து) வ்யக்தி ப்பெத்துதைங்களையுடைய வ்யாபித்து வ்யாபிக்குமிடத்தில் (அகன்றுழ்ந்துயர்ந்து) பத்துதிக்கிலும்வ்யாபித் ஓஷிஸியோ)முடிவென்று நாசமாய் அது அவஸ்தாந்தரமாய்வ்யக்திபோலே அவஸ்தாந்தரஹாக்கன்றிக் வப்பவெ வெள்ளவஸாவ்யதஜீவதத்வநிவாஹகனே, இத்தால் ஸவ்யக்திவஸ்துவ்யாபகஸங்கல்பஸஹஸ்ர தத்ஜ்ஞா ருப்பைக்காயஸாவ்யதஜீவஸ்ரீரகனே என்னதாயிற்று. ஆகவிப்பாட்டால் முதல்தனியங்குமிங்கும் முழு ஹாரமில்லையா பாழாய் முழுமூவுலகாதிக்கெல்லாம் முதல்தனிவித்தாய், முதல்தனிசூழ்ந்தகனறுழ்ந்துமுடிவிலி ணமாகவிருக் முதல்தனியுன்னைக்கண்டேன், தேசவிசேஷத்திலே ஸந்நிஹிதனாயிருக்கிற உன்னையெனை லாம்) ரக்ஷிக்கவேன் நான், காரணகார்யபாவஸ்தமான விதவித்துக்குநிவாஹகனாயிருக்கிறவிருப்பை ழியாமலெல்லவிப்பித்தவிவ்வளவுபோராது ஸாதாரணவிக்ரஹயுக்தனாய் திவ்யதேசத்தியிலிருக்கிறவி ணம் (வித்து) உடனுபவிக்கவேணுமென்னதாயிற்று. கூ.

ம், யதா மூவுலகெங்கும் நிவாஸதிவ்யாகாரகேஸவ ஸ்ரீஸ்வர மாரவிஹோ நஃ ‖

ச்சொல்லுகிறது, "வைகுண்டே வரலோகே ஸ்ரியாஸார்த்தம் ஜகத்பதிஃ" என்கிறபடியே சொல்லப்ப ஸாநாம்தயா தபதியாயவாஸ்தஸ்தகாசேனுய் ஸஸஸ்தவ்யாணஸோதயியான ஸவ்யஸ்ரத மாறிபுகளை ல சொல்லித்து; டையான வைகுண்ஸம்ஸாரிகநிவாஸமாநித்யஜநநாஸாவ தைமத காரத்து; ஆக மூவுலகுமதமான வெதத்திலநயித்ருதறகும தத்வஹிதவாஸ்யயாயாத்ராவவோயவவதாரம். (மு தனிதாரா வாநந்தாரணவாநந்ததோமதாத்ரவஸஸ்தவயாயாத்ராவவோயவஹஸ தான உன ளை என் [illegible]ஸாயாநவிதாவிசேஷவாஸமாயுதவிதாவிசேஷிநிஷ்டனுக்கு ஜ்ஞாதவ்யவிருப்பை ச்சொல்லிற்று. யஹோமே

னுய் எழுலதும்தனிக்கோல்செல்லவீத்திருந்தருளுகிறவுன்னை என்று சொல்லுகிறது. * *